

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இதனால்
சுருக் **மபரபுராணம்.**

இஃது

சைவ-பரஞ்சோதிமாமுனிவர்

அருளிச்செய்த மூலமும்

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசஜயரவர்களாற்செய்த

பொழிப்புரையும்.

திருவிடைமருதூர்

சிவபாதம்பிள்ளையவர்கள்

வேண்டுகொளிற்படி

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ - மருத்துக்குடி

இரத்தினசேகரம்பிள்ளையவர்கள்

முன்னிலையில்

கோகுலாபுரம்

மலையானந்தசுவாமிகளின்மாணாக்கருள் ஒருவராகியும்

வேங்கடராமமுதலியார் குமாரருமாகிய

அருணாசலமுதலியாரால்

பார்வையிடப்பட்டு

கொண்ணூர்

மாணிக்கமுதலியார்

கம்பேனியாவர்களது

மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பவஸ்-ஐப்பசியி.

முதற்பதிப்பு. காப்பி. ரூ00.

ரிஜிஸ்டர் காப்பிரயிட்.

உ

இ ஃ து,

அவர்களுடைய

புத்தகம்.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வி ள ம் ப ர ம்.

இதனால் யாவருக்குந் தெரிவிப்பது யாதெனில், சென்னை
பெத்துநாயக்கன்பேட்டை செங்கான்கடைக்கடுத்த நாட்டுப்பி
ள்ளையார் கோயிலுக்கருகில் சீரங்கபட்டணம் சுப்பிரமணியமு
தலியார் தெருவில் கீழண்டைவாடை - உஅ - வது கதவிலக்
கமுள்ள வீட்டில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் மனோன்மணிவிலாச
மென்னும் அச்சுக்கூடத்தில் பதித்திருக்கின்ற புத்தகங்களில்

சிதம்பரபுராணம் - மூலமும் உரையும்.

சிதம்பரத்திலிருக்கும், பெ-அருஞ்சலபிள்ளையவர்களிட
த்திலும், சிதம்பரத்தைச்சார்ந்ததில்லைவடங்கயிலிருக்கும்பொ
ன்னுசாமிபிள்ளையவர்களிடத்திலும், பண்ணுருட்டியில்
கற்பூரமளிகைவைத்திருக்கும் புதுவை - நாராயணசாமிநா
யுடு அவர்களிடத்திலும், மேற்படி மனோன்மணிவிலாச
அச்சுக்கூடத்திலும், தூரதேசங்களிலிருந்து வேண்டுபவர்
கள் புத்தகம் ஒன்றுக்கு இதனடியிற்கண்ட விலையும், தபாற்சிலவு
அஞ் - ச - ம், அதுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியது.

கித்தான் பவுண்டுசெய்த புத்தகம் - க - க்கு - ரூபா - கவ.

காயித பவுண்டுசெய்த புத்தகம் - க் - க்கு - ரூபா - க.

பன்னிரண்டுபுத்தகம் மொத்தமாகவாங்குகிறவர்களுக்கு ஒருபுத்தகம்
- அதிகமாகக் கொடுக்கப்படும்.

இப்போது பதிப்பித்திருக்கும் புத்தகங்களின் விபரம்.

அகஸ்தியர்தேவாரத்திரட்டு - திருவாசகம் - திருவிசைப்பா - திருப்
பல்லாண்டு - பெரியபுராணச்செய்யுட்டிரட்டு இவைகளடங்கிய,

அருட்பா

சானந்தகணேசர்புராணம்

கஉ - ஸ்கந்தமாகிய பாகவதவசனம்

நானவாசிஷ்டவசனம்

கந்தரந்தாநியுரை

இரங்கேசவெண்பாஉரை

ஞாலவநாடகம்

ஜோகிநாடகம்

சகஸ்திரமுகராவணன்கதை

இன்னும் பலவித தமிழ் தெலுங்கு முதலிய வயித்திய சாஸ்
திரங்களும் விலை சரசமாய் விற்பனை செய்துவருவதால் வேண்டு
பவர்கள் மேற்கண்டவீட்டில் விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சருக்க அட்டவணை.

பக்கம்.

சருக்கம்.

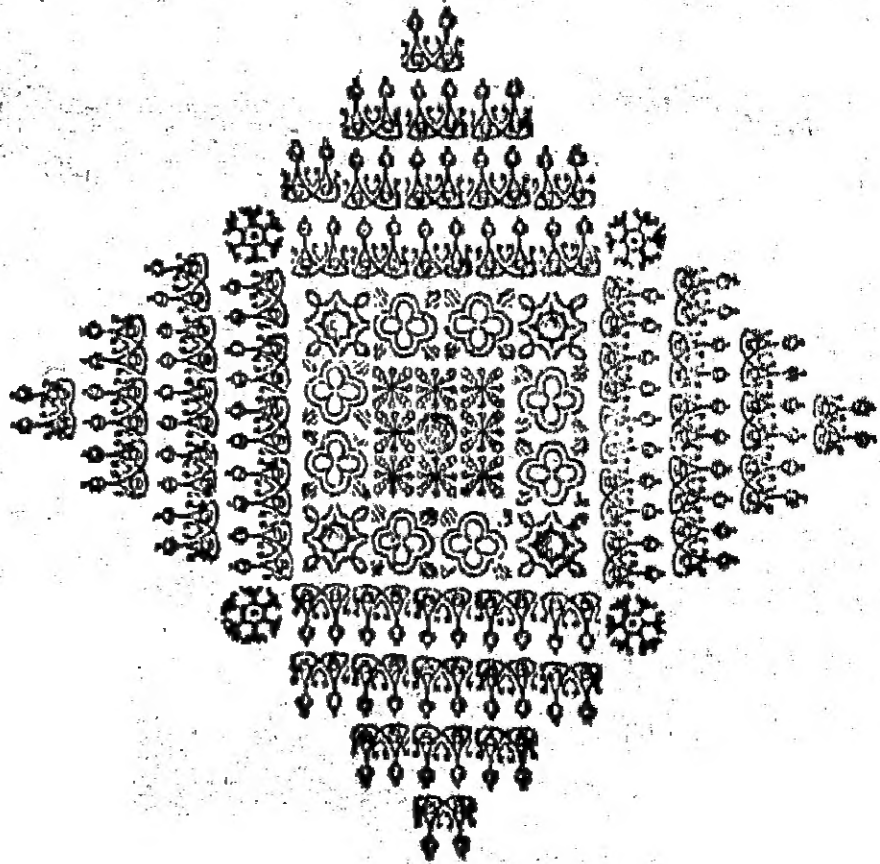
பாட்டின்னொகை.

க.....	பாயிரம்.....	உ 0
கீக.....	மான்மியச்சருக்கம்.....	எ௬
கடஅ.....	துன்மதச்சருக்கம்.....	கடஅ
அரு.....	துச்சகச்சருக்கம்.....	கஉஉ
கஉச.....	நியமச்சருக்கம்.....	ருஅ
கசரு.....	சோமநாதச்சருக்கம்...	௬ 0
க௬ச.....	தீர்த்தச்சருக்கம்.....	ருக
கஅக.....	திருச்சிற்றம்பலச்சருக்கம்	க௬ 0
உஉ௬.....	சமானிச்சருக்கம்.....	ரு 0
உசச.....	துற்றெரிசனச்சருக்கம்	௬௩௬

ஆக கூடியசருக்கம்-க0-க்கு-திருவிருத்தம்-அகச.

சருக்க அட்டவணை - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சி த ம் ப ர பு ர ண ம்

மூலமும் - உரையும்.

*

பாயிரம் - காப்பு.

கணபதி துதி.

க வி வி ரு த் த ம்.

வானநாடர்கண் மாதவர்நாடரு
மோனஞான முழுதுமுணர்ந்திடத்
தானமேவும் தடவிகடாசலத்
தானைமாழகத் தண்ணலையேத்துவாம்.

இதன்பொருள்.

ஆகாயசம்பந்தமாகிய மேலுலகங்களில் வாசமாயிருக்கும் அரிபி
ரமாத் தேவர்களும், முனிவர்களும், மாட்சிமையுற்ற தவங்களிழைத்த
தினாலும் அறிதற்கரிதாகிய மவுனமுத்தியாயாய் சுருதி குரு உபதே
ச சுபாநுபவங்களினாலும் அறியத்தக்க சிவஞானத்தைப் பரிபூரண
னுபவமாகத் தெரியும்பொருட்டாய்க் கருணையென்னு மததானாபொ
ழியும் விசாலமான கபோலங்களுடைய மலைபோன்ற கஜமுகக்கடவு
ளைத் தோத்திரஞ்செய்வாம்—என்றவாறு.

இதன்கருத்து.

பிள்ளைகள் இருவருட் பிரணவத்தை யுணர்ந்தவனை யறிவோமெ
ன்றும் ஆலவங்கொண்ட முருகக்கடவுள் டாணவும், பக்தி ஞான வகி
ராக்கிய சொருபமான விநாயகன் சிவஞானத்தைவிளங்கச்செய்யவும்,
பரசிவனினைந்து தமதகரத்திலோர் மாங்கனியைக்காட்டிச் சராசரம்
னைத்து மிருவருளெவன் முன்னர் வலம்வருகின்றானே வவனுக் கிசு
னியை நல்குவோமெனப் புகன்றபோது சர்வலோக சரணய னிவ
னென்றுணராது மயின்மீதேறி யுலகத்தை வலம்வரச்சென்ற ஆறுமு
கனுக்குமுன் லோகநாயகன் சிவனென்றுணர்ந்து வச்சிவத்தையே
வலம்வந்து மாங்கனியைப்பெற்ற சிவஞான சொருபனு கற்பகவி
நாயகனைத் தோத்திரஞ்செய்வாம்—என்பதாம்.

சபாநாயகர் துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

நீர்தாங்கும் பார்தாங்கு நெடுமாலு மலரயனு நிரந்து போற்ற
வார்தாங்கு புளகமிகு களபமுலை மலைவனிதை மகிழ்ந்து காளாத்
தார்தாங்கு சடாமவுலி நிலவெறிப்பப் பொதுவினடந் தயங்கா நிற்குஞ்
சீர்தாங்கு வேதார்த நாதார்தப் பரஞ்சடனாச் சிந்தை செய்வாம்.

இ-ள். சமுத்திரத்தின்மீது மிதக்கும்படி ஆமை உருவாய் பூமி
யைச்சுமக்கும் பெருமையையுடைய விஷ்ணுவும், அவன் உந்துக்கம
லத்தில் உதித்த பிரமனும் வரிசையாய் நின்றுபுகழவும், சிவபெருமா
னைப் பதியாக அடைந்ததினால் அண்டாண்ட சராசரங்களை எல்லாம்ப
டைத்த மலையனாயன்மகளாகிய சிவகாமசுவந்தாரி களபமணிந்து கச்சு
க்குளடங்காத் தனகலசங்கள் பூரித்து ஆனந்தபரவசமாகித் தரிசனஞ்
செய்யக் கொன்றைமாலையணிந்த சிவபெருமானது ஜடாமகுடத்திலே
அமிர்தகலசமான சந்திரன் நிலவு பொழியத்தக்கதாகவுந் திருச்சிற்றம்
பலத்தில் எப்போதும் ஆனந்த நிருத்தஞ்செய்யுஞ் சிறப்புற்ற வேதங்
களின் சிரசான உபநிடதங்களின் பொருண்முடிவாகியும், நாதவிந்துக
ளாதீதமான பரஞ்சோதிசொருபத்தை இதயாசவிந்தங்களால் தியான
ஞ்செய்வாம்—எ-று.

இதன்-கருத்து. ஞானாகாச உருவமாயிருப்பதைக் கண்களினுந்
கண்டு தொழக்கூடாமையினாலும் வேதாகமங்களால் அளவிடப்படாத
தை வாக்கினால் துதிக்கப்படாமையினாலும், குருஉபதேசப்படிக்குத்
தியானம் செய்வாம்—எ-ம். (க)

உருவமொரு நாலாகி யருவருவத் திருவுருவ மொன்றே யாகி, யரு
வமொரு நாலாகி யப்பாலா யப்பாலு மள விடாத, பொருவிகந்த வுயி
ர்கடொறும் புணராமற் புணர்ந்தருளே பொழிந்தெல் லோர்க்குந், க
ருகரிய திருச்சிற்றம் பலத்திலகும் பேரொளியைக்கருத்துள் வைப்
பாம்.

இ-ள். பிரமன்-விஷ்ணு-உருத்திரன்-மயேஸ்வரன் என நான்கு
உருவமாகியும், சகலவிஷ்கள சொருபமான பூகயிலாச மேருகயிலாச
த்திற்கும் பிரமாண்டத்திற்குமேலாகிய வெளியில் அப்பிராகிருக கயி
லாசத்தில் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சதாசிவமூர்த்தியாகியும், நிஷ்கள
ரூபமான பரவிந்து, பரநாத, பராசத்தி, பாசிவம் என்னும் நவதத்து
வங்களுமாகியும், அதற்கு மேலுமாகியும், அதற்குமேலும் எந்தவித
த்திலும் எண்ணிக்கைப்படாத இப்படி அப்படியென்று உவமைசொ
ல்லப்படாத சராசர ஜீவகோடிகளிலெல்லாம் கலவாமல் கலந்திருந்து

கருணையென்னும் அமிர்தத்தையே சொரிந்துக்கொண்டு யாவரும் நினைத்தற்கரிதாகிய ஞானசபையிலே ஒங்கா உருவமாய்ப் பிரகாசிக்கும் பரஞ்சோதியை இதயாரவிந்தத்தில் நிறுத்துவாம்—எ-று.

இதன்-கருத்து. பிண்டபிரமாண்டங்களில் ஏகஉருவமாய் விளங்கியுஞ் சிருட்டி-திதி-சங்காரம்-திரோபவம்-அனுக்கிரகம் என்னும் ஐந்து தொழிலும் நடக்கத்தக்கதாக எப்போதும் ஆனந்தநடனஞ்செய்யுஞ்சபாபதியை நினைவிலேநிறுத்துவாம்—எ-ம். (௨)

அருமறையின் சிரத்தொளியா யனந்தமாய்ப் பூரணமா யசல மாகி யொருமுதலா யுண்மையா யுணர்வாகி யானந்த வருவ மாகி யிருமலமற் றிருப்போர்கள் விருப்பாகி மணிமன்று ளென்று ஞானத்திருமகிழ நின்றாடுஞ் சிதம்பரத்தை யெந்நாளுஞ் சிந்தை செய்வாம்.

இ-ள். வேதங்களின் சிரசாகிய உபநிடதங்களின் பிரகாசமாய், இறுதியில்லாததாய், எங்கும் பரிபூரணமாய், அசைவில்லாததாய், ஏகரூபமாய், இரகசியப்பொருளாய், ஞானரூபமாய், ஆனந்தமயமாகி விளங்கியும் பெரிய அஞ்ஞானமயமாகிய நான் என்னும் ஆணவமலமும், எந்திரவியம் என்னும் மாயாமலமும், நான் நல்லநடத்தையுடையவன் என்னுங் காமியமலமும் ஆகிய இந்த மும்மலங்களும் நீங்கினபதஞ்சலி வியாக்கிரமபாதர் முதலாகிய சிவபக்தஜனங்க ளர்ச்சிக்கத்தக்கதாகி நவரத்தினங்களினால் அலங்கரித்த திருச்சிற்றம்பலத்தில் எப்போதும் ஞானசத்தியாகிய சிவகாமசுந்தரி ஆனந்தபரவசமாகித் தரிசிக்கநின்று நடனஞ்செய்யும் ஞானகாசசொருபமான சிதம்பரத்தை எந்தநாளிலும் தியானஞ்செய்வாம்—எ-று. (௩)

சிவகாமிஅம்மன் துதி.

இருபதமுந் துடியிடையுந் திகழுடையுந் தனதடமு மியற்பொற் பூணுங், கருவிழியுஞ் செவ்வாயும் வெண்ணகையும் பசுந்தோளுங் கழுநீர்க்கையும், பொருவருமங் கலநாணுங் கந்தரமும் புரிசூழலும் புனிதன் கண்ணுந், திருவருளு முலாவுமெழிற் சிவகாம சுந்தரிதாள் சென்னி சேர்ப்பாம்.

இ-ள். உபைய பாதாரவிந்தங்களும் உடுக்கைக்கு ஒப்பாகிய சிற்றிடையும் அவ்விடையில்விளங்கும் பட்டாடையும், மேகலாபரணமும், பெரியதனங்களும், அதின்மேல் நவரத்தினமயமாகிய கச்சம், இசைந்த பொன்னினாற்செய்த ஆபரணங்களும், உத்தரீகமும், நீலோற்பலமலர்கள்போன்ற இருகண்களும் செவ்வாம்பல் மலருக்கு இணையாகிய பவளவாயும், வெண்ணிலவுபொழியும் புன்சிரிப்பும், பச்சைமுகங்கிலுக்கிணையாகிய புயங்களும், செங்கழுநீர்மலரை எந்திய கரமும், ஓரகாலத்திலும்நீங்காமல் ஒப்புவமையில்லாத திருமங்கலநாணும், சங்

குக்கு ஒப்பாகிய கழுத்தும், சுட்டிமுதலாகிய சிளோபூஷணங்களணிந்த அளகபாரமும், பாதாதிகேச வவயவங்களிலெல்லாம் அம்பலவாணசுவாமியின் திருநயனநோக்கமும், கருணாரசமும், பக்தியும், வீணையினிடத்து விரல்கள்சஞ்சரிப்பதுபோல உலாவிக்கொண்டிருக்கிற திருவழகுநிறைந்த சிவகாமசுவந்தரியின் சரணாவிந்தங்களை என் இதயகமலத்திலுஞ் சிரசிலும் அணிந்துகொள்வாம்—எ-று. (ச)

தில்லைக் கற்பகவிநாயகர் துதி.

நெடியவெழு பவக்கடலை யுழக்கிவினைக் கிரிநூறி நீங்கா தோங்குங் கொடியகுணம் புலன்கரணமுதலான பகைப்படையைக் குலையமோதியடியவர்தங் கருத்தளிசூழந் தாவிக்கக் கருணைமத வாறு பாயும் படிபுகழுந் தில்லைவனக் கற்பகக்குஞ் சரத்திருதாள்பணிதல்செய்வாம்.

இ-ள். உத்தமமான மதயானையின் நடையைப்போல் இவ்வளவென்றளவிடப்படாத விசாலமாகிய எழுவகைத்தோற்றம் நால்வகைப்பிறவியாகிய எண்பத்துநான்குலக்ஷம் ஜீவராசிபேதமென்னும் பவசமுத்திரத்தைக்கலக்கித் துதிக்கையினால் பானஞ்செய்தும் நிவலையாகத்தூவியும், தீவினையென்னும் மலையைத் தூளியாக்கி கிரிபாஞ்சுமொழியாமல் அதிக தீமைகளைவிளைத்து உயர்கின்ற அந்தரங்க சத்துருக்களென்னும் காமக்குரோதாதிகளின் சேனைகளாகிய கொடிய ராஜச, தாமஸ, ஸாத்வீககுணங்களையும், ஐம்புலன்களையும், அந்தக்கரணங்கள் நான்கினையும், சின்னாபின்னமாக்கி அடியார்கள்மனமென்னும் வண்டுகள்சுற்றிக்கொண்டு கீதங்கள்பாடிக்களிக்க, அருளென்கிற மததானையைப் பொழியும் உலகங்களெல்லாந்துதிக்குஞ் சிதம்பர மேலைக்கோபுரத்திலெழுந்தருளிய அழகையுடைய கற்பகத்தருப்போல் அடியார்கள் வேண்டினவாங்களைக்கொடுக்கும் கற்பகக் கணபதியினுடைய பெருமை பொருந்திய உபய பாதாரவிந்தங்களை வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்வோம்—எ-று. (ரு)

சுப்பிரமணியர் துதி.

விடலரிய பெருந்தெய்வச் சிறைமீள மறைமுனிவர் விண்ணோர் வாழ, மடலவிழ்கற் பகரிழலு மரசிருப்பு மமருலகு மகவா னெய்தக், கடலுததி யோலமிடக் கிரிவீழச் சூரனுரங் கலங்கச் செங்கை, யடலயில்வேற்பணிகொண்ட வொருகுமரனிருசரண மகத்துள்ளைப்பாம்.

இ-ள். பிரமன் - விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களாலும் விடுவிக்கப்படாத சூரன்-காவலிலேவைத்திருந்த தேவேந்திரன்புத்திராகுதிய சயந்தன்முதலிய தேவர்களுக்கு சிறைநீங்கவும், வேதாசுரபுராணங்களும், தபோதனர்களும், அமர்களும், வாழ்ந்திருக்கவும், முறுக்கவிழ்ந்தமலர்களைபுடைய கற்பக விருக்ஷங்களின்நிழலும், சுதன்மமென்

னும் வசந்தமண்டபத்தில் சிந்தாமணிபீடமும், சகலலோகாதிபத்திய
மும், தேவேந்திரன்பெறவும், சூரன் ஒளித்திருக்க இடங்கொடுத்த ச
முத்திரஞ் சுவறிமுறையிடவும், தாருகாசூரனுக் கிடமான கிரவுஞ்சகி
ரியைத் துளைக்கவும், சூரபத்மாசூரன் இதயத்தைப்பேதிக்கவும், சிவ
ந்த கையிற்பிடித்த வெற்றிபெற்ற வேலாயுதத்தையேவித் தொழில்செ
ய்வித்த ஒப்புவமையில்லாத தேவபெருமானாகிய முருகக்கடவுளது உ
பய சரணகமலங்களை இதயாவிந்தத்தி லிருத்துவாம்—எ-று. (க)

நந்திதேவர் துதி.

புரிசடையெம் பானருளாற் சடைமுடியு ததல்விழியும் புயங்க ண
ன்குஞ், சுரிகைபிரம் புழைமழுவும் படைத்துரிய கண்திபர்கடொழு
துபோற்ற, வரியபர மானந்தச் சிவஞான போதமெனு மருநா றன்னை
த், தெரியவிரித் தருணந்தி தேவனரு ணினைந்துவினை தீர்து மன்றே.

இ-ள். சுருண்ட சடையினையுடைய பரமசிவன் அதுக்கிரகத்தி
னால் சடாமகுடமும், நெற்றிக்கண்ணும், நான்குதோளும், உடைவா
ளும், பிரம்பும், மானும், மழுவுந்தரித்து சேனாதிபதிகளாகிய பிருங்கி,
காலாக்கினி, உருத்திரன் முதலிய சிவகணங்கள் வணங்கித் தோத்திர
ஞ்செய்ய மேலாகிய பேரின்பத்தைத் தந்தருளுஞ் சிவஞான போத
மென்னும் அருமையையுடைய சாஸ்திரத்தை சிவபக்தர்கள் அறியும்
படி திருவுளம்பற்றி அதுக்கிரகிக்கின்ற சிவஞான நந்திகேசுவரர் கரு
ணையைத் தியானஞ்செய்து பாவத்தை நீக்கிக்கொள்வோம்—எ-று.

இதன்-கருத்து. சிலாதமகாமுனி செய்த தபோபலத்தினால் சிவ
புத்தியே பிள்ளையாகத் திருவுருக்கொண்டு கயிலாச கோபுரவாயி லதி
ரிகாயாகவும் கட்டியக்காரனாகவும் ரிஷபவாகனமாகவும் ரிஷபக்ஷேத்
ராகவும் தாம்பூலம் கொடுக்கிற அடைப்பைக்காரனாகவும் இவ்வைந்து
விதருபமாகியுஞ் சிவபணிவிடை செய்துகொண்டு சிவஞானமுஞ் சி
வபக்தியும் அடியார்களுக்குக் கொடுக்கும் கருணையும் உடைய நந்தி
கேசுவரரது அருள்பெற்று எம்மை அடைந்தவினையை நீக்கிக்கொள்
வோம்—எ-ம். (எ)

நால்வர் துதி.

அருமறையி னெறிவிளக்குந் திருஞான சம்பந்த ராழி மீது
மருவுமொரு கன்மிதப்பின் வந்தநாவுக் கணாயர் மங்கை பாகத்
தொருவனம தடிமையிவ னெனவால்ட வாநூர ருலவா தோங்குந்
திருவருள்கூர் திருவாத வூரரிவர் பதமலர்கள் சிசத்தின்வைப்பாம்.

இ-ள். வேதத்தின் பொருளாகிய விபூதி ருத்திராக்ஷ பஞ்சாக்ஷ
சத்தினால் புத்தரை வாதில்வென்று கழுவிஸேற்றுவித்து, சிவ சமயத்

தை நிலை நிறுத்திய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள், பஞ்சாஷ்டரமகிமை யினால் கற்றுணைத் தெப்பமாக்கிக் கட்டைக்கடந்த ஆப்பர்சுவாமிகள், பரமசிவன் வலியனாகவந்து வழக்கேறித் தன்னடிமையென்று ஆண்டி கொண்ட சுந்திரமூர்த்திசுவாமிகள், ஆகிய மூவரும் தேவாரங்களோதியும் திருப்பெருந்துறையிற் சிவனுபதேசம் பெற்ற மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாசகமோதியும் பேறும்பெற்ற, இந்த நால்வர் பாதாரவிந்தங்களைச் சிரசில் ஆணிந்துக்கொள்வாம்—எ-று. (அ)

தில்லைமூவாயிரவர் துதி.

எல்லைகாண் டற்கரிய விறைவனிவர் தம்மில்யா னொருவ னென்னுந் தொல்லைமா மரபுடையோர் மன்றுடையா னருச்சனையாற் றாய்மை பூ ண்டோர், மல்லலா கமவிதியு மகச்சடங்கு மாமறையும் வரம்பு கண் டோர், தில்லைமூ வாயிரமா முனிவரருட் பதங்கருதிச் சிறந்து வாழ்வாம்.

இ-ள். அடியையும் முடியையும் நாராயணனும், நான்முகனுங் காணுதற்கரிய சபாநாயகர் இந்த மூவாயிரவருள் நானும் ஒருவனென்ற ராகையினால் தில்லைமூவாயிரத் தொருவனென்னு மகிமைபெற்று விளங்கிய திருச்சிற்றம்பல முடையாரென்னும் பெயர்பெற்ற சபாபதியின து ஆத்மார்த்தலிங்கத்தை ஆறுகாலமும் பூசைசெய்வதினால் பரிசுத்த மாயிருக்கப்பட்டவர்கள் பரமசிவன் திருவாக்கினால் மொழிந்த இரு பத்தெட்டாகமங்களிற் சொல்லும் சைவசித்தாந்தமும் ஆகமங்களும் வேதாந்த சாத்திரமும் கணாகண்ட தில்லைமூவாயிரவரான பிரமரிஷிக ள் பாதாரவிந்தங்களைத் தியானஞ்செய்து சகல ஆயிசுவரியமும் பொருந்தி சுகமாயிருப்போம்—எ-று. (க)

சிவனடியார்கள் துதி.

மோதுமிரு வினையகலத் தாதையிரு தாளெறிந்து முடிவிலாத, வா தியிரு தாளடைந்த வண்டர் புகழ் தண்டிச ரகிலமேத்தும், வேதநெ றி சைவநெறி வழுவாது சிவஞானம் விளங்கா நிற்கும், போதமுடையுருத்திரபல் கணத்தவர்தந் திருப்பதங்கள் போற்றி செய்வாம்.

இ-ள். வருத்தங்களைச்செய்யும் நல்வினை தீவினைகள் விட்டோட த்தக்கதாக சிவபூசைக் கமைத்திருந்த பத்திர புட்பங்களையும் பாற்கு டங்களையும் காலினாலுதைத்துத்தள்ளின தகப்பனை சிவத்துரோகி இவனென்று இரண்டி காலையும் வெட்டினஉடன் பரமசிவன் பிரசன்ன மாய் நித்தியமான பதவியைக் கொடுக்கப்பெற்ற தண்டிசர்முதலான வேதாந்த சித்தாந்த முறைமையான சிவபக்தியும் சிவஞானமுடைய சிவகணங்களது சரணாவிந்தங்களைத் தோத்திரஞ்செய்வாம்—எ-று.

திருநீற்றுச்சோழர் துதி.

பரிதிசூலம் தனிலுதித்துப் பரசமைய விருளகற்றிப் பரம னுடும், பொருவருபே ரம்பலமுங் கோபுரமு மாலயமும் பொன்மேய்ந் துண்மைச், சுருதியுடன் சைவநெறி தழைத்தோங்கத் திருநீற்றுச் சோழனென்று, குருமணிமா முடிபுனைந்த குலோத்துங்க வளவனருள் குறித்து வாழ்வாம்.

இ-ள். சூரியசூலத்தில் பிறந்து சிவசமயமல்லாத மற்றைச்சமயங்களென்னு மிருட்டை யுலகத்தில் இராமலோட்டி அம்பலவாணசுவாமி நடனஞ்செய்யும் சபைகளும், கோபுரங்களும், கோயிலும், சிவகங்கைத் தீர்த்தப்படிங்களும், நவரத்தினங்களினு லலங்கரித்து வேதாகமங்களில் சொல்லு முறைமையாக வுலகமெல்லாஞ் சைவசமயமென்றும் விளங்க உலகங் கடைத்தேறத்தக்கதாக செங்கோல் செலுத்தியாவரும் விபூதிதரிக்கச் சொன்னதினால் திருநீற்றுச்சோழனென்னும் பெயர்பெற்றுக் கிரீடாதிபதியாகிய குலோத்துங்க சோழமகாராசாவின் கருணையை நினைந்து வாழ்ந்திருப்போம்—எ-று. (கக)

கனகநெடு வனாச்சிகரத் திலகியசிற் றம்பலத்துக் காதல் கூற, வனவரத முமைகாண வானந்தத் தாண்ட வஞ்செய் யமலற் கன்பாய், மனமொழிமெய் யொருமைபெறப் பணியளவில் கிளைஞருடன் மகிழ்ந்து செய்யுந், தினமுநெறி வளர்த்ததிரு வகம்படிமைப் பரிசனர்தாள் சிரமேற் கொள்வாம்.

இ-ள். பிரமாண்டத் தடியிலிருந்து முளைத்தெழுந்து கீழேமுலகு மூடுருவிவந்த பொன்மலைச் சிகரத்தில் பிரகாசிக்குந் திருச்சிற்றம்பலத்திலே சிவகாமசௌந்தரி கண்டுமகிழ் வெப்போது மானந்தத்தாண்டவஞ்செய்யும் சபாபதி பாதாரவிந்தத்தில் பக்தியுண்டாகி மனோவாக்கு காயங்கள் பேதிக்காமல் ஒருமையுடனே உரிமையாக புத்திரபௌத்திர பந்துசனங்களுடனே பராபரியமாகச் சிவபணிவிடைகள் சந்தேகாஷமாகச் செய்யும் அனந்தக் கொத்து பரிசனங்களின் பாதங்களைச் சிரசின்மே லணரிந்துக்கொள்வாம்—எ-று. (கஉ)

தூல்செய்தோன் பெயர்.

முற்றுமுணர் மெய்கண்ட சந்ததிக்கோர் தீபமென முதன்மை கொண்ட, கொற்றவன்றன் குடிமருவு குலவுமுமா பதிசிவன்பொற் கோயிலுண்மை, சொற்றபுரா ணமுமிருக்கப் பின்னுமொரு வகையானுஞ் சொல்வான் புக்கேன், மற்றவன்றன் நிருவடியின் வழிவந்தோர்க் கடியென்னும் வழக்கான் மன்னே.

இ-ள். சிவஞான முழுதுமுணர்ந்த மெய்கண்ட சுவாமிகள் சந்தியில் ஞானவிளக்காக பிரகாசிக்கும் மூர்த்தியாகிய சோழராஜாவிருந்த அரண்மனையான கொற்றவன் குடிமடத்தி லெழுந்தருளியிருந்த உமாபதிசிவன் தமிழிஞற்பாடின கோயிற்புராணமுமிருக்க வேறொருமுறைமையாகச் சொல்லத்தொடங்கின தேதென்றால் இரணியவரண மகாரசன் முதலானபேர்கள் கோயிற்றிருக்குளங்கள் முதலான திருப்பணிகள் கட்டிவைத்த மகிமை சொல்லப்பட்ட கோயிற்புராணஞ் சொன்ன உமாபதிசிவன் பாதாரவிந்தற்கொழு மடியார்களுக்கு அடிமையாகி ஞானவானந்தப்படியினால் பாஞ்சோதிமுனியென்னுமடியன் சிதம்பரப்புராணஞ் சொல்லத்தொடங்கினேன்—எ-று. (காட)

தேவாதி தேவனரு ணந்திபாற் சனற்குமான் மெளரீந்து வேத, மோவாத வியாசற்குப் புகலவவன் சூதமுனிக் குரைத்த தெய்வ, மூவாறு புராணத்துட் சிதம்பரத்தின் பெருமைபல முறைமைத் தாகுந், தாவாத பெருஞ்சைவ புராணத்தின் வந்துளது சாற்று மீதால்.

இ-ள். தேவாதிதேவனான பரமசிவன் கருணைபெற்று உபதேசங்கேட்ட நந்திகேசுரரிடத்தில் சனற்குமாரர்கேட்டு வியாசருக்குரைக்க வேதவியாசர் சூதமுனிவருக்குச்சொன்ன பதினெண் புராணத்திலேயும் சிதம்பரத்தின் மகிமை யனேகமுண்டு மேலான சைவபுராணத்திலே சொல்லியிருக்கும் இந்தச் சிதம்பரத் தலமகிமைமையச் சொல்லுகிறேன்—எ-று. (காச)

ஐஞ்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆற்றல் சான்றமு வாயிர மறையவ ரானுக்
கேற்ற தொண்டர்கண் மறைநெறி யெதிகளா யுள்ளோர்
போற்றருஞ் சிதம் பரத்திடைப் புகழினைத் திகழச்
சாற்று வாய்வட மொழிவழி தமிழிஞ லென்றார்.

இ-ள். வேதாகம விதிப்படிக்குச் சிவபூசை சிவத்தியர்னம் செய்வதினாலே மகா மகிமைபெற்ற தில்லைமுவாயிரந் தீக்ஷதாளும் சிவனுக்குப் பிரியமாக பணிவிடைகள் செய்யும் சிவனடியார்களும் வேதவிதிப்படி நடக்கும் முனிவர்களும் சைவபுராணத்தில் வடமொழியிலிருக்கிறபடி சிதம்பரத்தலமகிமைமையத் தமிழ் விருத்தப்பாவினங்களினால் விரிவாய் கற்றோர் மற்றோர் யாவருக்கும் விளக்கமாகச் சொல்லென்றுரைத்தவர்களுக்குப் பாஞ்சோதிமுனிவர் அவர்களைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்—எ-று. (காரு)

களங்க மற்றபொற் பொதுவின்முன் காதலா லோங்க
வுளந் திகழ்ந்தபே ரறிஞர் நான் மாசொழித் தன்பா

லுளம் பரிந்திடச் சருக்கமு மொன்பதர் வகுத்து
விளங்குமா றுணா செய்தனன் விருத்தயாப் பதனால்.

இ-ள். குற்றமற்ற மேன்மைபொருந்தித் தங்கமயமாகிய கனகசு
பைக்கு முன்பாகவிருந்து ஆசையுடன் விரிவாய் யான்சொல்லும்
தமிழில் சொற்குற்றம் பொருட்குற்றங்களை வேதாகமமுணர்ந்த சி
வஞானமுடைய பெரியோர்கள் நீக்கி அவர்கள் விருப்புடன் உட்கொ
ண்டு மகிழ்த்தக்கதாக விருத்தப்பாவினங்களினால் ஒன்பது சருக்க
மாக வகுத்துப் பிரகாசிக்கும்படியாக விந்தப்பராணஞ் சொல்லத்தொ
டங்கினேன்—எ-று.

(யசு)

மறுவி லிங்கிது கூறயான் வல்லனோ புலத்தைச்
செறுநர் கேட்டிடச் சிதம்பர புராணமென் றருட்பேர்
நிறுவி யிப்பவ நீத்தற்கு நிமித்த மெய்ஞ்ஞானம்
பெறுது மென்பதோர் கருத்தினும் றுணர்ந்தனன் பெரிதும்.

இ-ள். களங்கமில்லாத விந்தச் சிதம்பர தலமகிமைமுதலிய அ
திசயத்தைச்சொல்ல அடியேனுக்கு வல்லமை இல்லாதிருந்தாலும் ஆ
சையாய் ஐம்புலங்களைவென்ற பெரியோர்கள்கேட்கச் சிதம்பரபுரா
ணமென்று மனதில்நினைத்து வாக்கினால்சொல்லி இந்த சனனமரணத்
தை ஒழித்து மேன்மையாகிய சிவஞானம் பெறும்பொருட்டு நீனைவில்
மிகவுந் துணிந்துசொல்வேன்—எ-று.

இதன்-கருத்து. வேதாகமசாஸ்திரங்களினால் அளவிடப்படாம
லும் மனதினாலும் தியானிக்க வரிதான ஞானாகாச உருவமாகி மகாமகி
மையையுடையதாகிய சிவசிதம்பரமென்னும் பெயரை ஒருதரம் சொ
ல்லினால் சகலமந்திரங்களுக்கும் தலைமையாகிய பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்
தை பலதரமும் செபஞ்செய்த பலனைக்கொடுக்கும் மகிமைபெற்றதா
கையினால் சிதம்பரபுராண மென்றுசொல்லிச் சனனமரணத்தைப்
போக்கி மெய்ம்மையான சிவஞானம்பெறும்பொருட்டுச் சொல்லத்
தொடங்கினேன்—எ-ம்.

(கௌ)

சூழமாகடற் புடவியான் சுடர்முடிச் சுகந்தீ
ரோழு நூறுடன் முப்பத்தி யைந்தவாண் டெல்லைத்
தாழு மாமதிச் சடைமுடித் தனிமுத லென்றும்
வாழு மம்பலப் பெருமையை வழுத்தலும் றனன்யான்.

இ-ள். சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலமெல்லாம் ஒரு குடைநிழ
ற்கீழ் கிரீடாதிபதியாய் அரசாண்ட மகாராஜாவாகிய சாலிவாகனசகா
ப்தம் ஆயிரத்து நானூற்று முப்பது வருடத்திற்குமேல் இளஞ்சந்தி

ய

சிதம்பரபுரணம்.

மனைச் சடையில்தரித்த வொப்பற்ற தலைமையையுடைய சபாபதி எப்
போதும் ஆனந்தநடனம்புரியுந் திருச்சிற்றம்பலத்தின் மகிமைநாயக்
தமிழினால் நான் சொல்லத்தொடங்கினேன்—எ-று. (க-அ)

மொய்த வங்களான் முத்திர்தவர் மொழிப்படி யாய்ந்து
செய்த செய்யுள்சேர் சிதம்பர புராணமென் னொருக்காற்
கைத வங்களைந் தோதிய கணக்கிலா நலத்தோ
ரெய்து கின்றகேபற் றெல்லையை யிசைக்குமா மெளிதோ.

இ-ள். முடிவில்லாதவங்களினாலே மேன்மையையுடைய சூதாம
காமுனிவர் செளனகாதிமுனிவர்களுக்கு வடமொழியினால் முறை
மையாகச்சொல்லிய சைவபுராணத்தை நன்றாகச்சொதித்து விருத்த
ச்செய்யுளில் யான்கூறிய இந்தச் சிதம்பரப்புராணத்தை ஒருகாற்ற
சொல்லியவளவில் மாயாசம்பந்தமான பவமொழிந்து எண்ணிக்கையி
ல்லாத சிவஞானம்பெற்றவர்களை இவ்வளவென்று யாவராலுமளவிடப்
படாது—எ-று. (க-அ)

அவையடக்கம்.

தீர்த்த ராமுதற் கடவுளர் செய்தகா ரியம்போற்
கூத்த ராடல்கண் டிகழ்ந்ததோ ருவலைய மெவரு
மேத்து சூதரா லிசைத்தவிப் புராணத்தி னியல்பைப்
பார்த்தி யான்புகல் கின்றவிப் பரிசுமப் படியால்.

இ-ள். யாவரையும் பரிசுத்தராகச்செய்யும் சிவன்முதலான தே
வர்கள் முன்னடந்தகதைகளை நாடகமாகப் பாடிக்கொண்டு ஆந்தரந்த
தேவர்களைப்போல வேடங்கள்பூண்டுக் கூத்தாடும் கூத்தாடிகளை யுலக
த்தார் இகழாமல் பார்ப்பதுபோல் செளனகாதிமுனிவர்கள் தோத்தி
ரஞ்செய்துகேட்க உலகத்திலுள்ள யாவரும் துதிக்கும் சூதாமகாமு
னிவராலே வடமொழியில்சொன்னபடி ஞானத்தமிழினால் யான்சொ
ல்லும் சிதம்பரபுராணத்தை யாவரும்நிந்திக்காமல் உகந்துகொள்ளுந்
வார்கள்—எ-று. (உ-அ)

பாயிரம் - முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதலாவது

மாண் மிய சீச ரு கீ க ம்.

ஐஞ்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சிவ பரம்பரன் றிருவடித் தாமரை மறவாக்.
தவ மிருந்தருள் ஞாதரைத் தகவுற நோக்கி
நவ மிலங்கிய நலங்கினர் நைமிசா ரணியத்
துவமை யொன்றிலா மாதவ ருரைத்தன்மே யினரால்.

இ-ள். எல்லாவளங்களும் நிறைந்துருக்கின்ற நைமிசாரணியவந
சிகளாகிய செளனகாதிமஹாதபோதனர்கள் மிருந்த சிவபத்தியுடனே
ஆதிகாரணனாகிய பரமசிவன் பாதாசவிந்தங்களை நொடிப்பொழுது
மறவாமல் தியானஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கும் சிவயோகியான ஞாத
மஹாமுனிவரைவணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து தங்கள் மனதிலிருக்
கும் ஆசையைச் சொல்லத்தொடங்கினார்கள்—எ-று. (க)

தெள்ளு மாமறை முதற்கலை தோர்ந்துநற் பொருள்க
ளுள்ள தன்மைபீ தெனவுண ருணர்வின லுயர்ந்தோய்
கள்ள வல்வினை கடந்தருள் கருணையங் கடலே
யெள்ள லொன்றிலா யாமுனக் கியம்புவ துண்டால்.

இ-ள். தெளிவாகப் பரமசிவன் திருவருளினால் உண்டாகிய வே
தாகட சாஸ்திரங்களிலுள்ளபொருளை யின்னதென்று நன்றாகவறிந்த
வறிவினாலே மேன்மைபெற்ற ஞானவானே கபடமாகிய தீவினைகளைப்
போக்கி சிவக்கியானத்தை யறுக்கிரகஞ்செய்யும் தயாசமுத்திரமே
தேவரீரிடத்திலே நாங்கள் கேட்கவேண்டிய மேன்மையையுடைய
தொன்றுண்டென்று தபோதனர்கள் சொன்னார்கள்—எ-று. (உ)

பொன் னலந்திகழ் புண்டரீ கப்புரப் பெருமை
முன்னருந் தொகை பெறத்தவ முயற்சியாற் கேட்டோ
மின்ன மும்மதன் பெருமைகள் விரிவுற விற்பந்
துன்னு மாறுகேட் குதுமெனு மாசையோ தொலையா.

இ-ள். சொர்ணமயமாய்விளங்கும் விராட்புருடன் இதயாரவிந்
தஸ்தலமாகிய சிதம்பரத்தின்மகிமையை யாங்கள் முன்செய்ததபோ
பலத்தினால் சுருக்கமாகத் தேவரீர் முன் திருவுளம்பற்றினதினால் ஆறி

ந்தோம் இன்னமு மந்தச் சிதம்பரதலமகிமை ய்திசயத்தை விஸ்தார
மாக நாங்கள் பேரின்பம்பெறும்படிக்குக் கேட்கவேண்டுமென்கிற வா
சை தீராமலிருக்கின்றது—எ-று. (ங)

தான மெண்ணில வவற்றினுட் டலைமமீக் கொண்ட
தேன லம்புதண் பொழில்ணி தில்லையின் பெருமை
ஞான தேசிக நவிற்றினா னயந்துடன் கேட்டற்
கான பக்குவ ராகினீ யருளினா லருள்வாய்.

இ-ள். எண்ணிக்கையில்லாத வநேக சிவஸ்தலங்களுண்டு ஆந்த
த் தலங்களுக்குள்ளாக மேன்மைபெற்ற தேன்பொழியும் மலர்களுங்
கனிகளுமுடைய குளிர்ச்சிபொருந்திய சோலைகளினு லழகுற்ற தில்
லைவனமான சிதம்பர தலமகிமையை ஞானகுருவே தேவரீரருளிச்
செய்ய ஆசையுடனே நாங்கள்கேட்பதற்கு நல்ல பக்குவம் பெற்ற
வர்க ளிவர்களென்று தேவரீர் சித்தத்தில் தோற்றினால் கருணையோடு
திருவாய்மலர்ந் துரைக்கவேண்டும்—எ-று. (ச)

உட லழிந்திடா வகைகட லமுதத்தை யுண்டி
தொடரு மாகையோ றெனமதி துளக்கறச் சோதி
விடல ருந்திரு முகத்துரை யமுதினை மேன்மே
லடரு மன்பினா லயின்றுநெஞ் சமைதிகொண் டி-லதால்.

இ-ள். நனாதினா மூப்பிறப்பில்லாம விருக்கும் பொருட்டாகத்
திருப்பாற்கடலைக்கடைந்து அமிர்தபானஞ்செய்த தேவர்கள் மேன்
மேலும் அமிதபானஞ்செய்ய விச்சிப்பதுபோல தேவரீர் குற்றமற
நன்றாகச்சோதித்து உறுதியாய் திருவாய்மலர்ந்த வசனமரிகிய தேவா
மிர்தத்தை எங்கள் செவியென்னும் வாயினால் பலதரம் பானஞ்செ
ய்தும் அதிலிருக்கு மிகுந்த சிவபக்தியென்னும் மதுரமானது எங்க
ள்மனதில் மேன்மேலு மிகுதியும் வளர்ந்தோங்குகின்றது என்றார்
கள்—எ-று. (சு)

என்று கூறலுஞ் சூதரு மெதிர்முக மலர்ந்து
நன்று சொல்லினீ ரிறைபத நளினமே லன்பு
துன்று நற்றவர்க் கவனருட் டிகளிலாப் புகழ்மே
னின்ற காதலோ ரென்பது புதுமையோ நிகழ்த்தின்.

இ-ள். இவ்விதமாக நைமிசாரணியவாசிகள் வணங்கி விருப்ப
மாகக்கேட்டவுடனே சூதமகாமுனிவர்கேட்டு மிகுதியும் அவர்களைப்
பார்த்து சந்தோஷித்து நல்லவசனஞ்சொன்னீர்கள். அம்பலவாணர்
திருவருள்பெற்று அவர் பாதாசவிந்தத்தில் மிகுதியும் பக்தியுண்டாயி
ருக்கு முங்களுக்கு களங்கமற்ற இந்தச் சிதம்பரத் தலமகிமையை இ

ன்னமுங் கேட்கவேண்டுமென்று மனதில் ஆசைகொண்டிருப்பது ஆ
ச்சரியமோவென்று சூதர்சொன்னார்—எ-று. (சு)

வேத நான்முக னுதியாம் விண்ணவர்க் கமலன்
காதை கேட்குமால் கிடைக்குமோ கனகமன் றகச்சீ
ரோதல் கேட்பவ ரருமைநீர் விரும்பினீ ருமைப்போன்
மாத் வப்பெரி யோரெவர் வகுத்துரைக் குங்கால்.

இ-ள். பிரமதேவன் நாராயணன்முதலாகிய தேவர்களுஞ் சிவ
பெருமானது குணபவங்களைக்கேட்டு ஆநந்திப்பது மிக அருமை
அப்படி மகிமைபெற்ற கனகசபையின் புகழைச் சொல்லுவோர்களும்
கேட்போர்களும் அரிதாகையினால் நீங்கள் ஞானசபையின்மகிமை
யை கேட்பதற்கு ஆசையுடையவர்களாயிருக்கிறீர்கள் உலகத்தில் வி
சாரிக்குமிடத்து உங்களைப்போல எவர்கள் மகாதவப்பயனை அடைந்த
வர்களென்று மிகுதியும் சொனகாதிபரைச் சூதபுராணிகர் கொண்
டாடினார்—எ-று. (எ)

உரக வேந்தனு மித்தலத் துண்மையை விரித்துப்
பரவ வல்லனோ வரிததின் பரிசினைத் தொகுத்து
விரத மாதவப் பெருமையீர் விளம்புவன் மிகவும்
வர மிகுந்தவா தரவுடன் மகிழ்ந்துகேட் டிடுவீர்.

இ-ள். ஆயிரமுகத்தி விரண்டாயிரநாவுடைய ஆதிசேடனாகிய
நாகாதபதியும் இந்தச் சிதம்பர தலமகிமையை விசாலமாகச்சொல்லச்
சுமர்த்த நல்ல அப்படிக்கொத்த அரிதான வந்தத்தலத்தின்மகிமையை
க் குருவான வியாசருடைய அதுக்கிரகத்தினால் சுருக்கமாகச்சொல்லு
கிறேன் நீங்கள்செய்த தலமகிமையினால் உங்களுக்குக்கேட்கப் பாக்கி
யங்கிடைத்தது மிகுதியும் மேன்மைபெற்ற வன்புடன் சந்தோஷமா
ய்க்கேளுங்களென்று சூதமாமுனிசொல்லினார்—எ-று. (அ)

தரும தேசிகன் வாதராயணன் றனித் தெனக்கீ
தருளி யின்னது கேட்குநீ என்பிலோர்க் கின்பம்
பெருகு மாறுவெண் பிறைநறுங் கண்ணியோற் பேணு
மொருமை யில்லவர்க் கியம்பலே யென்றுமுன் னுரைத்தான்.

இ-ள். புண்ணிய சொரூப குருவாகிய வேதவியாசர் ஏகாந்தமா
ன சிதம்பர தலமகிமையை எல்லாஞ் சைமினிபகவானுக்கும் அடி
யேனுக்கும் உபதேசித்தபின்பு இந்தச் சிதம்பரமகிமையை மேன்மே
லும் கேட்கவேண்டுமென்றும் ஆசை மிகுதியில்லாதவர்களுக்கும் பே
ரின்பம் பெறும்படி வெண்மையான சந்திரனையும், வாசனைபொருந்தி
ய கொன்னை மாலையையும் அணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய சிவபெ

னைப் பூசிக்கு மனதொருமை யில்லாதவர்களுக்கும் சொல்லவேண்டா
மென்று முன்னமே யுபதேசித்தார்—எ-று. (க௯)

ஆன்ன வாறுகொண் டருமறைக் கொழுந்திலா னந்தந்
துன்னு பேரவைப் பெருமையைச் சொற்றில னெவர்க்கு
மன்னு மீங்கிதி லாதர மறைமறை முதல்வ
னென்னு மெய்வழக் கிசைந்துளிர்க் கிசைத்திடத் தருமால்.

இ-ள். ஆவ்விதத்தை மேற்கொண்டு ஆரிதான வேதாந்தத்தின்
முடிவில் விளங்கு மானந்தமயமான ஞான சபையின் மகிமை இந்நீந்
தம் வரைக்கும் எவர்களுக்குஞ் சொன்னதில்லை நீங்க ளாசையுடனோ
வேதாந்த முடிவான பராபர வஸ்துவே பரமசிவனென்று தெளிந்த
சித்தமுடையவர்க ளாகையா லுங்களுக்கு இந்தச் சிதம்பர மகாமதி
மையைச் சொல்லத்தகுமென்றார்—எ-று. (க௯)

வாத ராயணன் சயிமினி மாமுனிக் குரைக்கும்
போது பெற்றன னீவிருங் கேண்மெனப் புகல
வேது காலமீ தெவ்விடத் திசைத்ததவ் வடைவே
சூதமாதவ வோதெனச் சொற்றனர் முனிவர்.

இ-ள். வேதவியாசர் சயிமினிபகவானுக்கு உபதேசிக்கும்போ
து யானுங் கேட்கப் பாக்கியம் பெற்றேன் நீங்களு மந்தச் சிதம்பர
மகிமையைக் கேளுங்களென்று சொன்னபோது நயிமிசாரண்ணிய
முனிவர்கள் சூதரைப்பார்த்து ஒருவசனஞ் சொல்லுகிறார் இந்தச் சரி
த்திரத்தை யெந்தக்காலத்தி லெவ்விடத்தல் வியாசர் உபதேசித்தார்
அந்தவிதமெல்லாந் தேவரீர் எங்களுக்குத் தெரியச்சொல்ல வேண்டு
மென்று கெட்டார்கள்—எ-று. (க௯)

தனது தேசிகன் றன்னையுந் தக்கவாக் கினையு
மனனிடைக் கொளா மதிநதி லனைந்த வள்ளலையுங்
கனக மன்றையு ந்னைந்துகட் கமலநீர் பொழிய
வனக மெய்ப்புள கத்துடன் பரவசத் தடைந்தான்.

இ-ள். தன்னுசிரியராகிய வியாசராயும் அவரருளினால் திருவா
ய்மலர்ந்து உபதேசித்த மேன்மைபொருந்திய சொற்களையும் மன
திலே தியானஞ்செய்து நிறுத்தி சந்திரனையுங் கங்கையையுஞ் சடாம
குடத்திற்றரித்த சபாபதியையும் அவொப்போதும் நடனஞ்செய்யுந்
திருச்சிற்றம்பலத்தையும் அந்தரங்கத்திலே யிருத்திக் கண்களிலே ஆ
னந்தநீர் சொரிய மெய்யெல்லா மயிர்க்குச்செறிந்து ஆனந்தபரவசத்
தற் பெருந்தினர் சூதமகாமுனிவர்—எ-று. (க௯)

ஒரு முகுர்த்தமங் கிடைவிடா துண்மையா னந்தம்
பருகி யின்புற விழித்துமெய்த் முனிவரைப் பாரா
வருள் சுரந்துல களித்தரு ளரிவைபா கனையுந்
தரும தேசிகன் றன்னையுந் தகவுடன் வணங்கா.

இ-ள். இரண்டு நாழிகைவரைக்கும் ஏகாந்த நீங்காமல் சிவபேர
கத்திலிருந்து பேரின்பமென்னுந் தேவாமிர்தத்தைப் பானஞ்செய்து
கண்மலர் திறந்து மேன்மைபெற்ற சவுனகர்தியரைப்பார்த்து கிருபை
யினால் சுகங்களையெல்லாம் இரட்சிக்கும் சிவகாமசுவந்தரியை வாமபர்
கத்தில் வைத்துவிளங்கும் சபாபதியையுந் குருவாகியவேதவியாசரை
யும் மனதில்தியானித்து தெண்டிட்டுடார் சூதமகாமுனிவர்—எ-று. ()

நன்று நல்லறி வுடையநீர் நசைமிக வளம்
வின்று கேட்டலாற் கனகமண் றிடத்துள பெருமை
யொன்று காதவி லினைந்திடப் பெற்றன னுண்மை
துன்று தேசிகன் மொழிப்படி சொல்வனென் றறைவான்.

இ-ள். மிகுந்த நன்மையைத்தரும் சிதம்பரமகிமையை நீங்கள்
நல்ல சிவஞானமுடைய எங்களுக்கு ஆசை பெருகும்படி இன்றை
க்குச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டபடியினால் திருச்சிற்றம்பலத்தி
ன் மகிமையை விருப்பமுடன் தியானஞ்செய்ய நான் பாக்கியம்செற்
றேன் இந்த மகிமையையும் அதிசயத்தையும் என்னுச்சாரியராகிய வே
தவியாசர் சொல்லியபடி உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேனென்று சூதம
காமுனிவர் சொல்லினார்—எ-று. (கசு)

உளங் குவிந்தரு மறைச்சிகை யுணர்ந்தமெய்த் தவர்கள்
வளங் குலாவிப தவத்தினால் வாழ்வதங் கடைந்தோர்
களங்க வல்வினை நீக்கிய கங்கையங் கரைமேல்
விளங்கு கின்றது தனைநிகர் வெதிரிகாச் சிரமம்.

இ-ள். மனதைப் பஞ்சேந்திரியங்கள் வழியிலே செல்லாமல் நி
றுத்தி அந்தரங்கத்திலே வேதமுடிவின் பொருளையறிந்த தபோதனர்
கள் நினைத்த பலன்களைக்கொடுக்கும் வண்மைபெற்று தபோதனர்கள்
வாசஞ்செய்வதனாற் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் வந்துமுழுகித் தரி
சித்திருப்போர்களை யிறப்பிறப்பு முதலான துயரங்களைப் போக்கிச்
சிவ பதவியைக் கொடுக்கு மகிமையையுடைய சிவகங்கானதிக் கரை
மேல் தனக்குத்தானே ஒப்பாகி விளங்கும் வெதிரிகாசிரமம்—எ-று.

விரி பசுந்தழை விளங்கிய வெதிரியென் றுரைத்தற்
குரிய செங்கனி யிரந்தையங் கானதின் றெளிவ

வரி யிலங்கிய கற்பக மளவில்பன் மரங்க

டெரி வரும்பல பறவைமாத் திகழ்ந்திடா நிற்கும்.

இ-ள். (வடமொழியில் வெதுரிகாசீர்மமென்பது - தமிழில் இலந்
தையங்காடென்பது.) பச்சை நிறமாகப் பிறகாசிக்கும் விரிந்த மிலைக
ளுஞ் சிவந்தகனிகளுங் குளிர்ந்த நிழலுடனே விளங்கு மிலந்தை ம
ரங்களும் பாரிசாதமுதலிய கற்பகவிருகூங்களும் எண்ணிக்கையில்
லாத வொளிபெற்ற பலவித மரங்களு மனைகங் குயில் கிளி நாகண
வாய் மயில் அன்னம் முதலிய பட்சிகளுஞ் சிங்கமுதலிய மிருகங்க
ளும் ஒன்றுக்கொன்று பகையில்லாமல் வாழ்ந்துக்கொண்டு அந்த வெ
துரிகாசிரமத்தி லிருக்கும்—எ-று.

(கௌ)

கங்கைபா னறுங் கொன்றையாற் கர்மரு வல்லி

தங்கலா லுழை விளங்கலாற் றவக்குழைச் செறிவாற்

பொங்கு மாமறை யாகமப் பொலிவினா னெற்றிச்

செங்கனா னெனத் திகழ்வுறுஞ் சிறந்தவாச் சிரமம்.

இ-ள். கங்காநதி பெருக்கினாலும், வாசனையோடுங்கூடிய சரக்
கொன்றை மரங்களாலும், அழகுபொருந்திய கொடிகள் படர்ந்திருப்
பதினாலும், மான்கூட்டங்கள் சேர்ந்திருப்பதினாலும், முனிவர்கள்நெ
ருங்கிய கூட்டத்தினாலும் வேதாகம கோஷ்டங்கள் முழங்குகின்ற
யாகசாலைகளில் மூன்றக்கினிகள் பிரகாசிப்பதினாலும் கங்காநதியையு
ங் கொன்றைமாலையுஞ் சிரசிலணிந்து அழகுபொருந்திய வல்லிக்கொ
டிபோன்ற பார்வதி யிடப்பாகத்தில் மருவ கரத்தில் மாணைத் தரித்துத்
தபோதனார் கூட்டங்கள்சூழ்ந்திருக்க வளர்ச்சி பெற்ற வேதாகம முழ
க்கத்தினால் பிரகாசிக்கும் நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவனைப்போல் இ
லந்தைவனம் விளங்கியிருக்கும்—எ-று.

(கௌ)

மலர்ந்த செம்மலர்ப் பலாசமு மருவிவீழ் தருபுட்

குலங்களும் மவை விழுவெழுங் குளையளித் தொகையு

மலர்ந்த மாமறை யங்கியு மதன்றிர வியழுங்

கலந்த போதெழுங் கருங்கொடித் தாமழுங் காட்டும்.

இ-ள். மலர்ந்திருக்கும் பாதிரிபுட்பங்களும் வாசனைபொருந்திய
மலரினிதழ்களும் மரங்களின் கொம்புகளாகிய சமித்துகளும் பறவை
க்கூட்டங்களும் ஓடையிலிருக்குஞ் செந்தாமரையென்னுந் தீயினிட
த்தில் வீழும்போது தாமரையிலிருக்கும் வண்டினங்க ளெழுந்து பற
க்கிற தெப்படி யிருக்கிறதென்றால் ஓமத்திரவியங்களை யோமருண்ட
த்திலாகுகி பண்ணும்போது-வோமப்புதை யெழுந்ததுபோலே விள
ங்கிற்று—எ-று.

(கஅ)

ஆங்கி வேட்பவர் வேடையை யகற்றுமா போலப்
பொங்கு பன்மலர் வாசமுந் தாதுமுன் பொதிந்து
கங்கை யந்துறைத் தாங்கி கரங்களுங் கலந்து
தங்கு மென்னடை மாருதந் தந்துலா வருமால்.

இ-ள். யாகங்கள் செய்யுந் தபோதனர்களுக்கு வெப்பத்தை நீக்
கி வருவதுபோல் அனேகவகை புஷ்பங்களினுடைய வாசனையு மேற்
றுக்கொண்டு அம்மலர்களிலிருந்து உதிருந் தாதுப்பொழிகளுடனே
யுங் கங்கைமானதியிலேகளி லெழுந்த திவலைகளுடனே கலந்து மெல்
லெனவந்து தென்றற்காற்று வீசிக்கொண்டிருக்கும் அந்த வெதிரி
காசிரமத்தில்—எ-று. (கக)

கங்கை யந்துறை பாற்கட லாயர் களிறு
துங்க மந்தரந் துதைந்தெழு தரங்கம்வா சுகிகோட்
டங்க னாகமு மதனிறை யரும்புமுன் கடையுஞ்
செங்கண் மாறன்மேற் சதைத்துளி தெறித்தமை சிவனும்.

இ-ள். கங்கானதி யென்னுந் திருப்பாற்கடலை அதில்விளையாடும்
யானையாகிய மந்தரகிரியில் அலையாகிய வாசுகியென்னுங் கயிறுபூட்டி
க் கடையும்தோது கங்கைநீர்த் திவலைகள் கரையின்மேல்வீசக் கரைய
ருகிலிருக்கும் புன்னைமரத்திலுரும்புகள் கொண்டிருப்பது எப்படி யி
ருக்கிறதென்றால் முன் திருப்பாற்கடலைக் கடையும்தோது அருகிலிரு
ந்த விஷ்ணுவின்மேல் அந்தவமுதத்துளிகள் தெறித்திருப்பதுபோல
விளங்கிற்று—எ-று. (உ௦)

விலங்க வல்வினை யுளத்துமெய் விளக்கினுன் முனிவோர்
குண்ட வங்கியாற் நீபமா மாம்பொலி குழுவான்
மண்டி முட்டறம் புளவெனு மாரிருள் வடிவங்
கண் டறிந்தவ ரிலையவன் காதலித் தோருள்.

இ-ள். தீவினைகளைப் போக்கிய முனிவர்கள் மனதில் சிவஞான
மென்னும்விளக்கின் பிரகாசத்தினாலும் புறத்தில் யாகசாலையின் அக்கி
ரி யொளியினாலும் சோதிமரங்களின் கூட்டம் ஆகாயம்வரைக்கு மு
யர்ந்திருக்குங் காந்தியினாலு முன்னும் புறம்பும் அஞ்ஞானத்தி னுரு
வையும் இருளினுருவையுங் காண்போமென்று தேடினாலுங் காணக்கி
டையாமல் விளங்கியிருக்கும் வெதிரிகாசிரமம்—எ-று. (உ௧)

கணங்கொள் மாதவர்க் கயலிடைக் காற்றினுற் பசுமை
யிணங்கு பிண்டியின் செம்மல ரிடையிடை வீழ்ந்தாங்
குணங்கு மாறுவே னுதவிய சிலீழுக மனாரா
யணங்கு செய்வதற் கஞ்சின வாடின வனையு

இ-ள். முனிவர் கூட்டங்க ளிருக்குமிடத்தில் தங்க நிதமான ஆ
சோகமலர்கள் காற்றினுலசைந்து தபோதனர்க ளருகிலுதிர்ந்து வாழி
க்கிடப்பது எப்படி யிருக்கிறதென்றால் மன்மதன் முனிவரீதிற் றொ
டுத்த வசோகமலராகிய பாணங்க ளவர்களை வருத்துவதற்குப் பயந்து
உலர்ந்து கிடப்பதுபோ லிருக்கின்றது—எ-று. (உஉ)

சடையர் தண்டினர் குண்டுகைத் தடக்கையர் சீரை
யுடையர் நீறணி மேனிய ருயிர்வருந் தாத
நடைய னாம்புலப் பகைஞரை வென்றருண் ஞானப்
படைய ரெண்ணிலர் மாதவர் பதியதங் வனமே.

இ-ள். சடாமகுடந் தரித்தவர்கள் கரதலங்களில் தண்டுகமலாட
லம் பிடித்தவர்கள் மரவுரி யென்னும் வஸ்திரம் தரித்தவர்கள் விபூதி
தரித்த மேனியுடையவர்கள் சிற்றுயிர்களும் இறவாதவிதமாய் நட
க்கிறவர்கள் பஞ்சேந்திரியங்களென்னும் சத்துருக்களை சிவஞான
மென்னு மாயுகத்தினால் வென்றவர்களும் ஆகிய எண்ணிக்கையால்லா
த வனைகந் தபோதனர்கள் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருப்பார்கள் ஆந்
த யிலந்தைவனத்தில்—எ-று. (உ௩)

தருப்பை கொப்பவர் சமித்துடன் கொணர்பவர் செவ்வி
மருப் பொதிந்திடு மலரிலை யெறிப்பவர் வன்னி
விருப்பின் வேட்பவ ரருச்சனை வியப்பினர் ஞானத்
திருப் பொலிந்திட விருப்பவர் காட்சியாற் சிறக்கும்.

இ-ள். தருப்பை யறுத்துக்கொண்டு வருகிறவர்களும், சமித்து
கள் கொண்டு வருகிறவர்களும், காந்தியும் வாசனையும் பெற்ற பக்திர
புஷ்பங்களை யெடுத்து வருகிறவர்களும், அக்கினியில் விருப்பத்துட
னே ஓமங்கள் வளர்க்கிறவர்களும், சிவார்ச்சனை பண்ணுகிறவர்களும்,
சிவயோக நிஷ்டையி லிருக்கிறவர்களுமாகிய மகாமுனிவர்கள் வாழ்ந்
துகொண்டிருப்பதினால் வெதிரிகாசிரமம் பிரகாசிக்கும்—எ-று. (உ௪)

அளிகொ டேசிக ரிடத்துநூல் கேட்பவ னாயந்
தெளியு மாறெதிர் வினவினாற் றெளிந்திடு மாறு
கிளிகளோ வயற் பூவையுங் கிளர்த்திடு மென்ற
லொளிகொ ளவ்வனத் துள்ளவர் பெருமையா ருரைப்பார்.

இ-ள். கருணையையுடைய குருவினிடத்திற்குவந்து சாஸ்திரபா
டம் கேட்கு மடியார்களுக்கும், சந்தேகமுற்றுக் கேட்பவர்களுக்கும்,
அவ்வனத்திலிருக்கும் கிளிப்பிள்ளைகளும், நாகணவாய்ப் பறவைகளு
ம், சந்தேகம் தீர்த்தக்கதாக உள்ள பொருளைச்சொல்லி மனதை தெ

எனினிக்குமென்ற லந்த ஒளிபெற்ற வெதிரிகாசிரம வாசிகளாகிய பெரியோர்களின் மகிமையை யாவராலும் சொல்லிமுடியாது—எ-று. (உரு)

எழுதிர்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆறிருது மைம்பொழுது நன்குதரு தன்பருவ மன்றிவினை யாதவினேவும், பேறனைய சாகமொடு மூலநிறை காய்கனிகள் பேதமிகு வாசமலரும், கூற்றிவைக ளெப்பருவ மெப்பொழுதெ னுதருள் கொழுப்புடன் விழுப்ப மிகுமான், மாறுபடு மைம்புலனை வென்றதவ மன்னவர்கள் வைகியுறை தெய்வவனமே.

இ-ள். சித்தினா வைகாசி இந்த இரண்டிமாதமும் வசந்தகாலம் இந்தப்படி இரண்டிமாதங்கள்கூடின ஆறு ருதுகாலங்களிலும் அருணைதயாதிமுதல் அஸ்தமானம்வரைக்கும் ஐந்துவேளைகளிலும் துளிர்த்து அரும்பி மலர்ந்து காய்கனி கிழங்குகளுடையதாய் மற்றவனத்திலுள்ள தருக்கள்போலக் கொடுப்பதுமல்லாமல் எக்காலமுமானுமல் செழிப்பாக அதிக வாசனையுடனே பஞ்ச யிந்திரியங்களைவென்ற தபேதனர்களுக்கு வேண்டிம்போதெல்லாம் கற்பகத்தருக்கள்போல துளிர் மலர் கனிகளைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கு மந்த வெதிரிகாசிராமம்—எ-று. (உரு)

ஆதப மிகுங்கொடிய வேனிலிம மாரிமுத லாறுபரு வங்கள் புரியும், வேதனை நயப்பிலர் விருப்பிலர் வெறுப்பிலர் வினைப்பகை தனைப்பொடி செய்தோர், பூதலவியக்கிலர் மலர்க்கணை யுறவடிவர் போதமுத வேதமுடிவிற, காதல்கொ டிருப்பதல தொன்றுமுண் ராமுனிக ணைம்பயின லம்பெருகுமால்.

இ-ள். சூரியகிரணங்களினால் உஷ்ணமிகுந்த இளவேனிற்காலம், முதுவேனிற்காலம், முன்பனிக்காலம், பின்பனிக்காலம், மழைபெய்யுங்காலம், குளிர்காலம் ஆகிய இந்த ஆறுகாலத்திலும் வருத்தங்களெண்ணாமல் தவஞ்செய்கிறவர்கள் மண்-பெண்-பொன் என்னும் இம் மூவாசைகளை விட்டவர்கள் எந்நேரத்துக் கெதுகிடைத்தாலும் சிவாநுக்கிரகமென்று சந்தேகித்திருப்பவர்கள் விருப்பு வெறுப்பில்லாதவர்கள் தீவினைகளைத் தருமந்தரங்கச் சத்துருக்களை வெற்றிகொண்டவர்கள் உலகநடத்தையில் மயங்காதவர்கள் மன்மதபாணம்படாத தேகமுடையவர்கள் வேதாந்தமுடிவில் விளங்கும் பரிவர்த்தியானத்தில் விருப்பமாய் ஆந்தானுபவம் பெற்றிருப்பதேயல்லாமல் பயனில்லாத சாஸ்திரப் பொருள்களைப்பாராத முனிவர்கூட்டங்கள் வாசமாயிருப்பது இலே-மிகுந்த நன்மைவிளங்கும் இலந்தைவனம்—எ-று. (உரு)

ஆசினிய ரம்பைபல சூதமுறு நற்கனியி லாறுநிகர் சாறுபெருகா, வீசியொரு பாலடைய வேழமத் தானாநெடு வெள்ளமொரு சார்பின் மருவத், தேசுடைய கங்கைநதி யெவ்வகை சிறந்ததுகொ மேவர்புக ழ் வாணிநதியு, மாசில்யமு னாநதியும் வந்திடை கலந்ததுறை மாறு மல தேதுரைசெய்வாம்.

இ-ள். அனேகம் பலாக்கனி, வாழைக்கனி, மாங்கனிகள் தானே யுதிர்ந்து தாறுவெடித்து ரசங்கள் மஞ்சள்நிறமுடைய அருள்பெருகி யோடி யொருபக்கமாய்க் கங்கையிலே கூடுகிறது யானைகளினுடைய கபேரல மததானாகள் வழிந்தொழுகி கரியநிறமாய் நதியாகப்பெருகி யொருவிடத்திலே வெண்மையான கங்கையிலேசேருகிறது எப்படியி னுக்கிறதென்றால் ப்றயாகையில் தேவர்கள்புகழும் சரஸ்வதி நதியும், பரிசுத்தமான யமுனைநதியும்வந்துகூடுந் திருவேணி சங்கமம்பேரல் வெதிரிகாச்சிரமத்தில் கங்கானதி பிரகாசிக்கும்—எ-று. (உஅ)

கொண்டலை யுழக்கியெழு தாழையிள நீர்பலவு கொக்கினுறு நெ ள்க கனிசேர், தண்டலைக ளண்டமிசை சென்றளவு கண்டெதிர் தப ங்குவவி யந்து முனிவோர், மண்டலம் விளக்குமறை கொண்டவவி யன்றியு மருந்தென வருந்து மெனவா, னண்டார்கள் பெறும்படி இ னந்தொறும் விருந்தெதி ரளிப்பன நிகர்த் துடையவால்.

இ-ள். மேகமண்டலத்தைக்கலக்கி யுயர்ந்துவளர்ந்திருக்கும் தெ ன்னமரங்கள் இளநீர்க்காயும் பலாமரங்களும் மாமரங்களும் கனிக ளையுமேந்திய சோலைகள் ஆகாசத்தை அளவியது எப்படியிருக் கிறதென்றால் மாத மும்மாரிபொழியவும் பூமி நன்றாய்வினையவுஞ் ச கலதருமங்களும் வளரும்பொருட்டாக வேதங்களின் சொற்படிக்கு முனிவர்கள் யாகங்கள்செய்யு மந்த ஆவிர்ப்பாகங்கொள்ளவருந் தேவா ர்களுக்கு விடாய்தீர தேவாமிர்தம்பெற நற்கனிவற்கங்களை எதுரோ ய மைத்துவைத்திருந்து நாள்தோறும் கொடுப்பதுபோல் பிரகாசிக்கு ன்றது—எ-று. (உஆ)

தேவரு காதிபர்கள் சித்தர்பல கிம்பருடர் சேணிலவும் வாச மு டையோர், யாவர்களும் வந்திலகு கங்கைநதி மூழ்கியரு ளெய்து, தவ மா முனிவர்தம், மேவரு மொழுக்கமும் விழுப்பமு மதிக்கரிய மெ ய்த்தவமு மெய்த் தகைமையா, லாவது நமக்கென வொருப்படும் வி ருப்பினை யளித்திடும் வனத்தி னியல்பே.

இ-ள். தேவர்கள் நாகலோகாதிபர்கள் சித்தர்கள் கின்னரர்-கிம் பருடர் ஆகாசத்தில் வாசமாயிருக்கிறவர்கள் மற்றுமுள்ளவர்களும் பி ரகாசிக்குங் கங்கைநதியில்மூழ்கி அந்த கங்கைக்கரையில்விளங்கும்

வெதிரிகாச்சிரமத்திலிருக்கும் தபோதனர்களைப்பார்த்து இவர்களைப் போல நமக்கு நித்தியங் கங்கைக்கரையில்முழங்கவும் அரிதாகிய ஆசாரமும் பெருமையு மெண்ணுதற்கரிதான தவமுமுடைய விர்தமேன்மையுங் கிடைக்கத்தக்க பாக்கியமுண்டோவென் றதிகயித்து யிதுவே கிடைக்கவேண்டுமென்று இச்சிக்கத் தக்கதாகவிருக்கு மந்த வெதிரிகாச் சிரமத்தின்மகிமை—எ-று. (௩௦)

மதங்கொடு வருங்களி றருந்தவ ரெதிரீந்திடின மகிழ்ந்தெதிர் விலங்கி யிலகும், பதங்களின் விழுந்துட னெழுந்துசுவை துன்றிய பலம்பல கொணர்ந் தவைகொடா, விதம்பெற வரும்பணி யறிந்தன புரிந்துறை வியன்றல மடைந் தவர்கள்சந், ததம்புக லறங்களி னுளங் களி மிருந்தருட யங்கவய றங்கு வனவால்.

இ-ள். மதங்கொண்டு வரு மியானைகள் முனிவர்களை. வெதிரில்க ண்டவுடனே தரிசனஞ்செய்ய பாக்கியங்கிடைத்ததென்று அறிவுண்டாகி தூரவிலகி பாதாரவிந்தங்களில் தண்டனிட்டெழுந்து மதாரமாகிய கனிவகைகள் கொண்டு வந்து கொடுத்தும் தங்களால்செய்யத்தக்க ஊழியங்களைச்செய்தும் முனிவர்கள் ஆசீர்மத்திற்சேர்ந்தபின் பவர்கள்செய்யப்பட்ட தருமங்களுக்கு எப்போ தென்னவுபசாரங்களால் செய்யத்தக்கதோ வந்தப் பணிவிடைக ளவர்கள்சொற்படிக்கு மனதில் மிருந்த சந்தோஷமாகச்செய்தும் அவர்க ளனுக்கிரகம்பெற்று விளங்கிப் பக்கத்தில் இருக்கு மவ்வனத்தில்—எ-று. (௩௧)

யாகமலி சாலேதொறு மங்கல விளக்கமென வெல்லைக ளறிந்து குறுகு, நாகமுமிழ் மாமணிகள் கொண்டுபல தீபமிட நண்ணியத னோடு பயிலும், தோகையை விரித்தமர வீசுகிறு கால்கொடலர் துங்கமறை யங்கி தனைநின், னோகையொடு கேகய மெழுப்புவன கண்டவரு வப்புறு நிவப் புடையதே.

இ-ள். யாகங்கள் செய்கிறவேளையில் யாகசாலைகளிலே வாத்தியமும் வேதகோஷ்டமு முழங்குகிறதைக் கேட்டவுடனே நாகங்கள்வந்து சிரசிலிருக்கு மாணிக்கங்களை விளக்குகளாகவைக்கவு மந்தப் பாம்புகளுடன் பகையில்லாம லுறவாகி கலந்துதிரியு மயில்க ளிறகைவிரித்தசைத்து அதில்வருஞ் சிறுகாற்றினால் ஓமருண்டத்திலிருக்கும் நெருப்பைமூட்டி எரியச்செய்விக்கும் புதுமைபார்த்தபேர்கள் சந்தோஷித் ததிகயத்தையடைவார்க ளந்த இலந்தைவனத்தில்—எ-று. (௩௨)

நாமன மாமுனிவர் கங்கையிடை முழங்கவுடன் முழங்கியுட னேறி விலகுஞ், சீனாகள் கொடுத்தவர்கள் பின்னலுகிர் கொண்டு வுகிர் செய்தருளருச்சனை செய், நேரம் தறிந்துபுக நேயுயெதி ரெய்துமவை நேயமு

று கன்னை வெரினீம், பேர்வற வெடுத்துரிய சாலேதனி துய்க்துமுனை
பேதமற நீதி பெருகும்.

இ-ள். அன்புநிறைந்த மனதையுடைய முனிவர்கள் கங்கையிலே
ஸ்நானஞ்செய்கிறதற்கு முன் வேங்கைப்புலிகள் கங்கையில்முழங்கிக்
கரையிலேறிப் பிரகாசிக்கும்படி வஸ்திரங்களைடுத்து ஸ்நானஞ்செய்த
முனிவர்களுக்குக்கொடுத்து அவர்கள்சடைகளை தங்கள் நகங்களினால்
வகிர்ந்து நகமுலர்த்தியபின்பு அவர்கள் சிவபூசைசெய்யுங்காலம் அறி
ந்து பால்கொடுக்கவரும் பசுக்களைத்தேடி எதிராகப்போய் வேட்டி
அதின் கன்றுகளை முதுகில் சுமந்துக்கொண்டிவந்து பசுக்களிடத்தில்வி
ட்டுப்புலிகள் பசுவினுடன் உறவாக முனிவர்களுக்குப்பணிவிடைசெ
ய்துக்கொண்டிருக்கு மந்த வெதிரிகாசிரமத்தில்—எ-று. (௩௩)

கேழலுழ வந்தெழு மணித்திரள் வெடித்துகு கிளைத்தரள மந்த நெ
றியின், சூழனிதை யப்பரலி னேகுமுயர் மாதவர் துணைப்பதம் வருநீ
துவதெனக், காழுடை யகிற்பழைகள் சந்தன நறுந்தழைகள் கைக்
கொடவை முற்று மகல, வேழமரி யாளிகள் விளக்கிய வரைப்பணி வி
யப்பினை யுரைப்ப தெவனே.

இ-ள். காட்டுப்பன்றிகள் கிழங்குகளைத்தின்னுரிமித்தம் பூமியை
யுழுதிதபோது அதின் கொம்பிலிருந்துதெறித்த முத்துக்களு முங்கில்
வெடித்துதிர்ந்த முத்துகளும் முனிவர்கள்நடக்கும் வழிகளில்கிடக்கி
றதைப்பார்த்துத் தபோதனர்கள் பாதங்களிலே கல்லுகள் உறுத்துவ
தைப்போலுறுத்துமென்று யானைகளுஞ், சிங்கங்களும், யாளிகளுங்,
கைகளினால் வாசனையையுடைய சந்தனத்தழைகளையும், அகிற்பழை
களையு மொடித்துக்கொண்டு மார்க்கங்களிற்கிடக்கிற முத்துக்களைக்கூ
ட்டி யொதுக்கி அந்த ரிஷிகளைவணங்கிப் பணிவிடைகள்செய்கின்றன
அவகைளின் பக்த்திகளை பொருவராத் சொல்லிமுடியாது—எ-று. ()

இகம்பர முணர்த்துமறை யாகம முழக்கமு மிசைத்தவழி யர்ச்சனை
யுடன், மகம்புரி சுடங்கினெழு பேரொளியு மீரமுடன் வந்தெதிர் விரு
ந் தெதிர்கொளு, முகம்பொலி நயப்புரையி னார்வமுடன் மாந்தியின்
முழ்குமவ ரோசையு மெழந், தகங்களக லப்புணரி யஞ்சமுகி லஞ்ச
வக லண்டமிசை மண்டி யெழுமால்.

இ-ள். இகலோக பரலோக சாதகங்களைத் தெரியச்சொல்லும்
வேதாகமங்கள் படிக்கிற வொலியும் அந்த வேதாகமங்கள் முறமை
யாக சிவபூசைசெய்கிற வொலியும் யாகங்கள் செய்யுமிடத்தி லெழுந்
த பேரொளிகளும் பெரியோர்கள் வருகிறகுறிப்பறிந்து அன்புடனே
முனிவர்க ளெதிர்கொண்டிவந்து உபசாரஞ் சொல்லுஞ் சத்தமும் அ

ன்புடனே தோத்திரங்கள் செய்துக்கொண்டு கங்கையில் ஸ்நாநம்ப
லன்னுகிறவர்களொலியும் இந்தச் சத்தங்களெல்லாங்கூடி சமுத்திர
மும் பயத்தையடைய மேகங்கள் திடுக்கிட பாவங்கள் அந்தயெல்லையி
லனுகாமலோடத்தக்கதாக பிரமாண்டம்வரைக்குமளாவும் அந்த வெ
திரிகாசிரமத்தில்—எறு. (௩௫)

அறுசீர்க்கழினைடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

தன்னிகரா நெறிபடைத்த திகழ்வெதிரி காச்சிரமந் தன்னின் மு
ன்னம், துன்னுதுவா பரபுகத்து முடிவின்மட லவிழ்வாசத் துழா
யலங்கள், மின்னவிருந் திருமாறன் கலையான வியாதனென விளம்பு
மேலோன், பன்னெடுநா ளினிதிருந்தா னிமையோரு முனிவோரும்
பணிந்து போற்ற.

இ-ள். ஒப்புவமையில்லாமல் தனக்குத்தானே சமானமாகிய ல
க்ஷணங்களை யுடைத்தாகி விளங்கும் இவதிரிகாசிரமத்தில் பூர்வகால
த்தில் துவாபரபுகமுடிவில் வாசனையுடைய துளசிமாலையணிந் தலங்
காரமாகிய மார்பில் லட்சுமிதேவியைத் தரித்திருக்கும் மகாவிஷ்
ணுவின் கலைகளிலொன்று வேதவியாசொன்று அவதரித்து கீர்த்தி
பெற்ற மேன்மையையுடையவராய் எக்காலமுந் தேவர்களும் முனி
வர்களும் வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்யத்தக்கதாக சுகமா யெழுந்
தருளியிருந்தார் அந்த இலந்தைவனத்தில்—எ-று. (௩௬)

சீதமா மதிவேணி யமலனுயர் திருவருளைச் சிறப்பா லெய்தி, வேத
மெலா மளவிட்டுப் பிரித்துடைய குறிப்பினால் வியாத நென்று, மே
தமிலா மாதவங்கூர் வெதிரிகாச் சிரமத்தி னிருத்த றன்னால், வாத
ரா யணனென்றும் பெயருடையோ னவன்பெருமை வழுத்தம் பா
ற்றே.

இ-ள். குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனைச் சடையிலணிந்த பாம
சிவனுடைய மிகுந்த வனுக்கிரகத்தினால் பிறகாசித்து வேதங்களை வ
ரமாகப்பெற்று அந்த நாலுவேதங்களையுங் காண்டங்களென்றுஞ் சா
கைகளென்றும் பிரித் தளவிட்டு திட்டப்படுத்திய படியினாலே வேத
வியாசொன்கின்ற பெயரும் இலந்தைமரத்துக்கு வடமொழியில் வெ
திரியென்று பெயருண்டாகியதனால் வெதிரிகாச்சிரமமென்னும் ஆதில்
வாசமாய்த் தவஞ்செய்கிறபடியால் வாதராயணனென்கிற பெயரும்
பெற்ற வேதவியாசர் மகிமையைத் தோத்திரம்பண்ண முடியுமோ
வென்று சூதபுராணிகர் திருவாய்மலர்ந்தனர்—எ-று. (௩௭)

பொங்குதிகைக் கடல்புடைகுழி புடைவியிடைப் பிறந்திறந்து மு
லையு மாக்க, டங்கண்மதி யோசிமிது வாணா மிகுதியிலே சாற்றுகி

ன்ற, விங்கிவர்க ளிம்முறையா லெஞ்ஞான்றும் பரகதியி லெய்த மா
ட்டா, ரங்கதுகொண் டவருய்ய நெறிவேண்டி யுலப்பிலா வருண்மீ
க் கொண்டு.

இ-ள். மென்மேலும் அதிகப்படுகிற அலைகளோடுங்கூடிய சமு
த்திரஞ் சூழ்ந்த பூமண்டலத்தில் பிறந்திறந்து வருத்தமடையும் மா
னிதர்களுக்கு அறிவு சிறிது ஆயுளும் வெகுகாலமில்லை ஆகையினால்
இந்தவுலகத்தார் யெந்தவிதத்தினாலேயுஞ் சிவபதவியைச் சேரமாட்
டார்கள் இப்படியிருக்கிறதே யென்று மனமிரங்கிச் சகல ஜனங்களும்
கடைத்தேறும் விதம் ஆலோசனைசெய்து மிகுந்த கருணையுடனே
வேதவியாசரிருந்தார்—எ-று.

(ந-அ)

பெருக்கமிகு மொழிவேதப் பருப்பதத்திற் றிருவருளின் பெரு
மை தன்னா, விருக்கியசுச் சாமமதர் வணந்திகழிம் மறைநான்கு மெ
டுத் திசைத்து, வருக்கமிகு புராணமிதி யாசமிவை தாமைந்தா ம
றையாச் சேர்த்துத், திருக்கிளரு முணர்வுடைய முனிவர்க்குப் போதி
த்தான் றெளிவு கூர.

இ-ள். சிவனருளினால் மிகுதியும் பெருக்கமாய்ச் சொல்லப்பட்
ட வேதமென்னு மலையை வரமாகப்பெற்று அந்த கூட்டத்தை இருக்
குவேதம்-யசர்வேதஞ் - சாமவேதம் - அதர்வணவேதமென்னும் நான்
காகப்பிரித்து மற்றும் பதினெண்புராணங்களையும் பாண்டவர் சீரித்
திரமாகிய பாரதத்தையும் ஐந்தாம்வேதமாகச் சேர்த்து லட்சுமீகரம்
விளங்கிய புத்திகோசரரான முனிவோர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியத்
தக்கதாக வேதவியாச ருபதேசஞ்செய்தார்—எ-று.

(ந-க)

பகரிருக்குப் பயிலற்கு மியசுவைசம் பாயனற்கும் பரவி னோர்தந்,
துகளொழிக்குந் திகழ்சாமஞ் சயிமினிக்கு மதர்வமறை சுமந்துவுக்கு,
மகமகிழ வருவித்துப் புராணமிதி யாசமிவை யடியேற் கீந்து, புகழ்
மருவ வியாவர்க்கு மிகலொழியப் புகலென்று புகன்ற பின்னர்.

இ-ள். மேற்சொல்லிய இருக்குவேதத்தைப் பயிலவமாமுனிக்
கும் மியசர்வேதத்தை சம்பாயனரிஷிக்கும் துதித்தவர்கள் மும்மல
ங்களை யறுத்துப் பிரகாசிக்குஞ் சாமவேதத்தைச் சயிமினிபகானுக்கு
ம் அதர்வண வேதத்தைச் சுமந்து முனிக்கும் மனது சந்தோஷிக்கப்
போதித்துப் பதினெண் புராணங்களையும் பாரதமுதலிய யிதிகாசங்க
ளையும் அடிமையாகிய எனக்குத் திருவாய்மலர்ந்து இந்த ஐந்தாம்
வேதங்களைக் கீர்த்தியுண்டாகும்படிக்கு உலகத்தோர் பிறப்பிறப்பு ஒ
ழிந்து பரமசிவத்தை யடையத்தக்கதாக தெரியச்சொல்லென்று சொ
ன்னபின்பும் வேதவியாசர் சொல்லு நிறுந்—எ-று.

(ச-0)

ஏத்தரிய நால்வேதப் பயனளவு படாவவற்றி னியல்புதன்னைப், பார்த்தறிய யாவோருஞ் சிற்றறிவோ னொனக்கருணைப் பரவை போலுமாத்வமா முனியிறைவன் றிருவருளான் மறைப்பயனின் வரம்பிதென்னச், சூத்திரமு மினிதினுரைத் தறிஞர்பெற வருள்செய்தான் றுளக்கநீங்க.

இ-ள். துதித்தற்கு அரிய நாலு வேதங்களின்பயன் அளவுபடாது அந்த ரகசியப்பொருளை அறிதற்கோ மானிடர்கள் சிற்றறிவினையுடையவர்கள் என்றுநினைத்து கருணைக்கடலாகிய மகா தவமுடைய முனிவர்களுக் கரசனான வேதவியாசர் திருவருளினால் வேதாந்தரகசியப்பொருள் இன்னதென் றன்விட்டு வேதாந்த சூத்திரங்கள் சந்தேகமற அறிவுடையோர்க ளறிந்துக்கொள்ளும்படி சொல்லினார்—எ-று.

பொருவரிய கருமகாண் டத்துமறை மொழியினுள பொருளி னுண்மை, யருளுடைய சயிமினிவ மொழிதியெனத் தேசிகன்ற னருளுமீசன், கருணையுமுற் கொண்டதனை யீராறு காண்டமாக் கழறி ஞானக், குருபரனைத் தொழுதிதைஞ்சி யருத்தியுடன் மெரித்துரைத்தான் குணக்குன் றன்னான்.

இ-ள். கிருபையையுடைய சயிமினிபகவானே ஒப்பு சொல்லுதற்கரிதான கர்மகாண்டத்திலுள்ள பயனை யாராய்ந்து சுருக்கமாகச் சொல்லுங்களென்று கேட்க ஞானதேகிகரான வேதவியாச ரனுக்கிடகமும் பரமசிவன்றிருவருளும் பெற்று அந்த கர்மகாண்டத்தை பனிர்ொண்டு காண்டமாய் வகுத்துச்சொல்லி வாதராயணரை வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து ஆசையுடனே சயிமினிபகவான் விண்ணப்பஞ் செய்கிறார்—எ-று. (௪௨)

அன்னவனான் மொழிகரும காண்டத்தி னியல்புதனை யடைவிற் கேட்டு, நன்னலத்த தெனவுரைத்துச் சிரந்துளக்கி யாங்கவற்கு நயப்பநலங்ஙன், றுன்னியமா னைக்கர்க்குந் தானுரைத்த வேதாந்தச் சூத்திரங், டன்னருளா லளித்துவிரித் துரைத்தருளிப் பின்னொன்று சாற்று கின்றான்.

இ-ள். சயிமினிபகவான் சொன்ன பனிர்ொண்டு காண்டமாகிய கர்மகாண்டத்தின் பயனை வாதராயணர் அன்புடன்கேட்டு நல்லபொருளுடையதென்று மகிழ்ந்து சிரசையசைத்து மெச்சிக்கொண்டு முன்னந் தன்னையெருங்கின முனிவர்களுக் குபதேசித்த வேதாந்த சூத்திரங்களைத்தானே தயவுண்டாகி திருவுளம்பற்றி விஸ்தாரமாகத் தெளிவா யுபதேசித்துப் பின்னையு மொருவசனஞ் சொல்லுகின்றான் வேதவியாசர்—எ-று. (௪௩)

இ-ள். வேதமுதலாகிய சாஸ்திரங்கள் படித்ததினால் உண்மைப் பொருளை யறிந்து கலைஞானந்தெளிந்தது என்கும் பரிபூரணரான பரமசிவனிடத்தில் பொருந்தியும் சிவஞானமு மடியேனுக்கு விளக்கமாகத்தெரியவில்லை எக்காலமுஞ் சன்னமரணாதி யவத்தைகளில்லாத சிவபரமரகசியம் பொருந்தும் வகையெப்படியென்று சயிமினிபகவான் விண்ணப்பஞ்செய்ய குருவாகிய வேதவியாசர் சாந்தமுடைய சயிமினியுடனே சூதபுராணிகொன்னு மடியேனையுந் தம்முடைய பக்கத்தில் இருக்கச்செய்து திருவுளம் பற்றுகிறார்—எ-று. (சக)

மைந்தநீ கேட்டவுரை பல்லுயிரின் பொருட்டன்றோ வருதி யார்க்குஞ், சிந்தைமகி முன்றனக்கும் வீடடையு நெறியுளது செய்ய வேணி பெந்தைதிரு வருளுடையே னாதலா வியானறியா யாவுமில்லை, முந்து சிவ ஞானமலரற் கன்மகோ டிகடருமோ முடியா முத்து.

இ-ள். நம்முடையபிள்ளையாகிய சயிமினியே நீ நம்மைப்பிரார்த்தித்துக்கேட்ட கேள்வி சகலசிவாத்துமாக்களையுந் கடைத்தேறச் செய்விக்கிற நிமித்தமல்லவா என்னருகில் வாக்கடவாய் மனக்களிப்போடு கூடிய உனக்கும் மற்றவர்களுக்கும் மோகூதமடையு மார்க்கமுண்டு அஃதெப்படியென்றால் சிவந்த சடாமகுடத்தைத்தரித்த பரமசிவன் திருவருளை அடைந்த யானறியாத ரகசியப்பொருள்கள் ஒன்றுமில்லை நித்தியமாகிய சிவபதவி சிவஞானத்தினால் கிடைக்குமேயல்லாமல் யாகமுதலிய நல்வினைகள் கோடிசெய்தாலு மேலானமோகூதம் கொடுக்கமாட்டாதென்று வியாசர் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்—எ-று. (ரு)

வேதமுடி வுரைப்பதுவே மெய்ஞ்ஞான மற்றையவை மிகு மஞ்ஞான, மோதலுறு மெய்ஞ்ஞான மாவதுயிர் பரமசிவத் துற்று வாழ்ந், னாதனரு ளாற்குரவ னேயத்தான் மறையந்த நாடா நின்ற, பேரத முடையவர்பெறுவ ரல்லாதோர் பெருமொம்மாற் புகன்ற துண்மை.

இ-ள். வேதாந்தத்திற் சொல்லப்பட்ட ஞானமே மெஞ்ஞானம் மற்றெல்லாம் அஞ்ஞானம் யாவராலுஞ் சொல்லப்படுகின்ற மெஞ்ஞானமாவது சிவகோடிகள் பரமசிவத்தோடு கலந்து வாழ்தலாம் அம் மெஞ்ஞானம் எப்படிக்கிடைக்குமென்றால் சிவானுக்கிரகத்தினாலுங் குருவின் மேச வுபதேச மகிமையினாலும் வேதமுடிவினாலுமாகும் மெஞ்ஞானம் பெற்றவர்கள் சிவபரமயிக்கியம் பெறுவார்கள். மெஞ்ஞான மில்லாதவர்கள் சிவபரமயிக்கியம் பொருந்தமாட்டார்களென்று நம்மாலே சொல்லப்பட்ட விந்தவாக்கியம் மெய்யென்றுரைத்தார்—எ-று. (ருக)

அந்தணர்குத் திரர்நீச ரரிவையர்சங் கரசாதி யர்யி னோர்க்குங், கந்திருவ ரியக்கரிமை யவருரகர் முனிவர்முதற் கணத்தி னோர்க்கும்

வெந்திறல்கூர் புள்விலங்கு கிரிமிகீ டங்களுக்கும் விளம்பெ வைக்கு
ஞ், சந்திரசேகரனருளுண் டாமாகிற் சிவஞானந் தானுண் டாகும்.

இ-ள். பிராமணர்-சூத்திரர்-சண்டாளர்-பெண்களொருஜாதி புரு
ஷ்ரொருஜாதி இருவர்க்கும் பிறந்த சங்கிரமஜாதியானவர்கள் இவர்கள்
முதலிய பேருக்குங் கந்திருவர்-இயக்கர்-தேவர்கள்-நாகலோகத்தார்-
மூலிவர்கள் முதலிய கூட்டத்தார்களுக்குங் கொடுமையாகிய பராக்ரம
முடைய பட்சிகளுக்குஞ் சிங்கமுதலான மிருகங்களுக்கும் நெளித்த
லையுடைய கிருமிகளுக்கும் ஊர்வனவாகிய புழுக்களுக்கும் சொல்லப்
படுகிற வெண்பத்து நான்கு நூறுபிரம் ஜீவபேதங்களுக்குஞ் ஜடா
மகுடத்தில் சந்திரனையணிந்த பரமசிவன் திருவரு ளுண்டானார் சி
வஞானந் தனக்குத்தானே புண்டாகுமென்று வியாசர் திருவுளம்
பற்றினார்—எ-று. (ருஉ)

அன்றியுரைக் கருமனந்த கோடிபிறப் பிடைக்கரும மாற்றி னாலும்,
துன்றரிது பாகதியைச் சயிமினிவ வேதாந்தச் சொற்க டேர்ந்து, நன்
றுதிகழ் பொருட்டெளிவாஞ் சிவஞானஞ் சிவனருளா னண்ணின்
முத்தி, யொன்றலெளி தாதலால் முதுணர்வா லிதற்கேற்ற வறுதி யோ
ர்வாய்.

இ-ள். இதுவல்லாமல் நல்வினையினையினால் எண்ணிக்கையில்
லாத வனேகங்கோடி ஜனனங்களுடத்துக் கருமகாண்டத்தி லுரைத்
தபடிக்கு நல்வினைகள்செய்தாலும் மேன்மையையுடைய மேட்சப
தவியை அடைதல் மிகவும் அருமை சயிமினிபகவானே வேதாந்தத்
திலுள்ள பொருளையறிந்து அப் பொருளில்விளங்கிய சாரமான சிவ
ஞானத்தைச் சிவகருணையினு லெளிதாகச் சிவபரமயிச்சியம் பெறலா
மாகையினாலே மேலான, விரிவினும் சிவஞானத்துக்கேற்றநிச்சயத்தை
யறிந்துகொள்ளென்று வாதராயணர் திருவாய்மலர்ந்தனர்—எ-று. (ரு)

இந்நிலையி னுலன்றிக் கலையறிவி னுன்முத்தி யெய்த லாமோ, மன்
னுமனு பவஞான மடையுநெறி வினவுதியேன் மாசொன் றில்லா, மின்
னவிருஞ் சடாடணிமா தவநாத மிருஞ்சாம வேதந் தன்னிற், நன்னி
கரா மொருதகர வித்தைபுள ததனிலைமை சாற்றற் பாற்றே.

இ-ள். இந்தச் சிவஞானத்தினுலல்லாமல் சாத்திரங்களைப்படித்
த கலேஞானத்தினால் சிவபதங்கிடைக்காது. நிலைமையுடைய சிவஞா
னஞ் சித்திக்கும்கை பெப்படியெனக் கேட்பாயேயானால் சூற்றமற்ற
மின்னல்போல் விளங்குஞ் சடாமகுடமுடைய சயிமினியேகேளும்
மேன்மையையுடைய ஓசைவிளங்குஞ் சாமவேதத்தில் தனக்குத்தா

நிதற்கரிதாகி நிச்சயமாய்ச் சித்தாகி யானந்தமயமாகி விகாரப்படாம ல் வளர்ச்சிக்குரித்தர் யெங்கும் பரிபூரணமாய் நிறைந்திருக்கும் பரப் ரம்ம சிவயோகிக ளுள்ளத்துக்குள்ளே காணப்பட்ட மிகுந்த நன் மையினால் இந்ததேகம் பிரமபுரமென்று நாமகரணம்பெற்றது விந்தபு துமையை யென்னென்றுரைப்பேனென்றார் வாதராயணர்—எ-று. ()

சொற்றவுடற் க்மலநிக ருளக்கமலம் பிரமமுறை தொன்மை தன்னு னற்றகைய புண்டரீக வகமாயிற் நந்தவக நண்ண லாலான், பற்றுடலம் புரமெனப்பேர் படைத்ததுபுண் டரிகவகம் பற்றி நித்தம், பெற்றபிர மங்ககன் வுவமையார் க்கனமெனப் பேசிற் றுமால்.

இ-ள். தாமரைபோல் இருக்கிறதென்று சொல்லப்பட்ட இத் யாவிரந்தத்தில் பரப்பிரமம் எப்போது நிலையும் நிருக்கின்றபடியினால் அந்த இதையதாமரைக்குப் புண்டரீகபுரமென்றும் பெயராயிற்று அப் புண்டரீகத்தில் பரப்பிரமம் வாசமாயிருப்பதினால் புண்டரீகபுர மென்று உடலுக்குப் பெயராயிற்று நிட்களசொருப மானதினால் கண் ணினுற்பார்க்கவும், வாக்காற்றுதிக்கவும், மனத்தார்னினைக்கவும், ஆரிய பொருளாதலாற் சுத்தவெளியாகிய வர்காயம்போல் இருப்பதா லப் பரப்பிரமத்தைச் சிதாகாசமென்று துவலுவது—எ-று. (சுக)

தனைநிகராம் பேரருளே மூப்பிறுதி முதற்குணங்க டயங்கு மெண் னு, நினைவொழிநீ பல்காலும் பாவித்தா லனுபவத்தி னிலைவந் தெய்து, மனையதென வருந்தகர் வித்தையிது காயம்போ லண்டத் துள்ளுந், மி னையமுறை மையினிற்குங் காயத்தின் பரிசுணக்கிங் கிசைத்தோர் மிப் பால்.

இ-ள். தன்னேப்போல் இன்னமொரு பொருளுண்டென்றுஞ் சொல்லப்படாததா யதுக்கொருபமாய்விளங்கும் கிழத்தன்மையும் இறந்துபோவதும் இதுமுதலிய மாயையின்குணங்கள் சார்புற்றிருந் தாலுந் தியானத்துடனே நீ எந்நேரமுந் தியானஞ்செய்வாயேற் சிவ யோகசமாதிகைகூடும் அப்படிப்பட்டதென்று சொல்லப்படுந் தகரவித் தை இந்நேரஞ்சொன்னது பிண்டத்திலுள்ளபடி பரம்மாண்டத்திலும் இப்படியேயிருக்கும் இப்போது பிண்டத்திலிருக்கும் தகரவித்தை யைச் சயிமினிபகவானே யுமக்கு யாம் போதித்தோம் இனிமேல் ப் ரம்மாண்டத்தி லிருப்பவையைச் சொல்லத் தொடங்குகிறோமென்றார் வேதவியாசர்—எ-று. (சுஉ)

அண்டமதும் பாவிக்கு முறைமைகே ளண்டமருள் பிரமம் கண்ட ம், வண்டதைய வடிவதனும் பிரமபுர மவ்வண்ட வடிவீ னோர்க்குக்

கொண்டவுளப் புண்டரீகம் புலியூரென் றருமறைகள் கூற லாலே, யெ
ண்டருபுண் டரிகவக மெனப்படுமப் பதியின்னு மிசைப்பக் கேட்டி.

இ-ள். பிரம்மாண்டத்திலிருக்குந் தகரவித்தையைத் தியானஞ்
செய்யும்விதஞ் சொல்லுகிறோம்கேளும் ப்ரமாண்டங்களையெல்லாம்
லீலாவிநோதமாக நினைத்தமாத்திரத்தில் உண்டாக்கிய பாப்பிரம்மம்
பரிபூரணமான வஸ்துவாகையினால் ப்ரமாண்டத்துள்ளுஞ் சிதாகா
சமயமா யுள்ளேயிருப்பதாற் ப்ரம்மாண்டத்துக்குப் பிரமபுரமென்று
ம்பெயர் அந்த ப்ரம்மாண்டசொருபமான விராட்புருடனுக்கு இ
தயதாமனாயாகையினால் புண்டரீகபுரமென்றுஞ் சிதம்பரத்துக்குப்
பெயர். வியாக்கிரமபாதர் வாசமாயிருந்து பூசிக்கின்றமையாற் புலியூ
ரென்றுஞ் சிதம்பரமென வேதங்களெல்லாமுறையிடுந் தன்மைபாற்
புண்டரீகபுரமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டது. இஃதன்றி அத்தலத்தின்
மகிமையை இன்னஞ் சொல்லுகிறோமென்றுவாதராயணர் திருவுளம்
பற்றுகிறார்—எ-று. (௬௩)

அப்பெருஞ்சிற் றம்பலத்து ளானந்தத் தாண்டவரின் றுடா நின்ற,
மெய்ப்பொருளே துண்ணியவந் தரமலின மடையாளம் விகார மின்
றி, யொப்பிகந்து நிறைந்திருக்கு மம்பரத்தோ டுடன்மிகவு முவமை
யெய்து, மிப்பரிசா னுண்ணியவா காயமென வேதமெலா மிசையா நி
ற்கும்.

இ-ள். அப்பெருமைகொண்ட ஞானசபையினிடத்தில் ஆனந்த
நிர்த்தஞ்செய்யும் நித்யவஸ்துவானது மாயையின் சம்பந்தமும் அழக்
கும் மாறுபாடும் ஆகிய இக்குணங் குறிக ளில்லாததாகியும் குக்கும
சொருபமாகியும் ஞானாகாசமயமாயும் உபமானமில்லாத பரிபூரணத்
துக் கொப்பாகியும் இருக்கின்ற இந்தத்தன்மையினால் சுத்தவெளியா
ன ஆகாயத்தையொத்திருக்குமென்று நான்கு வேதங்களும் சொல்
லும்—எ-று. (௬௪)

பூதவா காயம்போற் றடமாகா தருட்சித்தாய்ப் பொலித லாலே,
யோதருமம் பரமான சபாபதியைச் சிதம்பரமென் றுணாத்த தந்தத்
தீதகன்ற சிதம்பரமெந் நானுமில் காநிற்குஞ் செயலா லென்று, மேத
மிலாப் பதியதற்குஞ் சிதம்பரமென் றருணை மெய்திற் றுமால்.

இ-ள். பஞ்சபூதத்தி லொன்றாகி சடருபமாயிருக்கிற ஆகாயத்
தைப்போலிருக்குமென்று உறுதியாயதைச் சொல்லலாகாது அருளு
ருவாயும் ஞானமயமாயும் எப்போதும்பிரகாசித்துக்கொண்டு சிவயோ
கிகள் அறிவினால் காணப்படும் பொருளாகிய ஞானசொருபமான ச
பாபதியை ஞானாகாசமென்றே சொல்லப்பட்டது தீதுகளை யகற்றிய

ரமசிவன் எப்போதுஞ் சிதம்பரசொருபமாய் ஆனந்தத்தால்டவ்ஞ் செய்யுஞ்செயலினால் எந்நாளுங் குற்றமற்ற அத்தலத்திற்குச் சிதம்பரமென்று பெயர்கிடைத்தது—எ-று. (௬௫)

திகழ்ந்தவருட் சிதம்பரமான் திருச்சிற்றம் பலத்துறையுந் தேவன் னாலே, புகழ்ந்திடவுந் தியானத்திற் புணர்ந்திடவும் பணிந்திடவும் ஸ்ரீ சை செய்து, மகிழ்ந்திடவும் பெறக்கடவ னிப்படிநீ நடத்தியேன் ம லமா யாதி, யகழ்ந்தரிய பரஞான வெளிவீட்டி லடைவதற்கோ னாய முண்டோ.

இ-ள். அதுக்கொருபமாய் ப்ரகாசிக்கு ஞானகாசமயமாகிய ஞானசபையினிடத்திலே எப்போது மானந்தநடனஞ் செய்துக்கொ ண்டிருக்கும் அம்பலவாணமூர்த்தி தோத்திரஞ்செய்யவு மனதிலே பா வனைசெய்து ஏகரூபமாய்வணங்கவும் பதினாறுவித வுபசாரத்துடனே பூசனைபுரிந்து சந்தோஷிக்கவும் தன்னை எதிர்ப்படுத்துவன் நீ இவ்வ கை நடப்பாயேல் ஆணவாதி மானை கருமங்களென்னு மும்மலங்களை யும் அம்மாயையினது மயக்கத்தையும்போக்கி மேலாகிய மெஞ்ஞா னகாசமாம் மோட்சத்தைச்சேருவதற்குச் சந்தேகமில்லையென்று வே தவியாசர் சயிமினிக்குரைத்தார்—எ-று. (௬௬)

அத்தலனி லுறையுமெவ ருந்தகர வித்தைதனை யறிந்து வந்தித், து த்தமநன் னெறியடைந்தோ ராவரிது நிச்சயமில் வடலம் பெற்ற, மெ ய்த்தகைய பயன்பெறுவோர் யாவோரும் பணிந்திறைஞ்சு மேன்மை யோர்க, ணித்தமுறு நலமுடையோ ரவர்பெருமை யெவராலு நிகழ்த் த லாமோ.

இ-ள். அந்தச் சிதம்பரதலத்திலமர்ந்திருந்து தகராகாசத்தினு டைய மஹாமகிமையைத்தெரிந்து தரிசனஞ்செய்தும், பணிந்தும், பூசைசெய்தும், தோத்திரம் பண்ணுபவர்களே மேன்மைபொருந்திய நன்மார்க்கத்தையடைந்து நன்மையான சிவபதவியையும் மானிட.ஜெ ன்ம மெடுத்ததனாலுண்டாகிய பயனையு மடைந்தவர்கள் இவர்களே ஜ னனமரணத்தி லவதிப்படாமற் பரமானந்தத்தைப்பெற்று தேவாதி ஜீ வகோடிகளும்பணிந் தேத்தத்தக்க வுத்தமர்களாய் என்றைக்கு மழிவி ல்லாத பரமசுகத்தைப்பெற்றவர்கள் இவர்களது மகிமையை யொருவ ராலுஞ் சொல்லுதற்கரிதாம் இது நிச்சயம்—எ-று. (௬௭)

தக்கவுட லண்டத்தி னிருவகையாய் விளங்குமெனச் சாம வேத, மி க்கபரி சாலுரைத்த வருந்தகர வித்தைதனை விளம்பினோ மாற், ரொக் குடைய காத்திரத்திற் பாவிக்க வரிதெவர்க்குந் துளங்க முத்தி, புக்கு துதி பெறவண்டத் தருந்தகர வித்தைதனைப் போற்றிக் காண் பாய்.

இ-ள். தேகமான பிண்டத்திலும் ஞானாகாசம்போன்ற தகரவித்
தையென்னும் விராட்புருடன்வடிவம் பரம்மாண்டத்திலும் அவையி
ருக்கின்ற விதத்தைச் சாமவேதத்திற் சொல்லியதுபோல் உனக்குச்
சொன்னோம் தேகத்திலிருக்கும் தகரகாசமான சிதம்பரத்தைக் குரு
வுபதேசத்தினாலும் தத்த மனுபவத்தினாலும் துதித்துங் கண்ணாற்க
ண்டும் நித்தியமான மோட்சத்தைப் பெறுவார்கள் அதையுங்காண்
பாய்—எ-று. (காஅ)

அத்தகர வித்தையென விங்குளாயா நின்றதுதான் ன்றிவா மென்
று, முத்தலைவேற் கைத்தலத்து முக்கணரு ளானந்த முதல்வ நென்
றுஞ், சித்தவையின் ஞானநா டகங்காண்டல் பேமென்றுந் தேறா வன்
பால், வித்தகமா யுரைத்தனம்யா மிவ்வளவோ வின்னமுநீ விளம்பக்
கேண்மோ.

இ-ள். நா முன்சொன்ன தகரவித்தையான ஞானாகாசமகிமை
யை யுன்னுடைய சூக்குமவறிவினாலே யெண்ணிப்பார் சூலபாணியா
ம்சோமசூரியாக்கினிக் கண்களையுடைய ஆதிகர்த்தாவுமான பரமசி
வத்தின்து அதுக்கரத்தினால் பஞ்சகிர்த்தியங்களும் நடக்கத்தக்கதாக்
த் திருவருட்கொண்டு ஞானசபையிடத்தி லெப்போதும் ஆனந்தநட
னஞ்செய்யும் விநோதத்தைத் தரிசனைசெய்யும் பாக்கியமே மேலான
பாக்கியமென்று துணிவுபெற்று சிவபக்த்தியின் உண்மையினாலே உ
னக்கு விஸ்தாகமாக வுபதேசஞ்செய்தோம் இதன்மகிமை இவ்வளவு
தானென்மெண்ணாதே இன்னமு மதின்மகிமையைச் சொல்லுகிறோம்
சாவதானமாகக்கேள்—எ-று. (காஅ)

விற்கதுவும் விராட்புருடன் மனப்புண்ட ரீகத்து விழிகண் மூன்று;
மங்களமு மிலகவுமை காணரிலை யாய்நிலைய மடைந்த வானாச், சிற்கன
மா யானந்தத் திறமான தலைவனைமுன் சென்று கண்டோர், நற்கதியோ
ரெனக்கைவல் லியமறையன் பான்முனிவ நவிற்பல் காண்டி.

இ-ள். பிரகாசம்பொருந்திய விராட்புருடரானவர் இதயதாம
ரையில் மூன்றுகண்களும் நீலகண்டமுதலிய திருவுருவமும் விளங்கு
வதைச் சிவகாமசுந்தரியம்பாள்கண்டு மகிழ்ச்சிநீங்காம லெப்போ
தும் ஞானசபைக்குள்ளாக ஞானாகாசமாகியும் ஞானம்பொழியு மேக
மாகியும் ஆனந்தநடனம்புரியும் ஆத்மநாயகன் சந்நிதானத்துக்கெதி
ரோவந்து தரிசனஞ்செய்தவர்கள் மேலான சிவகதியைப்பெற்றவர்க
ளென்று வேதத்தின்சிரமான கைவல்லிய உபரிடதஞ்சொல்லுகின்ற
விபரத்தைச் சயிமிஷியே நீ யக்தியுடனே பார்த்துக்கொள்—எ-று. (.)

ஏதமிலாக் கடவுளர்க ளெல்லோர்க்குங் காரணமா யிருப்போ ன்ந்த
ச், சிதமாலுக்கப்பா லாயினோன் மலர்த்தவிசிற் சிறந்த வேத, மா, தவ
னைப் படைத்தருள்வோன் யாதொருவன் மலமாயை கரும நீக்கிச், சா
தல்பிறப் பிவையொழிக்குஞ் சிவஞானம் யாவோர்க்குந் தருவோ னெ
ன்றும்.

இ-ள். குற்றமற்ற சகலதேவர்களுக்கும் காரணரூபமாயிருப்ப
வனும் இலட்சுமியை மார்பிலேதரித்திருக்கும் மாயவனுக்கு மேலாயி
ருப்பவனும் தாமரைமலரின்மீதிருந்து நான்குவேதங்களையும் நான்கு
முகங்களினாலும் தோத்திரஞ்செய்யும் மகாதவவாய்மையைபுடைய
பிரமனைப்படைத்துச் சிருட்டித்தொழிலை யதுக்காகஞ்செய்யப்பட்டவ
னெவனோ வவன் ஆணவமுதலிய மலமாயைக் கன்மங்களைப்போக்கி
ப் பிறப்பிறப்புகளையகற்றுஞ் சிவஞானத்தை யனைவருக்கு மெளிதிற்
கொடுப்பவன்—எ-று.

(எக)

உருத்தெரியா மலமிகந்து காத்திரத்து ளருளகமா யொளியா நின்
ற, திருத்தகுமெய்ம் மனக்கமலத் துட்பொலியு துட்ககனஞ் சிறந்தி
லங்கும், வருத்தமுறும் பிறப்பிறப்பு மாமாயை கருமமும்போய் மருங்
கு சாய, வருத்தியுடன் யாவோரு நடோதும் வழிப்படுவ ததுவே
யென்றும்.

இ-ள். ஆணவாதி மும்மலங்களின் ரூபமில்லாமற்போக்கி திரு
பைக்கடலாய் ப்ரகாசியாநின்ற இலக்குமிகடாசுமுற்ற புண்ணியதே
விகளி னிதையாவிந்தத்துள் வளராநின்ற சூக்குமரூபமான ஞான
காசமிசுதியும் விளங்கியிருக்குந் துன்பங்களைத்தருஞ் ஜனனமரணங்
களும் மஹாமாயைத்தொழிலான வினைகளும் பற்றாம்பொருட்டா
க ஆசையுடனே எப்போதும் யாவருந்தொழுது நியானஞ்செய்யப்ப
டுவது அந்த ஞானகாசமேயென்றறிவாய்—எ-று.

(எஉ)

அருமறைகண் முதலினடு வினின்முடிவி னறைவதுருத் திரனை யெ
ன்று, மொருமைதிக முண்மையறி வானந்த மேயுருவா யொப்பி லாத,
மருவருமவ் வருத்திரனே யிதையகம லந்தன்னில் வந்தித் தேத்தும்
பொருவருஞ் சூகாய மென்றுமிய லியசுமறை புகன்ற தன்றே.

இ-ள். அரிதான நான்குவேதங்களின்முதலிலும் நடுவிலும் மு
டிவிலும் பரமசிவனைச்சொல்லப்படுவதும் எப்போதுந்தா னொருவனா
கப்பிரகாசித்துக்கொண்டு நிச்சயமாகிய ஞானநந்தவடிவமாய் உவமை
யில்லாததாய் விஷ்ணுவினாலும் பிரமனாலும் காண்பதற்கரிதான அந்
த மஹாதேவனே விராட்புருடனுடைய இதயதாமரையில் விளங்கி

யாவரும்வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்யும் நிகரற்ற ஞானகாசமான சிதம்பரமென்று யஜ்ஞர்வேதஞ் சொல்லப்படுகின்றது—எ-று. (௭௩)

மற்றுமுள பலமறையி னிப்பரிசு வருமிடங்கண் மதியான் மிக்கோ, யுற்றபொரு ளிப்படியே கோடிசிதம் பரப்பெருமையுணர்ந்துசென்று, முற்றரிய காதலுடன் சிற்சபையி னற்புயங்க முயங்கு கூத்தன், றுற்ற கதி ருதயநிகர் பதமலர்கண் டருள்முத்திச் சூழல் சேர்வாய்.

இ-ள். மிகுந்த புத்தி கோசரமுள்ள சயிமினியே இன்னுமுள்ள வேதங்களும் உண்மையானபொரு ளின்னதென்று முறையிடும்வஸ்து இப்படிப்பட்டதென்று மனத்திலெண்ணிச் சென்று சிதம்பரத்தி னது அளவில்லாத மஹாமகிமையையறிந்து அளவில்லாத ஆவலுடனே திருச்சிற்றம்பலத்தில் நல்லசர்ப்பம் படம்விரித்தாடுவதுபோல் ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கும் நடராஜமூர்த்தியினது கோடிசூரியப்பிரகாசம்போன்ற சிவந்த பாதாரவிந்தங்களைத் தரிசித்துத் தோத்திரஞ்செய்து நற்கதியடைவாய்—எ-று. (௭௪)

சுடர்பாவு சுராட்புருட னுளக்கமல மாபியவத் தொல்லைத் தில்லை யிடமதனு ளருவுருவச் சிற்சபையிற் சிற்ககன மெவரு முய்ய, நடமரு வு திருவுருவோ டெதிர்நின்று கண்டோர்க்கு நாடற் கொண்ணாத், தடமருவு பரமுத்தி தருமென்ற லத்தலத்திற் றலங்கள் யாதோ.

இ-ள். எங்கும் பிரகாசியாரின்ற விராட்புருட னிதையாரவிந்தமான பழமையாகிய தில்லைவனத்தில் அநுக்ரகசத்தி சொருபமான திருச்சிற்றம்பலத்தில் யாவருமீடேற ஞானகாசசொருபமாய் ஆனந்தத்தாண்டவத் திருக்கோலங்கொண்ட அம்பலவாணமூர்த்தி சன்னிதானத்துக்கெதிர்நின்று தரிசனஞ்செய்தவர்களுக்கு இயாவராலுங் காணுதற்கரிய உயர்வான சிவபதங்கிடைக்குமென்றால் அந்தச் சிதம்பரத்தலத்தினுக்கு நிகராக எந்தத்தலத்தை உவமித்துச்சொல்லலாம்—எ-று.

சித்தநெறி திரியாத சயிமினிவ யர்முரைத்த திறங்க ளெல்லாஞ், சத்தியமே யையயநிலை வாழியெனப் பேரருளாற் சாற்றி னானால், வித்தகநல்லறிதவன ளளவிலா வேதங்கள் விளங்கக் கிட்டா, முத்திநெறி யாவோரு மடையவவ தாரஞ்செய் முனிவர் கோமான்.

இ-ள். மனஞ்சென்றநெறியே செல்லாது. நன்மார்க்கத்தைபுணுகரித்த சயிமினியே நாம் இப்போது சொல்லிவந்தவைகளெல்லாம் உண்மையென்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை இதுசத்தியம் நாமுட்பதேசஞ்செய்தபடி தியானஞ்செய்துக்கொண்டு சென்று சிதம்பரத்தலத்தைத் தரிசித்து சுகமாய் வாழ்ந்துக்கொண்டிருவென்று ஆசீர்வதித்தார் மட்டில்லாத வேதங்களினாலு மளவிடப்படாமற் பிரகாசிக்கும்

மோகூத சாம்ராச்சியத்தை யாவருமடையச் செய்விக்கும்பொருட்டாக வேதாகமங்களுணர்ந்து சிவஞானமே திருவுருக்கொண்டெழுந்த வியாசமுனிவர் மிகுந்த கருணையினாலே திருவுளம்பற்றினொன்று ரூத புராணிகர் நைமிசாரண்யவாசிகளுக்குவாத்தார்—எ-று. (௭௭)

மான்மியச்சருக்கம் - முற்றிற்று.

பாயிரம் உட்பட சருக்கம் இரண்டுக்கு திருவிருத்தம் - ௭௭.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது

து ன் ம த ச் ச ரு க் க ம்.

*

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மதம்பரவை யெனப்பெருக வருகாடக் கரியுரித்த வள்ளலே யிச், சிதம்பரமென் றறியுநெறி சயிமினிக்கு முனியுறாத்த திறத்தி னன் னேன், பதம்பரவி யறிந்தவா றுறாத்திப்பாற் றுன்மதன்றான் பழநா ல் வேத, விதம்பரமென் றுறாமன்றிற் றுள்கண்டு வீடுற்ற விளக்கஞ் சொல்வாம்.

இ-ள். சமுத்திரம்போல் மும்மதத்தாரை பொங்கிவரும் கபோ லத்தையுடைய ஐஜமுகாசுரனையுரித்துப் போர்வையாய்த்தரித்த தே கத்தையுடைய பரசிவனே இச்சிதம்பரமென்று அறியும் மார்க்கத்தை வேதவியாசர் சயிமினிபகவானுக்குத் திருவுளம்பற்றினதுபோல் அவ ரது பாதபத்மங்களைப்பணிந்து யான் தெரிந்தமட்டுஞ்சொன்னேனெ ன்று ரூதபுராணிகர் நைமிசாரண்யவாசிகளாகிய செளனகாதிமுநிவர்க ளுக்குச் சொல்லிப் பின்னர் ஆதியான வேதங்களிற்றுதிக்கப்பட்ட ப ராபரவஸ்துவாகிய அம்பலவாணமூர்த்தி திருச்சிற்றம்பலத்தி லானந் தநடம்புரியுஞ் சரணம்புயத்தை தரிசனஞ்செய்து துன்மதன் சிவபத வியடைந்த விவரத்தையுஞ் சொல்லுகிறோம் கேளுங்களென்று ரூதபு ராணிகர் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௭௮)

குருபரனங் குறைத்தமொழி யமுதுசெவி நாவாகக் குலவு மன்பா ற், பருகுசயி மினியொடுக்கத் துடனிறஞ்சி மிகுங்கருணைப் பகவ முத்தி, தருமரிய விருந்தகர வித்தையருள் செய்தனையென் றனக்கோ

னாய, மருவியது தெளியவுரைத் தருள்புரிதி யெனமிகவும் வழத்திச் சொல்வான்.

இ-ள். ஞானகுருவாகிய வேதவியாசருளையென்னுந் தேவாமிர் தத்தைக் காதென்னும் நாவினாலே மிகுந்த பத்திவினயத்துடனே பா னஞ்செய்யுஞ் சயிமினிபகவான் வணக்கத்துடனே தெண்டனிட்டு மிகுந்தவருளையுடைய ஆசாரியனோ மோட்சத்தைக்கொடுக்கு மேலான தகரவித்தையை யுபதேசஞ்செய்தீர் அவற்றிலோர் சந்தேகம் அடியே னுக்குப் புலப்பட்டமையா லச் சந்தேகத்தைநீக்கி யருளவேண்டுமெ ன்று தோத்திரஞ்செய்தார்—எ-று.

(உ)

அடைவுபெறு மறைப்பொருண்முன் பின்கூட்டி யாராய்ந்த வளவி லிந்த, வுடலினுறப் பெறுந்தகர வித்தையொழிந் தண்டத்தி னுள்ள தாகத், திடமருவ வென்னிதயத் துதித்ததிலே யென்னறிவு தெளியும் வண்ணஞ், சடைமவுலி முனிவேந்த வருளென்றான் மெய்ம்முனியுஞ் சாற்று கின்றான்.

இ-ள். நன்றாகவே தங்களின்பொருளை யாதியோடந்தமாகச்சோ தித்தபோது இத்தேகமென்னும் பிண்டத்திற் பெரிதான தகராகாச மிருக்குதென்று சொல்லி இப்படியே பிரம்மாண்டத்தினு மிருக்குதெ ன்றுணர்த்தீர் அஃதென் னறிவுக்கெட்டாமையாற் சடைமுடிபுனைந்த முரிவர்கட்கரசே என்னறிவிற்குப் புலப்படும்படியாய் ப்ரம்மாண்டத் திலிருக்குந் தகரவித்தையைத்தெரிவித் தருளவேண்டுமென்று சயி மினிகேட்க வேதவியாசர் சொல்லலுற்றனர்—எ-று.

(ங)

நந்துமறைப் பொருளாய்ந்த மிகப்பெரியோய் வினவியது நன்று சால, மந்தணமீ தாயினுநீ யென்பாலன் பினையதனான் மகிழ்ந்து கேட் டி, யந்தமிலை வேதங்கட் கவற்றினுறும் பொருடெரியா வளவிலாத, வி ந்தவகை தெரிந்துவிரித் தனர்தவத்தினுயர்ந்தருளே யெய்தினோர்கள்.

இ-ள். ஞானநீதியாகிய வேதத்தின்பொருளைச்சோதித்துப் பெ ருமைபெற்ற சைமினியே நீ நம்மைக்கேட்டவுத்தர மிகவும்நன்று அ வை இரகசியப்பொருளாயிருப்பினும் நீ என்னிடத்தில் மிகுந்த பத் தியுடையவனாதலால் அதையும் விவரமாகச் சொல்லுகிறேன்கேள் மு டிவில்லாத அனேகவேதங்களின்பொருள் இன்னதென்றுணர்ந் தளவி டப்படாத வித் தகரவித்தையின்விவர மின்னதென்றறிந்த தபோத னர்க ளனுபவானந்தமடைந்து பேறுபெற்றவர்கள்—எ-று.

(ச)

அண்டமுட லவைதனக்கங் கதுபொதுவென் றருமறைக ளறையா நிற்குங், கொண்டவுட லகத்துளதென் றியாவோரும் வெளிப்படையா க் கூறுநிற்ப, கொண்டருமண் டத்தினது மறைந்தபொரு ளாயிருப்ப

சுய

சிதம்பரபுரணம்.

தியாதோ வென்னில், விண்டலரா மிமையோர்கண் மறைந்தபொருண்
மேல்விருப்ப மேவ லாலே.

இ-ள். அண்டத்தினும் பிண்டத்தினும் தகராகாசபிண்டத் துற்ற
படிக்கு ப்ரம்மாண்டத்திலுமுண்டென்று அரிதான வேதங்களிற்சொ
ல்லியதுபோல் பிண்டத்திலிருக்குந் தகரவித்தையை யதுபவஞானி
கள் சிவயோகத்திலறிந்து யாவருக்கு மெளிதிற்றேறன்றப் புகலுவார்
கள் அறிதற்கரிய ப்ரம்மாண்டத்திலிருக்குந் தகரவித்தையில்மறைந்த
பொருள் யாதென்னில் இனிமேல் விகரிக்கப்படும் பக்குவமானவரும்
பிண்டத்திலே யாவர்களும் விருப்பங்கொள்வதுபோலவும் தேவர்கட்
குங் கண்ணினுற்காணப் புலப்படாமல் மறைவாயிருக்கிற வஸ்துவி
னிடத்திலே ஆசைகொண்டிருப்பதால் அந்தப் பிரம்மாண்டத்திலிரு
க்குந் தகரவித்தை ஞானக்கண்ணினுற் காண்பதாயிருக்கும்—எ-று.

மன்னியவன் டத்தினிடை யருட்டகர வித்தையது மப்க்குமாயை,
தன்னியல்பான் மறைக்கப்பட்ட டியாகாதி கருமங்க டவங்க ளோங்கு,
நன்னியமு முடையோர்க்குந் தெரிவரிய தரவுமதி நதியம் பூத்த, பொ
ன்னவிர்செஞ் சடையண்ண லருளுடையோ ருணர்ந்தின்பப் புணரி
சேர்வார்.

இ-ள். நிலைமையான ப்ரம்மாண்டத்தினிடத்திலே யதுக்கரகருப
மான தகரவித்தை யாவராயுமயக்கு மாயாசம்மந்தமானதால் யாவரு
க்கும் புலப்படாமல் மறைந்து யாகாதிமுதலிய தானதருமங்கள் தவ
ங்கள்செய்யும் நன்மையான நியமமுடையவர்கட்கு மறிதற்கரிதானும்
சர்ப்பத்தையுஞ் சந்திரனையுங் கங்காநதியையுந் தரித்துப் பொன்டீபா
லில்குஞ் ஜடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவனது அருட்பெற்றவர்கள்
விராட்புருட னிதையாரவிந்தத்திலிருக்குந் தகராகாசத்தையறிந்து
ஆனந்தக்கடலுள் மூழ்குவார்கள்—எ-று. (சு)

பரம்பிரமம் பரமசிவம் பரமபதம் பாமுத்தி பகரு மின்ன, வரம்பி
ல்பெயர் புனைந்துசராட் புருடனுளப் புண்டரிக மலரி லென்றும், திரந்
திகழ்மெய்ஞ் ஞானவரு ளிடங்கொண்ட சிதம்பரமே செந்தி நாகங்,
கரம்பயில நடமருவு கடவுளென மறைகளெலாங் கழறு மன்றே.

இ-ள். விராட்புருட னிதையாரவிந்தமான திருச்சிற்றம்பலத்தி
லெப்போதும் ஞானசத்தி வாமபாகத்தில்விளங்க ஆனந்தநிர்த்தம்புரி
யுஞ் சிதம்பரமே பரப்பிரமமென்றும் பரமசிவமென்றும் ப்ரமபத
மென்றும் பாமுத்தியென்றும் அளவிடுதற்கரிய பலபெயர்களைப்பெ
ற்று அக்கினியையும் சர்ப்பத்தையும் கரத்திற்புனைந்து காண்டவஞ்
செய்யும் மஹாதேவனென்று வேதமனைத்து முறையிடும்—எ-று. (சு)

படர்கின்ற தடுமென்று மான்முதலோ ரபயமெனப் பரவை தந்த, விடமுண்ட வெருபெரிய கடவுடரு வருள்புரியும் விளக்கத் தாலே, யடரண்ட முறுதகர வித்தையது துண்ணியபே ரறிவிற் கென்று, மிடமிந்த வானந்த கனகசபை யெனவுணர்ந்தே னின்பங் கூர.

இ-ள். திருப்பாற்கடலிற்பிறந்து உலகமெல்லாஞ் சங்கரிக்கின்ற வரும் ஆலகாலவிடத்தைக்கண்டு விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களும் தங்களைக் கொல்லுமென்றஞ்சி சிவபெருமானைச் சரணாகதியென்றடைந்தபோது அவ்விடத்தைப் பானம்பண்ணி ஜகமனைத்தையும் ரக்ஷித்த மஹாதேவனே பரம்மாண்டத்திலிருக்குந் தகரவித்தையென்றும் சூக்குமபுத்தியாகிய ஞானத்துக் கிடமாயிருப்பது இந்த ஆனந்தக் கனகசபையென்றுஞ் சந்தோஷமாகவறிந்தேன் சுவாமீயென்றார் வாதராயணர்—எ-று.

(அ)

நீத்தமுடன் சுத்தமுறு மானந்த வம்பலத்து ணிருத்தஞ் செய்யுஞ், சித்துருவ வித்துருமச் சடையாளன் பதங்கண்ணாற் ற்ளைக்கப் பெற்ற வெத்தகைய வுயிரோனு முத்தியடைந் திடுமைய மின்றா லிச்சொற், சுத்தியமீ துத்தமநீ தேறுதியென் மனன்பின்னுஞ் சாற்று கின்றான்.

இ-ள். எந்தவேளையினும் பரிசுத்தமாயிருக்கும் ஆனந்தகரமான திருச்சிற்றம்பலத்தின் கண் ஞானரூபமாக ஆனந்தநடம்புரியும் பவழம்போன்ற சடையபுடைய அம்பலவாணமூர்த்தியினது பாதாம்புயங்களைக் கண்ணினாற்கண்டு தரிசிக்கும் பாக்கியத்தைப்பெற்ற எவ்வித ரூபத்தைபுடைய ஜீவஜெந்துவானாலும் சிவபதவியையடையும் இதற்குச் சந்தேகமில்லை இம்மொழி சுத்தியம் முறிவர்களுக்கெல்லாமேன்மைபொருந்திய சயிமினியேயென்று பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார்—எ-று.

(க)

உருவருவங் கடந்ததிரு வருவுடைய பரம்பரனை யுச்சி நெற்றி, யிருபுருவ நடுச்செவிகண் களமார்ப மிதயமுட னுந்தி கொப்பூழ், மருவருமூ லாதார முன்பின்ன ரிருபாற்றம் வடிவிற் சிந்தித், தருளுடன்வங் தனைபுரிவோ ரியாவர்சிலர் திருவருளை யடைவ ரன்றே.

இ-ள். ரூபமும் அரூபமுங்கடந்து மேலாயிருக்கும் ஞானரூபமான பரமசிவத்தைச் சிரத்தில் பிரம ரந்திரதானத்திலும் இரண்டிபுருவத்தின் நடுவான நெற்றியிலிருக்கும் ஆக்னேயதானத்திலும் இரு செவிநடுவான விசுத்திகானத்திலும் கழித்தில் அனாகததானத்திலும் இதயத்தில் மணிபூரகதானத்திலும் உந்தியில் சுவாதிஷ்டானத்திலும் இருப்பிடத்தினடுவான மூலாதாரத்திலும் ஆதியோடந்தமாய்த் தண்ணுடைய தேகத்திற்குள் தியானஞ்செய்து பத்தியுடன்வணங்கினவ

ரெவர்களோ வவர்கள் பரமசிவனது அநுக்ரகத்தைப்பெறுவார்களென்று நிச்சயம்—எ-று. (10)

அப்பரிசு போலளவி லெவ்வுயிர்க்கு மருள்புரிவா னகிலந் தந்தாண், மெய்ப்படரு மொருபாகன் விடைப்பாகன் மதிப்பாக மிலைந்த சென்னிப், பொய்ப்பகைவன் முப்பகையுங் கடந்தவருட் போதமுறை புனித னென்று, மிப்புவனத் திடங்கொண்ட பதிகளுக்கோ ரளவிலவா லெண்ணுங் காலே.

இ-ள். முன்சொல்லிய பான்மைபோல் அளவில்லாத சுகலஜீவராசிகளுக்கும் அநுக்ரகஞ்செய்யும்பொருட்டு லோகாலோகங்களைப் படைத்து இரட்சிக்குஞ் சிவகாமவல்லி வாமபாகத்திற் ப்ரகாசிக்காரி ன்ற திருமேனியையுடையவனும் வெள்விடையை வாகனமாகக்கொண்டவனும் சந்திரனைத்தரித்த ஜடாமகுடத்தையுடையவனும் அசுத்தியத்திற்குச் சத்துருவாயிருப்பவனும் மூவிதப்பகையையுங்கடந்த வநுக்ரகசொரூப ஞானபரிபூரணனுமாகிய பரமசிவன் இப் பூமண்டலத்தில் வாசமாயிருக்குஞ் சிவதலங்களை யெண்ணில் கணக்கற்றவைகளாம்—எ-று. (10க)

சொற்கமையா தெனவுரைத்த வளவிலாப் பதியவற்றுட் கார்க ளேத்து, மெற்கதிர்கு முலகமொரு வடிவான விராட்புருட னிதய மான, பொற்கமலம் பொற்பொதுவே யவ்வெல்லே யளவையாற் போற்றற் கெட்டாச், சிற்கருணை முதனிலையா யுறையுமென முறையிடும்க் தெய்வவேதம்.

இ-ள். இவ்வளவென்று சொல்லுதற்கரிய சிவத்தலங்கள் அனேகமாயிருப்பினும் தேவர்களெல்லாம் தோத்திரஞ்செய்யும் ஆயிரங் கிரணங்களையுடைய சூரியன் மேருவை வலமாகவர விளங்கும் உலகவடிவாகிய விராட்புருடனுடைய உள்ளமான தங்கநிறம்போன்ற தாமனாயே கனகசபை அப் பொன்னம்பலத்தின்மகிமை இவ்வளவென்ற நின்று தோத்திரஞ்செய்தற்கரியது ஞானவுருவான பரமசிவன் ஆதியாயெழுந்தருளி சிதம்பரத்தில் நடனஞ்செய்யுமென்று தெய்வத்தன்மைபொருந்தி வேதங்களெல்லாம் ஒதித்துதிக்கும் மகிமையையுடையது—எ-று. (10உ)

ஆதலினு லெத்தலமு மித்தலத்துக் கொவ்வாதா லாவி யுள்ளப், போதிலுட லிடத்தளா யிருந்தாலும் விசேடித்தும் புணரு மாபோ, லோதலுறு மழ்மையவை யவந்தன்னி லுறுதாநா னென்போ ருள்ள, மீதுகரம் வைத்துரைப்பக் கண்டன்மான் மற்றுறுப்பின் வியப்பா முள்ளம்.

இ-ள். ஆதலால் எந்தத்தலமும் இச்சிதம்பரத்தலத்துக் கிணையா
காது மேலும் தேகமெல்லாம் ஜீவனிதைந்தாலும் நானென்னுந் து
ணிபுகொண்டு சொல்லுகிறவர்கள் கரத்தை மார்பில்வைத்துச் சுட்டிக்
காட்டுவதல்லாமல் மற்ற அவையவங்களைத்தொட்டுக் காண்பிப்பதுண்
டோ இல்லை இதை யாம்பிரத்தியசூதமாகக் காண்கின்றோமாதலான் எ
ல்லா அவையவங்களிலும் இதயத்தானமே யதிகம் அதுபோல் விராட்
புருடன் இதயகமலமான சிதம்பரத்தலமே எத்தலத்திற்கும் விசே
ஷித்ததாம்—எ-று. (மரு)

ஆங்கதுபோற் பரம்பரனுநிரந்தரமு மண்டத்துக் கப்பா விப்பா,
னீங்கரிய நிறைவுடைய னாயிடினும் விராட்புருட னிலவு முள்ளப், பூ
ங்கமல மானசிதம் பரந்தன்னி லனவரதம் புகழற் கொண்ணு, வேங்கி
வளர் பெருங்கருணை யுடன்மிகவு மதிகமா யுழைவ னன்றே.

இ-ள். முன்சொன்னவைபோற் பராபரவஸ்துவான பரமசிவன்
பரம்மாண்டத்தினுள்ளும் புறமும் நீங்காமல் பரிபூரணமாயிருந்தாலு
ம் விராட்புருட னிதயதாமனாக் கமலமான சிதம்பரத்தி லெப்போ
து மானந்தத்தாண்டவஞ்செய்யுந் திருவருளுடன் சொல்லுதற்கரிய
மேன்மைவளரக் கருணாகரனாய் மிகுந்த விருப்பத்துடன் வாசமாயி
ருப்பார்—எ-று. (மரு)

உழைவதுவு மனுகியே மனுகிதனக் கெய்தாத வொருவ னெங்கு,
நிறையிழைவ னித்தலத்து ளனவரதத் தாண்டவமு நீங்கா னென்றும்,
பொழையுடைய புடவிதனி லெப்பதியு மிப்பதிபோற் பொலிவுண்
டாகா, குழைவறவா னந்தநட மிவனொழிய வெவனுளது கூறுங்
காலே.

இ-ள். ஆதிகாலமாயுங் காலாதீதமாயும் மனோவாக்குக் காயங்க
ளுக்கு மெட்டாது தானொருவனே நித்தியபரிபூரணனாயிருக்கும் பர
மசிவ னிந்தச் சிதம்பரத்திற் சதாகாலமும் இடைவிடாது ஆனந்தநிந்
த்தஞ் செய்துக்கொண்டிருப்பதா லழகிய பூலோகத்திலுள்ள எத்தவ
ங்களும் நிகராகாது அதேனெனில் சிருஷ்டிமுதலிய வைந்தொழிலுக்
கும் உரியதாயும் ஆண்டவனது தாண்டவமாறாததாயுமுள்ள இத்த
லத்தைப்போல் வேறுதலமுண்டோ சொல்லுவாய்—எ-று. (மரு)

கண்டவர்கட் கியாவோருங் காணாத முத்தியினைக் காட்ட வென்றே,
யண்டர்பிரா னனவரத மானந்தத் தாண்டவநின் னுட லாலிம், மண்ட
லத்து ளெத்தலத்து மதிகமிக வதிகமென வயங்கா நிற்கும், புண்டரிக
புரந்தனக்கிங் கொப்பாமப் புண்டரிக புரந்தான் மன்றே.

இ-ள். தமது பாதாம்புயங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்களுக்கு அரிபிரமாதி தேவர்களுந்தேடிக்காணுதற்கரிய சேவடியென்னுமேலான முத்திவீட்டையருளும்பொருட்டுப் பரமசிவம் எப்போதும் நீங்காமல் ஆனந்தத்தாண்டவம் புரிதலால் இப்பூமண்டலத்துள்ள சிவதலங்களுக்கெல்லாம் அதிகமேன்பட்டதாகிப் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருப்பதாலும் விராட்புருடனுடைய இதயகமலமான சிதம்பரத்தைநிகர்க்குமென்று உவமித்துச்சொல்ல வேறொருதல மில்லாமையினாலும் இத்தலம் தனக்குத்தானே ஒப்பாய்விளங்கும்—எ-று. (யசு)

அருட்காமக் கொடிபாகன் நிருவாணை சிதம்பரங்கண் டவர்க்கு முத்தி, யொருக்காலன் நிருக்காலு முக்காலு முண்மையீ துண்மை யாமென், செருக்காலீ துரைத்தேனேற் கணப்போதிற் சிரமிற்றுச் சிதைக முன்னை, யிருக்காதி மறைமொழிந்த தீப்பரிசென் றுன்சருதி யெல்லாம் வல்லான்.

இ-ள். கருணாகரவல்லியாகிய சிவகாமசவுந்தரியை வாமபாகத்திற்சரித்த அம்பலவாணமூர்த்தியின் மேலாணைப்படி சிதம்பரதரிசனஞ்செய்தவர்களுக்கு மேலான முத்தியுண்டென்று ஒருதரஞ்சொன்னதல்ல இரண்டு மூன்றுவிசையுஞ் சொன்னேன். இது சத்தியஞ்சத்தியம் நான் அகங்காரங்கொண்டொப்பனாயி லிக்கணமே யென்றலை யற்றுவிழக்கடவது அன்றியும் இருக்குமுதலிய வேதங்களும் இப்படியேசொல்லுகிறதென்றும் வேதங்களையெல்லாம் ஆராய்ந்தறிந்த வேதவியாசந் திருவாய்மலர்ந்தருளினொன்று சூதபுராணிகர் நைமிசாரண்யவாசிகளுக்குரைத்தார்—எ-று. (யௌ)

அந்தணர்மன் னவர்வணிகர் சூத்திரர்சண் டாளர்தவ மடைந்து. நீத்தோ, ரிந்தமர பிவர்க்கென்னுத் தன்மையோ ரன்பினரன் பில்லோர்யாருஞ், சந்ததமு மானந்த சபையினடம் புரிசலசத் தாள்கண் டோனோன், முந்தைவினைப் பாசமெலா முடித்துமுடி யாமுத்தி முதல்வராவர்.

இ-ள். பிராமணர்கள், இராஜாக்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள், நீசர்கள், விரதங்கெட்டவர்கள், இன்னஜாதியென் றறியப்படாதவர்கள், சிவபத்தியுடையவர்கள், பத்தியில்லாதவர்கள் முதலிய யாவரும் ஆனந்தகரமான திருச்சிற்றம்பலத்திற் றுண்டவம் நீங்காதுசெய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தியினது சரணாவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்தால் அனேக ஜன்மாந்திரங்களிற்செய்த பாவங்களையும் பவபாசங்களையும் கழற்றி யொருகாலத்திலேயுங் கெடுதலில்லாதமுத்திக் கதிகாரியாவார்கள்—எ-று. (யஅ)

ஆரணமோ டாறங்கங் கணாகண்டோர் யோகநெறி யறிந் தடைந்
தோர், சீரணவு மகம்பலவும் புரிந்துளோர் நித்தமுறுஞ் செந்தி யோந்
கள், பூரணவே தாந்தநிலை தெரிந்துளோ ராயினும்பொற் பொதுவி னு
டுங், காரணகா ரியங்கடந்த தாள்கண்டா லொழிந்துகதி காண லாமோ.

இ-ள். நான்குவேதங்களையும் ஆறுசாத்திரங்களையும் உணர்ந்தறி
ந்தவர்களும் யோகமார்க்கந்தெரிந்து சாதனஞ்செய் ததுபவப்பட்டவ
ர்களும் யாகாதிகிர்த்தியங்களை வழுவாது செய்தவர்களும் நித்தமு மக்
கினிவளர்த்தி வலஞ்செய்து பூசித்தவர்களும் வேதாந்தசாத்திரங்களை
யறிந்த பரிபூரணஞானிகளும் கனகசபையினடனஞ்செய்யும் ஆதிகா
ரணகாரியங்களையுங் கடந்த அம்பலவாணமூர்த்தியினது பாதாவிந்த
ங்களைத் தரிசனஞ்செய்யாராயின் முத்திக்குரியவராகார்—எ-று. ()

அருட்கனக மணிமன்றத் தானந்தத் தாண்டவஞ்செய் தருள்வே தா
ந்தப், பொருட்கமல பதங்கண்டோர் வீடுறுவ னெனவெம்மாற் புகன்
ற செஞ்சொ, லிருட்கநிவுண் டவாறிய வுண்மையிதி லோர்கதையு மி
சைப்பக் கேட்டி, தெருட்கருணை யறிவுடைய சயிமினிவ வெனமுனி
வன் செப்பு கின்றான்.

இ-ள். அதுக்கசத்திரூபமாகிய நவரத்தினங்களினால் அலங்கா
ம்பெற்ற திருச்சிற்றம்பலத்தில் உலகமெல்லாஞ் சுகமடையும்பொரு
ட்டு ஆனந்தநடம்புரியும் வேதாந்தப்பொருள்வடிவான சபாபதியின
து சுரனாவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்கள் முத்திபெறுவார்க
ளென்று ஆலகாலவிடத்தையருந்தி அகிலசராசரங்களையுங் காப்பாற்
றிய திருநீலகண்டரறியச் சத்தியமாக நாம் சொன்னோம் இதற்குமுன்
தரிசனஞ்செய்து பதித்துவம்பெற்றவரு ளொருவர்கதையைச் சொல்
லுகிறோம் இரக்கமும் ஞானமுமுடைய சயிமினியே சாவதானமாகக்
கேளென்று வேதவியாசர் சொல்லத்துடங்கினார்—எ-று. (உ0)

ஐஞ்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

காரொலாம் பயில் பொழிலெலாங் காரையெலாந் தடத்து
ணீரொலாங்குளிர் வயலெலா நிலனெலாஞ் செந்நெற்
போரொலாம்வளைத் தரளங்கள் புதுநிலா வெறிக்கும்
பாரொலாம் புகழ் முத்தமிழ்ப் பாண்டிநன் னுடு.

இ-ள். மேகங்கள்நெருங்கித் தவமுஞ் சோலைகளிலுங் கணாகளி
லுந் தண்ணீர்நிறைந்த தடாகங்களிலும் வயல்களிலும் மற்ற நிலங்களி
லும் நெற்போர்களிலுஞ் சங்கினங்களின்ற தரளங்களினொளியானது
பூரணச்சந்திர னிலவெறிப்பதுபோல் வயங்கிப் பூமண்டலமனைத்துங்

கொண்டாடப்பெற்று இயலிசைநாடகமென்னும் முத்தமிழுக்குந் தா
யகம்போன்ற நல்வளம்பொருந்தியது பாண்டிநாடு—எ-று. (உக)

சந்த னாடவி வாசமுந் தண்டமிழ் மணமு
மந்த மாருத முலாவரு மிடமெலாம் வயங்கு
மந்த ராதிப ரணைவரு மகமகிழ்ந் தேத்து
மெந்தை மேவிய மதுரைநாட் டியுல்பையா ருரைப்பார்.

இ-ள். மலைகளில் வளர்ந்தோங்கும் மேலான சந்தனவனத்திலு
ண்டாகிய பரிமளங்களையும் இனிமைபொருந்திய முத்தமிழினிசைக
ளையும் தென்றற்காற்றானது கொண்டுவிந்து எங்கும் வீசுவதால் விண்
னுலகத்திலவசிக்குந் தேவர்களெல்லாம் மனக்களிப்போடுவிந்து தேநா
த்திரஞ்செய்ய அங்கயற்கண்ணிபென்னும் பராசத்தியுடனே அறுபத்
துநான்கு திருவிளையாடல்புரியுஞ் சொக்கநாதசுவாமி யெழுந்தருளி
யிருக்கும் மதுராபுரியைச்சார்ந்த பாண்டியதேசத்தின் வளப்பத்தை
யெடுத்துரைக்கவல்ல வருளரோ இல்லை—எ-று. (உஉ)

அத்த கைத்திரு நாட்டிலோ ரந்தணன் வேத
வித்த கன்றிக முத்தம வேள்விமா னென்போ
னெத் திறத்தன யாகங்க ளெவ்வகை விரத
ரித்த நல்லற மியாவையும் புரியுநன் னெறியோன்.

இ-ள். முன்சொன்ன வளப்பங்களையுடைய பாண்டியதேசத்தில்
ஓர் பிராமணன் வேதசாத்திரங்களைப்படித்து அதன்பொருள்களையறி
ந்து அவற்றுட்சொல்லிய விதிபோற் சகல யாகாதிவிரதங்களையும் அ
திகரியமத்துடனதுட்டித்துவருபவனும் நித்தியகருமங்களையும் சகலத
ருமங்களையும் தவறாமற்செய்யு நன்னடத்தைபுடையவனுமாகிய உத்த
மவேழ்விமானென்னும்பெயர்வகித்த வைதிகஞ்ஞானவனுண்டு—எ-று.

புடவி யெண்ணுமங் வந்தண னிடத்தலை பொருபாற்
கடல கத்தெழு கடுவினைக் காட்டுமோர் தனையன்
றடனி லாவிய புவிமகள் சமையெனத் தருக்கு
மடமை தீவினை புருக்கொடு வருதல்போல் வந்தான்.

இ-ள். பூமண்டலமெங்கனும் நல்லவென்றுகொண்டாடும் அ
ந்த வுத்தம வேழ்விமான்வயிற்றில் திருப்பாற்கடலுள் ஆலகாலவிடம்
பிறந்ததுபோலும் விசாலம்பெற்றருந்திய பூமிக்குச் சமையாக அகங்கா
ரமும் மூடத்தன்மையுங் கொடிய மாபாவங்களும் ஒருருக் கொண்டுவி
ந்ததுபோலும் ஒரு புத்திரன்பிறந்தான்—எ-று. (உச)

துன்ம தன்பெய ரன்னவன் சரிதம்யார் சொல்வார்
வின்ம தன்கணைக் கிலக்கென வளர்பவன் மேலோர்

பன் மதங்களின் விதித்தவெம் பாவங்க ளனந்தந்
தன்ம தங்களால் விரிவுறப் புரிதரச் சமைந்தோன்.

இ-ள். அந்தப் பிள்ளைபிறந்த நட்சத்திர லக்கினபலனையுங் கிரக
ங்களினிருப்பையும் சோதிடர்களறிந்து இவன் தூர்நடத்தைக்குரியவ
னென்று கருதி துன்மதனெனப் பெயரிட்டார்கள் அவனடக்கும் பொ
ல்லாநடக்கைகளை வாக்கினுற்சொன்னாலும் பாவம்வரும் இவன் மன்மத
னது ஐந்துகணைகளுக்கும் இலக்காயிருப்பவன் பெரியோர்க ளிது பா
பமெனத் தள்ளியவைகளைச் சிவோஷ்டமாகக்கருதி கர்வத்தினால் விஸ்
தாரமாகச்செய்வதற்குப் பிள்ளையாய்ப் புவியிற்பிறந்தான்—எ-று. ()

சந்தி வந்தனை மறந்தனன் றுறந்தனன் றரும்
முந்தை யோர்தமைப் பழித்தன னெழித்தனன் முறைமை
சிந்தை செய்தவந் தணந்தனன் புணர்ந்தனன் சிதுமை
பந்த மாமறை யிகந்தன னுகந்தனன் பாவம்.

இ-ள். மேலும் அந்த துன்மதனென்பவன் துரிகாலங்களிலுஞ்
செய்யு நித்திய கருமாநுஷ்டானங்களைமறந்து பருவ புண்ணியகால
ங்களினடாத்தும் விதிகளைத்துறந்து பாபங்களையே துணையாகக்கொ
ண்டு பெரியோர்களைப்பழித்து தாய்தமரென்னு முறைமைகளைத்தள்
ளி நடந்து நன்மையான விரதங்கள் தவங்கள் புரியாமற் தீவினையை
யேவிரும்பி வேதசாஸ்திரங்களைநிந்தித்து அஞ்சாமல் பாதகங்களையே
விசேஷமாகச்செய்து மகிழ்ந்தான்—எ-று. (உசு)

உடல மீதுடற் காவியீ துயிற்சூயி ராய
கடவு டன்மையீ தெனநெறி காட்டிய வேதத்
தொடர் குலத்திடைத் தோற்றியு மந்நெறி மறந்தான்
விடல ரும்பெருந் தீவினை விலக்குவ ரெவரோ.

இ-ள். தேகதத்துவ மிப்படியென்றும் ஜீவனுடையதன்மை பிப்
படியென்றும் ஜீவனாயகனான பரமசிவன்மகிமை யின்னதென்றும் அ
றிவிக்கும் வேதசாஸ்திரங்களைப்படித்து அதிற் சொல்லுமுறைபோ
னடந்து மற்ற ஏனையோர்களுக்கும் நீங்கள் கடைத்தேறத்தக்க நன்
னெறியிதுவென்று போதிக்கும் வைதீககுலத்திற்பிறந்தும் முன் ஜ
னனங்களிற்செய்த பாவத்தினால் நன்மார்க்கத்தைவிடுத்துத் துன்மா
ர்க்கத்தைக் கைக்கொண்டால் அவனது தீவினையை விலக்குபவர்
யார்—எ-று. (உஎ)

இனைய தன்மைய னிவன்றனைத் தந்தைகண் டிரங்கி
மனையும் வாழ்வுடும் மரபுந் போற்றிலை யந்தோ

தனைய கேளெனப் பன்முறை சமைவரு மபிர்த
மனைய னாலினு லறம்பல வறிவுறுத் தினனால்.

இ-ள். இப்படிப்பட்ட பாதகனாகிய பிள்ளையினது நடத்தையை
க்கண்ட தகப்பன் நமது. குலத்திற்பிறந்தபிள்ளை நரகத்துக் காட்படுவ
தோவென்று மனநெர்ந்து இரக்கமுற்று அப்பாமகனே இல்லறதரும
த்தையும் குலதருமத்தையும் செழித்தோங்கச் செய்யாமல் தூர்விஷய
த்தில் மனதைச்செலுத்தி பாபத்துக் குட்படுகிறாயே ஐயோ புத்திர
னே நான் நீ பிழைக்கத்தக்கதாகச் சொல்லும் புத்தியைக்கேளென்று
அநேகவிதமாகக் காமக்ரோதமுதலிய ஷட்பகைகளைக் களையும் பக்தி
ஞான வயிராக்கிய சாஸ்திரங்களைப்போதித்துஞ் சமைதமைமுதலிய
நற்குணங்கள்வரத்தக்க மனோபாவனை ஜீவனிடத்திற்பொருந்தும் வி
தமெதுவோ அதையும் போதித்தான்—எ-று. (உ-அ)

தாதை கூறிய மொழியெலாந் தமையுணர்ந் தோர்பாற்
நீதுற தென வவன்செவி யுறதமை தெளிந்து
போத மாதவ ருலகினிற் புரிமயக் கறுத்த
நீதி யாமெனத் தனையன்பா னேயத்தை நீத்தான்.

இ-ள். தகப்ப னுரைத்தருளிய புத்தியெல்லாந் தன்னையறிந்த சி
வயோகிகளிடத்திற் குற்றங்கள்சாராம லெவ்வகையகலுமோ அதுபோ
ற் றுன்மதன் செவியி னுழையாமற்போனதைப் பிதாவானவன்கண்டு
மனம்வருந்தி சிவஞானத்தைப்பெற்றவர்கள் ப்ரபஞ்சமயக்கத்தைவி
ட்டு நீங்கியிருப்பதுபோற் பொல்லாநடத்தைக் கேதுவாகிய புத்திரன்
மேலிருந்த ஆசையை யகற்றிவிட்டான்—எ-று. (உ-அ)

மாயத் தாலுலை மைந்தனை யன்னையு மறந்தாள்
தாயத் தார்தனித் துணைவர்க டுமருளா ரேவ
லாயத் தாரய லாயுளார் பதியுளா ரகலா
நேயத் தாருடன் மேயத்தா ரடைவினி னீத்தார்.

இ-ள். காமவிகாரத்தால் வேசையர்மயக்கி லாழ்ந்து தாறுமாறா
ய்த்திரியுங் குமாரனைப்பார்த்துப் பெற்ற அன்னையும் இவ னைமக்குப் பி
ள்ளையல்லவென்று நினைந்து அவன்மேலுற்ற பிரியத்தைவிடுத்தாள்
பெரியதகப்பன் சிறியதகப்பன் முதலான தாயாதிகளும் சோதார்க
ளும் பந்துக்களும் பணிசெய்வோரும் புறம்பிலுள்ளோரும் நீங்காத
சினேகரும் மற்ற இதரானும் துன்மதன் பொல்லாநடத்தையுடையவ
னென்றும் அவனுற வாகாதென்றும் விட் டொழிந்தார்கள்—எ-று. ()

ஆடல் வேந்தர்வந் தடிதொழ வுருந்தமிழ்த் தெய்வப்
பாடல் வேந்தர்கள் புகழ்ந்திடப் பாண்டிநா டாளுங்

கூடல் வேந்தனு மொற்றரா லறிந்துபார் குறைக
ணீடல் வேந்தர்கண் டிருத்தல்பொல் லாதென நீனையா.

இ-ள். ஆதிவீர பராக்ரமசாலியாகிய அரசர்கள்வந் தடிதொழுது
கப்பங்கட்டிவரவும் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய மேலான முத்தமிழ்
க் கவிவாணர்கள் கொண்டாடவும் பாண்டிநாட்டுக்கிறைவனாய் மதுரா
புரியை யரசாட்சிசெய்துவரும் வேந்தனது சமூகத்தில் துதர்கள்வ
ந்து துன்மதனுடைய தூர்நடத்தைகள்யாவையுஞ் சொல்லக்கேட்டுப்
பாண்டிவேந்தன் சினங்கொண்டு பூமிக்குச் சுமையாகப்பிறந்து பொ
ல்லாங்குகளைவினைவிக்குந் தூர்த்தனைக்கண்டு சுகித்திருப்பது ராஜநீ
திக் கழகல்ல கண்டனைசெய்வதே கருமமென்றுகருதினான்—எ-று.()

மறை வழக்கமு மனுநெறி வழக்கமுஞ் சைவத்
துறை வழக்கமும் வழங்குநந் தொல்லைநாட் டகத்தோர்
குறை வழக்கமுண் டாவதே யெனமனங் கொடியா
விறை வழக்கினில் லானைநாட் டெல்லைநீத் தொழித்தான்.

இ-ள். வேதாகமமார்க்கமும் மதுநீதிமுறைமையும் சைவநெறி
யும் பிறழாமல் ஆதிகாலமுதற்கொண்டு நடந்துவரும் நம்முடைய பா
ண்டிநாட்டில் ஒருவிரலினுடைய யிறையளவாகிலும் பாபத்தொழில்
உண்டாக லாமோவென்று மனங்கொதிப்பெய்தி இராஜநீதியை மீ
றி நடக்குந் துன்மதனைத் தன் தேசத்தெல்லையவிட்டுத் துரத்தி
னான்—எ-று. (௩௨)

ஆய நாட்டை விட் டயல்செலா வளவிமே யங்க
ளைய கூத்தரோ டெத்திசை போற்றும்யாழ்ப் பாணர்
போய நானுடைத் துத்தார்பொல் லாருடன் புணர்ந்து
சேய நாட்டி ரி வான்பொரு ளாசையிற் றிளைத்தான்.

இ-ள். பாண்டிநாட்டை விட்டகன்ற துன்மதனானவன் பின்பு அ
ளவிறந்த தேசங்களில் கூத்தாடிகளுடன் கூடித்திரிந்துஞ் சங்கீத
பாடகராகிய வீணைவாசிப்பவர்களுடன் சேர்ந்து சஞ்சரித்தும் நா
ணமற்றவனாய் துட்டர்களுடனே கலந்து பொருண்மீதாசைவத்து
வெகுகால மலைந்துதிரிந்தான்—எ-று. (௩௩)

கொச்சகக்கலிப்பா.

கானநெறித் தனிவருவோர் கருத்தலையப் பொருள்கவர்ந்து
மூணுயிர் போ லுறவுபுரிந் துடைமையுட னெடுத்தொழித்துப்
போனகநீ ரடைக்காயிற் புரிமயக்கஞ் சிறிதகலா
லானமருந் தருத்தியவ ரருஞ்செல்வங் கொணர்ந்தகன் றும்.

இ-ள். காட்டுவழியில் ஒண்டியாய் வருபவர்களை மனதுகலங்கவ
டித்து அவர்களிடத்திலிருக்குந் திரவியங்களைப் பறித்துக்கொண்டும்
தேகமுஞ் ஜீவனும்போல சினைகஞ்செய்துகொண்டிருந்து அவர்களு
டைமையை சிலரிடத்தில் யெடுத்துமறைத்தும் அன்னம் அடைக்காய்
முதலியவைகளி லிமும்ருந்துகளைவைத்து அன்னவர் புசித்து மயக்க
முற்றபின்னர் அவர்களது பொருள்களைக் கவர்ந்துகொண்டு மற்றோரி
டத்திற்குச்சென்றும்—எ-று. (௩௪)

அந்தணரை வதைசெய்து மறவோரை யுயிர்கவர்ந்து
முத்துநெறி விருத்தர்களைப் பாலகரை முற்றுவித்தும்
பைந்தொடியார் தமைமுடித்தும் பல்கோடி கொலைபுரிந்தும்
வந்தபொரு ளான்மகிழ்வான் மதன்கணையால் வருந்துவான்.

இ-ள். வேதவேதியர்களைக் கொலைசெய்தும் புண்ணியசாலிகளு
யினாக் கவர்ந்தும் நன்மார்க்கத்தை யனுசரித்த விருத்தராகிய கிழவர்
களையுங் குதலைச்சொற்களையுடைய குழந்தைகளையுங்கொன்றும் பெ
ண்களை வதைத்தும் பின்னுமநேகங்கோடி பழிபாதகங்களைச் செய்
துஞ் சம்பாதித்த திரவியங்களை நானாஜாதியிலுற்ற விபசாரிகளுக்
கும் மாரனது பஞ்சபாணங்களுக்கும் இரையாய் வருந்தினான் து
ன்மதன்—எ-று. (௪௫)

வாதித்த வேல்விழியார் மயலளற்றின் வீழ்ந்தமுந்தி
யாதித்தொல் குலமுடைய வரிவையரை யயலாராற்
பேதித்துஞ் சோர்வறிந்து பெட்பமுறத் தன்னுரையாற் [ன்.
போதித்தும் பொருள்கொடுத்தும் புணர்ந்தவர்த நெறியொழித்தா

இ-ள். இளைஞர்களினது மனதைக் கொள்ளைகொள்ளும் வேலை
ப்போன்ற விசாலம்பொருந்திய விழிகளையுடைய விலைமாதர்களது
மோகமென்னுஞ் சேற்றிலழுந்தியும் உயர்குலப் பெண்களைத் தோ
ழிப்பெண்களைக்கொண்டு மனம்பேதிக்கச்செய்து புணர்ந்தும் சிறிது
பெண்களைக் கள்ளமனத்தோடு அவர்களுக் கினிமையுண்டாகப்பேசி
சேலைமுதவிய பணிகளைக்கொடுத்துப்புணர்ந்தும் அவர்களுடைய நெ
றியையும் நீக்கினான் தன்மதன்—எ-று. (௩௬)

மகங்களள விலபுரிந்தோர் மறைவரம்பு கண்டோர்தம்
மகந்தெளிந்தோர் மனைவியர்க ளனந்தம்பேர் புவிதாங்கு
நகங்கடனை யிறுத்துக்கா னடுங்கச்சாய்த் ததுபோல
விகம்பரமென் றறியாதோ னிலகியகற் பழித்தொழித்தான்.

இ-ள். அளவில்லாத யாகாதிகளைச்செய்தவர்கள் வைதிகவேதசா
த்திர முற்றுமுணர்ந்த பெரியோர்கள் யோகிகள் முதலிய சம்சனர்க

ளிளது இல்லறதருமத்துக்கியைந்த மனைவியர்கள் அநேகரை மனது
பேதிக்கும்படியாய்ச்செய்தும் தெப்பம்போன்ற பூமிக்காதரமாயிலங்
கும் பர்வதங்களைப் பிரளையகாலப்பெருங்காற்றானது வீசிப்பெயர்த்
தெறிவதுபோலப் புண்ணியபாவ மிதுவென்றுஞ் சொர்க்கநாக மிது
வென்று மறியாததுன்மதன் அந்த குலஸ்திரீகளினது பதிவிருதாதன்
மத்தையுங் கெடுத்தான்—எ-று. (௩௭)

நந்தறியா னொருண்மையிசைத்தறியான் பேரறநா-
லாய்ந்தறியா னாய்ந்தவரை யடைந்தறியா னொருதீர்த்தந்
தோய்ந்தறியான் மெய்வெனச் சொற்றுமறி யானினாய்
நீந்தறியா வவையாவு நினைவுளாயாக் கையிற்கொண்டான்.

இ-ள். பெரியோர்கட்கு நதலாகிய தானதருமங்களைச் செய்தும-
றியான், மெய்ம்மொழி புகன்றுமறியான், சிவபுண்ணியத் தெளிவாகி
ய சாத்திரங்களை விசாரித்துமறியான், அஃதுணர்ந்த பெரியோர்களை
நேசித்துமறியான், பவமென்னு மழுக்கைப் பரிசுத்தப்படுத்துந் தீர்
த்தங்களின் மூழ்கியுமறியான், பராபரவஸ்துவாகிய சிவபெருமானது
நாமங்களை வாக்கினும் சொலியுமறியான், நாகவாதனையைத்தருந் துய
ரக்கடலினின்றகல வகையறியாது மனதில் பாபத்தொழிலையே நினைத்
து காயத்தாஸ் நடத்திவந்தான் துன்மதன்—எ-று. (௩௮)

கொலைகளிலிங் கிவன்புடியாக் கொலையில்லை யாவர்க்குங்
கலகமுறுங் களவுதனி லிவன்புரியாக் களவில்லை
யிலகுபெரும் புடவியிடை யிவனழியாக் கற்பில்லை
நலமகநீ வினைக்கொடியோ னிவ்வண்ண நாட்கழித்தான்.

இ-ள். ஜீவவதை செய்யுந்தொழிலில் இவன் கொலைசெய்யாத
ஜீவனுமில்லை எவர்களிடத்திலும் கலகஞ்செய்து ஒருவர்க்கொருவர்
விரோதித்தசமயத்தில் இவன்செய்யாத களவில்லை பெரியபூமியினிட-
த்தில் இவனழிக்காத கற்புமில்லை ஒருகாலத்திலும் நன்மையிடை-
வாப் பாதகனாகிய துன்மதன் இவ்வகையாக வாழ்நாளாக் கழித்துவந்
தான்—எ-று. (௩௯)

கருங்கடலுட் டிசைமயங்கிக் கணாகாண துழலுமோ
சருங்கலமங் கொருகாலா லேற்றகரை செல்வதுபோ
லொருங்கரிய பவக்கடல்வா யுலைபவன்முன் னல்வினைக்கான்
மருங்குதவி யுந்திடலான் மதிற்றில்லைத் திசைசென்றான்.

இ-ள். நெடிய கருங்கடலுள் திசைதப்பியுழலுமோர் மரக்கலத்
தைச் சுழற்காற்றானது மோதியவற்றை நற்றுறையிற் சேர்ப்பதுபோ
லச் சன்னமரணமென்னும் பவசாகரத்தை நீந்தவறியாமலவதிப்படுந்

துன்மதனை யவன் முற்பிறப்பிற்செய்த புண்ணியபலனென்னும் காற்
ருனதுவந்துகூடிப் பூலோககலாசமான சிதம்பரதலத்திற்குப் போ
கிறமார்க்கத்திற் கொண்டுவிந்து சேர்த்தது—எ-று. (சௌ)

கானின்று மலேநின்று கமலமிசை நின்றுதழன்
மேனின்று தவம்புரிந்தும் பெறற்கரிய வீட்டின்பம்
யானின்று தருவனென விளங்கொடியோ டானந்தத்
தேனின்று நடம்புரியுந் திருவெல்லைப் புறத்தணைந்தான்.

இ-ள். நெருங்கிய வனங்களிற் சஞ்சரித்தும் மலைகளில் வாசஞ்
செய்தும் ஜலத்திலெழுந்தொளிருங் கமலத்தின்மீதிருந்தும் பஞ்சாக்
கினியின் மத்தியில்நின்று தபஞ்செய்துங் கிடைப்பதற்கரிய மேலான
மூத்திசுகத்தை என்னைத்தரிசனஞ்செய்தால் நான்மருகிமேனென்றுசி
வபெருமான் மின்போலிலங்குங் கொடியிடையாளாகிய சிவகாமவல்லி
கண்டுமகிழ் வெப்போது மானந்த நடம்புரியுஞ் சிதம்பரதலத் தெல்
லைக் கருகேவந்து சேர்ந்தான் துன்மதன்—எ-று. (சக)

அறுசேர்க்கழிநெடி லடியாகிரியவிருத்தம்.

அங்கொடிங்கொ சேல்போ லரும்பிறப் பிறப்பிடைத்
தங்கிவெந் துயர்க்கணிற் றணவுமாறு மார்கழித்
திங்கடன்னி லாதினாத் தினத்தும்வானம் வையக
மெங்குமுய்ய நெறிவழங்கு மெழில்விழா நடந்ததால்.

இ-ள். ஊசலானது முன்னும்பின்னு மசைந்தாடுவதுபோலப் பி
றப்பிறப்பென்னுந் தீராப்பெருந்துக்கத்தை யதுபவித்துழலுஞ் ஜீவ
கோடிகளை யாதரிக்கும்பொருட்டு மார்கழிமாதந் திருவாதினாயென்
னுஞ் சுபதினத்தில் தெய்வலோகவாசிகளும் பூவுலகத்தவரும் வந்து
கூடி ஆனந்தக்கண்ணீருருத்துத் தரிசனஞ்செய்த மாத்திரத்தில் சிவ
கதியைத்தரும் அழகார்ந்த திருவிழா நடந்தது—எ-று. (சஉ)

பந்தமாட வீதியிற் பளிகிழைத்த முன்றில்வாய்
முந்துசெம்ம ணிக்கணத்தின் முறையிழைத்த நிறைகுட
மந்தமற்ற பெருமைகொண்ட வாசிலா திலங்குபாற்
சிந்துவின்க ணிரவிவந் துதித்தசெய்கை சிவனுமே.

இ-ள். நவரத்தினங்களாழிழைத்து மேலணி மாடங்கணிழைந்த
வலங்காரம்பெற்ற வீதிகளிலுள்ள வீடுகடோறும் வாயில்கடோறும்
சந்திரகாந்தக் கற்களினும் மளவரிசைப்படுத்தி முத்தத்தின்கண் சிவந்
த காந்தியையுடைய நாகரத்தினங்கழிழைத்த பசும்பொற் பூரண்கு
ப்பங்கள் வரிசையாய்ப் பிரகாசிப்ப தெப்படியிருந்ததென்றால் மட்டி

ல்லாப் பெருமைபூண்டி களங்கமற்றிருக்குந் திருப்பாற்கடலிலே சூரியன் வந்துதித்ததுபோல் விளங்கியது—எ-று. (சாந்)

மாலடைந்த செய்யசோதி மணியினிற் குயிற்றிடும்
பாலிகைக்கண் வெண்முனைப் பரப்பெழுந்த பரிசுதான்
வேலைதந்த வழுதவிந்து மதியமன்றி வெய்யவன்
கோலமண் டலத்துமவந்து குடிபுகுந்த தொக்குமால்.

இ-ள். ஒப்பற்ற சிவந்த காந்தியையுடைய இரத்தினங்களழுத்திய பாலிகைக்குள் வெண்ணிறமுற்ற நவதானியமுனைக ளெப்படியிருந்ததென்றால் திருப்பாற்கடலிலெழுந்த வழுதென்னுந் தூளிகள் வெண்மையையுடைய சந்திரபிம்பத்தினிடத்தும் அவற்றினுமதிக காந்தியோடுங்கூடிய சூரியமண்டலத்தினுந் தோய்ந்தனபோற் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்தது—எ-று. (சச)

குருமணிக் குலங்களிற் குயிற்றுமம்பொன் மாடமு
மருவுவாயின் மணிதயவஞ் மகரதோ ரணங்களு
மிருமைகொண்ட வுதயவெற்பி னத்தினங்க னுதயமா
யொருவிகந்த விரவியெண்ணி லுள்ளவாயி னெக்குமே.

இ-ள். காந்திபெற்ற இரத்தினங்களிற்சிதந்த குருமணியென்னு மாணிக்கங்களழுத்திய மேலணிமாடங்களும் வாயில்கடோறும் இரத்தினமயமாகிய மகரதோரணங்களும் வயங்குவன யாதுபோலுமெனின் இரண்டு உதயபருவதங்களினிடத்தில் எண்ணிறந்த சூரியர்களுழுந்து பிரகாசிப்பதுபோல் பிரகாசித்தன—எ-று. (சந்)

இரவியால் விளங்குமாறி கந்துதில்லை யம்பலம்
பரவுசெய்ய சோதியே பரந்திலங்கு வெய்யவன்
கிரணமுந்து வெம்மைவந்து கிட்டினு னிகேதன
நிரவுகே தனக்குழா நிறைந்துமே னிழற்றுமால்.

இ-ள். உலகங்களையெல்லாம் விளங்கச்செய்யுஞ் சூரியகிரணமா னது பிரகாசம்பொருந்திய கனகசபைக்குமுன்னர் பாருவின்முன் விளக்கைப்போல் ஒளிமழுங்கியிருந்தன வீடுகடோறும் மேலணிமாடங் களிற் கட்டியிருக்குந் துவசங்கள் சிதம்பரதலத்துள் பருதியின் கிரணத்தைப் பரவவொட்டாமற் றடுத்து நிழலுண்டாக்கிக் குளிர்ச்சியா கிய சீதளத்தைத்தந்தன—எ-று. (சசு)

யாகசாலை தெற்றிமுற்ற மேசிலாத வீதிவாய்
மாகநாடு கோபுரங்கண் மண்டபங்க ளாலயம்
பாகசூத னுதியண்டர் பருதிதுன்று மன்றியுஞ்
சோகமுற்ற முனிவர்தொண்டர் தொகுதியென்று மிகுதியால்.

இ-ள். யாகாதிகேஹாம் யெக்கியவிரதங்க ளதுட்டிக்குஞ் சாலேக ளிலும் பெரியோர்கள் வேதபாராயணஞ்செய்து ஆனந்தித்திருக்குஞ் சபைகளிலும் திருவாயில்களிலும் நால்வகை வருணத்தார் வாழும் அ முகுபொருந்திய குற்றமற்றவீதிகளிலும் முகிலினங்கள்மொய்த்து வா துலகளவுமளாவிய கோபுரங்களிலும் இராஜசபைபோன்ற ஆயிரக்கா ல் மண்டபம் நூற்றுக்கால் மண்டபமுதலிய மஹாமண்டபங்களிலும் கோயில்களிலும் இந்திராதிகேவர்கள்முதலிய தெய்வகணங்கள் நிறை ந்திருப்பதுமன்றியுஞ் சிவயோகிகள் யோகாதுபவங்களாற் பேரானந் தமுற்றும் தபோதனர்களும் பக்தஜனக் கூட்டங்களும் சதா காலமும் இடைவிடாது நெருங்கியிருப்பார்கள்—எ-று. (௪௭)

புரமெரிந்து விழநகைத்த புனிதனன்ப ரளவிலார்.
வரமிசூந்த மேனீற்று மறுகிலங்கு மொளிகள் பாற்
பரவைமுன் பிரிந்தமெய்ப் பதஞ்சலிக் கணையமே
விரவிவந்து காணவெங்கு மேவிநேட லொக்குமே.

இ-ள். திரிபுரத்தைக் குறுநகையா லெரிந்துவிழச்செய்த பரம சிவத்தின் மெய்த்தொண்டர் திருக்கூட்டங்கள் தத்தம் திருமேனியில ணிந்திருக்குந் தவளநீறம்போன்ற விபூதியினதுகாந்தி பட்டணமெங் கும் பிரகாசிப்பது எப்படியிருந்ததென்றால் பாற்கடலின்கண் விட்டு னுவுக்குச் சுயனமாயனமந்திருந்த ஆதிசேடன் பதஞ்சலிமா முரியா யவதரித்துத் திருச்சிற்றம்பலத்தி லானந்தத்தாண்டவத்தைத் தரிசன ன்செய்து சிவானந்தத்தை யடைந்திருக்கும் அப்பதஞ்சலியானாக் காணவேண்டி நனிகாதல் பூண்டெழுந்துவந்த பாற்கடலானது எங் கும் நிறைந்து தேடுவதுபோல் இருந்தது—எ-று. (௪௮)

மக்கடேவர் தந்நெருக்கின் வழிவிலங்கி வந்துளோர்
மிக்கதஞ்செய் தொழிலறிந்து வேறுவேறு சேர்வராற்
பக்கமே பணிந்துமீள் பதங்கர்தங்க டேர்தரைத்
தக்கதேரொ டையமாழி யொன்றுகண்டு தணர்வரால்.

இ-ள். மானிடர்களுந் தேவர்களுந் கலந்து நெருங்கி அம்பல வாண முர்த்தியைத் தரிசிக்கின்றபோது கண் இமைக்கின்ற குறிப்பை க்கண்ட மக்கள் மக்களுடன் சேர்வார்கள் கண் இமையாதிருக்கு ம டையாளங்களைக்கண்ட விமையாநாடராகிய தேவர்கள் தெய்வலோக த்தாருடன் சேர்வார்கள் சூரியரும் இராஜாக்களும் நடராஜனைத் தரி சனஞ்செய்து தத்தம் தானங்களுக்குப்போகவேண்டி ஒற்றையாழிபூ ட்டிய தேரடையாளங்களைக்கண்டு சூரியர்கள் தேவோற்செல்லுவார்க ள் ஒற்றையாழியில்லாத ரதங்களைப்பார்த்து வேந்தர்களவற்றி லாரோ கணித்துச் செல்லுவார்கள்—எ-று. (௪௯)

ஆண்டர்சுழ் விமானகோடி யந்தரத் தபந்தரான்
மண்டலத்தி னந்தகார மன்னனிக் கவற்றினால்
விண்டதேச தோவிளக்கும் வேதனாத னம்பலங்
கொண்டசோதி யண்டரண்ட கூடமெங்கு மூடுமால்.

இ-ள். தேவர்கள் ஆகாயமெங்கும் நிறைந்து பந்தரைப்போனெ
ருங்கியிருப்பதினால் அத்தலத்தின்கண் சூரியகிரணம் புகாமல் அவ்வ
வர் ஆரோகணித்திருக்கும் விமானங்கள் தேர்களின்மறைவால் மழுங்
கிப் பூமண்டலத்தின் பிரமாண்டமெங்கு மளாவிநின்றது—எ-று. ()

முடிகளோடு முடிநெருங்கி முந்திமுந்தி வந்துநின்
றடிகண்மன்றி லாடல்கண்ட வண்டரா வணைந்தவெண்
பொடிகொண்டேமனி நிலவுவீசு புனிதனான வன்பரும்
படியின்மேல் விழுந்தெழுந்து பாடியெங்கு மாடினார்.

இ-ள். திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண் ஆனந்தத் தாண்டவம்புரியும்
விராட்புருடனாகிய சபாநடேசனது நடனத்திற்குமுன் செல்லவேண்
டுமென்று தேவர்கள் நனியாவலுடனே கிரீடங்க ளொன்றோடொன்று
தாக்க முன்வந்து தரிசனஞ்செய்து பின்வந்து தரிசிக்கும் பரிசுத்த
மான சிவனடியார்க ளணிந்திருக்கும் வெண்மைபொருந்திய விபூதி
யின் காந்தியானது பூரணச்சந்திரனொளிபேரல் பிரகாசிப்பதைக்கண்
டு அவர்களுடன் சேர்ந்து பூமியில்விழுந்து அட்டாங்கமாய்ப் பணிந்
து வேதாகமபுராணங்கள் தேவாசுதிருவாசகங்கள் முதலியவைகளால்
தோத்திரங்கள்செய்து ப்ரம்மானந்த பலிதராய் எங்குங் கூத்தாடுவார்
கள்—எ-று. (௫௬)

கதுவிதேவர் மருடமீது சுற்பகத்தின் மாலைவீழ்
மதுவையுண்டு புதுமைகொண்ட வண்டினங் களித்தபாற்
பதுமமன்ன கண்கள்கொண்டு பண்கள்கொண்ட மாமறைப்
பொதுவினாடு மதுவையுண்டு புலவருங் களித்தனர்.

இ-ள். நெருங்கிய தேவர்களினது கிரீடங்களில் அலங்கிருதஞ்
செய்திருக்கும் பாரிஜாதமலர் மாலைகளிலிருந்து ஒழுகும் இனிமை
யான தேன்களை வண்டினங்க ளிவை நமக்குக்கிடைப்ப தரிதரிதென
துகர்ந்து ஆனந்தத்தையடைந்தன பண்ணோடுங்கூடிய வேதங்கள் மு
ழங்குந் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தநடம்புரியும் அம்பலவாளை மூ
ர்த்தியினது தரிசனநந்தமென்னுந் தேனை தாமரைமலரையொத்த க
ண்களைக்கொண்டு பானஞ்செய்து தேவலோகத்தாருஞ் சந்தோஷித்
தார்கள்—எ-று. (௫௭)

முற்றுமுள்ள புவனமின்று வந்தவந்த வானுளோர்
 சொற்றைநா ளணைந்ததென் மெதிர்ந்துதன்லில் வினவுறப்
 பெற்றவோதை யன்பர்ப்புசை பேணுகின்ற பலவிதத்
 துற்றவார வங்கடன்லி லொளிமழுங்கி நையுமால்.

இ-ள். சபாபதியினது பூசை தீபாராதனை காலங்களில் பூரி-பே
 ரி-காகளம்-டமாரம்-சின்னமென்னும் ஐந்துவகை மேளவாத்தியங்கள்
 முழங்குமோசையும் வேதாகமபுராண தேவார திருவாசகத்தின் கோ
 ஷ்டியும் லோகாதிலோகங்களிலிருந்து அம்பலவாண மூர்த்தியினது
 ஆனந்த தாண்டவ தரிசனஞ் செய்யும்பொருட்டாகவந்த முப்பத்து
 முக்கோடி தேவர்களும் நார்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளும் ஒருவர்க்
 கொருவ ரொப்போது வந்தீர்களென்றும் கைலாசுதந்துங் காடாலிங்
 கனஞ்செய்தும் க்ஷேமலாபங்களை வினவும் கோஷ்டியால் மழுங்கிக்
 கேளாமலிருந்தது—எ-று. (௩௩)

பங்கயத் தடம்பணிந்து பாசம்விசி யேறுவா
 ரங்கண்மிக்க தர்நநல்கி யமரஞ்ச விரவுவார்
 சங்கரற் குகந்தசைவ தருமநின்று புரிசுவார்
 பொங்கிமிக் கெழுந்தவோசை புவனமெங்கும் விரவுமால்.

இ-ள். சிவகங்கையில் தோத்திரங்கள் செய்துக்கொண்டு முழ்
 கி மஹாபாதகங்களையும் பவமென்னும் பாசபந்தங்களையும் நீக்கிக்
 கையேறினவர்களது ஆரவாரமும் அந்தத் தீர்த்தக்கரை மண்டபங்க
 ளில் பதினாறுவித மஹாதானஞ் செய்பவர்களைப் பார்த்துத் தங்கள்
 பதவியைப் பெறுவார்களென்று தெய்வலோக வாசிகளாகிய அமரர்
 பயங்கொள்ளும்படி தானஞ்செய்யும் ஒலியும் சிவபெருமானுக்கு வி
 ருப்பமான தருமங்களை வேதாகமங்களின் விதிவழுவாது நடாத்துகி
 ன்றவர்களினது ஆரவாரமும் பொங்கியெழுந்து சகலலோகங்களினு
 ம் நிறைந்தன—எ-று. (௩௪)

அரம்பைமாதர் தீதவோதை யாடலோதை யாரணம்
 பரம்புமோதை பல்லியம் பரப்புமோதை யன்றிமுன்
 வரம்பிலார் நெருங்குதேவர் மகுடமோது நந்திகைப்
 பிரம்பிணைதை சலதியோதை சிறிதெனப் பிறங்குமால்.

இ-ள். அரம்பை யூர்வசி திலோத்தமை முதலிய தெய்வகணி
 கையர்கள் சங்கீதங்கள் பாடுகின்ற இனிமையாகிய ஓனையும் அவர்கள்
 நாட்டியம் செய்யுமிடத்துண்டாகும் மத்தளமுதலாகிய வாத்திய மு
 ழக்கமும் பிராமணர்கள் நான்கு வேதங்களை பாராயணஞ் செய்யும் ஓ
 சையும் பலவாத்தியங்களினது முழக்கங்களுமல்லால் சபாபுடே சரது

சன்னிதானத்திற் றரிசனஞ் செய்யவேண்டுமென்று அவ்வாவலி னு ற் றராதரமன்றி நெருக்கி முன்வினாந்துசெல்லுகின்ற தேவர்களினது கிரீடங்கள் தகரும்படி நெருங்குகின்ற சந்தடியை விலக்கும்பொருட் டு நந்திதேவர் கரத்திற் பொற்பிரம்பேந்தியடிக்கையில் கிரீடங்களின் மீதுவிழுவதால் கணீரென்னு மோசை மிகுந்தெழுந்து சமுத்திரத்தி னது ஆவாரத்தைச் சிறுநெலியாபடக்கி விளங்கும்—எ-று. (௫௫)

புரமெரித்த துங்கதித்த புண்டரீக வந்தணன்
சிரமறுத்த துஞ்சிலைக்கை வேளையன்று செற்றது
நரமடங்க லைத்தொலைத்த நன்குமின்ன வாதியாம்
வரமிகும் புராணமே வழந்துவார்க ளெங்கணும்.

இ-ள். சிவசம்பந்தத்தோடு பக்தியையனுசரித்த திரிபுரங்களுக் கரசர்களாகிய மூன்று சுராதிபர்களைச் சுகமாயிருக்கச்செய்து சைவச மயத்தைவிட்டுப் புறச்சமயத்திற்புகுந்த மற்றவர்களோடு திரிபுரத்தை ப் புன்னகைசெய்தெரித்த புதுமையையும் ஜலந்தரன் அந்தகாசுரன் முதலிய வசுரனாக்கொன்று தேவர்களை யிரட்சித்தபுகழையும் ஆண் வங்கொண்டு சந்திரஜடாதர மூர்த்தியாகிய பரமசிவனது முடியைக்க ண்டேனென்று பொய்ம்மொழிபுகன்ற பிரமன் சிரத்தைக்கிள்ளிப் பா த்திரமாகக் கையிலேந்திய சிறப்பையும் கருப்புவில்லைவளைத்துச் சுரு ம்பை நானாகப்பூட்டி முல்லை-அசோகு-நீலோற்பலம்-மாம்பூ-தாமரை யென்னும் ஐந்துவித மலர்க்களைக்களைத்தொடுக்கும் அனங்கனாகிய ம ன்மதனை நெற்றிக்கண்ணினால் நீருக்கின பெருமையையும், விஷ்ணு மச்சம்-ஆமை-வராகம்-நாரசிங்கம்-வாமனமென்னு மைந் தவதாரங்க ளாகியகாலத்தில் சங்கராஞ் செய்தவைமுதலிய சிவபுராணங்களைச் சி தம்பரத்தலத்தில் எங்கணும் வாசிப்பார்கள்—எ-று. (௫௬)

சரிதையீது கிரியையீது தக்கயோக மீதுதற்
குரியஞான மீதென வுணர்த்துமாக மங்களும்
புரியுமாக மங்களாதி புகலுமா ரணங்களுந்
தெரிவு ளோர்கள் கழகமே திகழ்ந்துயர்ந்த திக்கெலாம்.

இ-ள். பரசிவமாகிய உமாமஹேசனது சரித்திரங்க ளின்னதெ ன்றுஞ் சைவாசாரநடத்தை யின்னதென்றும் பரமசிவத்தையே நிப வமாக மனதில் அநுசந்தானஞ்செய்து சிவயோகஞ் சாதிக்கின்றநெறி இன்னதென்றும் அறிவிற்கலந்து சிவபரமயீக்கியமாகுஞ் சிவஞானமி ன்னதென்றுந் தெரியச்சொல்லுஞ் சிவாகமங்களும் யாகாதிகருமங்க ள் செய்வித மின்னதென்று அறிவிக்கும் வேதங்களும் அவ் வேதவிதி ப்படி நடாத்திவைக்கும் பெரியோர்களின் திருக்கூட்டங்களும் சிதம் பரதலத்தில் எங்கும் பரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும்—எ-று. (௫௭)

வினாவின்வேலை யன்னமாயன் வேதனெய்த வாயிலிற்
கருடனன்ன மங்குணங்கல் கனகவெற்பும் வெள்ளிமால்
வரையுமெம் மிடத்தினும் வயங்குமன்றி னிறைவனென்
றருடவத்த சிறைபடைத் தணைந்ததன்மை யொக்குமே.

இ-ள். சபாபதியின் சன்னிதானத்திற்குப் போகவேண்டுமென்
று வாகனாதிகளைவிட்டிழங்கி அரியயனிருவருங் கோயிலுட்சென்று த
ரிசனத்திற் கெதிர்பார்த்திருக்கும்போது அன்னவோறிவந்த பொன்
னிறம்போன்ற கருடவாகனமும் வெள்ளியைப்போன்ற அன்னவாகன
மும் அபிமுகவாயலுக்கு வெளியில் தத்தம் தலைவர்களுவரவை எதி
ர்நோக்கிப்பார்த்து வாட்டமுற்று அசையாமல் பொன்மயமாகிய ம
ஹாமேருவும், வெள்ளிமயமாகிய கைலையும், சர்வேஸ்வரன் நம்மைவி
ட்டுநீங்கிச் சிதம்பரதலத்தில் நடிக்கிறொன்றுதெரிந்து சிறகுகள் பெ
ற்றுவந்து கோபுரவாயிலில் காத்திருந்ததுபோ லிருந்தன—எ-று. ()

அருகுவாழு மங்கைகேடய வண்ணலாட லாதரம்
பெருகுவார்க ளருவிகண்கள் பெருகஞான வமிர்தமே
பருகுவார்கள் புளகமெய்ப் படைத்துளார்கள் பரவசத்
துருகுவார்க ளின்பவெள்ள முற்றுளார்க ளெங்கனும்.

இ-ள். வாமபாகத்தில்விளங்குஞ் சிவகாமசவுந்தரி கண்டுமகிழ்
அம்பலவாணமூர்த்தி ஆனந்தநடனம்புரியும் விநோதத்தைத் தரிசன
ஞ்செய்தவர்கள் கண்களில் ஆனந்தவெள்ளம்பெருகச் சிவஞானமெ
ன்னுந் தேவாமிர்தத்தைப் பானஞ்செய்கிறவர்களுந் தேகத்தில் மயிர்
க்குச் செறிகிறவர்களும் ஆனந்தபரவசத்தான் மனமுருகி நிற்பவர்க
ளும் பேரானந்தத்தையடைந்தவர்களும் எங்கும் நிறைந்திருப்பார்
கள்—எ-று. (ருசு)

வணங்குவார் வழுத்துவார் மகிழ்ந்துகாண் லின்றிறின்
றுணங்குவா ரிருந்துதானே யுள்குவா ரிடப்புறத்
தணங்குகாண் மனறுளாடு மாடல்கண்டி யாவரு
மிணங்கொணாத சீவன்முத்தி யெய்தியின்ப மெய்துவார்.

இ-ள். வாமபாகத்தில்விளங்கும் அருட்சத்தியாகிய சிவகாமசவு
ந்தரிகாண எப்போது மானந்தநடனம்புரியும் அம்பலவாணமூர்த்தி
யைத் தரிசித்தவர்களும் பஞ்சகத்தியோடு மண்மிசை யஷ்டாங்கமா
ய்ப்பணிபவரும் தோத்திரஞ்செய்பவர்களும் உமது பதாம்புயங்களை
யிதயத்திலிருத்தித் துதிக்கவல்ல பாக்கியங் கிடைக்கவில்லையெயென்
று வாடி மெய்சோர்ந்திருப்பவர்களும் மறுபடியும் ஜனன மரணாகிய

துன்மதச்சுக்கம்.

(நக)

வத்தைக எில்லர்மற் ஜீவன்முத்தர்களாகிச் சிவானந்தத்தையடைவா
ர்கள்—எ-று. (கூ0)

இன்னதன்மை யெனவுரைக்க வெய்தொணாத நல்விழா
நன்னலந்த யங்குதில்லை நகரம்வந் தடைந்துடன்
றுன்னுகின்ற பாணராதி சூழநின்ற துன்மதன்
பொன்னினம் பலத்துளன்ன போதுவந்து புக்கனன்.

இ-ள். இன்னவிதமென்று சொல்லுதற்கரிய சகலசம்பிரம வை
பவத்துடனே நடக்கும் மார்கழிமாதத்திருநாளில் நன்மைமிகுந்த சி
தம்பரதலத்துக்குள்வந்து பாணர் கழைக்கூத்தர்கள் முதலிய தூர்
த்தர் கூட்டத்துடன் துன்மதனும் கனகசபைக்கெதிரில் வந்துநின்
றான்—எ-று. (கூக)

தணிவிலாத கனகமன்னு சபையின்முன்னர் நின்றுகைம்
மணிகள்பேரி தாளமா மதங்கமுன் முழங்கவந்
தணியுலாவு காமர்வல்லி யசைதல்போ லுருத்திரக்
கணிகைமாதர் பரதநீதி காணவாடல் பேணிநார்.

இ-ள். நெடிய பிரகாசம்பொருந்திய கனகசபைக்கெதிரிற் சங்கீ
த மத்தளதர்ளமுதலிய வாத்தியங்கள் முழங்கவும் அந்தலையைக்குச்ச
ரியாக வல்லிசாதகக்கொடியானது தென்றலுக் கசைந்தாடுவதுபோல்
திவ்ய வஸ்திராபரணாலங்கிர்தமுஞ் சந்தனபுட்பங்களணிந்த அதிருப்
லாவண்யமான உருத்திரகணிகைமாதர்கள் பரதசாத்திரவிதி வழுவந்
து முறைப்படியே அதிகவிருப்பத்துடன் நாட்டியஞ் செய்துக்கொண்
டிருந்தார்கள்—எ-று. (கூஉ)

திருவிரும்பு மாதராடல் செய்தல்கண்டி யாவர்முன்
மருவுபாட லாடலென்று வடதிசைக்க ணைக்கிண
னருள்கரந்து வல்லிகாண வம்பலத்து ளாடுமோர்
கருணைவெள்ள நின்றதன்மை கண்கள்கொண்டு கண்டனன்.

இ-ள். இலக்குமிதேவி விருப்பத்துடன் கடாக்கிக்கத்தக்க அழ
குவாய்ந்த நடனமாதர்கள் நாட்டியஞ்செய்யு மதிசயத்தைப்பார்த்து
மகிழ்ந்து இச் சங்கீத மேளவாத்தியங்களுடனே நடக்கும்வேடிக்கை
எந்த ராஜன்முன்பாக நடக்கின்றனவோவென்று வடதிசையைநோக்கி
ப் பார்க்கும்போது திருச்சிற்றம்பலத்திலே யாவராயுங்கடைத்தேடிச்
செய்யுங் கருணாகரவல்லியான சிவகாமசுவந்தரிகண்டு மகிழ ஆனந்த
நடனஞ்செய்யு மருட்பெருக்காகிய அம்பலவாணமூர்த்தி எழுந்தருளி
யிருக்குந் திருவழிகை முற் சன்னங்களிற்செய்த மஹா புண்ணியவச
த்தினால் துன்மதன் இரண்டுகண்களினாலுந் தரிசித்தான்—எ-று. ()

நித்திலத்தை யொத்தமூர னிலவுவீச முகமதிக்
குத்திரத் தனத்துமாதர் கொண்டவாட் லங்கறச்
சித்திமுத்தி நல்குகின்ற தில்லையெல்லை தன்னேவிட்
டுத்தரத் திசைக்கணன்ப ருடன்வினாந்து சென்றனன்.

இ-ள். முத்தையரிகர்த்த பல்வரிசையினது புன்னகையாகிய நில
வெறிக்கு முகாசவிந்தமென்னுஞ் சந்திரபிம்பங்களையும் காமுகர்கள்
பார்த்தமாத்நிரத்தில் மயங்கிவிழத்தக்க மாயாவிநோதத்திற்கிடமான
தனபாசங்களையுமுடைய குத்திரக்கணிகையர் வேடிக்கையைக்கண்டு
மகிழ்ந்து பின்பு சகலபாக்கியங்களும் கைவல்லியமானதுபோல் மே
லான சிவபதவியையளிக்குஞ் சிதம்பரத்தெல்லையைக்கடந்து திருவி
ழாவுக்கு வந்திருந்துபோகும் தன்னுடைய சிநேகிதர்களுடனே வட
திசையைநோக்கித் துன்மதன் சீக்கிரமாகச்சென்றான்—எ-று. (சூ ௪)

கடலுலாவு புடவியிற் கருத்தினுக் கிசைந்தசெய்
திடைவிடா துதிரியுநாளி னெய்துகின்ற நெறியினோர்
படருகின்ற பணைகள்சூழ் பரானாமா மரத்திடைத்
தொடருநீழ லதனின்மன்னு தூர்த்தகோ டிருந்தனன்.

இ-ள். சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலத்தில் தன் மனதுக்கிசைந்
த தொழில்களைச்செய்து சகலதேசங்களிலு மலைந்துதிரியும்போது ஓ
ர்மார்க்கத்தில் நெடிதா யுயர்ந்து வளர்ந்து தணிந்த, கிளைக்கோடுந்த
ழைத்து விஸ்தாசமாய்ப்பரவி நீழலைத்தரும் ஒரு மாமரத்தின்கீழ் து
ந்நடத்தையையுடைய தனது கூட்டங்களுடனே துன்மதன் கூடியிரு
ந்தான்—எ-று. (சூ ௫)

ஐஞ்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தெரிக்கொணாமறை யாவையுஞ் சிறந்ததூல் பலவும்
விரிக்குநாவின னருக்கனீ லொளிவிடு மெய்யன்
பரிக்குனானமுங் கருளையும் படைத்தனன் வினையை
யரிக்குமாதவத் தந்தணனொருவனங் கடைந்தான்.

இ-ள். யாவராலு மறியப்படாத மகிமைமையையுடைய நான்குவே
தங்களையும் ஆறுசாஸ்திரங்களையும் படித்துணர்ந்து பிரசங்கஞ்செய்
து போதிப்பதில் வல்லவனும் சூரியனது ஒளியினு மிக்க தேகத்தை
யுடையவனும் நன்மைவாய்ந்த ஞானமும் இரக்கமும் பூததையையுமு
டையவனும் பாபங்களைப்போக்கும் புண்ணிய தபோதனனுமாகிய
ஓர் பிராமணன் அவ்விடம்வந்துசேர்ந்தான்—எ-று. (சூ ௬)

வந்தவந்தண னத்தருநீழலின் மதிசூ
டந்திவண்ணைச் சிந்தைசெய் தமர்ந்தினைப்பாறிக்

சுந்தமாமறை வாக்கினுற்றுன்மதன் றனைப்பார்த்
தெந்தநாடுமுன்யாவன் யெனவெதிர்வினவ.

இ-ள். அங்கு வந்துசேர்ந்த புண்ணியசீலனாகிய பிராமணேந்த
மன் சந்திரசேகரனே செவ்வானம்போன்ற திருமேனியனென்று
சிவதுதிசெய்துக்கொண்டு அம்மாமரத்தினிழவிலிருந்து இளைப்பாற்
றிக்கொண்டு அங்கிருக்குந் துன்மதனைப்பார்த்து வேதங்களோதும்
வாக்கினால் நீ முன் எந்ததேசம் நீ யாவன் என்று விசாரணைசெய்
தான்—எ-று. (சுஎ)

அழிவில்லாததன் னுதிமந் நாட்டிடைநீதி
யொழிவிலாததன் குலனுமக் குலத்திடை யொழுங்கின்
வழிநிலாதவெங் குணங்களும் புரிந்தவன் பாவத்
தொழிலுமந்தணன் செவித்துணை சுடும்படிச் சொன்னான்.

இ-ள். அழிவில்லாத மறுநீதியையுடைய பாண்டியதேசத்தில் ந
ன்மைவாய்ந்த வைதீகாசாரமுற்ற உயர்வாகிய பிரம்மகுலத்தில் பிறந்
து வேதத்திற்சொல்லிய விதிப்படி நடவாமல் துராத்மாவாகித்தான்
செய்தபாபங்களையெல்லாம் அப்பிராமணனது இருசெவியினுள் நாரா
சத்தைக்காய்த்துச்சொருகினதுபோலத் துன்மதன்புகன்றான்—எ-று.

சொற்றவாய்மைகேட் பள்ளமு முடலமுந் துளங்கி
யெற்றைநாளிவ னுய்வனோவெனமன மிரங்கித்
துற்றவல்லிருந் தொல்வினைத் துன்மதன் றனைப்பார்த்
துற்றவன்பின னந்தணனொருமொழி யுரைப்பான்.

இ-ள். இவ்விதமாகச்சொல்லிய அவனது சரித்திரங்களைக்கேட்
ட பிராமணன் உடனே தனது உள்ளமானது பதைப்புறத் தேகம்நடுங்
கி மிக வயர்வுற்று அந்தோ எக்காலத்தி லிவன் கடைத்தேறுவானோ
வென்று இரக்கமுண்டாகி மேலாகிய குலத்தில்பிறந்தும் மஹாபாதக
ங்களைச் செய்துகொண்டிருந்த பாபியாகிய துன்மதனைப்பார்த்து மன
தில் தயவுண்டாகி சன்மார்க்கத்துக்கேதுவாகிய சில தருமநீதி வசன
ங்களைச் சொல்லத்தொடங்கினான்—எ-று. (சுசு)

நீடுமவல்வினை புரிதலா நெஞ்சறு வஞ்சம்
வீழலாதநீ பற்பல விளம்பருங் கற்ப
மூடுகாணரு மிருபதோ டோரிரு நான்கு
கோடிமானிரா யக்குழி குளித்தனிச் சயமே.

இ-ள். எண்ணிக்கையில்லாத பாவங்களைச் செய்ததினாலும் மன
தில் வஞ்சனைநீங்காமல் நீனைத்துக்கொண் டிருக்கிறதினாலும் நீ அ

னேக பிரம கற்பங்கள்வரைக்கும் இருபத்தெட்டுகோடி நரகத்தில்
கிடந்து வேதனைப்படுவது தப்பாது நிச்சயம் என்று பிராமணன்சொ
ல்லினான்—எ-று. (௭௦)

நினதுசெய்கையை நினைதொறு நினைதொறு மெனது
மனனிடத்தெழு மச்சமோ, டருண்மிக வளரும்
வினைகளுள்ளன மாய்ந்திடுநெறி விளம்புவன
லனையதன்மைநீ புரிந்திடின் வினையுனை யடரா.

இ-ள். ஓகோ துன்மதனை உனது நடக்கைகளைக் கேட்டதுமுத
ல் நினைத்தபோதெல்லாம் என்மனதில் பயமுண்டாகி இந்த மகாபாவி
யை எந்தபுண்ணியத்தினால் கடைத்தேற்றலாமென்னும் இரக்கம் அதி
கப்படுகின்றது ஆகையால் நீசெய்த பாவங்களெல்லாம் தீரத்தக்கதாக
ஒரு நல்லவசனஞ் சொல்லுகிறேன் நான் சொல்லுமுறைமையாக நீ
டந்துக்கொண்டா லுன்னைப் பாவங்கள் தொடராமற்போமென்று வே
தியுன்சொன்னான்—எ-று. (௭௧)

ஆதலால்வினாந் திக்கண்த் தத்தகை புரிதி
தீதுசெய்துபின் பயந்தது தீர்த்திட முயல்வோர்க்
கோதலாநெறி யெனமறை யுரைத்தலா னீதிப்
போதமுற்றுநீ கேட்டியேற் புகல்வனென் றுரைத்தான்.

இ-ள். ஆகையினால் சீக்கிரம் இந்தக்ஷணமே நான்சொன்ன நன்
மார்க்கப்படி நடந்துக்கொள்ளென்றுசொல்லி மேலும் அநியாயமபி
றாப் பாவங்களைச் செய்தபின்பு நரகவாதனைவருமென்று பயந்து எந்த
விதமாகப் பாவத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாமென்று பெரியோர்களை
வணங்கிக் கேட்பவர்களுக்கு அப்பாவங்களை நீக்கிக்கொள்ளுகிற முற
மை சொல்லலாமென்று வேதத்திற் சொல்லியிருக்கிறபடியினால் நீ நீதி
நெறியோடு ஞானமுடையவனாய் பாவத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளுகிற
முறமை எவ்விதமென்றுகேட்டால் அந்தவிதி சொல்லுவோமென்று
பிராமணன்போதித்தான்—எ-று. (௭௨)

கற்றகேள்வியா லறிவினாற் கருணையாற் பவத்தைச்
செற்றமாதவ வேதியன் றிருமொழி கேளா
வுற்றமாமதத் தொருகைமே லொருகையைத் தாக்கி
வெற்றிமாமுர சிடித்தென வெடிபட நகைத்தான்.

இ-ள். கற்ற கல்விகளினாலும் பெரியோர்களிடத்திற் கெட்ட கே
ள்விகளினாலும் ஞானத்தினாலுங் கிருபையினாலும் சன்னமரணாதி அ
வத்தைகளை ஒழித்த தபோதனனாகிய பிராமணன் இவன் கடைத்
தேறும்பொருட்டாகச் சொல்லிய வசனங்களைக்கேட்டுத் துன்மதன்

மதத்தினால் இரண்டுநகைகளையும் ஒன்றோடொன்று பேரிகையடித்தது
போலத் தட்டிப் பக்கத்திலிருக்கிறவர்கள் திடுக்கிட்டுப் பயப்படத்தக்
கதாக நகைத்தான்—எ-று. (௭௩)

நக்கதுன்மத னன்னவற் பார்த்துநான் மறையோய்
தொக்கமாமறை நல்வினை சூழ்ந்ததீ வினைகண்
மிக்கவேழநின் போல்பவர் விளங்குவ ரன்றித்
தக்கசெய்கையென் போல்பவர்க் கென்செய்யுஞ் சாற்றாய்.

இ-ள். அப்படிநகைத்த துஷ்டனாகிய துன்மதன் ஆந்த பிராமண
னைப்பார்த்து நான்குவேதமும் அறிந்த பெரியவனே வேதங்களிலே
சொல்லும் புண்ணியபாவங்கள் மிகுதியும் ஏழையாகிய உன்னைப்போ
ல் பயந்து நடக்கிறவர்களைத் தொடருமேயல்லாமல் என்னைப்போல
துணிந்து நடக்கிறவர்களை என்னசெய்யுஞ் சொல்லென்று கேட்
டான்—எ-று. (௭௪)

தனதுகற்புடை யாளிடைத் தனையரைப் பெறுதற்
கனையகாலத்தி லனைவதே யறமென்று மயலார்
மனைவிபாலனைந் தாற்கொடு வினையென்றும் வழங்கு
மினையயாவருங் காணநீ யிசைத்தவா றெருக்கும்.

இ-ள். தன்னுடைய பதிவிரதையாகிய பெண்சாதியினிடத்தில்
குலத்தைவிளங்கச்செய்யும் பிள்ளைகளைப்பெறும்பொருட்டு நல்ல மு
கூர்த்தத்தையறிந்து கூடுகிறதே புண்ணியமென்றும் அபலார்பெண்
சாதிகளுடனே கூடுகிறது கொடிய பாவமென்றும் உலகத்தில்வழங்கு
ம் இவைகளை எல்லாம் அறிய நீ சொன்ன முறைமையாகப் பாவபுண்
ணியங்களைக் கண்ணாற்கண்டால் ஒத்துக்கொள்ளத் தக்கதாயிருக்கு
மென்று துன்மதன்சொன்னான்—எ-று. (௭௫)

இன்னபோல்வன வெண்ணில விகற்பங்கள் கூறி
யன்னவந்தனைந் தன்னையு நிந்தனை யறைந்து
துன்னுநன்புடைப் பண்பிலாத் தூர்த்தனர்க ளுடனுஞ்
சென்னியர் குழுவொழிந் தனதிச்சையிற் சென்றான்.

இ-ள். இவ்விதமாக அனைகவிடங்கள்பேசிப் புண்ணியசொரு
பமாகிய பிராமணனை இகழ்ந்துசொல்லி தனது துஷ்டசினேகிதர்க
ளாகிய விடபுருஷர்களோடும் பாணர்க்கூட்டங்களோடும் கூடிக்கொ
ண்டு தன் மனதுபோனவழியே துன்மதன்போனான்—எ-று. (௭௬)

செஞ்சொலானெறி யார்ப்பல செப்பியுங் கொடுமை
விஞ்சுதீவினை நீக்குமா றிசைந்திலன் வினைசெய்

துன்மதனோ யவன் முற்பிறப்பிற்செய்த புண்ணியபலனென்னுங் காற்
ருனதுவந்துகூடிப் பூலோகனைகலாசமான சிதம்பரதலத்திற்குப் போ
கிறமார்க்கத்திற் கொண்டுவிந்து சேர்த்தது—எ-று. (சு ௦)

கானின்று மலேரின்று கமலமிசை ரின்றுதழன்
மேனின்ற தவம்புரிந்துப் பெறற்கரிய வீட்டின்பம்
யாரின்று தருவனென விளங்கொடியோ டானந்தத்
தேனின்ற நடம்புரியுந் திருவெல்லைப் புறத்தலோந்தான்.

இ-ள். நெருங்கிய வனங்களிற் சஞ்சரித்தும் மலேகளில் வாசஞ்
செய்தும் ஜலத்திலெழுந்தொளிநுங் கமலத்தின்மீதுநுந்தும் பஞ்சாக்
கினியின் மத்தியில்நின்று தபஞ்செய்தும் கிடைப்பதற்கரிய மேலான
மூத்திசுத்தை என்னைத்தரிசனஞ்செய்தால் நான்மருகிமேனென்று
வபெருமான் மின்போலிலங்குங் கொடியிடையாளாகிய சிவமாமவல்லி
கண்டுமகிழ் வெப்போது மானந்த நடம்புரியுஞ் சிதம்பரதலத் தெல்
லைக் கருகேவந்து சேர்ந்தான் துன்மதன்—எ-று. (சு ௧)

அறுசீர்க்கழிநெடி-லடியாகிரியவிருத்தம்.

அங்கொழங்கொ சேல்போ லரும்பிறப் சிதம்பிடைத்
தங்கிவெந் துயர்க்கணிற் றணவுமாறு மார்கழித்
திங்கடன்னி லாதினாத் தினத்தும்வானம் வையா
மெங்குமுய்ய நெறிவழங்கு மெழில்விழா நடந்ததால்.

இ-ள். ஊசலானது முன்னும்பின்னு மசைந்தாடுவதுபோலப் பி
றப்பிறப்பென்னுந் தீராப்பெருந்துக்கத்தை யநுபவித்துமுலுஞ் சீவ
கோழகளை யாதரிக்கும்பொருட்டு மார்கழிமாதந் திருவாதினாயென்
னுஞ் சுபதினத்தில் தெய்வலோகவாசிகளும் பூவுலகத்தவரும் வந்து
கூடி ஆனந்தக்கண்ணிருஞ்ஞுத்துத் தரிசனஞ்செய்த மாத்திரத்தில் சிவ
கதியைத்தரும் அழகாரந்த திருவிழா நடந்தது—எ-று. (சு ௨)

பந்தமாட வீதியிற் பளிங்கிடைத்த முன்றில்வாய்
முந்துசெம்மணிக்கணத்தின் முறையிழைத்த நினைபுட
மந்தமற்ற பெருமைகொண்ட வாசிலா திலங்குபாற்
சிந்துவின்க ணிரவிவந் துதித்தசெய்கை சிவனுமே.

இ-ள். நவரத்தினங்களாலிழைத்து மேலணி மாடங்கண்ணாந்த
வலங்காரம்பெற்ற வீதிகளிலுள்ள வீழிகடோறும் வாயில்கடோறும்
சந்திராகாந்தக் கற்களினுற் றளவரிசைப்படுத்து முத்தத்தின்கண் சிவந்
த காந்தியையாழைய நாகரத்தினங்களிழைத்த பசும்பொற் பூசனஞ்
சுப்பங்கள் வரிசையாய்ப் பிரகாசிப்ப தெப்படியிருந்தென்கூல் மட்ட

ல்லாப் பெருமைபூண்டி களங்கமற்றிருக்குந் திருப்பாற்கடலிலே சூரியன் வந்துதித்ததுபோல் விளங்கியது—எ-று. (சுந.)

மாலடைந்த செய்யசோதி மணியினிற் சூயிற்றிடம்
பாலிகைக்கண் வெண்முளைப் பரப்பெழுந்த பரிசுதான்
வேலைதந்த வழுதவிந்து மதியமன்றி வெய்யவன்
கோலமண் டலத்தும்வந்து குடிபுகுந்த தொக்குமால்.

இ-ள். ஒப்பற்ற கிவந்த கார்தியையுடைய இரத்தினங்களழுத்தி ய பாலிகைக்குள் வெண்ணிறமுற்ற நவதானியமுளைக ளெப்படியிருந்ததென்றால் திருப்பாற்கடலிலெழுந்த வழுதென்னுந் தூளிகள் வெண்மைமையையுடைய சுந்தரபிம்பத்தினிடத்தும் அவற்றினுமதிக கார்தியோடுங்கூடிய சூரியமண்டலத்தினுந் தோய்ந்தனபோற் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்தது—எ-று. (சுச.)

சூருமணிக் குலங் களிற் சூயிற்றுமம்பொன் மாடமு
மருவியாயின் மணிதயவ்ரு மகரதோ ரணங்களு
மிருமைகொண்ட வுதயவெற்பி னத்தினங்க னுதயமா
யொருவிகந்த விரவியெண்ணி லுள்ளவாயி னெக்குமே.

இ-ள். கார்திபெற்ற இரத்தினங்களிற்சிற்றந்த சூருமணியென்னு மாணிக்கங்களழுத்திய மேலணிமாடங்களும் வாயில்கடோறும் இரத் தினமாயவாயின் மகரதோரணங்களும் வயங்குவன யாதோலுமெனி ன் இரண்டி உதயபருவதங்களினிடத்தில் எண்ணிறந்த சூரியர்களுழ ர்து பிரகாசிப்பதுபோல் பிரகாசித்தன—எ-று. (சுரு.)

இரவியால் விளங்குமாறி கந்துதில்லை யம்பலம்
பரவசெய்ய சோதியே பரந்திலங்கு வெய்யவன்
கொணமுந்து வொம்மைவந்து வுட்டிஞ னிகேதன
விரவுகே தனக்குழா நிறைந்துமே னிழற்றுமால்.

இ-ள். உலகங்களையெல்லாம் விளங்கச்செய்யுஞ் சூரியகிரண்மா னது பிரகாசம்பொருந்திய கனகசபைக்குமுன்னர் பாதுவின்முன் வி ளக்கைப்போல் ஒளிமழுங்கியிருந்தன வீடுகடோறும் மேலணிமாடங் களிற் கட்டியிருக்குந் துவசங்கள் சிதம்பரதலத்துள் பருதியின் கிர ணத்தைப் பரவவொட்டாமற் றறித்து நிழலுண்டாக்கிக் குளிர்ச்சியா கிய சிதளத்தைத்தந்தன—எ-று. (சுசு.)

யாகசாலை தெற்றிமுற்ற மேலிலாத விதிவாய்
மாக்காடு கோபுரங் கண் மண்டபங்க ளாலயம்
பாகவாத னுதியண்டர் பருதிதுன்று மன்றியுஞ்
சோகமுற்றமு ளிவந்தொண்டர் கொருதியென்று மிகுதியால்.

இ-ள். யாகாதிகேஹாம் யெக்கியவிரதங்க ளாழ்ந்திருந்த சாலேக ளிலும் பெரியோர்கள் வேதபாசாயனஞ்செய்து ஆனந்தித்திருக்குஞ் சபைகளிலும் திருவாயில்களிலும் நால்வகை வருணத்தார் வாழும் ஆழகுபொருந்திய சூற்றமற்றவீதிகளிலும் முகிலினங்கள்மொய்த்து வா துலகளவுமளாவிய கோபுரங்களிலும் இராஜசபைப்போன்ற ஆயிரக்கா ல் மண்டபம் நூற்றுக்கால் மண்டபமுதலிய மஹாமண்டபங்களிலும் கோயில்களிலும் இந்திராதிகேவர்கள்முதலிய தெய்வகணங்கள் நிறைந்திருப்பதுமன்றியுஞ் சிவயோகிகள் யோகாதுபவங்களாற் பேராணத் தமுற்றும் தபோதனர்களும் பக்தஜனக் கூட்டங்களும் சதா காலமும் இடைவிடாது நெருங்கியிருப்பார்கள்—எ-று. (சுஎ)

புரமெரிந்து விழநகைத்த புனிதனன்ப ரளவிலார்
வரமிசூந்த மேனீன்று மறுகிலங்கு மொளிகள் பாத்
பரவைமுன் பிரிந்தமெய்ப் பதஞ்சலிக் கணையமே
விரவிவந்து காணவெங்கு மேவிநேட லொக்குமே.

இ-ள். திரிபுரத்தைக் குறுநகையா லெரிந்துவிழ்ச்செய்த பரம சிவத்தின் மெய்த்தொண்டர் திருக்கூட்டங்கள் தத்தம் திருமேனியில ணிந்திருக்குந் தவளநீறம்போன்ற விபூதியினதுகாந்தி பட்டணமெங் கும் பிரகாசிப்பது எப்படியிருந்ததென்றால் பாற்கடலின்கண் விட்டு னுவுக்குச் சயனமாயனமந்திருந்த ஆதிசேடன் பதஞ்சலிமா முரியா யவதரித்துத் திருச்சிற்றம்பலத்தி லானந்தத்தாண்டலத்தைத் தரிசன ன்செய்து சிவானந்தத்தை யடைந்திருக்கும் அப்பதஞ்சலியாரைக் காணவேண்டி நனிகாதல் பூண்டெழும்புவந்த பாற்கடலானது எங் கும் நிறைந்து தேடுவதுபோல் இருந்தது—எ-று. (சுஅ)

மக்கடேவர் தந்நெருக்கின் வழிவிலங்கி வந்துளோர்
மிக்கதஞ்செய் தொழிலறிந்து வேறுவேறு சேர்வாராற்
பக்கமே பணிந்துமீள் பதங்கர்தங்க டேர்தனாத்
தக்கதேரொ டையமாழி யொன்றுகண்டி தணர்வரால்.

இ-ள். மானிடர்களுந் தேவர்களுந் கலந்து நெருங்கி அப்பல வாண மூர்த்தியைத் தரிசிக்கின்றபோது கண் இமைக்கின்ற சூரியபை க்கண்ட மக்கள் மக்களுடன் சேர்வார்கள் கண் இமைப்பதிருக்கு ம டையாளங்களைக்கண்ட விமையாநாடராகிய தேவர்கள் தெய்வலோக த்தாருடன் சேர்வார்கள் சூரியரும் இராஜாக்களும் நடராஜனைத் தரி சனஞ்செய்து தத்தம் தானங்களுக்குப்போகவேண்டி ஒற்றையாழிபூ ட்டிய தேரடையாளங்களைக்கண்டி சூரியர்கள் தேவோற் செல்லுவார்க ள் ஒற்றையாழியில்லாத ரதங்களைப்பார்த்து வேந்தர்களெழும் லாகோ கணித்துச் செல்லுவார்கள்—எ-று. (சுஅ)

ஆண்டர்சூழ் விமானகோடி யந்தரத் தபந்தரான்
மண்டலத்தி னந்தகார மன்னனின் கவற்றினால்
விண்டதேச தோவிளக்கும் வேதனாத னம்பலங்
கொண்டசோதி யண்டரண்ட கூடமெங்கு மூடுமால்.

இ-ள். தேவர்கள் ஆகாயமெங்கும் நிறைந்து பந்தராப்போனெ
ருங்கியிருப்பதினால் அத்தலத்தின்கண் சூரியகிரணம் புகாமல் அவ்வ
வர் ஆரோகணித்திருக்கும் விமானங்கள் தேர்களின்மறைவால் மழுங்
கிப் பூமண்டலத்தின் பிரமாண்டமெங்கு மளாவிநின்றது—எ-று. ()

முடிசுளோடு முடிநெருங்கி முந்திமுந்தி வந்துநின்
றடிசுண்மன்றி லாடல்கண்ட வண்டரா வணைந்தவெண்
பொடிகொண்டேமணி நிலவுவீசு புனிதஞான வன்பரும்
படியின்மேல் விழுந்தெழுந்து பாடியெங்கு மாடினார்.

இ-ள். திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண் ஆனந்தத் தாண்டவம்புரியும்
விராட்டிருடனாகிய சபாநடேசனது நடனத்திற்குமுன் செல்லவேண்
டுமென்று தேவர்கள் நனியாவலுடனே கிரீடங்க ளொன்றோடொன்று
தாக்க முன்வந்து தரிசனஞ்செய்து பின்வந்து தரிசிக்கும் பரிசுத்த
மான சிவனடியார்க ளணிந்திருக்கும் வெண்மைபொருந்திய விபூதி
யின் காந்தியானது பூரணச்சந்திரனொளிபேரல் பிரகாசிப்பதைக்கண்
டு ஆவர்களுடன் சேர்ந்து பூமியில்விழுந்து அட்டாங்கமாய்ப் பணிந்
து வேதாசனமபுராணங்கள் தேவாசுருவாசகங்கள் முதலியவைகளால்
தோத்திரங்கள்செய்து பரம்மானந்த பலிதராய் என்குங் கூத்தாடுவார்
கள்—எ-று. (௫௬)

கதுஅதேவர் மருடமீது சுற்பகத்தின் மாலைவீழ்
மதுவைபுண்டி புதுமைகொண்ட வண்டினங் களித்தபாற்
பதுமமன்ன கண்கள்கொண்டி பண்கள்கொண்ட மாமறைப்
பொதுவினாடு மதுவைபுண்டி புலவருங் களித்தனர்.

இ-ள். நெருங்கிய தேவர்களினது கிரீடங்களில் ஆலங்கிருதஞ்
செய்திருக்கும் பாரிஜாதமலர் மாலைகளிலிருந்து ஒழுகும் இனிமை
யான தேன்களை வண்டினங்க ளிவை நமக்குக்கிடைப்ப தரிதரிதென
துகர்ந்து ஆனந்தத்தையடைந்தன பண்ணோடுங்கூடிய வேதங்கள் மு
ழங்கும் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தநடம்புரியும் அம்பலவாண மு
ர்த்தியினது தரிசனநந்தமென்னுந் தேனை தாமரைமலரையொத்த க
ண்களைக்கொண்டி பானஞ்செய்து தேவலோகத்தாருஞ் சந்தோஷித்
தார்கள்—எ-று. (௫௭)

முற்றுமுள்ள புவனமின்று வந்தவந்த வானுனோர்
 நெற்றைநா ளணைந்ததென் நெதிர்த்து,தன்னில் வினவுறப்
 பெற்றவோதை யன்பர்ப்புசை பேணுகின்ற பலவிதக்
 துற்றவார வங்கடன்னி லொளிமழுங்கி நையுமால்.

இ-ள். சபாபதியினது பூசை தீபாராதனை காலங்களில் பூரி-பே
 ரி-காகளம்-டமாரம்-சின்னமென்னும் ஐந்துவகை மேளவாத்தியங்கள்
 முழங்குமோசையும் வேதாகமபுராண தேவார திருவாசகத்தின் கோ
 ஷ்டியும் லோகாதிலோகங்களிலிருந்து அம்பலவாண மூர்த்தியினது
 ஆனந்த தாண்டவ தரிசனஞ் செய்யும்பொருட்டாகவந்த முப்பத்து
 முக்கோடி தேவர்களும் நார்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளும் ஒருவர்க்
 கொருவ ரொப்போது வந்தீர்களென்றும் கைலாசுகுதந்தும் காடாலிங்
 கனஞ்செய்தும் சேஷமலாபங்களை வினவும் கோஷ்டியால் மழுங்கிக்
 கேளாமலிருந்தது—எ-று. (௩௩)

பங்கயத் தடம்பணிந்து பாசம்வீசி யேறுவா
 ரங்கண்மிக்க தர்நல்கி யமரஞ்ச விரவுவார்
 சங்கரற் குகந்தசைவ தருமநின்று புரிசுவார்
 பொங்கிமிக் கெழுந்தவோசை புவனமெங்கும் விரவுமால்.

இ-ள். சிவகங்கையில் தோத்திரங்கள் செய்துக்கொண்டு மூழ்
 கி மஹாபாதகங்களையும் பவமென்னும் பாசபந்தங்களையும் நீக்கிக் க
 னாயேறினவர்களது ஆரவாரமும் அந்தத் தீர்த்தக்கரை மண்டபங்க
 ளில் பதினாறுவித மஹாதானஞ் செய்பவர்களைப் பார்த்துத் தங்கள்
 பதவியைப் பெறுவார்களென்று தெய்வலோக வாசிகளாகிய அமரர்
 பயங்கொள்ளும்படி தானஞ்செய்யும் ஒலியும் சிவபெருமானுக்கு வி
 ருப்பமான தருமங்களை வேதாகமங்களின் விதிவழுவாது நடாத்துகி
 ன்றவர்களினது ஆரவாரமும் பொங்கியெழுந்து சகலலோகங்களிலு
 ம் நிறைந்தன—எ-று. (௩௪)

அரம்பைமாதர் தீதவோதை யாடலோதை யாரணம்
 பரம்புமோதை பல்லியம் பரப்புமோதை யன்றிமுன்
 வரம்பிலார் நெருங்குதேவர் மருடமோது நந்திகைப்
 பிரம்பிலோதை சலதியோதை சிறிதெனப் பிறங்குமால்.

இ-ள். அரம்பை யூர்வசி திலோத்தமை முதலிய தெய்வகணி
 கையர்கள் சங்கீதங்கள் பாடுகின்ற இனிமையாகிய ஓனையும் அவர்கள்
 நாட்டியம் செய்யுமிடத்துண்டாகும் மத்தளமுதலாகிய வாத்திய மு
 ழக்கமும் பிராமணர்கள் நான்கு வேதங்களை பாராயணஞ் செய்யும் ஓ
 சையும் பலவாத்தியங்களினது முழக்கம் மூலமல்லால் சபாபுடேசரது

சன்லிதானத்திற் றரிசனஞ் செய்யவேண்டுமென்று அவரவராவலினு
ற் றராதரமன்றி நெருக்கி முன்வினாந்துசெல்லுகின்ற தேவர்களினது
கிரீடங்கள் தகரும்படி நெருங்குகின்ற சந்தடியை விலக்கும்பொருட்
டு நந்திதேவர் கரத்திற் பொற்பிரம்பேந்தியடிக்கையில் கிரீடங்களின்
மீதுவிழுவதால் கண்ணொன்னு மோசை மிகுந்தெழுந்து சமுத்திரத்தி
னது ஆரவாரத்தைச் சிற்றொலியாபடக்கி விளங்கும்—எ-று. (௫௫)

புரமெரித்த துங்கதித்த புண்டரீக வந்தணன்
சிரமறுத்த துஞ்சிலைக்கை வேளையன்று செற்றது
நரமடங்க லைத்தொலைத்த நன்குமின்ன வாதியாம்
வரமிகும் புராணமே வழந்துவார்க ளெங்கணும்.

இ-ள். சிவசம்பந்தத்தோடு பக்தியையனுசரித்த திரிபுரங்களுக்
கரசர்களாகிய மூன்று சுராதிபர்களைச் சுகமாயிருக்கச்செய்து சைவசு
மயத்தைவிட்டுப் புறச்சமயத்திற்புகுந்த மற்றவர்களோடு திரிபுரத்தை
ப் புண்ணைகசெய்தெரித்த புதுமையையும் ஜலந்தரன் அந்தகாசுரன்
முதலிய வசுரனாக்கொன்று தேவர்களை யிரட்சித்தபுகழையும் ஆண்
வங்கொண்டு சந்திரஜடாதர மூர்த்தியாகிய பரமசிவனது முடியைக்க
ண்டேனென்று பொய்ம்மொழிபுகன்ற பிரமன் சிரத்தைக்கிள்ளிப் பா
த்திரமாகக் கையிலேந்திய சிறப்பையும் கருப்புவில்லைவளைத்துச் சுரு
ம்மைப நாணுகப்பூட்டி முல்லை-அசோகு-நீலோற்பலம்-மாம்பூ-தாமரை
யென்னும் ஐந்துவித மலர்க்கணைகளைத்தொடுக்கும் ஆனங்கனாகிய ம
ன்மதனை நெற்றிக்கண்ணினால் நீருக்கின பெருமையையும், விஷ்ணு
மச்சம்-ஆமை-வராகம்-நாரசிங்கம்-வாமனமென்னு மைந் தவதாரங்க
ளாகியகாலத்தில் சங்காரஞ் செய்தவைமுதலிய சிவபுராணங்களைச் சி
தம்பரத்தலத்தில் எங்கணும் வாசிப்பார்கள்—எ-று. (௫௬)

சரிதைது கிரியையீது தக்கயோக மீதுதந்
குரியஞான மீதென ஞ்ணர்த்துமாக மங்களும்
புரியுமாக மங்களாதி புகலுமா ரணங்களுந்
தெரிவு ளோர்கள் சுழகமே திகழ்ந்துயர்ந்த திக்கெலாம்.

இ-ள். பரசிவமாகிய உமாமஹேசனது சரித்திரங்க ளின்னதெ
ன்றுஞ் சைவாசாரபடத்தை யின்னதென்றும் பரமசிவத்தையே நிப
வமாக மனதில் ஆறுசந்தானஞ்செய்து சிவயோகஞ் சாதிக்கின்றநெறி
இன்னதென்றும் அறிவிற்கலந்து சிவபரமயிக்குரியமாகுஞ் சிவஞானமி
ன்னதென்றுந் தெரியச்சொல்லுஞ் சிவாகமங்களும் யாகாதிகருமங்க
ள் செய்வித மின்னதென்று அறிவிக்கும் வேதங்களும் அவ் வேதவிதி
ப்படி நடாத்திவைக்கும் பெரியோர்களின் திருக்கூட்டங்களும் சிதம்ப
ரத்தலத்தில் எங்கும் பரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும்—எ-று. (௫௭)

வினாவின்வேலை யன்னமாயன் வேதனெய்த வாயிலிற்
கருடனன்ன மங்குணங்கல் கனகவெற்பும் வெள்ளிமால்
வாயுமெம் மிடத்தினும் வயங்குமன்றி னிறைவனென்
றருடவத்த சிறைபடைத் தணைந்ததன்மை யொக்குமே.

இ-ள். சபாபதியின் சன்னிதானத்திற்குப் போகவேண்டுமென்
று வாகனாதிகளைவிட்டிழங்கி அரியயனிருவருங் கோயிலுட்சென்று த
ரிசனத்திற் கெதிர்பார்த்திருக்கும்போது அன்னவோறிவந்த பொன்
னிறம்போன்ற கருடவாகனமும் வெள்ளியைப்போன்ற அன்னவாகன
மும் அபிமுகவாயலுக்கு வெளியில் தத்தம் தலைவர்களதுவரவை எதி
ர்நோக்கிப்பார்த்து வாட்டமுற்று அசையாமல் பொன்மயமாகிய ம
ஹாமேருவும், வெள்ளிமயமாகிய கைலையும், சர்வேஸ்வரன் நம்மைவி
ட்டுநீங்கிச் சிதம்பரதலத்தில் நடிக்கிறுரொன்றுதெரிந்து சிறகுகள் பெ
ற்றுவந்து கோபுரவாயிலில் காத்திருந்ததுபோ லிருந்தன—எ-று. ()

அருகுவாழு மங்கைநேய வண்ணலாட லாதரம்
பெருகுவார்க ளருவிகண்கள் பெருகஞான வமிர்தமே
பருகுவார்கள் புளகமெய்ப் படைத்துளார்கள் பரவசத்
துருகுவார்க ளின்பவெள்ள முற்றுளார்க ளெங்கணும்.

இ-ள். வாமபாகத்தில்விளங்குஞ் சிவகாமசவுந்தரி கண்டுமகிழ்
அம்பலவாணமூர்த்தி ஆனந்தநடனம்புரியும் விநோதத்தைத் தரிசன
ஞ்செய்தவர்கள் கண்களில் ஆனந்தவெள்ளம்பெருகச் சிவஞானமெ
ன்னுந் தேவாமிர்தத்தைப் பானஞ்செய்கிறவர்களுந் தேகத்தில் மயிர்
க்குச் செறிகிறவர்களும் ஆனந்தபரவசத்தான் மனமுருகி நிற்பவர்க
ளும் பேரானந்தத்தையடைந்தவர்களும் என்கும் நிறைந்திருப்பார்
கள்—எ-று. (ருக)

வணங்குவார் வழுத்துவார் மகிழ்ந்துகாண லின்றிறின்
றுணங்குவா ரிருந்துதானே யுள்குவா ரிடப்புறத்
தணங்குகாண மனமுளாடு மாடல்கண்டி யாவரு
மிணங்கொணாத சீவன்முத்தி யெய்தியின்ப மெய்துவார்.

இ-ள். வாமபாகத்தில்விளங்கும் அருட்சத்தியாகிய சிவகாமசவு
ந்தரிகாண எப்போது மானந்தநடனம்புரியும் அம்பலவாணமூர்த்தி
யைத் தரிசித்தவர்களும் பஞ்சசுத்தியோடு மண்மிசை யஷ்டாங்கமா
ய்ப்பணிபவரும் தோத்திரஞ்செய்பவர்களும் உமது பதாம்புயங்களை
யிதயத்திலிருத்தித் துதிக்கவல்ல பாக்கியங் கிடைக்கவில்லையெயின்
று வாடி மெய்சோர்ந்திருப்பவர்களும் மறுபடியும் ஜனன மரணாகிய

வத்தைக எில்லர்மற் ஜீவன்முத்தர்களாகிச் சிவானந்தத்தையடைவா
ர்கள்—எ-று. (கூ0)

இன்னதன்மை யெனவுரைக்க வெய்தொணாத நல்விழா
நன்னலந்த யங்குதில்லை நகரம்வந் தடைந்துடன்
றுன்னுகின்ற பாணராத் குழநின்ற துன்மதன்
பொன்னினம் பலத்துளன்ன போதுவந்து புக்கனன்.

இ-ள். இன்னவிதமென்று சொல்லுதற்கரிய சகலசம்பிரம வை
பவத்துடனே நடக்கும் மார்தழிமாதத்திருநாளில் நன்மையிகுந்த சி
தம்பரதலத்துக்குள்வந்து பாணர் கழைக்கூத்தர்கள் முதலிய தூர்
த்தர் கூட்டத்துடன் துன்மதனும் கனகசபைக்கெதிரில் வந்துநின்
றன்—எ-று. (கூக)

தணிவிலாத கனகமன்னு சபையின்முன்னர் நின்றுகைம்
மணிகள்பேரி தாளமா மதங்கமுன் முழங்கவந்
தணியுலாவு காமர்வல்லி யசைதல்போ லுருத்திரக்
கணிகைமாதர் பரதநீதி காணவாடல் பேணிநார்.

இ-ள். நெடிய பிரகாசம்பொருந்திய கனகசபைக்கெதிரிற் சங்கீ
த மத்தளதர்ளமுதலிய வாத்தியங்கள் முழங்கவும் அந்தலையைக்குச்ச
ரியாக வல்லிசாதகக்கொடியானது, தென்றலுக் கசைந்தாடுவதுபோல்
திவ்ய வஸ்திராபரணாலங்கிர்தமுஞ் சந்தனபுட்பங்களணிந்த அதிருப
லாவண்யமான உருத்திரகணிகைமாதர்கள் பரதசாத்திரவிதி வழுவந்
து முறைப்படியே அதிகவிருப்புத்துடன் நாட்டியஞ் செய்துக்கொண்
டிருந்தார்கள்—எ-று. (கூஉ)

திருவிரும்பு மாதராடல் செய்தல்கண்டி யாவர்முன்
மருவுபாட லாடலென்று வடதிசைக்க ணைக்கிடு
னருள்கரந்து வல்லிகாண வம்பலத்து ளாடுமோர்
கருணைவெள்ள நின்றதன்மை கல்கள்கொண்டு கண்டனன்.

இ-ள். இலக்குமிதேவி விருப்பத்துடன் கடாக்ஷிக்கத்தக்க அழ
குலாய்ந்த நடனமாதர்கள் நாட்டியஞ்செய்யு மதிசயத்தைப்பார்த்து
மகிழ்ந்து இச் சங்கீத மேளவாத்தியங்களுடனே நடக்கும்வேடிக்கை
எந்த ராஜன்முன்பாக நடக்கின்றனவோவென்று வடதிசையைநோக்கி
ப் பார்க்கும்போது திருச்சிற்றம்பலத்திலே யாவனாயுங்கடைத்தேய்ச்
செய்யுங் கருணாகாவல்லியான சிவகாமசவுந்தரிகண்டு மகிழ ஆனந்த
நடனஞ்செய்யு மருட்பெருக்காகிய அம்பலவாணமூர்த்தி எழுந்தருளி
யிருக்குந் திருவழிகை முற் சன்னங்களிற்செய்த மஹா புண்ணியவச
த்தினால் துன்மதன் இரண்டுகண்களினாலுந் தரிசித்தான்—எ-று. (

நித்திலத்தை யொத்தமூர னிலவுவீச முகமதிக்
குத்திரத் தனத்துமாதர் கொண்டவாட் லங்கறச்
சித்திமுத்தி நல்குகின்ற தில்லையெல்லை தன்னேவிட்
டுத்தரத் திசைக்கணன்ப ருடன்வினாந்து சென்றனன்.

இ-ள். முத்தையரிகர்த்த பல்வரிசையினது புன்னகையாகிய நில
வெறிக்கு முகாசவிந்தமென்னுஞ் சந்திரபிம்பங்களையும் காமுகர்கள்
பார்த்தமாத் திரத்தில் மயங்கிவிழத்தக்க மாயாவிநோதத்திற்கிடமான
தனபாரங்களையுமுடைய குத்திரக்கணிகையர் வேடிக்கையைக்கண்டு
மகிழ்ந்து பின்பு சகலபாக்கியங்களுங் கைவல்லியமானதுபோல் மே
லான சிவபதவியையளிக்குஞ் சிதம்பரத்தெல்லையைக்கடந்து திருவி
ழாவுக்கு வந்திருந்துபோகும் தன்னுடைய சிநேகிதர்களுடனே வட
திசையைநோக்கித் துன்மதன் சீக்கிரமாகச்சென்றான்—எ-று. (சூ. ௪)

கடலுலாவு புடவியிற் கருத்தினுக் கிசைந்தசெய்
திடைவிடா துதிரியுநாளி நெய்துகின்ற நெறியினோர்
படருகின்ற பணைகள்கூழ் பராமா மாரத்திடைத்
தொடருநீழ லதனின்மன்னு தூர்த்தரோ டிருந்தனன்.

இ-ள். சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலத்தில் தன் மனதுக்கிசைந்
த தொழில்களைச்செய்து சகலதேசங்களிலு மலைந்துதிரியும்போது ஒ
ர்மார்க்கத்தில் நெடிதா யுயர்ந்து வளர்ந்து தணிந்த, கிளைகளோடுந்த
ழைத்து விஸ்தாரமாய்ப்பரவி நீழலைத்தரும் ஒரு மாமரத்தின்கீழ் து
ர்நடத்தைதையுடைய தனது கூட்டங்களுடனே துன்மதன் கூடியிரு
ந்தான்—எ-று. (சூ. ௫)

ஐஞ்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தெரிக்கொணாமறை யாவையுஞ் சிறந்தநூல் பலவும்
விரிக்குநாவின னருக்கனி லொளிவிடு மெய்யன்
பரிக்குஞானமுங் கருளையும் படைத்தனன் வினையை
யரிக்குமாதவத் தந்தணொருவனங் கடைந்தான்.

இ-ள். யாவராலு மறியப்படாத மகிமைதையுடைய நான்கு வே
தங்களையும் ஆறுசாஸ்திரங்களையும் படித்துணர்ந்து பிரசங்கஞ்செய்
து போதிப்பதில் வல்லவனும் சூரியனது ஒளியினு மிக்க தேகத்தை
யுடையவனும் நன்மைவாய்ந்த ஞானமும் இரக்கமும் பூததையுமு
டையவனும் பாபங்களைப்போக்கும் புண்ணிய தபோதனனுமாகிய
ஓர் பிராமணன் அவ்விடம்வந்துசேர்ந்தான்—எ-று. (சூ. ௬)

வந்தவந்தண னத்தருநீழலின் மதிசூ
டந்திவண்ணனைச் சிந்தைசெய் தமர்ந்தினைப்பாறிக்

சுந்தமாமறை வாக்கினுற்றுன்மதன் றனைப்பார்த்
தெந்தநாடுமுன் யாவன் யெனவெதிர்வினவ.

இ-ள். அங்கு வந்துசேர்ந்த புண்ணியசீலனாகிய பிராமணேத்த
முன் சந்திரசேகரனே செவ்வானம்போன்ற திருமேனியனென்று
சிவதுதிசெய்துக்கொண்டு அம் மாமரத்தினிழவிலிருந்து இளைப்பாற்
றிக்கொண்டு அங்கிருக்குந் துன்மதனைப்பார்த்து வேதங்களோதும்
வாக்கினால் நீ முன் எந்ததேசம் நீ யாவன் என்று விசாரணைசெய்
தான்—எ-று. (கூஎ)

அழிவில்லாததன் குடுமந் நாட்டிடைநீதி
யொழிவிலாததன் குலனுமக் குலத்திடை யொழுங்கின்
வழிநிலாதவெங் குணங்களும் புரிந்தவன் பாவத்
தொழிலுமந்தணன் செவித்துணை சுடும்படிச் சொன்னான்.

இ-ள். அழிவில்லாத மதுநீதியையுடைய பாண்டியதேசத்தில் ந
ன்மைவாய்ந்த வைதீகாசாரமுற்ற உயர்வாகிய பிரம்மகுலத்தில் பிறந்
து வேதத்திற்சொல்லிய விதிப்படி நடவாமல் துராத்மாவாகித்தான்
செய்தபாபங்களையெல்லாம் அப்பிராமணனது இருசெவியினுள் நாரா
சத்தைக்காய்த்துச்சொருகினதுபோலத் துன்மதன்புகன்றான்—எ-று.

சொற்றவாய்மைகேட் டுள்ளமு முடலமுந் துளங்கி
யெற்றைநாளிவ னுய்வனோவெனமன மிசங்கித்
துற்றவல்லிருந் தொல்வினைத் துன்மதன் றனைப்பார்த்
துற்றவன்பின னந்தணனொருமொழி யுரைப்பான்.

இ-ள். இவ்விதமாகச்சொல்லிய அவனது சரித்திரங்களைக்கேட்
ட பிராமணன் உடனே தனது உள்ளமானது பதைப்புறத் தேகம்நடுங்
கி மிக வயர்வுற்று அந்தோ எக்காலத்தி லிவன் கடைத்தேறுவானோ
வென்று இரக்கமுண்டாகி மேலாகிய குலத்தில்பிறந்தும் மஹாபாதக
ங்களைச் செய்துகொண்டிருந்த பாபியாகிய துன்மதனைப்பார்த்து மன
தில் தயவுண்டாகி சன்மார்க்கத்துக்கேதுவாகிய சில தருமநீதி வசன
ங்களைச் சொல்லத்தொடங்கினான்—எ-று. (கூக)

நீடுமவல்வினை புரிதலா நெஞ்சுறு வஞ்சம்
வீழலாதநீ பற்பல விளம்பருங் கற்ப
மூடுகாணரு மிருபதோ டோரிரு நான்கு
கோடிமானிரா யக்குழி குளித்தனிச் சயமே.

இ-ள். எண்ணிக்கையில்லாத பாவங்களைச் செய்ததினாலும் மன
தில் வஞ்சனைநீய்காமல் நீனைத்துக்கொண் டிருக்கிறதினாலும் நீ அ

னேக பிரம கற்பங்கள்வரைக்கும் இருப்த்தெட்டுகோடி நரகத்தில்
கிடந்து வேதனைப்படுவது தப்பாது நிச்சயம் என்று பிராமணன்சொ
ல்லினான்—எ-று. (௭௦)

நினதுசெய்கையை நினைதொறு நினைதொறு மெனது
மனனிடத்தெழு மச்சமோ, டருண்மிக வளரும்
வினைகளுள்ளன மாய்ந்திடுநெறி விளம்புவன
லனையதன்மைநீ புரிந்திடின வினையுனை யடரா.

இ-ள். ஓகோ துன்மதனை உனது நடக்கைகளைக் கேட்டதுமுத
ல் நினைத்தபோதெல்லாம் என்மனதில் பயமுண்டாகி இந்த மகாபாவி
யை எந்தபுண்ணியத்தினால் கடைத்தேற்றலாமென்னும் இரக்கம் அதி
கப்படுகின்றது ஆகையால் நீசெய்த பாவங்களெல்லாம் தீர்த்தக்கதாக
ஒரு நல்லவசனஞ் சொல்லுகிறேன் நான் சொல்லுமுறைமையாக நீ ந
டந்துக்கொண்டா லுன்னேப் பாவங்கள் தொடராமற்போமென்று வே
தியுன்சொன்னான்—எ-று. (௭௧)

ஆதலால்வினாந் திக்கணத் தத்தகை புரிதி
தீதுசெய்துபின் பயந்தது தீர்த்திட முயல்வேர்க்
கோதலாநெறி யெனமறை யுரைத்தலா னீதிப்
போதமுற்றுநீ கேட்டியேற் புகல்வெனன் றுரைத்தான்.

இ-ள். ஆகையினால் சீக்கிரம் இந்தக்ஷணமே நான்சொன்ன நன்
மார்க்கப்படி நடந்துக்கொள்ளென்றுசொல்லி மேலும் அறியாமையி
னாற் பாவங்களைச் செய்தபின்பு நரகவாதனைவருமென்று பயந்து எந்த
விதமாகப் பாவத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாமென்று பெரியோர்களை
வணங்கிக் கேட்பவர்களுக்கு அப்பாவங்களை நீக்கிக்கொள்ளுகிற முற
மை சொல்லலாமென்று வேதத்திற் சொல்லியிருக்கிறபடியினால் நீ நீதி
நெறியோடு ஞானமுடையவனாய் பாவத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளுகிற
முறமை எவ்விதமென்றுகேட்டால் அந்தவிதி சொல்லுவோமென்று
பிராமணன்போதித்தான்—எ-று. (௭௨)

கற்றகேள்வியா லறிவினாற் கருணையாற் பவத்தைச்
செற்றமாதவ வேதியன் றிருமொழி கேளா
வுற்றமாமதத் தொருகைமே லொருகையைத் தாக்கி
வெற்றிமாமுர சிடித்தென வெடிபட நகைத்தான்.

இ-ள். கற்ற கல்விகளினாலும் பெரியோர்களிடத்திற் கெட்ட கே
ள்விகளினாலும் ஞானத்தினாலுங் கிருபையினாலும் சன்னமாணாதி அ
வத்தைகளை ஒழித்த தபோதனனாகிய பிராமணன் இவன் கடைத்
தேறும்பொருட்டாகச் சொல்லிய வசனங்களைக்கேட்டுத் துன்மதன்

மதத்தினால் இரண்டுகைகளையும் ஒன்றோடொன்று பேரிகையடித்தது போலத் தட்டிப் பக்கத்திலிருக்கிறவர்கள் திடுக்கிட்டுப் பயப்பட்டத்தக் கதாக நகைத்தான்—எ-று. (௭௩)

நக்கதுன்மத என்னவற் பார்த்துநான் மறையோய்
தொக்கமாமறை நல்வினை சூழ்ந்ததீ வினைகண்
மிக்கவேழநின் போல்பவர் விளங்குவ ரன்றித்
தக்கசெய்கையென் போல்பவர்க் கென்செயுஞ் சாற்றாய்.

இ-ள். அப்படிநகைத்த துஷ்டனாகிய துன்மதன் ஆந்த பிராமண னைப்பார்த்து நான்குவேதமும் ஆறிந்த பெரியவனே வேதங்களிலே சொல்லும் புண்ணியபாவங்கள் மிகுதியும் ஏழையாகிய உன்னைப்போ ல் பயந்து நடக்கிறவர்களைத் தொடருமேயல்லாமல் என்னைப்போல துணிந்து நடக்கிறவர்களை என்னசெய்யுஞ் சொல்லென்று கேட் டான்—எ-று. (௭௪)

தனதுகற்புடை யாளிடைத் தனையரைப் பெறுதற்
கனையகாலத்தி லனைவ்தே யறமென்று மயலார்
மனைவிபாலனைந் தாற்கொடு வினையென்றும் வழங்கு
மினையயாவருங் காணநீ யிசைத்தவா றெழுக்கும்.

இ-ள். தன்னுடைய பதிவிரதையாகிய பெண்சாதியினிடத்தில் குலத்தைவிளங்கச் செய்யும் பிள்ளைகளைப்பெறும்பொருட்டு நல்ல மு கூர்த்தத்தையறிந்து கூடுகிறதே புண்ணியமென்றும் அபலார்பெண் சாதிகளுடனே கூடுகிறது கொடிய பாவமென்றும் உலகத்தில்வழங்கு ம் இவைகளை எல்லாம் ஆறிய நீ சொன்ன முறைமையாகப் பாவபுண் ணியங்களைக் கண்ணாற்கண்டால் ஒத்துக்கொள்ளத் தக்கதாயிருக்கு மென்று துன்மதன்சொன்னான்—எ-று. (௭௫)

இன்னபோல்வன வெண்ணில விகற்பங்கள் கூறி
யன்னவந்தனைன் றன்னையு நிந்தனை யறைந்து
துன்னுநன்புடைப் பண்பிலாத் தூர்த்தனர்க ளுடனுஞ்
சென்னியர் குழுவொழிந் தனதுச்சையிற் சென்றான்.

இ-ள். இவ்விதமாக அனைகவிகடங்கள்பேசிப் புண்ணியசொரு பமாகிய பிராமணனை இகழ்ந்துசொல்லி தனது துஷ்டசினேகிதர்க ளாகிய விடபுருஷர்களோடும் பாணர்க்கூட்டங்களோடும் கூடிக்கொ ண்டி தன் மனதுபோனவழியே துன்மதன்போனான்—எ-று. (௭௬)

செஞ்சொலானெறி யாம்பல செப்பியுங் கொடுமை
விஞ்சுதீவினை நீக்குமா றிசைந்திலன் வினைசெய்

தன்சலில்லவர் நரகன்றி யருள்பெரு ரென்று
நெஞ்சநெரந்துதன் னிடத்தகன் றுனரு ணீங்கான்.

இ-ள். நன்மையாகிய சொற்களினால் ஆனேகவிதமாக நல்லறிவு
வரும்படி என்னென்ன தருமங்கள்போதித்தும் பொல்லாத கபடத்
தையுங் கொலைத்தொழில்களையும் துன்மதன் விடாமற்போனால் பரப
த்துக்கஞ்சாத துன்மார்க்கநடத்தை யுண்டாகியவர்கள் என்னைக்கும்
நரகவாதனைக் காளாவார்களேயல்லாமல் நல்ல சிவகதியை அடையமா
ட்டார்களென்று மனதுநொந்து யிரக்கமுண்டாகிய பிராமணன்தான் னி
ருக்குந் தலத்துக்குப்போனால்—எ-று. (எஎ)

சத்தியத்திரு மறைமொழிச் சயிமினி முனிவ
மத்தார்போல்வருந் துன்மதன் மன்றினு ணின்ற
நித்தனாடகச் சரணங்க ணீர்கண்டு சீவன்
முத்தனாகிய துணர்ந்திலன் முழுதுணர் மறையோன்.

இ-ள். நித்தியமாயிருக்கும் வேதங்களையெல்லாம் கற்றுணர்ந்த
சயிமினிபகவானே திருச்சிற்றம்பலத்தி லெப்போதும் ஆனந்தநடன
ம்புரியும் அம்பலவாணமூர்த்தியின் பாதாரவிந்தங்களைச் சுரபர்னஞ்
செய்து உடம்பு மறந்தவன்போல் வருந் துன்மதன் கனகசபைக் கெதி
ராகநின்று தரிசனஞ்செய்தல் சீவன்முத்தனாகியதை அந்த வைதீக பி
ராமணன்றியான்—எ-று. (எஅ)

அந்தணற்பழித் தகன்றவத் துன்மத நெடுநா
ளீந்தமானிலத் துலேந்துவந் தாடவி யெய்தி
வந்தவேலையிற் சிந்துமோர் வல்விடப் பார்தண்
முந்துறக்கடித் தகன்றிட வாவிபொய் முடிந்தான்.

இ-ள். பிராமணனை நிந்தனைசெய்து அவடம்விட்டுத் துன்மதன்
நெடுநாள்வரையில் எண்ணிறந்த தேசங்கள்திரிந்து இந்த ஆரண்யத்
திற்போகின்றபோது ஓர்நாள் இராத்திரிகாலத்தில் கொடுமைபொருந்
திய விஷமுடைய பாம்பானது அந்நி சீக்கிரத்திற்கடித்து விலகிப்போ
க உடனே விஷமானது தலைக்கேறி பூமியிற்சாய்ந்து மரணமடைந்
தான்—எ-று. (எஆ)

வேறு.

எழுசீர்க்கழிநெடிஸடியாசிரியவிருத்தம்.

மடித்தவாயின ரிடித்தசொல்லினர் மருண்டபார்வையர் கொடுந்தழ
ற், குடித்தகுஞ்சியர் பொடித்தபங்கியர் குறித்தவன்மையர்க தங்கொ
ளத், துடித்தமேனியர் விடுத்தகாலனடு தூதர்வாயுவின் விராந்துபோ
மடித்தலத்தினர் முடித்தவன்பினர்க ளக்கணத்தி லுடுத்தனர்.

இ-ள். கோபாவேசத்தினால் உதட்டைக் கடித்துக்கொண்டு இடியிடித்ததுபோல் பயங்கரமாகிய கொடுஞ் சொற்களைச் சொல்லுகின்றவர்களும் தீப்பொறி சிந்தக் கண்களை யுருட்டிப் பார்க்கின்றவர்களும் அழற் கொழுந்தையும் செவ்வானத்தையும் ஒத்துச் சிவந்து நெறித்திருக்கின்ற தலைமயிரை யுடையவர்களும் வேகத்தோடு துடி துடிக்கின்ற மேனீயையுடையவர்களும் தேகத்திலுள்ள மயிர்க்குச்செறிந்தவர்களும் தத்தம் பராக்ரமங்களைக் காண்பிப்பவர்களுங் கோபத்தினால் கரசரணிகள் துடிப்பவர்களும் இரக்கமில்லாதவர்களுமாய் யமதருமராஜ னனுப்பவந்த தூதர்கள் காற்றினுங்கொடிய வேகமாய்க் கணைப்போதுக்குள்வந்து துன்மதனைச் சுற்றிக்கொண்டார்கள்—எ-று.(௮௦)

பற்றுமென்பர்சிலர் பற்றிவெங்கொடிய பாவியைத்தனாயின் மீதெடுத், தெற்றுமென்பர்சில ரொற்றிவெந்தசையை யீருமென்பர்சிலர் மார்பிடைக், குத்துமென்பர்சிலர் தண்டியாதொழிதல் குற்றமென்பர்சிலர் முற்றுறச், சுற்றுமென்பர்சிலர் பாசம்வீசியுடல் குழுமென்றுபலர் துன்னினார்.

இ-ள். இவ்விதமாய்வந்த தூதர்களிற்சிலர் இவனைப்பிடியுங்களென்பாருஞ் சிலரிந்தக் கொடியபாவியைத் தூக்கிப் பூமியில் மோதுங்களென்பாருஞ் சிலரிவன் சதையைப் பறியுங்களென்பாரும் சிலர் மார்பிற் குத்துங்களென்பாரும் சிலர் இவனைத் தண்டியாவிடின் குற்றஞ்சம்பவிக்குமென்பாரும் சிலர் இவனைவிட்டகலாமற் சூழ்ந்து வாருங்களென்பாரும் சிலர் பாசக்கயிற்றை வீசிப் பிடியுங்க ளென்பாரும் இப்படிப் பலவிதமாகச் சொல்லிக்கொண்டு துன்மதனை நெருங்கினார்கள்—எ-று. (௮௧)

துற்றவக்கொடிய நெடியதண்டத் தூதரொண்ணிலர்க டுன்மதன் மற்றடம்புய முரிந்தொசிந்துக வயங்கொள்பாச மிறுகப்பிணித் தெற்றநாளுமெவ ருக்குமிக்கபய மெய்துவிப்பதொரு செய்கையே பற்றுகின்றதம துலகினிற்கடிது படருவானினையும் வேலையின்.

இ-ள். சுற்றிக்கொண்ட கரோமாகிய யமதூதர்கள் அநேகர் துன்மதனது வலிமையுடையதாய் விசாலம் பொருந்தியிருக்குந் தோள்கணெரிந்தொடியும்படிப் பாசக்கயிற்றினு லிறுகக்கட்டி இவனை வருத்துகின்ற வேதனைகளைப்பார்த்து எந்நாளும் உலகின்கணுள்ளவரும் பயம் அடையும்கடியாய்ச் செய்விப்பதே நலமென்றும் யமபுரத்திற்கு அதிவினாவாய்க் கொண்டுபோகும்படி நினைக்குஞ்சமயத்தில்—எ-று.

நாதனாராருள் படைத்துயர்ந்தவரு ணந்ததேவரரு ளேவலான் மாதிரங்கனொளி வீசுபூதிநிறை வடிவொப்பொழுது முடிவிலார்

திருலாத்திரி புண்டரத்தார்திரி சூலர்செஞ்சடையர் துகளறும்
போதமிக்கசிவ தூதொண்ணிலர்கள் பொங்கியங்கெதிர் பொருந்தினர்

இ-ள். சந்திரஜடாதார மூர்த்தியாகிய பரமசிவத்தினது திருவருட் சுரந்தோங்கும் நந்திதேவர் உத்திரவின்படிக்குத் திருமேனியெங்கும் வெண்ணீறணிந்துகொண்டிருக்கும் பிரகாசமானது திக்குகளெல்லாஞ் ஜொலிக்கவும் மூவிலைச்சூலங் கையிற் றரித்துக்கொண்டுள்ளிவந்த ஜடாமகுடங்களோடும் எக்காலத்தினு மழியாத தேகத்தையுடைய குற்றமற்ற சிவஞானம்பெற்ற சிவகணங்களேகர் ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டுவந்து துன்மதனைத் துன்பப்படுத்தி யிழுத்துக்கொண்டுசெல்ல நினைக்கும் யமதூதர்களுக் கெதிராகவந்து சுற்றிக்கொண்டார்கள்—எ-று. (அங்)

மட்டிலாதயம தூதர்முற்றுமுக மாறியோடவவன் வன்புயக் கட்டறுத்தொளிர் விமானமீதினிது கடிதுவைத்தகில வண்டமு முட்டநின்றவரு ணந்திதேவர்த முகம்பெறக்கருதி மாதவச் சிட்டர்விட்டகல வரியதண்கயிலை செல்லுவார்கள்சிலர் சென்றனர்.

இ-ள். எண்ணிறந்த யமதூதர்களெல்லோரும் புறங்காட்டியோடத்தக்கதாகத் தூரத்தித் துன்மதனைப் பின்கட்டாகக் கட்டியிருந்த பாசக்கயிற்றையவிழ்த்துச் சீக்கிரமாகச் சுகத்தையடையுந் திவ்யவிமானத்தி லேற்றிக்கொண்டு சில சிவகணங்கள் சுகல பிரம்மாண்டங்களிலு நிறைந்த கருணாநிதியாகிய நந்திகேஸ்வரர் சன்னிதானத்துக்கு முன்பாகக் கொண்டுபோய் விடவேண்டுமென்று தபோதனர்களுக்குங் கிடைப்பதற் கரிதாகிய மஹாமகிமையையுடைய கைலாசத்திற்குப் போகின்றமார்க்கத்தில் அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள்—எ-று. ()

தக்கதுந்துமி முழங்கமாமறை தழங்கவானவர் வணங்கமுன் றொக்கபேரொளி விமானமீதுவரு சுடரவற்பொருவு துன்மதன் செக்கரஞ்சடையு முக்கணும்பரவு திண்புயங்களொரு நாலுநற் கைக்கபாலமு மிலங்குறச்சிவ கணாதிபர்க்கிடை கலந்தனன்.

இ-ள். தேவதுந்துமி முதலிய வநேகவாத்தியங்கள் முழங்க இருக்கு-எசசு-சாமம்-அதர்வணமென்னும் நான்குவேதபாராயணங்கள் சப்திக்க தேவர்கள்-முரிவர்கள்-தபோதனர்கள் முதலிய கணங்களுந் தோத்திரஞ்செய்து வணங்க அதிகபிரகாசமுற்ற திவ்யவிமானத்திற் பாதுகோடி கிரணம்போன்ற தேகமும் செவ்வானநிறம்போற் சிவந்து அழகிய ஜடாமகுடமும் மூன்றுகண்களும் திணிந்து விசாலம்பொருந்திய நான்குபுயங்களும் கரத்திற் பிரமகபாலமும்பெற்று விளங்கத்தக்கதாகச் சிவகணசேனாபதிகளுடன் கலந்தான் துன்மதன்—எ-று. ()

காலதூதாவர்கள் கண்டிகொண்டுமுதிர்-கதமுமானமு மிகுந்திடன், மேலிடாவவனை யெங்கள்பால்விடுமின் விடுமினென்றவர் விரைந்துசென், ஞாலகாலிக ராவதாமென வடர்ந்தபோதெதிர் திரும்பினார், சீலஞானசிவ தூதர்நின்றுசிலர் சீறிஞாவரை நூறினார்.

இ-ள். ஒடிப்போன கருநிறத்தையுடைய தூதர்கள் திரும்பி அதிககோபமும் அபிமானமுமுண்டாகி நாங்கள்பிடித்த துன்மதனை யெங்கள்வசமாக விடுங்கள் விடுங்களென்று திருப்பாற்கடலிற்பிறந்த ஆலகாலவிஷமானது ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டெழும்பிச் சிவபெருமானிடத்திற்கு வந்ததுபோல் தொடர்ந்து வருவதைப்பார்த்துச் சிவாசாரமுஞ் சிவஞானமுமுள்ள சில சிவகணங்கள்நின்று காலதூதர்களைக்கோபித்து ஆயுதங்களினும் குத்தியும் வெட்டியும் யெய்துஞ் சின்னாபின்னங்களாகச் செய்தார்கள்—எ-று. (அசு)

தாளினாலன லுயிர்ப்பினாலுயர் தடக்கையானகை முழக்கினும் றேளினாலிடியு முட்கமிக்கவதிர் சொல்லினாலடரும் வில்லினால் வாளினாலயில்கொள் வேலினான்மழு வலத்தினாயன வன்னியாற் கூளிராமகிழ வந்தெதிர்த்தவர் குலைந்துசாய்தர டலைந்தனர்.

இ-ள். கால்களினாலும் அனல் வீசுகின்ற பெருமுச்சுகளினாலும் நீண்டியர்ந்த கைகளினாலும் அட்டகாசஞ்செய்து நகைக்கின்ற ஆரவாரத்தினாலும் இடியும் நடுங்கும்படிப் பேசுகின்ற சொற்களினாலும் விழ்களிற்றொடுத்தெய்யும் பாணங்களினாலும் கத்திகளினாலும் ஒள்ளிய கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதங்களினாலும் கண்டகோடாலிகளினாலும் நெற்றியிலிருக்கும் அக்கினிக்கண்களினாலும் பேய்களும் பசாசுகளும் கழுகுகளும் தங்கள்நாவினுக்குரிசையாகிய உணவுகிடைத்ததென்று சந்தோஷிக்கத்தக்கதாக யமதூதர்களது தேகங்களெல்லாங்கண்டதுண்டமாய் விழும்படிச்சிவகணங்கள் யுத்தஞ்செய்தார்கள்—எ-று.

கரமறுத்துமழல் விழிசிதைத்துமழல் காறுணித்துமலை யெனவிழச், சிரமிறத்துமிரு கன்னதாட மொடு செவிதகர்த்துமுயி ருலையுமா, றாரொடித்துமுயர் புயமுரித்துமெயி றுகவிடித்துமவ ரிடையநீள், வரமிரித்துநதி யுதிரமோடமிடன் மடியமிக்கமரின் முடுகினார்.

இ-ள். கைகளையறுத்துங் கால்களைவெட்டியுந் தோள்களைச் சிதைத்தும் மலைபோல் பூமியில் உடல்கள் சாய்ந்துவிழத் தலைகளையறுத்துஞ் சிவந்த கண்களைப்பிடுங்கியுங் காதினோடு கன்னத்தையுஞ் சேர்த்தறுத்தும் உயிர் கலங்கத்தக்கதாக மார்பிலேயடித்தும் பற்களையுந் ர்த்தும் யமதூதர்களது உருவங்களழியவும் இரத்தவெள்ளம் ஆறுகள்

போல் பெருகியோடவுஞ் சிவகணங்கள் யுத்தத்தில் போர்செய்தார்கள்—எ-று. (௮௮)

செக்கர்வானமெரி குஞ்சிதாரகைகள் சிந்துதந்தநினை கொண்டலே தொக்குமேவுமுட லந்தடித்தனைய சொரிதழற்கண்விடு சுடர்கடா மிக்கவெண்ணில்பல பிறைகளுள்ளவென மேவுபேரொயிற்று. விரவலா லுக்கணத்தியம படர்முடிந்தகள மந்தரத்தைநிக ராகுமால்.

இ-ள். போர்க்களத்தில் மடிந்துகிடக்கும் யமதூதர்களது தலை யிலிருக்கின்ற மயிர்கள் செவ்வானம்போலவும் உதிர்ந்துகிடக்கும் பற்கள் நட்சத்திரங்களைப்போலவும் கறுத்த நிறங்கொண்ட தேகங்கள் சூழ்கொண்ட மேகங்களைப்போலவும் அக்கினியைப்போலிருக்குங் கண்கள் மின்னல்களைப்போலவும் கோணாப்பற்கள் ஆரேக மூன்றும்பி னைகளைப்போலவும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற அந்தயுத்தகளம் ஆகாயத்தைப்போல் விளங்கிக்கொண்டிருந்தது—எ-று. (௮௯)

அரிந்ததுண்டமு மிழந்தகண்களு மழிந்தவாய்களு மலக்கணு முரிந்தமார்பமு மயங்குநெஞ்சமு முடிந்தசென்னியு நெடுங்குடர் சரிந்தவுந்தியு மொடிந்தெலும்பொடு தறிந்ததாள்களு முயிர்ப்புறம் பிரிந்தபேருடலு மன்றிநின்றதொரு பேருமங்ஙனிலை பேசினே.

இ-ள். அவைகளைச் சொல்லுமிடத்தில் மூக்கறுபட்டதுகளும் தோட்களிழந்ததுகளும் வாய்கள்வெட்டுண்டதுகளும் மார்புகள் துன்பத்துக்கிடமாகத் துளைபட்டதுகளும் மனது கலங்கினதுகளும் தலை யொழிந்த முண்டங்களும்நீண்டசூடல்கள் சரிந்தவயிறுகளும் ஒடிந்த என்புகளும் துண்டமாகிய கால்களும் உயிரகன்ற தேகங்களுமாகக் கிடந்தவைகளேயல்லாமல் அந்தயுத்தகளத்தில் உயிரோடுங் காயப்படாமல் இருந்த ஒருயமதூதனுமில்லை—எ-று. (௯௦)

பலகையாடமரி லூனுகர்ந்துமிசை பறவையாடின பதம்பெயர்த் தலகையாடின மகிழ்ந்துபாரிட மடங்கவாடின விழுங்குறைத் தலைகளாடின விரத்தசாகர தரங்கமாடின வரந்தவா வுலகையாடல்கொள வல்லகாலபட ருற்றுலந்தகள முற்றுமே.

இ-ள். உலகங்களிலிருக்குஞ் ஜீவகோடிகளைத் தருமந்தவருமல் வெற்றிகொள்ளும் வல்லமைபொருந்திய யமபடாள் வாள்-வேல்-கத் திமுதலிய ஆயுங்களினால் யுத்தஞ்செய்து யுத்தகளமெங்கு மடிந்திருந்தவர்களது மாமிசங்களைக் கொத்தித்தின்று ஆகாயமார்க்கத்துலெழு ம்பிப் பட்சிகள் பறக்கின்றவைகளும் வைத்த அடிகளைப் பேர்த்துப் பேர்த்துப் பசாசங்கள் கூத்தாடுகிறவைகளும் பூதங்கள்சந்தோஷித்து மடிக்கின்றவைகளும் வெட்டுண்டு விழுந்ததலைக் ளெழுந்தெழுந்தாடுகி

ன்றவைகளும் இரத்தவெள்ளம் நிறைந்து சமுத்திரம்போலிருப்பதி னால் அலைகளையெந்தாடுகின்றவைகளையாயிருந்தன—எ-று. (௯௧)

சிட்டரானசிவ ஞானமாதவர்கள் சிந்தைநோவவொரு வன்மைசெய், திட்டபாவிசூல நிலைகுலைந்ததென வெய்துகாலன்விடு தூதருங் கெட்டொழிந்துபொடிபட்டெனானொரு கேடிலாதசிவதூதர்கைப், பட்டபேரொழிய நின்றபேர்யம பதத்தைநாடினர் படர்ந்தனர்.

இ-ள். மகிமைபொருந்திய சிவயோகிகளாகிய தபோதனர்கள் மனது கலங்கத்தக்கதாக வருத்தஞ்செய்யும் பாவிக்குடைய சூலகோ த்திரங்களும் அவர்களது வாழ்வுங் கெட்டழிந்துபோவதுபோல் இய மராஜனனுப்பிய சேனைகளின் தேகங்களானது ஒருகாலத்து மழிவில் லாத சிவகணங்களால் வெட்டுண்டுங் குத்துப்பட்டு மிதந்தவர்களைங் க ஓடி வொளித்திருந்த சிலதூதர்கள் இயமனிருக்குஞ் சைமினிபட் டணத்தை நாடி யோடினார்கள்—எ-று. (௯௨)

இன்னதென்னவுரை யாடொனாதபய மெய்தியோடினர்த மிறைவ னேத், துன்னியச்சமோ டிழைஞ்சிறின்றுமிரு துன்மதன்றனுயிர் கொ ண்டது, மன்னபோதுசிவ தூதர்வந்தது மடர்ந்ததுந்தம் படைக்கண் ஞ், சின்னமுற்றதுவு மன்னவற்கொடவர் சென்றதுங்கடிது செப்பி னார்.

இ-ள். இன்னவகையென்று சொல்லுவதற்கு பயந்து வேகமாய் த் தங்களரசலாகிய யமதருமனிடஞ்சென்று பயபத்தியுடனே வணங் கிநின்று நமதுதூதர்கள் துன்மதன் பிராணனைப் பிடித்துக்கொண்டுவ்ருகிறபோது சிவகணங்களடர்ந்து யுத்தஞ்செய்து துன்மதனை விடுவி த்துக்கொண்டதுமன்றி நமது சேனைகளையெல்லாம் வெட்டியுங் குத்தி யும் யுத்தகளத்தில் மடியச்செய்து அன்னவனை விமானத்திலேற்றிக் கொண்டு கைலாயத்திற்குத் துரிதமாய்ச் சென்றார்களென்று சொன்னா ர்கள்—எ-று. (௯௩)

அறுசேர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

தெரிந்ததூதர்சொற் செவித்துணை புகுதலுஞ் சினக்கொடுந் தழன் மேன்மேல், விரிந்தபங்கிகள் பொரிந்தனசெறிந்தவர் வெருக்கொளப் புருரங்கண், முரிந்துநெற்றியீ தாடினநீடிய மூடியபுகைவிசி, யெரிந்த கண்ணினை சொரிந்தன கொடுத்தழ லிருண்டன திசையெல்லாம்.

இ-ள். அத் தூதர்சொல்லிய சங்கதிகள் இரண்டுசெவிகளினாலு ன் கேட்டமாத்நிரத்திற் கோபாக்கினி மென்மேலும்வளர்ந்து மனத்து ள்ளடங்காமற் சபையிலிருக்கும் யாவரும் பயந்து நடுங்கத்தக்க

தாக இரண்டிபுருவங்களையும் நெரித்துத் திசைகளெல்லாம் புகைகுழ
க் கண்களினின்றும் நெருப்புப்பொறிபறக்கப் பார்த்தவர்கள் தலைம
யிர் எரியத்தக்கதாக யமதருமன் கோபித்துப்பார்க்கும்போது எட்டு
த்திசைகளும் பூமி ஆகாயமெங்கும் அந்தகாரமாய்ப் புகையாகிய இ
ருள்குழந்துகொண்டது—எ-று. (கூச)

மண்டுபெவங்கதத் தழறலைக்கொண்டென வளர்குஞ்சி துளங்கப்பா,
ரெண்டிசாமுகம் பொறியெழத்துணைக்கர மெற்றிமுற்றில்லாத
துண்டவெண்பிறை யெயிற்றிடை நிலவெழச் சுரசுரர்வெருக்கொள்ள,
வண்டகோளதை வெடிபுடவிடிபுட வலமரங்கைசெய்தான்.

இ-ள். மூண்டெழுந்த கோபாக்கினியினால் சிறந்த தலைமயிர்கள்
துடிக்கப் பூமியிலும் எட்டுத்திக்குகளிலும்பொறிபறக்க இரண்டுகரங்
களையும் கொட்டிக்கொண்டு மூன்றும்பிறையைப்போன்ற கோரபற்கள்
வெண்ணிலவெறிக்கத் தக்கதாகவுந் தேவர்களும் அசுரர்களுந் திடுக்கி
ட்டு பயப்படவும் ப்ரம்மாண்டகடாகங்களும்வெடித்து இடியத்தக்கதா
கவுஞ் சுழலத்தக்கதாகவும் யமதருமராஜன் நகைசெய்தான்—எ-று.()

செஞ்சேவையுமக் கெதிர்ப்படுவாரிலே சீறினுங்களினீங்கள்
வெஞ்சமர்த்திறம் விளைத்திரோவிளைத்தலால் விளைந்ததோவி தூநீவி
ரஞ்சலுள்ளது பகர்மினென்றிடியென வறைந்தனனவரஞ்சிக்
குஞ்சிதாழ்த்தெமர் குறையலவயலவர் குறையெனக்கதமிக்கான்.

இ-ள். தூதர்களைப்பார்த்துக் காலனாகிய இயமதருமராஜன் இச்
சகத்திற்குள் உங்களுடனெய்திர்த்துப் போர்புரிபவருமுளரோ நீங்
கள் ஆணவங்கொண்டு ஒருவருக்கிகாருவர் கலகம்விளைத்தீர்களோ அ
தனற்றாடு சிவகணங்களாற் சின்னாபின்னமானீர்கள் எச்சங்கதியும்
பயப்படாமல் ஆதியோடந்தமாக வண்மையைச் சொல்லுங்களென்று
இடியிடித்ததுபோல் யமதருமராஜன் கேட்டபோது தூதர்கள் பயங்
கொண்டு வணங்கி எங்களால்நடந்த குற்றமல்ல சிவகணங்களே எங்க
ளையடித்துத் துன்மதனை விடுவித்துக்கொண்டு கைலாயத்திற்குப்போ
கின்றபோது பின் தொடர்ந்துமறித்த எங்களை வெட்டியுங் குத்தியும்
நாணாவித வருத்தஞ்செய்தார்கள்—எ-று. (கூச)

தொடர்ந்துவந்தென தூதணாச்சிலரொதிர் தொலைப்பதெதொலைந்தந
ரென், நடர்ந்தவாசகங் கெடபதேயாயினு மதிசயமகிலங்கள், கடந்த
வாண்மையு மானமுமென்பெருங் காவலுஞ்செங்கோலு, நடந்தவாமி
க நன்றுநன்றிதுவெனப் பன்முறைநவில்கின்றான்.

இ-ள். நமது தூதர்கள்பிடித்த மஹாபாதகனாகிய துன்மதனை வி
டுவித்துக்கொண்டு கைலாயத்திற்குப் போவதுமல்லாமல் தொடர்ந்து

வுங்களைச் சங்கரிக்கவும் யா நிப்படிக்கொத்த சமாசாரமுங் கேட்கலா யிற்று இது மிகவும் புதுமையாயிற்று உலகமெல்லாம் வெற்றிகொள் றும் என் னான்மையையுஞ் செங்கோலையுந் தேவாதிதேவர்களும் மீ றி நடக்கமாட்டார்களே நன்றுநன்றென்று கோபத்துடனே பலதரஞ் சொன்னான்—எ-று. (கூஎ)

இவைபுரிந்தவர் சிவகணத்தவரொனு மெண்ணமுற் றிறைவற்காங், த வமுயன்றவர் தமைநமதுவார் தடுத்தனரோ வென்னாக், கவருநெஞ் சின னஞ்சினன் னுன்மத ன்ல்வினைக்கணக்குண்டெ, லவைவிளங்கிய சித்திரகுத்தார்நீ ரறைந்திடும் வினாந்தென்றான்.

இ-ள். இப்படி நம்முடைய தூதர்களைச் சங்கரித்தவர்கள் சிவக் கணங்களென்று ஆலோசனைசெய்து சிவனுக்குகந்த தருமங்கள் சிவபூ சை சிவவிரதங்கள்செய்த சிவபக்தர்களை நம்முடைய தூதர்கள் விசா ரியாமற்போய் பிடித்தார்களோவென்று சந்தேகமாகி மனதில் பயங் கொண்டு சித்திரகுத்தார்ப்பார்த்துத் துன்மதன் சிவதருமங்கள் செ ய்ததுண்டோ இருந்தால் கணக்குப்பார்த்துச் சீக்கிரமாகச் சொல்லு மென்று எமதருமராஜன் விசாரித்தான்—எ-று. (கூஉ)

கருதினும்பயந் தரும்பெருங் கடுந்தொழிற் காலன்வாய்மொழிகே ளா, வெருவியங்கவர் பன்முறைபன்முறை மிகவுமங்காராய்ந்து, தரு மகேள்கொடுந் துன்மதனிப்பவந் தனின்மன மொழியாக்கை, மருவு பு ண்ணிய மணுவளவிலனென வணங்கிரின் மெதிர்சொன்னார்.

இ-ள். நினைத்தபோதெல்லாம் ஆச்சத்தைக்கொடுக்கும் கொடிய அதிகாரமுடையவனாகிய எமதருமன் சொற்படிக்கு பயந்து உடனே கொடிய துன்மதன் புண்ணியஞ்செய்த கணக்குண்டோவென்று பல தரஞ் சோதித்துப் பார்த்துப்பார்த்து தருமராஜனே அவன் இந்தஜன னத்தில் மனதில் நினைத்தாகிலும் வாக்கினுற் சொல்லியாகிலும் காய த்தாற் செய்தாகிலும் அணுவளவேனும் புண்ணியஞ் செய்ததில்லே யென்று சித்திரக்குத்தர்கள் தொழுதுநின்று விண்ணப்பஞ்செய்தா ர்கள்—எ-று. (கூசு)

துகடவிரந்ததோர் புண்ணியமில்னெனச் சொற்றலுந் தொலையாப் பா, விகடனக்கொரு துணையிலே செயல்வியப் பெனவெழுந்தேயண்ட முகடுமேல்கொளக் கால்கிளர்கோட்டுவெம் மோட்டுமைம்மாமெருப் பகடுமுன்வர வெரினிடையுந் துமைப் பரவைபோல் வழிக்கொண் டான்.

இ-ள். சித்திரகுத்தர் கணக்குப்பார்த்து அணுவளவாகிலும் புண் ணியஞ் செய்ததில்லையென்று சொல்லிய வசனங்கேட்டு மஹாபாவி

இவன் ஒருவருக்கும் உதவிசெய்ததில்லை இப்பாவியாகிய துன்மதனுக்குச் சிவகணங்கள் சகாயமாகவந்தது மெத்தவும் அதிசயமாயிருக்கிறதென்று சிங்காசனத்திலிருந் தெழுந்துவந்து பிரமாண்டகோளகைவரைக்கும் அளாவிய உயர்ந்த கொம்புகளையும் கால்களையுமுடைய கருமைநிறங்கொண்ட மஹமேருகிரிபோல் அலங்காரமாகி வந்துநின்ற எழுமைக்கடாவின் முதுகின்மீதுலேறிக்கொண்டு யமதூதகணங்கள் நீலநிறச் சமுத்திரம்போற் சுற்றிக்கொண்டு வரத்தக்கதாகக் கைலாசத்திற்குப்போகு மார்க்கங்கொண்டு எமதருமராஜன் சென்றான்—ஏ-று.

அதிசயத்துட் னிறந்தவரொழிந்துவந் தடைந்ததூதுவர்குழமுதிருமச்சமு மேல்கொளக்கோபமு மூண்டெழுவிரைந்தேகி விதிபரம்பரம் பொருளெனவருளென விளங்கினோர்யாவர்க்குங் கதியளித்திட நன்றருளெம்பரன் கயிலையைக்கண்ணுற்றான்.

இ-ள். சிவகணங்களினால் இறந்ததூதர்களொழிய மற்மைத்தூதர்கள் சுற்றிக்கொண்டுவர மனதில் சிவகணங்கள்செய்த அதிசயமும் போகிறயிடத்தில் என்ன நடக்குமோயென்கிற அச்சமும் சிவகணங்கள் விசாரியாமல் இப்படிசெய்யலாமோவென்னுங் கோபமும் மேலுமேலும் அதிகரிக்க அதிவேகமாய்ச்சென்று வேதாந்த முடிவில்விளங்கிய பொருளென்றும் கருணைக்கடலென்றும் குறிப்பினாலறிந்த தபோதனர்களுக்கெல்லாம் சிவபதவியைக் கொடுக்கத்தக்கதாக பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கும் கயிலாசகிரியை எமதருமராஜன் இரண்டு கண்களினாலும் தரிசனஞ்செய்தான்—எ-று. (க0க)

ஆலகாலமுண் டருள்பரனாலயத் தணிக்கடைப்புறத்தங்கோர் சீலமாயனு மயன்முதலோர்தொழுஞ் சிறப்பினும்சிறந்தொன்று ஞாலமேழினே டேமும்வந்தெய்தினு நடுவிடைவெளிகாட்டுங் கோலமாமணி மண்டபமுளதது கூறலாம்படித்தன்றால்.

இ-ள். பாற்கடலிற்பிறந்த ஆலகாலவிஷத்தைப் பானஞ்செய்து தேவர்களுக்கு அமிர்தத்தைக்கொடுத்து உலகங்களையெல்லாம் இரட்சித்த கருணையையுடைய பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கும் அரமணைவாசல் முகப்பில் நவரத்தினங்களிழைத்த ஆசாரமாகிய சபாமண்டபத்தில் சிவதருமபரனான விஷ்ணுவும் பிரமதேவனும் தேவேந்திரன்முதலிய தேவகூட்டங்களும் எக்காலமும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் பூலோகமுதல் பதினாலுலோகங்களிலுமுள்ள யாவர்களும் வந்திருந்தாலும் நடுவிலிடைவெளி காண்பிக்கும் விசாலமாகி அலங்காரம்பெற்றிருக்கும் அந்த ஆசாரமணி மண்டபத்தின் சிங்கார அதிசயங்களை எவர்களாலுஞ் சொல்லிமுடியாது—எ-று. (க0உ)

மிக்கபேரொளி யுலகெலாம்விளங்குற விளங்குமண்டபந்தன்னிற்
றிக்குபாலருங் கடவுளர்தொகுதியுஞ் சென்றுமுன்பணிந்தேத்திக்
தக்ககாரியம் புகன்றிடவிஞ்சையர் சாரணர்புகழ்பாடச்
செக்கரஞ்சடை முனிவருஞ்சித்தருந் திரண்மிநின்றெதிர்போற்றம்.

இ-ள். அதிக பிரகாசத்தினால் உலகங்களையெல்லாம் ஒளிரச்செய்யும் அந்த மண்டபத்தில் இந்திரன்முதலிய எட்டுத்திக்குப் பாலர்களும்தேவகூட்டங்களும் வந்துவணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து தாங்கள் வந்தகாரியங்களை விண்ணப்பஞ்செய்யவும் வித்தியாதரர்கள் சாரணர்கள் சிவமகிமையைச் சங்கீதமாகப்பாடவும் சிவந்த சடாமகுடமுடைய முனிவர்களும் சித்தர்கணங்களும் தொழுது எதிர்நின்று துதிக்கத்தக்கதாகவும்—எ-று. (க௦௩)

தேடியாரணங் காண்கிலாப்பரம்பரன் நிருவருத்தவந்தன்னு
னீடியாவருந் தெர்ழப்பெறுங்கனாதிபர் நிராதொழப்பன்னூறு
கோடிகாலர்வந் தெதிர்ப்பினும்விழுங்கிமுன் மேக்கிமிங்குறட்டூதம்
பாடியாடிமுன் னிறைஞ்சிடவலகைகள் பணிந்தெதிர்பரந்தோங்க.

இ-ள். வேதங்களுந்தேடி அறிதற்கரிதாகிய பரமசிவனை மஹாதவங்கள்செய்து எப்போதுங்கொடு தரிசிக்கப்பெற்றும் தேவர்கள்முதலிய யாவர்களும் வணங்கப்பெற்றும் இருக்கிற சிவகணங்களும் பிரளையகாலாக்கினி ருத்திரர்முதலிய பிசமதகனாதிபர்களும் நின்றுபணியவும் பல தூறுகோடி காலர்கள்வந்து போர்செய்தாலும் அவர்களைக்கூட எடுத்துவிழுங்கி ஏப்பமிடுங் குறுகியபூதங்கள் முன்னின்று பாட்டுகள்பாடிச் கூத்தாடிக்கொண்டு தொழவும் பேய்க்கூட்டங்கள் தெண்டனிட்டு முன்னின்று புகழ்த்தக்கதாகவும்—எ-று. (க௦௪)

அந்திவெண்பிறை வேணியுதுதற்கணு மணிப்புயமொருநான்குஞ்
சுந்தரந்திக முழைமழுப்பிரம்புடன் சுரிகையுந்தடக்கையும்
வந்தசூரிய ரொண்ணிலர்புகுந்தன வடிவமுமுழுநீறு
மெந்தைதந்திடப் பெறுநந்திவானவ னிருந்தனனினிதம்மா.

இ-ள். மூன்றும்பிறையையணிந்த சடாமகுடமும், நெற்றிக்கண்ணும், நான்குபுயமும், அழகியமானும், மழுப்படையும், பிரம்பும், கண்டகோடாலியும், சூரியும் பிடித்திருக்குங் கரங்களும் அநேகஞ்சூரியர்கள் ஒருமண்டலத்தில் உதயஞ்செய்ததுபோல் விளங்குந் திருமேனியும் நெற்றிமுதலிய தானங்களில் அணிந்திருக்கும் விபூதிபிரகாசக்கவும் பரமசிவன் நிருவருள்பெற்ற நந்திகேஸ்வரர் ஆசாரமண்டபத்தில் நவரத்தின சிங்காதனத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார்—எ-று. (க௦௫)

இருவாச்சங்கர் ருளொனநந்தியெம் மிறைவன்வீற்றிருந்தோங்கு, ம்
ருவருஞ்சபைச் சேணிடைக்கண்டுதன் வாகனத்திழிந்துள்ளம், வெரு
வியாடையைய யொதுக்கிவாய்புதைத்தருள் வெள்ளமேயனையான்மு
ன், கருகுமுள்ளமும் வடிவமும்படைத்தவெங் காலன்வந்தெதுர்சார்ந்
தான்.

இ-ள். பரமசிவம் இரண்டு உருவங்கொண்டதென்று வேதாகம
ங்கள் சொல்லும் மகிமையையுடைய இரண்டாஞ்சம்புவாகியும் நமது
கர்த்தாவாகியுமிருக்கிற நந்திகேஸ்வரர் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சபாம
ண்டபத்தின்பிரகாசம் ஆகாயத்தில் விளக்கமாயிருப்பதைப் பார்த்துத்
தரிசித்தவுடன் எருமைக்கடாவைவிட்டிழங்கி மனதில் ஆச்சங்கொண்
டு மேலேயிருக்கும் வயிரபாசத்தை இடையிலிறுக்கிக் கட்டிக்கொண்
டு கையினால் வாயைப்பொத்திக்கொண்டு கருணைக் கடலாகியநந்திகே
ஸ்வரர் முன்னாக இருள்போன்ற மனச்சந்தேகம்படைத்த எமதரும
ராஜன்வந்து எதுர்நின்றான்—எ-று. (க0க)

கண்டிறைஞ்சிமுகுக் கால்வலங்கொண்டிடன் காசினியிடைச்சேர்ந்த
தண்டிபொற்படிந் தீரிருகாலருந் தலத்திடைப்பணிந்தேத்திக்
கொண்டலாமென நின்றுகால்குவியக் கைகுவித்தியாவருங்கேட்ப
மண்டிபேரரு ணந்திவானவனெதுர் வகுத்துரைசெய்கின்றான்.

இ-ள். வந்து தரிசனஞ்செய்தவுடன் வணங்கி மூன்றுதரம் வல
ம்வந்து உருக்கத்துடன் பூமியிற்கிடப்பதுபோல் பன்னிரண்டுதரம்
தெண்டனிட்டுமூந்து கருமேகம்போன்ற கரசரணாதிகளைக் குவித்
துச் சபையிலுள்ள யாவருங்கேட்க மிகுந்த பெருங்கருணை நிறைந்
த நந்திகேஸ்வர் சன்னிதானத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்யத் தொடங்கி
றான்—எ-று. (க0௭)

தெண்ணிலாநறுங் கண்ணியஞ்சடா டவித்தெய்வநாயகனெங்கு
முண்ணிலாவிய பகவனெம்பரம்பர னுமையவளொருபாக
னெண்ணிலாவுயிர் புரிந்தவல்வினைபறிந் திதற்கிதென்றுறுந்தண்டம்
பண்ணுமாமெனக் கருதியேபணிக்கயான் பணிவிடைப்படிநின்றேன்.

இ-ள். தெய்வங்களுக்கெல்லாம் நாயகனாகிச் சந்திரனையும் வா
சனைபொருந்திய கொன்றைமலரையுஞ் சடாமகுடத்திலணிந்து எங்
கும் பரிபூரணமாகியும் பராபரவஸ்துவாகியும் பகவனாகியும் பார்வதி
யை யிடப்பாகத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் பரமசிவன் என்மே
லருள்வைத்துக் கணக்கில்லாமல் நிறைந்திருக்கும் ஜீவபேதங்கள் செ
ய்தபாவங்களை விசாரித்துப் பாவங்களுக்குத் தக்கதாகத் தண்டனை
கண்டனை செய்விக்கச்சொல்லி ஆதிகாலத்தில் கட்டினையிட்டபடி பூ

ணிவிடைசெய்துகொண்டு இன்னேரம்வரைக்கும் நின்றேனென்றான்
காலன்—எ-று. (க௦அ)

இற்றைநாள்வரை யோரிடையூறும்வந் தெய்திடாதுலகத்தென், வெ
ற்றியாணையே நடந்ததிப்போதது வீய்ந்ததென்னதிகார, முற்றும்வே
ண்டிலன் வேண்டினர்க்கீவதே முறைமையென்றநிந்தண்டஞ், சுற்று
பாசமங் கெடுத்துமுன்வைத்தனன் சுரர்கணத்தொகைகாண.

இ-ள். பரமசிவம் கட்டளையிட்டநாள்முதல் இதுவரையில் உலக
ங்களில் அடியேனுடையகட்டளையும் செங்கோலுந்தவராமல் நிறைவே
றிவந்தது இப்போது என்னோனையும் ஆக்கினையும் தவறிப்போயிற்று
ஆகையினால் இந்த அதிகாரம் அடியேனுக்குவேண்டாம் வேண்டிபவ
ர்களுக்குக் கொடுங்கென்று சொல்லிச் சகலதேவர்களுங்காண நந்
திகேஸ்வரர் முன்பாக யாவர்களையுங்கொல்லுஞ் செயலுடைய இயம
தண்டத்தையும் சுற்றியிழுக்கும் பாசக்கயிற்றையும் காலன் வைத்
தான்—எ-று. (க௦க)

ஆற்றல்சால்யமன் செய்கைகண்டப்படி யாகநின்னதிகார
மாற்றிலேறொரு காலனுக்குன்பதம் வழங்குதல்வழக்கால்வெள்
ளேற்றுநாயகன் சைவநன்னெறிதனக் கிடரிழையாதன்பாற்
போற்றலாதநீ யொழிவதேநெறியெனப் பின்னரும்புகல்கின்றான்.

இ-ள். மிகுந்த வல்லமையுடைய யமன் செய்ததை நந்திகேஸ்
வரர் பார்த்து நீசொன்னபடியேயாகட்டும் உனது அதிகாரத்தைவா
ங்கி மற்றொருகாலனுக்குக் கொடுக்கிறதேநீதி வெண்மைபொருந்திய
ரிஷபவாகனாடராகிய பரமசிவனது சைவமார்க்கந்தவருத சிவனடி
யார்களை வணங்கி உபசாரஞ்செய்யாமலும் மதத்தினால் விசாரியாம
லும் வருத்தஞ்செய்தமையான் உன் அதிகாரத்தை மாற்றிவைப்பதே
காரியமென்றுசொல்லி பின்னையுந் திருவுளம்பற்றுகிறார்—எ-று. (க௧௦)

தேவர்தேவனுக் கன்பனையானுமெத் தேவருமுனிவோரும்
யாவருந்தொழத் தகும்பெரியோன்றனை யிடருறப்பிணிப்பித்த
பாவகாரிநீ யென்செய்தாய்சிவனையே பழித்ததன்றோவென்னாத்
தாவிலாதவெஞ் சினத்தொடுமருள்செய்தான் சங்கரனருள்பெற்றான்.

இ-ள். தேவாதிதேவர்களும் பணிந்தேத்துந் தெய்வநாயகனாகி
ய் பரமசிவனுக்கன்பனை சகலதேவர்களும் தபோதனர்களும் மற்று
முள்ள எவர்களும் வணங்கி வாழ்த்துதற்குரிய வண்மையுடைய சிவ
பக்தனை பாசக்கயற்றினால் கட்டியிழுத்து வருந்தும்படிசெய்வித்த பா
வியாகிய நீ என்னகாரியஞ்செய்தாய் இக்குற்றஞ் சிவனைச்செய்தது

போலல்லவாவென்று மிகுந்த கோபத்துடனே ப்ரமசிவத்தினது அநு
க்கிரகத்தை யடைந்த நந்திகேஸ்வரர் திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று. ()

கலிவீருத்தம்.

அடுத்திறற் கணாதிபர்க் கதிபன்கூறலு
மொடுங்கின னுயிர்ப்பில னுடலமுள்ளமு
நடுங்கினன் வேர்த்தன னுவுணங்கினன்
படுங்கொடும் பயமெனும் பரவையாழ்ந்தனன்.

இ-ள். வெற்றிப்பிரதாபமுடைய பிரமதகணாதிபர்களுக்கு அரசு
னாகிய இரண்டாவது சங்கரன் கோபித்துச்சொல்லியவுடனே தேகமெ
ல்லாங்குன்றி மூச்சுவிடுவதற்கு மசக்த்தனாய்த் தேகம் நடுக்குற்று வி
யர்த்து நாவுலர்ந்து அச்சமென்னுங் கடலில் காலன் மூழ்கிக் கிடந்
தான்—எ-று. (ககஉ)

கற்றுணர் வற்றநற் கலையுஞானமு
முற்றுணர் பேரருண் முயங்குமாதவ
வற்றைநாண் மறலித னச்ச மொப்புறச்
சொற்றிடி லெளிதெனச் சொல்லலாகுமோ.

இ-ள். படித்தறிந்த நல்ல சிவசாத்திரங்களும் சிவஞானமும்
பொருந்திய நன்மையைத்தரும் பெருமையுடைய இரக்கத்துடன் த
போமகிமைபெற்ற சயிமினிபகவானே நந்திதேவர் கோபித்துச்சொ
ன்னபோது எமதருமன் அச்சங்கொண்டிருந்ததுபோல் மற்றொருவரி
ப்படி நடுக்கங்கொண்டிருந்தவர்களில்லை அக்காலன்பட்ட அவதியை
யெவர்களாலும் இவ்வகையென்று சொல்லிமுடியாது—எ-று. (ககங)

பயக்கடல் வீழுந்தொரு படியினாலெழுந்
தயர்த்தன னறிவுவந் தடையப்பேரரு
ணயப்பிடை விடாவரு ணந்திதேவன்முன்
வயத்திறன் மறலியும் வணங்கிக்கூறுவான்.

இ-ள். அச்சமென்னுஞ் சமுத்திரத்தின்கண் மூழ்கியிருந்தவன்
ஒருவிதத்தினால் யெழுந்து மனந்தெளிந்து ஆலோசித்து இது நன்
மார்க்கமென்றறிந்து பெரிதாகியகருணையின் நன்மைமையிட்டு நீங்கா
த அருட்கடலாகிய நந்திதேவர் முன்பதாக சகலலோகங்களையுஞ் ஜெ
யங்கொள்ளும் வல்லமையுடைய தண்டதரனாகிய யமன் சாஷ்டாங்
கமாக தெண்டனிட்டு வணங்கிச்சொல்லுகின்றான்—எ-று. (ககச)

தலைவரின் னேவலைத் தலையின் மீதுகொண்
டலைவற வென்றொழி லாற்றினேன்மலைச்

சிலையவ னன்பரைத் தீங்குசெய்தது
மிலைதிரு வுளத்தினுக் கிசைந்தசெய்கென.

இ-ள். கர்த்தனே தேவரீர் கட்டளையிட்ட கட்டளையைச் சிரத் தின்மேற்றரித்துக்கொண்டும் யாதும் வசையில்லாமல் என்னதிகாரம் நடத்திக்கொண்டும்வந்தேன் மஹாமேருவை வில்லாகவளைத்துப் பிடித்த சிவபெருமானது அடியார்களுக்குப் பொல்லாங்கு செய்ததில்லை ஆகையினால் தேவரீர் சித்தத்திற்குன்றியபடி அடியேனுக்கு புத்தி கடர்க்கிக்கவேண்டுமென்று காலன் வணக்கத்துடன் விண்ணப்பஞ் செய்தான்—எ-று. (ககரு)

நண்ணுமிப் பிறப்பிடை நவிலித்துன்மதன்
புண்ணிய மொன்றிலன் புனிதற்கன்பனென்
மெண்ணவந் தருவனெ யெனதுதூ துவ
ரண்ணலே யறியுரு தடர்ப்பரோவென்றான்.

இ-ள். கொடிதாகிய துன்மதன் இந்தஜனனத்தில் வந்தபின்பு ஒருதருமமுஞ் செய்ததில்லை பரமசிவனுக் கன்பனாகியிருந்தால் அவனை என்னுடைய தூதர்கள் பயமில்லாமற் பிடித்திழுப்பார்களோவென்று நந்திகேஸ்வரர் சமுகத்தில் காலன் வினாவினான்—எ-று. (ககசு)

என்றலுமுகிணகை யிளநிலாவென
நன்றிது நன்றென நந்திவானவ
என்றவற் பார்த்திவ னரனுக் கன்பனென்
மென்றான் யுணர்ந்திலே போலு முள்ளதால்.

இ-ள். இப்படிக்காலன்கூறினவுடன் நந்திகேசுவரர் சிறுநிலவெறிப்பதுபோற் குறுநகைகொண்டு இது நல்லகாரியந்தான் நல்லதென்று காலனைப்பார்த்து துன்மதன் சிவருபமாக யிருப்பதைக்காட்டி இவன் சிவபக்தி யுண்டானவனென்று உன்மனதில் தோன்றியதில்லை ஒருகாரியமும் நன்றாக விசாரித்தறிந்த தில்லைபோலிருக்கிறதென்று திருநந்திகேவர் திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று. (ககசு)

வன்பெரு நரகிடை மறுகு வோர்சிவ
என்பரை யிகழ்பவ ரன்றி யங்கவர்
பொன்பொதி சடாடவிப் புனிதற் கொப்பென
வின்புறு வோர்கதிக் கிழைவ ராவரால்.

இ-ள். சிவனடியார்களை நிந்தனைசெய்தவர்கள் பயங்கரமாகிய நரகங்களில் வருத்தப்படுவார்கள் சிவபக்தர்களுது தங்கநிமச்சடைவன

த்தை பரமசிவனுக்குச் சமானமென்றெண்ணி வணங்கி நடக்கிறவர்க
ள் சிவபதவிக்கரசர்களாக விருப்பார்கள்—எ-று. (கக௮)

நிறையடி யவர்பிழை நீக்கி யானுமெங்
கறைமலி களரருட் கடனதாதலான்
முறைபுரி நீயறி யாதுமுற்றிய
வறைபெருங் குறைபொறுத் தருள்வனஞ்சன்.

இ-ள். நிறைந்த சிவபக்தியுடைய அடியார்கள்செய்த குற்றத்தை
ப்பொறுத் தரண்டு இரகஸிப்பது நீலகண்டத்தையுடைய பரமசிவன
து கருணைக் கடையாளமாகவிருக்கும் ஆகையால் நீ யறியாமல் உன்
னதிகாரமுறைமையாகச் செய்வித்தாய் அந்த பெரிதாகிய குற்றத்தை
ச்சிவன் பொறுத்து இரட்சிப்பார் நீ பயப்படாதே என்றார்—எ-று.()

அற்புதம் கன்பனே யாமித்துன்மதன்
முற்பக னல்வினே முயங்கமுன்னோர்நாட்
டற்பர மாகிய தமனியப்பொதுச்
சிற்பர நாடகம் தரிசித்தானோர்.

இ-ள். இத்துன்மதன் முற்பிறப்பில் அநேகபுண்ணியங்கள் செய்
ததினால் இச்சுன்னத்தில் ஒருநாள் வேதாந்த மஹா வாக்கியமாகிய
அந்த அற்புதப்பொரு ளுருவத்தையுடைய கனகசபையினிடத்தில்
ஞானசொருபனாய் விளங்கும் அம்பலவாணமூர்த்தியினது ஆனந்தத்
தாண்டவவிநோதத்தைத் தரிசனஞ்செய்தான் ஆகையால் பரமசிவ
த்துக்கு அன்பன் என்று நந்திதேவர் காலனுக்கு அறிவுவரத்தக்கதாக
உபதேசித்தார்—எ-று. (க௨௦)

தாவருஞ் சீதம்பரம் தன்னிலம்புத
மேவருந்திருநட் மேவிக்காண்போற்
நீவினே மிக்கவர் திருந்துபுண்ணியர்
யாவரு முத்தரோ னாயமில்லையால்.

இ-ள். மஹாமகிமையையுடைய சிதம்பரதலத்தில் அதிசயமாக
ஆனந்தநடனம்புரியும் விநோதத்தை கொடியபாவிகளாயினும் மேன்
மைபொருந்திய தவமிழைத்தவராயினும் போய் தரிசிப்பார்களேயா
கில் அவர்கள்செய்த பாபங்களெல்லாந்தொலைந்து புண்ணியருபமாகி
ச் சிவபதவியையடைவார்கள் இதற்கொரு சந்தேகமும் இல்லையென்
று எமதருமராஜனுக்குப் போதித்தார்—எ-று. (க௨௧)

ஆதலினின்றறி யாதுசெய்தவித்
தீதுநீ யன்பனாஞ் செல்சைகொண்டரு

ஞாதனும் பொறுத்தன னடுங்கயாராயும்
வேதனைத் தண்டமும் விளங்கச்செய்தியால்.

இ-ள். ஆகையினால் நன்றாகவிசாரித் தறியாமல் நீ செய்தகுற்றத்தைப் பரமசிவன்பொறுத்தார் எதனாலெனின் நீ சிவபக்தியுடையவனென்று சித்தத்திற் றேற்றியிருப்பதால் இனிமேலாகிலும் பயபக்தியுடன் நன்றாகவிசாரித்துச் சிவனடியார்களைப்பணிந்து மற்ற பாவிகட்குரிய தண்டனைகளைப் புரிந்துகொண்டிருக்கச்சொல்லி நந்திகேதவர்கட்டளையிட்டார்—எ-று. (கஉஉ)

செய்ததீங்குள ரொனிற்சிவன்றன் ரெண்டர்பா
லெய்துத நவிர்தியே லிறைவற்கன்பன்
கைதவ மிலாதவெங் காலநின்பதி
நொய்தினி லேகென நோக்கிக்கூறினான்.

இ-ள். சிவனடியார்க ளென்னபாதகங்கள் செய்திருந்தாலும் அவர்களிடத்திற்கு நீ போகாமலிருந்தால் நீ சிவனுக்குரிய பக்தனாவாய்மனதில் க்படில்லாமல் அறியாமையினால்செய்த குற்றத்தைப்பொறுத்தோம் ஆதலின் உனது சைமினிப்பட்டணத்திற்குச் சீக்கிரமாகப்போவென்று நந்திகேசுவரர் நமனுக்குக் கட்டளையிட்டார்—எ-று. (கஉஉ)

அந்தக னதிசயித் தடியர்தீவினைப்
பந்தனை யெய்தினும் படரலென்றனை
யெந்தையெம் பரம்பரற் கன்பொன்பவர்
தந்தமதொழுக்கநீ சாற்றென் றேத்தினான்.

இ-ள். நந்திகேதவர் திருவுளம்பற்றிய புத்தியைக்கேட்டு எமதருமன் மிகவு மதிசயித்துச் சிவபக்தர்கள் என்னபாதகஞ்செய்திருந்தாலும் அவர்களிடத்திற்குப் போகவேண்டாமென்று கட்டளையிட்டார்கள சிவனடியார்கள் இவ்வகையிருப்பார்களென்றும் அவர்கள் நடத்தையும் குணங்களும் இவ்வகைப்பட்டதென்றும் தேவரீர் திருவுளம்பற்றவேண்டுமென்று காலன்தொழுது தோத்திரஞ்செய்தான்—எ-று. ()

அற்றவன் மொழிதல்கேட் டரனுக்கன்பர்தம்
முற்றபே ரொழுக்கமே யுணர்த்துவான்புலன்
செற்றெழு முணர்வுடைச் சிலாதரன்பெறு
நற்றவப் பயனிகர் நந்திகூறுவான்.

இ-ள். இயமனுரைத்த மொழியைக்கேட்டுச் சிவனடியார்கள் எப்படியிருப்பார்களென்றால் ஐம்பொறிகளின்வழி உலகவிவகாரங்களில் மனதுசெல்லாமலடக்கி சிவனையும் சிவனடியார்களையும் சிவன் திருவி

ழாக்களையும் கண்களினால்காணவும் சிவசரித்திரங்களையும் சிவபக்தர்
களது கதைகளையும் செவிகளாழ்கேட்டும் சிவனுக் கற்புதமாகிய சந்
தனம் மலர்முதலிய வாசனைத்திரவியங்களை மூக்கினால் அனுபவிக்கவு
ம் சிவப்ரசாதமார்கிய அன்னபானாதிகளை நாவினால் சுவைத்தானந்திக்
கவும் வேதாகமசாஸ்திரப்படி தோத்திரஞ்செய்யவும் சிவசம்பந்தமா
ன சீத உஷ்ணமுதலியவைகளை ஸ்பரிசுத்தால் அறியவும் மனதைச் சி
வத்திடத்திற்செலுத்தி இக் குணாதிசயங்களையுடைய தொண்டர்களி
ன்செயலைப் பஞ்சேந்திரியங்களைவென்று சிவஞானமுற்ற தபோதன
மாகிய சிலாதரொன்பவர் அடைந்த தவப்பயனையொத்த நந்திதேவர்
தருமராஜனுக்கு உபதேசித்தார்—எ-று. (கஉரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

முந்தைமறை யாகம்நன் னெறியணிபுண் டரராக முழுதுநீற்றோர்,
சிந்தையினன் பிலோனுஞ் சிவார்ச்சனைகள் செயவிரும்பிச் செய்வோ
ர் திங்கின், பந்தமுள னோனுமுருத் திரசிவசங் கரவமல பரமவென்று,
சந்ததமு முரைப்போர்க ளிவரன்றோ விழைவனுக்குத் தகும்போ
ன்பர்.

இ-ள். ஆதிவேதாகமவிதிப்படிக்கு விபூதியை மூன்றுகைக
ளாய் அவையவங்களில் தரித்தவர்களும் சரீரமெல்லாம் அணிந்தவர்க
ளும் மனதில் பக்தியோடும் பக்தியில்லாமலும் சிவபூசைசெய்யுமவர்க
ளும் கொடியபாவங்களைச்செய்தவர்களும் நாவினால் உருத்திரனை சி
வசங்கரனை மலமற்றவனை பரமனை என்று சிவநாமகீர்த்தனங்களை
எப்போதுஞ் செய்வார்களாயின் இவர்களெல்லாருஞ் சிவனுக்கு உரி
மையான பெருமையையுடைய சிவபக்தர்கள்—எ-று. (கஉசு)

செஞ்சடையோன் மெய்வவிழாச் சேவிப்போ ரங்கவற்குச் செவ்வி
மாறா, வஞ்சுவைகூ ரமுதுதக மளித்துளோர் சிவாலயங்க ளகிலம்
போற்றத், தஞ்சமெனச் செய்வோர்செய் விப்போர்கண் டென்கிழுவோ
ர் சைவநீதி, விஞ்சசிவ னன்பர்தமைப் பூசிப்போ ரீசற்கு மிருந்த
நேசர்.

இ-ள். சிவந்த சடாமகுடத்தையுடையபரமசிவனுக்குதிருவிழா
க்கள்செய்விப்பவர்களும் அவர்களுக்கு அவ்விடத்தில் அறுசுவை ப
தார்த்தவகைகளுடன் அன்னதானங்கள்செய்தவர்களும் தண்ணீர்ப்ப
ந்தல் வைத்தவர்களும் உலகத்தார் தரிசனஞ்செய்து பூசித்துக் கடை
த்தேறத்தக்கதாகச் சிவாலயங்கள் கட்டுகின்றவர்களும் கட்டி வைக்க
ப்பட்டவர்களும் அவர்களைக்கண்டு சந்தோஷித்துப் புகழ்கின்றவர்க
ளும் சைவநெறிதவறாத சிவனடியார்களை வந்தனை வழிபாடுடனேபூசி

த்து அவ்வடியார்களுக்கு அன்னவஸ்திரங்கள் பக்தியுடன்கொடுத்தவர்களும் சிவனுக் குகந்தபக்தர்கள்—எ-று. (கஉஎ)

சிரமீதுங் களமீதுங் கன்னமீதும் புயத்தஞ் செங்கைமீது, முரமீதுங் கண்டிகையைத் தரித்துளோரு பனிடதத்தும் ரோர்வேண்டும், வரமீயத் தக்கசுத வருத்திரமந் திரவிலவோர் மறைகட் கெல்லாம், பரமீதென் றுணருமெழுத் தஞ்சமுரைப் பேர்கள்சிவ பத்தராவார்.

இ-ள். சிரத்திலும், செவிகளிலும், கண்டத்திலும், தோள்களிலும், மார்பிலும், உருத்திராக்ஷங்களை அணிந்திருக்கிறவர்களும், வேதங்களின்சிரங்களான உபநிடதங்களைப்படித்துப் பொருளறிந்தவர்களும் விரும்பின வரங்களைக்கொடுக்கும் வேதங்களின் ரகசியப்பொருளாகிய ஸ்ரீ ருத்திரமந்திரத்தை நூறு உரு ஜெபிப்பவர்களும் அந்த உருத்திரமந்திரத்தினிடையில் விளங்கியும் வேதமந்திரங்களுக்கெல்லாம் மேலாகி அரசாய்விளங்கும் பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தை எப்போதுஞ் ஜெபஞ்செய்கின்றவர்களும் உத்தம சிவபக்தர்கள்—எ-று. ()

எந்தைபரன் தனைநோக்கி யுய்யான்ந் திருக்குளங்க ளேற்றகூவ, னந்தவனம் பலசெய்வோர் செய்விப்போ ரருட்சைவ நம்முனத்துச் சிந்தைமகிழ் வுடனுறைவோ ருறைவோர்க்கு வேண்டுவன செய்வோ ரீச, னந்தமிலா வடியவர்தம் மேவல்பணி விடைத்தொழிலோ ரரனுக் கன்பர்.

இ-ள். பரமசிவனுக்கு உதவியாகத் தோப்புகள் நந்தவனங்கள் திருக்குளங்கள் கிணறுகள் உண்டாக்குகின்றவர்களும் மேற்சொல்லிய சிவதருமங்களைச் செய்விக்கின்றவர்களும் சிவசம்மந்தமாகிய சிவாலயங்களில் மனமகிழ்ந்து சிவ பணிவிடை செய்துக்கொண்டிருப்பவர்களும் அவர்களுக்கு அன்ன வஸ்திரமுதலானவைகொடுத்து நடப்பிப்பவர்களும் சிவனடியார்களுக்குப் பணிவிடைசெய்பவர்களும் சிவனுக்குரிமையான பக்தர்கள்—எ-று. (கஉசு)

அரியயரோ முதலான புத்தேளி ரணைவரினு மழியாவீசன், பெரியனென வுணர்ந்துளோ ரங்கவன்றன் னுமத்திற் பெரியோர்பேணற், குரியவருத் திரபரம வமலசிவ சங்கரவென் றுணாக்குமிந்தத், தெரிவரிய திருநாமம் பெரிதென்போர் சிவலோகச் செல்வராவார்.

இ-ள். பிரமன்-விஷ்ணு-தேவேந்திரன்முதலிய தேவர்களினும் பிறப்பிறப்பற்ற பரமசிவனே அதிகமென்றுணர்ந்த பெரியோர்களும் அகஸ்தியர்-அத்திரி-கௌதமர்-பதஞ்சலி - வியாக்ரமபாதர்முதலாகிய சிவபக்தர்களைத் தோத்திரஞ்செய்கின்றவர்களும் அறிதற்கரிதாகிய பரமசிவனே-உருத்திரனே-அமலனே-சிவசங்கரனே என்றும் இத் திரு

நாமங்களைத் தினம் ஒதுதல் மஹாமகிமையைத் தருமென்று உணர்ந்த
வர்களும் சிவலோகத்திற் கதிபராவார்கள்—எ-று. (கங்.0)

அறையுமறைப் பெரும்பற்றப் புலியூரி லன்பினரன் பகன்றோரோ
னு, முறைபவர்க ளங்கவர்க்குத் தூரத்து மணித்திருந்து முதவத்தக்
க, நிறைவுபெறும் பொருள்வோர் சேயதே யத்துறைந்து நிறைந்தசெ
ல்வப், பொறைமலியம் பலங்காணுங் காதலுடை யோரொம்மாற் போ
ற்றுந்தொண்டர்.

இ-ள். வேதங்களெல்லாம் புகழும் மகிமையுடைய சிதம்பரத்தி
ல் பக்தியுடனும் பக்தியில்லாமலும் வாசமாகயிருப்பவர்களும் தூர
தேசங்களிலும் சமீபங்களிலும் இருந்து சிதம்பரதலத்தில் வாசஞ்செ
ய்பவர்களுக்கு வேண்டிய பண்டபதார்த்தவகைகளைக் கொடுப்பவர்க
ளும் தூரதேசங்களிலிருந்து இலட்சமீகரம் நிறைந்து அழகுபொருந்
திய பொன்னம்பலத்தில் சபாபதியைத் தரிசனஞ் செய்யவேண்டுமெ
ன்னும் ஆசைகொண்டிருப்பவர்களும் நாம் புகழத்தக்க மகிமையையு
டைய சிவபக்தர்களென்று நந்திதேவர் திருவுளம்பற்றினார்—எ-று. (1)

அடுத்தமணி யம்பலத்து ளானந்தத் தாண்டவஞ்செய் தருளுந்தா
ள்க, ளெடுத்தபிறப் பிடைபொருகாற் சென்றடைந்து கண்டிலோ ரொ
ன்றுங்கண்டோர், வடுத்தவவித் தலந்தன்னி னன்புளரன் பிலோனு
மாய்ந்துளோர்கள், கடுத்தகமை பெறவிளங்குங் கண்டத்தெம் மண்
டர்பிரான் கணத்துளோரால்.

இ-ள். நவரத்தினமயமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்தி லெப்போதும்
ஆனந்தத்தாண்டவம் புரிந்து அநுக்கிரகஞ்செய்கின்ற பாதாரவிந்தங்
களை இச்சன்னத்தில் ஒருநாளில்போய்த் தரிசனஞ்செய்தவர்களும்
தினம் தரிசிக்கிறவர்களும் பக்தியுடனும் பக்தியில்லாமலும் குற்றம்
நீங்கிய அத்தலத்தில் இறந்தவர்களும் ஆகிய இவர்கள் ஆலகாலவிஷ
த்தால் அலங்காரம்பெற்று விளங்கும் திருநீலகண்டத்தையுடைய
எமது தேவனாகிய பரமசிவத்தின் கணங்களிற் சேர்ந்தவர்களாவார்
கள்—எ-று. (கங்.உ)

அருவினைசெய் யாதீச னடியவர்பூ சனைதவறா தரன்றாகன்பாய்த்
திருநடங்கண் டவ்வுருவஞ் சிந்தனைசெய் தருணமஞ் செப்பிச்சைவ
மருவருமந் திரம்போற்றிச் சிவஞானத் துடன்றில்லை வைகிமாய்ந்தோ
ரொருமைதிக முன்பர்களி னுத்தமரி னுத்தமரென் றுரைக்கற்பாலோர்.

இ-ள். கொடிய பாதகங்களைச்செய்யாமல் சிவனடியார்களை எப்
போதுந் தவறாமற் பூசைபுரிந்து சிவபெருமானது பாதாம்புயங்களில்

புத்தியுடையவராகி - அம்பலவாண மூர்த்தியின் ஆனந்தத்தாண்டவ
சொருபத்தைத் தரிசனஞ்செய்து ஞானரூபமாகிய சபாபதியையும்
சிவசிதம்பரமென்னு மேலாகியதலத்தையும் பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை
யுஞ் ஜெபஞ்செய்துகொண்டு சிவஞானத்துடன் பூலோககயிலாசமா
கிய சிதம்பரதலத்தில் வாசமாயிருந்து இறந்தவர்கள் சிவனே தெய்வ
மென்று மனதில் துணிவுகொண்ட சிவனடியார்களுக்குள் மேன்மையு
ற்ற வரமடைந்தவர்களினும் பெருமையுடையவர்களாவார்கள் அவர்க
ள் பெருமையை நம்மாலே சொல்லிமுடியாதென்று நந்திகேஸ்வர் கா
லனுக்குபதேசித்தார்—எ-று. (கநந)

யாமுனாத்த விம்மொழிக்கோ னாயமிலை யையமிலை யாமுன்கூறுந்,
தோமகன்ற வடையாள முடையோனா யடைந்தவர்பாற் றுணுக்கமெ
ய்த, வேமமுறத் தண்டங்கள் புரிதலொழி வாயுன்ற னேவற்றாதர், தந
முணர வித்தகைமை தனிலொன்றுங் குறையாது சாற்றுவாயால்.

இ-ள். யாம்சொல்லிய இந்தவசனங்களுக்குச் சற்றேனுஞ் சந்
தேகமில்லை முன்னுனாத்த குற்றமற்ற அடையாளங்களுள்ள சிவனடி
யார்களிடத்திற்கு நீபோகவேண்டாம் அவர்கள் திடுக்கிடும்படியாய்ப்
பிடித்து வருத்தமுறத் தண்டிக்கவேண்டாம் உன்னுடைய தூதர்களு
க்கு இவ்வகைகளெல்லாம் ஒன்றுந்தவறாமற் றெரியச்சொல்லி இனி
அவர்கள் புத்தியுடையவர்களாய் நடந்துகொள்ளும்படி திட்டஞ்செய்
யென்று சூரியபுத்திரனாகிய தருமனுக்குச் சிலாதர்புத்திரர் உபதேசி
த்தார்—எ-று. (கநச)

பரவுபல சாதிகள்பல் லாச்சிரமத் தோர்மறையைப் பழித்துளோர்
கள், விரவருநாய்க் கெடுத்திடுவோர் பதிதரிழி குலத்தர்முதல் வியன்
பசுக்க, ளரவுபுழுக் கரங்கருமாப் பாதவஞ்சூர் கொடிபுன்கூழாதிதில்
லைத், தரைமருவு சராசரந்தீ வினையுடைய வெண்ணுநீ சார்வாயல்லே.

இ-ள். பிராமணர்முதலிய வருணத்தார்கள் பிரமசாரிமுதலிய
லாச்சிரமங்களுடையவர்கள் வேதத்தை நிந்தனைசெய்தவர்கள் வேட்
டைநாய்களுக்குச் சோறிடாதவர்கள் விரதங்களைச் செய்பத்தொடங்
கி நடுவில் விட்டுவிட்ட பதிதர்கள் சண்டாளர்முதலிய தாழ்குலத்தோ
ர்கள் பசுக்கள்-பாம்புகள்-புழுக்கள்-கழுதைகள்-யானைகள் - குதிரை
கள்-மரங்கள்-கொடிகள்-பறவைகள்-நெற்கள்முதலிய சரங்களும் அசர
ங்களும் இச்சிதம்பரதலத் தெல்லேக்குளடங்கிய மற்றவைகளும் எ
ன்னபாவஞ் செய்திருந்தாலும் அவர்களிடத்திற்கு நீபோகாதேயென்
று இரண்டாஞ்சங்கரனாகிய நந்திகேஸ்வர் தண்டதரனுக்குத் தெரி
யச்சொன்னார்—எ-று. (கநரு)

அத்தகைய தேதென்று வினவுதியேற் றில்லையிடத் தியாருமயாவ், மெப்த்தகையசிவனுருவாய் விளங்குவார்கள்பரமனுக்கு மிக்கநேசப்,ப த்தரிவை கொண்டியானு மரியயரும் விண்ணோரும் பணியத்தக்கோர், மொப்த்தமிடலோயுன்னுற் றீண்டரியர் தூதர்க்குமொழிவாயென்றான்.

இ-ள். அத்தன்மையாகிய தென்னகாரணமென்று உன்மனதிற் சந்தேகந்தோன்றி நீகேட்பாயானால் சொல்லுகிறேன்கேள் சிதம்பரத லத் தெல்லேக்குள்ளாகவிருக்கும் மாநிடர்முதலிய சரங்கனும் கல்மா முதலிய அசரங்கனும் சிவனுடைய திருவுருவாகப் பிரகாசிக்கும் அவ ர்களோ பரமசிவத்திற்குப் பிரியமாகியசிவபக்தர்கள். அதுகொண்டு இ ரண்டாஞ்சங்கரனான நானும் அரிபிரமாதி தேவர்களும் வணங்கி வாழ் த்துதற் குரிமையானவர்கள் அவர்களை நீ தீண்டுவதற்கு யோக்கியமு டையவனல்லன் ஆதலால் இவ்வசனங்களையெல்லாம் உன்னுடைய தூ தர்களுக்குப் புத்திவரும்படிச் சொல்லென்று சிவபக்தியே திருவுருக் கொண் டெழுந்தொளிரும் நந்திதேவர் திணரிந்தபலமுடைய கூற்றனு க்குக் கட்டளையிட்டார்—எ-று. (காடக)

அருளுடையா னணிக்கயிலைக் கோயினு யகஞ்செய்ய மண்ணல்பா சத், திருளுடையக் கருணைபொழி நந்திவா னவன்மொழிகேட் டித யந்தன்னின், மருளுடைய வணங்கிடைக்கொண் டங்ஙனநின் றுறை யுமையாண் மனாழம்போற்றித், தெருளுடைய விழன்மறவி தூதரொ டிந் தனதுலகஞ் சென்றுசேர்ந்தான்.

இ-ள். கருணையையுடைய கயிலாசநாதன் அரண்மனைவாயிலிற் சகல அதிகாரங்களையுஞ் செலுத்தும் தலைமையுடையவரும் அஞ்ஞா னமென்னும் இருளையோட்டி ஞானசூரியனாகி விளங்குகின்ற சிலாத ரரது புத்திரருமாகிய நந்திகேஸ்லரர் உபதேசத்தைக்கேட்டு மனதில் சிவபக்தியுண்டாகி பயபக்தியுடன் இரண்டாஞ்சங்கரர் பாதாரவிந்தங் களுக்குத் தண்டனிட்டுக் கைகுவித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு அ வணின்னு பார்வதியார் பரமசிவ னெழுந்தருளியிருக்கும் திக்குநோ க்கித் தண்டனிட்டு அதிகபலன்பெற்ற எமதருமராஜன் தன்சேனை கள் சூழ்ந்துவரும்படிச் சயிமினிபட்டணத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந் தான்—எ-று. (காடக)

சிற்தைமகி முன்புடைய சயிமினிவ துன்மதன்றன் செய்கைமிக்க மந்தணமீங் கிதுநினைக்கு வகுத்துரைத்தோ மாதலான் மன்றுளாடு, ம ந்தமிலாப் பதங்கண்டோர் சிவகதியை யடைகுவொன் றறைந்தானெ ன்றுஞ், சந்தமெழி மறைதூலைத் தலைக்கண்டிங் குலகளித்த தவத்தோ ர்சிங்கம்.

இ-ள். மனதில் சந்தோஷங்கொண்டு பக்தியையுடைய சயிமினி
பகவான் துன்மதனுடைய சரித்திரங்களையெல்லாம் சாகசியப்பொரு
ளாயிருப்பதை உனக்கு விரிவாகவகுத்துச்சொன்னோம் ஆகையினால்
முடிவில்லாத திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்யும்
ஆம்பலவாணமூர்த்தியினது பாதாரவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்
களெல்லாம் சிவபதவியை யடைவார்களென்று வேதங்களையெல்லாம்
வகுத்துரைத்து உலகத்திலுள்ளோர் கடைத்தேறும்படிசெய்து தவத்
தோர்களுக்கெல்லாம் தலைமழுண்ட வேதவியாசமஹாமுனி சயிமி
னிபகவானுக் குரைத்தாரென்று சூதபுராணிகர் நயிமிசாரண்ணியத்தி
ல் சவுனகாதி முனிவர்களுக்குச் சொன்னார்—எ-று. (௧௩௮)

துன்மதச்சுருக்கமுற்றும்.

பாயிரம் உட்பட சுருக்கம் மூன்றுக்குதிருவிருத்தம் - ௨௩௪,

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது

து ச் ச க ச் ச ரு க் க ம்.

*

கலிவிருத்தம்.

பற்றொனாக் கதி பற்றிய துன்மத.

ஊற்றவச் சரிதத்தை நவிற்றினஞ் சொற்ற.

திவினைத் துச்சகன் முத்தியி

ஊற்ற வாரிங் குரைக்கலுற் றுமரோ.

இ-ள். எவர்களுக்குங் கிடைப்பதற் கரிய சிவபதவியை அடை
ந்து நன்மைபெற்ற துன்மதன் கதையைச் சொன்னோம் இனிமேற்
பொல்லாத பாவியாகிய துச்சகன் சிதம்பரதலத்தில் இறந்துமேலான
சாயுச்சிய பதவியையடைந்த சரித்திரத்தை வேதவியாசர் உபதேசி
த்த விதிபோற் சூதபுராணிகர் சவுனகாதி முனிவர்களுக்குச் சொல்லத்
தொடங்கினார்—எ-று. (௧)

சொன்ன மாக்கதை கேட்டுத் துளக்கிய

சென்னி மாதவன் சிந்தையிற்பேரரு

உன்னை நோக்கியத் தாபதர் சேகர

னின்ன மோர்கதை கேளென் றியம்புவான்.

இ-ள். துன்மதன் சரித்திரத்தைக் கேட்டு அதிசயித்துச் சிரம
சைத்து முகமலர மனதில் ஆனந்தத்தை யடைந்து இன்னஞ் சிதம்
பரத் தலமகிமைமையக் கேட்க வேண்டுமென்று ஆவலோடிருக்குஞ் ச
யிமினியைப் பார்த்து மற்றுமொரு சரித்திரஞ் சொல்லுகிறோம் கே
ளென்று தபோதனர்கட் கரசராகிய வேதவியாசர் திருவுளம்பற்று
கிறார்—எ-று. (உ)

துன்று ஞானச் சுடருரு வங்கொடு

மன்று ளாடு மலர்ப்பதங் கண்டவ.

ரன்றியுந் தில்லை யம்பல வெல்லையிற்

பொன்றி னோரும் பொருந்துவர் முத்தியே.

இ-ள். ஞானஸ்வ ரூபங்கொண்டி பிர்காசம்பொருந்திய திருச்சி
ற்றம்பலத்தில் ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்யும் சபாபதியின் பாதாரசி
ந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்களும் மற்றுஞ் சிதம்பரத்தலத்தின்
வெல்லைக்குட் பிறந்திறந்தவர்களும் சிவபதவியை யடைவார்கள்—எ-று.

அறந்தவா நெறி யாயைய மில்லையாற்

றுறந்த பாசச் சுருதிப் பரம்பொருள்.

சிறந்து வாழுடைத் தில்லையி னெல்லேவா.

யிறந்துளோர் முத்தி யெய்தின ரொண்ணிலோர்.

இ-ள். தருமமார்க்கந் தவறாத சயிமினிபகவானே நல்லநெறித்
வறினவராயினும் சிதம்பரதலத் தெல்லையில் இறந்தவர்கள் சிவகதி
யை யடைவார்களென்றுஞ் சொல்லிய மொழிக்குச் சந்தேகமில்லை
மேலும் வேதப்பொருளாகிய அம்பலவாணமூர்த்தி ஆனந்தத்தாண்ட
வஞ்செய்யும் மிகுந்த செல்வமுடைத்தாகிய சிதம்பரத் தெல்லைக்கு
ள்ளாக இறந்தவர்கள் பிறப்பிறப்பென்னும் பல பாசபந்தம் நீங்கிச்
சிவபதவியை யடைந்த ஜீவராசிகளுக்குக் கணக்கில்லை—எ-று. ()

ஆய்ந்த மாமறை யம்பல வெல்லையின்

மாய்ந்து ளோனொரு வன்மெய்த மாதவ.

வேந்தர் போற்ற விளங்குஞ் சிவபதஞ்

சேர்ந்த நன்செயல் செப்புவன் கேட்டியால்.

இ-ள். வேதங்களெல்லாம் புகழந் தில்லைவனத் தெல்லைக்குள்
ளாக ஒருவன் இறந்துபோய் மஹாதபோதனர்களில் உத்தமராகிய
முரிவர்களுந் தோத்திரஞ்செய்ய மேன்மையுந் திறங்குஞ் சிவபதவி

யை அடைந்த நன்மையாகிய சரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறோம் சயியினியே கேளென்று வாதராயணர் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. ()

தொலை விலாத வினையைத் துகள்செயு
முலக முந்தவத் தோர்களு மும்பருங்
கலைஞரும் புகழ் காவிரி மானதித்
தலை விளங்குந் தனிச்சைய மால்வரை.

இ-ள். தீராத பாவங்களையெல்லாம் தீர்த்து உயர்வாகிய கதியை
க்கொடுக்கும் மகிமையையுடையது பூலோகத்தி லுள்ளவர்களும் மு
ரிவர்களும் தேவர்களும் சகலகலைகளை யுணர்ந்தவர்களும் புகழ்கின்ற
காவிரிநதியானது தோன்றும் இடமாகிய சையமலையென்பது ஒன்று
ண்டு—எ-று. (சு)

கரியை யீரு மரியின் கணங்களு
மெரியு நெஞ்சத் தெரியினர் குழாங்களும்
விரிகதீர்ச் சுடர் மேவருங் கானமுந்
தெரியின் மிக்குள செப்பிய வக்கிரி.

இ-ள். யானைகளின் மத்தகங்களைப்பிளந்து மாமிசாதிகளை யரு
ந்துஞ் சிங்கக்கூட்டங்களும் நெஞ்சத்திற் கோபாக்கினியென்னுங் க
னலை வீசிக்கொண்டிருக்கும் வேடுவகூட்டங்களும் சூரியனது கிரண
ங்கள் நுழைவதற்கு இடமில்லாமல் நெருங்கித்தழைந்து நீழலுண்டா
கியவனங்கள் மிகுதியுமடர்ந்திருக்கும் அந்தச்சையகிரியில்—எ-று. ()

அக்கிரிக்க ணமர்ந் துறை வோனெடுந்
தொக்க வல்வினைத் துச்சக னிச்சகத்
தெக்கொலைத் தொழி லேனு மியற்றிடத்
தக்க வஞ்சச் சுவார் சூலத்துளோன்.

இ-ள். அந்தச் சையமலையில் வாசஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கும்
வேடுவர்கூலத்தில் முற்சன்னத்திற்செய்த மஹாபாதகத்தினால் துச்ச
கனென்னுமொருவன் பிறந்தான் இப்பூமியில் நானாவித கொலை வஞ்ச
களை சூதுகள் முதலிய பாதகங்களைச்செய்துகொண்டிருந்தான்—எ-று.

செய்த வத்திற னோடறந் தீத்தெழு
வெய்தின் மிக்க வடவை மிகுங்கொலைப்
பெய்துலாவும் பெரும் புயல் விஞ்சிய
கைதவம் பெரு சூங்கடல் போன்றுளான்.

இ-ள். பெரியோர்கள் செய்யுந் தவங்களையும் தருமங்களையும் அழித்து வெப்பமிசூந்த வடவாமுகாக்கினியினும் அதிகமாக ஜீவா சிகளைக் கொலைசெய்து புசித்தும் கொடியவனாய் மழைபொழிவது போல் அம்புகளைச்செர்ரிந்து அநேக உயிர்களை வதைத்தும் உண்டா கின்ற பாத்தகங்களுக்கெல்லா மிருப்பிடமாய் விளங்குவதால் சமுத்திர ம்போலத் துச்சகனிநுந்தான்—எ-று. (௭௯)

கோல மாய கொடியோன் கொடுமையார்ற்
காலன் மாதவர் போல்வன் கனல்சொரி
பால நேத்திரன் முன்னம் பருகிய
வால கால மமிர்த நிகர்க்குமால்.

இ-ள். முன்னமிருந்த வாதாபி வில்வலன்போல் துச்சகன் மாயர் விநோதமாகக் கொடுமைசெய்வதனால் இயமனும் நல்லதபோதனை யொப்பான் அழற்கண்ணையுடைய சிவன் முன்னுண்ட விஷத்தினுங் கொடுமைசெய்வதினால் ஆலகாலவிஷமுந் தேவாமிர்தத்துக்குச் சமா னமாகும்—எ-று. (௮௦)

உன்னருங் கொடி யோரி னுயர்ந்தவன்
றன் னியற்கை தனையித் தராதலத்
தின்ன வாறென யாவர்க்கு மர்தவ
முன்ன ரன்பின் மொழிந்தன மில்லையால்.

இ-ள். நீனைப்பதற்கரிய பாதகங்களைச்செய்வோர்களிலும் மிகக் கொடுமைபொருந்திய துச்சகனது நடக்கைகளையுடையோர் இப்பூமி யில் ஒருவருமில்லையாகையால் சயிமினிபகவானே முன்னொருவருக் கும் விருப்பமாகச் சொன்னதில்லை என்று வியாசர் திருவாய் மலர்ந் தார்—எ-று. (௮௧)

எல்ல வர்க்கு மியம்பரி தன்றியு
மொல்லை கேட்க வுறுதது கேட்பினுந்
தொல்லை வல்வினைத் துச்சகப் பேரினா
லல்லன் மல்கிய வச்ச மளித்திடும்.

இ-ள். அவனுடைய துஷ்டநடத்தைகளை எவர்களாலுஞ் சொ ல்லமுடியாது அதுவல்லாமலும் அவைகளை ஒருவர் கேட்கத்தக்கவை களுமல்ல அன்றிக் கேட்டாலும் பாவங்கள் சம்பவிக்கும் மகாபாவி யான துச்சகன்பெயர் கேட்டவுடனேயும் மிசூந்த பயத்தைக் கொடு க்கும்—எ-று. (௮௨)

செல்லுநீ னெனறி செல்லாநெறியிதென்
றல்லல்கூறி யருந் துணைபோனடந்

தெல்லையானவி டத்தவர்கைப்பொரு

ளொல்லைகொண்டங் கொளிக்குமியல்பினேன்

இ-ள். நன்மார்க்கத்திற் செல்லுகின்றவர்களைத் தடுத்து அது ப
யமுடையவழியென்று சொல்லி யானுந் துணைவருகிறேனென வேறு
வழியி லழைத்துக்கொண்டுபோய் நடந்த இளைப்பால் மெய்மறந்திருக்
குஞ் சமயம்பார்த்து அவர்களது கைப்பொருள்களை அபகரித்துக்
கொண்டு வஞ்சனைசெய்து ஓடிப்போவான்—எ-று. (கங)

பிணியுளேனெனைப் பேணுமென்றியாவருந்

துணியுமாறு நடித்தனன்சொற்சொலா

வணியர்போல வமர்ந்தணியாடைக

டணியவஞ்சந் தனிம்கொண்டகல்வனால்.

இ-ள். பிணியால்மெலிந்து துன்பப்படுகின்ற என்னைக் காப்பாழ்
றுவதினால் உங்களுக்கு வெகுபுண்ணியமுண்டென்று பெரியவர்களுக்
கு இரக்கம்வரும்படி உறுதிமொழிகளைச்சொல்லி அவர்கள் நம்பிக்கை
பெறுமளவிலிருந்து தனித்தவேளைபார்த்து ஆடையாபரணங்களையு
ந் திரவியங்களையுங் கொள்ளைகொண்டு ஓடிப்போவான்—எ-று. (கச)

கொற்றவாளிகள் கோதண்டங்கொண்டழல்

துற்றவெஞ்சரந் தோற்றித்தனிநெறி

யுற்றபோதி னுயிருடன்கைப்பொருள்

செற்றுவாங்கிச் செருக்குந்திறலினேன்.

இ-ள். வில்லும் அம்புங் கைக்கொண்டு எங்குந் தண்ணீர்கிடை
யாமல் அக்கினிச்சுவாலையைத்தரும் பாலேவனத்தடங்களில் ஒளித்தி
ருந்து தனித்துப் போகின்றவர்களையும் வருகின்றவர்களையும் பாணத்
தினால் எய்து அவர்க ளுயிரைப்போக்கித் திரவியங்களைக் கைக்கொண்
டு சந்தோஷமாகத்திரிவான்—எ-று. (கரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

புரிநூற்சிகையுத் தரிகமுடைப் பொலியமறையோர் வேடங்கொண்

டருநூன்மறையோர் பாலதிது யவரோடடிசி லருந்திவழி

வருநீர்மையினு ளினைத்தோர்போல் வைகியெல்லின் மனைவளங்க

ளொருநீர்மையிற்பார்த்திரவினெடுத்தொளிக்குங்களவையுரைப்பாரார்

இ-ள். பூணூலும், குடுமியும், உத்தரீகமும் விளங்கப் பிராம
ணனைப்போல் வேடந்தரித்து அவ் வேடத்துக்குத்தக்க வார்த்தைக
ளைப்பேசிக்கொண்டு அன்னதானஞ்செய்யும் வைதீகப் பிராமணர்ம
னைகளில் அதிதிகளாய்வருகின்ற பிராமணர்களுடனேகூடி போஜன

ஞ்செய்து வழிநடந்து அலுத்தவன்போற் படுத்திருந்து பகற்போதிற்
ருளே அவ்வளவில் ஆடையாபரணங்கள் திரவியங்களி ருக்கும் இடத்
தைக் குறிப்பாகப்பார்த்திருந்து பாதிராத்திரியில் எடுத்துக்கொண்டு
மறைந்தோடிப் போகும் திருட்டுத்தனத்தை ஒருவராலுஞ் சொல்லிமு
டியாது—எ-று. (கௌ)

அழிந்தவேந்த னொருவன்சே யாகவியம்பிக் கண்கணீர்
வழிந்துசோர நெட்டுயிர்த்து வாடிமனித்த ருளர்முன்னங்
கழிந்தசெல்வம் வரும்வந்தா னுட்டோர்கைக்கொண் டிப்ப்பொன
மொழிந்துதங்கு மிடத்துள்ள வெடுத்தகளவு முடிவுண்டோ.

இ-ள். ஒரு தேசத்தையாரும் வேந்தன்யுத்தத்திற்குப்போய் இ
றந்தகாலையில் அவ்வரசன் புத்திரனைப்போல் வேடங்கொண்டு அதற்
குத்தக்க சொற்களையுஞ்சொல்லிக் கண்ணீர்பெருகத் தேம்பித்தேம்பி
யமுது பெருமூச்சுவிட்டு அவர்களுட் பெரிய காரியக்காரர்கள் மனது
களைய இனிமையாகிய வார்த்தைகளைச்சொல்லி இந்தவேளையி லுதவி
செய்து என் ஊர்போய்ச் சேரும்படிசெய்தால் என் வாழ்வனைத்து மு
ங்களுக்கேயென்று நம்பிக்கைவரும்படிச் சொல்லியிருந்து சமையம்
பார்த்து அகப்பட்டதிரவியங்களை எடுத்துக்கொண்டு ஓடிப்போகும்
மாயாவிநோதங்களைச் சொல்லிமுடியாது—எ-று. (கௌ)

முன்னங்கரவின் வருமணியும் பணியும்விற்க முயல்வணிக
ரென்னவனுகிக் கொள்வோர்பேர் லுள்ளதெல்லாம் வினவியவர்
தன்னைநட்பி னிடைப்படுத்தித் தகுதிபாவித் தங்குள்ள
பொன்னுமணியு முளகளவு புரியுஞ்செயலோ தரிதரிதால்.

இ-ள். முன்னர்செய்த களவினால் சம்பாதித்த ஆடையாபரணங்
கள் இரத்தினங்கள் பொன்முதலானவைகளை எடுத்துக்கொண்டு வியா
பாரஞ்செய்யும் வணிகர்போல் வேடம்பூண்டு பட்டணங்களில் பெரி
ய வர்த்தகரிடத்திற்குப்போய்க் கொள்ளுகிறவன்போல் அவர்களிடத்
திலிருக்கின்ற திரவியங்களை விலைபேசித் தெரிந்துக்கொண்டு வியா
பாரங் கொடுக்கல் வாங்கல்முதலியன செய்தலினால் அவர்களை யுறவா
டி தனதாகப் பாவித்திருந்து வஞ்சனையினால் அவர்கள் இரத்தினங்க
ளையும் பொன்னையும் சூதுசெய்தெடுத்துக்கொண்டு ஓடிப்போகும்
ருட்டைச் சொல்லுவதற் கரிதாயிருக்கும்—எ-று. (கௌ)

வித்திங்குளவோ வேருளவோ விலைக்குவேந்தர் கொடுங்கோலா
லெய்த்திங்கடைந்தே னின்னலு ரின்னார்வகையு ளேனென்று
சித்தங்கரைய வேளாளர் திறம்போலொழுகி நண்புடையோர்
வைத்தபொருள்க ளெடுத்தொளிக்குங் களவையுரைக்க வல்லாரார்.

இ-ள். எங்கள் தேசத் தரசனானவன் நீதிமுறைமைதப்பித் தெண்டம்பிடித்துக் கொள்ளுகொண்டிபோனான் அதனால் இளைத்துவந்தேன் நான் இன்னகிராமத்தில் இன்னார்வழியில் இன்னபெயர்கொண்டவனென்றும் பெரியகிராமத்து நாட்டாமைக்காரர்கள் மனதிரங்குவேளாளர் நடத்தையைப்போற்பேசி விலைக்கு விராதானியமுண்டோவென்றும் உழவுக்கு மாடுண்டோவென்றும் இது நல்லதல்லவேமே யுண்டோவென்றும் அவர்களைத் தோழமைசெய்துகொண்டு இருந்து அவர்கள் வீடுகளிலுள்ள திரவியங்களைத் திருடிக்கொண்டு ஓடிப்போகுஞ் சுமர்த்தை எவர்களாலுஞ்சொல்லித் தீராதது—எ-று. (கக)

அறங்கன்புரியும் தீவினையோய்க் கஞ்சுநெஞ்சத் தருள்கூறு
மறங்கடவிரு மெனமுனிவர் வடிவாலுண்டி தவிரவிரத
முறங்கல்ன்றி யாற்றியுறைந் துடையமனையிற் பொருள்கவர்ந்து
கறங்குபோல வினாந்தகன்ற களவுபுகலிற் களையுளவோ.

இ-ள். தீவினையாகிய பாவநோய்களுக்கு பயந்து கிருபையோடு தருமங்களைச்செய்வோர்களது வீடுகளில் தபசியைப்போல்வேடம்பூண்டு சென்று புண்ணியஞ்செய்தால் மேலாகிய பதவியையடையலாம் பாபங்களைச்செய்தால் நரகவேதனையை யதுபவிக்கவேண்டுமென்று சில தருமங்களைப்போதித்து யான் இப்போது போஜனமும் நித்திரையும்நீக்கிய விரதத்தைக் கைக்கொண்டிருக்கும் முநிவெனன்று அவர்களுக்கு நம்பிக்கைவர நடந்துகொண்டிருந்து பின்னர் அவர்கள்வீட்டிலிருக்குந் திரவியங்களைக் களவுசெய்துக்கொண்டு காற்றாடியைப்போல் ஓடிப்போய்விடும் மாயாவிநோதங்களைச் சொல்லவேண்டுமென்றால் வழியுண்டோவென்றார்—எ-று. (உ௦)

தலமாலிகந்த துறவினர்போற் றண்டமுண்டந் தயங்கநிலம்
வலமாயினநந் பதியுளது வணங்கப்பேற்றேன் தீர்த்தத்தின்
குலமாடினனின் மீகாரொடுக்கங் கொடுத்தாலிருப்பே நெனவுறைத்தங்
கலமாமனையொ ருறத்தனங்கள் கவருஞ்செயலோ வறைவரிதால்.

இ-ள். மண்-பெண்-பொன் இம் மூவாசைகளையும் ஒழித்த சன்னியாசிகளைப்போல் வேடங்கொண்டு தண்டு கமண்டலமேந்தி பூமண்டலத்திலுள்ள நிவ்வியநதிகளாகிய புண்ணியதீர்த்தங்களில்மூழ்கி அநேகதலங்களைத் துரிசித்துப் பூமியை வலம்வந்தேனென்று அறிவித்து இங்கு எனக்கோர்மடம்பு துக்கிக்கொடுத்தால் இருக்கிறேனென்று சகல கலைகளையுணர்ந்த புண்ணியர்களாகிய பிராமணர்களுக்குச்சொல்லி நீதிகளைப்போதித்து அவர்களிடத்தில் அடைந்த திரவியங்களைச் சொல்லமுடியாதென்றார்—எ-று. (உ௧)

களவோகொலையோ வஞ்சகமோ கருதியுரைக்கி லிவன்புரிந்த
தளவோவில்லை யென்சொல்கே மந்தோவந்தோ நல்வினைக
ளுளவோயாது மிலைக்குறவ ருடையமகளி ரொயிறுந்நுந்
தளவோடிகலுஞ் சையகிரி தன்னினின்ன தகையுமைநாள்.

இ-ள். துச்சகன்செய்த களவுகளையும் கொல்லுகிற தொழில்களையும் வஞ்சனை சூதுமுதலிய பாதகங்களையும் மற்றுமிவன்செய்த தீவினைகளையும்வினைத்துச் சொல்லவேண்டுமென்றால் கணக்கில்லை என்ன சொல்லப்போகின்றோமையோ ஐயாவென்று கிலேசப்பட்டு இவனிந்த ஜனனத்தில் புண்ணியஞ்செய்த துண்டோவென்று விசாரணைசெய்தால் ஒரு தருமமுஞ்செய்யாத பாவியாகிய துச்சகனானவன் முல்லையரும்புபோன்ற பல்வரிசைக்களையுடைய குறப்பெண்களுடன் லீலாவிநோதங்கள்செய்துகொண்டு சையகிரியிலிருக்கின்றநாளில்—எ-று. ()

எந்தத்தவங்கண் முயன்றாலு மெந்தக்கருமம் புரிந்தாலு
மந்தக்கொடிய தீவினையை யாற்றற்கெளிதோ வாய்ந்துணர்ந்து
சிந்தைக்கினியோர் துயரொழிக்குந் திறனேபோல வாங்கவனை
முந்தைத்திகழ்நல் வினைமுயங்க வினைந்தசெய்கை மொழிகின்றும்.

இ-ள். எந்தத்தபசுகள் பண்ணினாலும் எந்தப்புண்ணியஞ்செய்தாலும் துச்சகன்செய்த பாதகங்கள்நீங்குமோ கற்றறிந்து சிந்தைதெளிந்த பெரியோர்கள் தங்களுக்குவந்த துன்பங்களை விசாரணைசெய்து ஒழிப்பதுபோல அவனுக்கு முற் சன்னங்களில்செய்த புண்ணியவசத்தினால் நடந்தகாரியத்தை வாதராயணர் திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று.()

நாகர்தருநேர் நந்தனங்க ணரலேவாவி நந்தனங்கண்
மாகமிடையொண் டானங்கள் வளருந்தரும தானங்கள்
யாகமறைசேர் தந்திரங்க னிகல்வாள்வேந்தர் தந்திரங்கண்
மேகமகர மலைநாடு வேலைமருவு மலைநாடு.

இ-ள். தேவர்களுடைய கற்பகவனத்துக்கு ஒப்பாகிய நந்தவனங்களும் குளிர்ச்சிபொருந்திய தடாகங்களிலுள்ள சங்குகளும் ஆன்னப்பட்டிகளும் ஆகாயம்வரையில் உயர்ந்த சிவாலையங்களும் ஒங்கிவளரும் புண்ணியங்களும் சோடச மகாதனங்களும் பிராமணர்கள் யாகாதிகருமங்களி னிலமையும் வெற்றிபெற்ற ஆயுதபாணிகளாகிய அரசர்களின் சதுர்விதவுபாயங்களும் மேகங்களும் மகரமச்சங்களுமுடைய மலைநாடாகிய மேற்கு சமுத்திரக்கரையில்விளங்கும் மலையாளதேசம்—எ-று. (உச)

அயலார்சோலை முருகவிழா வணியார்வரைகண் முருகவிழாப்
புயலாடுவபொற் கோபுரங்கள் பொன்னுட்டணிபொற் கோபுரங்கள்

வியலார்வயலோ மிகப்பணிலம் விருந்தேவான மிகப்பணில
மியல்பாய்விளங்குங் கலைவேத மில்லாதனவங் கலைவேதம்.

இ-ள். பக்கங்களிலிருக்கும் தோப்புகளில் வாசனைகள் வீசுகிறது
ம் அழகுடொருந்திய மலைகளில் சுப்பிரமணியசுவாமியின் திருவிழாக்
களும் மேகங்கள்வந்திளைப்பாறும் மேலணிமாடங்களையுடைய இரா
ஜாக்களிருக்கும் பட்டணங்களும் தெய்வலோகத்துக் கலங்காரமாகத்
தங்கமயமாகிய கோபுரங்களும் புதுமையாக வயலோரங்களில் மேன்
மையாகிய சங்கினங்களும் மாத மும்மாரி பெய்யத்தக்கதாகப் பெரி
யோர்களுக்கு எப்போது மன்னதானங்கள்செய்யு மனைகளும் இலக்
கணத்துடன் பிரகாசிக்கும் வேதாகமசாஸ்திரங்களும் விளங்கு மந்த
மலையாளத்தில் இல்லாததென்னென்றால் பெரியோர்களுக்குக் குற்ற
ங்குறைகளு மில்லாதிருக்கும்—எ-று. (௨௫)

வரைமிக்கெழுமம் பொழிகடங்கள் வருமாதங்கம் பொழிகடங்கள்
பாவைத்திருவாழ்மனைமணங்கள்பயிலும்பொழில்வாய்மனைமணங்கள்
விரவிச்சிறந்த வண்டினங்கள் வீணையகலா வண்டினங்க
ளுரையிற்பொலிவோர் மாதிரங்க ஞாயர்நூலொலியே மாதிரங்கள்.

இ-ள். மலைகளின்மீதில் தவழ்ந்து மழைபொழியு மேகங்களும்
கபோலங்களில் மததானங்கள் பொழியும் யானைக்கூட்டங்களும் திரு
ப்பாற்கடலில்பிறந்த லட்சுமிதேவி வர்சமாயிருக்கும் வீடுகடோறுஞ்
சுபசேர்பன கலியாணங்களும் தோப்புகளி லெப்போதும் உயர்வாகி
ய பரிமள நிரம்பிய மலர்களை நாடித்திரியும் நால்வகை வண்டினங்க
ளும் வீணைச் செலுத்தாம லெப்போதும் சிவபூசை சிவவிரதங்கள் தி
தி பூசைகள்செய்து நாள்கழிக்கிறவர்களும் சத்திய வாக்கியத்தினாலும்
நன்மையாகிய கைகளினாலும் லட்சுமி பொருந்த நடப்பவர்களும் எ
ட்டுத்திக்கினும் மேலாகிய சிவசாத்திரங்களை வாசிக்குங் கோஷ்டங்க
ளும் முழங்கி விளங்குஞ் சேரதேசத்தில்—எ-று. (௨௬)

அந்தநாட்டுக் கலங்கார மணிமாமணியே ரலங்காரங்
தந்ததமே நாடகங்க டன்ழக்குமருங்கு நாடகங்க
ணந்துங்கொடியின்மா ககன நண்ணிநெருங்குமா ககனம்
விந்தைகலையாண் மலைவஞ்சி விளங்கும்புகழாண் மலைவஞ்சி.

இ-ள். அச்சேரதேசத்திற்குச் சிங்காரமாக விருப்பதெதுவென்
றால் ஆபரணங்களில் இரத்தினங்கள் பிரகாசிப்பதுபோல் - எழுத்து-
சொல் - பொருள் - யாப்பு அலங்காரமென்னும் ஐந்திலக்கணங்களுங்
கொடுக்கிற தருமமேவிளங்கும் மலையாளதேசத்தில் நாடகசாலைகளில்
மிசுதியும் நாடகமாடுகிறவர்களும் பெருமைபெற்ற கொடிகளோடுங்

கூடி மிகுந்த வனங்கள் அடர்ந்து ஆகாயம்வரைக்கும் வளர்ந்திருப்பவைகளும் தூர்க்கையும்-சரஸ்வதியும்-இலக்குமியும் ஆகிய விவர்களும்கொடியாயிருந்து பிரகாசிப்பதனால் விளங்கும் அந்த மலையாளதேசம்—எ-று. (உஎ)

உரைசெய்தப் பதியுறையோ னொளிர்வேனீங்காத் தனியுறையோ னரவுவாழ்த்து மருங்குடையா னறிஞர்போற்று மருங்குடையான் பரவைமருவு தாலத்தார் பரவற்குரிய தாலத்தார் விரவுதிருவாழகத்தான் விமல்வேளையை வாகத்தான்.

இ-ள். இவ்விதமாகச் சொல்லப்பட்ட அம்மலையாளத்துக் கரசனானவன் தனக்குத்தானே ஒப்பாகிய பட்டணமுடையவன் சத்துருக்ளில்லாமையால் வேலாயுதத்துக் கெப்போதும் உழைபோட்டுவைத்திருப்பவன். ஆதிசேடனுந் துதிக்கத்தக்கதாகக் கொடுக்கும் நாகையையுடையவன் கவிவாணர்க ளருகேயிருந்து துதிக்கத்தக்கதாய்க் கொலுவிவிருப்பவன் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலத்தாரொல்லோரும் தோத்திரஞ்செய்யப் பனைமாலையணிந்து லட்சுமீகரம் பொருந்திய விசாலமுடைய மார்மையும் மன்மதனுக்கிணையாகிய திருவழகினையுமுடையவனும்—எ-று. (உஅ)

கலியினீதி வரவேலான் காணர்க்கடிந்த வரவேலா
னிலவுததல்வாழ் பூதியினு நெருங்கிவளரும் பூதியினு
னிலகுவிர் வாரணத்தா நெழிலியனைய வாரணத்தா
னலகமுதவு மம்புயத்தா னுவப்பப்புவியா ளம்புயத்தான்.

இ-ள். கோடிதிரவியம் வருகிறதாயினும் மதுநீதிதவறி நடவாதவன் சந்தித்துக்கொள்ளாத சத்துருக்களைச் சங்கரிக்கும் மேன்மை பொருந்திய வேலாயுதத்தைத் தரித்தவன், நிலவெறிப்பதுபோல் நெற்றியில் வெண்மையாகிய திருநீறணிந்தவன் எங்கும்நிறைந்து வளம் சிகொண்டிருக்கும் பெரிதாகிய செல்வமுடையவன் வெற்றிபெற்று விளங்கும் மதயானையையுடையவன் மேககற்ஜனையை நிகர்த்த வெற்றிச்சங்கமுடையவன், உலகங்களைச் சிருட்டிக்கும் பிரமனுஞ் சந்தோஷிக்கத்தக்க புஜபலபராக்கிரமத்தினால் துட்டலாக்கண்டித்துஞ் சிட்டரைப் பரிபாலனஞ்செய்தும் பூமியையாளத்தக்கவன்—எ-று. ()

இறைவர்சைவ வாலையத்து ளியற்றாப்பணிகள் யாதுமிலை
திறைகளளவா மன்னரிலை செங்கோல்செல்லாத் தேயமிலை
நிறையுமனுநா னீதியினி. னிகழ்த்தாநீதி யாவுமிலை
முறையினரசார் தருமத்துண் முற்றாதனவு மிவற்குலையால்.

இ-ள். சிவாலையங்களிலுஞ் சிவனடியார் மடங்களிலும் நிறைவேற்றாத திருப்பணிகளுமில்லை கப்பங்கட்டாத அரசர்களுமில்லை ஆணை செல்லாத தேசங்களுமில்லை நிறைந்த மதுநீதிமுறைமையில் ஒன்றே னுந் தவறிநடக்கிறதில்லை இராஜதருமங்களில் செய்துமுடிக்காததுமில்லை—எ-று.

(௩௦)

மண்டலீகர் மகுடசிகர மணியிலொளிக ள்கலமிசைச்
சண்டஞர் கிரணமெனத் தவழுங்கழற்காற் றனிலேவந்தன்
கண்டிதவள நீறணிந்து கருணையமலற் கருளடைந்த
தொண்டர்சரண முயர்கதிக்குத் துணையாநாடு மிணையிலேவான்.

இ-ள். தேசதேசராஜாக்களும் பாதகாணிக்கைகள் வைத்துத் தெண்டனிதும்போது அவரவர்கள் கிரீடங்களிலுள்ள இரத்தினங்களி ன்காந்தியானது செந்தாமரை மலர்களின்மேற் சூரியகிரணங்கள் தவழு கிறதுபோல் விளங்கும் வீரகண்டாமணியணிந்த பரதாரவிந்தங்களை யுடைய ஒப்பற்ற ராஜாதிராஜன் வெண்மையாகிய விபூதி ருத்திராக்ஷ ன்க ளலங்கரித்துக்கொண்டு கிருபைக்கடலாகிய பரமசிவன் நிர்வரு ள்பெற்ற சிவனடியார்கள் பாததாமரைகளைப் பரலோக சாதனமென்ற றிந்து அச்சிவனடியார்களைப் பூசிக்கும் ஒப்பற்ற சிவபக்தியை யுடையவன்—எ-று.

(௩௧)

மறையிற்பொலியும் புண்டரிக மலர்மேலுறையு மொருகடவுண்
முறையிற்பயந்த பகிரண்ட முழுதுந்தவள நுண்டிகிலா
லுறைவிப்பனைய நிலவுபுக முடையான்கடல்சூ முலகமெலான்
குறைவற்றிலக வருள்சுரக்குங் கோமான்சேரர் குலதீபன்.

இ-ள். நான்குவேதங்களும் நான்குமுகங்களில் விளங்கச் செ ன்தாமரைப்பொகுட்டிலிருக்கும் பிரமதேவன் பரமசிவனுத்தரவின்ப டிக்குப் படைத்த பிரமாண்டமெங்கும் வெள்ளைவஸ்திரத்தினால் உ றையிட்டதுபோற் கீர்த்தியாகிய நிலவு பிரகாசிக்கு மகிமையையுடையவன் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டல மெங்கெங்கும் சூழ்நங்குறை களில்லாமற் ளகமாயிருக்கத் தயவுடன் இராச்சியபரிபாலனஞ்செய் து சேரர்குலத்தைப் பிரகாசிக்கச்செய்யும் ஞானவிளக்காகிய மஹா ராஜன்—எ-று.

(௩௨)

ஐஞ்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வானநாடர்வந்தடிதொழ மன்றிடை விளங்கு
ஞானநாடக வுளத்தின னவில்தொறு மின்ப
மான்சைவனன் மொழிப்படி யருச்சனை சைவத்
தான்முடிப்பவ னவன்பெயர் சபாபதிப் பிரியன்.

இ-ள். பதஞ்சலி வியாக்கிரமபாதர்முதலிய முனிவர்களும் அரியயன்முதலிய சகலதேவர்களும் தீர்க்கதெண்டனிட்டு தரிசனஞ்செய்யத் திருச்சிற்றம்பலத்தில் பிரகாசத்துடன் ஆனந்தநடனஞ்செய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தியை இதயாரவிந்தத்தி லெப்போதுந் தியானஞ்செய்துகொண்டிருப்பவன் சபாபதியின் மகிமைகளைத் தோத்திரஞ்செய்கிறபோதெல்லாம் ஆனந்தபரவசத்தையடைந்து வேதாகமவிதிப்படிக்குச் சிவாலையங்களிற் சிவபூசைகள் மிகுந்தபக்தியுடனே நடப்பிக்கிறவன் சபாபதிப் பிரியனென்னும் பெயர்பெற்ற சேரமகாராஜன்—எ-று. (௩௩)

உள்ளமுள்ளன பகைகளு முலகினிற் பகையுந்
தள்ளியேனைய குறைகளுந் தணந்திட வருளின்
வெள்ளமாமென வடகலை தென்கலை விளங்க
வள்ளியோனியற் சேரர்த மரபுய்ய வாழ்வோன்.

இ-ள். காமக்குரோதாதி யந்தரங்க சத்துருக்களை அறிவினாலும் உலகத்திலுள்ள சத்துருக்களைச் சாம தான தண்ட வுபாயங்களினாலும் வெற்றிகொண்டு மற்றுமுள்ள வுலகத்தார் குற்றங்களையும் குறைகளையுந் தீர்த்துக் கருணைவெள்ளமெனத்தக்க வடமொழியாகிய கிரந்த சாஸ்திரங்களும் வேதாகமபுராணங்களும் தென்மொழியாகிய முத்தமிழ்களும் பிரகாசிக்கத்தக்கதாக நதலிரக்க மிகுந்த வளப்பங்களுடையவனாகி சேரர்குலங் கடைத்தேறத்தக்கதாகச் சபாபதிப் பிரியனென்னும் பெயரையுடையவனாகி சிவபக்தியுடனே ராச்சியபரிபாலனஞ் செய்துகொண்டிருந்தான் சேரமகாராஜன்—எ-று. (௩௪)

வேந்தர் மந்திரக் கிழவர்கள் விளங்கமண்டபத்திற்
போந்துவாளித் தவிசுடைப் பொலிந்தரு ஞ்மைமயாள்
காந்தன்மேவிய கனகமன் றிடைப்புக ழாய்ந்த
மாந்தர்கூறமிர் தஞ்செவி மாந்தவுண் மகிழ்வோன்.

இ-ள். தேசதேசராஜாக்களும் மந்திரிமுதலாகிய எழுபத்திரண்டு வினியோகத்தார்களும் கண்டுசேவிக்க உவரத்தினமயமாகிய கொலுமண்டபத்திற்குவந்து மணிமயமாய் விளங்குஞ் சிங்காதனத்தில் கொலுவீற்றிருக்கிறபோது வேதாகமங்களுணர்ந்து சிவபக்தி மிகுந்த பெரியோர்கள் திருச்சிற்றம்பலத்தில் கருணைநிறைந்த சிவகாமசுந்தரிகளிக்க ஆனந்த நடனம்புரியுஞ் சபாபதியினுடைய மகிமையை யுஞ் சிதம்பரதல மகிமாதிசயங்களையுஞ் சொல்லுகின்ற அமிர்தத்தைச் செவியென்னும் வாயினால் பானஞ்செய்து மனதினால் ஆனந்தத்தை யடைவான் சபாபதிப் பிரியனென்னும் சேரமகாராஜன்—எ-று. (௩௫)

துச்சதச்சருக்கம்,

சுள்

காண்ட லெய்தினர் போகமு முத்தியுங்காண்
வாண்ட நாயகன் பொற்பொது வமர்ந்தவானந்தத்
தாண்ட வந்தொழுங் காதலின் தகமைமீக்கொள்ள
வீண்டு மந்திரக் கிழவர்க்கு மிசைத்துடனெழுந்து.

இ-ள். தரிசனஞ்செய்தவர்கள் போகபாக்கியத்தையும் சிவபத்
வியையும் அடையும்பொருட்டாகக் கனகசபையினிடத்தில் ஆனந்த
நடனம்புரியும் சபாபதியைக்கண்டு தரிசிக்கவேண்டுமென்று மனதி
ல் ஆசைமிகுந்தெழுந்ததினால் மந்திரிமுதலாகிய பேர்களுடன் ஆ
லோசனைசெய்து பிரயாணமாகச் சபாபதிப் பிரியனென்னும் சேரம
காராஜனெழுந்தான்—எ-று. (ந.சு)

முரசமார்ந்தெழ வலம்புரிச்சங்கின முழங்கப்
பரசபல்லியந் துவைத்திடவந்திகர் பரவ
நிசைசெய்சாமரக் கால்பொரவெண்குடை நிழற்ற
வரசொண்ணிலர் புடைவரச் சிவிகைமீ தணைந்தான்.

இ-ள். பேரிகை-மத்தளம்-தாளம்-காகளம் - வலம்புரிச்சங்கங்க்
ள் முதலிய வேதவாத்தியங்கள்முழங்க, மாகதார்கள்புகழ, இரண்டுபக்
கத்திலும் பெண்கள் வெண்சாமரைகளால் சிறுகாற்றுவரும்படிவீச,
முத்தின் வெண்குடை நீழலில் சபாபதிப்பிரியனென்னும் சேரமகாரா
ஜன் நவரத்தினமயமாகிய தங்கச்சிவிகையிலேறிக்கொண்டு இராஜாக்
களும், மந்திரிகளுஞ், சேனாபதிகளுஞ், சதுரங்கபலங்களுஞ் சூழ்ந்
துவரச் சிதம்பரத்திற்குப்போகப் பிரயாணமாகி நடந்தான்—எ-று.()

செறுத்தகோபமூந் தழற்கண்ணுந் திறற்கையுங் கோடும்
பொறுத்துமேனியுங் கறுத்தடல்புரிந்திட நிழலை
வெறுத்துலாவரு மேருவும்பலவென வல்லி
யறுத்துலாவிய களிற்றினமளப்பில நெருங்க.

இ-ள். மிகுந்த கோபங்கொண்டு நெருப்புப்பொறிபறக்குஞ் சி
வந்த கண்களையும் வலிமையையுடைய துதிக்கையையும் பிறைபோன்
ற கொம்புகளையும் உடையதாய் நீலநிறத்தோடுங்கூடி மகமேரு அநே
க உருவங்களைக் கொண்டதையொத்து தன்னிழலை வேற்றானையென்
று சங்கிலிகளையறுத்துக்கொண்டு பாய்கின்ற உயர்ந்த மதயானைக்கூ
ட்டங்கள் அணியணியாக நெருங்கிவர—எ-று. (ந.அ)

அருக்கோறிய தேனொளவளவிலா விரத
நெருக்கமிக்குற ஆழியினீடிய வெங்கா
லுருப்படைத்தன தூரகதமுலப்பில நிலாவச்
செருப்பொருப்பென விருதருமளவிலர் செறிய.

இ-ள். சூரியோறிவரும் இரதங்களைப்போல எண்ணிக்கையில் லாத தேர்களும் பிரளையகாலப்பெருங்காற்றானது உருவத்தையொத் த அளவில்லாத சூதினாத்திரள்களும் யுத்தத்தில் வெற்றிகொண்டு வி ருதுகள்பெற்ற காலாஸ்கூட்டங்களும் பத்திபத்தியாய் நெருங்கிவந் தது—எ-று. (௩௯)

படிமறைத்தன நடவியபதா்கினி படியிற்
பொடிமறைத்தன மாதிரப்பொலிவைவவாள் விசும்பைக்
கொடிமறைத்தன வாதித்தர்குருச்சுட ரரசர்
முடிமறைத்தன மறைத்தனகடலெர்லி முரசம்.

இ-ள். பூமிதெரியாமல் மறைத்துக்கொண்டு சதுரங்கசேனைகள் நடக்கிறபோ தெழுந்ததூளிகள் எண்திக்குகளையுமறைத்தன துகிற் கூட்டங்க ளாகாசத்தைமறைத்தன இசாஜாக்கள் கிரீடங்களினதுகாந் தி சூரியகிரணங்களைமறைத்தன பேரிகைமுதலிய வேசைகள் கட லொலியையுமறைத்தன—எ-று. (௪௦)

செந்தமிழ்க்கலை வடகலைதெளிந்தவ ரோத்தத்
தந்திரத்திரு மறையவர்தாபதர் வாழ்த்த
விந்திரத்திரு வீதெனப்பூதல மிசைப்ப
வந்திறுத்தனன் சுந்தரச்சையமால் வரைப்பால்.

இ-ள். இயலிசைநாடகமென்னு முத்தமிழ்க் கவிவாணர்களும் தெலுங்கு கிரந்தமுணர்ந்த புலவர்களும் யாகாதிகருமங்கள்செய்யும் வைதீகப்பிராமணர்களும், முறிவர்களும், வாழ்த்தி யாசீர்வாதஞ்செய் யச் சபாபதிப்பிரியனென்னும் சேரமகாராஜன் வருகின்ற சிங்காரத் தைப் பூமியிலுள்ளோர்பார்த்து இந்திரபோக மிதுதானேவென்று அ திசயிக்கத்தக்கதாகவந்து தென்பாற் காவிரிநதியும் வடபாற் கிருஷ்ண வேணிநதியும் பிறக்குமிடமாகிய சையமலை யடிவாரத்தில் இறங்கி னான்—எ-று. (௪௧)

குடதிசைக்கட லெழுந்தொரு குலகிரியாற்றிற்
புடவியிற்குண திசைநெறிப்பொலிந்துசெல் வதுபோற்
றடமிலங்கிய சையமால்வரையினே யிகந்து
நடவுகின்றது துன்றியநராதிப னனிகம்.

இ-ள். மேற்குச்சமுத்திரம்பொங்கி எழுந்துவந்து மகமேருவி ல் இளைப்பாறிச் சுற்றிக்கொண்டு கிழக்குசமுத்திரத்திற்குப்போகிற துபோல் விசாலமாய்விளங்குஞ் சையகிரிச்சாரலி லிறங்கியிருந்து அ வணின்றெழுந்து சிதம்பரதலத்து மார்க்கமாகச் சபாபதிப்பிரியனெ ன்ணும் சேரமகாராஜனது சேனாசமுத்திரம்நடந்தது—எ-று. (௪௨)

மூச்சகங்களு மண்டமுமுறையினிற் பயந்த
கச்சகங்கொளாக் கனமுலைகணவற்கு விடத்தை
வைச்சகந்தரம் கன்புடைமன்னவன் படைக்கட்
டுச்சகன்கள வாசையாற்சோர்வுபார்த் தணைந்தான்.

இ-ள். சுவர்க்கமத்திய பாதாளமென்னு மூன்றுலோகங்களையும்
பெற்றுக் கச்சக்குளடங்காத கனதனங்களையுடைய சிவகர்மசவுந்தரி
ஆலகாலவிடத்தைக் கண்டத்தில் நிறுத்தினதினால் நீலகண்டமூர்த்தி
யென்னும் பெயரையுடைய சிவபெருமானுக் கடிமைபூண்ட சபாபதி
ப்பிரியனென்னும் சேரமகாராஜன் சேனைக்குள்துழைந்து திருடவே
ண்டிமென் றுசைகொண்டு துச்சகன் சமையம்பார்த்து வந்துசேர்ந்
தான்—எ-று. (சுந)

உரியசூத்திர னிவனெனவுருக்கொடு வந்த
கரியநெஞ்சின்ன் றனையடற்காவல னேவல்
புரியுமாக்களோர் பொன்பொதுசமையுடைத் தேற்றிப்
பெரியகாவலா லிவன்றனைப்பேணினர். சென்றார்.

இ-ள். வேளாளர்வேடம் பூண்டிவந்த கபடமனத்தோனாகிய து
ச்சகனைச் சூத்திரஜாதியானென்று இராஜனது ஏவற்றொழில்செய்யும்
காவற்காரர்கள்கண்டு பிடித்தடித்துத் தங்கச்சமையை யவன் றலைமீது
வைத்து அநேகங் காவற்காரர் பத்திரமாகப் புடைசூழ்ந்துவர சேனை
களுடனே யழைத்துக்கொண்டிபோனார்கள்—எ-று. (சுச)

அன்னபோதவ னிச்சுமைதுறந்துநா மகன்றும்
றுன்னுமன்னவர் புடைத்திடுந்துயரமே செய்வார்
பொன்னினீள்குமை சோர்விடைக்கொணர்ந்துபோ வதுவே
நன்னலத்தென மகிழ்ந்திடநாடியே வந்தான்.

இ-ள். அக்காலையில் துச்சகனுனவன் நாம் இந்தப் பொன்சுமை
யைப் போட்டுவிட்டோடினால் சுற்றிக்கொண்டிவருங் காவற்காரர்பிடித்
துக்கொண்ட டடித்துக் கொன்றுவிடுவார்களென்றுபயந்து ஆலோசித்
துப் புண்ணியவசத்தினும் றங்கச்சுமை நமதுவசமாயிருக்கின்றது இ
ச்சுமையை எவ்விதமாயினுங் காவற்காரர் அசந்திருக்கும்வேளைபார்த்
து எடுத்துக்கொண்டு போகலாமென்று மனதில் எண்ணிச் சந்தோஷி
த்துக் களவுசெய்யத் தகுந்தயிடத்தைநாடிச் சென்றான்—எ-று. (சுரு)

ஆய்ந்தமெய்ப்பொருண் மாதவரடர்ந்தவெம் புலனைக்
காய்ந்தடர்த்தவை செல்வழிக்காக்குமா போல
வேந்தனேவலர் துச்சகனினேவினில் விடாமற்
போந்துகாவலை மேவினர்வினாந்தனர் போனார்.

இ-ள். வேதாகமங்களிற்சொல்லும் மெய்ப்பொருளையுணர்ந்த சிவயோகிகளாகிய தபோதனர்கள் தங்கள்மனதை மெய்-வாய்-கண்-மூக்குச்-செவி யென்னும் பஞ்சேந்திரியங்களின் வழியாய்ச் செல்லாமற் காப்பதுபோலச் சேனேபோகின்றபோதும் இறங்கினபோதும் துச்சகன் எண்ணப்படிச்செல்லவொட்டாமல் இராஜாவின் காவற்காரர்கள் உறுதியாய்க் காவற்படுத்திக்கொண்டு சீக்கிரமாய்ச்சென்றார்கள்—எ-று.

பராகமண்டகோ ளகையுறப்படைபுடை நெருங்க
வராகமீசனே யன்றிமற்றயலிலா தருள்கூர்
தராதலாதிபன் சராசரஞ்சராசரச் சயிலப்
புராரிதன்வடி வாகியபுரிக்கய லடுத்தான்.

இ-ள். சதுரங்கசேனேகளுஞ்சூழ்ந்து நெருங்கி நடக்கின்றகாலத்தில் எழுந்ததூளி பிரமாண்டகோளகைவரைக்கும் நெருங்க வராகபுராணத்திற்குரிய சிவபெருமானையன்றி மற்ற தெய்வங்கண்மீது விருப்பமில்லாத மகா சிவபக்தனாகிய சபாபதிப்பிரியனென்னும் சேரமகா ராஜன் மேருவை வில்லாகவளைத்து முப்புரத்தை நகைத்தெரித்த பாமசிவன்சொருபமாகித் தாபராஜங்கமாத் ஜீவகோடிகள்விளங்குஞ் சிதம்பரதலத்துக்குப் புறத்தில்வந்திறங்கினான்—எ-று. (சஎ)

பைவனாகவேந் தறிந்தெளிதுரைக்கவும் படுமே
யெய்வனானென வருமதனெரியெழ விழித்த
சைவநாயகன் சதுமறைநாயக னெண்ணுந்
தெய்வநாயக னடம்புரிதில்லைமா நகரம்.

இ-ள். பஞ்சபாணத்தினால் எய்வேனென்று ஐங்கணையோடும் வந்தெதிர்த்த அனங்கனே நுதல்விழியால் எரித்தவன் சைவசமத்தலைவன் நான்குவேதங்களுக்கும்நாயகன் தெய்வங்களுக்கெல்லாமுதல்வன் ஆனந்தநடனம்புரியும் சிதம்பரதலத்தின் மகிமையை ஆயிரமுகமும் இரண்டாயிரம்நாவுமுள்ள ஆதிசேடனாலும் அறிந்து புகழமுடியாது—எ-று. (சஅ)

புண்டரீகமூந் திசைமுகம்பொலிந்தவா ரணமு
மண்டிபேரொளி யன்னமுமலர்ந்தசொற் கரும்புங்
கண்டபல்பொருட் டோற்றமுங்காட்சியுங் கவினுங்
கொண்டுநான்மறை யவனெனக்குலவுவ பழனம்.

இ-ள். தாமரைமலரும் நான்குமுகங்களிலும் விளங்குகின்ற நான்குவேதங்களும் மிகப் பிரகாசத்தையுடைய அன்னவாகனமும் கரும்பையொத்த மொழிகளையுடைய சரஸ்வதிதேவியும் சகல வளப்பங்களையுண்டாக்குஞ் செயலும் தன்னிடத்தில் எப்பொருளும் கண்ணா

தக்காணவிளங்கும் அழகையுடைய பிரமணைப்போல் தாமரைமலர்களு
ம் நான்குதிக்கிலுஞ் சங்கினங்களும் அன்னப்பட்டிகளும் சென்னெ
ற்களும் கரும்புகளுங் கற்கண்டு சற்கரை வெல்லமுதலிய ரசவர்க்கங்
களு முண்டாகிற வளப்பங்களைக்கொடுக்கின்ற அழகையுடைய வயல்
கள் பிரகாசிக்கும்—எ-று.

(சக)

கோடுதாங்கலா நேமிமேற் குலவலாற்குலப்புள்
னாடுமேவலா லரியரவத்தினு லும்பர்
நாடுகீழ்ப்பட்ட வேங்கலாற் பசுமைநண்ணுதலா
னீடுமாலெனப் பொலிவன நெருங்குதண்டலைகள்.

இ-ள். சங்குசக்கரத்தைத்தரித்தும் கருடன்மீதேறியும் தேவே
ந்திரன் துதிக்கிறதினாலும் வரமனாவதாரங்கொண்டு தெய்வலோகத்தி
ற்கும்மேலாக வளர்ந்துநின்ற பச்சைநிறமாகிய விஷ்ணுவைப்போல்
கொம்புகளைத்தாங்கி சக்கரவாகப்பட்டிகள் மேலேயிருக்க வண்டிக
ளின் ரீங்காரவொலியுங்கூடித் தெய்வலோகத்துக்கு மேலாய்வளர்ந்
து பசுமைதங்கிய இலைகள்தழைந்த தோப்புகள் நெருங்கிவிளங்கு
ம்—எ-று.

(ரு)

அளியுமேனிறை புளகமு மலர்முகமுங்கட்
டுளியுமுட்டுக ளின்மையு மீரமுந் துவன்றிப்
பளிதகுங்குமப் பயோதரி பணியுமெய்ஞ்ஞான
வெளிநடந்தொழு மன்பரின் விளங்குவபொய்கை.

இ-ள். கருணையோடு தேகமெல்லா மயிர்க்குச்செறிதலும் புன்சி
ரிப்போடுங் கூடியமுகமும் ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிதலும் இரக்கமு
ம் கலவைச்சந்தனமணிந்த தனபாரமும் உடைய சிவகாமசுவந்தரி க
ண்டுமகிழும் ஞானகாசருபமாகிய ஆனந்தத்தாண்டவத்தைத் தரிசு
னஞ்செய்த சிவனடியார்களைப்போல் வண்டிகளும் மலர்ந்த செந்தாம
ரையாகிய முகங்களும் பூத்தேன்றுளியும் தாமரை நீலோற்பல வரும்
புகளினினிமையுங் குளிர்ச்சியும்பொருந்திய தடாகங்கள் பிரகாசித்
தும்—எ-று.

(ருக)

ஆளுநாயகன் நில்லையினணிபெறுங் கோளின்
கேளுலாவுற வளொழு கிளர்மதிலண்ட
கோளமீதுறச் சோதிகள் குலவியநேமி
வாளமால்வனா யேழுள வேலவைமானும்.

இ-ள். அடியேனே யடிமையாகப் படைத்தாண்டு இரட்சிக்குஞ்
சிவருபமாகிய சிதம்பரதலத்தில் அலங்காரம்பெற்ற சிவாலையத்தின்
பிரகாசம் பாய்ந்துலாவ ஆகாயம்வரைக்குமளவிய கோபுரங்களோடு

ஹ்ருதய ஏழுமதில்களுக்கு பிரமாண்ட கோளகைவரைக்கு முயர்ந்து
நவக்கிரகங்களின் பிரகாசத்தை யுட்படுத்தி ஏழுதீவுகளையுஞ் சுற்றிக்
கொண்டிருக்குஞ் சக்ரவாளகிரி ஏழிருக்குமாயின் இணையாகச்சொல்
லலாம்—எ-று. (௫௨)

ஏமவெற்பெழு மூழிதோ றலைந்துகு மிறவாக்
காமரித்தலத் துளதெனத் தளர்வறக்கருதித்
தர்மனாத்தவி சுறைபவன் பற்பலசமைத்த,
சேமமேருவிற் சிறந்தபொற் செறிந்தகோபுரங்கள்.

இ-ள். தங்க நிறத்தையுடைய மகமேருவானது பிரளையகாலங்
ளில் அலைந்துலைந்து கெடுகிறதென்று கமலாசனத்திலிருக்கும் பிரம
தேவன் ஆலோசனைசெய்து எக்காலத்தினும் இந்த சிதம்பரதல மழி
வில்லாமு லிருக்கிறதென்று நிச்சயித்து அநேக மகமேருகளை அமைத்
துவைத்ததுபோலப் பிரகாசிக்கின்ற கனகமணிக் கோபுரங்கள் நெரு
ங்கியிருக்கும்—எ-று. (௫௩)

அடர்ந்தவண்டமு டிடைவிடா தனைந்தகோபுரத்தை
நுடங்குதேரொடும் வாயிலினுழைந்துபோ துவன்வான்
றொடந்தநீனொறி விலகிமுன் சூழ்வனல்லாது,
கடந்துபோகவும் வல்லனோ வெழுபரிக்கதிரோன்.

இ-ள். பிரமாண்டம்வரைக்கும் அளவி நெருங்கியிருக்குங் கோ
புரங்களின் மேனிலை வாயல்வழியாகத் துவசங்களினால் அலங்கரித்த
தேருடன் துழைந்துபோயும் விலகியும் மகமேருவை ஆகாயமார்க்க
மாய் வலம்வருகிறதுபோல வருவதேயல்லாமல் சிதம்பர கோபுரங்
களைத் தாண்டிப்போக எழுகுதிரைகள்பூட்டிய ரதத்தையுடைய ஆதித்
தனுக்கும் வல்லமையுண்டோ—எ-று. (௫௪)

தேறுமாகரு மரம்பையர் தொகுதியுஞ்செறிய
வேறுவேறுதிர் முத்தமு மணிகளும் விரிந்து
மாறுமாறெதிர் விளங்கலால் வயங்குதாரகைப்பே
ராறுபூதலத் தனைந்தமை யணையவாவணங்கள்.

இ-ள். தெனிந்தஞானமுடைய தேவர்களும் அரம்பை-ஊர்வசி-
திலோத்தமைமுதலிய தேவகணிகையர்களும் ஆகாயவீதியில் நிறைநி
ரையாக நெருங்கிநின்று தரிசிக்கின்றபோது அவர்களணிந்திருக்கும்
முத்துகளும் இரத்தினங்களும் உதிர்ந்து எதிரொதிர் இரண்டிபுறமு
ம் வரிசையாயிருப்பதுபோலவும் ஆகாயத்திற் பிரகாசிக்கும் நட்சத்
திரங்கள் பூதலத்திற் சேர்ந்ததுபோலவும் சிதம்பரதலத்துக் கடைவி

திக ளிருபுறத்திலும் நவரத்தினராசிகள் குவியலாகக் குவித்துக்கொண்டு வியாபாரஞ்செய்வார்கள்—எ-று. (௫௫)

முத்தியர்வது தில்லையம்பலமென முயங்குஞ்
சித்தமேவிய வானவர் சிறப்பினுலுறைந்து
வித்தகத்துடன் மத்தம விமானங்க ணினாத்து
வைத்தவாமெனப் பொலிவன மாடமாளிகைகள்.

இ-ள். மேலாகிய மேட்சமென்பது சிதம்பரதலம் என்று மன்
தில் தெளிந்துகொண்டு தேவர்கள் தத்தம்திவ்யவிமானங்களிலேறிவந்
து சிதம்பரதலத்தில் வாசமாயிருக்க இறங்கி மேன்மைபொருந்தியவி
மானங்களைப் பத்திபத்தியாய் நிறைந்திருப்பதுபோலச் சகலவலங்கார
த்துடன் மேனிலை மாடமாளிகைகள் வீதிகளில்விளங்கும்—எ-று. ()

துங்கமாளிகை வெண்கதைச் சோதிநாற்றிசையும்
பொங்கிமீதுசூழ்ந் திலகியபொலிவுமான் மழுச்சேர்
செங்கையான்வடி வாகியசிவகங்கை தனைவான்
கங்கைமாநதி வலம்வருங் காட்சியைக்கடுக்கும்.

இ-ள். உயர்வாகிய மேலணிமாடமாளிகைகளின் வெண்மையர்
கிய ஒளி நான்குதிக்குகளிலும் பரந்து ஆகாயத்திற் பிரகாசிப்பதியா
துபோலுமெனின் மாணையும் மழுவையும் செங்கையிற்றரித்திருக்கும்
பர்மசிவனுருவாகிய தீர்த்தங்களிற் சிறந்த சிவகங்காதீர்த்தத்தை வெ
ண்மையையுடைய ஆகாயகங்கை மேலாகப் பிரதட்சணஞ் செய்துக்
கொண்டிருப்பதுபோல் விளங்கும்—எ-று. (௫௬)

மொய்த்தபேரொளிப் பரிதிதேர் முயங்கியபரிமேல்
மத்திகைக்குழா மெனப்பொலி மாடவெண்பதாகைப்
பத்திதாக்குத லொழிவறத் தொழில்புரிபாகன்
கைத்தலத்தினுக் குதவிசெய் நலத்தினைக்காட்டும்.

இ-ள். அதிக கார்தியோடுங்கூடிய சூரியனது இரதமானது சித்
ம்பர பட்டணத்துக்கு மேலாகவரும்போது தேரிற்பூட்டியிருக்கும்
ஏழுகுதிகைகளையு மேலணிமாடங்களில் வரிசையாகக்கட்டிய வெண்
மையையுடைய துவசங்கள் காற்றின்பெருக்கினால் எந்நேரமும் ஓய்
விலாமலசைந்து தேர்ப்பாக்குகிய அருணனது கரங்களுக்கு உதவி
செய்வதுபோலுமிருந்தன—எ-று. (௫௭)

அருங்கலைத்துறை வேள்வியோ ரளப்பருமிரதங்
கருங்குளத்திறை விழாவினிற் கதிர்மணிநெடுந்தேர்

மருங்குமுத்தரு வானவர்விமானங்கண் மறுகி
னெருங்கியிவ்வகைத் திவையென நினைக்கவுமரிதால்.

இ-ள். அரிதர்கிய சாத்திரவிதியின்படி யாகங்கள்செய்யும் அநே
கம் தபோதனர்கள் தேர்களும் நீலகண்டமுடைய அம்பலவாணமூர்த்
தி எழுந்தருளியவரும் நாகரத்தினமணிகளின் பிரகாசம்பொருந்தி யுய
ர்ந்த தேர் திருவிழாவைத் தரிசிக்கப் பக்கங்களில் சூழ்ந்த தேவர்களி
ன் விமர்னங்களும் வீதிகளில் வந்திறங்கி நிறைந்திருக்கும் இந்தச்சிங்
காரங்களை இவ்விதமென்று மனதில் நினைப்பதற்கும் அரிதாகிப் பிரகா
சித்துக்கொண்டிருக்கும்—எ-று. (ருக)

திலகவாணுத லரிவையர் தேவர்தந்நெருக்கிற்
சூலவுமாமுடி யுதிர்மணியலகிநிங் குப்பை
யுலகநாயக னம்பலங் காணியவுவந்து
தலனுறும்பரி தியருடன்மலையக் குறுமால்.

இ-ள். நெற்றியிற் நிலகமுதலிய நான்குவகை யலங்காரங்களும்
பெற்ற வனிதையர்களுடன் தேவர்களும் நெருங்கி வருகிறபோது கி
ரீடங்களும் ஆபரணங்களும் ஒன்றோடொன்றுபட்டு உதிர்ந்த நவரத்
தினப்பொடிகளைப் பெருக்கிக் கூட்டிவைத்திருக்கின்ற குப்பைகள்
உலகநாயகன் ஆனந்த நாட்டியஞ்செய்யும் பொன்னம்பலத்தில் திரு
விழாவைத் தரிசிக்கவந்த சூரியர்களைப்போற் பார்ப்பவர்களுக்கு மய
க்கத்தை யுண்டாக்கும்—எ-று. (கூ0)

ஒன்றிலாதவைம் புலன்வழித் தடைபடா துலகை
வென்றமாதவர் மன்றிடைநடந்தொழ வியைந்து
துன்றுமன்பொடு செல்வழிச்சுரர்முடி யிடைவீழ்
மன்றன்மாலையே வழியிடை தடுப்பனமறுகு.

இ-ள். நன்மார்க்கம் பொருந்தாத பஞ்சேந்திரியங்களின் வழியி
ல் மனதைமறிக்காமல் மயக்கு முலகநடையெவன்ற தபோதனர்கள்
திருச்சிற்றம்பலத்தில் அம்பலவாண மூர்த்தியினது ஆனந்த நாட்டிய
த்தைத் தரிசனஞ்செய்துபணிய நிறைந்தபக்தியுடன் வினாவாக நடந்
துவருகின்றவர்களைத் தேவர்கள் கிரீடங்களில் அணிந்திருக்கும் எப்
போதும் நீங்காத வாசனையையுடைய கற்பகமலர்மாலைகள் தவறி பூமி
யில் விழுந்து அந்தவீதியில் தடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றது—எ-று. (1)

நீடுமண்ணல்பான் மலையகன்செறிந்தமை நிகர்ப்ப
மாடியர்ந்தபே ரம்பலச்சோதியும் வடபாற்
கோடுகொண்டெழி னிழலுமிழ் குலவியவடத்தி
ணாடுதங்கிய பசுமையுங் கலந்துநின்றொளிரும்.

இ-ள். கனகமணிகளாலமைந்த திருச்சிற்றம்பலத்தின் பிரகாசமும் சபைக்கு வடதிசையில் உயர்ந்த கொம்புகளிற் பச்சைநிறமாகிய இலைகள் தழைத்திருக்கும் ஆலமரத்தின் அதிகபிரகாசமுங் கலந்து உயர்வாகிய அநேகஞ் சூரியகாந்தியையுடைய சபாபதியும் மரகதமணிபோன்ற சிவகாமசுவந்தரியுஞ் சேர்ந்து விளங்குவதுபோலப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்தது—எ-று. (கூஉ)

மதியமீதுகீழ் வடத்தருவயங்குற வெறுக்கைப்
பொதுவெழுஞ்சுட ரண்டமேற்பொலிவதோ திமழுங்
கதுவுகேழலு மாயயன்கண்ணன்முன் மேட
முதிருநீடொளித் தழற்பிழம்பென்னலா மொழியின்.

இ-ள். ஆகாயத்திற் பூரணசந்திரன் உதயமாகிவிளங்க பூமியில் ஆலமரத்தின் பச்சைநிறம்விளங்க கனகசபையின் பிரகாசம் பிரமாண்டகடாகம்வரையிற் பொருந்திநிற்பது வெண்மையையுடைய அன்னவருவங்கொண்ட பிரமணும் பச்சைநிறத்தையுடைய பலம்பொருத்திய வராக உருவங்கொண்ட விஷ்ணுவும் அடிமுடி காணநின்ற அழற்பிழம்பென்று சொல்லும்படி பிரகாசிக்கும்—எ-று. (கூஉ)

திருநடந்தொழு வோர்சிவமாகிய செயல்போ
லருளிலங்கிய வம்பலத்தாடகத் தொளியா
லிருபெருஞ்சுடர்த் தாரகையெழிற்சரா சரங்கண்
மருவியுள்ளன தமனியவடிவமாய் வயங்கும்.

இ-ள். அழகிய ஆனந்தத்தாண்டவத்தை தரிசனஞ்செய்தவர்கள் ஒப்பற்ற சிவபெருமா னுருவத்தையடைவதுபோல் சபாபதியின னுக்கரகத்துடன் விளங்கியிருக்குந் தங்கமயமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்தின் பிரகாசத்தினால் சூரியன் சந்திரன் முதலிய நவக்ரகங்களும் நட்சத்திரங்களும் தேவர்கள் மனிதர்கள் முதலிய சரப்பொருள்களும் கல் மரமுதலிய அசரப்பொருள்களும் தங்கநிறமாய்விளங்கும்—எ-று. ()

விழைவுகொண்டனை விண்ணவர்மகுடகோ டுகளின்
றழைவுகொண்டெழு கற்பகத்தமனிய மாலை
யிழைநெருக்குற வீழ்வனபொற்றல மெனப்பொன்
மழைமுகிற்குல மொழிவறப்பொழிவன மானும்.

இ-ள். தரிசனஞ்செய்ய விருப்பமாகிவருந் தேவர்களுடைய கிரீடங்களி லணரிந்திருக்குந் தங்கநிறமாகிய கற்பக மலர்மாலையும் ஆபரணங்களும் ஒன்றோடொன்றுநெருங்கி நழுவிவிழுகின்றவை சிதம் பராகரந் தெய்வலோகமென்று மேககூட்டங்கள் இடைவிடாமல் பொன்மாரிபொழிவதுபோல் விளங்கும்—எ-று. (கூடு)

எண்டலத்துறு கடவுளரிழைத்திடும் யாகத்
துண்டவேண்டிய வண்டார்தம்மேனியோ வொளியே
கொண்டவங்கியின் கொழும்புகையண்டகூடத்து
மண்டலாற்றெய்வ நதியமுமாகுதி மனைக்கும்.

இ-ள். சிதம்பரநகரிலிருக்கும் பூசார்கள் யாகங்கள்செய்கிற வி
டங்களில் ஆகுதிவாங்கவருந் தேவர்களது தேககாந்தி அக்கினிச்சோ
திபோற் பிரகாசிக்க யாகத்தில் உண்டாகின்ற வாசனையோடுங்கூடிய
புகையானது பிரமாண்டமெங்கும் நிறைவதினால் ஆகாய கங்காநதியு
ம் ஆகுதிவாசனைபெற்று விளங்கும்—எ-று. (௬௬)

படைப்புறத்தினை மறைப்பனபணிலங்கள் பழன்
மடைப்புறத்தினை மறைப்பனமணிமுத்த மைந்தர்
தொடைப்புறத்தினை மறைப்பனதும்பிகண் மறையோர்
கடைப்புறத்தினை மறைப்பனகடவுளர் தொகுதி.

இ-ள். வயல்களில் உழுதபடைச்சால் ஓரங்களைச் சங்கினங்கள்ம
றைக்கும் அச் சங்கினம்சுன்ற முத்துக்கள் வயல்களின்நீர் மடைப்புற
ங்களைமறைக்கும் நவரத்தினாபரணங்களணிந்த ஜனங்களின் புட்பமா
லைகளை வண்டுகள்மொய்த்து மறைக்கும் வேதிய ரகத்துவாயில்களைத்
தேவர்கள் ஆகுதிகொள்ளும்பொருட்டு நிறைந்து மறைத்துக்கொள்
வார்கள்—எ-று. (௬௭)

நெடியமான்முதற் கடவுளர்நிறைதலர் லறையுந்
படியிலாமைமயான் மகத்தொடுதவம்பர வுதலான்
முடிவிலாமைமயா னற்கதிதருதலான் முடியா
வடிகள்வாழ்தலா லாரணமனையதந் நகரம்.

இ-ள். அரிபிரமாதிமுதலாகிய தேவர்கள் நிறைந்திருப்பதினாலு
ம் குற்றங்களில்லாச் சொற்களும், மகங்களும், தவங்களும், தோத்தி
ரங்களும் பரவி இருப்பதினாலும், முடிவிலாமையினாலும், மோட்சத்
தைத்தருவதினாலும், ஒருவராலுங் கண்டறிய முடியாத சிவபெருமா
னது திருவடிவாழ்தலாலும் வேதம்போற் சிதம்பரநகரமானது விளந்
தும்—எ-று. (௬௮)

கலிவிருத்தம்.

நிறையும்குணர்வுந் நிதியும்மறமும்
மறையும்கமும் மறுகும்மணமும்
பொறையுந்தவமுந் கொடையும்கமும்
மிறையும்குயிரும் மெனநின்றிலகும்.

இ-ள். மானமும், ஞானமும், நன்மார்க்கமும், தருமமும், வேதங்களும், யாகங்களும், வீதிகளும், அவ்வீதிகளில் கலியாணங்களும், பொறுமைபும், தபமும், தானமும், கீர்த்தியும், இவைகளெல்லாம் சிவமும் ஜீவனும்போலக்கலந்து பிரகாசிக்கும்—எ-று. (௬௬)

அருளம்பலமீ தடர்பொறசுடரா
லிருள்வெம்பகலென் றிவைகண்டிலமா
லுருவும்மருவும் மொருவும்மொருவன்
றருமெய்க்கதியென் பதுமித்தலனே.

இ-ள். அருட்சத்திருபமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்தின் பிரகாசம் மேலெழுந்து தங்கமயமாய் விளங்குவதினால் அச் சிதம்பரநகரில் இரவென்றும் பகலென்றும் காணக்கூடாமல் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் பிரமன் விஷ்ணுமுதலிய உருவப்பொருள்களையும் ருத்திரன் மஹேஸ்வரன் ரிட்களாபமான சுதாசிவம் ரிட்களசித்து நாதவிந்துமுதலிய அருவப்பொருள்களையும் கடந்திருக்கும் பரசிவமாகிய ஒருவன் பரப்ரம்மசொருபத்தை அடியார்களுக்குக் கொடுப்பான் என்று சொல்லப்படுவது இந்தச் சிதம்பரதலம்—எ-று. (௭௦)

மூவாயிரமா முனிலோர்முயலுந்
தாவாதமகந் தனிலுண்மிபொதுத்
தேவாடல்பணிந் தருள்கேர்நகரத்
தோவாதகளிப் பினரும்பொலாம்.

இ-ள். தில்லைமூவாயிரவர்களும் பிரமரிஷிகளும் செய்யும் யாகங்களில் ஆவிற்பாகங்களையுண்டு கனகசபையில் அம்பலவாணமூர்த்தியின் ஆனந்தநடனத்தை தரிசனஞ்செய்து சிவனருள்பெற்றுச் சந்தோஷமடைவதினால் தேவர்கள் சிதம்பரதலத்தைவிட்டு நீங்காமலிருப்பார்கள்—எ-று. (௭௧)

எங்கும்மறையெங் கணுமாகமமே
மெங்கும்மகமெங் கணுமர்ச்சனையே
யெங்குந்தவமெங் கணுநீளறமே
யெங்குந்திருவென் றுமிலங்குறுமால்.

இ-ள். எவ்விடங்களிலும் வேதபாராயணங்களும் ஆகமசாத்திரங்கள் வாசிக்கின்றவர்களும், யாகங்களும், சிவபூசைசெய்கின்றவர்களும், தவஞ்செய்கிறவர்களும், தருமங்கள் செய்கிறவர்களுமாகி இருக்கிறதனால் இலக்குமி எவ்விடங்களிலும், எக்காலத்திலும், அந்தச் சிதம்பரநகரத்தில் விளங்கிக்கொண்டிருப்பாள்—எ-று. (௭௨)

நீடுந்தவமுந் நிதியும்விதியிற்
மேடுங்கதியுந் திகழ்மன்றிடைநின்
ருடும்பதமென் றறிவைச்செறியக்
கூடுந்தகையோர் குணஞென்றுமிலோர்.

இ-ள். அழிவில்லாத தவங்களையும் திரவியங்களையும் வேதாகமங்களிற்சொல்லு முறைமையாகச் சம்பாதிக்கப்பட்ட மோட்சத்தையும்திரகாசம்பொருந்திய திருச்சிற்றம்பலத்தில் எப்போதும் ஆனந்தநடனம்புரியும் பாதாரவிந்தமே கொடுக்குமென்று அறிவுளிளங்கிய பெரியோர்கள் வேறொரு குறைவுமில்லாமற் சந்தேகித்ததுக்கொண்டிருப்பார்கள்—எ-று. (எங்)

வற்றாவினைசெற் றுயர்மாதவமே
யற்றாருமுறா தொளிரொண்கதிவா
னெற்றாசியமன் மெதர்பார்வையினிற்
பெற்றாரினியோர் பெறுபேறுமிலார்.

இ-ள். ஒருகாலத்திலுங் குறையாதவினைகளைச்செய்து மேலாகிய தவத்தையடைந்த பெரியோர்களுக்கும் காணக்கூடாத வொளியையுடைய சூரியமண்டலவரையில் காந்தியைவீசுகின்ற திருச்சிற்றம்பலத்துக்கெதிராகநின்று அம்பலவாணமூர்த்தியைத் தரிசனஞ்செய்தவர்களும் இனிமேற் பெறவேண்டியமோட்சம் வேறேயில்லை—எ-று. ()

கொன்றாருயிருண் கொடுவெஞ்சடனை
வென்றாழியா விரதத்துயர்வோர்
மன்றாடுமலர்ப் பதமல்லதுவே
தொன்றதொளிரும் முளமெய்யுரையோர்.

இ-ள். மனோவாக்குக்காயங்களினால் திருச்சிற்றம்பலத்தில் எப்போதும் ஆனந்தத் தாண்டவம்புரியும் பாதாரவிந்த தரிசனஞ்செய்து தியானமும், தோத்திரமும், வணங்குதலும் உடையவர்கள் உலகத்தில் உள்ளஜீவகோடிகளது பிராணனைப்பிடித்து வருத்துகின்ற எமதருமபாஜனைவென்று அழிவில்லாத தபோமகிமையைப் பெற்றவர்களாவார்கள்—எ-று. (எங்)

எய்தாதபெரும் பதமெய்திடினா
நொய்தாநினைவோர் துவன்மன்றுறையும்
பைதாழரவா பாணன்பணியே
செய்தார்வமுறாந் திகழ்வாழ்வுடையோர்.

இ-ள். வேதாகமங்கள் துதிக்குந் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆதி
சேடன்முதலிய நாகங்களை ஆபரணமாக அணிந்துகொண்டு நடம்
புரியும் அம்பலவாணமூர்த்தியின் பாதாரசிந்தங்களுக்குத் தொண்டு
செய்வோர் மற்றவுலகத்தார் யாகாதி புண்ணியங்கள்செய்து அரிதாக
ப்பெறும் சுவர்க்காதி பதவிகளை அற்பமென்றெண்ணி வெறுத்துப்
பேரின்பவாழ்வை யடைவார்கள்—எ-று. (எசு)

அறிவாறறிவா லறியாறிழையும்
மறிவாராருளா லறிவார்பிற்தொன்
றறிவானமையா ரறியாமையிடத்
தறிவாமெனமெய் யறிவூடமைவார்.

இ-ள். தெயிந்துக்கொள்ளத் தக்கவர்கள் விவேகத்தினால் அறித
ற்கரிதாகிய சிவஞானத்தைப் பரிபூரண ஞானமுள்ள ஞானசாரியர்
அநுகரகத்தினால் தெளியத் தெயிந்துகொண்டு மற்றொன்றைத் தெயி
ந்துகொள்ள இச்சிப்பது அஞ்ஞானமென்று நீக்கி சிவயோகநிட்டை
யிலிருந்து பாமசிவதரிசனத்தை அடைந்த சுந்தோஷத்தினால் தத்து
வங்களையும் உலகங்களையும் சிவசொருபமென் றறிந்திருக்கும் உண்
மையாகிய சிவஞானத்தையுடைய சிவயோகிகள் சிதம்பரதலத்தில்
எழுந்தருளியிருப்பார்கள்—எ-று. (எஎ)

வேதாகமநூல் விரிநூல்பலவும்
மோதாவுணரும் முணர்வுக்குணர்விந்
நாதாநிகடந்து நடம்புரியுந்
தாதாகமலச் சுரணென்றுணர்வேவார்.

இ-ள். வேதாகமங்களின் விரிவாகிய அநேகசாத்திரங்களை படி
த்தறிந்த அறிவுக்கறிவினால் நாதவிந்துகளாதீதமாகி ஆனந்தநடனஞ்
செய்யும் வேதாகமங்களென்னும் பராகங்கள் விளங்கும் பாதாரசிந்
தங்களே இரட்சிக்கும் பொருளென்றுணர்ந்த சிவயோகிகள் அத்தல
த்தில் வாசமாயிருப்பார்கள்—எ-று. (எஅ)

ஆறாறுகடந் தருளாரணமுந்
தேனாதாளிர்தற் பரசிற்கனகத்
தூறுவுணரா வருகாமகிழும்
பேராவரிற் பெறுவாரிலரே.

இ-ள். முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கு மேலாகிய வேதத்தின
லும் விச்சயிக்கப்படாமல் பிரகாசிக்குந் தற்பரப்பொருளாகிய ஞான
காசமென்னும் சிதம்பரத்தை அறிவினாலறிந்து மனதுருகி ஆனந்தத்

தையுடையும் பேறுபெற்றவர்களினும் மேன்மையாகிய பதவியை அடையவர்கள் இல்லை—எ-று. (எக்)

இத்தன்மையொன் றுமிருப்பதுமெய்
வித்தன்னதுமுத் திவிரும்பினர்தஞ்
சித்தங் கணிலா யதுசித்துருவத்
தத்தன்வடிவா கியதந்நகரம்.

இ-ள். இத்தன்மையையுடைய மேன்மையைப் பெற்றவர்கள் எப்போதும் நித்தியஞானப்பொருளாகிய மோகூதத்தைத்தானே விரும்பினவர்கள் சித்தங்களிற் பிரகாசிக்கும் ஞானசொருபமாகிய பரமசிவன் வடிவாகிவிளங்கும் அந்தச்சிதம்பரபுரம்—எ-று. (அ0)

எழுசீர்க்கழிநெடியாசிரியவிருத்தம்.

முல்லைத்திருநகை வல்லைப்பொருமுலை முடியாவுமைதிரு வடிபேணத், தொல்லைப் பழமறை யெல்லைத்தனிமுத நெலையாநலமுறு நிலையங்கண், டல்லைப்பொருவினை வெல்லுத்தமர்சிவ மதுவாநெறியருள் பொதுமேவத், தில்லைத்திருநகர் மல்லற்களியொடு சென்றான்மனுநெறி குன்றாதான்.

இ-ள். முல்லையரும்பையொத்த அழகியபற்களின் வரிசையும் சொற்கேட்டான், காய்க்கணையாகிய தனபாறங்களையுமுடைய சிவகாமசவுந்தரி பாதாபவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்து பூசிக்கவும் ஆதிகாரணராயிருக்கும் வேதத்தின்முடிவாகி ஒப்புவமையில்லாத முதன்மையாகிய பரமசிவன் நடம்புரியும் அழிவில்லாத நன்மைபொருந்திய சிவாலையத்தைக் கண்டவளவில் தீவினைகளைப்போக்கிச் சிவசொருபமாகிய பதவியைக்கொடுக்குந் திருச்சிற்றம்பலத்தைச்சேர சிதம்பரபுரத்துக்குள் மதுநீதிதவருத சபாபதிப்பிரியனென்னும் சேரமகாராஜன் மனங்களிக்கவந்தான்—எ-று. (அக)

குலவெற்பினமரு ளடையத்திருநகர் குடிபுக்கனவென மதிமிக்கோர், புலனுற்றறிவரு நலனிற்கிளர்திகழ் பொற்கோபுரமவை முற்காண, விலகப்பொலனணி பெறுநற்சிவிகையி, னிழியாவருணெறி வழியாமத், தலனிற்றுகள்வடி வுறமிக்ககமகிழ் தணியப்பரிவொடு பணிவுற்றான்.

இ-ள். பிரளையகாலங்களிலேயும் கெடாதிருக்கலாமென்று சப்தகுலபருவதள்களும்வந்து சிதம்பரநகரத்தில் குடியாயிருப்பதுபோலவும் தபோதனர்கள் செவிமுதலாகிய பஞ்சேந்திரியங்களை வசப்படுத்திக்கொண்டு அறிதற்கரிதாகிய சிவசொருபத்தை அறிவினாற்றொரிசிப்

பதுபோலவும் நன்மை அமைந்து தங்கம்யமாய்ப்பிரகாசிக்குங் கோ
புரதரிசனையாகியவுடன் அழகுபெற்று விளங்குந் தங்கப்பல்லக்கை
விட்டிறங்கி விதிமுறைமையாக மனதில் சந்தோஷம்பொங்க ஆசை
யோடும் பூமியிற் றேகம்படத்தக்கதாக ஐந்துவிசை தண்டம்பண்ணி
னன் சேரர்குலாதிபன்—எ-று. (அஉ)

மடமாமகளிர்க ளுடனாடவர்களு மறைநூலவர்களு மிறைபாதத்,
திடமாகியவறி வுடையாரொவர்களு மியல்வாணருமிசை முரல்வாருந்,
தொடராதரவுட னடராமிகுபுகழ் துதியாநிறைகலை மதிகாணுந், கட
லாடுமனவரு ளடலான்மனுநெறி கண்டான்வரவெதிர் கொண்டார்கள்.

இ-ள். சுமங்கலிகளாகிய பூதிகளும் புருஷர்களும் வேதபாராய
ணஞ்செய்யும் பிராமணர்களும் அம்பலவாணமூர்த்தியின் பாதாரவிந்
தங்களில் அதிபக்தியுடைய சிவகணங்களும் மற்றுமுண்டாகிய அடி
யார்களும் கல்வியறிந்தவர்களும் வீணைமுதலியவைகளை வாசிப்பவர்
களும் பராக்கரமங்களைப் புகழுகின்றவர்களும் சூழ்ந்துவர சமுத்திரம்
போல் சகலவித்தைகளையுங்கற்று தயவும் வெற்றியும்படைத்து இரா
ஜநீதிவழுவாத சபாபதிப்பிரியனென்னும் சேரமகாராஜனைச் சிதம்பர
தலத்தாரனைவரும் பூரணசந்திரோதயத்தைக்கண்ட சமுத்திரம்பொ
ங்கி எழுவதுபோல எதிர்கொண்டு அரசனையடைந்தார்கள்—எ-று. (அ)

அளகைக்கதிபதி வரவேர்வரமிகு மமராபதியிற்ற வரவேடுமெய்த்,
துளவக்கருமுதில் வரவேர்வரவிது சொல்வாரொனிலெவர் வல்லாரொன்,
றுளனிற்பயில்கலை யறிவேர்புகழ்தர வெழியார்தெழுமரு ளுடன்வந்
தான், புளகற்றிருவினை யகலப்பரிவொடு பணிவார்கதியுறு மணிவீதி.

இ-ள். அளகாபுரிக் கதிபதியாகிய குபேரன் வருகிறானெவன்
றும், அதிகவரம்பெற்ற அமராபதிக்கதிபதியாகிய தேவேந்திரன் வரு
கிறானெவன்றும், மெய்யிற் றுளசிமாலையணிந்த நீலமேனியனாகிய
மகாவிஷ்ணு வருகிறானெவன்றும் இப்படிவருகின்ற வைபவத்தைச்
சொல்லத்தக்க வல்லவர்கள் யாவரென்றும் கண்டோர் அதிசயிக்க ம
னதில் சகலகலைகளும் அறிந்த கவிவாணர்களாலும் புகழமுடியாத சி
றப்போடு கருணாரசங்கடைக்கண்களினுற்பொழியச் சேரர்குலாதிபன்
எக்காலமும் நீங்காத சஞ்சிதபிராரத்வங்களும் இருவினைகளும் நீங்கி
நற்கதியடையவணங்கித் துதிப்பவர்கள் வாசஞ்செய்யும் மாடமாளி
கைகளையுடைய வீதியில் வந்தான்—எ-று. (அச)

நிலமாமகளிரு மரமாமகளிரு நிகழ்மானிடர்களு மிமையோருங், க
லவாவவரவர் விலகாதுலவிய கனகாசலநிகர் மணிமாடப், பலமாமறு

கெதிர் பரவாவிடையிடை பணியாவுயர்ப்பு வண்போலிவ், லெகா
ளொருகுடை நிழலானருளுட னுற்றாணிதையுறை பொற்கோயில்.

இ-ள். பூலோகத்துப் பெண்களும் தெய்வலோகத்துப் பெண்க
ளும் மாநிடர்களுங் தேவர்களுங் கலந்துநெருங்கி உலாவுகின்ற பொ
ற்குன்றமென்னும் மகாமேருவைபொத்த மேலணிமாடங்கள் விளங்
கும் வீதிகடோறும் அடிக்கடிபணிந்து தோத்திரங்கள் செய்துகொ
ண்டு வெற்றியை ஆபரணமாகவணிய்ந்து புஜபலபராக்ரமத்தினால் து
ட்டநிக்கரக சிட்டபரிபாலனஞ்செய்துகொண்டு ஒரு வெண்குடைநீழ
லில் பூமண்டலமெல்லாம் காத்தருளும் கேரளதேசாதிபதி சபாபதி
யெழுந்தருளியிருக்கும் தங்கமயமாகிய சிவாலையத்துக்குள் இரக்கத்
துடன் வந்தான்—எ-று. (அரு)

விதுவாழ்முடியினன் வடிவாமிதுவென விதியாரணமொழி புகல்வா
சப், புதுமாமலர்விரி மதுவாலுயரலை பொங்கிப்பொழிசிவ கங்கைப்
பான், முதுவாய்ப்பையருட் னருகாமகிழ்வுடன் மூழ்கிச்சூழ்கரை யேறி
ப்பொற், சதுவான்மறையவர் பெறுமாறருளொடு தந்தானுலகின் மிகு
ந்தானம்.

இ-ள். மூன்றும்பிறைச் சந்திரன்வாழுஞ் சடாடவியையுடைய
பரமசிவத்தினது வடிவிதுவென்று வேதாகமங்கள் துதிக்கும் மகாம
கிமையையுடைய தாமரைமுதலிய மலர்கள்மலர்ந்து பரிமளம்வீசித்
தேன்பொங்கி அலைகளோடு வழிந்தோடுகின்ற சிவகங்காதீர்த்தத்தில்
மறைவிதிப்படிக்குச் சகலசாத்திரங்களும் அறிந்த பெரியோர்களுட
ன் ஆனந்தத்தை யடையத்தக்கதாக ஸ்நாநம்செய்து கரையேறி அ
ழகிய நான்குவேதங்களை அறிந்த பிராமணர்களுக்கு மனமகிட்சியோ
டு அநேக தானதருமங்களைச்செய்தான்—எ-று. (அரு)

எலப்புலனுறு காலத்ததெனறி யெய்தாமுனிவர ரெய்தப்போ
யாலத்தருநிழன் மூலப்பதியிடை யழியாமுதலென மொழிவேதக்
கோலச்சிகையெழு ஞானத்திரளொரு கோலத்துடனுயர் ஞாலத்தின்
பாலப்புதமது வாகிப்பொலிவது பாராவிழிவரு நீர்வாரா.

இ-ள். ஐம்புலாதிகளைவென்ற தபோதனர்கள் குழந்தாவாக் கோ
யிலுக்குள் வலமாகவந்து ஆலமரத்து நீழலில் ஆதியந்தமில்லாததா
ய் வேதங்களின் சிரமாகிய உபரிடதங்களின் முடிவில்விளங்கி சகலக
லைகளினாலும் அளவிடப்படாத மகிமையைப்பெற்றுக் கீழேமுலகமு
ழுடுருவிப் பூமியில் ஞானசொருபமாய் முனைத்தெழுந்த அருளுரு
வாகிய மூலஸ்தான மகாலிங்கத்தை இருகண்களிலும் ஆனந்தநீர்பெ
ருகச் சேரருலாதிபன் கண்டுமகிழ்ந்தான்—எ-று. (அரு)

அழுதும்புளகமொ ளெமங்குருகியு மணியார்படிமிசை பணியாமு
ன், ரொழுதும்பரபத சிவசங்கரவர தொலையாமறையுட னுலகேழு, மு
ழுதுந்தருமொரு முதல்வாரிலைபெறு முத்தாவலைவறு சித்தாவெப்,
பொழுதும்பதரினை தரநல்கெனநனி புகழ்தந்தருளொடு மகிழ்கின்
றான்.

இ-ள். இதுவரையிலும் தரிசனஞ்செய்யாமல் வீணாக நாளைப்
போக்கினேனென்று துயரங்கொண்டு மயிர்க்குச்செறிந்து மனதுருகி
நவமணிகளா லலங்கரிக்கப்பட்ட பூமியில் அவையவங்கள் பொருந்த
த் தீர்க்கதெண்டனிட்டுப் பராபரவஸ்துவே சங்கரா ஆரணே நித்திய
மாகியவேதங்களையும் மாயாசொருபமாகியவுலகங்களையும் விநோதமா
கப்படைத்த ஆதிகர்த்தனே நிலைமையாயிருக்குமுத்தனே அசைவ
ற்ற ஞானசுத்தனே தேவரீரது பாதாரவிந்தங்களை எப்போதும் தியா
னஞ்செய்து துதித்துவணங்க அடியேனுக்கு வரந்தரவேண்டுமென்று
மிகுந்தவணக்கத்துடன் ஆனந்தம்பெருகச் சேரமகாராஜன் பிரார்த்த
னைசெய்துகொண்டான்—எ-று. (அஅ)

கோதற்றிடவெழு மாதிக்குறியெதிர் குறுகாவருள்கொடு செறுநா
ன, பேதக்கொடுவினை மோதித்திகழ்விடை பெற்றுகமமறை கற்றார்
சூழ், போதப்பரசிவ போதப்பொலிவொடு பொற்பாலினிதாட னுற்றா
னால், வேதச்சிகையெழு நாதச்சுடரயல் வெளிநின்றிலகிய வொளிர்ம
ன்றம்.

இ-ள். அடியார்கள் சூற்றம்நீங்க முளைத்தெழுந்த ஆதிகர்த்தாவா
கிய மூலஸ்தான மகாலிங்கத்தின் சந்நிதானத்துக்கெதிரின்று விருப்
பத்தோடும் தோத்திரஞ்செய்து அற்பமாகிய அநேக ஜீயவினைகளை நா
சமாக்கி விளங்குகின்ற சண்டேஸ்வரனாவணங்கி விடைபெற்றுக்கொ
ண்டு வேதாகமங்கள் படித்துணர்ந்த சிவயோகிகள் சூழ்ந்து உபதேசி
த்த சிவஞானத்தோடு சிதாகாசமாகி ப்ரகாசிக்குந் திருச்சிற்றம்பலத்
துக் கெதிராக இனிய வலங்காரத்துடனே சபாபதிப்பிரியனென்னும்
சேரமகாராஜன்வந்தான்—எ-று. (அக)

இருகுங்குமமுலை யொருபெண்கொடியுட னொருவன்றிருநட மெதி
ர்காண, மருவும்புலனொடு கரணந்தலைகெட வளரும்புளகமோ டிடல்க
ம்பித், துருகுஞ்செயல்பெற வுளமுஞ்செயலற வுளையுஞ்சிறிதற வர
மாரு, வருள்கொண்டருவியி னிருகண்புனறா வசையானுயர்பா வச
மானான்.

இ-ள். குங்கும களபமணிந்த இரண்டுதனங்களையும் வல்லிக்
கொடிபோன்ற இடையினையுமுடைய சிவகாமசுவுந்தரியுடன் ஆனந்த
யுடு

நடனஞ்செய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தியைத் தரிசனஞ்செய்தவுடன் ஐம்புலாதிகளையும் மனம்-புத்தி-சித்தம்-அகங்காரமென்னும் அந்தக்கரண நான்கையும்மறந்து மயிர்க்குச்செறிந்து நடுக்குற்று மனதுருகி வேறொருசிந்தனையுந் தோன்றாமல் மொழிகுமுறி இடைவிடாத திருவருட்பெற்று இருகண்களினு மானந்தநீர் அருவிபோற்பெருக அசைவில்லாத சிவபக்தி பரவசமாயினான் சபாபதிப்பிரியனென்னும் சேரமகாராஜன்—எ-று. (கூ0)

ஆறும்பகைபுரி யஞ்சங்கொடுவினை யருகாமனமுத லொருநாலுஞ், சீறும்பெரியவர் தேறும்பரபத சிந்தாமணிநிக றொந்தாய்வெண், ணீறு ம்பகிரதி யாறும்புனைசடை நிமலாகமமரு ளமலாவென், றாறும்பரிவு ட னுஷங்குளறிட வுளமுங்களிகொள வுரைசெய்தான்.

இ-ள். பகையுண்டாக்கும் காமக்குரோதாதி அந்தரங்கசக்துருவாக. விருக்கிற ஆறையும் தீவினைவழியாக மனதைச்செலுத்தும் ஐம்புலன்களையும் அநேகவிதமாய் நினைக்கும் அந்தக்கரண நான்கினையும் வென்ற தபோதனர்கள் தியாரிக்கும் மேன்மைபொருந்திய பதங்களு ம் சிந்தாமணியனைய அடியார்கள் வேண்டியவரங்களைக்கொடுக்கு மென் தந்தையே விபூதியணிந்த திருமேனியையுங் கங்கையையுஞ் சந்திரனையுஞ் சடையிற்றரித்து அனைவரையும் பரிசுத்தமாக்கும் இருபத் தெட்டாகமங்களையுந் திருவாய்மலர்ந்தருளிய நின்மலனையென்று மிகுந்த பக்தியுடன் நாவானது குழற மனக்களிப்புடன் விண்ணப்பஞ் செய்யத்தொடங்கினான்—எ-று. (கூக)

என்பால்வினைகெட நின்பாலருள்பெற விறைவாவருளென வறையா நின், றன்பான்மிகவுள மகிழ்வானாதன லருளாலொருபடி விடைகொ ள்ளாப், பொன்பான்மிளிர்ந்தரு நன்காரொளிர்மனை புக்கானிவனி! லு மி க்காருண், டென்பாரிலைபெறு மின்பார்கதியள விதுவென்றுரைசெய யார்வல்லார்.

இ-ள். அடியேனைப்பற்றிய தீவினையகலவும் தேவரீருடைய அநுக்ரகம்பெறவும் கட்டளையிட்டருளவேண்டுங் கர்த்தனையென்று விண்ணப்பஞ்செய்து பக்தியினால் மிகச் சந்தோஷித்து விருப்பத்துடன் சிவனருட்பெற்று வணங்கி வாழ்த்திச் சந்திவிட்டுநீங்க மனதெழாமல் வெகுநேரம்நின்று சண்டேஸ்வரரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொ ண்டு கனகமயமாய் மேகமண்டலத்தையளாவி வயங்கும் அரன்மனையிற் சேரமகாராஜன்போய்ச் சேர்ந்தான் இவனிலுமிகுந்த வாழ்வும் போகபாக்கியமும் உடையவர்கள் உண்டென்று எவர்கள் சொல்ல வல்லவர்கள்—எ-று. (கூஉ)

ஐஞ்சேரடியாசிரியவிருத்தம்.

தக்கசேரலர் மன்னவன்றன்மையீ திப்பான்
மிக்ககாவல னேவலால்வினாவினர் சூழத்
தொக்கபொற்சுமை யெடுத்தணை துச்சகன் றுனுந்
திக்கெலாம்புகழ் தில்லையம்பதியிடைச் சேர்ந்தான்.

இ-ள். மகா சிவபக்திபரனாகிய சுபாபதிப்பிரிய சேரமகாராஜன்
சரித்திரம் இப்படியிருக்க ஆந்த ராஜாவின் ஆக்கினையின்படி காவற்
காரர்கள் பத்திரமாய் சுற்றிக்கொண்டிவந்து திக்குகளெல்லாந்துதிக்கு
ம் மகிமையையுடைய கீதம்பரதலத் தெல்லைக்குள்ளாகத் தங்கச்சு
மையோடும் துச்சகனைக்கொண்டிவந்து சேர்ந்தார்கள்—எ-று. (கூங்)

படியிலாதவப் பார்த்திபனேவலோர் சுமையைக்
கடி துவாங்கினார் நற்றவக்கணத்தினப் பதியிற்
கொடியவெப்புநோய் வருநெறிக்கோடலான் வருந்தி
முடிவிலாவினை முடிந்திடவாருயிர் முடிந்தான்.

இ-ள். குற்றமற்றசேரமகாராஜன் பொக்கிஷக்காவற்காரர் தங்க
ச்சுமையைச் சிக்கிரத்தில் வாங்கிவைத்துக்கொண்டு துச்சகனைக் காவ
லினின்றும் நீக்கிவிட்டமையால் வழிநடையிற் சுரவியாதியினாலும் அ
வதிப்பட்டுவந்ததினாலும் சிதம்பரபட்டணத்தில் ஓரிடத்திற்சேர்ந்து
உடனே தீராவினைகள் யாவு மகலத்தக்கதாக நோய்மிசுத்து ஆருயிரி
ழந்தான்—எ-று. (கூச)

கற்பகாடக மலர்மழைகடவுளர் பொழியப்
பொற்பராகமோ டரம்பையர்வரம்பிலர் புகழ்
விற்பராவிய விமானமேல் விளங்கியங் கவனுஞ்
சிற்பரானந்த ரடையுமச் சிவபத மடைந்தான்.

இ-ள். கற்பகமுதலாகிய ஐந்தருக்களின் மலர்களை மாரிபோற்
றேவர்கள்சொறிய அதிக சவுந்தரியமுடைய அரம்பை ஊர்வசிமுதலா
ன அநேகந் தேவகணிகையார்கள் சங்கீதங்கள் பாடி ஆடல்புரியச் சூரி
யப்ரகாசம்போன்ற திவ்யவிமானத்தில் அழகியவடிவமாய் ஏறிக்கொ
ண்டு துச்சகன் ஞானானந்தம்பெற்ற சிவயோகிகள் அடையும் உயர்வா
கிய சிவபதவியைச்சேர்ந்தான்—எ-று. (கூரு)

ஆதிநாயக னுடலைக்கண்மில் னேனுங்
கோதிலாப்பதி யதனிடத்துஞ்சலாற் குறியாப்
பாதகம்புரி துச்சகன்முத்தியிற் படர்ந்தா
னீ றுசத்தியஞ் சத்தியமிசைக்குமா நெவனே.

இ-ள். ஆதிகர்த்தாவாகிய பரமசிவத்தின் ஆனந்தநடனத்தைத் தரிசனஞ்செய்யாமலிருந்தும் பரிசுத்தமாகிய சிதம்பரதலத்தெல்லேக்குள் இறக்கும்படி நேரிட்டமையால் அளவில்லாதபாதகங்களைச்செய்ததுச்சகன் மோட்சத்தைச்சேர்ந்தான் இது சத்தியம்சத்தியம் இந்தத் தலமகிமையை எவர்களாலுஞ்சொல்லமுடியாது—எ-று. (கூசு)

அண்ணலாடலைக் கண்டிலராயினு முத்தி
யெண்ணில்கோடிய ரிறந்துடன்பெற்றவர் விண்ணு
மண்ணுநாரமு மரணுமப்பொதும்பரு மெந்தக்
கண்ணுமாய்ந்தவெவ் வுயிருநற்கதியடைந் திடுமால்.

இ-ள். அம்பலவாணமூர்த்தியின் ஆனந்தத்தாண்டவத்தைத் தரிசனஞ்செய்யாமலிருந்தாலும் அவ்வெல்லேக்குள் இறந்து சிவகதியை அடைந்தவர்கள் அநந்தங்கோடி ஜீவராசிகளுண்டு அத்தலத்துள் ஆகாயத்திலும், பூமியிலும், ஜலத்திலும், மரங்களிலும், புதருகளிலும், மற்றும் மெந்தவிடங்களிலும், இறந்த எந்த ஜீவராசிகளும் நன்மையுற்றுச் சிவபதவியையடையும்—எ-று. (கூசு)

பொருவினாவப் புணரியிற்புணரொடு மீனோ
ருருவைமுன்கொணர்ந் தணிதில்லையெல்லையோர் மரத்தின்
மருவியக்கயல் கொன்றுணமாய்ந்தவவ் வுயிர்போய்க்
கருதரும்பெரு முத்தியைப்பெற்றதக் கணத்தில்.

இ-ள். அலைகளினால்மிகுந்த ஒளியுண்டாகிய சமுத்திரத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த ஓர்மீனைப் பருந்து கொத்திக்கொண்டுவந்து அலங்காரம்பெற்ற சிதம்பரதலத்தெல்லையுள் ஓர் மரத்தின்மீதுட்கார்ந்து அம்மீனைக்கொத்தித் தின்னுகையில் அவற்றின் உயிர்நீங்கி யாவருக்குங் கிடைப்பதற்கரிய சிவபதவியை உடனேயடைந்தது—எ-று. (கூசு)

ஈதுபோலவிய் வெல்லையினமலநீர் வானம்
பூதலந்தனி லிறந்துமுன்னற்கதி புகுந்தோ
ரோதினெண்ணில ராதலாலாடல்கண் ணுறும்
சாதலத்தலத் தெய்தினுமுத்திசத் தியமால்.

இ-ள். இம்மீனைப்போல் தில்லைவனத் தெல்லேக்குள் இருக்கும் மரங்கள் தண்ணீர் ஆகாயம் பூமி இவைகளிலிறந்த ஜீவகோடிகள் நன்மையாகிய மோட்சத்தை யடைந்தவைகளைச் சொல்லவேண்டுமென்றால் கணக்கில்லையாகையினால் அம்பலவாணமூர்த்தியினது ஆனந்தநடனதரிசனஞ் செய்தவர்களுக்குமல்லாமல் தரிசனஞ்செய்யாமல் அத்தலத்தில் இறந்தவர்களுக்கும் மேலாகிய சிவபதவிகிடைக்கும் இது சத்தியம்—எ-று. (கூசு)

பொதுவினாடலைக் காணிலப் புரத்திடைமாயிற்
கதியடைந்திடக் கண்டனங் கடற்றலத்தெந்தப்
பதியினும்பெரி திப்பதி பகர்விராட்புருட
னிதயபங்கய மீதென விருக்கிசைத்தலினால்.

இ-ள். திருச்சிற்றம்பலத்தில் அம்பலவாணமூர்த்தியின் திருநட
னத்தைத் தரிசனஞ்செய்தாலும் அவ்வெல்லைக்குள் இறந்தாலும் சிவ
பதவியை யடையக்கண்டோம் இவ்வதிசயங்களினால் கடல்குழந்த உ
லகங்களிலிருக்கும் சகலதலங்களிலும் சிதம்பரதலமேயதிகம் அதெ
ப்படியென்றால் விராட்புருட னிதயாரவிந்ததலம் சிதம்பரமென்று இ
ருக்குவேதஞ் சொல்லுகிறபடியினால் அத்தலமே உத்தமத்திலும் உத்
தமம்—எ-று. (க00)

கவையிகந்தமா மகிட்சியைக் கருத்துறின்மற்றை
யவையவங்களு நின்னல தாயினுமணியா
நவைபடுந்துயர் கருத்துறி னவிலவையவங்க
ளெவையுமெவ்வனர் யெய்தினு மிலகுமோவிலகா.

இ-ள். கவலையென்னுந் துக்கத்தைப்போக்கி மனதில் மகாசந்
தோஷத்தைப்பொருந்தி மற்ற அவையவாதிகளில் ஆபரணங்களை அ
லங்கரித்துக்கொள்ளாவிடினும் அலங்கரித்துக் கொண்டதாகவேவிள
ங்கும் மனதில் வியாகுலமும் துக்கமும் பொருத்திக் கரசரணாதி அ
வையவங்களில் அநேகவாபரணங்களணிந்திருந்தாலும் அவைகள் பி
ரகாசிக்குமோ பிரகாசிக்கமாட்டாது—எ-று. (க01)

இன்னதென்னமன் றிறைகொளும் பூசையாலெந்த
நன்னெடும்பதிப் பூசையு நடந்ததேயாகும்
பொன்னினம்பல வாணர்க்குப் பூசையின்றேலப்
பன்னெடும்பதிப் பூசையாற் பயன்கள்வேறென்றே.

இ-ள். இவ்வகையாய்க் கனகசபையில் அம்பலவாணமூர்த்திக்கு
ப் பூசைநடத்திவந்தால் மற்ற நன்மையாகிய சகல தலங்களையும் பூசி
த்ததேயாகும் பொன்னம்பலத்தில் சிதம்பரோஸ்வரமூர்த்திக்குப் பூ
சைநடத்தாமல் இதரதலங்களுக்குப் பூசைநடந்தால் அதனாற்பலனி
ல்லை—எ-று. (க02)

பொருவினுள்ளமோ டன்றியே கண்முதற்புலங்க
ளுருவமாதிய விடயங்க ளுணருமோவுணரா
கருதுமவ்வுளம் புலத்தொகை கடந்திடாதெனினு
மருவுதுன்பொழிந் புணர்தர வல்லதேயதுபோல்.

இ-ள். மனம்பொருந்தாமலிருந்தால் - கண்-காது-நாசி-நா-மெய் முதலிய இந்திரியங்கள் உருவமுதலியவைகளை அறியுமோ அறியமாட்டாது விடையங்களை கடக்காவிடினும் அதனூல்வரும் இன்பதுன்பங்களை இன்னதென்றறிந்து அநுபவிக்கின்ற சமர்த்து அவ்வுள்ளத்துக் கிருப்பதுபோல்—எ-று. (க௦௩)

வாணலந்திக மூம்பல வாணனைச்சென்று
காணலன்றியெத் தலங்களைக் காணினும்பயனென்
சேணிலங்குமச் சிதம்பரத் திருநடங்கண்டா
லாணவப்பெரும் பகையறுத் தருளடைந்திடலாம்.

இ-ள். சகல வளப்பங்களும் பிரகாசிக்குஞ் சிதம்பரதலத்திற்குப் போய்ச் சபாபதியைத் தரிசனஞ்செய்யாமல் மற்ற தலங்களுக்கெல்லாம்போய்த் தரிசனஞ்செய்தாலென்னபலன்வரும் ஆகையினால் ஞானாகாச சொரூபமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தநடனத்தைத் தரிசனஞ்செய்தால் நானென்னும் ஆணவமுதலாகிய பகைவர்களை நானஞ்செய்து சிவத்தினது திருவருளைப்பெறலாம்—எ-று. (க௦௪)

சொற்றதின்னதேற் சுருதிநா யகனிடங்கொண்ட
மற்றலங்களா லாவதென் னென்னினுன்மறைகண்
முற்றுநாடருஞ் சிதம்பர மூர்த்தியைக்காண்டிற்
குற்றவத்தலக் காட்சிக ளேதுவாமுனரில்.

இ-ள். இப்படி சொல்லப்பட்டதனால் வேதங்களுக்குக் கர்த்தனாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் உத்தமமானதலங்களைத் தரிசனங்கள் செய்ததினால் ஆகின்றபலனென்னென்றால் வேதங்கள் முழுதும் அறிவதற்கரிதாகிய அம்பலவாணமூர்த்தியைத் தரிசனஞ்செய்வதற்குக் கூடுதல்செய்விக்கு மற்றதலங்களின் தரிசனை சொல்லுமிடத்து—எ-று. (க௦௫)

ஆதியம்பலங் காண்டலோ ரருந்தலங்காணற்
கேதுவாகுமோ விமையவ ரொண்ணிலாமூர்த்தி
பேதமுள்ளன வாணவப் பெரும்பிணக்கறுத்தோர்
போதநாடிய பரசிவப் பொலிவையொப்பாமோ.

இ-ள். ஆதிகாலமாயிருக்குந் திருச்சிற்றம்பலத்தைத் தரிசனஞ்செய்தால் வேறொரு மேலாகிய தலமிருக்கிறதென்று விவேகத்தினால் எண்ணி அத்தலத்தை தரிசிக்கக் காரணமாமோவென்றால் ஆகாது அதெப்படி எனில் ஒரு பரமசிவனை லீலாவிநோதரூபமாய் அநேக தலங்களில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற மூர்த்திகளைப் போய்த் தரிசனஞ்

செய்தாலும் ஆணவகாமிய மாயைஎன்னு மும்மலங்களையும் வென்ற
வர்கள் சிவயோகத்தினால் இதயாரவிந்தத்தில் நிஷ்கள பரசிவருபமா
கிய ஞானாகாச தரிசனைக்குச் சமானமாகாது—எ-று. (க0௬)

ஆயபோலருட் சைவநற் றலங்களினழியாத்
தூயவிப்பதி தூயது சுருதியாற்றவத்தான்
மேயசெய்கையுள் எவற்றினால் விளங்கியபொதுவி
னையநாடகங் காண்டற்கு முயல்வதேயியல்பாம்.

இ-ள். அப்படிபோல அடியார்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக்
கொடுக்கும் அநேக சிவஸ்தலங்களுக்குள் எக்காலமும் மிகவும் பரிசு
த்தமாகி அழியாதிருக்கும் இந்தச் சிதம்பரதலமேயாதலால் வேதங்க
ளினாலும் மகாதபங்களினாலும் நன்மைபொருந்திய உத்தம நடத்தை
களினாலும் பிரகாசிக்கின்ற கனகசபையில் ஆனந்த நடனம்புரியும் அ
ம்பலவாணமூர்த்தியைத் தரிசனஞ்செய்ய ஆசைகொண்டு முயற்சி
செய்வதே மாவிடதேக மெடுத்ததற்குப் பலன்—எ-று. (க0௭)

எந்தநல்வினைத் தவங்களு மித்தலங்காணும்
பந்தவாவுள முளதெனிற் பயன்பெறுமிலையேன்
முந்துமப்பய னிலையலை புலன்முரண்முருக்குஞ்
சிந்தைமாதவ வின்னமுஞ் செப்புவன்கேண்மோ.

இ-ள். எவ்விதப் புண்ணியங்களைச் செய்தாலும் எவ்வித தவங்
களைச் செய்தாலும் சிதம்பர தரிசனங் கிடைக்கவேண்டுமென்று ஆசை
கொண்டு செய்தாற்றான் செய்தபுண்ணியங்களும் தபங்களும் சித்தி
யாகிப் பலனைக்கொடுக்கும் சிதம்பரதரிசனஞ்செய்ய ஆசையில்லாவி
டில் செய்தபுண்ணியங்களும் தபங்களும் சித்தியாகமாட்டாது பலனு
ங்கொடாது ஆதலால் ஐம்புலாதிகளைத் தீவினைவழியாகச் செலுத்தாம
ற் சிவசம்பந்தமாகச் செலுத்தும் மனதையுடைய சயிமினிபகவானே
இன்னஞ் சிதம்பரமகிமையைச் சொல்லுகிறோம் கேளென்று வேதவி
யாசர் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (க0௮)

அறுசீர்க்கழிநெடிமடியாசிரியவிருத்தம்.

இத்தல மமர்ந்துமன்று ளிரும்பதங் காணமுத்தி
சத்திய மென்னுதையஞ் சார்ந்துவே ரோர்தலத்தின்
மெய்த்தவம் புரிந்துமாயந்தோர் வீட்டின்ப மெய்தலாகார்
ரித்தவம் பலத்துள்ளானே நிந்தைசெய் கையினுலம்மா.

இ-ள். இந்தச்சிதம்பரதலத்தில் வாசமாயிருந்து திருச்சிற்றம்ப
லத்தில் எப்போதும் ஆனந்தத்தாண்டவம்புரியும் அம்பலவாணமூர்த்

தியினது இரண்டுபாதாவிந்தங்களையும் தரிசனஞ்செய்ததினால் முத்
தியாகிய சிவபதவியையடையலாமென்று வேதாகமங்களில் நிச்சய
மாகச் சொல்லக்கேட்டறிந்தும் சந்தேகமாகவெண்ணி மற்றொரு தல
ங்களுக்குப்போய் வாசமாயிருந்து மேலாகிய புண்ணியங்களும் தப
ங்களும் செய்துகொண்டிருந்து இறப்பார்களாயின் இன்பவீடாகிய
சிவகதியைப் பெறமாட்டார் அதேனென்றால் சிதம்பரமகிமையைச்
சந்தேகமாகவெண்ணி வேறொரு தலத்திற்குப் போயினமையால் நித்
யமாகிய சிதம்பரோசமுர்த்தியை நிந்தைசெய்ததாகும்—எ-று. (க௦௯)

இருடரு பேரவத்தை யிறுதியி னிதயந்தன்னிற்
கருவிக ளொடுங்குமாபோற் கருதிய பதிகள்யாவும்
பொருவரும் புண்டரீக புரத்திடை யொடுங்குமீச
னுருவமா மிதுவெஞ்ஞான்று மொடுங்குற துண்மையாமால்?

இ-ள். விவேகம் ஓடுங்கி வியாதிமேற்கொண்டு செவிமுதலிய ப
ஞ்சேந்திரியங்கள் சத்தாதிவிடயங்களை அறிவதற்கில்லாமல் அஞ்ஞா
னத்தினால் மயக்கமாகிய இருள்வந்தடுத்தவேளையில் தத்வாதிகளெல்
லாம் இகயத்திலொடுங்குவதுபோல் நினைக்குந்தலங்கள்யாவும் ஒப்பு
வமையில்லாத விராட்புருட னிதயகமலமாகிய சிதம்பரத்திலொடுக்க
மாயிருக்கும் பரமசிவசொருபமாகிய சிதம்பரதலமோ வெக்காலத்தி
னும் அழியாமற் பிரகாசிக்கும் இதுசத்தியம்—எ-று. (க௧௦)

எப்பதி களினுமுள்ள விறையருண் முர்த்தியாவுஞ்
செப்பருஞ் சிதம்பரத்துட் டிருவதத் யாமந்தன்னி
லொப்புற வடைதலானா லுணாக்குமெக் காலத்துள்ளு
மப்பெருங் காலச்சேவை யதிகவுத் தமமாமென்றே.

இ-ள். எத்தலங்களினும் எழுந்தருளியிருக்கின்ற முர்த்திகளெ
ல்லாம் வேதாகமங்களாற் சொல்லுதற்கரிதாகிய சிதம்பரதலத்தில் இ
ரரத்திரி அர்த்தயாமத்தில் வந்தொடுங்குமென்று சகலகலைகளுஞ்சொ
ல்லுவதினால் மற்ற புண்ணியகாலங்களில் தரிசனஞ்செய்வதிலும் அர்
த்தயாமதரிசனையே சிதம்பரத்தில் மகாவுத்தமம்—எ-று. (க௧௧)

ஐவகைத் தொழிலுக்கேற்ற வைவகைக் கடவுளெல்லாந்
தெய்வத வடிவமான சிவபரன் வடிவதாகு
மெய்வளர் தில்லையெல்லே விடாமலங் குறைகின்றனெஞ்
சைவநா யகனென்றாலோர் தலங்கண்மற் றதின்வேறுண்டோ.

இ-ள். சிருஷ்டி-திதி-சங்காரம்-திரோபவம் - அதுக்ரகமென்னு
ம் ஐந்தொழிலுக்குள் அதிகாரிகளாகியபிரமன்-விஷ்ணு-உருத்திரன்-ம
ஹேஸ்வரன்-சதாசிவன்முதலிய விவர்களுக்குங் கர்த்தனாய் பரசிவரு

பமாப் அதிகமேன்மைபெற்று விளங்கும் சிதம்பரதலத்தில் இறந்தா
லும் தரிசனஞ்செய்தாலும் ஜீவகோடிகளைச் சிவருப மாக்கும்பொரு
ட்டாகச் சபாபதி எப்போதும் ஆனந்தநடனஞ் செய்துகொண்டிருக்
கிறபடியினால் சிதம்பரதலத்துக்கு வேறே ஒருதலத்தையுஞ் சமான
மாகச் சொல்லப்படாது—எ-று. (கக௨)

மாலயன் முதலாயுள்ள வானவர் குழுவக்கெல்லா
மேலவன் புராரியென்று விரித்திடுஞ் சுருதியாவும்.
தாலமேற் றலங்களிந்தத் தலத்தினுக் கொவ்வாதென்றென்
றேலிடு மந்தவேத முனாக்கலாந் தகைமையென்றால்.

இ-ள். விஷ்ணு பிரமன்முதலிய தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவன்
சிவனையென்று நான்குவேதங்களும் விரிவாகச்சொல்லி முறையிடும்
அவ்வேதங்கள் பூமண்டலத்திலுண்டாகிய சிவதலங்களுக்கெல்லாம்
மேலாகியது இச்சிதம்பரதலமேயென்று நிச்சயமாகச்சொல்வதினால்
இதற்குச் சமானமான தலமில்லை—எ-று. (கக௩)

அதிகமொப் பானதேவ ரன்றனக் கில்லைதில்லை
முதுபதி தனக்குமிந்த முறைமைவா னோவைவேணி
மதியவற் கொப்பென்றுள்ளு மனத்தோ பதிதொந்தப்
பதியுமிப் பதிக்கொப்பென்னும் பதகளும் பதிதராவார்.

இ-ள். பரமசிவனுக்கு மேலாகியும் ஒப்பாகியுமிருக்கிற தேவர்க
ளில்லை அதுபோல் முதுமையான சிதம்பரதலத்துக்கு மேலாகியும்
ஒப்பாகியும் இருக்கிறதலங்களுமில்லை சந்திரனைச் சடையிலணிந்த
பரமசிவனுக்கு ஒப்பென்று மனதில் வேறொரு தெய்வங்களை நினைக்கி
ன்றவனே பாதகன் எந்தத் தலத்தைப்பாகிலும் இந்தச் சிதம்பரதல
த்துக்கிணையாக மனத்திலுன்னினால் அப்பாதகனிலும் மகாபதிதன
வான்—எ-று. (கக௪)

ஒதுபன் னெறியுள்வேத வொழுக்கமே யுயர்ச்சிமுத்தி
சாதனம் பலவுட்பூதி சாதனந் தலைமைவெற்பின்
மாதொரு பாகற்கேற்க வழிபடும் பூசைதன்னு
ளாதர மவன்றனன்பர்க் கன்பினி லளிக்கும்பூசை.

இ-ள். அநேக சாத்திரங்களில்சொல்லும் ஆசாரங்களைவிட வே
தத்திற்சொல்லும் ஆசாரமே உத்தமம் மோட்சசாதகமாகிய அநேகவி
தசாதனத்திலும் விபூதியே முதற்காரணமாகிய மோட்சசாதனம் ப
ர்வதராஜகுமாரியாகிய பார்வதாதேவி வாமபாகத்தில்விளங்கும் பர
மசிவனைச் சகலவுபசாரத்துடன் பூசைசெய்வதிலும் பரமசிவத்தடி
யுள்

யார்கள் சந்தோஷமடையப் பக்தியுடன் பூசிப்பதே உத்தமமானது
(ககடு)
சை—எ-று.

வேதமந் திரத்துட்போத மிகுஞ்சத வருத்திரம்பே
ராதிமந் திரத்தினுடு மஞ்செழுத் ததிகமென்று
மேதமி லறங்களாதி யீந்திடும் விரதந்தன்னீழ்
சீதரன் மூதலோர்பேணுஞ் சிவார்ச்சனை பெரியதாகும்.

இ-ள். வேதங்களில்சொல்லு மந்திரங்களுக்கெல்லாம் உத்தம
மாகியது உருத்திரமந்திரம் உருத்திரமந்திரநாமங்களுக்குள் நடுநாய
கமாகவிளங்கும் பஞ்சாட்சரமே உத்தமமாகியமந்திரம் தானதரும
ங்களினும் பலவிரதங்களினு மேலாகியது விஷ்ணுமூதலிய தேவர்
கள் யாவரும் ஆவலோடுசெய்யும்சிவபூசை அதைச்செய்வதே உத்த
மம்—எ-று. (கககூ)

வருண்மென் னிலவுள்வேத மறையவ ருயர்ந்தோர்நீதி
யருளுமாச் சிரமந்தன்னுட் றிறந்தவ ரதிகரன்பு
பெருகிய வறத்திற்கொல்லாப் பேரறம் பெரிதுநன்றிந்
தருபவ ரவருட்டக்க தேசிகர் தலைவராவர்.

இ-ள். ஆநேக ஜாதிபேதங்களுக்கெல்லாம் வைதீகப்பிராமண்
னேயதிகம் ஆச்சிரமங்களுக்கெல்லாம் ஞானநீதியையுணருஞ் சன்
னியாசமேயதிகம் தருமங்களுக்கெல்லாம் அன்போடும் இரக்கத்தோ
டும் ஜீவவதைசெய்யாமலிருப்பதே யதிகம் நன்மையைத்தருகிற தரு
மஞ் செய்கிறவர்களிலும் ஞானோபதேசஞ்செய்கின்ற குருவே அதி
கம்—எ-று. (ககக)

பற்பல ஞானந்தன்னுட் பரசிவ ஞானமேலாம்
பொற்புறு மிவைகள்போலப் புடவிமேற் பதிகடம்புட்
கற்பனை யில்லாஞானக் ககனமென் றிருக்கோலிட்ட
வற்புதங் கொண்டதில்லை யம்பல மதிகமன்றே.

இ-ள். பற்பலவித ஞானங்களுக்கெல்லாம் மேன்மைபொருந்தி
ய சிவஞானமேயதிகம் பொறுமைதங்கிய விவைகளைப்போல் பூமண்
டலத்தில்விளங்குந் தலங்களுக்குள் வேதங்களெல்லா முறையிடும் ம
கிமையையுடைய கனகசபையதிகம் அப் பொன்னம்பலத்திலாடும் அ
ம்பலவாணமூர்த்திக்கு விருப்பார்கிய சிதம்பரமே அதிகம்—எ-று. (

புகழுறும் புண்டரீக புரத்தினுக் கெந்தஞான்று
நிகரதி கங்களில்லை நிகரதி கங்களாகப்

பகர்பவ னுடனோர்வார்த்தை பகர்ந்தவன் பாவீவேதஞ்
சகலமு முணர்ந்துந்தேறான் நன்மந்தை தனையனல்லன்.

இ-ள். சகலவேதங்களும்புகழும் விராட்புருட னிதயகமலமாகி
யசிதம்பரத்திற்கொப்பாகிய தலமும் அதிகமாகியதலமும் இல்லை ஆ
ப்படி இருக்க சமமும் அதிகமும் வேறென்றுண்டென்று சொல்லுகி
ன்றவன் மஹாபாவி அப்பாவிபோடு ஓர்வார்த்தை சொன்னவனும் அ
வனிலும்பாவி அவன் வேதங்களையெல்லாம் படித்துணர்ந்தாலும் தெ
ளிந்த அறிவில்லாதவனேயாம் அன்றியும் அவன் தந்தைக்குப் பிறந்த
னுமல்ல—எ-று. (ககக)

போகமும் வீடுமன்று புனிதனைக் கண்டாலன்றி
யாகுமோ பதிகளிங்ங னுற்றிய வறங்கணீத்து
மாகமார் புரிசைத்தில்லை மாநகர் லோக்கியன்பா
லேகுதி முனிவமுத்தி யெதிர்ந்தவப் போதேயெய்தும்.

இ-ள். திருச்சிற்றம்பலத்திலே சபாபதியைத் தரிசனஞ்செய்
யாவிடின் போகபாக்கியங்களும் மோட்சமும் கிடைக்கமாட்டாது. ஆ
கையாயினால் மற்றதலங்களில்செய்யுந் தவங்களையுந் தானதருமங்களை
யும் நிறுத்தித் தேவலோகம்வரைக்கும் அளாவிய மேல்நிலைமாடங்கள்
விளங்கும் மகாமகிமையையுடைய சிதம்பரபுரத்திற்கென்று பக்தியுட
ன் நீபோய்த் தரிசனஞ்செய்தால் உடனே மேலாகிய சிவபதவிகிடை
க்கும் சயிமினிபகவானே இன்னமு மதன்மகிமையைச் சொல்லுகின்
றேமென்றார் வேதவியாசர்—எ-று. (கஉ௦)

பத்தியு நியமந்தானு முயர்ச்சியும் பழுதெர்ன்றின்றி
முத்தியு முத்திநல்கு முழுமுத றுணுநீங்காச்
சத்தியுஞ் சிவமுமான தனிச்சுட ராடல்கண்டு
வித்தக வீடுகாண்டி வேறிதம் கையமின்றால்.

இ-ள். அன்பும் நன்மையும் ஆசாரமும் ஆதிக்கியமும் ஒருகால
முங் குறைவில்லாமல் மேலாகிய சிவபதியைக்கொடுக்கும் அந்த பரிபூ
ரணசொருபமாகிய பரமசிவனை எப்போதும் நீங்காமல் பராசத்தியாகி
ய சிவநாமசவுந்தரி வாமபாகத்திற் கலந்துவிளங்க ஏகரூபமாய் ஆன
ந்தநடனம்புரியும் லீலாவிநோதத்தை வேதாந்தஞானமறிந்த சமர்த்த
னாகிய சயிமினிபகவானே நீ தரிசனஞ்செய்து நித்யமாகிய மோட்சத்
தைச்சேர்வாய் வேறே இதற்குச் சந்தேகமில்லை—எ-று. (கஉ௧)

பேறியை யென்னுதையம் பேதமை தன்னுலற்றோர்
மாறிலா நிராயந்தன்னின் மாறவு ரவத்தைச்சேர்வர்

தேறுதி முனிவவென்று செவித்துணை களிப்பவன்பாற்
கூறினான் புராணம்பாவுங் கூறிய கொள்கைமேலோன்.

இ-ள். இந்தச் சிதம்பரதரிசனஞ் செய்வதினால் மோட்சங்கிடை
க்குமென்பதைத் திடமாக நம்பாமல் முன்செய்தபாதகத்தினால் அறி
வில்லாமற் சந்தேகமாயெண்ணினவன் மகா பயங்கரமாகிய துன்ப
த்தைச் செய்கின்ற ரவுரவாதிநாகத்தில் அழுந்திப்போவான் ஆகையி
னால் சிதம்பரமகிமைபயப் பக்தியாகவும் உறுதியாகவும்கொண்டு மன
ம் தெளிந்துக்கொள்ளென்று சயிமினிபகவான் இருசெவியென்னும்
வாயினால் சிதம்பரமகிமையென்னுந் தேவாமிந்தத்தை பானஞ்செய்து
சந்தோஷிக்க அன்புடன் யாவருங் கடைத்தேறும்பொருட்டுப் பதி
னெண்புராணமும் வகுத்துரைத்த வேதவியாசர் திருவாய்மலர்ந்தரு
ளிநொன்று சூதபுராணிகர் நயிமிசாரண்யவாசிகளாகிய சவுனகாதிமு
நிவர்களுக்கு உபதேசித்தார்—எ-று. (௧௨௨)

துச்சகச்சருக்க முற்றும்.

பாயிரம் உட்படச் சருக்கம் நான்குக்கு திருவிருத்தம் - ௩௩௬.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

நி ய ம ச் ச ரு க் க ம்.

*

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சுரர்தொழ வீடுபெற்ற துச்சகன் சரிதந்தன்னில்
விரவிமுன் னறிந்தவாறு விளம்பின மிப்பாலிப்பார்
பரவிய தொல்லைத்தில்லைப் பதியிடை யுறைவோர்தங்கள்
வரமிகு நியமந்தன்னை வகுத்துரை செய்யலுற்றும்.

இ-ள். தேவர்களும் பணியத்தக்கதாகச் சிவபதவியைப்பெற்ற
துச்சகன்சரிதத்தில் நாம் முன் ஞாயந்தறிந்தமட்டுஞ் சொன்னோம்
இப்பால் இந்த பூமண்டலமெல்லாம் தோத்திரஞ்செய்கின்ற பழை
மையாகி பாகாசிக்கும் சிதம்பரதலத்தில் மிகுந்தவரம்பெற்று வாசமா

யிருப்பவர்கள் நியமத்துடன் நன்மார்க்கமாய் நடந்துக்கொள்ளுகின்ற முறைமை இப்படியென்று வேதவியாசுர் சயிமினிபகவானுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தபடிக்குச் சூதபுராணிகர் நயிமிசாரண்ய வாசிகளாகிய சவுனகாதிமுனிவர்களுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (க)

சலமகன் முனிவன்கூறச் சயிமினி பிவைகளெல்லாங் குலமறைப் பொருளேநீதி கொண்டதே சிகரன்பெய்தி நலமிகு மெவையுமென்று நவிறுத்துத் கடனையநனிக் கலமுற வுணர்த்தாயொன்று மடியனேற் கையமின்றால்.

இ-ள். கோபத்தைசெயித்த வாதராயணர்கொல்லச் சயிமினிபக வான்கேட்டுச் சொல்லுகின்றார் தேவரீர் திருவுளம்பற்றிய சிதம்பராதரி சுனஞ்செய்த துன்மதனும் அத்தலத்தில் இறந்த துச்சகனும் சிவபத வியைப்பெற்றதும் அத்தலமகிமைமையையும் தேவரீர்மொழிந்ததினால் நான்குவேதங்களில்சொல்லும் பொருளென்றுணர்ந்தேன் நன்மைமைய த்தரும் இந்தமகிமைமைய அடியேனுக்கு விருப்பமாக உபதேசிக்கவே ண்டிய கடமையாதலினால் திருவாய்மலர்ந்து தெளிவாகக்கொன்னமை யான் அடியேன் சுந்தேகமின்றித் தெளிந்துக்கொண்டேன்—எ-று. ()

ஞானதே சிகர்களுண்மை நவின்றிடி விதனுக்கையு
மானவர் பதிதராத லதிகய மன்றேதில்லை
மானக ருறைந்துவாழு மாசிலா நியமமன்பு
தானுற வருள்செயென்னத் தவமுனி காற்றலுற்றான்.

இ-ள். ஞானகுருவானவர் இரகசியப்பொருளைக் கருணையினால் உபதேசம்செய்தால் அதனை மெய்யென்றெண்ணுமற் சுந்தேகப்பட்ட வர்கள் விரதந்தவிர்ந்த பதிதராகின்றது புதுமையல்ல தில்லையம்பலத் தின்கண் தபோதனர்கள் வாசஞ்செய்யும் நியமத்தினது பக்திமுறை மை இவ்வகையென்று தேவரீர் அடியேனுக்கு அதுக்கருகெய்யவே ண்டிமென்று சயிமினிபகவான்கேட்கத் தபோதிதியாகிய வேதவியாசு ர் திருவுளம்பற்றுகின்றார்—எ-று. (ங)

யாதொரு தேயந்தன்னி லிருப்பவர் தில்லையெய்துங்
காதல்கூர் நியமங்கொண்டு சிவார்ச்சனைக் கடன்கண்முற்றி
மாதவர் மறையோர்க்கேற்ற வந்தனை புரிந்திறைஞ்சி
யாதர மல்கப்போற்றி யவரருள் பெற்றபின்னர்.

இ-ள். எந்தத்தேசத்தி லிருக்கிறவர்களும் சிதம்பரதலத்துக்கு ப் போகவேண்டுமென்றெண்ணி மகாநியமத்துடன் சிவபூசைகள்முடி த்துக்கொண்டு சிவயோகிகளுக்கும் பிராமணர்களுக்கும் சுந்தோஷம்

வரும்படித் தன் செல்வத்திற்குத்தகுந்த உபசாரங்கள் செய்து பணிந்
து துதித்து மிகுந்த ஆவலுடன் அடியேன் சிதம்பரதரிசனஞ்செய்
யவேண்டுமென்று கொண்டவிரதம் நிறைவேறத்தக்கதாக நீங்கள் ஆ
சீர்வதிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து அவர்கள் உத்தரம்பெற்ற
பின்பு—எ-று. (ச)

கட்டுறு காமமாதி கட்டற விட்டுவட்டைக்
கிட்டிமற் றியாரிடத்துங் கேண்மைகூ ரடிசில்கொள்ளா
தட்டதன் சொன்றியென்று மிசைந் தயுலார்தங்கையி
னெட்டுணைப் பொருளுங்கொள்ளா திறைபுகழ் பரவியெய்தி.

இ-ள். பற்றிக்கொண்டிருக்கும் அஞ்ஞானமென்னும் காமக்கு
ரோதமுதலாகிய அந்தரங்க சுத்துருக்களெவன்று சிதம்பரதலத்துந்
குப்போகின்ற மார்க்கஞ்சேர்ந்து பாதிரவியங்களில் வெறுப்புற்றும்
அன்னியரிடத்தில் அன்னபானாதிகள்யாவுங் எள்ளளவேனும் இச்சியா
மல் தான்மேடியபொருளில் போஜனமும் மற்றசெலவுகளுஞ் செய்
துகொண்டு அம்பலவாணமூர்த்தியினது கீர்த்தியைப்புகழ்ந்து துதித்
துக்கொண்டுபோவது—எ-று. (ரு)

சென்றுல கத்துண்மிக்க தில்லையம் பதியினெல்லை
துன்றியங் கற்றையுண்டி துறந்துமுண் டிதமுமெய்தித்
தன்றுணைக் கங்கையாதி கேவிக்குந் தகைமைபூண்ட
பொன்றரு புண்டரீகப் பொய்கையைக் கண்டுபோற்றி.

இ-ள். நியமத்துடன்சென்று உலகங்களுக்குள் முயற்சிபெற்ற
சிதம்பரதலத்தெல்லைக்குள் போயினவுடன் அன்றையதினம் ஆகா
ங்கொள்ளாமல் உபவாசமாயிருந்து முடிமயிரிறக்கிக் கங்கைமுதலிய
மகாநதிகளெல்லாம் வந்துபணியும் மகிமைமையுடைய தங்கவிமல்தா
மரைபோல்விளங்குஞ் சிவருபமாகிய சிவகங்கையைவணங்கித்தோத்
திரஞ்செய்துபின்பு—எ-று. (ரு)

அன்புடன் முழுகியேறி யருட்சிவ லோகத்திற்றன்
மென்புகழ்க் கிழவர்வாழச் செய்வன செய்தேயக்கம்
பொன்புவி கன்னியன்னம் பசுத்துகில் புகன்றதான
மின்பொலி சடையாற்பேணும் விளங்குவே தியர்பானல்கி.

இ-ள். மிகுந்த பக்தியுடன் சிவதுதி செய்துகொண்டு அச்சிவக
ங்கையிற் தீர்த்தமாடிக் களையேறிச் சிவபூசைமுடித்துக் கருணையோ
டுஞ் சிவலோகத்தில் தனது பிதூர்களுக்குச் சிவபதவிகிடைக்கத் தீவ
தற்பணை முதலானதுஞ்செய்து மிகுந்தகாதலோடும் சொர்ணதானம்

பூதானம்-அன்னதானம்-கன்னிகாதானம்-கோதானம் - வஸ்திரதானம்
இவைமுதலாகிய மகாதானங்களைத் தனக்கியன்றமட்டும் மின்னற்கொ
டிபோல் அழகுபெற்ற சடையையுடைய பரமசிவனை தியானித்துச்
சிவபூசையும் வேதபாராயணமுஞ் செய்யும் வைதீக பிராமணர்களுக்
குக்கொடுத்து—எ-று. (௭)

ஆறுவெம் பைகையநூறி யருடரு மஞ்செழுத்தை
நூறுட னென்காலன்பா னுவன்றபின் மறைகளின்னுந்
தேறருங் கருணைச்சோதித் திகழ்திரு மூலத்தானத்
தூறிய நேசமேன்மே லுள்ளிடை வளரவெய்தி.

இ-ள். காந்திவுட்பைக ஆறையும்போக்கிக் கிருபையுண்டாக்
கும் பஞ்சாஷ்டரத்தை நூற்றெட்டு உரு பக்தியுடன் ஜெபஞ்செய்துபி
ன்னர் பிரதக்ஷணம்வந்து வேதங்களாலும் இன்னமும் அதன்மகிமை
யை அறிதற்கரிதாகிய பரஞ்சோதிமயமாய் பிரகாசிக்கும் மூலஸ்தான
சிவலிங்கத்தினிடத்தில் பக்தியானது மனதில் மிகவும்பொருந்தச் சந்
நிதானத்திற்குட்போய்—எ-று. (௮)

சந்நிதி தன்னின்முக்கால் விதிப்படி தாழ்ந்தெழுந்து
பின்னரும் வலஞ்செய்தைங்காற் பெரும்பய னுறப்பணிந்தங்
கின்னபே ருருவஞ்செய்கை யீதென விருக்குமோராப்
பொன்னவிர் கொன்றைவேணிப் புனிதன்மேன் மகிழ்வுகூர.

இ-ள். மூலஸ்தான சந்நிதானத்தில் மூன்றுவிசை விதிப்படி ப்
ணிந்தெழுந்து பின்பு ஐந்துதரம் வலம்வந்து மேலாகிய பாக்கியங்
கூடக்கத்தக்கதாகவண்ணங்கி அரிபிரமாதிகளாலங் காணுதற்கரிய பெ
ரிதாகியவடிவமும் நடத்தையும் இவ்வகைப்பட்டதென்று வேதங்க
ளாலு மறிதற்கரிய பொன்னிறமுடைய கொன்றைமாலிகையினால் அ
லங்காரம்பெற்ற சடாடவியையுடைய மூலலிங்கத்தினிடத்தில் பக்தி
யும் ஆனந்தமும் உண்டாக—எ-று. (௯)

அறுசீர்க்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்.

காரணகாரிய மாகிறிதைந்து கடந்துவிளங்குபெரும்
பூரணஞான சுகோதையநாத புரோசபராதபநா
லாரணவாரண பேதமளித்த வகண்டிதவண்டருட
ரைணனென்க ஓடரிதாகிய நாதவெனப்பரவா.

இ-ள். சிருட்டி-திதி-சங்காரம் - திரௌபவம் - அதுக்கிரகமென்
னும் ஐந்தொழிலுக்கும் வித்தாகியும் சகலரூபமாகியும் எங்கும்ரிதை
ந்தும் ஆதிதப்பட்டும் பிரகாசிக்கும் பெருமையையுடைய ஆகண்டா

௩௨௮ சிதம்பரபுரணம்.

காரமானவனே சிவஞானமும் பேரின்பமும் அடியார்களுக்குண்டாக
த்தக்கதாக அருட்சரக்குங்கர்த்தனே ஜீவநாயகனே மேலான பராபர
வஸ்துவே நான்குவேதங்களையும் அயிராவதமென்னும் யானையையும்
உடையாகத்தரித்தவனே அநேக ஜீவபேதங்களையுண்டாக்கிய அசை
வில்லாதவனே தேவர்களும் அரிபிரமாதிகளுங் காணுதற்கரிதாகிய
நாதமயமானவனே என்று தோத்திரஞ்செய்து—எ-று. (௧௦)

பூதலமாடைக ளரடைகளோடைகள் பூண்மகுடங்கடவுட்
டாதியர்கேதன முத்தணிசத்திர சாமரமின்னமிர்தங்
தீதறுமாமணி தூபம்விடாதொளிர் தீபமொடின்னனபோ
லோதியயாவையு மேதமறும்படி யுள்ளமகிழ்ந்துதவி.

இ-ள். நன்மையைத்தரும் - நெல்-கரும்பு-வாழைமுதலியவைக
ளுள்ள நிலங்கள் திரவியங்கள் நல்லவஸ்திரங்கள் தாமரை செங்கழு
நீர் அலருந் தடாகங்கள் கிரீடமுதலிய ஆபரணங்கள் தேவகணிகை
யர்கள் முத்துக்குடைகள் சாமரைகள் அறுசுவையோடுங்கூடிய பதா
ர்த்தங்கள் பணியாராவகைகளுடன் அன்னராசிகள் ஓசையைத்தரும்
மணிகள் சாம்பிராணிதூபங்கள் எந்நேரமும் பிரகாசிக்குங் கனகம
யமாகிய தீபங்களும் சகலதீவினைகளுந் தொலைபத்தக்கதாக மனக்க
ளிப்புடன் ஆலயத்துக் கமர்த்திக்கொடுத்து—எ-று. (௧௧)

தண்ணளிகூரிம வானருள்கந்தரி சந்நிதியிற்பணிவுற்
றெண்ணியவின்ன நல்கியிழைஞ்சுக விங்கிவையில்லையெனிற்
கண்ணியவணுவள வாயினுநெஞ்சு களிக்கவளித்தருள்கூ
ரண்ணலையன்பின் வணங்கினரன்பர லாதவரன்பர்களே.

இ-ள். குளிர்ச்சிபொருந்திய கருணையைப்பொழியும் பர்வதரா
ஜகுமாரியாகிய சிவகாமசவுந்தரி சந்நிதானத்தில் வணங்கி முற்சொ
ன்ன உபசாரப்பொருள்களை பக்தியுடன்கொடுத்துத் தோத்திரஞ்செ
ய்யக்கடவது இவ்வகையளிக்கச் சக்தியில்லையேல் தனக்கிபன்றவரை
யில் தினைத்துணையேனும் மனக்களிப்போடுங் காணிக்கைக் கொடுத்
துக் கிருபாரசம்பொழியுங் கர்த்தனாகிய சபாபதியைச் சித்தசுத்தி
யுடன் விருப்பமாகத்தொழுதவர்களே சிவபக்தர்கள் இந்நடத்தையி
ல்லாதவர்கள் சிவனடியார்களல்ல—எ-று. (௧௨)

யாதுமிலாரொனி லிலைமலராயினு மிட்டுவணங்குதலே
நீதியலானெறி நீதிகொள்கைப்பொரு ணைர்படலொன்றிலரோ
லாதிதனாலேய மீதிழைசூடிய கற்றியவன்றியவண்
போதருசெம்மை மலாதினெடுத்தயல்போகடன்மாகடனே.

இ-ள். யாதொருபொருளுங் கையிலில்லையாயின் பத்திரபுட்பங்
களாபினுஞ் சிவசந்நிதியிற்கொடுத்துப் பணியவேண்டியதே கருமம்
அதல்லாமலும் நன்மார்க்கத்துடன் தேடியபொருள் சிவனுக்குப் பிரீ
தியாகையால் அநீதியாய்த்தேடிய திரவியஞ் சிவனுக்கு யோக்கியமவ்
ல மேலும் யாதொருபொருளி லெவ்வளவாயினுந் தன்கையிலில்லாம
ற் சிவாலயத்துக்குப்போகிறது விதிபல்ல ஆயினும் இன்னுமொருவி
தஞ் சொல்லுகிறோம் ஆதிகர்த்தாவினுடைய ஆலயத்திற் பரமசிவன
ணிந்துகழித்த நிர்மாலிய முதலியவைகளையும் மற்றுமுள்ள அசுத்தங்
களையும் நீக்கிச் சுத்திசெய்துகொண்டிருப்பது கடமை—எ-று. (௧௩)

ஈதுமிலாரொனின் முன்பரிசாரக ரிதையமகிழ்ந்திடநன்
கோதிவணங்கவ லாதுபணிந்தெழ லொழிவதுவேகருமம்
வேதமுமிப்படி நிச்சயமாக விளம்பியதப்படியே,
யாதுநெடுமப்பதி யண்ணல்பதந்தொழு மன்பினரன்பர்களால்.

இ-ள். இவ்வகைக்கும் இல்லாமற்போயினும் சிவசந்நிதியிற் ப
ணிவிடைகள் செய்துகொண்டிருக்கும் அடியார்களது மனதுசந்தோ
ஷிக்க நன்மையாகிய உபசாரங்கள்சொல்லித் துதித்துப் பணியவே
ண்டியதே முறைமை அப்படிநடவாமல் வீணாகப்போய்த் தெண்டனி
ட்டெழுவதை விட்டுவிடுவதே காரியமென்று நான்குவேதங்களும் உ
ண்மையாகச்சொல்லி யிருப்பதினால் முன்சொல்லியமுறைமையைப்
போன் உயர்ந்த சிவாலயத்துக்குப்போய்ப் பரமசிவத்தினது பாதா
விந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்துபணியும் அன்பர்களே பக்தர்களாவா
ர்கள்—எ-று. (௧௪)

பின்னருமாமகிழ் வால்வலம்வந்து பிறங்கியமூவொருகா
னன் னிலனாடு பணிந்துயர்சந்நிதி நன்கினிருந்தருள்கூர்
முன்னவர்பேணிய வக்கரமஞ்ச முயங்கியுயிர்க்குயிரா
மின்னமிர்தந்தம துள்ளுறநாறுட னெட்டுருவேறியபின்.

இ-ள். பின்னையு மிருந்தசந்தோஷத்துடன் பிரதக்ஷணங்கள்வந்
து சந்நிதிக்குமுன்பாகப் பரிசுத்தபூமியில் கரசரணாதி அவையவங்க
ள்பொருந்த முன்னுதரந் தீர்க்கதெண்டனிட்டுச் சந்நிதிக்கெதிர்ப்பக்
கத்திற்பது மாசனமாகவிருந்து கிருபையையளிக்கும் பரமசிவத்துக்
கு விருப்பமாகிய பஞ்சாட்சரத்தை ஏகமனதோடு பிராணனுக்கு நா
யகனாகியும் தேவாமிர்தம்போன்ற பஞ்சாட்சர ரூபமுமாகிய பரம்பர
னேத்தியானித்து நூற்றெட்டுதரம் ஜெபஞ்செய்தபின்—எ-று. (௧௫)

நின்னுபணிந்தவ ணின்னுமகன்றரு ணையம்வளர்ந்திடமுன்
ஞென் றரிதான புலன்காணங்களு மொன்றினருள்ளொளியா
யெ

யென்றுமரும்பொரு ளென்றுமறைக்குல மென்றுமுளைத்திடமா
மன்றுண்டம்புரி வள்ளன்மலர்ப்பதம் வந்தெதிர்கண்டுதொழா.

இ-ள். இந்தப்ரகாரம் பஞ்சாட்சரஜெபமும் பிராணாயாமமுஞ்
செய்து சிவானந்தம்பொருந்தினவனாய் எழுந்து சந்நிதானத்திற்குமு
ன்பாகநின்று சிவபக்திபெருகவும் தனக்குக் கைவசப்படாத ஐம்புல
ன்களையும் மனமுதலிய அந்தக்காரண நான்கையும் வசப்படுத்திக்கொ
ண்ட சிவபோகிக ளிதையாரவிந்தத்தில் சோதிஸ்வரூபமாயும் நித்ய
மாயும் மனவாக்குக்கெட்டாத வஸ்துவென்று வேதங்கள் எப்போது
ந் தோத்திரஞ்செய்ய மகாமகிமையையுடைய திருச்சிற்றம்பலத்தில்
ஆனந்தநடனஞ்செய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தியினது சரணாவிந்தங்
களைத் தரிசனஞ்செய்து பணிந்தபின்—எ-று. (கௌ)

என்னுடலென்னுயிரென்னுணர்வென்செயலென்பவிகந்துடையோர்
முன்னுணர்வாகிய பேருணர்வென்று முயங்குபுயங்கமணிப்
பொன்னவைமுன்னர் மகிழ்ந்துதிகழ்ந்து புகழ்ந்துலகேழுடையா
யின்னமிர்தேபொரு ளேயருளேயென வின்புறுமன்புமிகா.

இ-ள். என்னுடையதேகம், என்பிராணன், என்னறிவு, என் தொ
ழில் என்னும் மும்மலங்களையகற்றிய பெரியோர்களுடைய அறிவுக்கு
முதன்மையாகிய சிவத்தியானமே நித்தியமாகியதென்று எண்ணி நா
கரத்தினங்களிழைத்த கனகசபைக்குமுன்பாக ஆனந்தங்கொண்டு ச
கலலோகநாயகனே இனிய தேவாமிர்தமே பராபரவஸ்துவே கிருபை
க்கடலே அருளே அரும்பொருளே என்று இன்புற்று பக்தியென்னும்
அன்புபெருக—எ-று. (கௌ)

ஆலமருங்கத் நீழலிலேமுல காளுடையானுறையு
முலனெடுப்பதி பெய்தியிறைஞ்சிய முறைகுறையாதிவணுஞ்
சீலமுறும்படி நன்னியமத்தொடு சேவைபுரிந்தருளோர்
பாலுடையான்விடை யான்டமாடிய பதமலரிதையமுறா.

இ-ள். ஆலமரத்தின் தென்கீழ்ப்பக்கத்து நீழலில் புவனங்களு
க்கெல்லாங் கர்த்தனாகி எழுந்தருளியிருக்கும் முலஸ்தான மகாலிங்க
சந்நிதானத்திற்குவந்து வந்தனை வழிபாடுடனே முன்சொன்னவிதிப்ப
டி தவறாமற்செய்து திருச்சிற்றம்பலத்திலும் பரிசுத்தத்துடனே ஞா
னமுண்டாக வந்தனை வழிபாடுபுரிந்து சேவித்து அநுக்கிரகசத்தியா
கிய சிவகாமசவுந்தரியை இடப்பாகத்திலுடையவனும் ரிஷபவாகன
முடையவனுமாய் ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்யும் அம்பலவாணமூர்த்
தியினது பாதாரவிந்தங்களை இதயகமலத்தில் நிலைமையாகவைத்துக்
கொள்ளு—எ-று. (கௌ)

நாதபுராதன ஞானவோதைய ஞானநடம்புரியும்
பாதிராமய வாதிப்போசப ராபரதத்துவநால்
வேதபராயண சீதர்னயக வெற்பருள்கற்புமிசு
மர்தொருபாலுடை யாயெனநின்று வழுத்திவணங்கியபின்.

இ-ள். நாதனே, பழமையானவனே, ஆதியந்தமில்லாநாயகனே,
மலையரையன்தபோமகிமையாற்பிறந்து பதிவிர்தைகளுக்கெல்லாரு சி
ரோரத்தினம்போன்ற பார்வதிதேவியை வாமபாகத்திலிருத்தியவனே
என்று நின்றனுகொண்டு தோத்திரஞ்செய்து பணிந்தபின்பு—எ-று. ()

அருள்விடைபெற்றரு மாமறைசூழ்திரு வாலையவெல்லைகடங்
தொருமைகொடத்தின மங்குனுறைந்தொளி கதிருதையத்திலெழுந்
திருவினைசெற்றிடு பங்கயவாவியி னினிதுபடிந்தருளான்
மருவியதான மிசைந்தனமாதவர் மறையவர்பாலருளி.

இ-ள். சிவாதுக்கிரகம்பெற்றுத் தண்டிகேஸ்வரனாவணங்கி மே
லாகிய வேதங்கள்நிறைந்திருக்குஞ் சிவாலயத்தின்வெளியேவந்து அ
ன்றையதினம் ஒருமையாகிய மனோபக்தியுடன் அத்தலத்தி லோரிட
த்திற் சயனித்திருந்து சூரியோதயத்திற்குமுன் எழுந்திருந்து நித்தி
யகருமங்களைமுடித்துக்கொண்டு பரிசுத்தமாகி நல்வினைதீவினையென்
னும் பாசபந்தத்தைநீக்கிச் சகல போகபாக்கியங்களும் மோட்சமுங்
கொடுக்குஞ் சிவகங்கையில் நியமத்துடன்முழங்கிச் சிவபூசைமுடித்து
க்கொண்டு மனதிரக்கத்துடன் பெரியோர்களுக்கும் பிராமணர்களுக்
கும் தானதருமங்கள் தன்னு லியன்றமாத்திரங்கொடுத்து—எ-று. ()

சீதரநாடரு மன்றினடம்புரி சேவடி கண்டுடனே
பூதலவானவர் சைவர்தபோதனர் புந்திகளிக்திடுமா
ரேரதனடல்கி மகிழ்ந்துபுகழ்ந்தரு னுற்றவனோவலி
லேதமில்போனக மோனமொடுண்டிட லேயியல்பாகுமரோ.

இ-ள். விஷ்ணுவின் உலகத்திலுள்ளவர்களுங் காணுதற்கரிய
திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தத்தாண்டவம்புரியுஞ் செந்தாமரைமலர்
போல் விளங்குகின்ற பாதங்களைத் தரிசனஞ்செய்து முன்சொல்லிய
வண்ணம் வந்தனை வழிபாடுகள்செய்து பூலோகதேவர்களாகிய பிரா
மணர்களுக்குச் சமாராதனையும் சைவமார்க்கந்தவருத சிவனடியார்க
ளுக்கும் சிவயோகிகளுக்கும் மயேசுரபூசையும் மனது சந்தோஷிக்க
ச்செய்வித்து ஆனந்தத்தையடைந்து தோத்திரங்கள்செய்து அப்பெ
ரியோர்கள் கட்டளையின்படி சுத்தபோஜனம் மஷுனத்துடன் மந்திரக்
கிசமமாக பொசித்து நியமத்துடன்ருப்பதேமுறைமை—எ-று. (உக)

மிக்கநலந்திகழ் புண்டரிகத்தட மீதுபடிந்துடனே
யக்கரமஞ்சையு நூறுடனெட்டுரு வங்ஙனவிற்றிமதிச்
செக்கர்நறுஞ்சடை யானடமாடிய சேவடிகண்டவர்தா
மிக்கொடுவன்பவ மெய்தவிரும்பினு மெய்துவரோவிலையால்.

இ-ள். மிகுதியும் நன்மையைத்தரும் சிவகங்கையில் தீர்த்த
மாடிப் பஞ்சாட்சரத்தை நூற்றெட்டுதரம் அவடத்திற்செபித்து செக்
கர்வானத்தையொத்த சடாமகுடத்தில் சந்திரனையணிந்த சபாபதி ஆ
னந்தத்தாண்டவம்புரியும் பாதாரவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்யப் பே
றுபெற்றவர்கள் பின்பு துன்பத்துக்கிடமாகிய ஜனனம் வேண்டுமெ
ன்று ஆசித்தாலும் அவர்களுக்கு மறுபடியுஞ் ஜனனமாணம்பொரு
ந்தாது—எ-று. (௨௨)

அறுசீர்க்கழிநெடி-லடியாசிரியவிருத்தம்.

உற்றவிற்பெறி முத்தினமைந்தின மோர்பக்கமோர்திங்கண்
மற்றொராண்டெதம் மாயுவினெல்லையவ் வளநகர்வைகிச்சீர்
பெற்றவேதியர் மாதவர்க்கொருமுட்டி பிச்சையாயினுமன்பா
லெற்றைநாளுமிட் பிண்டலேநெறியலா துண்டலுமிபல்பன்றால்.

இ-ள். முன்சொன்ன முறைமையாக மகாநியமத்துடன் சிவங்
கையில் தீர்த்தமாடிச் சிதம்பரோசுரனைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு
அந்தச் சிதம்பரநகரத்தில் மூன்றுநாளாயினும், ஐந்துநாளாயினும், ப
தினைந்துநாளாயினும், ஒருமாதமாயினும், ஒருவருடமாயினும், அல்ல
து தன்னையுள்வரைக்குமாயினும் வாசம்பண்ணுகிறவர்கள் மேன்மை
பெற்ற வைதீகப்பிராமணர்களுக்குஞ் சிவயோகிகளுக்கும் ஒருமுட்
டி உபாதானமாகிலும் ஒருகவளம் அன்னபிட்சையாகிலும் அன்புட
னே ஒருதினமேனுந் தவறாமற்கொடுத்துப் போஜனஞ்செய்துகொ
ள்ளி இருக்கவேண்டியமுறைமை இவ்வகையாய் ஒருதினமாயினும் அ
த்தலத்தில் ஒருபிடி உபாதானமாகிலும் ஒருகவளம் அன்னமாகிலும்
பிட்சையிடாமல் போஜனஞ்செய்யத்தகாது—எ-று. (௨௩)

இல்லறத்துட னிருப்பவருந்தமக் கிசைந்தசெய்தருந்தாரோல்
வல்வினைத்தொகை துய்ப்பவாரச்சய மறையெலாம்புகழ்ந்தேத்துந்
தில்லையம்பதி நன்னெறியுழைபவர் சிதம்பரநாதன்றன்
மல்லன்மல்கிய சேவடிநாடொறும் வணங்குதல்வழக்காமால்.

இ-ள். சிதம்பரதலத்தில் எப்போதும் இவ்வாழ்க்கையுடன் இ
ருக்கின்றவர்களும் தங்களுக்குத்தக்க நன்மார்க்கமாய் நடந்துக்கொ
ண்டு தங்களா லியன்றமாதீதரம் பெரியோர்களுக்குபசரித்து உதவி

செய்து போஜனஞ்செய்யாராகில் அநேக பாபவலன்களை யதுபவிப்ப
தற்குச் சந்தேகமில்லை இதுநிச்சயம் வேதங்களெல்லாங்கொண்டாடி
த் தோத்திரஞ்செய்யும் அச்சிதம்பரதலத்தில் நன்மார்க்கத்துடன் வா
சமாயிருக்கிறவர்கள் ஞானாகாசசொருபமாய் ஆனந்தநடனம்புரியும் ம
கிமையைப்பெற்ற அம்பலவாணரது சிவந்த பாதாபவிந்தங்களை எந்நா
ளும் தரிசனஞ்செய்து பணிவதேவிதி—எ-று. (௨௪)

அனகமாதவ சயிமினிமுனிவ கேளரும் பெருநியமங்க
ணினதுசெய்கைகண் டினாத்தன நீயுமந் நியமங்கடவறாமற்
றினமுஞானமு முத்தியுமாகிய சிவபரஞ் சுடராடுங்
கனகவம்பலத் தாடலைக்கண்டு கண்கருத் தினுங்களிப்பாயால்.

இ-ள். பாபரகிதமாகி மகாதபோதனனாகிய சயிமினிமுனிவரனே
கேள் உனது நன்மையாகிய நடக்கையைப்பார்த்து அரிதாகிய பெரு
மைபெற்ற சிதம்பரதலவாசஞ்செய்யும் நியமங்களைச்சொன்னோம் நீ
யும் அந்த நியமந்தவறாமல் எப்போதும் சிவஞானமும் மேட்சுமுமா
கிய சிவபரஞ்சேர்தி பொன்னம்பலத்தில் ஆனந்த நடனம்புரியும் வி
நோதத்தைக் கண்ணினுற்கண்டு மனதில்மதித்து ஆனந்தத்தையடை
வாயென்று வேதவியாசர் திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று. (௨௫)

காலேவாயணி தில்லையம்பதிதனைக் கைதொழச் செல்கோமென்
றேலுமவ்வுரை கொண்டெழினற்றையின் வினையெலா மிரிந்தோடு
மாலுமன்புடன் சேறலிந்நாளுள தாமென நியமித்தான்
மாலடைந்தவிப் பவத்தறியாதுசெய் வல்வினை மாயந்தேகும்.

இ-ள். உதயகாலத்தி லெழுந்திருந்து சுகல அலங்காரமும்பெ
ற்ற சிதம்பரதலத்திற்குபோய்ச் சபாபதியைத் தரிசனஞ்செய்து ப
ணிய வேண்டுமென்று பயணமாகி எழுந்தவுடன் அதுவரையினுஞ்
செய்த பாபங்களெல்லாம் தொலைந்தோடும் பக்தியோடு சிதம்பர
தலம்போய்ச் சேர்ந்தால் அவர்களைச்சபாபதி ஆட்கொள்ளுவார் நிய
மத்துடன் ஆசைகொண்டு யாவோனு மத்தலத்திற்குப் போகவேண்
டுமென் றுன்னியமாத்திரத்தில் மாயாசம்பந்தமாகிய இச்சனனத்தி
ல் அறியாமைபாற்செய்த மகாபாதகங்களெல்லாம் நிவாரணமாய்ப்
போம்—எ-று. (௨௬)

தொழுதுமென்றெழி லிப்பவத்தறிந்துசெய் தொடரும் வல்வினைக்
கூட்ட, முழுதுமாய்ந்ததுங் கலைமறையாகம முற்றுமா மெழுத்தஞ்சா,
லெழுதிமேய்ந்தகிற் றம்பலத்தெல்லையைக் காணின்முன் னெண்ணி
ல்லாப், பழுதுகூர்பிறப் பிடையறியாதுசெய் பாவங்கண் மேவாவால்.

இ-ள். அம்பலவாண மூர்த்தியினது பாதாரவிந்தங்களைத் தரிசு
னஞ்செய்து பணிவோமென்றெழுந்தவுடன் இந்தஜன்மத்தில் அறிந்
துசெய்து தன்னைவிட்டுநீங்காத அநேகந் தீவினைகளெல்லாம் தொலை
ந்துபோம் வேதாகம சாத்திரங்களி னுண்மைப்பொருளாகி மந்திரங்
களுக்கெல்லாம் மூலகாரணமாகிய பஞ்சாட்சரத்தைப் பொற்றகட்டி
லெழுதி மேய்ந்திருக்கின்ற திருச்சிற்றம்பலம் விளங்குஞ் சிதம்பரத்
தெல்லையை தரிசனஞ்செய்தவர்களது எண்ணிறந்த பிறப்புகளில் அ
றியாமையினுஞ்செய்த தீவினைகளெல்லாம் தொடராமற்போம்—எ-று.

பிறிந்தவல்லினை மாதவகொடுமையிற் பிறங்குமந் தகன்வீழ
வெறிந்தமூவிலைப் பரம்பரன்வடிவமா யிலங்குமப் பதிதன்னைச்
செறிந்தடைந்தபோ தலகிலாமுன்னேவெந் தீப்திறப் புகடோறு
மறிந்துசெய்வினை மறிந்துகுந்தவங்கள்வே ழுற்றுவா ரறிவென்னே.

இ-ள். புண்ணியசொருபமாகிய சயிமினியேகேள் பொல்லாங்
குசெய்யும் பாபிகளைப்பயங்கரமாகிய தண்டனைகள்கெய்துவிளங்கும்
காலனை மூவிலைச்சூலத்தினுற் குத்திய பராபரவஸ்துவாகியபரமசிவன்
திருவுருவாகிப் பிரகாசிக்கும் அந்தச்சிதம்பரதலத்தை வந்துசேர்ந்த
வுடன் எண்ணிக்கையில்லாத கொடிய பிறவிகடோறும் அறிந்துசெய்
த பாபங்களெல்லாம் நீங்கிப்போம் இத்தன்மையிருக்க இம்மார்க்கத்
தைவிட்டு வேறே தேகவருத்தமாகிய தபங்களைச்செய்பவர்களதுமதி
என்னமதியோ—எ-று. (உஅ)

பங்கயத்தடங் கண்டபோதந்தணன் பதம்பெறலாந் தீண்டிற்
செங்கண்மாலரும் பதத்தினையெளிதினிற் சேரலாங் குடங்கையுட்
டங்குநீர்தம துட்கொளினுருத்திரன் றக்கவான் பதமெய்தும்
பொங்குமத்தட மூழ்கினுன்மகேசுரன் பொற்பதம் புகலாகும்.

இ-ள். தாமரைமலர்ந்திருக்கும் உயர்ந்த சிவகங்காதீர்த்தத்தை
தரிசனஞ்செய்தமாத்திரத்தில் பிரமதேவன் வாசமாயிருக்குஞ் சத்தி
யலோகமாகிய சமனாவதியென்னும் பட்டணத்தைப்பெறலாம் அந்த
தீர்த்தத்தைக் கையினுற்றெடுப்படியாகிய பேறுபெற்றவர்கள் மகாவி
ஷ்ணு வாசமாயிருக்கும் திருப்பாற்கடல்குழந்த சுவேதத்தீவினிற் பி
ரகாசிக்கும் வையுந்தத்தை எளிதாய்ப்பெறலாம் அந்ததீர்த்தத்தை
உள்ளங்கை கொண்டமட்டும் பானம்பண்ணினால் உருத்திரமூர்த்தி
வாசமாயிருக்கும் கயிலாசத்தைப்பெறலாம் அந்ததீர்த்தத்தில் ஸ்நா
ம்பண்ணினால் மஹேஸ்வரனது பதத்தைப்பெறலாம்—எ-று. (உஆ)

சிந்தையன்புகொ டகிலநாயகன்றனைக் திருமூலத் தானத்துள்
வந்துகண்டவர் சதாசிவபதத்திடை வையுவர் பொன்மன்றத்

தெந்தையம்பிகை காணநின்றாடிய விருபதங் கண்டோர்க்
ளந்தமொன்றிலா முத்தியக்கணத்திடை யடைதனிச் சயமாமால்.

இ-ள். மன்தில் பக்திபூண்டு சகலலோகநாயகனாகிய திருமூலஸ்
தான சிவலிங்கத்தைத் தரிசனஞ்செய்தவர்கள் பிரமாண்டங்களுக்கு
ப்படாமல் சுத்தவெளியில் ஜோதிமயமாய்ப் பிரகாசிக்கும் பிராகிருத
கயிலாசமாகிய சதாசிவபதத்தைப் பெறுவார்கள் பொன்னம்பலத்தில்
சிவகாமசுவந்தரி கண்டுமகிழ ஆனந்தநடனம்புரியும் அம்பலவாண மூ
ர்த்தியினது இரண்டு சரணகமலங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்கள் ஒரு
காலத்திலும் அழிவில்லாத பரப்பிரமமாகிய பரமசிவ அயிக்கியத்தை
அக்கணமே பெறுவது நிச்சயம்—எ-று. (௩௦)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நசனுக்குப் பிழைத்தகொடும் பாவமுதற்பாவங்க ளியற்றுதுள்ள,
நேசமுறச்சைவநா லாய்ந்துணர்ந்து நின்றநிலை நீங்காதென்றும், பாச
வினைப்பகைசாட வடிவுகொடு சிதம்பரத்துட் பதுமச்செந்தாள், வீசி
யொரு பொருளாடல் கண்டுறைந்தோ ருள்ளபடி வீடுசேர்வார்.

இ-ள். சிவத்துரோகமுதலிய மகாபாதகங்களைச் செய்யாமல் பு
ண்ணியஞ்செய்து சித்தத்தில் சிவபக்திபொருந்திச் சிவசம்பந்தமா
கிய வேதாகமசாத்திரங்களிலும் புராணங்களிலுமுள்ள பொருள்களை
நன்றாய்க்கற்றறிந்து அவற்றிற்சொல்லிய முறைமைதவறாமல் நடந்து
க்கொண்டு மாயாசம்பந்தமாகிய பாசபந்தத் தீவினையென்னும் சத்து
ருவைச் சங்கரிக்கவேண்டி ஞானாகாசரூபமாகித் திருச்சிற்றம்பலத்தி
ல் எந்நாளுஞ் செந்தாமரைமலரைப்போற் பிரகாசிக்குஞ் சிவந்தபாத
த்தைவீசி ஆனந்தநடனம்புரியும் வேதாந்தப்பொருளின் விநோதத்
தை தரிசனஞ்செய்து ஆனந்தத்தையடைந்தவர்கள் மெய்மையாகிய
மோட்சத்தையடைவார்கள்—எ-று. (௩௧)

அப்பரிசொன் றிலோனுஞ் சிதம்பரத்துட் சேவடிகண் டவருமந்த,
மெய்ப்பதியி லிருந்துமலர்ச் சேவடிகாணாதங்ஙன் வீய்ந்துளோரு,
மெப்பதியோ ரெப்பிறப்போ ரெவ்வினையோராயினுமன் கிறந்துளோ
ருஞ், செப்பரியசாலோக முதன்முத்தி யடைந்தடைவிற் சிவத்தைச்
சேர்வார்.

இ-ள். அச்சிதம்பரத்தில் முன்சொன்ன முறைமையாக நடவா
மற்போனாலும் திருச்சிற்றம்பலத்தில் அம்பலவாணமூர்த்தியினது பா
தாவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்களும் மேன்மையாகிய பக்தி
யிலிருந்து சபாபதியினது பாதபத்மங்களைத் தரிசனஞ்செய்யாமல்
இறந்தவர்களும் எந்ததேசத்தாராகிலும் எச்சாதிபேதங்களாகப் பிற

ந்தவர்களாகிலும் எத்தொழிலுடையவர்களாகிலும் அத்தலத்தில்வந்
து இறந்தால் அவர்கள் சொல்லுதற்கரிய சிவசாலோக சாமீப சாரூப
சாயுச்சியமென்னும் நான்குபதவியையுங் கிரமப்படி அடைந்து முடி
வில் பரமசிவத்தைச் சேருவார்கள்—எ-று. (௩௨)

அழிவிலாவப்பதியி லிருந்துகொடு வினைபுரிந்தோ ரடைந்துவீழு,
மொழிவிலா நரகத்தை மொழியுமாமெவன்கொலோ வலவாவேத, வ
ழியினாலுயர்முனிவ வென்னுமுரை செவிப்புகலு மயங்கினான, விழி
யினுமெனதிர்பணிந்து சயிமினியஞ் சலிசெய்து விளம்புவானால்.

இ-ள். எந்நாளும் நித்தியமாயிருக்கும் அந்தச்சிதம்பரத்தில் கு
டியிருந்து பொல்லாங்குவிளையும்பாதகங்களைச்செய்து மகாரவுரவாதி
நரகங்களில் வீழ்ந்து அவதிப்படுகிறவர்களுக்கு விமோசனம் எவ்வி
தம்வந்து வாய்க்குமோதெரியவில்லையென்று இரக்கத்துடன் எப்போ
தும்நிலைமையாயிருக்கும் வேதமார்க்கத்தினால் உயர்வுபெற்றசயிமினி
முரிவனையென்று வேதவியாசர் திருவாய்மலர்ந்தவுடன் அவ்வசனங்
களைச் செவியுட்கொண்டு திகைத்து ஞானக்கண்களையுடைய வேதவி
யாசரது பாதாரவிந்தங்களில் பணிந்து கைகுவித்துச் சயிமினிபகவா
ன் சொல்லத்தொடங்கினான்—எ-று. (௩௩)

முடிவிலாவம்பலத்தி னடங்கண்டோர் முத்தரென மொழிந்தாயந்த
ப், படிவிடாதாகம வேதங்களெல்லா மையமறப் பகராரின்ற, நெடியமா
தவர்புகழப் பதியிருந்து வினைபுரிந்தோர் நீங்கொனாத, கொடியமாநி
னாயத்தோ ரென்றவுரை மாறன்றோ கூறுங்காலை.

இ-ள். எக்காலத்தினும் அழிவில்லாத திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆ
னந்தநடனஞ்செய்யும் விநோதத்தைத் தரிசனஞ்செய்தவர்கள் ஜீவன்
முத்தர்களாவார்களென்று தேவரீர் திருவுளம்பற்றினீராதலால் அவ்வ
ண்ணமே வேதாகமபுராணங்களிலுஞ் சந்தேகமற நிச்சயமாகச்சொ
ல்லியிருக்க மகாதபோதனர்கள் பணிந்தேத்தும் அச்சிதம்பரதலத்தி
ல் இருந்து பாபஞ்செய்தவர்கள் மகாரவுரவாதி நரகங்களில் வீழ்ந்து
அகலாது அவதிப்படுவார்களென்று சொல்லியவசனம் முன்சொல்லி
வந்த மகிமைக்கு ஒப்பிடுமிடத்தில் மாறுபாடல்லவாவென்று சந்தேக
ந்தீரச் சயிமினிபகவான் வாதராயணரைக்கேட்டார்—எ-று. (௩௪)

ஐயமிகவையமெனக் கடைந்ததுநீ யையமற வருஞ் செபென்ன, மெ
ய்புணருமுனிவனுநன் றுரைத்தனைமைந் தாவெவர்க்கும் விளம்பொ
னாத, வய்யநெறியாமிதனைக் கேட்கவிரும் பினேநேச ள்ளளங்கொண்
டு, செய்யநெறி யுடையநினக் குள்ளபடிமொழிதுமெனச் சொப்புகின்
றான்.

இ-ள். வேதவியாசரைப்பார்த்து மிகுதியும் என்மனதில் சந்தேகந்தோன்றி யிருப்பதால் அவைதீரத் தேவரீர் அதுக்கிரகஞ்செய்ய வேண்டுமென்று சயிமினிபகவான் கேட்டவுடன் வேதாந்த ஞானமறிந்த வாதராயணர் சந்தோஷித்து நீ யிப்போதுரைத்தவை நன்மையானவையென்று மெச்சிக்கொண்டு அறிவுடையபிள்ளையே இஃதை அபக்சுவர்களுக்குச் சொல்லுகின்றவையல்ல கடைத்தேறுமார்க்கமாகிய இப்பொருளைக்கேட்க ஆசைகொண்டாய் சிவபக்திபூண்டு வேதாகம விதிப்படிநடக்கும் உனக்கு உண்மையாகிய விதியைச்சொல்லுகிறேன் மென்று வாதராயணர் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௩௩)

எங்கண்ணுமியாரேனு மியற்றியால் வினேதீமை யிரண்டினுள்ளும் பொங்குபய னென்றென்றே யழியாதபெரும்பற்றப் புலியூர்தன்னிற், நுங்கெறியோரோனு மறிவுடனு மறியாமை தொடர்ந்துஞ்செய்த, தங்குபெரு நல்வினேதீ வினையொன்றுகோடியாய்த் தழைக்குமன்றே.

இ-ள். எவ்விடத்தினும் எவர்களாலும்செய்த புண்ணியபாவங்களின் பலன்கள் ஏறாமலும் குறையாமலும் செய்தமட்டு மனுபவிக்கப்படும் என்றைக்கும் நித்தியமாயிருக்கும் இந்தச்சிதம்பரதலத்தில் நன்மார்க்கமுடைய பெரியோர்களாயினும் அறிந்தும் அறியாமையினாலும் ஈள்தோறுஞ்செய்த புண்ணியபாவபலன்கள் ஒன்று கோடியாய் வளரும்—எ-று. (௩௪)

சிதமலர்ப்பொழிற்றில்லை யிருந்துதீ வினேபுரிந்தோர் தெய்வமன்றுட், பாதமலர்கண்டுடனே முத்தரா தலினுனும் பகருமன்றே, மோதுவினேப்பயனுட்ட வரனிலெனன் பதுகொண்டு தண்டஞ்செய்தற், காதிபரம் பரன்காலற் கதிகாரமவ்வளவுக் கமைத்தானல்லன்.

இ-ள். குளிர்ச்சியையுடைய தாதுரிரம்பிய மலர்களைச்சொரியுஞ் சோலைகளாலலங்காரம்பெற்ற சிதம்பரதலத்திலிருந்து பாபங்களைச்செய்தவர்கள் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய திருச்சிற்றம்பலத்தில் அம்பலவாணமுர்த்தியினது பாததாமரைகளைத் தரிசனஞ்செய்தவுடன் மோட்ச அதிகாரிகளாவதுமல்லாமல் முற்சொன்ன தீவினையாளர்கள் அந்த நரகதுன்பத்தை அநுபவிக்கும்படித் தண்டிப்பதற்குக் காலனுக்கும் அசாத்தியமாம் ஏனெனில் ஆதிகர்த்தாவாகிய பரமசிவன் சிதம்பரதலத் தெல்லையுளிருந்தவர்களைத் தண்டிக்கப்படலாமென்று அந்தகனுக் கதிகாரங்கொடுத்ததில்லை—எ-று. (௩௫)

அன்னதனுக் கதிகாரமப்பதிபால் வயிரவனுக் கனித்தான்காலன், பன்னரியவோரிருபத் தெண்கோடி நரகத்துட் பதுமத்தண்ணை, நள்ளுயி

நியகற்பமெலாம் புரிதண்ட மவ்வடுகன் றயங்குசூலத், துன்னரிய நு
னியிடையோர் கணப்போதிற் படுந்துயருக் கொவ்வாதம்மா.

இ-ள். அந்தச் சிதம்பரதலத்தில் பாதகஞ்செய்தவர்களைத் த
ண்டனைசெய்யும் அதிகாரம் காளவயிரவருக்குப் பரமசிவன் கட்டளை
யிட்டார் அவர்செய்யுந்தண்டனை எவ்வகைப்பட்டதென்றால் எமதரு
மராஜன் விதிக்கும் இருபத்தெட்டுகோடி நரகத்திலும் கமலாசனனாகி
ய ஒருபிரமதேவன் கற்பகாலம்வரைக்கும் வாதைப்படுத்தும் அவதிக
ளெல்லாம் இக்காளவர்கையில் விளங்கும் சூலாயுதத்தின்முனையில் ஒ
ருகணப்போது படும்படியாகிய வருத்தத்துக்கு இணையாகமாட்டாது
அவ்வாதனையை நினைத்தமாத் திரத்தில்மனந்திடுக்கிடும்—எ-று. (௩௮)

அத்தலத்தி னிடைக்கொடிய பாதகங்கள்புரிந்தோரை யனேகங்
கோடி, நித்தமுறு கற்பமெலாம் பதிப்பாலன் கரதலத்துணிகரிலாத,
முத்தலையினுனியினருங் கொடியவினைப் பெரும்பயன்கண் முடித்து
நீங்கத், துய்த்திமொறுய்த்திவென் றுய்க்கும்போ துளதுயரஞ் சொல்
லற்பாற்றே.

இ-ள். அச் சிதம்பரதலத்தில் பொல்லாங்கைவிளைக்கும் கொடி
ய பாதகங்கள்செய்தவர்களை அநேகங்கோடி கற்பகாலம்வரைக்கும் க
ளவயிரவரது கரதலத்திலே தனக்குத்தானே ஒப்பர்கவிளங்கும் மூவி
லைச்சூலமுனையினால் அப்பாதகங்கள்தீரப் பெரிதாகிய வாதனைகளை
யதுபவிக்கச்செய்வித்து பரிசுத்தராக்கிக் கடைத்தேறுரிமித்தம் படுத்
தும்வருத்தத்தை உள்ளபடி சொல்லிமுடியாது—எ-று. (௩௯)

பந்தமகற்றியதில்லை நகரடைந்துஞ் சிவகங்கை படிந்துமன்றத், த
ந்தமிலான்றாங்கண்டு மத்தலத்திற்கொடுவினைக ளந்தோவந்தோ, தந்
தமதுமன்னறியப் புரிவதேமுடர்களுன் சாற்றுகென்யான், சிந்தை
செயுந்தொறுமுடலந் துளங்குமெனதுளதுகம்பஞ் சேருமன்றே.

இ-ள். ஜனனமாணதி அவதியைத்தீர்க்குஞ் சிதம்பரதலத்தில்
வாசஞ்செய்து சிவகங்கையில்முழுகித் திராச்சிற்றம்பலத்தில் எந்ந
றும் நித்தியனாகிய சபாபதியினது பாதாரவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செ
ய்யப் பாக்கியங்கிடைத்தும் அத்தலத்தில் ம்னமறியப் பாதகங்களைச்
செய்ய முடர்களின்விவேகத்தை என்னென்றுசொல்லப்போகிறே னே
யோ ஐயோ அவர்களை நினைக்கும்போதெல்லாம் என்னுடையதேகமும்
மனதும் நடுக்கங்கொள்ளுகிறதென்று வேதவியாசர் சிந்தைநொந்
தார்—எ-று. (௪௦)

செல்லாடல்புரிபொழில்சூழ் தில்லைமாநகரிருந்து திங்குசெய்தல்,
பொல்லாதுபொல்லாது கல்லாதோரறியாரொழ் புகல்வதென்னே, செ

ல்லாதிமறைமுனிவ சிதம்பரங்கண்டிழைஞ்சுதற்குத் துளங்காதிங்ங,
னில்லாதுசெல்வாயிங் கணந்தன்னிற்கொடியவினை நீத்துவாழ்வாய்.

இ-ள். மேகங்கள் தவழ்ந்துலாவும் உயர்வைப்பெற்ற தோப்புக
ள்கூழ்ந்த மேன்மையையுடைய சிதம்பரதலத்தில் அநேகஜனனங்க
ளிற்செய்த புண்ணியவிசேஷத்தினால் வாசஞ்செய்யப் பாக்கியம்பெ
ற்றும் ஜனனமரணாதி அவதிகளைத்தொலைத்தும் அழிவில்லாத மே
ஷத்தைப் பெறுதற்கில்லாமல் மூடர்கள் பாதகங்களைச்செய்கிறது மி
கப் பொல்லாதுபொல்லாது ஆகையினால் வேதாகமபுராணங்களில் அ
த்தலத்தினது மகிமைமையச் சொல்லியிருப்பதைப் படித்தாகிலும் அ
ல்லது பெரியோர்களிடத்திற் கேள்வியுற்றாகிலும் தெரிந்துக்கொள்ளா
த அவிவேகிகளை யான் என்னென்றுசொல்லுவேன் சகல கலைக்கியா
னங்களுக்கு முதன்மையாகிய வேதங்களின்பொருளையுணர்ந்த சயி
மினியே இவடத்திற் கணப்போதாகிலும் தாமசமாகவிராமல் தில்லை
வனத்துக்குப்போய் ஞானகாசகருபமாகிய அம்பலவாணமூர்த்தியை
த் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு நன்மார்க்கத்துடன் நியமப்படி வாசமா
யிருந்து பொல்லாங்காகிய தீவினைகளைப்போக்கிச் சுகமாகவாழ்ந்திரு
மென்று வாதராயணர் திருவாய்மலர்ந்தருளிஞர்—எ-று. (சுக்)

சீலமுறுநடங்கண்டங் கிருந்துமனைறியவினை செய்தோர்தானப்,
பாலவயிரவன்கரத்துச் சூலதுனியிடைவாதைப் பட்டபின்னர், கோல
முறுமன்னையர்தம் முதரத்துக்குறுகுவோ சூலுகார்வெய்ய, நீலநிறக்
காலனடுங் தண்டமுறுநடன்சிவத்து ணித்தராவர்.

இ-ள். தரிசிப்பவர்களுக்கு மேலாகிய முத்தியைக்கொடுக்கும்
மகிமைமையையுடைய திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தநடனத்தைச் சே
வைசெய்துகொண்டிருந்து அத்தலத்தில் மனமறியப் பாபஞ்செய்த
வர்கள் காளபயிரவரது சூலமுனையினால் மகாவாதனையறுபவித்துப்
பரிசுத்தராகிய பின்னர் தாயினது கருக்குழியிற்பட்டுப் பிறப்பார்களை
ன் மெண்ணவேண்டாம் அப்படி பிறக்கவேண்டுமென்று ஆவல்கொண்
டாலும் பிறவியுமுறுது நீலநிறம்போன்ற எமதருமனது தண்டனையும்
அடராமல் உடனே மேலாகிய சிவபதவியைப்பெற்று முத்தராவார்
கள்—எ-று. (சஉ)

பொங்குமறைச் சயிமினிவ நாதனடம் புரிந்தருளப் புரியின்வாழ்
வோர், தங்கண்மனமறியாமல் வந்தகொடுவினைதனக்குத் தக்கசாந்தி
கங்கைமுதலாகியநற் றீர்த்தமெலாம்வணங்குசிவ கங்கையென்னு, ம
ங்கமலத்தடவாவி முழுகுதலேமுழுகுநெறி யறையக்கேட்டி.

இ-ள். விரிந்தோங்கும் வேதாந்தப்பொருளையுணர்ந்த சயிமினி முனிவனே எல்லாநாயுங் கடைத்தேற்றவேண்டிக் கர்த்தாவாகிய பா மசிவன் எப்போதும் ஆனந்தநடனம் புரிந்தருளும் சிதம்பரதலத்தி ல் வாசமாயிருக்கின்றவர்கள் மனதறியாமல்வந்த பொல்லாதபாதகங் களுக்குப் பரிகாரம் எப்படியென்றால் கங்காநதிமுதலிய தீர்த்தங்களெ ல்லாம்வந்து பணிகின்ற தாமரைகள்நிறைந்து விசாலமாகிய சிவகங் கையென்னும் தீர்த்தத்தில் மூழ்கிறதேவிதி அதிற் நீர்த்தமாடுகிறமு றைமையைச் சொல்லுகிறோம் கேளென்று வாதராயணர் வகுத்துரை ப்பார்—எ-று. (சுங)

தன்னிகராகியதில்லைத் தலத்துறைவோர்சிவகங்கை தன்னில்மூழ் கி, நென்னலிராப்போதுதனி லடைந்தகொடுவினையாவு நீங்கியுய்வ, றன்னியதேயத்துறைவோ றன்றடைந்துசிவகங்கை யாடப்பெற்றும், யன்னுமறைமுனிவர்களும் பெறலரியமகேசர்பதம் பற்றிவாழ்வார்.

இ-ள். தனக்குத்தானே ஒப்பாகிவிளங்குஞ் சிதம்பரதலத்தில் வாசமாயிருக்கின்றவர்கள் சிவகங்கையில்மூழ்கினால் முந்நாள் அறுப துநாழிகைக்குள் அறியாமற்செய்த பாவங்களெல்லாந்தீரும் மற்றொ ருதேசத்தி லிருந்துவந்து சிவகங்கையில்மூழ்கப் பாக்கியம்பெற்றவர் கள் வேதங்களையுணர்ந்து வேதவிதிப்படிநடக்குந் தபோதனர்களுக் குங் கிடைப்பதற்கரிய மஹேசரபதவியையடைந்து சுகமாயிருப்பா ர்கள்—எ-று. (சுச)

திங்கள்சேய்புந்திகுரு புகர்காரிவாரத்துச் சென்றுமூழ்கி, னங்க டைவினொன்றிரண்டு மூன்றுநான்கைந்தாமென் றழைந்தநாளிற், துங் கவினையறுமருக்க வாரத்துச்சுடாருக்கன் றோன்றுமுன்னம், பொங் குமலர்ச்சிவகங்கை படியிலெழுநாள்வினைகள் போருமன்றே.

இ-ள். திங்கள்-செவ்வாய்-புதன்-வியாழம்-வெள்ளி - சனி இத்தி னங்களில் அத்தீர்த்தத்தில்மூழ்கினால் கிழமைகளின் வரிசைப்படிக்கு ஒருதினம், இரண்டுதினம், மூன்றுதினம், நான்குதினம், ஐந்துதினம், ஆறு தினங்களினுஞ்செய்த பாதகங்களெல்லாந்தீரும் ஆதிவாரதின ன்ரு ரிய உதயத்திற்குமுன்பாக தாமரைகள்லர்ந்துவாயங்கும் சிவக ங்கையில்மூழ்கினால் இவ் வேழுநாட்செய்த பாதகங்களெல்லாம்போ ம்—எ-று. (சுரு)

ஏருலவுவளர்மதியின் முதற்பக்கந்தனக்கொருநா ளிரண்டாம்பக்க, மோரிருநாண்முற்பக்க முந்நாண்மற்றையபக்க மொழியினிவ்வா, ரு ருநிறைபவுரணையி னளவறிகுறைமதியி னந்தநாளிற், சீருலவுசிவக ங்கையாடினொருதிங்கள்வினை தீருமன்றே.

இ-ள். அழகுலாவிய மூன்றும்பிறைப்பக்கத்து பாட்டியமி - நந்
தை-திதியை-பத்திரை-திரிகை-சயை-சவுத்தி-இருத்தை-பஞ்சமி-பூர
ணையென்றும் பேர்கொண்ட நந்தைமுதலிய வைந்துங்குடினது சிறி
யபட்சம் இவ்விதமாகவே சுஷ்டியும், ஏகாதசியும், நந்தையும், சப்த
மியும், துவாதசியும், பத்திரை-யஷ்டமியும், திரையோதசியும், சயை-
நவமியும், சதுர்த்தசியும், மிருத்தை-தசமியும், பவரணையும், பூரணை
யிர்தவிதமாகவே அமரபட்சத்திற்கும்வரும் இதில் இந்த சிறியபட்ச
த்தில் முதற்பட்சம் நந்தையாகிய பிரதமையிலும் இரண்டாம்பக்கத்
துப் பத்திரையாகிய சப்தமியிலும் மூன்றாம்பட்சம் சையையாகிய தி
ரையோதசியிலும் இவ்வகையே அமரபட்சத்திலுஞ் சிறப்போங்குஞ்
சிவகங்கையில் மூழ்கினால் ஒருமாதம்வரையிற் செய்தபாவங்கள் தீ
ரும்—எ-று.

(சு சு)

வியன்மதியங்குறைபக்கத் தட்டமிக்குச்சுதார்த்தசிக்கு விதிபாதத்
துக், குயர்திங்கட்பிறப்புகளுக் காதிரைநாட்கொவ்வொன்றுக் கோரோ
ர்மாத, மியல்புறுமைப்பசிமாதப் புகுதிக்குமுத்திங்க ளெழிற்றையா
டி, யயன்மிவைக்காறாறு திங்களருவினையகலு மந்நீராடல்.

இ-ள். பிரகாசம்பொருந்திய சுந்திரன் தேய்பிறைபக்கத் தட்ட
மி-சதுர்த்தசி-எதிபாத மாதப்பிரவேசங்களில் மாதமாதம்வரும் திரு
வாதிரைகள் இத்தினங்களில் ஒவ்வொருதினமும் மூழ்கினால் ஒருமாத
ஞ்செய்த பாவங்கள் தீரும் ஐப்பசிமாத முதலில்மூழ்கினால் மூன்று
மாதஞ்செய்த பாவந்தீரும் உத்தராயணமாகிய மாதமுதலில் மூழ்கி
னால் ஆறுமாதஞ்செய்த பாவந்தீரும் தெசுஷ்ணாயனமாகிய ஆடிமாதமு
தலில்மூழ்கினால் அந்த ஆறுமாதமுஞ்செய்தபாவங்கள் தீரும்—எ-று.

சித்திரைதிங்கட்புகுதி மார்கழியாதிரைமாசித் திருமகத்தின், மெ
ய்த்தடத்தின்மூழ்கினால் லொவ்வொன்றுக் கோராண்டின் வினைகணீங்
கூந், தத்தமநெஞ்சறியாது செய்வினைக்குச்சாந்தியிவை தவத்தோ
ய்தத்தஞ், சித்தமறிவல்வினைக்கு வயிரவன்முவினையுதியிற் சேர்வா
ன்மே.

இ-ள். சித்திரைமாதப் பூரணை மார்கழியிற் நிருவாதிரை-மாசி-
மகம் இம் மூன்றுதினங்களினும் ஒவ்வொருநாள் மேன்மைபொருந்தி
ய சிவகங்கையில்மூழ்கினால் ஒருவருட மனமறியாமற்செய்த பாவங்க
ள்தீரும் சிதம்பரதலத்தில் அறியாமற்செய்தபாவங்களுக்குச் சிவகங்
கையில்மூழ்கிறதே பரிகாரவிதியாம் தபோநிதியாகிய சயிமினியே ம
னமறிந்துசெய்த பாவங்களுக்கெல்லாம் காளவயிரவரது சூலமுனையி
னால் அவதிப்படுகிறதே சாந்தி—எ-று.

(சு அ)

சிதமலர்ச்சிவகங்கை சிவனுருவேயென்னுதோர் தெண்ணீரென்னும், பாதகர்நான்முகன்வாழ்நா ளளவுநிராயக்குழியிற் படிவார்நிந்தை, யோதினர்கள்சிவநிந்தை யுரைத்தவோபூசனைக ளுவந்துசெய்த, லாதிதனைப்பூசித்த லாமுண்மையறைந்தனம்யா மறிவான்மிக்கோய்.

இ-ள். குளிற்சிபொருந்திய தாமரைமலர்கள்வயங்கும் சிவகங்கையைப் பரமசிவருபமென்று எண்ணுமற் றண்ணீரென்று எண்ணிய பாதகர் நான்முகனாகிய பிரமதேவனது ஆயுளுள்ளவுரைக்கும் மகா வரவாதிநாகத்தில் வரதனைப்படுவார்கள், கங்கையை நிந்தனைசெய்தால் சிவனை நிந்தித்தவையோடொக்கும் அக் கங்கையைப் பக்தியுடன் பூசைசெய்தால் ஆதிகர்த்தாவாகிய பரமசிவனைப் பூசைசெய்ததாகும் உனக்கு நாமுன்சொல்லிய மகிமையெல்லாம் நிச்சயமென்றும் மிகுந்த ஞானமுண்டாகிய சயிமினிமுரிவனுக்கு வியாசபகவா னருளிச்செய்தார்—எ-று. (சுக்)

உடலிடைவெம்பிணியகலக் கல்வியொடுசெல்வமெலா முறச்சிறந்த, மடமகளீர்புணர்ச்சிபெற யாவருந்தன்வயத்தாக மனங்கொண்டந்தத், தடமதனின்முழ்கினு லவையெய்துங்காவடியிற் றுங்கியன்பா னடைமருவினோரடிக்கோர் பரிமேதமகப்பயனை நண்ணிவாழ்வார்.

இ-ள். தேகத்திலுள்ள கொடிய வியாதிகள்தீரவும் வித்தைகள் செல்வங்கள் போகபாக்கியங்கள் அடையவும் அழகிய மங்கயரின்போகமும் சுகலசனங்களுந் தன்வசமாகவேண்டுமென்றும் எண்ணி மனவறுதியோடும் அச் சிவகங்கையில்முழ்கினால் யாவருந் சித்தியாகும் சிவகங்காதீர்த்தத்தைப் பக்தியோடுங் காவடிகட்டி யெடுத்துக்கொண்டு நடந்தால் ஓரடிக்கு ஒரு அஸ்வமேதமாக பலன்பெற்று சுகமாயிருப்பார்கள்—எ-று. (ரு)

படிபுகழ்ச்சிவகங்கைப் பானீயந்தனைப்பானம் பண்ணிச்செல்வோ, ரிடிமுரசக்கொடியபடைச் சமர்த்களத்திலேறினா லிவோவெல்வர், கொடியவிலங்கிராக்கதர்பேய் பாரிடங்கடங்கிழையா குறிக்கிலாயு, முடிவியற்பதிகொணர்ந்தந் நீர்பருகின்மகேசர்பத முத்திசேர்வார்.

இ-ள். உலகமெல்லாந் துதிக்கு மகிமையைப்பெற்ற சிவகங்காதீர்த்தத்தைப் பானஞ்செய்து இடிபோலப் பேரிகைசத்த முழங்குஞ் சதுரங்கபலத்தினால் பயங்கரமாகிய ரணரங்கத்துக்குப் போயினுஞ் ஜெயம்பெற்று வருவார்கள். கொடுமைபொருந்திய சிங்கம் - புலி-கரடி முதலிய மிருகங்களின் உபாதியும் பூதபேதபசாச இராக்கதருபாதியும் அடராது புவனத்தில் தீமைகளை நினைக்கவொட்டாது வேறொரு கிராமங்களில் பட்டணங்களில் இருப்பவர்கள் அந்தியகாலங்களில் சிவ

கங்காதீர்த்த மெடுத்துப்போய் உட்கொண்டால் மஹேஸ்வரபதவியா
கிய மோக்ஷம்பெறுவார்கள்—எ-று. (௫௧)

அன்னதலத்தாதலயற் பதியாதலிருந்தரணை யநீர்தன்னான், மன்னி
யபூசனையோருக் கீசர்பதமத்தோய மஞ்சனத்தாற், நன்னிகராஞ்சி
வார்ச்சனையை நாடோறும்புரிவோற் றுங்கள்செய்த, வின்னலுறுமப
ராத மென்பனவெல்லாம்பொறுப்ப னிமையோர்நாதன்.

இ-ள். சிதம்பரதலத்தில் வாசமாயிருப்பவர்களும் மற்ற ஊர்க
ளில் பட்டணங்களில் இருப்பவர்களும் சிவகங்காதீர்த்தத்தினால் பக்
தியுடன் சிவபூசைசெய்தால் சிவபதவிகிடைக்கும் அன்றியும் அப்பரி
சுத்தமாகிய தீர்த்தத்தினால் தினந்தோறும் சிவனுக்கபிஷேகஞ்செய்
தால் சிவத்துக்கென்ன அபசாரஞ்செய்திருந்தாலும் அக்குற்றங்களை
யும் குறைகளையும் பரமசிவன் பொறுத்தாட்கொள்ளுவார்—எ-று. ()

தென்புலத்தார்தமைரோக்கி யநீராற்றருப்பணங்கள் செய்தானாகி
ற், நன்பெரியமூவகையிற் சுற்றமெலாநற்கதியிற் சார்ந்துவாழ்வ, ரின்
பமுறப்பொருள்வேண்டி யாடினாலங்கவைக ளெய்துமென்று, மம்பு
விமீதிச்சையுற மூழ்கினான்மகேசர்பதம் வாய்க்குமன்றே.

இ-ள். சிவகங்காதீர்த்தத்தில் பிதூர்தேவதைகளைக்குறித்துத் த
ர்ப்பணங்கள் செய்தால் தாய்வமிசத்தார் தந்தையின் வமிசத்தார்
பெண்சாதிவமிசத்தார் இம்முன்று வமிசத்தாரும் மற்ற பந்துசனங்க
ளும் மேலாகிய பதவியைப்பெற்று வாழ்வார்கள் சுகமும் பொருளும்
வேண்டித் தீர்த்தமாடினால் அக்காரியங்களுஞ் சித்திக்கும் இப்பூமியி
ல் ஒருகாரியங்களையும் ஆசிக்காமல் சிவதுதிசெய்துக்கொண்டு மூழ்கி
னால் மஹேஸ்வரபதங் கிடைக்கும்—எ-று. (௫௨)

எங்குமிடையறநிறைந்த பரம்பரனோர் தீர்த்தவடிவெய்துநின்ற, பொ
ங்குபுனற்சிவகங்கை யதன்பெருமயாவரோ புகலற்பாலார், தங்கள்
வளர்பக்கத்திற் சதூர்த்தசியிற்சுனிவாரஞ் சேரின்மூழ்கிற், நங்கள்ம
னரினைத்தவெல்லாங் கூடியரும்பெருவினையுந் தணந்துநீங்கும்.

இ-ள். எங்கும் பரிபூரணமாய் நிறைந்திருக்கும் பரமசிவனே தீ
ர்த்தசொருபமாகையால் அலைகளுடன் பிரகாசிக்குஞ் சிவகங்கையின்
மகிமாதிசயத்தை யாவராலுஞ் சொல்லிமுடியாது வளர்பிறைபக்கத்து
ச் சதூர்த்தசியுஞ் சரிவாரமுங்கூடின புண்ணியதினத்தில் மூழ்கினால்
அவர்கள்மனதில் நினைத்தகாரியங்களெல்லாம் அககூடிக் கொடியமாபா
தகங்களெல்லாந் தொலைந்துபோம்—எ-று. (௫௩)

திங்கள் குருமங்கலவா ரங்களிவைகலைமதியந் தேயும்பக்கத், தங்க ண்முடிவறும்பருவங் கூடியநாளிந்திரவி யரவதுங்கிப், பொங்குதன மிக்கதினச் சித்திரத்துப் புண்டரிகப் பொய்கையாடிந், நங்குகெடும் பெருவினைக னுள்ளவெலாமொழிந்துதவத் தலைவராவர்.

இ-ள். திங்கள் செவ்வாய்க்கிழமைகளில் தேய்பிறைபக்கத் தமா வர்சையாயினும் அல்லது வளர்பிறைப்பக்கத்துப் பூரணையாயினுங் கூடிய தினங்களிலும் சந்திரகிரகண சூரியகிரகண சித்திராபவர்ணமி இப்புண்ணியகாலங்களிலும் சிவகங்கையிற் தீர்த்தமாடினால் நிலைமையா யிருக்குங் கொடியபாதகங்களெல்லாந்தொலைந்து தபோதனர்களாவா ர்கள்—எ-று. (௫௫)

வந்துபடிந்தோர்விடுத்த வினைகளறக்கங்கைமுதன் மாதீர்த்தங்க, டந்தமதுசுருதிகளாற் சிவகங்கைதினம்படிந்து சார்ந்துநின்ற, வந்தமி லாநன்குதவு மாசிமகத்தத்தீர்த்த மனைத்தும்வந்து, முந்துநெறிதமக் சூரிய சத்திமுழுதுடன்முழ்கி முதன்மையெய்தும்.

இ-ள். வந்து தோய்ந்தவர்களது வினைகளையேற்று அவ்வினைக ளைத் தீர்த்துக்கொள்ளும்பொருட்டு கங்கைமுதலாகிய தீர்த்தங்களெ ல்லாம் தெய்வப்பெண்களுருவாகிச் சிவகங்கையில் முழ்கிப் பரிசுத்த ராகும் நிமித்தம் நாள்கடோறு முழுகுவார்கள் நித்தியமாகிய நன்மை யைத்தரும் மாசிமகத்தில் சகல தீர்த்தங்களெல்லாம் வந்து நியமத்து டன் சத்திசொருபமாகிமுழ்கிப் பாபபரிகாரஞ்செய்துக்கொண்டு மே ன்மையைப்பெறும்—எ-று. (௫௬)

இவ்வண்ணமுறுமாசி மகத்தரியசிவகங்கை யெய்திமுழ்கின், மை வண்ணவினைநீங்கிச் சிவத்தடைவார்மன்றுடையான் மகிழ்சேவைக்கு ட், பொய்வண்ணமொழித்ததிரு வத்தயாமம்போலப் புகல்காலத்து ண், மெய்வண்ணமுறுமாசி மகத்தந்தநீராடன் மிக்கதம்மா.

இ-ள். இத்தன்மையாய் மாசிமகத்தில் அரிதாகிய சிவகங்கையி ல் வந்துமுழுகினால் அந்தகார உருவமாகிய மகாபாதகங்களெல்லாந்தீ ர்ந்து சிவருபமாவார்கள் திருச்சிற்றம்பலத்திற் சபாபதியை ஆறுகா லத்திலும் தரிசனஞ்செய்தால் சன்னமாணதிகள் நீங்கும் மேலும் இ ரவில் அர்த்தஜாமசேவை செய்வதினால் எவ்வகையுத்தமமோ அவ்வி தம் மேன்மையுற்ற மாசிமகத்திற் சிவகங்கையில் முழுகுதல் மிகுதியு ம் உத்தமம்—எ-று. (௫௭)

யாரோனுந்தங்கண்மன னறியாமற்செய்தவினை யெல்லாமல்லற், பா ரோழென்புண்டரிகச் சிவகங்கையாடி னாற் பற்றற்றேகுஞ், சீரோறுசயி

மினிவ வுரைத்தவைக்கோராயமிலை தெரிதியென்றான், காரோறுகண்
டத்தான் பெருமையெலாம்புராணத்தாற் காட்டுமேலோன்.

இ-ள். ஏழுதீவீனிலுள்ள யாவோனும் மனதறியாமற்செய்த பர்
வங்களெல்லாம் தாமரைநிறைந்த சிவகங்கையில் மூழ்கினவுடன் பற்ற
ற்றகலும் சிறப்போங்கிய சயிமினிமுரிவனே யூம் சொல்லிய சிவகங்
கைமகிமை முதலியவெல்லாம் உண்மையானபொருள் இதில் ஒருசங்
தேகமுமில்லை நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளென்றும் சிவபுராணம் பத்
தினுள்ளும் மற்ற எட்டுப்புராணத்திலுள்ளும் நீலகண்டமுடைய பர
மசிவன் மகிமைகளெல்லாந்தெரியச்சொன்னேனென்றும் வேதவியாசு
ர்திருவாய்மலர்ந்தருளிணொன்று சூதபுராணிகர் நயிமிசாரணியவாசிக்
ளாகிய சவுனகாதிமுரிவர்களுக்குத் திருவுளம்பற்றினார்—எ-று.(௫௮)

நியமச்சருக்க முற்றும்.

பாயிரம் உட்படச் சருக்கம் ஐந்துக்குத் திருவிருத்தம் - சகஸ்

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது

சோமநாதச்சருக்கம்.

*

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சயமிசுந்தமெய்த் தவருறைதில்லையந் தலத்திடையுறைவோர்தந்,
நியமமுமுள்ளன கூறினமாறிலா நெடுவரைச்சிலைதாங்கும், புயமுயங்
கிய புராரியெம்பராபரன் பொருள்கவர்ந்தெடுத்தோர்தம், பயமிசுந்த
வெங் கொடுவினைப்பெருமையின் பரிசினைப்பகர்கின்றும்.

இ-ள். காமாதி அந்தரங்க சத்துருக்களாறையுஞ்ஜெயித்த மகா
தபோதனர்கள்வாமும் சிதம்பரதல வாசஞ்செய்தின்றவர்கள் நடந்து
கொள்ளும் நியமத்தைச்சொன்னோம் இனிமேல் எப்போதும் அழியா
த பொன்மலையாகிய மகமேருவைச் சிலையாகவளைத்து முப்புரத்தை
வென்ற பரமசிவனுடைய நிதிகளைத்திருடினவர்கள் அதுபவிக்கும் ப
யங்கரமாகிய எமதண்டனையும் பின்னுமவர்கள் பூலோகத்தில் ஈனஜ

னனமெடுத்து வாதனைப்படுவதையுஞ் சயிமினிபகவானுக்கு வியாசம்,
காரிஷி சொல்லுமுறைமையாகச் சூதபுராணிகர் சவுனகாதிமுரிவர்க
ளுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (க)

சஞ்சிதத்துடன்வரு வினைகடிந்திடுஞ் சயிமினிகரங்கூப்பி
யஞ்சலித்துளங் குழைவுறப்புளகமோ டமர்ந்துதேசிகனுண்மை
நெஞ்சமுற்றிட விருந்துழியருந்தவ நிருபனுமிவன்றன்மேல்
விஞ்சுமற்புதநெஞ்சம்வைத்தின்னமு மெய்நெறிவிரிக்கின்றான்.

இ-ள். பழைமையாய் அநேகஞ் சன்னத்திற்செய்த சஞ்சித வி
னைகளும் முற்றானத்திற்செய்த பிராரத்வவினைகளும் இப்பிறப்பிற்
செய்யும் பாவமாகிய ஆகாமியவினைகளும் தொலைந்து புண்ணியசொ
ரூபமாகிய சயிமினி முரிவன் கைகுவித்து அஞ்சலிசெய்துகொண்டு
மனமுருகி மயிர்க்குச்செறிந்து ஞானகுருவாகிய வேதவியாசர்உபதே
சித்தபொருளை மனதில் தரிக்கச்செய்துகொண் டிருக்கின்றபோது த
யோதனர்களுக்கு அரசனாகிய வாதராயண்ணுஞ் சயிமினி முரிவன்மே
ல் அதிகசந்தோஷத்துடன் விருப்பங்கொண்டு பின்னும் மேன்மையா
கிய சிவரகசியப்பொருளை விரித்துச்சொல்லுகின்றார்—எ-று. (உ)

அத்தலத்தறி யாதுசெய்வினையறு மந்நெறியுணாத் தோமுன்
வைத்தவற்றினு நீக்கரிதாகிய வல்வினையாதென்னி
னித்தவானவர் வேதியர்பொருள்கடந் நெஞ்சறியார்கொண்டு
துய்த்தகள்வர்வல் வினைய துசாந்தியாற் றெலைக்கரிதாமன்றே.

இ-ள். சிதம்பரதலத்தில் மனதறியாமற்செய்த பாவங்களைத் தீ
த்துக்கொள்ளுமுறைமையை முன்னமேசொன்னோம் மகாதவங்கள்
செய்தாலும் நீக்குவதற்கரிய பாதகமேதென்றால் நித்தியமாயிருக்குங்
கடவுளினது திரவியங்களையும் வைதீகப்பிராமணர்கள்பொருள்களையு
ம் மனதறியாமற் கைக்கொண்டதுபவித்த திருடர்களுடைய கொடிய
பாதகங்கள் ஜெபதப ஓமாதிசாந்திகளினால்தீருவது அருமை—எ-று.

கோதில்வேதியர் பொருள்றியாமையாற் கரவினிழ்கொணர்ந்தோர்
கள், போதநொந்ததிற் பதின்மடங்கதனொடு பொருள்கொடுத்தறிவி
ல்லேன், நீ துநீர்பொறு மெனவணங்கலுமவர் சிந்தையிற்களிகூர்ந்திப்,
பாதகம்பொறுத் தோமெனிலவ்வினை புடர்ந்திடாதிடைந்தோடும்.

இ-ள். குற்றமற்ற பிராமணர்கள் து திரவியங்களை மனதறியாமற்
றிருடிக்கொண்டவர்கள் தெரியாமல் எடுத்துக்கொண்டோமென்று பி
ன்பு துயரப்பட்டுத் தானபகரித்துக்கொண்ட பொருளுக்குப் பதின்
மடங்கதிகமாக வதனுடன் சேர்த்துக்கொடுத்து நான் மனதறியாமற்

செய்த பிழையைப் பொறுத்தருளவேண்டுமென்று அவர்கள் மனமிதங்கப்பணிந் துபசாரஞ்செய்வதினால் அவர்கள் நீ செய்தகுற்றத்தைப் பொறுத்தோமென்றுசொல்லி மனமகிழ்வராயின் அந்தக் கொடியபாதகந் தொடராமலோடிப்போம்—எ-று. (சு)

அல்லதவ்வினை யாற்றவோராறிலே யறிவிலாநிறிந்தந்த, மல்லல்வேதியர் பொருள்கவர்ந்தாரொனில் வருமருவினையீட்ட மொல்லையந்தணர் மகிழ்தரக்கடவுள ருவப்புறப்பலபூசைத் தொல்லையாகம முதலியபுரியினுந் தொலையுமோதொலையாவாம்.

இ-ள். அதல்லாமல் பிராமணர்களுடையபொருளை எடுத்துக்கொண்ட பாவந் தீர்த்துக்கொள்ள வேறேவழியில்லை. ஆகையினால் விவேகமில்லாதவர்கள் மனமறிந்து வல்லமையினால் அந்த பிராமணர்களுக்கும் தெய்வங்களுக்கும் மனங்களிக்க எவ்விதமாகப் பூசித்தாலும் யாகாதிகிருத்தியங்கள் செய்தாலும் அந்தபாதகந் தீருமோ தீராது—எ-று. (ரு)

பொறைபுனானமும் புலப்பகைசாடலும் புனிதன்மேலன்புங்கொண், டறையுமேன்மை யராயினுங்கரவினி லணுவளவறியாமற், குறைவிலாவிடைக் கடவுடன்பொருடனைக் கொண்டவல்வினைதீர்க்கு, முறைமையென்றுமுண் டாகுமோநாகிடை மூழ்குதன்முறையாமால்.

இ-ள். பொறுமையும் அறிவும் உடையவராய் காமக்குறோதாதி முதலிய அந்தரங்க சத்துருக்களை வெல்லும் உபாயமும் அடைந்து பரமசிவனிடத்திற் பிரியமாகிய பக்தியோடு சிவனாமங்களைத் துதிசெய்யும் பெரியோர்களாயினும் எங்கும் வியாபகனாகிவிளங்கும் வெள்ளிடையோனாகிய பரமசிவனது திரவியங்களில் முனமறியாமல் அணுவளவாகிலும் திருடிக்கொண்டால் அச்சிவத்துரோகம் கொடியபாதகத்துக் கெப்போதும் பரிகாரமில்லை. ரவுரவாதிரகங்களில் கிடந்து வாதனைப்படுவதே விதி—எ-று. (சு)

அள்விலாச்சிவ பரம்பரன்பொருளினி லணுவளவறியாமற் களவுசெய்தவர் மட்டலவன்னது காண்பவர்தாமும்போ யுளநடுக்குறு நாகிடைமூழ்குத லுண்மையேயிதுதன்னில் வளமிசூந்ததோ ரருங்கதைகேளென வகுத்துரைசெய்கின்றான்.

இ-ள். இவ்வளவென்றெண்ணப்படாத மகிமைமையுடைய பரம்பரவஸ்துவென்னும் சிவபெருமானது திரவியங்களை மனமறியாமல் அணுவளவேனுந் திருடினவர்களுக்கு மாத்திரமல்ல அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தவர்களும் மனநடுங்கும்படியாகிய பயங்கரத்தையுடைய நரகங்களில்மூழ்கி வாதனைப்படுவார்கள் இது நிச்சயம் இவ்வாறு

ஐக நடந்த கதைகளில் மிகுதியும் வளமையுள்ளகதை யொன்றுண்டு
ஆவ்வரிதாகிய கதையைக்கேளென்று வியாசபகவான் வகுத்துச்சொ
ல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௭)

சிததுன்னிளித் தரங்கமேலேத்திசைச் செழுங்கடற்றீரத்து
மாதவம்பெரி யோரிமையோர்களை வழுத்தரும்பரஞானச்
சோதிநாயக லிடைவிடாதுறைதருஞ் சோமநாதப்பேராத்
பூதலந்தனிற் சிவபதியுளதெனும் பொற்பதியுளதம்மா.

இ-ள். பூமண்டலத்தில் குளிற்சியைத்தருந் திவலைகளைத் தூவுகி
ன்ற அலைகளையுடையமேலேச்சமுத்திரக்கரையில் மகாதபோதனர்களு
ம் பெரியோர்களும் தேவகூட்டங்களும் துதிப்பதற்கரிதாகி விளங்கு
ம் ஞானச்சுடராகிய பரமசிவன் எப்போதும் பிரசன்னமாகிச் சோமநா
தனென்னும் பெயரை உடையவராய் வாசமாயிருக்கும் ஒப்பற்ற பொ
ன்மயமாகிய சிவஸ்தலம் ஒன்று உண்டென்று வாதராயணர் சொல்லி
யாச்சரியமுற்றார்—எ-று. (௮)

அந்திவான்மதி மிலேச்சியபரம்பர னணிவிழாவொலிவாச
மந்தமாருதம் வந்தசைபந்தரின் மாளிகைமணத்தோதை
சந்தனசல முலையவர்நடமிஞ் சரணநூபுரவோசை
சிந்துவார்திவா வாரிதியரவமுஞ் சிறிதெனச்சேனோங்கும்.

இ-ள். செவ்வானம்போன்ற சுடாமகுடத்தில் மூன்றும்பிறையை
தீதரித்த சோமநாதசுவாமியினது அலங்காரம்பெற்ற திருவிழாவில்
ஐந்துவந்த வாத்தியங்களினோசையும் பரிமளத்தோடு வீசந் தென்றற்
காற்றினால் அசையும் மலர்மலைகளினால் அலங்காரம்பெற்ற பந்தர்
கள்போட்ட மேலணிமண்டிப்பங்கள் பொருந்திய மனைகளிற் செய்கி
ன்ற கலியாணவோசையும் சந்தனமலைக்கிணையாகிய தனபாரங்களை
யுடைய கணிகையர்கள் நாட்டியஞ்செய்யும்போது தண்டை பாதுச
ரமுதலிய ஆபரணங்களின் ஓசையும்கூடி அலைகளைவீசஞ் சமுத்
திரத்தின் ஓசையைச் சிறிதாகவடக்கி ஆகாயவனாயில் மிகுந்து எ
ழும்—எ-று. (௯)

மறைகளுள்ளன வாதலாலயன்பத மாகமம்வளர்ந்தித்
துறைகளின்புற விளங்கலாற்றுவக்கினைச் சிவபதமெனத்தோற்று
மறைமலர்த்திரு வாழ்தலாநுரண னற்பதம்போலாகு
நிறையவானவர் செறிதலாற்றுக்கமு நிகர்க்குமப்புரமன்னோ.

இ-ள். நான்குவேத பாராயணங்களும் வேதவிதிப்படி யாகாதி
களும் வளர்தலினால் சத்தியலோகம்போலவும் சிவாகமவிதிப்படிச் சி

த் தம்முடையபதவியாகிய மகிமையைப்பெற்ற வைகுந்தஞ்சேர்ந்தா
னென்றால் அத்தலத்தின்மகிமாத் திசயத்தைத் துதித்து முடியாது—எ-று

அளந்துகாணவு நாவினும்பகரவு மறிஞர்க்குமரிதான
வளம்பெருஞ்சுவ ராட்டதேயத்திடை மறைநெறிச்சிவநீதி
துளங்கலொன்றிலாப் பொற்பிரகாசமாஞ் சோமநாதந்தன்னில்
விளங்குகார்த்திகைத் திங்களிற்கார்த்திகை விழா நடந்ததுவன்றே.

இ-ள். இவ்வளவென்று அளவுபடுத்திக்காணவும் வாக்கினும்சொ
ல்லவும் மகா விவேகிகளாகிய தபோதனர்களுக்கும் அரிதாகி லட்சுமீ
கரம்பொருந்திய சுவராஷ்டதேசத்தில் வேதமார்க்கமுஞ் சிவாகமமு
மைமையுந் தவறாமல் அழகுடன் பொன்மயமாகவிளங்குஞ் சோமநா
ததலத்திற் பிரகாசிக்கும்படி கார்த்திகைமாதத்திற் றிருக்கார்த்திகை
விழா நடக்கும்போது—எ-று. (கச)

நவ்விதங்கிய செங்கையோனருச்சனை நயந்துமுப்போதுஞ்செய்
செவ்வியோன்சிவ சுன்மனென்பவன்சிவ சிந்தையந்தணர்கோமா
னெவ்விழாவினு நல்விழாவிதுவென வேத்துகார்த்திகைத்திங்க
ளவ்விழாவணி யிறைஞ்சுவான்பராபர னன்பரோடணைவுற்றான்.

இ-ள். மாணை செந்தாமரைபோன்ற கரத்தினிற்றரித்து விளங்கு
ம் பரமசிவனை வைதிகப்பிராமணர்களில் அவதரித்து, மூன்றுகாலங்க
ளிலும் பூசைசெய்யும் சிவதருமசாலியாகிய சிவசுன்மனென்னும் லீர்
உத்தமன் சிவத்தியானமறவாதவன் எத்திருவிழாவினும் இக்கார்த்திகை
த்திருவிழாவே உத்தமமானதென்று புராணங்களிலெல்லாம் தோத்திர
ஞ்செய்யத்தக்கதாகிய கார்த்திகைதீப ஆராதனையைத் தரிசனஞ்செய்
யும்பொருட்டாய்ச் சிவபக்தர்கள் கூட்டத்துடன் அச்சோமநாததலத்
திற்குவந்தான்—எ-று. (கரு)

குடதிசைக்கடற் படிந்தருட்டானங்கள் கொடுத்துமையொருபாகக்,
கடவுடன்பதஞ் சோமனாதத்திடைக் கருத்துறப்பணிந்தேத்திவிடல
ரும்பரி வுடன்மகிழ்ந்துறைபவன் விளங்குகார்த்திகைநன்னாட், டொ
டருமந்தியிற் தீபகாலத்தணி துற்றவாலயஞ்சேர்ந்தான்.

இ-ள். மேலைச்சமுத்திரத்தில் விதிமுறைமையாகத் தீர்த்தமாடி
ச் சிவார்ச்சனைமுடித்துக்கொண்டு இரக்கத்துடன் தானதருமங்கள்செ
ய்து வாமபாகத்திற் பார்வதிதேவிவிளங்கும் பரமசிவனது பாதாவி
ந்தங்களில் பக்தியோடு தெண்டனிட்டுத் துதித்துநீங்காத அன்புடன்
சந்தோஷகரமாகியிருக்கின்ற சிவசுன்மன் பரமசிவனுக்குரிமையாகிய
திருக்கார்த்திகையின் அந்தி தீபாராதனையேனையில் அலங்காரம்பெற்
ற் சிவாலையத்துக்குள் வந்தான்—எ-று. (கசு)

சென்றுசந்நிதி சிறிதணித்தாகமுன் சேர்ந்தவன்பர்கள்சூட
நின்றிறைஞ்சமவ் வெல்லையிலிங்கிவ னிகர்ப்பதோர்சிவற்கன்பன்
தன்றுணைக்கலைச் சோமசன்மப்பெயர் தரித்தருணெறியென்றுந்
துன்றுவேதிய நெருவனவ்வெல்லையிற் நெழுதருகுறநின்றான்.

இ-ள். ஆல்யத்துட்சென்ற சிவசன்மன் நெருங்கிய சந்தடியிற்
போய்ச் சிவசந்நிதானத்தின்சமீபத்தில் அடியார்கள் கூட்டத்துடன்நி
ன்று தரிசன்மசெய்யும்போது சிவசன்மனுக்கிணையாகிய சிவபக்தன்
சகலசாத்திரங்களிலுந் தனக் கிணையில்லாதவன் சைவமார்க்கமும் இர
க்கமுமுடைய சோமசன்மனென்னும் ஓர் வைதீகப்பிராமணன் அவ
ணெழுந்தருளியிருக்குஞ் சோமநாதனைப்பணிந்து சிவசன்மனது ப
க்கத்தில்வந்துநின்றான்—எ-று. (௧௭)

வருநெருக்கின்ச் சோமசன்மன்றிகழ் வடிவுபட்டெரிகின்ற
திருவிளக்குநெய் யகலொடுவீழ்ந்தது தெரிந்துகண்டிலனன்னோ
னருகுகண்மிரிற் குஞ்சிவசன்மனென் றதைந்திலன்றிருநாளு
மொருவவிங்கிவர் தந்தமக்குரியன வுறைவிடந்தனையுற்றார்.

இ-ள். வெகுஜனநெருக்கத்தினுற் சோமசன்மனது அலங்காரம்
பெருந்திய தேகம்பட்டு எரியுந் திருவிளக்கு நெய்யுடன் கீழேவிழுந்
தது அவற்றைச் சோமசன்மன் திரும்பிப்பார்த்தறியான் பக்கத்திலிரு
க் குஞ்சிவசன்மன்கண்டு சோமசன்மனுடனே சொல்லவுமில்லை பார்த்
தவனாகிலும் விழுந்தவிளக்கையெடுத்து ஏற்றவுமில்லை அப்போது கா
ர்த்திகைத்திருவிழாவும் நிறைவேறிவிட்டது பின்னர் அவர்கள்வாசமா
யிருக்கும் தலம்போய்ச்சேர்ந்தார்கள்—எ-று. (௧௮)

சிறிதுநாட்கழித் துடன்சிவசன்மனுந் திருவிளக்கதெனய்பார்
மறியவீழ்த்திய சோமசன்மனும்பொறை மாய்ந்தனர்மாய்ந்தந்தோ,
செறியின்வானவ ராயினுந்தீய்த்தெழுந் தீச்சுரமென்றியாரு
மறிவுலைந்தவிந் தாடவியிடத்தடைந் தலகையாயினரன்றே.

இ-ள். சிலகாலஞ்சென்றபின்பு திருவிளக்கை நெய்யுடனே பூமி
யில் வீழ்த்திய சோமசன்மனும் அவ்விளக்குவிழக்கண்ட பெருமை
பெற்ற சிவசன்மனும் இறந்துபோயினார்கள் அவர்களிறந்தவுடன் எம
தண்டனை யநுபவித்துந்தீராமல் ஐயோ தெய்வலோகத்தாரையும் கொ
டியவெப்பஞ்செய்யும் பாலேநிலமென்னும் ஆரண்ணியத்தில் அவர்க
ளிரண்டுபேரும் பயங்கரமாகிய பசாசு உருவங்கொண்டு அலைந்துதிரி
ந்தார்கள்—எ-று. (௧௯)

திருவிளக்குநெய் யகலொடுவீழ்த்திய சோமசன்மனுஞ்சேர்ந்த
வருவினென்பது வாயிலிற்சீவிழ வுடன்புழுக்குடைந்துந்த

சென்றுசந்திதி சிறிதணித்தாகமுன் சேர்ந்தவன்பர்கள்கூட
நின்றிறைஞ்சுமவ் வெல்லையிலிங்கிவ னிகர்ப்பதோர்சிவற்கன்பன்
தன்றுணைக்கலைச் சோமசன்மப்பெயர் தரித்தருணையென்றுந்
துன்றுவேதிய நெருவனவ்வெல்லையிற் நெழுதருகுறநின்றான்.

இ-ள். ஆலயத்துட்சென்ற சிவசன்மன் நெருங்கிய சந்தடியிற்
போய்ச் சிவசந்திதான்த்தின்சமீபத்தில் அடியார்கள் கூட்டத்துடன்நி
ன்று தரிசன்மசெய்யும்போது சிவசன்மனுக்கிணையாகிய சிவபக்தன்
சகலசாத்திரங்களிலும் தனக் கிணையில்லாதவன் சைவமார்க்கமும் இர
க்கமுமுடைய சோமசன்மனென்னும் ஓர் வைதீகப்பிராமணன் அவ
ணெழுந்தருளியிருக்குஞ் சோமநாதனைப்பணிந்து சிவசன்மனது ப
க்கத்தில்வந்துநின்றான்—எ-று. (கௌ)

வருநெருக்கினச் சோமசன்மன்றிகழ் வடிவுபட்டெரிகின்ற
திருவிளக்குநெய் யகலொடுவீழ்ந்தது தெரிந்துகண்டிலனன்னே
னருகுகண்டிநிற் குஞ்சிவசன்மனென் றறைந்திலன்றிருநாளு
மொருவவிங்கிவர் தந்தமக்குரியன வுறைவிடந்தனையுற்றார்.

இ-ள். வெகுஜனநெருக்கத்தினும் சோமசன்மனது அலங்காரம்
பொருந்திய தேகம்பட்டு எரியுந் திருவிளக்கு நெய்யுடன் கீழேவிழுந்
தது அவற்றைச் சோமசன்மன் திரும்பிப்பார்த்தறியான் பக்கத்திலிரு
க்குஞ்சிவசன்மன்கண்டு சோமசன்மனுடனே சொல்லவுமில்லை பார்த்
தவனாகிலும் விழுந்தவிளக்கையெடுத்து ஏற்றவுமில்லை அப்போது கா
ர்த்திகைத்திருவிழாவும் நிறைவேறிவிட்டது பின்னர் அவர்கள்வாசமா
யிருக்கும் தலம்போய்ச்சேர்ந்தார்கள்—எ-று. (கஅ)

சிறிதுநாட்கழித் துடன்சிவசன்மனும் திருவிளக்கதெனய்பார்
மறியவீழ்த்திய சோமசன்மனும்பொறை மாய்ந்தனர்மாய்ந்தந்தோ,
செறியின்வானவ ராயினுந்தீய்த்தெழுந் தீச்சுரமென்றியாரு
மறிவுலைந்தவிந் தாடவியிடத்தடைந் தலகையாயினரன்றே.

இ-ள். சிலகாலஞ்சென்றபின்பு திருவிளக்கை நெய்யுடனே பூமி
யில் வீழ்த்திய சோமசன்மனும் அவ்விளக்குவிழக்கண்ட பெருமை
பெற்ற சிவசன்மனும் இறந்துபோயினார்கள் அவர்களிறந்தவுடன் எம
தண்டனை யதுபவித்துந்தீராமல் ஐயோ தெய்வலோகத்தாலாயும் கொ
டியவெப்பஞ்செய்யும் பாலேநிலமென்னும் ஆரண்ணியத்தில் அவர்க
ளிரண்டுபேரும் பயங்கரமாகிய பசாசு உருவங்கொண்டு அலைந்துதிரி
ந்தார்கள்—எ-று. (கக)

திருவிளக்குநெய் யகலொடுவீழ்த்திய சோமசன்மனுஞ்சேர்ந்த
வருவினொன்பது வாயிலிற்சீவிழ வுடன்புழுக்குடைந்துந்த

மருவுநாற்றமூன் நியோர்சனேநர்ற்றிசை வளர்ந்திடவுடல்வாடப்
பெருகுநீரருந் தாகமும்ப்சியுமேற் பிறங்கவங்குலேகின்றான்.

இ-ள். தேகம்பட்டுத் திருவிளக்குநெய்யை வீழ்ச்செய்த சேர்ம
சன்மன் பயங்கரமாகிய பசாசுஉருவங்கொண்டும் உடலிற் புழுக்களுக்கு
டைந்தும் ஒன்பதுதுவாரங்களினுஞ் சீயு மிரத்தமும்பெருகத் துற்க
ந்தஞ் சுற்றிலும் மூன்றுயோசனே தூரம்வீச உடலஞ் சேர்ந்துபோகத்
தண்ணீர்தண்ணீரென்று தாகத்தினாலும் பசியினாலும் அந்த அடவியி
ற்றுன்பப்படுகின்றான்—எ-று. (௨௦)

கண்ணிறிற்றவச் சிவசருமனுமிகக் கருத்ருகுறளர்கிக்
கொண்டவெம்பசி மேல்கொளநாக்குமுக் கூப்பிடுவளர்ந்தந்தோ
மண்டிகண்களு மலையெனத்தளர்ந்தன வளருநாவிழியுணைத்
துண்டவெம்பற வைக்குலமெறும்புணத் துயரடைந்தலமந்தான்.

இ-ள். திருவிளக்குவீழக்கண்டு நின்ற சிவசன்மன்நினைப்பதற்க
ரிய பசாசுஉருவங்கொண்டு மிகுதியும் பசியுண்டாகி நாக்கும் மூக்கு
ம் கூப்பிடுந்தூரம் நீண்டிவளர்ந்தன இரண்டிகண்களும் மலைபோல்
ஊன்தள்ளிவளர்ந்தன அந்த நாக்கையுங் கண்களையும் அலகைபோன்
றமூக்கையும் காக்கைகள் கழுகுமுதலாகிய பட்சிகள்கொத்தித்தின்ன
எறும்பு கரையான்முதலியவைக ளரிக்க வேதனைபொறுக்கமாட்டாம
ல் ஒவென்றலறிக்கொண்டு துன்புறும் அவதியை ஐயோர் என்னென்று
சொல்லேன்—எ-று. (௨௧)

க்லிவிருத்தம்.

காணரிய விண்ணவர் கருத்தலை சுரத்தே
சேணிலகு சைவமுறு தெய்வ வடிவென்ன
வாணவ மழித்ததன் தாண்மை நிகரான
மாணவர்க ளெண்ணிலர் மருங்குற நெருங்க.

இ-ள். காணுதற்கரிய தேவர்கள் மனது நடுக்கங்கொள்ளத்தக்
கதாய் பயங்கரமாகிய பாலைவனத்தில் ஆகாயமார்க்கத்திற் பிரகாசிக்
கும் சிவசம்பந்தமாகிய தெய்வமேஒரு திரு உருக்கொண்டு எழுந்தது
போல் நானென்னும் ஆணவமுதலியமும்மலங்களையும் வென்ற தபோ
மகிமையோடு தனக்கிணையாய் சிவபக்தி வளப்பமும்பெற்ற சீடர்கள்
அநேகர் புடைசூழ்ந்து நெருங்கிவா—எ-று. (௨௨)

மாலினை யடர்த்தவரு மாணவர்கள் பேணு
மூலமறை யாகம மொழிந்து புடைசூழ
வாலநிழ னின்றுமெனே யாளுடைய நாதன்
சீலமுனி வேர்கொளாடு சேர்வதலை மன்ன.

இ-ள். மயக்கந்தீர்த்து பெருமைபெற்ற சீடர்களாகிய முநிவர்க ள் விரும்பி ஆதிகாரணமாகிய வேதாகமங்களை யோதிக்கொண்டு சூ ழ்ந்துவர வாமதேவரொழுந்தருளியது ஆலமரத்துநீழலில் எழுந்தரு ளி என்னையாட்கொள்ளும் தக்ஷணாமூர்த்தி சிவஞானமுள்ள ஜனகா தி முநிவர்களுடன் எழுந்தருளிவந்ததுபோலிருந்தது—எ-று. (௨௩)

வித்துரும வெற்பையொளிர் வெண்முகில் வளைந்தா
லொத்துவடி விற்பவள வொண்பொடி வயங்க
வத்தட வரைக்கணுத யாதப நிகர்ப்பத்
தத்துகதிர் வீசிய சடாமுடி தயங்க.

இ-ள். பவழமலையின்மீது பிரகாசம்பொருந்திய வெண்மேகங்க ள் படர்ந்ததுபோற் சிவந்துவிளங்குந் திருமேனியில் திருநீறு பிரகா சிக்க அப்பவழமலேமேற் சூரியன் உதயமாகியதுபோற் காந்தியைச் சிந்துஞ் சடாமகுடம் விளங்க—எ-று. (௨௪)

தண்டளர வாளருவி தாள்பவள வெற்பின்
வண்டவட நாலுமணி மார்பமும் வயங்கத்
துண்டமதி தாமரை தொடர்ந்துறைவ தென்னப்
புண்டர முகத்திடை பொலிந்தொளி விளங்க.

இ-ள். பவழமலையினின்றுங் குளிர்ச்சிபொருந்திய முத்துக்களை க் கொழித்தருவி யாறு இறங்குவதென்ன வெண்மைபொருந்திய பூ ணநூல் மார்பிலசைந்து பிரகாசிக்கச் செந்தாமரைமலரில் இளஞ்சந்தி ரன்சேர்ந் துறவாய்விளங்குவதுபோல முகத்தில் விபூதி திரிபுரண்ட ரம் ஒளியுற்றுப்பிரகாசிக்க—எ-று. (௨௫)

விண்டலமு மாதிரமு மேதினியு மாகங்
கொண்டதொரு சோதியது கொண்டுநிறை வெய்தக்
கண்டிகை யலங்கிய கலங்களி நிலங்க
வண்டகைய பட்டுடையின் வற்கலை வயங்க.

இ-ள். ஆகாசமும் பூமியுந் திக்குகளும்நிறைந்த பரஞ்சோதி சொருபந் திருமேனிகொண்டதுபோல் விளங்குந்தேகத்தில் பிரகாசி க்கும் இரத்தினபரணங்களும் உருத்திராக்க ஆபரணங்களும்விளங்க இடையில் பட்டுடைபோல மாவுரிதுலங்க—எ-று. (௨௬)

ஆவிநிக ரண்ணலை யகத்தினி லிருத்தி
நாவினிறை வற்குரிய மந்திர நவிறி
மேவவரு பாசவினை வீசியுயர் வாம
தேவனெனு மன்புடைய தெய்வமுனி வந்தான்.

இ-ள். பிராணனுக்கொப்பாகிய பரமசிவனை இதயாரவிந்தத்தில் தியானஞ்செய்துகொண்டு சிவனுக்குரித்தாகிய பஞ்சாட்சரத்தை நவ்விஞ்ஞச்சரித்துக்கொண்டு அடியார்களது பாசபந்தங்களையுந் தீராத வல்வினைகளையுந்தீர்த் தாட்கொள்ளு மகாமகிமைமையப்பெற்ற வாம தேவமகாமுநியென்னும் பெயரையுடைய சிவபக்தசிரோமணியாகிய தேவாரிஷி அந்த விந்தாரணியத்திற்குவந்தார்—எ-று. (௨௭)

ஆன்னவன் வரத்தினை வனத்தலகை யாகி
யின்னலுறு வேர்க்களிரு வேருமெதிர் கண்டார்
முன்னிறை வனார்ச்சனை புரிந்தவருண் மொய்ம்பா
னன்னிமல னன்பனிவ னன்மென நினைந்தார்.

இ-ள். அந்த வாமதேவாரிஷி எழுந்தருளிவருவதை அவ்வனத்திற் பசாசுஉருவமாய் அவதிபட்டுக்கொண்டலையும் சோமசன்மனும் சிவசன்மனும்பார்த்து பூர்வஜன்மத்திற்செய்த சிவபூசையினது புண்ணியபலத்தினால் இந்த சிவபக்தசிரோமணியாகிய வாமதேவமுநியை வணங்கி வாழ்த்துவதே நமக்குத்தக்க பணிவிடையென்று இருவர்களு ம்நினைந்தார்கள்—எ-று. (௨௮)

சென்றனர் பணிந்தனார்கள் சேவடி மருங்கே
நின்றன நிறைஞ்சியவர் நின்றநிலை காண
வன்றருள் சுரந்துமுனி யங்கவர்க ளிந்தத்
துன்றுருவ மெய்தவரு தொல்வினை நினைந்தான்.

இ-ள். எதிர்கொண்டுபோய் அவர் பாதாரவிந்தங்களில் சாஷ்டிங்கமாக தெண்டனிட்டுமூந்து பக்தியினின்று தோத்திரஞ் செய்து கொண்டிருக்கும் இருவரும் விகாரரூபங்கொண்டிருப்பதை வாமதேவமுநி கருணாரசம்நிரம்பிய திருக்கண்களினால்பார்த்து இரக்கமுண்டாகி இவர்களுக் கிந்த பொல்லாத அவதிக்கிடமாகிய தேகம் வந்த காரணம் என்னவென்று அவர்கள் முன்செய்த புண்ணியபாவங்களைத் தமது ஞானக்கண்ணினால் பார்த்தார்—எ-று. (௨௯)

அண்ணலிரு தாண்மலர கத்துணெடு நேர
நண்ணரிய நன்னினைவி னண்ணியருண் ஞானக்
கண்ணிலிவர் முன்னேவினை கண்டவரை நோக்கி
யெண்ணரிய செய்தவ மிசைந்தவ னிசைப்பான்.

இ-ள். பரமசிவனுடைய இரண்டு சரண்கமலங்களையும் நிருமலமாகிய இதயாரவிந்தத்தில் நெடும்போது தியானஞ்செய்து கிட்டுவதற்கரிய சிவனருட்பெற்று ஞானக்கண்ணினால் அவர்கள்முன்செய்த தீவினைகள் இன்னதென்று சோதித்தறிந்து அளவுபடாத தபோபலனை

சோமநாதச்சுக்கம். ஈருரு

யுடைய வாமதேவமகாமுனி அவ் விருவர்களையும்நோக்கிச் சொல்லத்
தொடங்கினார்—எ-று. (௩௦)

பேதமை யடைந்துலவு பேயுருவி னின்றீர்.
வேதியர் கணீர்முனருள் வீடனைய சோம
நாதனகர் கார்த்திகை விழாநலனி னண்ணிக்
கோதில் பரமற்கொரு கொடும்பிழை புரிந்தீர்.

இ-ள். அஞ்ஞானம்பொருந்திப் பசாச உருவமாய் அலையும் நீங்
கள் முன்ஜன்மம் பிராமணர்களாகப்பிறந்து சிவபதவியை யளிக்குங்
கயிலாசத்திற் கிணையாகிய சோமநாதபுரமென்னு மகாசிவஸ்தலத்தி
ல்கார்த்திகைத்திருவிழா விநோதத்தைத் தரிசனஞ் செய்யப்போய்
குற்றமற்ற பரமசிவனுக்கு ஓர் பொல்லாத குற்றஞ்செய்தீர்களென்
னார்—எ-று. (௩௧)

ஏதெனி னெருக்குறு மிடத்துட லினானீ
சோதிகொள் விளக்கொடு துதைந்தெய் கவிழ்த்தா
யோதுமதெ னீயுமவ னுற்றுவது கண்டு
மாதொன வென்றுமுனா யாதயலி னின்றாய்.

இ-ள். அக்குற்றம் என்னவென்றால் சிவசந்நிதானத்தில் நெருக்
கமாகிய சந்தடியிற்போய்ச் சிவதரிசனஞ்செய்கின்றபோது சோமசன்
மனாகிய உந்தேகம்பட்டு எரிகின்றெய்விளக்குக் கவிழ்ந்துவிழ்ந்தது
அதைச் சிவசன்மனாகிய நீ கண்ணாக்கண்டும் அவன் கடைத்தேறும்
விதிக்கு மறுபடியும் அவ்விளக்கை ஏற்றச்சொல்லாமல் நீயாகிலும்
எடுத்தேற்றிவையாமல் சும்மாய்ப் பக்கத்தில் நின்றிருந்தாயல்லவோ
வென்று வாமதேவரிஷி திருவுளம்பற்றினார்—எ-று. (௩௨)

மெய்ப்பட விளக்கொடுநெய் வீழுவதுதாழா
தெய்தரிய தீயவினை யெய்திட லினானீ
மொய்ப்படர் புழுக்குடைய முற்றுமுடல் சீயே
பெய்திழிய வெய்துடைய பெய்துற வடைந்தாய்.

இ-ள். உன்னுடைய தேகம்பட்டுச் சிவசந்நிதானத்தில் நெய்வி
ளக்குக் கவிழ்ந்த அம்மகாபாதகத்தால் கொடிதாகிய தீவினைதொடர
உந்தேகமெல்லாம் புழுக்கள்குடைந்து சீயுமிரத்தமுஞ்சொரிய தூர்க்
கந்தமாகி மகாவாதனைக்கிடமாய் பயங்கரமாகிய பசாச உருவங்கொ
ண்டாய் என்றார்—எ-று. (௩௩)

வாய்ப்பவிது கண்டுமொரு வார்த்தை புகலாத
நீப்பரிய தீவினையை நீப்பரிய நீயு

மேற்பறவை யுண்ணெடு வெற்பனைய கண்முகக்
கூப்பிடு வளர்ந்தெடு நாக்கடிது கொண்டாய்.

இ-ள். திருவிளக்குவீழ்ந்ததைக் கண்ணினுற்கண்டும் அவற்றை
ச் சொல்லாமலிருந்த நீ நீப்பதற்கரிய தீவினையைத்தீர்த்துக்கொள்ளா
மையினால் மலையைப்போல் கண்களில் ஊன்தள்ளியிருப்பதைப் பட்
சிகள் கொத்தித்தின்னவும் கூப்பிடுந்தூரம் நாவவளர்ந்திருப்பதைப்
பறவை ஏறும்புமுதவியவைகள் எரிக்கப் பசாசருபங் கொண்டாயெ
ன்றார்—எ-று. (௩௬)

உழைக்கதி ரயிற்பர சடைக்கடவுளுக்குப்
பிழைத்தவர் தமக்கொரு பிழைக்குநெறி யுண்டோ
தழைத்த துயரத்தொடு தனித்தளவில் கற்ப
மிழைத்த நாகக்குழி யிடத்தலைவ ரன்றே.

இ-ள். மானும் சூரியனொளியைப்போன்ற மழுவும் தரித்த கா
கமலங்களையுடைய பரமசிவனுக்குக் குற்றஞ்செய்தவர்கள் கடைத்
தேறத்தக்க வழியும் உண்டோ மிகுந்த துக்கத்துடன் மகாரவுவாதி
நாகங்களில் வீழ்ந்து அநேக கற்பகாலம்வரையில் வாதனைப்பட்டலை
வார்கள்—எ-று. (௩௭)

முற்பகலி னீவிரருண் முக்கணிம லன்றாள்
பற்பல வணங்கிவரு பத்தியது தன்னு
னிற்பரிய விவ்வுடிவி னின்னுவினை துய்த்துக்
கற்பமொ ரிரண்டிடை கடந்துகதி சேர்வீர்.

இ-ள். முற்பட்ட ஜன்மத்தில் நீங்கள் அருளுடைய முக்கண்ண
னாகிய பரமசிவனது பாதாவிந்தங்களை அநேகநாள் பூசித்த சிவபக்
தர்களானபடியினால் இப்போது வெகுதுன்பத்துக்கிடமாகிய இத்தே
கத்துடனே இரண்டு கற்பகாலம்வரையில் பேயுருவாய் வாதனைப்பட்
டபின்பு சிவகதியடைவீர்கள்—எ-று. (௩௮)

நம்மையெதிர் கண்டுதொழு நாடரு நலத்தா
லிம்மைசிவ சிந்தனை யிசைந்திடுவீர் பேயாய்
வம்முருவ மாறியருண் மன்னுமென யாமா
சம்முதன்மை யெம்முதல்வ னன்றியெவர் வல்லார்.

இ-ள். சிவபக்தியையுடைய எங்களை தரிசனஞ்செய்து பணிந்த
பாக்கியவசத்தினால் இம்மையில் உன்னுவதற்கரிதாயிருக்குஞ் சிவசிந்
தனையை மறவாமலிருந்து இப்பசாச உருவம் நீங்கிச் சிவனருட்பெ
றுவீர்கள் ஆடியார்கள் செய்தபிழைகளைப் பொறுத்தாட்கொள்ளுங்க

டன் பரமசிவத்துக்கேயல்லாமல் மற்றவர்களுக் கந்தவல்லமை யுண் டோவென்றார்—எ-று. (௩௭)

அந்தமில் ரற்கொர்பிழை யஞ்சலர் புரிந்தோர்
பந்தமுறு தீவினைகள் பற்றற நினைக்கி
லெந்தையிழை வல்லனி ம வான்மகளு நேய
மைந்தரிரு வோருமது வல்லொன லாமோ.

இ-ள். ஆதியந்தங்கடந்த ஜகதீசனாகிய சிவபெருமானுக்கு ஓர் குற்றத்தை பயமில்லாமற்செய்த அபகாரத்தினால்வருங் கொடியபாவ ங்களை யகற்றநினைக்கில் எமதுகடவுளாகிய பரமசிவனன்றி பர்வதராஜ குமாரியாகிய பார்வதிதேவியும்பிள்ளைகளாகிய கணபதி சுப்பிரமணிய ன் இவ்விருவர்களும் அச்சிவத்துரோகத்தைத் தீர்க்க வல்லவொன்று சொல்லலாமோ—எ-று. (௩௮)

அன்னபெரு வெம்பிழை யகற்றுவ னகற்றா
னென்னுமது மந்தவிழை யேயறிவ னன்றி
யுன்னரிய வப்பிழையி னோர்க்கருள் செய்யானெம்
முன்னவ னெனத்தவர் மொழிந்தனர்க ளன்றே.

இ-ள். அப்படிக்கொத்த மகாபாதகத்தைப் பரமசிவன் அகற்று வான் அகற்றமாட்டான் என்பதும் அப்பரசிவத்துக்கேதெரியும் அத ல்லாமலும் மனதில் நினைக்கவுங்கூடாத அந்த சிவத்துரோகத்தைச்செ ய்த பாவினர்களுக்கிரங்கிப் பரமசிவன் இப்பாதகத்தைத் தீர்த்துப் பரி சுத்தமாக்கானென்று சிவபக்தர்களாகிய தபோதனர்கள் சொன்னார் கள்—எ-று. (௩௯)

இவ்வுரைபொய் மெய்மையென வெங்குறிழை வெய்து
மவ்விமல னேயறிவ னஞ்சியெவ ரோனும்
வெவ்வலகை யாகியுழல் வீர்வினையை நாடித்
தெய்வமுதல் வர்க்கொர்பிழை செய்யவறி யாரால்.

இ-ள். இந்தவாக்கியம் பொய்யென்பதும் மெய்யென்பதும் எங் கும் பரிபூரணமாய் நிறைந்திருக்கும் அக்கர்த்தனே யறிவானாகையி னால் பேயருவாய் அவதிப்பட்டிழலும் உங்கள் தீவினையைப்பார்த்து அச்சங்கொண்ட எவர்களும் தேவர்களுக்கு ஆதிநாயகனாகிய பரமசி வனுக்கு ஓர் பொல்லாங்கும் வராதவிதமறிந்து நடந்துகொள்ளுவார் கள்—எ-று. (௪௦)

ஓதுமிரு கற்பமுடி வாதிபொலி சோம
நாதமுய ரன்பரொடு நண்ணிமு னிறைஞ்சி

யேதமற முத்திதனை யெய்துவது தீர்வா
லாதியிரு பாதமற வாமலிரு மென்றான்.

இ-ள். முன்சொன்ன இரண்டு கற்பகாலம்வரையிலும் இப்பசா
சு உருவமாகவேயிருந்து பின்பு சகலவைபவங்களு மிகுந்த சோம
நாதமகாலிங்கத்தை அபிபக்தியுடன் தரிசனஞ்செய்துபணிந்து தோ
த்திரித்துக் குற்றமற்ற சிவபதவியைபடைவீர்கள் இது நிச்சயமாகை
யினால் நீங்கள் பரமசிவனுடைய உபைய பாதாரவிந்தங்களை மனதில்
மறவாம லெப்போதும் தியானஞ்செய்துகொண்டிருங்களென்று வாம
தேவமகாமுநி திருவுளம்பற்றினார்—எ-று. (சுக)

என்றுமுனி கூறுதலு மென்றுமொழி யாமற்
கன்றும்வினை தீர்வதொரு காலமுள தென்னு
வன்றவ ரறிந்தனர் பணிந்தனர்க ளாடா
நின்றனர் மகிழ்ந்தனர் நிகழ்த்துவதை யென்றே.

இ-ள். இவ்விதமாக வாமதேவமகாமுநிவர் திருவாய்மலர்ந்தவுட
ன் ஒருகாலும் தீராதவல்வினை இரண்டு கற்பகாலத்தில் தீருமென்று
சொன்னவைகளைக்கேட்டு அப்பசாசு உருவங்கொண்டுநின்ற சோமசு
ன்மனும் சிவசன்மனும் அத்தபோதனரைப்பணிந் தானந்தத்துடன்
த்தாடினார்கள் அவர்கள் சந்தேகாஷத்தை இன்னதென்று சொல்லிமுடி
யாது—எ-று. (சஉ)

ஐஞ்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

காமவெம்பகை கடந்தருட்கடலிடத் தழுந்துந்
தோமகன்மநாற் சுருதியாகமநெறி னுளங்கா
வாமதேவனு மருங்கின்மாணக்கரை லோக்கி
யாமுரைப்பன கேளுமென்றியம்பன்மே யினனால்.

இ-ள். காமக்குறோதாதி வெம்பகைகளைவென்று கிருபாசமுத்தி
ரத்தில்முழ்கிக் குற்றமற்ற நான்குவேதங்களையும் இருபத்தெட்டுசிவா
கமங்களையும் முறைமையாகக்கற்றுப் பிரகாசிக்கும் வாமதேவரிஷி த
ன்னைச்சூழ்ந்திருக்கும் தம்முடைய சீஷர்களைப்பார்த்து நாமொன்று
சொல்லுகிறோம் கேளுங்களென்று கூறத்தொடங்கினார்—எ-று. (சங)

என்னகூறுகோ மீதொரம்புதந்தனை யந்தோ
முன்னரின்னவர் முப்பொழுதருத்தனை முயன்று
சென்னிவான்மதி மிலைச்சியதெய்வநா யகன்றா
டன்னையல்லதோர் சார்விலாத்குமையோ றோர்நாள்.

இ-ள். என்னைன்றுசொல்லப்போகிறோம் இவ்வதிசயத்தை ஐயோவென்று விதனப்பட்டு இவ் விரண்டுபேரும் முன்ஜன்மத்தில் மூன்றுகாலங்களினுஞ் சிவபூசைதவறாமற் செய்துகொண்டு சந்திரனை சடாமகுடத்திலணிந்த பரமசிவன் பாதாவிந்தங்களைத்தவிர வேறுகதியில்லையென்று நம்பியிருந்தவர்கள் ஓர்நாளில்—எ-று. (சச)

தோத்திரங்களாற் சுரர்புகழ்சோமநாதத்திற்
கார்த்திகைத்திரு நாளினெய்கவிழ்த் தவனிவன்முன்
பார்த்துநின்றவ னிவனிவர்பண்ணிய திதுவே
கூர்த்தவெம்பகைப் பேயுருக்கொண்டமை பாரீர்.

இ-ள். தேவர்களால் தோத்திரஞ்செய்யப்பட்ட மகாமகிமையை யுடைய சோமநாததலத்தில் கார்த்திகைத்திருவிழாவில் சந்திரதயிலிருக்கும் நெய்விளக்கில் தேகம்பட்டுக் கவிழ்ந்துவிழ்ச்செய்த இச்சோமசன்மனும் அதைக்கண்டு சொல்லாமலிருந்த இச்சிவசன்மனுமாகிய இவர்களால் சிவனுக்குநேரிட்ட துரோகம் இதுவே இப்பாபத்தினால் இவர்கள் பசாசு உருவங்கொண்டு மகாவாதனைப்பட்டலைவதைப் பாருங்களென்று வாமதேவரிஷி சீஷர்களைப்பார்த்துச்சொல்லினார்—எ-று.

செய்தநல்லற மென்றுளோன்செய்துமோ வன்றா
னெய்தினுற்றுவா யென்பவனெய்தினின் முடித்தோ
னெய்திமுற்றினேற் கெழிற்றுணையாயுளோ னன்பு
பெய்துகாத்துளோ னாவர்க்கும்பெரும்பய னெக்கும்.

இ-ள். இது நல்லதருமஞ்செய்யென்று சொல்லுகிறவனும் தருமஞ்செய்கின்றவ னெருவனுடன் இத் தருமஞ்செய்யலாமாவென்றால் அதற்கவன் இதுகிடைப்பது அரிது மகாநன்மையாகியதென்று திடப்படுத்தி உறுதிபண்ணுகின்றவனும் அத் தருமத்தைச்செய்து முடித்தவனும் அதற்குத்துணையா யுதவிசெய்தவனும் அதை பக்தியுடன்காத்துப் பரிபாலனம் பண்ணினவனும் ஆகிய இவ்வைந்துபேருக்கும் அத்தருமத்தின்பலன் சமனாகச்சித்திக்கும்—எ-று. (சசு)

அரியநல்லற முற்றினேன்றன்னிலு மதனைப்
புரிதியென்பவன் காப்பவன்புகலிரு வார்க்கும்
பெரிதுமப்பயன் பதின்மடங்கென்றனர் பெருநூற்
குரியமாந்தர்க டிவினைவழிக்குமீ தொக்கும்.

இ-ள். மேலாகிய தருமஞ்செய்தவனிலும் அத் தருமத்தைச்செய்யென்று ஆதியில் தெரியச்சொன்னவனுக்கு அத் தருமத்தைக்காத்து இரட்சிப்பவனிலும் பதின்மடங்கதிகமாகிய புண்ணியஞ் சித்திக்

குமென்று வேதாகமங்களுணர்ந்த பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள் இவ்விதமாகவே பாவத்தைச் செய்கிறவனுக்கு செய்யலாமென்று துணிவெசொல்லுகிறவனும் அதற்குச் சகாயமாயிருக்கிறவனும் செய்யென்கிறவனும் அத்தீவினையை வளரச்செய்கிறவனும் ஆகிய இவ்வைந்து பேருக்கும் பாவஞ் சமனாகப்பொருந்தும் இதல்லாமலும் பாபஞ்செய்தவனிலும் அதை செய்யச்சொன்னவனுக்கும் அதைப்போக்காமல் பின்னும் வளர்க்கின்றவனுக்கும் பதின்மடங்கதிகமாகிய பாபம் லபிக்குமென்று தீபிரதனர்கள் சொன்னார்கள்—எ-று. (சுஎ)

அல்லுலாங்களத் தண்ணறன்பொருள்கவர்ந் தோனை
வல்லனாகிலங் கவன்றலைதுணிப்பதே வழக்கா
லெல்லலைகோறலுண் டோன்றுணையோனிவன் றன்னேக்
கொல்லினின்னவன் முத்தியிற்கூடனிச் சயமே.

இ-ள். மையார்ந்த கண்டத்தினையுடைய பரமசிவனது பொருள்
களில் ஏதாகிலுமொன்றைத் திருடினவனைக்கண்ட சிவபக்தன் தனக்
குக்கூடியவல்லமைமயினால் அச் சிவத்துரோகியைச் சிரச்சேதஞ்செய்
வதே நீதி அவ்வகை சிரச்சேதப்பட்ட பார்பியைச்சேர்ந்தவர்கள்வந்து
இச் சிவபக்தனைக் கண்டித்தபோதினும் இச்சிவபக்தனுக்கு சிவபதவி
சித்திக்கும் இது சத்தியமென்றுரைத்தார் வாமதேவரிஷி—எ-று. ()

கோறலுக்குற தென்னிலக்கொடியவ னிருப்பிற்
பேறுசேரினு மிகந்துடன்பெயர்வதே கரும
மாறணிந்தவர்க் கன்போலப்பொருள் கவர்வோர்க்
கூறநல்லுரை போதித்துமாற்றாத லுபர்வால்.

இ-ள். சிவசொத்தை எடுத்தவனைத் தன்னால் கொல்லக்கூடாமற்
போனாலும் அக் கொடியமாவாவி யிருக்குமிடத்தில் தனக்கு அளவற்
றபொருள் கிடைப்பதாயினும் அதைக் குற்றமென்று நீக்கி அவ்விட
ம்விட்டே குவதே நீதி சிவசொத்தையபகரித்தவன் கங்கைவேணிய
னுக் கன்புள்ளவனாகவிருந்தாலும் அவன்மனந் தெளியும்படியாய் ந
ன்மார்க்கங்களைப்போதித்துச் சிவத்துரோக பரிகாரம்பண்ணிவைப்
பதே உத்தமம்—எ-று. (சுசு)

இத்தகைக்கொரு கருத்திலராகி லீசற்குப்
பக்தியானெறி யான்மிகும் பரிசினோனு
மத்தனைப்பிழைத் தோர்களேற் பொருள்கவர்ந்தெடுத்த
நித்தவஞ்சனாப் பார்ப்பரோ நீள்கதிக்குரியோர்.

இ-ள். இவ்வகையாய் போதித்தும் நன்மையாகிய பக்தியை
யுடையாதவர்கள் பரமசிவனுக்குப் பக்தியாக நன்மார்க்கத்துடன்

எவ்வளவு பொருள்களை யுதவிசெய்கின்றவர்களாக விருந்தாலும் அவர்கள் சிவத்துரோகிகளேயாம் சிவசொத்தை யபகரித்துக்கொண்ட தீவினையாளராகிய வஞ்சகரை எப்போதுங் கண்ணினாலுங் காண்பார்களோ மேன்மைபொருந்திய சிவபதவிக் குரிமையை யுடையவர்கள்—எ-று. (௫௦)

கரணமாறினு மப்பொருள் கவர்வரோ வறிந்தோ
ரரணமுன்றெரி யூட்டினோ னுலையத் திடையோர்
திரணமீசற்கு வேண்டல தாயினுஞ் சிந்தை
முரணுறக்கொண்டு னோரிரு ணினாய முழ்குவரால்.

இ-ள். அறிந்தோர் மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரமென்னும் அந்தக்கரணங்கள் கலங்கிய சமயத்திலும் சிவசொத்தையெடார்கள் நகையால் முப்புரத்தை எரித்த பரமசிவன் ஆலயத்தில் கிடக்கும் ஓர் துரும்பாகிலும் சிவனுக்குதவியில்லாமலிருந்தாலும் கெடுபுத்தியினால் எடுத்துக்கொண்டவர்கள் இருண்மூடிய மகாரவுரவாதிரகங்களில் அழுந்திப்போவார்கள்—எ-று. (௫௧)

சீலமாதவ ரிடைவிடாச் சிவாலையந் தனக்கென்
றேலநோக்கிய நறுமல ரிலேமுத லியவப்
பாலநேத்திரங் கொடும தன்பட விழித்தந்நா
ளாலமுண்டவந் கன்றியே யாவர்க்கு மாகா.

இ-ள். சிவாசாரமுடைய சிவயோகிகள் நிறைந்திருக்கும் சிவாலயத்திற்கென்று நியமித்துப் பரிபாலித்துவரும் நந்தவனங்கள் தோப்புகள் நஞ்சை புஞ்சை தோட்டங்கள் முதலியவைகளிலுண்டாகிய இலை மலர் காய் கனி யாவும் நெற்றிக்கண்ணினால் மன்மதனையெரித்து ஆலகாலவிஷத்தைப் பாளஞ்செய்து லோகாலோகங்களை எல்லாம் இரட்சிக்குஞ் சிவனுக்கு யோக்கியமேயல்லாமல் மற்ற எவர்களுக்கு ம் அங்கீகரிக்கத் தக்கதல்ல—எ-று. (௫௨)

கன்னிபாகமெய்ப் பரன்பொருட் காவலுக் குரியோர்
மன்னராயினும் யாவரோ யாயினு மதியா
ரன்னவான்பொருள் கவரிலீ னாம்பது மடங்கு
துன்னுவல்வினை பெறுவர்முன் சொற்றவர் தம்மில்.

இ-ள். பார்வதியை வாமபாகத்திலுடையவனாகிய சிவபெருமானது பொருள்களைக்காத்து இரட்சிப்பதற்குரிய சிவகணங்களும் மகாராஜக்களும் மற்ற எவர்களும் சிவகாரியத்தில் குறைவறநடந்தாலும் திரணமாகிலு மெண்ணாது அச்சிவசொத்தை யாசித்தெடுத்தால்

முன்சொன்ன சிவத்துரோகிகளிலும் நூறுபங்கதிகமாகிய வாதனைப்
படுவார்கள்—எ-று. (௫௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிஸடியாசிரியவிருத்தம்.

அலைபுனல் வேணியண்ண லாலயந் தன்னிலென்றுந்
தலைமயி ரிறக்கிக்கோட றருக்கின்மெய்ப் பிடித்துக்கோடல்
குலதில தயிலம்வார்த்துக் கோடலா பத்துருமன்
மலசல நீக்கலுந்தும் வாகனத் தேறிச்சேறல்.

இ-ள். அலைகளையுடைய கங்காநதியைச் சடையிலணிந்த பரம
சிவனாலயத்தில் எப்போதும் முடிமயிரிறக்கிக்கொள்ளுதலும் மதத்தி
னாலொருவனாக்கொண்டு உடம்புபிடித்துக்கொள்ளுதலும் எண்ணெய்
முதலிவை தேய்த்துக்கொள்ளுதலும் ஜலமலாதிகள் போக்குதலும்
ரதத்தின்மே லேறிக்கொண்டுபோதலும்—எ-று. (௫௪)

அடிசீனீ ரடைக்காயாதி யானவை துய்த்தறுப்பல்
கொடியகா மாதாமாதர் கூட்டங்களை கொடுங்கோள்பொய்மை
கடியபொல்லாமைகூறல் கம்பளா தியினிருத்த
னெடியபோர்ச் சதுரங்காதி சூதிவை நிகழ்த்தியாடல்.

இ-ள். ஆன்னம் நீர் பாக்கு வெற்றிலைமுதலியவைகளைத் தின்னு
தலும் எச்சில் துப்புதலும் ஒன்றையாசித்தலும் கோபத்தினும்கொர்வி
த்தலும் பெண்களுடன் சரசசல்லாபங்கள் செய்தலும் கொடுமைபொ
ருந்திய கோள்சொல்லுதலும் பொய்சொல்லுதலும் பொல்லாங்குகளை
விளைத்தலும் கம்பளிமுதலிய வாசனங்களிலிருத்தலும் மிகுதியும்
போர்செய்தலும் சதுரங்கஞ் சொற்கேட்டான்முதலிய சூது ஆட்டங்
களை ஆடுதலும்—எ-று. (௫௫)

சொற்றநின் மாலியத்தைச் சோமசூத் திரத்தைத்துபி
நற்றட நிழலைக்கண்டு நடந்துமுன் கடந்துபோதல்
கற்றைவார் சடையானுக்குங் கதிர்ப்பலி பீடத்துக்கு
முற்றநன் னடுவேசேற லொழிந்தவ ருயர்ந்தோரன்மே.

இ-ள். சொல்லும் சிவன் நின்மாலியத்தையும் சிவனுக்கபிஷேக
மாகிய தீர்த்தம்போன்ற சோமசூத்திரத்தையும் கெற்பக்கிரகத்தின்
மேலிருக்கும் விமானங்களின் சிகரத்தினது நிழலையும் பார்த்துத் தா
ன்மடிப்போதலும் சிவலிக்கத்திற்கும் பலிபீடத்திற்கு நடுவில் போகு
தலும் ஆகிய இவைகளெல்லா மிகுதியுங் குற்றமென்றறிந்து நன்மார்
தகமாய் நடக்கிறவர்களை பெரியோர்கள்—எ-று. (௫௬)

ஆதியா லயத்துட்கூவ லாதியா தியதீர்த்தத்தைத்
தீதுபோய்ப் புரிதலந்தச் சிறப்புறுஞ் சிவதீர்த்தத்திற்
கோதுறு மசுத்தத்தோடு மூழ்குதல் குற்றமென்றே
யோதிய வாகமங்க ளுபனிட தங்களன்றே.

இ-ள். ஆதிகர்த்தாவாகிய சிவபெருமானது ஆலயங்களிலிருக்
கும் கிணறு தடாகமுதலிய தீர்த்தங்களில் அனாசாரஞ்செய்தலும் சி
றப்புற்றிருக்குஞ் சிவதீர்த்தங்களில் ஆசாரமில்லாமல் மூழ்குதலும்
மகாபாதகங்களென்று வேதங்களின் சுரசாகிய உபநிடதங்களிலும் சி
வாகமங்களிலுஞ் சொல்லும்—எ-று. (௩௭)

— நங்கிவர் துயரம்பாரீ ரென்றுமா னுக்கர்கோதி.
யோங்குமஞ் செழுத்தைநாவி னுச்சரித் துளத்தினைத்
பூங்கழல் வைத்துத்தன்றன் பொருவிலாச் சிரமம்புக்கான்
நீங்ககல் வாமதேவத் தெய்வமா முனிவனம்மா.

இ-ள். சிவத்துரோகம்பண்ணின இந்தச்சோமசன்மனும் சிவச
ன்மனும் பசாசு உருவங்கொண்டு துன்பப்படுகின்றதைப் பாருங்களை
ன்று தம்முடைய சீடர்களுக்குக் காண்பித்துச்சொல்லி மந்திரங்களு
க்கரசாகிய பஞ்சாட்சரத்தை நாவினுலுச்சரித்துக்கொண்டும் இதயா
வந்தத்தில் பரமசிவனது சரணகமலங்களைத் தியானஞ்செய்துகொ
ண்டும் அடியார்களது தீவினைகளைத்தீர்க்குந் தெய்வத்தன்மைபெற்ற
வாமதேவமகாமுனிவர் தமது ஒப்புவமையில்லாத ஆச்சிரமத்திற்குச்
சென்றார்—எ-று. (௩௮)

தந்திர வேதநீதிச் சயிமினி முனிவகேட்டி
யந்தணர் பொருளிலீச னரும்பெரும் பொருளினுண்டா
முந்திய வியல்புகாண்டி மொழிந்தவஞ் ஞானந்தன்னால்
வந்ததீங் ககலவின்னும் வகுத்ததோர் வழியுண்டன்றே.

இ-ள். வேதாகமங்களின் முறைமையாக நடக்குஞ் சயிமினியே
கேளும் சிவபக்தியெய்யும் வைதீகப்பிராமணர்களினது பொருள்களை
யும் பரமசிவனுக்குரிய பொருள்களையும் மனதறியாமற் றொட்டதால்
வந்த பொருட்சேதத்தாலும் அவற்றைப் பார்த்திருந்ததினால்வந்த தீ
வினைவிளைவையும் முன்சொன்ன சிவசன்மன் சோமசன்மன் இவ்விரு
வர்களாலும் அறிந்துகொள்ளென்றும் பின்னையும் அவிவேகத்தினால்
வந்ததீவினையைத் தீர்த்துக்கொள்ளுவதற்கோர் நன்மார்க்கமுண்டெ
ன்றும் வேதவியாசர் திருவுளம்பற்றினார்—எ-று. (௩௯)

புண்டரீகப் புரத்துப் பொருந்திய வினையைநீக்கி
மண்டிய பயனைநல்க வல்லதீர்த் தங்களோர்பத்.

துண்டென வுரைத்தான்ஞால முய்ந்திடக் கருணைபேர்தக்
கொண்டரு மறைகளெல்லாம் விளக்கிய குணக்குன்றன்னன்.

இ-ள். சிதம்பரதலத்தில் இருந்து அறியாமையினுட்கெய்த பாவ
ங்களைப்போக்கி மிகுதியும் புண்ணியபலன்களைக்கொடுக்கும் மகிமை
யையுடைய பத்துத்தீர்த்தங்களுண்டு உலகங்களெல்லாங் கடை
த்தேறும்பொருட்டாகக் கிருபையோடு பரமஞானத்தால் அரிதாகிய
வேதங்களைப் பகுத்துச்சொல்லிய மலைபோன்ற பொற்புவாய்ந்த வே
தவியாசரருளினொன்று சூதபுராணிகர் நயிமிசாரணியத்தில் சவுனகா
திமுரிவர்களுக்கு அருளிச்செய்தார்—எ-று. (கூ.0.)

சோமநாதச்சுருக்க முற்றும்.

பாயிரம் உட்படச் சுருக்கம் ஆறுக்குத் திருவிருத்தம் - ௪௭௪.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறுவது

தீர்த்தச்சுருக்கம்.

*

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அரவுட னிதழிசூடு மண்ணறன் பொருளைவஞ்சக்
கரவினிற் கொண்டோரொப்துங் கடுங்கொடும் வினைதொகுத்துப்
பரவினம் பரவுந்தில்லைப் பதியிடைக் கதிகணல்கு
முரனுறு தீர்த்தமீனாந் துள்ளவை யுரைக்கலுற்றும்.

இ-ள். பாம்பையுங் கொன்றைமாலையையுமணிந்த பரமசிவனு
டைய திரவியங்களைக் களவுசெய்தவர்கள் அநுபவிக்கப்பட்ட மிகவு
ம் பொல்லாங்காகிய பாவத்தைச் சுருக்கமாகச்சொன்னோம் இனிமே
ல் அரியயன்முதலிய தேவர்களால் தோத்திரஞ்செய்யத்தக்க மகாமகி
மையையுடைய சிதம்பரதலத்திற் சகலபாகபாக்கியங்களுஞ் சிவ
பதவியையுங் கொடுக்கும் வல்லமைபொருந்திய பத்துச் சிவதீர்த்தங்
கள் இருக்கின்றது அத்தீர்த்தத்தின் மடுமைபைச் சொல்லுகிறோம்
சேனாங்களுண்டு வேதவியாசர் சயிமினிபகவானையுந் தன்னையும்தார்

தீதுச்சொன்னதாய்ச் சூதபுராணிகர் நயிமிசாரணியத்தில் சவுனகாதி
முநிவர்களுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (க)

பராசரன் றனையன்பாதஞ் சயிமினி பணிந்து போற்றித்
தராதல மெண்ணுந்தில்லைத் தலத்தினீ னாந்துதீர்த்தம்
புராதன ஷுளவென்றாயப் புனிதமாகிய தீர்த்தங்கள்
விராவிய தானப்பேர்கள் விளங்குற விளம்புகென்றான்.

இ-ள். பராசரன் புதல்வனாகிய வியாசபகவானுடைய பாதாவி
ந்தங்களில் தெண்டனிட்டுத் தோத்திரஞ்செய்து பூமண்டலம் துதிக்கி
ன்ற சிதம்பரதலத்தில் பண்டைநாண்முதல் பத்துத்தீர்த்தங்களுண்
டென்று திருவுளம்பற்றினீர் அம் மேன்மைபொருந்திய தீர்த்தங்களி
ருக்குமிடமும் அவைகளின் பெயருந் தெரியச்சொல்ல வேண்டுமெ
ன்று சயிமினிபகவான் கேட்க வாதராயணர் சொல்லத்தொடங்கி
னார்—எ-று. (உ)

பாரிட மெண்ணுந்தில்லைப் பதியினி லெங்குந்தங்கு
நீரொலாந் தீர்த்தமாத னிச்சய மதனுண்முன்னங்
காருறு கண்டன்கண்டங் காதலிற் பயந்துயர்ந்த
வாரியைக் குலகமுய்ய வருளினு வருள்செய்தானால்.

இ-ள். பூமண்டலத்தின்கண் உத்தமமாகிய சிதம்பரதலத் தெல்
லைக்குள் இருக்கும் நதிகள்-ஓடைகள்-ஏரிகள்-குளங்கள்-கிணறுகள்
ஊற்றுகள் ஆகிய இவைகளெல்லாம் புண்ணியதீர்த்தங்களேயாகும்
இதற்குச் சந்தேகமில்லை அதனிலும் நீலகண்டராகிய பரமசிவன் மு
ன் லீலாவிநோதமாகப் பிரமாண்டங்களனைத்தையும் ஆவலோடும்பெற்
ற உத்தமியாகிய பார்வதிதேவிக்கு உலகங்களெல்லாங் கடைத்தேறும்
பொருட்டாகக் கருணையினால் திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று. (ங)

பொற்கிரி புண்டரீக புரத்தினிற் தீர்த்தத்துண்மை
யெற்கிது தெரிவதல்லால் யாவரு முணர்மாட்டார்
முற்கிரி வளைத்தெடுத்த முதல்வனுக் கன்புபூண்டு
நிற்குநீ கேட்கலாகு மெனமுனி நிகழ்த்துகின்றான்.

இ-ள். பொன்மலையாகிய சிதம்பரதலத்திலிருக்கும் தீர்த்தங்க
ளின் மகிமையைச் சந்திரசடாதர மூர்த்தியினதருளால் என்னொருவ
னுக்குத்தெரியுமேயல்லாமல் மற்றைத்தேவர்கள் முதலிய யாவருக்கு
ந் தெரியமாட்டாது முன்னர் மகமேருவை எடுத்து வில்லாகவளைத்த
பரமசிவன் பாதாவிந்தத்தில் நனியன்புகொண்டிருக்கும் நீகேட்கத்த
க்கதாமென்று வாதராயணர் சயிமினிக் குச் சொல்லுகின்றார்—எ-று. (ஊ)

சித்தென வசித்தைநீத்தோர் தெளிந்தபொன் மன்றஞ்சேர்
உத்தரத் துள்ளதென்று முயர்ந்ததீர்த் தத்துயர்ந்த
தெத்திசை யோரும்போற்று மெழிற்சிவ கங்கையார்க்கு
முத்தியை நல்குதீர்த்த முதலருட் டீர்த்தமாகும்.

இ-ள். அஞ்ஞானம் நீங்கிய சிவஞானிகள் ஞானசொரூபமென்
றுணரும் மகிமைமையுடைய பொன்மயமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்திற்
கு அடுத்த நேர்வடக்கில் தீர்த்தங்களுக்கெல்லாம் உத்தமோத்தமமா
கிய எவர்களுந் தோத்திரஞ்செய்யத்தக்க மகிமைமையுடைய சிவகங்
கையென்று ஓர்தீர்த்தமுண்டு அத்தீர்த்தம் பரமசிவன் நிரவருளுருவ
மாகி யாவற்கும் பதவிமையக்கொடுக்கும் தீர்த்தங்களுக்கெல்லா முத
ன்மைமைய் எந்நானும் பிரகாசிக்கும்—எ-று. (௫)

நடமிறை பிரியாதோங்கு நற்றில்லை நகர்தனக்கு
வடகிழக் கிடையோர்தீர்த்த மறிகட லதுவாய்கொன்னைத்
தொடையவ னன்றியாரு முணர்கிலர்த் தொன்மைதன்ன
விடரடர் குய்யதீர்த்த மெனப்பெய ரெய்திற்றாமால்.

இ-ள். பரமசிவன் எப்போதும் நீங்காமல் ஆனந்தநடநம்புரியும்
நன்மைபொருந்திய சிதம்பரதலத்துக்கு நகரணியுநிலில் ஆலைகளையு
டைய சமுத்திரமே ஓர்தீர்த்தமாயிருக்கிறது. அத்தீர்த்தத்திலுண்மை
கொன்னைமாலையணிந்த பரமசிவனுக்கே தெரியுமல்லாமல் மற்றொரு
வருக்குந்தெரியாது ஆகையினால் அதற்குத் துன்பங்களை நீக்குங் கு
ய்யதீர்த்தமென்றுபெயர்—எ-று. (௬)

இறைமயினை விக்குக்கூட விதைவிகம் தந்தியாப்ப
வுறையயிற் கந்தனன்பாற் சனற்குமா ரற்குணாப்ப
முறைமையி னவன்பாற்பெற்று முனிவர் தேவர்க்கிசைத்தே
னறையுமக் குய்யதீர்த்தப் பெருமைபர ஈறியவல்லார்.

இ-ள். பரமசிவன் பார்வதிகேசரிக் குபதேசஞ்செய்யப் பார்வதி
கப்பிரமணியருக் கருளிச்செய்யக் கர்மைபொருந்திய வேலாயுதத்
தைக் கரத்தில்தைத்திருக்கும் சுப்பிரமணியர் கருவோயுடன் சனற்கு
மாரருக்குத் திருவுளம்பற்ற அந்தச் சனற்குமாரணாப்பணிந்து முறை
மையாக பக்தியுடன் உபதேசம்பெற்றதை முனிவர்களுக்கும் தேவர்க
ளுக்கும் சொன்னேன் இத்தன்மைவாய்ந்த குய்யதீர்த்தத்தின் பெரு
மைமைய யாவராலறியக்கூடுமென்று விபாசர் அபிவிசிபகவானுக்குண
த்தார்—எ-று. (௭)

திரைக்கட லெனுமத்தீர்த்தம் செப்பிற் தலைகடேடாறு
முறைத்த யோசனைன்னெல்லே முறைத்ததென் விட த்துணொரும்

வனாக்கரும் பவங்கணீங்கி மாசிமா மகத்துமூழ்கி
னனாக்கர வசைத்தநம்ப நருட்பதம் பெறுதறிண்ணம்.

இ-ள். ஆலைகளோடுங் கூடிய சமுத்திரமென்றுசொல்லும் அந்தக் குய்யதீர்த்தத்தில் தெற்கு வடக்கு கிழக்கு மேற்கு இந்நான் கெல்லை யின் பத்துநாழிகை தூரம்வரையிலுள்ளவர்களும் மற்றெங்குள்ளவர்களும் மாசிமகநட்சத்திரத்தில் வந்துமூழ்கினால் ஆளவிடுதற்கரிய ஜனனமாணாது யவத்தைநீங்கி இடையில் பரம்பைக் கச்சாகவணியந்த பரமசிவத்தினது பாதாரவிந்தங்களைப் பெறுவார்கள் இது நிச்சயம்—எ-று. (அ)

கொலைத்தொழில் வடிவோபாய்க்குக் கொள்கலந் தானோவெல்லை
தொலைத்தவெங் களவெந்து தோற்றியவிடனோ தீயோர்
மலைத்ததி வினைகள்வாழும் வாழ்க்கையோ வென்னமாரு
நிலைத்தனி நிராயமெல்லா மிசைபெற வருமோர்நீசன்.

இ-ள். உயிர்களைக் கொள்ளுகொள்ளுங் கொலைத்தொழிலே ஒரு ருவங்கொண்டு வந்ததோ அசத்தியமென்னுஞ் சரக்குகளை ஏற்றுங்கப்பலோ அளவில்லாத் திருட்டுகளெல்லாம் வந்துபிறக்கும் இடமோகொடும்பாவிகள்செய்ய மகாபாதகங்களெல்லாம் வளர்ந்திருக்கும்விடோ என்னத்தக்கதாக மகாரவுரவாதி நரகங்களை நிலைமையாக அதுபவிக்க வந்த ஓர்சண்டாளனுண்டு—எ-று. (க)

மாசிமா மகத்துச் சொற்ற வரையறை யில்லாத்திமை
நீசனங் கவனுந்ரு நினைந்திடா ன்தனின்மூழ்கித்
தேசறு முத்திசேர்ந்தான் செப்புவ தென்னோவென்று
மேசவ தில்லாத் தீர்த்த மீதுரண் டர்வதென்ப.

இ-ள். முன்சொல்லிய கொடியபாதகனாகிய சண்டாளன் மாசிமா தத்தில் அந்தக் குய்யதீர்த்தத்தில் மூழ்கவேண்டுமென்று நன்மையாகிய மனதோடுவந்து மூழ்காமல் விளையாட்டாக மூழ்கினமாத் தீர்த்தில் கிடைப்பதற்கரிய சிவபதவிபை யடைந்தானென்றால் அதன்மகிமையைச் சொல்லிமுடியுமோ ஆதலால் குற்றமற்ற அந்தக் குய்யதீர்த்தம் இரண்டாந்தீர்த்தம்—எ-று. (க0)

தேவர்கூழ் மன்றினுக்குத் தென்றிசை நீசரதி
யாவருஞ் சிவகங்கைப்பர் லெய்திடப் பெருர்களென்று
தாவிலாச் சிரமத்திலேலார் சாதுபேதத் தோர்மூழ்க
மூவிலை துணியாலேசன் முயன்றுசெய் தீர்த்தமுண்டால்.

இ-ள். தேவர்களெல்லாம் பணிந்து வலஞ்செய்யுந் திருச்சிற்பம் பலத்திற்குத் தென்றிசையில் சண்டாளர்முதலிய யிழிகுலத்தோர்முதலியவர்கள்வந்து முதற்றீர்த்தமாகிய சிவகங்கையில்முழ்க யோக்கியரல்லொன்றாம் சாதுபேதமாகியவர்களுங் குற்றமுற்ற ஆச்சிரமங்களிலிருப்பவர்களும் மூழ்கிக்கடைத்தேறும் பொருட்டுப் பரமசிவன் கைக் குலமுனையினு லுண்டாக்கிய ஓர்தீர்த்தமுண்டு—எ-று. (கக)

ஆதினா மதிதேய்பக்கத் தட்டமி மாதத்தோற்ற
மீதுறு மருக்கவாரம் விதிபாதங் குருவாரங்கு-
டோதிய பறுவமுன்று தினமுறு மோர்நாண்மூழ்கி
மாதவர்க் கிசைந்ததானம் வழங்கினோர் முத்தராவர்.

இ-ள். திருவாதினா நட்சத்திரத்திலுந் தேய்பிழைபக்கத்தட்டமி யிலும் மாதப்பிறப்புகளிலும் மேன்மையாகிய ஆதிவாரத்திலும் எதிபாதயோகமும் வியாழக்கிழமையுங் கூடிய சுபதினத்திலும் தற்பணம் பண்ணத் தருந்த புண்யகாலமாகிய மூன்றுபருவங்களில் எந்ததினங் களிலாவிலும் ஓர்நாண்மூழ்கித் தபோதனர்களுக்குத் தன்னு லியன்றம ட்டிந் தருமஞ்செய்தாற் சிவபதவியையடைவார்கள்—எ-று. (கஉ)

எப்பரி சோர்க்குந்தீமை யிரிந்துட விழைவன்செய்யு
மப்பெருந் தீர்த்தமுந்நா ளாகமந் தன்னுள்வேங்கை
மெய்ப்பதங் காணலாலே வியன்புலி மடுவென்றுள்ள
தொப்பிலத் தீர்த்தமூன்றூந் தீர்த்தமா யுரைத்ததீர்த்தம்.

இ-ள். எவ்வகைப்பட்ட வினையாளர்களுடைய பாபங்களைத்தீற் றும்பொருட்டாகப் பரமசிவனுண்டாக்கிய ஞாலதீர்த்தம் வெகுகாலமா ய்த் தூர்ந்திருந்தபடியினால் அதை வியாக்கிரமபாதர் அதைத்திருத்தி ப் பிரபலமாகச்செய்தமைபால் புலிமடுவென்னும் பெயருடையதாய் ழப்பில்லாத மூன்றூந்தீர்த்தமென்று பெயருடையதாயிற்று—எ-று. (

குழைபொலி ஞானச்செந்தேன் குனிக்குமம் பலத்துமேல்பான்
மழமுனி பூசைசெய்யும் வளர்புலிச் சரத்துமுன்னர்
விழைவாழ வளத்தின்போர் வியாக்கிரம பாததீர்த்த
மழமுற வதனைவானோர் சேவைசெய் தகலாரொன்றும்.

இ-ள். ஆன்பர்கள் து பக்குக்குக் கனிந்தொழுகுஞ் சிவந்தஞான த்தேனாகிய சிவானந்தநடனம்புரியும் திருசிச் சிற்பம்பலத்திற்குமேற்பா ல் வியாக்கிரமபாதர் பூசைசெய்த மேன்மையையுடைய புலிச்சரலிங்க சந்திரானத்திற்கு முன்னர் அதியாவலோடும் மெய்யன்போடும் வியாக் கிரமபாத முறியுண்டாக்கிய தீர்த்தத்தில் அழகுபெறத்தக்கதாக தேவ

ர்களெல்லாம் வந்துமூழ்கிச் சேவித் தெப்போதும் நீங்காமலிருப்பார்
கள்—எ-று. (கச)

வெய்யவன் சிறந்தவாரம் விதிபாத யோகந்துத்திப்
பையராத் திங்கடன்னைப் பருதியை விழுங்குங்கால
மொய்யல ர்த்தீர்த்தத்தின் மூழ்கித்தம் வகைக்கீடான
செய்யதர் னங்கள்செய்தோர் தீவினை முழுதுந்தீர்வர்.

இ-ள். சூரியசம்பந்தமாகிய ஆதிவாரம் எதிபாதயோகத்திலும்
பொறிகள்விளங்கும் படங்கனையுடைய இராகுகேதுக்கள் சந்திரசூரி
யர்களைத்தொடுகின்ற கிரகண புண்ணியகாலங்களிலும் நீலோற்பலாதி
மலர்கள் மொய்த்துக்கொண்டிருக்கும் தடாகமாகிய வியாக்கிரமபாத
தீர்த்தத்தில் மூழ்கிப் பிதூர்தேவதைகளுக்குப் பிரீதியாகத் தன் செல்
வத்துக்குத்தக்க தருமங்களைச்செய்தால் அவர்கள்முன் செய்திருந்த
பாவங்களெல்லாந்தீரும்—எ-று. (கரு)

கன்னிஞா யிற்றின்வானக் கறைமதி குறைபக்கத்து
மன்னுமட் டமியின்மூழ்கித் தானமும் வழங்கியங்ஙன்
முன்னவற் பணியினோய்க ணைதிரை மூப்பகாலந்
துன்னிழப் பொழியுநாலாஞ் சொற்றகுந் தீர்த்தமீதால்.

இ-ள். புரட்டாசிமர்தம் ஆதிவாரங்களிலும் ஆகாசத்தில்வருங்
களங்கமுடைய தேய்பிறைபக்கத்து நிலைமைபெற்ற அட்டமிதிதியிலு
ம் அந்த வியாக்கிரமபாததீர்த்தத்தில் மூழ்கித் தன் செல்வத்துக்குத்த
க்க தருமங்களைச்செய்து அத் தீர்த்தத்திற்கு மேற்பாலிலிருக்கும் வி
யாக்கிரமபாத நஸ்வரனைப்பணிந்து பூசித்தவர்களுக்கு வியாதிகள் ந
னைதிரை மூப்புச்சாக்காடும் அணுகாது முன் திருநீலகண்டரும் அவர்
தேவியாரும்மூழ்கி இருவரும் மூப்புநீங்கி எவ்வனராகியதால் அந்
த நான்காந்தீர்த்தத்துக்கு இளமனார்தீர்த்தமென்றும் பெயர்வாய்ந்
து—எ-று. (கசு)

சிதம்பரந் தனக்குமேல்பாற் றிகழுவோர் மடமுஞ்செய்து
பதஞ்சலி யிருந்துபூசை பண்ணலா லவன்பேபோற்ற
விதந்திக முனந்தீசத்து முன்னரே விண்ணோர்குழற்
புதம்பெறச் சேவைசெய்யும் பொலிவுள தனந்தீர்த்தம்.

இ-ள். சிதாசாமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்திற்கு மேற்பாலில் ப
தஞ்சலிபகவான் பிரகாசிக்கும்படி ஓர்மடம் புதுக்கிக்கொண்டு அதில்
வாசமாயிருந்து வேதாகமவிதிவிளங்க பூசை பண்ணினபடியினால் அ
னந்தீஸ்வரரென்று பெயர்பெற்ற சிவலிங்க சந்திரதானத்துக்கு முன்னந்

சகலதேவர்களும் அதிசயமாகவந்து மூழ்கித் தானதருமங்கள்செய்து
புகிக்கும் மேன்மையைபடைந்து பொலிவுள்ளதாயிருக்கும் அனந்த
தீர்த்தம்—எ-று. (௧௭)

பருதிவா ரங்கடோறும் பருவங்க டோறுந்திங்கு
வெருவவா திரையினன்னாள் விதிபாத யோகம்பார்த
ளிருசுடர் விழுங்குகால மனுவாதி யித்தீர்த்தத்தி
னருளைநா டினனோன்முத்த ரறையினீ தஞ்சாந்தீர்த்தம்.

இ-ள். ஆதிவாரங்களிலும் அம்ர்வாசைமுதலிய புண்ணியகாலங்
களிலும் தீவினையகற்றுந் திருவாதினாநட்சத்திரங்களிலும்விதிபா
தயோகங்களிலுஞ் சந்திரக்கிரகண சூரியக்கிரகணங்களிலும் மதுவாதி
யிலும் இந்தத்தீர்த்தத்தில் உள்ளன்புடன் மூழ்கினவர்கள் சிவபதவிய
படைவார்க ளாதலால் இவ் வனந்ததீர்த்தம் ஐந்தாந்தீர்த்தம்—எ-று. (1)

பெருமைகூ ரனந்தீசத்து மேற்றிசைப் பிலத்துணின்றும்
வருபதஞ் சலிமுன்னன்பால் வந்துதோன் றியதோரொல்லை
பொருவரு நன்மைமல்கும் புண்ணிய நண்ணுந்தீர்த்த
மருவினை யெவையுநீக்கு மதன்பேயர் நாகசேரி.

இ-ள். பெருமைநிறைந்த அனந்தீஸ்வர சந்திரதானத்திற்கு மேற்
யூரலில் பாதாளலோகத்திலிருந்து ஆதிசேடனே பதஞ்சலிமாமுநியா
கிச் சிதம்பரத்திற்குவந்த பிலத்துவாரமாகிப் புண்ணியசொருபமாய்
இணையில்லாதமகிமையையுடைய தீர்த்தத்தில் மூழ்கினவர்களுக்கு எ
ண்ணிய காரியங்களெல்லாங்கைகூடி நன்மையைத்தந்து மகாபாதகங்
களை எல்லாநீக்கும் பெற்றியையுடையநாகச்சேரியென்னும் பெயர்பெ
ற்றதீர்த்தம்—எ-று. (௧௯)

அருளுடன் கன்னிமாதத் தைம்பறு வங்களாதன்
மருவுமா யிலியம்வெய்யோன் வாரத்தி னாதலந்தக்
குருமலர்த் தீர்த்தமூழ்கிக் கூடிய தானஞ்செய்தோ
ரொருவுவர் வினையையாறந் தீர்த்தமீ துணர்வான்மிக்கோய்.

இ-ள். புரட்டாசிமாதத்தில் அமாவாசை பவுரணைமுதலிய ஐந்து
பருவ காலங்களிலும் ஆயிலிய நட்சத்திரங்கூடிய ஆதித்தவாரத்திலு
ம் நன்னிறம்பொருந்தியமலர்களையுடைய நாகச்சேரிதீர்த்தத்தில்பக்தி
யுடன்மூழ்கித் தனக் கியன்றமாத்திரந் தானதருமங்கள்செய்தாற் கொ
டியபாவங்களைவெல்லாமகற்றும் மகிமையையுடைய நாகச்சேரி என்று
ம் ஆருந்தீர்த்தம் மிகுஞானமுடைய சயிமிலியே கேளென்றுவியாச
புகவுடன் திருபுரம்பற்றினார்—எ-று. (௨0)

மட்டிலான் மன்றினுக்கு வடகுட திசையின்வானே
ரிட்டமாம் பிரமதீர்த்தத் தெழிற்மையுண் மததேய்பக்கத்
தட்டமி மனுவினாதி யுகாதியி னன்பான்மூழ்கிச்
சிட்டர்பாற் றுனஞ்செய்தோர் சிவகதி சென்றுசேர்வார்.

இ-ள். அளவிலாப்புகழ்படைத்த திருச்சிற்றம்பலத்துக்கு வாயு
திக்கில் தேவர்களுக்கு விருப்பமாகிய பிரமதேவன்பூசித்த பிரமலிங்
கத்திற்கு முன்னர் பிரமதீர்த்தம்விளங்கும் அத்தீர்த்தத்தில் அழகிய
தைமாதந் தேய்பிழைபக்கத்து அஷ்டமித்தியிலும் மனுவாதியுகாதிக
ளிலும் பக்தியுடன்மூழ்கிப் பெரியோர்களுக்குத் தானதருமங்களைச்
செய்தவர்கள் மகா பாவங்களெல்லாம்நீங்கிச் சிவகதியையடைவார்
கள்—எ-று. (௨௧)

சிறந்தவித் தீர்த்தவாவித் தீரத்திற் பூசையோம
நிரந்தமந் திரநவிற்றி நிகழ்த்தினென் றனந்தமங்ங
னுழைந்தவி சனைப்பணிந்தா லுன்னிய தெய்துமன்பா
லழைந்தவிப் பெரியதீர்த்த மதனையேழாவதென்ப.

இ-ள். சிறப்போங்கிய அப் பிரமதீர்த்தத்தில்மூழ்கியும் அவற்றா
ற் சிவபூசை ஜெபதப ஓமங்கள்செய்தால் ஒவ்வொன்று அனேகபலன்
கொடுக்கும் அவனெழுந்தருளியிருக்கும் பிரமலிங்கத்தைப்பூசித்து
ப் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டால் அவர்கள் எண்ணியவண்ணங்க
ளும் தக்கவரங்களும் சித்திக்குமென்று பரமசிவன் உபதேசித்தது
இத் தன்மையையுடைய பிரமதீர்த்தம் ஏழாவதுதீர்த்தம்—எ-று. ()

மதாசல முரித்தோன்வைகு மன்றத்து வடபாடன்னிற்
பிதாமகன் பிரிவாய்வைகும் பிரமசா முண்டிமுன்னர்
சதாசனந் புகழோர்தீர்த்தந் தோய்ந்தவர் தம்பாலீசன்
சதாமகிழ் தரலானாமந் தான்சிவப் பிரியையாமால்.

இ-ள். கஜமுகாகுரனையுரித்துப் போர்வையாகத் தரித்துக்கொ
ண்ட அம்பலவாணமூர்த்தி எப்போதும் ஆனந்தநடனஞ்செய்யுந் தி
ருச்சிற்றம்பலத்திற்கு வடபாலில் பிரமதேவ னொருகூறுகப் பிரமசா
முண்டி என்னுஞ் சத்திருபமாகி மேற்றிசைநோக்கிய சந்நிதானமாய்
ஏழுந்தருளியிருக்குந் தில்லைபம்மனுக்கு முன்னர் ஒரு தீர்த்தமுண்டி
அத்தீர்த்தம் அமிர்தபானஞ்செய்யுந் தேவர்களும் துதிக்கத்தக்க மகி
மையைப்பெற்றது அதில் மூழ்கினவர்களிடத்தில் பரமசிவன் எப்போ
துஞ் சந்நிதானிக்குந் தன்மையினால் சிவப்பிரியை என்னும் பெயரை
யுடையது—எ-று. (௨௨)

மாதங்க டன்னிற்செய்யோன் வாரங்க டோறுமுழ்கி
 னாதங்க டந்தனான நாடக னளவிலாத
 வேதங்க டந்தநம்பன் வீட்டின்பந் தருவன்சேர்ந்தோ
 ரோதங்க டங்காதீர்த்த மெட்டாவ தெண்ணுங்காலே.

இ-ள். மாதமாதங்கடோறுவருஞ் செவ்வாய்க்கிழமைகளில் அச் சிவப்பிரியை என்னுந் தீர்த்தத்தில்முழுகிப் பிரமசக்தியாகிய தில்லை யம்மனைத் தரிசனஞ்செய்து சபாபதியைச்சேவித்தால் நாதாந்தமாகிய ஞானானந்தநாட்டியஞ்செய்து அநேகவேதங்களையும் படைத்தரு விய பரமசிவன் சிவானந்தத்தையருளுவன் முழுகினவர்களுது பாவங் களைப்போக்கிப் பரிசுத்தராக்கும் இச் சிவப்பிரியை எட்டாவதுதீர்த்தம்—எ-று. (உச)

விளங்குமிக் கதற்குத்தென்பால் வியாக்கிர பாதனல்கு
 முளம்பர மழ்களித்த வுபமன்னி யற்குச்சென்னி
 யிளம்பிழை வுணைந்தோன்றந்த திலகுபாற் கடலென்மெங்கும்
 வளம்பெறப் புகழுந்தீர்த்த மதனைபார் வழுத்தற்பாலார்.

இ-ள். மிகப் பிரகாசம்பொருந்திய சிவப்பிரியை என்னுந் தீர்த்த த்திற்குத் தென்றிசையில் வியாக்கிரமபாதர் புதல்வராகிய உபமன்னி யபகவான் தன் னிதயாரவிந்தத்தில் சபாபதியை எப்போதும் நிலை மையாகநிறுத்திக்கொண்டு பசிக்குப்பால் வேண்டுமென்றமுதபோது மூன்றும்பிழையைத்தரித்த சடாமகுடத்தினையுடைய பரமசிவன் நிரு ப்பாற்கடலை வருவித்துக்கொடுத்த தீர்த்தம் அத் தீர்த்தத்தின் மகிமா தியங்களை யாவராலுந்துதித்து முடியாது—எ-று. (உ௫)

ஓதரும் பரமஞானத் துயர்ந்துப மன்னியன்றான்
 மாதவர் வரேனோர்காண வரம்பிலா மகங்களாய்ந்து
 சீதரன் கண்ணன்வாச தேவன்முன் சென்னிதன்னிற்
 பாதம்வைத் தருளிணைப் பாற்கட லாடியன்றே.

இ-ள். திருப்பாற்கடலாகிய வத்தீர்த்தத்தில் உபமன்னியபகவா ன் முழுகியும் பானமுஞ்செய்த மகிமையினால் சொல்லுதற்கரிய மேலா னிய சிவஞானமிகுந்த தபோதனர்களாலுந் தேவர்களாலுந் அறிதற்க ரிதாகிய அநேக சிவாகமங்களை ஆராய்ந்து வகுதேவன்மனையனாகி உரு க்குமணிமடோகரனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவன் சிவதீட்சையிலாமற் சி வபூசைசெய்வதைப்பார்த்து இப் பூசையைச் சிவன் ஆட்கொள்ளாரெ ன்று வெதாகமங்களைப்போதித்து சிவதீட்சைசெய்து அவர்சிரசில் பா தாரவிந்தங்களைச்சூட்டிப் பின்னர் சகலபுரிவர்களுக்குஞ் சிவஞான போதனைசெய்யு மகிமையைப்பெற்றார்—எ-று. (உ௬)

மேற்கட வுளர்கள் போற்ற வியன்முனியுண்டுமூழ்கும்
பாற்கடம் தீர்த்தஞ்சென்று படிந்தவர் பயன்களெல்லா
மாற்கட வரையுரித்தோன் வழங்குறப் பெறுவரீது
நாற்கடன் முறையாலொன்ப தாவதா துவலற்பாற்றே.

இ-ள். மேன்மைபொருந்திய தேவர்கள் பணிந்து, தோத்திரஞ்
செய்யும் உபமன்னியபுகவான்மூழ்கிப் பானஞ்செய்த பிரசாதமாகிய
திருப்பாற்கடம் தீர்த்தத்தில் மூழ்கினவர்களையும் மனதில் நினைத்தவர்க
ளையும் கரியுரிபோர்த்தவனாகிய பரமசிவன் வேண்டியவைகளைக்கொடு
க்கப் பெறுவார்கள். இது சாத்திரத்தின் முறைமையில் ஒன்பதாந்தீர்த்
தமாகிய விதன்பெருமையைச்சொல்ல வெளிதோவென்றார்—எ-று. (1)

ஆனந்த சபைக்குக்கீழ்பா லானந்த வடிவமான
வானந்தை கூவலானு ளதனைமுன் பார்த்துப்பார்த்தே
யானந்த நிருத்தஞ்செய்யா நின்றன ரழிவிலாத,
வானந்த பரமானந்த கூவமென் றதற்குநாமம்.

இ-ள். சச்சிதானந்தமயமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்திற்குக் கீழ்த்
திசையில் ஆனந்தசொருபமாகிய சிவகாமசுவந்தரியே ஆனந்தக்கிண
றுருவாய்ப் பிரகாசிக்கும் அந்த விநோதத்தைப் பார்த்துப்பார்த்து ஆ
னந்தநடன மெப்போதுஞ் செய்துகொண்டு பரமசிவன் ஆனந்தமய
மாயிருப்பதினால் அத்தீர்த்தத்திற்கு ஒருகாலத்திலும் அழிவில்லாத ஆ
னந்தத்தில் மேலாகியவானந்தத்தை தருவதால் பரமானந்தக்கூவமெ
ன்று பெயர்பெற்றது—எ-று. (2-அ)

கொடியிடை பரமானந்த கூவமென் றுருக்கோ டீர்த்தம்
படியிடை நவதீர்த்தங்கள் பற்பல தீர்த்தமற்று
மடிமிசை வந்துதாழ்ந்திங் கலகுறு மென்றாலந்த
நெடியவான் தீர்த்தம்போல நினைத்திடி னிகழ்த்திய்யாதோ.

இ-ள். மின்னற்கொடிபோல்விளங்கும் இடையினையுடைய சிவ
காமசுவந்தரியே பரமானந்தகூபமாகித் திருவுருக்கொண்ட அப்ப
ரமானந்தத்தீர்த்தத்தைச் சிதம்பரதலத்திலுண்டாகிய மற்ற ஒன்பது
தீர்த்தங்களும் பார்முதற் பதினான்கு லோகங்களிலுள்ள கங்கை நரும
தைமுதலிய நதிகளும் காசி ஞானவாவிமுதலிய தீர்த்தங்களும்வந்து
பணிந்து வலஞ்செய்யுமகிமையைப் பெற்றதென்றால் அத்தீர்த்தத்தி
ற் கிணையாகநினைக்கில் வேறே தீர்த்தமில்லை—எ-று. (2-ஆ)

நவமியிற் புகர்வாரத்தி னற்குட ரிரண்டைப்பார்த்தள்
கவர்தரு நாவில்முழுகிற் கடுங்கொடு வினைகணீங்கும்.

புவமதி வளர்பக்கத்துப் புகர்வாரம் தன்னிலொவ்வொன்
நிலையுறு நாளின்முழுகி நெய்தொண நலங்கொய்தும்.

இ-ள். நவமிதிதி வெள்ளிக்கிழமை சந்திரகிரகனம் சூரியகிரக
ணங்களிலும் அத் தீர்த்தத்தைமொண்டு ஸ்நாநஞ்செய்தால் கொடி
யுமா பாதகங்களெல்லாந்தீரும் அமாவாசையினும் வளர்பிறைச் சக்கி
ரவாரத்தினும் முழுகினால் கிடைப்பதற்கரிய பேரகபாக்கியங்களெல்லா
ஞ் சித்திக்கும்—எ-று. (௩௦)

பொருவிலைப் பசிமாதத்துப் புதுமதி வளர்பக்கத்து
வருநவ மியினின்முழுகில் வருங்கவி கல்வியெய்து
மொருதின மிடைவிடாம லோராண்டோ ருழுந்துனெல்லை
யருடரு மநீருட்கொண் டவர்கவிக் கரசராவர்.

இ-ள். ஒப்புற்ற ஐப்பசிமாதத்தில் வளர்பிறைபக்கத்தில்வரும் ந
வமிதிதியில் அப் பரமானந்த கூபதீர்த்தத்தில்முழுகினால் நாதனமா
கப் பஞ்சலட்சணக்கல்வி யுணர்ந்தவர்களாவார்கள் அல்லாமலும் அத்
தீர்த்தத்தை ஒரு வருஷம்வரையில் ஒருநாளாயினு மிடைவிடாது பக்
தியோடும் அதங்கைபிரமாண முட்கொண்டிவருவராயின் அவர்கள் ச
கலவித்தைகளுக்கும் ஆசிரியராய்க் கவிவாணர்களாவார்கள்—எ-று.)

சுரர்குரு முன்னோராண்டு தூரிய மத்துநாளும்
வரனரு ளநீர்கொண்டே வாக்கிற்கு மன்னனானான்
நிரமிது மலடியன்பாற் றிருந்தவோ ராண்டேகொண்டா
லரனருட் கன்பனஞ்சே யலைவறப் பெறுவளன்றே.

இ-ள். முற்காலத்தில் தேவகுருவாடிய வியாழபகவான் ஒருவரு
ஷம்வரையில் மிகுரியமத்துடன் நடராஜனனுக்கிரகத்தினால் அப் பர
மானந்ததீர்த்தத்தைப் பானஞ்செய்தமையால் சகலகலைகளையோதும்
வாக்குத் தானாதிபதியாயினான் அதுபோற் பிள்ளையில்லாமல் ஏக்கங்
கொண்டு மலடியாயிருப்பவன் மிகுந்த அன்போடும் ஒரு வருடம்வரை
யில் அத் தீர்த்தத்தைப்பானஞ்செய்து வருவனாயின் பரசிவத்துக்கன்
பனாகவும் ஞானசாரம்யாவும் வாய்ந்தபிள்ளையைப்பெறுவான்—எ-று.

யாவையுங் காமியாம வியல்பினுட் கொண்டோர்விடு
மேவுவர் மாசிதன்னின் வெண்மதி வளர்பக்கத்துத்
தாவிலா விளக்கங்கொண்ட சதுர்த்தி முழுகிநீர்த்த
ராவர் ஸாந்தாந்தீர்த்த மாமிதை மையினம்மா.

இ-ள். எந்த பேரகபாக்கியங்களையும் விழுந்தபடியால் சித்தமும் நி
யமத்துடன் அத்தீர்த்தத்தைப் பானஞ்செய்தவர்கள் மேட்சவீட் டுட

யடைவார்கள் அதல்லாமலும் அமாவாசையிலும் எங்கும் வெண்மை யாய்ப்பிரகாசிக்கும் வளர்பிறைபக்கத்துச் சதுர்த்தசித்தியிலும் மூழ்கி னால் சிவகதியைப்பெறுவார்கள் இந்தப் பரமானந்த கூபமானது பத் தாவது தீர்த்தமென்று சொல்லப்படும்—எ-று. (௩௩)

ஐந்திரன் டாமித்தீர்த்தத் தாழ்நோர் முத்தரன்றிச்
சிந்தைசெய் தைமாதத்திற் தேய்மதிக் கிறுதிநாளின்
வந்திவை யடைவின்மூழ்கின் மறைமுடி விதுவென்றோது
மந்தமில் லாதமுத்தி யடைவதற் கையமின்றால்.

இ-ள். இப்பத்துத்தீர்த்தங்களிலு முழுகினவர்கள் மேலாகியக தியைப் பெறுவார்கள் இதுவுமல்லாமல் துதிக்கப்படுகின்ற தைமாத அமாவாசையில் சிவகங்கை முதற்கொண்டு இப்பத்துத் தீர்த்தங்களி லும் வரிசையாய்ப்மூழ்கினவர்கள் எக்காலத்திலுங் கெடுதலில்லாத வே தாந்தமுடிவாகிய பரமசிவனிடத்தில் அயிக்கியமாவார்கள் இதற்குச் சந்தேகமில்லை—எ-று. (௩௪)

இன்ன தீர்த்தத்துண்மை யுமையவட் கெமையானையன்
முன்னரு ணெறியேயானு மொழிந்தனன் மூவாதில்லை
நன்னக ருறைவோர்ஓங்க ணம்பனைப் பிழைத்ததன்றிப்
பின்னறி யாதுசெய்த பிழையிவை மூழ்கிற்போமால்.

இ-ள். இவ்வண்ண மகிம்மையைப்பெற்ற இப்பத்துத்தீர்த்தங்க ளின் பெருமையை எம்மையாட்கொள்ளும் பரமசிவன் பார்வதிதே விக்கு முன்னுபதேசஞ்செய்த முறைமையாகச் சயிமினிபகவானே யானுனக் குபதேசித்தேன் மேன்மைபொருந்திய சிதம்பரதலத்தில் வாசஞ்செய்கின்றவர்கள் சிவனுக் கபராதஞ்செய்த பாவங்களும் அ றியாமற்செய்த குற்றங்களும் இத்தீர்த்தங்களில் மூழ்கினும் நீர்ந்து போம்—எ-று. (௩௫)

சுராசுரர் முனிவராதி சொல்லுமெல் லோருமன்பா
னிராமயன் பரமானந்த நிருத்தமுன் னுருத்தரித்த
பராபர லிங்கந்தில்லைப் பதியினுண் டாக்கிப்போற்றித்
தராதலத் துயர்ந்தாரன்ன சாற்றுவன் ரொகுத்துக்கேட்டி.

இ-ள். தேவர்கள் அசுரர்கள் முனிவர்கள் முதலியயாவரும் பக்தி யுடன் சிதம்பரத்தில் நிஷ்களரூபமாகி ஆனந்தநடனஞ்செய்யும் அம் லவாணமுர்த்தியின் ஆதிகாரணரூபமாகிய சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைகள் செய்து பூசித்துப் பூமண்டலத்தி லுயர்வுபெற்ற மகாமகிமையை ய டைந்தார்கள் ஆதலால் அந்நிலையைத் தொகுத்துச்சொல்லுகிறேன் கேளென்று வேதவியாசர் சயிமினிபகவானுக்குரைத்தார்—எ-று. ()

பொதுவினிற் கீழ்பான்மாயோன் போற்றிமுன் கண்டெல்லோர்க்குக்
மதிகமா யினனத்தான மரீச்சர மதற்குத்தென்சார்
பதுமையா ளங்கணன்கு படைத்தவக் கமலேசத்தை
விதியினிற் பணிந்தோர்சிந்தை விரும்பிய தெய்திவாழ்வார்.

இ-ள். திருச்சிற்றம்பலத்திற்குக் கீழ்த்திண்கில் மகாவிஷ்ணு சிவ
லிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்த மேன்மையினால் சகலதேவர்களு
க்கும் முதன்மையாகிய மகிமையைப்பெற்றார் அந்த அரீச்சரமென்
றும் பேர்பெற்ற சிவலிங்கத்திற்கு அடுத்ததென்றிசையில் இலக்குமி
தேவி சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து சகலசெல்வங்களுக்கும் அதிகா
ரியாயினாள் ஆக் கமலேசலிங்கத்தை விதிப்படிபூசித்தவர்கள் மனதில்
நினைத்தசெல்வங்களை எல்லாம்பெற்று வாழ்வார்கள்—எ-று. (௩௭)

மற்றதன் மென்பாலன்பால் வலாரிமுன் கண்டுதீங்கு
செற்றவிந் திரீசமீதற் மெக்கணந் தன்னில்வன்னி
முற்றகக் கண்டவக்கி னீச்சர முயங்கியேத்தப்
பெற்றவர் நினைத்தவெல்லாம் பெறுவரங் கதற்குத்தென்னர்.

இ-ள். ஆக் கமலேசலிங்கத்திற்குத் தென்பாலில் தேவேந்திரன்
பக்தியுடன் இலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து குற்றங்கள்தீர்த்து தேவர்க
ளுக் கதிபதியாயினான் இந்திரீசலிங்கத்திற்குத் தென்மேற்கில் அக்கி
னிதேவன் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்த அந்த அக்கினீச்சரலிங்கத்
தை விருப்பமாகப் பூசித்தவர்கள் நினைத்தவரங்கெல்லாம் பெறுவா
ர்கள் மேலும் அந்தலிங்கத்திற்குத் தென்றிசையில்—எ-று. (௩௮)

அருக்கன்முன் கண்டிழைஞ்சு மருக்கேசம் பணியிலெல்லோய்
வருக்கமும் போமதற்கு வடகிழக் கிடைநாவல்லி
யிருட்கெடக் கண்டவோங்கா ரோசத்தை நேசித்தோர் நூற்
பெருக்கிடை மூழ்கிவாக்கும் பெறுவரங் கதற்குத்தென்சார்.

இ-ள். சூரியன் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்த அருக்
கேசலிங்கத்தைப் பக்தியோடும் பணிந்தவர்களுக்குச் சகலவியாதிக
ளுந்தீரும் அந்தலிங்கத்திற்கு வடகிழக்கில் சரஸ்வதிதேவி அஞ்ஞா
னவிருணீங்கிச் சிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்தாள் அ
ந்தலிங்கத்திற்கு ஒங்காரோசரொன்று பெயர்பெற்ற அதனைப்பூசித்த
வர்கள் சலககல்விப் பெருக்கமும்பெற்றுவாழ்வார்கள் அந்த ஒங்கா
ரோசலிங்கத்திற்குத் தென்றிசையில்—எ-று. (௩௯)

வருணன்முன் பிரமகத்தி மாற்றுவான் கண்டிழைஞ்சு
மருள்வரு ணேசமுன்ன ரறையரீச் சுரத்துக்கீழ்பாற்

நிருவளர் நந்தியெம்மான் செய்தநந் தீசஞ்செம்பொன்
னுருமலி பொதுவிற்பென்பா லுள்ளன வுரைப்பக்கேண்மோ.

இ-ள். முற்காலத்தில் வருணதேவன் பிரமஹத்திபாதகந் தீர்த்
துக்கொள்ளும்பொருட்டு பக்தியுடன் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து
பரிசுத்தனாபினான் அந்தலிங்கத்திற்கு வருணேசொன்றுபெயர் முன்
சொல்லிய திருமால்பூசித்த அரீச்சுரலிங்கத்திற்குக் கீழ்த்திசையில்
எம்முடைய கர்த்தாவாகிய நந்திகேஸ்வரர் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை
செய்தார் அந்தலிங்கத்திற்கு நந்தீச்சுரலிங்கமென்றுபெயர் இனிச் செ
ம்பொன்னுருவமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்திற்குத் தென்றிசையிலுள்ள
சிவலிங்கங்களைச் சொல்லுகின்றோம் கேளென்று வாதராயணர் சொல்
லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௪௦)

கந்தன்மா முகன்வசிட்டன் வர்மனன் கபிலன்கற்க
னிந்திர சித்துவாலி தானாயோ டெமன்சாமுண்டி
சுந்தர வாலகில்லி யவக்கிரி சுவேதகேசன்
சந்தமார் குறிகள்கண்டோ ரிவைநிற்கச் சபைக்குமேல்பால்.

இ-ள். சுப்பிரமணியன் - விராயகன் - வசிட்டன் - வாமனன் - க
பிலன் - கற்கி - இந்திரசித்தன் - வாலி - அவன் தேவியாகிய தானா -
மன் - தூர்க்கை - அழகிய வாலகில்லியன் - வக்கிரி - சுவேதகேசன்மு
தலிய தேவர்கள் - தபோதனர்கள் - இராக்கதர்கள் - வானர்கள் சிவ
லிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்தார்கள் இவைக ளிப்படியிருக்கத்
திருச்சிற்றம்பலத்திற்கு மேற்றிசையிலுள்ள சிவலிங்கங்களைச் சொல்
லுகின்றோம்கேள்—எ-று. (௪௧)

அகத்தியன் கடவுட்டச்ச னனந்தன்பா ரத்துவாசன்
மிகத்திகழ் கமடன்வாயு வியாக்கிர பாதன்வேதா
மகத்தொழிற் குண்டினன்சாத் திகன்வற்சன் வாட்களன்றிங்
குத்திகன் கவுசிகன்வா லிகனுருப் பசியென்றுள்ளோர்.

இ-ள். அகஸ்தியன் விஸ்வகருமன் ஆதிசேடனாகிய பதஞ்சலி ந்
ன்மார்க்கமுடைய பரத்வாசன் கூர்மாவதாரனாகிய விஷ்ணு வாயுதேவ
ன் வியாக்கிரமபாதரிஷி பிரமதேவன் யாகாதிகள்செய்யுங் குண்டின
ன் - சாத்திகன் - வற்சமுநிவன் இவர்களுமல்லாமல் குகத்திகன் - விஸ்
வாமித்திரன் - வாலிகன் - உருப்பசி என்னும் பெயர்களைப்பெற்றவர்க
ளும்—எ-று. (௪௨)

சித்துருக் கோசங்கண்டு சிறந்தவர் வடபாறன்னி
லத்திரி வாமதேவ னுளகையோன் பிருகுமாணி

பத்திர னளன்வியாதன் பத்திரா கவனாலவேதக்
கொத்துணர் கணமன்மெய்வச் சதானந்தன் குறிகள்செய்தோர்.

இ-ள். முன்சொல்லிய விவர்கள் ஞானசொருபமாகிய சிவலிங்க
ப்பிரதிஷ்டைகள்செய்து மகிமைமையடைந்தார்கள் திருச்சிற்றம்பல்
த்திற்கு வடதிசையில் அத்திரிமகாமுநி-வாமதேவன்-குபேரன்-பிருகு
மாமுநி-மாணிபத்திரன்-நளன்-வியாசனாகிய யானும் ஸ்ரீராமன் நான்கு
வேதத்தினது நுட்பங்களைப்பூணர்ந்த கணமன் நன்மையாகிய புண்ணி
யங்களைச்செய்துந் தெய்வத்தன்மைபெற்ற சதானந்தமகாமுநி முதலி
யவர்கள் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்தார்கள்—எ-று. (சுங்)

எண்டரு மிவர்களன்றி யளவிலோ ரின்னசெய்தோர்
கண்டவர் பேராலுண்மைக் கதிசிவ லிங்கநர்ம
மண்டலத் திடவழங்கு மாதவம் புகழிரண்டு
முண்டத னுலெல்லோர்க்கு முறுதிமற் றதில்வென்றுண்டோ.

இ-ள். எண்ணுவதற்கரிய இவர்களுமல்லாமல் சிவலிங்கப்பிரதி
ஷ்டை செய்தவர்கள் அளவிறந்தவர்கள் அவர்கள்பெயருடன் ஈசரொ
ன்னும் நாமங்கூடி அரிபூசித்த சிவலிங்கத்திற்கு அரிச்சரரென்றுபெ
யர் விளங்கியதுபோல் பூமண்டலத்திற் பிரகாசிக்கும் இப்படி லிங்கப்
பிரதிஷ்டைசெய்வதினால் மகர்பாதகங்கள்நீங்கி மிகுந்த புண்ணியமு
ம் கீர்த்தியுமாகிய இரண்டையும்கொண்டு இவ்வுலகத்தில் சகலபோகபா
க்கியங்களும் நினைத்தவாங்களும் முடிவில் சிவபதவியையும் அடைத
லைவிட யாவர்களுக்கும் மேன்மையாகிய உறுதிவேதேயில்லை—எ-று.

பெருமறை யுணர்ந்துஞானம் பிறங்கிய முனிவவஞ்சக்
கருநெறி மாற்றவெண்ணும் காதலோர் செய்தவெல்லா
மொருவழி தொகுத்துணாத் தே னுரைக்குமிச் சைவலிங்கத்
திருவுருக் கண்டிதைஞ்சிற் சிவகதி யடைதறிண்ணம்.

இ-ள். பெருமைபெற்ற வேதங்களின்பொருளையுணர்ந்து சிவ
ஞானம்பிரகாசிக்கு மனதையுடைய சயிமினிபகவானே மாயாசொரு
பமாகிய ஜனனமரணாதியவத்தைகள் தீர்ந்து நித்தியானந்தம் பொருந்
தவேண்டுமென்று ஆசைகொண்டவர்களெல்லாம் சிவபிரதிஷ்டைசெ
ய்ததை ஒருவாறு சுருக்கமாய்ச்சொன்னோம் வேதாகமங்களெல்லாந்து
திக்குஞ் சிவனுக் காதிகாரணசொருபமாகிய இந்தச் சிவலிங்கப்பிரதி
ஷ்டைகளைத் தரிசனஞ்செய்து பூசித்தவர்கள் சிவகதியடைவார்கள்
இதுரிச்சயம்—எ-று. (சுரு)

அன்றியுந் தில்லைதன்னி லுறைந்தறி யாதுசெய்த
துன்றிய வினைகளிந்தச் சடங்கிவ லிங்கநேச

தீர்த்தச்சருக்கம்.

நளக

மொன்றிய கருத்தாற்கண்டங் கிதைஞ்சினே ரொழிவார்செம்பொன்
மன்றுடை யார்ப்பிழைத்த லுய்த்தன்றி மாளுதன்றே.

இ-ள். இதுவுமல்லாமல் மகாமகிமைபொருந்திய சிவலிங்கங்களை
ஒருதினமாயினும் மிகுந்த பக்தியுடன்பூசித்துத் தரிசனஞ்செய்தால்
சிதம்பரதலத்தில் வாசமாயிருந்து மனதறியாமற்செய்த பாவங்களெல்
லாந்தீரும் செம்பொன் னம்பலவாணருக்குச்செய்த குற்றங்களாகிய
சிவத்துரோகங்கள் அதுபவியாமற்றீராதா—எ-று. (சுசு)

புனிதற்குப் பிழைத்தாற்கோடி புண்ணியஞ் செய்துநீக்க
மனிதரோ வானோர்யாரோ வல்லவ ரில்லையிந்த
நனிதரு மிலிங்கத்துக்கு னற்சிதம் பரம்போலெங்கு
மினியவீ னாந்துதீர்த்தத் திலகுமச் சைவக்கங்கை.

இ-ள். தேவர்கள் மாநிடர்கள் அநேகங்கோடி நன்மையாகிய த
ருமங்களைச்செய்தாலும் சிவத்துரோகபாதகங்களைத் தங்கள்வல்லமை
யினால் தீர்த்துக்கொள்ள வல்லவர்களல்லர். மிகுந்த பலன்களைக்கொடு
க்கும் எல்லாச் சிவலிங்கங்களிலும் சிதம்பரலிங்க மெப்படி உத்தமோ
த்மமோ அதுபோல் சிதம்பரதலத்திலிருக்கும் பத்துத்தீர்த்தங்களில்
மகிமைபொருந்திய சிவகங்கையே உத்தமோத்தமம்—எ-று. (சுஎ)

பத்தராயுள்ளார்தீர்த்தப் பரிசுகேட் டாடவென்னுஞ்
சித்தமா நீரவீசன் சிவகங்கை வடிவாய்நின்ற
னெத்தகை யென்கோவீரோ மூலகத்தி லெத்தீர்த்தத்து
முத்தம தீர்த்தமீது சத்திய வுரையாமன்றே.

இ-ள். பதினாலகங்களிலுள்ள தீர்த்தங்களின்மகிமையை விசா
ரித்து மூழ்கவேண்டுமென்னுஞ் சிவபக்தர்களது மயக்கந் தீரும்பொ
ருட்டாகப் பரமசிவன் சிவகங்கையாய்த் திருவுருக்கொண் டெழுந்த
ருளியிருக்கிறார் இம்மகிமை எவ்விதத்திற் பொருந்தியதென்றால் பா
சிவமே இச்சிவகங்கை உருவங்கொண் டிருக்கின்றபடியினால் பதினா
லகங்களிலுள்ள தீர்த்தங்களும் இச் சிவகங்கைக்குச்சமானமல்ல இ
து சத்தியவசனமென்று வேதவியாசர் சயிமினிபகவானுக் குபதேசி
த்தார்—எ-று. (சுஅ)

நற்பதி பவற்றுட்டில்லை நகர்பெரி திமையோர்தம்முட்
பொற்பொது நாதன்மிக்கோன் புவனத்துட் டீர்த்தந்தம்முண்
முற்பட வுயர்ந்ததியான்முன் மொழிசிவ கங்கையென்று
மற்புதத் திவற்றுவொவ்வொன் றனைவர்க்கு மளிக்குமுத்தி.

இ-ள். சகலதலங்களிலும் நன்மைபொருந்திய இச்சிதம்பரதல
மேயுதிகம் அரிபிரமாதி தேவர்களுக்கெல்லாம் தங்கமயமாகிய திருச்

நா அய் சிதம்பரபுராணம்.

சிற்றம்பலத்தில் நடனஞ்செய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தியே அதிகம் உலகங்களிலுள்ள சகலதீர்த்தங்களிலும் நா முன்சொல்லிய மகிமையையுடைய சிவகங்காதீர்த்தமேயதிகம் இவ்வகையாகிய விச்சிதம்பரதலமும் அம்பலவாணமூர்த்தியும் சிவகங்காதீர்த்தமும் மூன்றில் ஒவ்வொன்றே யாவார்க்கும் முத்தியைக்கொடுக்கும் மகிமைபையுடையது—எ-று.

இத்தகை மூன்றுமோர்பா வியைந்ததென் னுலடைந்தோர் முத்தியிற் புகுவொன்று மொழிந்திட வேண்டிமோவியம் மைத்தவெம் பிறபொழிப்போர் வருந்தியு மன்றுவென்று முத்தம னுதிந்தில்லை யுறுவதே யுறுதியாகும்.

இ-ள். இப்படி மகாமகிமையைப்பெற்ற தலவிசேடமும் மூர்த்திவிசேடமும் தீர்த்தவிசேடமுமாகிய இம்மூன்றும் ஓரிடத்திற் பொருந்தியிருத்தலினால் சிதம்பரதலத்திற்குவந்த எவர்களும் முத்தியைப் பெறுவார்களென்று நான் சொல்லவேண்டிமோ இவ்வுலகத்தில் மகாதவங்கள்செய்து ஜனனமாணாதி அவத்தைகளைப்போக்கி நித்தியாபந்தம் பொருந்தவேண்டிமென்று விருப்பமுடையவர்கள் திருச்சிற்றம்பலத்தில் எப்போதும் பரமசிவன் ஆனந்தநடனஞ்செய்யுஞ் சிதம்பரதலத்திற்கு எத்தனைவருத்தப்பட்டாலும் வந்துசேருகின்றதே துணிவாகிய காரியமாகும்—எ-று. (௫௦)

மடலவிழ் பொழில்சூழ்தில்லை மானக ருள்ளதீர்த்தம் படரொளிச் சைவக்கோசப் பரிசிவற் றுண்மையுன்ற னிடமுறு காதல்கண்டங் கிசைத்தன மென்றான் ஞானச் சுடரொரு வடிவமான சுகன்மனைப் பயந்ததாயோன்.

இ-ள். இதழ்விரிந்து தேன்களைச்சொரியும் புட்பங்களாலுங் கனிகளாலும் அலங்காரம்பெற்ற சோலைகள்சூழ்ந்த சிதம்பரதலத்திலுள்ள பத்துத்தீர்த்தங்களின் மகிமையையும் ஆரிபிரமாதி தேவர்கள் முனிவர்கள்முதலிய எவர்களும் பிரகாசமாகப் பிரதிஷ்டைசெய்த சிவலிங்கங்களின் மகிமையையும் ஓய் சயிமினிபகவானே நீ மிகுதியும் பக்தியுடன்கேட்கும் விசுவாசத்தை அறிந்துசொன்னோமென்று ஞானச் சுடரோ ஒருருவமாகிய சுகப்பிரமரிஷியின் பிதாவாகிப் பரிசுத்தராய்வினங்கும் வேதவிபாசர்திருவுளம்பற்றினுமென்று சூதமகாமுனி நயிமிகர்ரணியத்தில் சவுனகாதிமுனிவர்களுக்கு உபதேசித்தார்—எ-று. (௫௧)

தீர்த்தச்சருக்க முற்றும்.

பூயிரம் உட்படச் சருக்கம் ஏழுக்குத் திருவிருத்தம் - ௫௨ அ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது.

திருச்சிற்றம்பலச்சுருக்கம்.

ஐஞ்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தேடரும்பலந் தரும்பெருந்தீர்த்தத்தின் பேருமை
கூடுமாறுரைத் தனமினிக்குறிக்கரி தான
வாடகஞ்செறிந் திலங்குசிற்றம்பலத் துண்மை
நீடுமாதரம் பெருகுறநிகழ்த்தலுற் றனமால்.

இ-ள். கிடைத்தற்கரிய தவங்கள்செய்தாலும் அடைதற்கரிய டி
காபலன்களைக்கொடுக்கும் சிவகங்கைமுதற் பத்துத்தீர்த்தங்கள். அப்
பயனை நீ பெறும்விதமாகச்சொன்னோம் இனிமேல் மனதினால் நினைத்
தற்கரியதாய்த் தங்கமயமாய்ப்பிரகாசிக்குந் திருச்சிற்றம்பலத்தின் ரக
சியப்பொருளினுண்மையை அவாமேன்மேலும் வளரச்சொல்லுகிறோ
மென்று வேதவியாசர் சுயிமினிபகவானுக்குந் தனக்கும் போதித்தவ
ண்ணம் சூதபுராணிகர் நயிமிசாரணியத்தில் சவுனகாதிமுநிவர்களுக்
குச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (க)

வாதராயணன் புகன்றிடமகிழ்ந்துமெய்ஞ் ஞானப்
பேராதமாதவச் சுயிமினிபுளகமெய் பேரார்ப்பத்
தாதுலாவிய தாமரைத்தடங்கணீர் பொழிய
மீதுகைத்தலங் குவித்தொருவினுவரை செய்தான்.

இ-ள். இலந்தைவனவாசியாகிய வியாசபகவான் சொன்னவுடன்
ஆனந்தம்பெருகிச் சிவஞானபோதத்தைப்பெற்ற மகா தபோதனை
கிய சுயிமினிமுநிவன் ஆனந்தபரவசத்தினால் மயிர்குச்செறிந்து பரா
கங்களினால் அலங்காரம்பெற்ற செங்கமலம்போன்ற கண்களில் ஆனந்
தநீர்சொரிய சிரமிசை இரண்டுக்கைத்தலங்களையும் குவித்துக்கொண்டு
ஒரு விண்ணப்புஞ் செய்யத்தொடங்கினார்—எ-று. (உ)

நாரணன்கம லாசனன்முதலியர் நாமும்
வாரணங்குற வளர்முலைமலைமக ஞாடனெங்
காரணன்கயி லைக்கிரியுளனெனக் கழறு
மாரணங்களு மாகமபேதமு மனைத்தும்.

இ-ள். மகாவிஷ்ணு கமலாசனனாகிய பிரமதேவன் முதலிய தே
வர்களும் தரிசனஞ்செய்யும்படி கச்சக்குளடங்காக் கனதன கலசங்க

௩௮ செதம்பரபுராணம்.

ளைப்படைத்த பார்வதிதேவியுடன் ஆதிகாரண கர்த்தனாகிய பரமசிவன் கொலுவிலெழுந்தருளி லீலாவிநோதமா யெப்போதும் கயிலாசத்தில் வீற்றிருக்கிறுரென்று நான்குவேதங்களும் இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களும் பதினென்புராணங்களும் இதியாசமாகிய பாரதமுதலியவைகளும் சொல்லுகின்றன—எ-று. (௩)

சொற்றதின்னவை யன்றியுஞ் சராதிபர்முனிவர்
மற்றுமுள்ளவர் யாவருங்கண்டெதிர் வணங்கப்
பெற்றுமீட்டாக் கண்டன மெண்டகுபெரியோ
யெற்றைநாளிலு முளத்திற் கில்லையாமையம்.

இ-ள், வேதாகமங்களிற் புகலுவதல்லாமலும் தேவாதிதேவர்கள் தபோதனர்கள் தெய்வத்தன்மைபெற்ற மற்றவர்களெல்லாரும் கயிலாயத்தில் பரமசிவனைத் தரிசனஞ்செய்து தெண்டனிடப்பெற்றும் வருகிறவர்களது ஒப்புவமையில்லாத வைபவங்களைக் கண்ணாரக்கண்டோம் முனிவர்களில் எண்ணத்தக்க மேன்மையைப்படைத்த பெருமைபையுடையவனை எக்காலத்தினும் உண்டாகிய இக்கயிலாய வைபவத்திற்குச் சந்தேகமில்லை—எ-று. (௪)

ஆன்றியுஞ்சிவ பரம்பர னனவரதமும்பொன்
மன்றினீட்டுள் வடிவமாய் மலைமகள்காணத்
தன்றனிச்சையிற் றழைத்தவா னந்ததாண்டவமே
யென்றுமெய்ப்பறப் புரிசுவனென்றினி திசைத்தாய்.

இ-ள், கயிலாயத்தில் பரமசிவன் பிரசன்னமாகி எழுந்தருளியிருப்பதுமல்லாமல் எப்போதும் பர்வதராஜகுமாரியாகிய சிவகாமசுந்தரிகண்டிசயிக்கத் தங்கமயமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்தில் பஞ்சகிருத்தியங்களும் நடக்கும்பொருட்டு மிகுந்தகருணையோடு ஞானரூபமாகித் தனக்குத்தானே விருப்பங்கொண்டு ஆனந்தத்தாண்டவமே உலகத்திற்கிதவாக ஒப்புவமையில்லாமல் எந்நாளுஞ் செய்துகொண்டிருக்கிறுரென்று இனிமையாகத் தேவரீர்திருவுளம்பற்றினீர்—எ-று. (௫)

துன்றுபேரரு ளுடையநீ துகளறப்புகன்ற
தென்றுமுண்மையே யாயினு முணர்ச்சியின்மையினு
லின்மெனக்கைய மிவ்வுரை யீந்தமைதீர
வுன்றனித்திரு வாக்கினு லுரையெனவுரைத் தான்.

இ-ள், அடங்காத கருணையையுடைய தேசிகனை தேவரீர் களங்கமற உபதேசித்தது எப்போதும் மெய்மையாயிருந்தாலும் என் பத்தியிற்பொருந்தவில்லை, இவ்வார்த்தையிலோர் சந்தேகந்தேதான்றியிரு

திருச்சிற்றம்பலச்சுருக்கம். ௩௩௩

ப்பதால் அவை நன்றாய்த் தெளியத்தக்கதாகத் தேவரீர் திருவாய்மல
ர்த்ருளிச் செய்யவேண்டிமென்று சயிமினிபகவான் பிரார்த்தித்துக்
கொண்டார்—எ-று. (சு)

மதியினாலுயர் சயிமினி வாசகங் கேளா
வதிசயத்துட னருளொடு மகமிகமகிழ்ந்து
விதிவிடாமறை நெறியெலாம் விளம்பியவாக்கான்
முதிருமாதவ னிறைதிரு வருட்கடன்முயங்க.

இ-ள். புத்தியினாலுயர்ந்த உத்தமனாகிய சயிமினி வசனத்தைக்
கேட்டவுடன் ஆச்சரியமாகி மிகக்கருணையோடுளமகிழ்ந்து சகலதரும
முறைகளையுஞ் சொல்லப்பட்ட நான்குவேதங்களையும் பகுத்துச்சொ
ல்லிய திருவாக்கினார் றபோதனராகிய வியாசபகவான் பரமசிவனது
அழகிய கருணைமுத்திரத்தில் கலந்தவராயினார்—எ-று. (எ)

மூலகாரண மாகியமுதல்வனை முன்ன
மாலநீளிலைப் பாயலோ னன்பினுல்வினாய
தேலுமிவ்வுரை நன்றுநீ கேட்டனையெழில்கூர்
சீலமாதவ கேளெனச் செப்பன்மேயினனால்.

இ-ள். பூர்வம் ஆலிலையிற்றாயினோனாகிய விஷ்ணுவானவர் ஸ்ரீ
கயிலாயத்தில் ஆதிகாரணசொருபனாகிய பரமசிவனைப் பக்தியுடன் வ
ணங்கிக்கேட்ட உத்தரத்தைப்போல நீ இப்போதென்னை அந்த நன்
மையாகியவசனஞ் சொல்லச்சொல்லிக் கேட்டாய் அழகுபொருந்திய
ஞானதபோதனனாகிய சயிமினியே கேளென்று பரமாசாரியர் சொல்
லத்தொடங்கினார்—எ-று. (அ)

தெரிவரும்பெரு மறையெலாந் திரண்டதோவுயர்ந்தோர்
புரியுநல்லற வடிவமோ பொலிவுறுமமுதங்
கிரியுருப்படைத் தெழுந்ததோ கிளக்குமாறென்னோ
வரியயற்கரி யானுறை யணிக்கயிலாயம்.

இ-ள். காண்பதற்கரிதாகிய வேதங்களெல்லாந் திரண்டி திருவு
ருக்கொண்டதோ பெரியோர்கள்செய்யும் நன்மார்க்கங்களாகிய தரும
ங்களெல்லாஞ் சொருபங்கொண்டெழுந்ததோ பணிக்கூட்டங்களெல்
லாங்கூடி யோருருக்கொண்டெழுந்ததோ அரிபிரமதி தேவர்களாலு
ங் காண்பதற்கரியவனாகிய பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கும் கயிலா
யத்தின் விபவத்தை நான் என்னென்றுபுகழுவேன் என்னாற் றுதித்து
முடியுமோவென்று வியாசபகவான் அதிசயித்தார்—எ-று. (சு)

படியிலக்கிரி வினாந்துறப் பணிந்துசெல்லிமையோர்
முடிதயங்குபொற் றெடைமிக வீழ்ந்தன்முயங்கு
நெடியகோடரப் பாதவ நிறைமலர்ப்பூத்த
கடிவிளங்கிய கடுக்கையங் கானமேயனைய.

இ-ள். சுத்தஞான சொரூபமாய்க் கயிலாயகிரியைக்கண்டு சீக்கி
ரமார்க்ப்பூமியில் ஆசாரமுறைப்படி தெண்டனிட்டுப்போகின்ற தேவர்
களினது கிரீடங்களில் ஆணிந்திருக்கும் பொன்னிறமாகிய மந்தாரமா
லைகள் நழுவி வரிசையர் யெங்கும்விழ்ந்து உயர்மாய்க் கொம்புகளை
யுடைய மாங்கள் நிறையப்பூத்து வாசனைதங்கி விளங்கும் கொன்றை
க்காடுபோற் பிரகாசிக்கும்—எ-று. (க0)

முருகர்தாணத்தன் செவித்துணை முறைமுறையன்பாற்
பருகுமாறெதிர் பாடுநர் பாட்டிசைதன்னாற்
பொருவில்வெள்ளியங் குவடுகள் புள்கமோடின்கி
யுருகியோடல்போன் மருவுவெள் ளருவிகளுளவால்.

இ-ள். சுப்பிரமணியர் பிதாவாகிய பரமசிவன் தனது அழகிய
செவிகளினும் இசையாகிய ரசத்தைப் பானம்பண்ணத் தும்புருநா
தர் கின்னரர் கிம்புருடர் முதலியவர்கள் சந்நிதானத்திற் கெதிரினின்று
பக்தியுடன் வரிசையா யவரவர்கள் பாடும்பாடலின் இராகத்திற்கு ஒப்
பற்ற வெள்ளிமலையின் சிகரங்க ளானந்தமடைந்து பூரித் துளிக்க
னிந்து உருகி ஒழுகுவதுபோல் வெண்மையாகிய அருவியாறுகள் வி
ளங்கும்—எ-று. (க1)

கங்கையாயிர முகத்தினும் கண்ணுதற்கலந்த
பொங்குபேருரை பொருளெனப் பொலிந்தகாளிந்தி
நங்கையெண்ணிலா முகத்தினு னண்ணலேபோலுந்
துங்கமாமதந் திசைதொறும் பெருகியசூழல்.

இ-ள். பரமசிவன் நிருவாக்கினால் பிறந்த வேதங்களின் பொரு
ள்போல் கங்காநதி ஆயிரமுகங்கொண்டு சிவனோடு கலந்திருப்பதை
எழிலோங்கும் யமுநாநதிகண்டு மனம்பொருமல் எண்ணிக்கைப்படா
த முகங்கொண்டு சிவபெருமானைக் கலந்ததுபோலக் கஸ்தூரிபடிந்து
திசையெங்கும் வாசனைவிசி விளங்கும்—எ-று. (க2)

கடிகொணைய்தல்செங் கமலங்க ணிராரிணாகலந்த
நெடியவாணசுனை யுமையிறை நிகர்த்துடிம்பவளக்
கொடிபடர்ந்தவெண் சிகரியிற் குதிகொள்பேரருவி
யடிகள்வேணியுங் கங்கையு மனையசில்லிடங்கள்.

திருச்சிற்றம்பலச்சுருக்கம். ராஅரு

இ-ள். வாச்னைபொருந்திய நீலோற்பலங்களுஞ் செங்கமலங்க ளும் நிராநிராயாய் மலர்ந்து காந்தியோடு விளங்கும் கயிலாயத்திலு ள்ள சுனைகள் இந்திரநீலமணி நிறத்தையுடைய பார்வதிதேவியுஞ் செ வ்வானம்போன்ற சிவனுங்கலந்த திருமேனியாகிய அர்தநாரீஸ்வரர் போலவும் பளக்கொடி படர்ந்துருக்கும் வெண்மையாகிய அருவிகள் ஒப்பற்ற பரமசிவனுடைய சடாமகுடத்தில் கங்காநதி குடியாய்க் கல ந்திருப்பதுபோலவும் சிலசில இடங்களில் பிரகாசிக்கும்—எ-று. ()

பாகசாதனன் கடவுளர் பணியுமக்கயிலை
நாகமீதகல் வெள்ளிடை நண்ணிநண்ணரிய
மாகமுடுற வளர்கரி திகிரிபாற்கடல்வாய்
மேகசாலங்க ளுலாவிய வியப்பினைநயக்கும்.

இ-ள். இந்திராதிதேவர்களும் வணங்கித் தெண்டனிடுங் கயிலா யகிரியின்மேல் ஆகாயம்வரையிலுமுயர்ந்து வளர்ந்து சஞ்சரிக்கின்ற யானைகள் எங்குமிடமில்லாமற் சூழ்ந்து நெருங்கிவருவது திருப்பாற் கடலில் முகிற்கூட்டங்கள் படிந்துதிரிவதுபோற் புதுமைகளை விளை விக்கும்—எ-று. (கச)

விஞ்சுவெண்பளிக் ககலிடை விரும்பரம்பையர்செம்
பஞ்சதோய்பதச் சுவடுசெம் பதுமமென்றயல்சூ
ழஞ்சுனைக்கணு ரலரொழித் தளிகண்மொய்ப்பனபார்த்
திஞ்சொலன்னவர் குறுநகை வளமுற்றொருசார்.

இ-ள். அதிகவிசாலமும் வெண்மையுமுடைய பளிங்குக்கற்களி னிடையில் அரம்பைமாதர்களது செம்பஞ்சுட்டின அடிச்சுவடுகள் பொருத்தி இருக்கப் பக்கங்களிற் சுனைகளிலுள்ள மலர்களின் தேனைப் பருகும் வண்டினங்கள் அம்மலர்களைவிட்டெழுந்து ஸ்ரீகளினது அடி ச்சுவடுகளைச் செந்தாமரைமலரென்று மொய்க்கும் விநோதத்தை இனி ய தேவாமிர்தம்போன்ற வசனங்களுடைய தெய்வகணிகையர் நோ க்கிச் சிரித்துக்கொண்டிருப்பார்கள் சில இடங்களில்—எ-று. (கரு)

இறுதியில்லவற் றெழுக்கிரி யெழுந்தவெண்சுடர்மேற்
குறுகிமீண்டெழும் விண்ணவர் விமானகோடிகடா
முறுகுமுழிநாட் பெருங்கடன் முழ்கியுமுதித்து
மறுவிலாதவ ரிரதமேல் வயங்குவபோலும்.

இ-ள். பிறப்பிறப்பில்லாத கயிலாசநாயகனைச் சேவைசெய்யும் பொருட்டு அதிகவெண்மைபொருந்திய கயிலாசகிரிக்கு வந்துபோகி ன்ற விமானங்களிலுள்ள தேவர்கள்ஊழிகாலத்தி லெழுகடலு மொன்

அ.சு. சிதம்பரபுரணம்.

முய்ப் பொங்கிப்பெருகிச் சத்தியலோகத்தடியில் அலையடித்துக்கொ
ண்டிருக்கின்றபோது தேவர்கள் விமானம்விட்டிறங்கி மூழ்கியும் எழு
ந்துங் குற்றமற்றவர்களாய் விமானத்தின்மீதேறிப் பிரகாசிப்பவர்களை
ப்போல் விளங்குவார்கள்—எ-று. (க௬).

வயங்குமண்டமே லக்கிரி யொளியெழுன்மார்பிற்
புயங்கனம்பிகைக் கன்புசெய் வதுபொருள்வேணி
யியங்குகங்கையாள் பிறந்தகத் தெழுதல்போன்றிடும்வான்
முயங்குதாரகை யந்தநீர் மொக்குளையொக்கும்.

இ-ள். அக்கயிலாசகிரியின் வெண்மையாகிய பிரகாசம் ஆகாய
மெங்கும் பரவியிருப்ப தெப்படியிருந்ததென்றால் மார்பகத் தரவாப
ரணமணிந்த சங்கரன் மலைமகளாகிய உமாதேவிக் கிடங்கொடுத்து
உபசரிக்கும் சீலாவிநோதத்தைச் சடாமகுடத்திலிருக்கும் கங்கை
பார்த்து மனம்பொருமல் தான் உற்பவித்த இல்லரமாகிய ஆகாயத்திற்
குப் போவதுபோலவும் அங்ஙனமில்ங்கு நட்சத்திரங்கள் அந்நீர்க்கு
மிழிபோலவும் விளங்கும்—எ-று. (க௭)

வீழலாப்பெருங் கடவுளர் விமானமொன்றோடொன்
றுதிதாக்கிய முழக்கமு மொடுங்கமேல்கிளருங்
கோடுகட்டிய முகனிகர் குஞ்சரமுழக்குந்
தேடுமாற்கரி யானுறை திருமலைச்சூழல்.

இ-ள். வராகவுருவமெடுத்துத் தேடியதிருமாலும் அறிதற் கரிய
வனாகிய பரமசிவனெழுந்தருளியிருக்குங் கயிலாசகிரிச்சூழலில் பிற
வாப் பெருமைபெற்ற தேவேந்திராதி தேவர்களின் விமானகோடிக
னொருங்கி ஒன்றோடொன்றுதாக்கும் ஓசையும் அடங்கும்படி பூமியை
க் கொம்பினாலெடுத்திச் சமுத்திரத்தின்மேற் பிரகாசிக்கும்படியாய்
வைத்த வெண்மைபொருந்திய ஆதிவராகத்தைப்போல் முகத்தையு
டைய ஐராவதமுதலிய யானைகள் வீறிடும் ஒலிகள் முழங்கிக்கொண்
டிருக்கும்—எ-று. (க௮)

விடையுயர்த்தவற் றெழுவெழு விண்ணவர்மகுடத்
தொடையுமாலய ஞாந்தியிற் றுதைந்துதீர்சிறகுங்
கடவுள்சனார் குஞ்சரக் களிமதச்சுவடு
மிடைவிடாதன வக்கிரி யெழில்வழியெல்லாம்.

இ-ள். இடபக்கொடியையுடைய பரமசிவனுக்குத் தெண்டனி
ட்டெழுந்த தேவர்களின் கிரீடங்களிலணிந்த மந்தாரமாலைகளும் வி
ட்டுணு பிரமதேவன் வாகனங்களாகிய கருடனிடத்தினின்றும் அன்
னத்தினிடத்திருந்தும் உதிர்ந்த இறகுகளும் தேவர்களுக் கரசனாகிய

திருச்சிற்றம்பலச்சுருக்கம். ௩௮௭

தேவேந்திரன் ஏறும் ஐராவதத்தின் மததானாக ளொழுகிக்கிடக்குஞ்
சேறுகளும் அக்கயிலாசுகிரியெங்கும் இடைவெளியில்லாமல் நிறைந்
து பிரகாசிக்கும்—எ-று. (௧௯)

அண்டர்நாயகம் பணிதரக் காலமென்றனைந்து
கண்டபேர்புகன் மொழிவருங் கடவுளர்செங்கை
முண்டகங்கட்கு முகவன சங்கட்கு 1 முமதி
கொண்டபேரொளி யிரவியோ குவிந்தலர்ந்தனவால்.

இ-ள். தெய்வங்களுக்கெல்லாம் கர்த்தனாகிய பரமசிவனது சம
யமறிந்து தரிசித்துவருபவர்கள் உற்றசமயமென்று சொன்னவுடனே
நந்திகேஸ்வரர் உத்தாரப்படி சிவசந்நிதானத்திற்கு வருகிறபோது சந்
ம்பசிவனது இடக்கண்ணாகிய சந்திரகிரணத்தினால் தேவர்களின் கர
ங்களாகிய செந்தாமரைகள் சிரமிசைகுவிந்தன வலக்கண்ணாகிய அதி
கபிரகாசம்பெற்ற சூரியகிரணத்தால் அத்தேவர்கள் முகங்களாகிய தா
மரைகள் மலர்ந்தன—எ-று. (௨௦)

அடியிறைஞ்சிமீள் கடவுள ரமலனின்மெம்பான்
முடிதுளக்கினன் பார்த்தனன் முகமலர்ந்தனனோர்
படியிலாமொழி புகர்ந்தனன் மகிழ்ந்தனனென்னு
நெடியபேரொளி மறையொளி சிறிதெனநிமிரும்.

இ-ள். சிவபெருமானது வைபவங்களைத் தேவர்கள் தரிசனஞ்
செய்து தெண்டனிட்டு நின்றபோது பரமசிவன் என்னிடத்திற் நிநு
வுளம்பைத்து இன்றையதினஞ் சிரமசைத்தாரொன்றும், என்னைக் க
ருணரசத்துடன் நோக்கினொன்றும், என்னைப்பார்த்துக் குறுகைக்
கொண்டாரொன்றும், என்னைநோக்கித் திருவாய்மலர்ந்து வெகுவசனம்
வசனித்தாரொன்றும், என்மேல் மிகச்சந்தோஷமாயினொன்றும் தே
வர்கள் தத்தம் தானங்களுக்குப் போகின்றபோது தபோபலபாக்யா
தி சயத்தினால் கிடைத்ததென்று கொண்டாடிக்கொண்டு செல்லும் ஒ
லியானது வேதங்களினோசையைச் சிறிதாகச்செய்யும்—எ-று. (௨௧)

கருதுநாரத ராதியர் கானயாழ்சையுஞ்
சுருதியோசையு மந்தர துந்துமிமுழக்கு
முருகுமெய்த்தவத் தடியவர் சிவாகமத்தொலியு
மருவுமேழ்கட லோதையின் வளர்ந்தெழுநாளும்.

இ-ள். எப்போதும் தும்புருநாரதாதியர்கள் வீணைவாசிக்கின்ற
ஒசையும் வேதகோஷ்டங்களும் ஆகாயத்திற் மேவதுந்துமி முழக்

1 முழுமதியென்பது—முமதியென்று விகாரமாயிற்று.

௩௮௮ சிதம்பரபுராணம்

கமும் மெய்த்தவமுண்டய சிவபக்த்தர்கள் பக்திரசத்துடன் மனமுரு
கிச் சிவாகமங்களைத் தோத்திரஞ்செய்யு மொலியும் இவ் வோசைக
ளெல்லாங்கூடி ஏழுசமுத்திரங்களின் ஆரவாரத்தையடக்கி ஒங்கி வ
ளரும்—எ-று. (௨௨)

உலகினுள்ளன வொளியெலா மோரிடத்தெய்தி
யிலகு கோபுர மண்டபம் தெற்றிகளெயில்க
ளலகின்மாளிகை சூளிகை யாயினவென்னக்
குலவுகின்றதக் கிரியினெம் பரம்பரன்கோயில்.

இ-ள். உலகங்களிலுண்டாகிய சூரியன் சந்திரன் நகஷத்திரம் ந
வக்கிரகமுதலிய பிரகாசங்களெல்லாங்கூடி யோரிடத்திற்சேர்ந்து கயி
லாசுகிரியில் விளங்குங் கோபுரங்கள்-மண்டபங்கள்-மதிகள்-கெற்ப
க்கிரகங்கள்-சிகரங்கள்-வீதிகளில் மேலணிமாடங்கள் முதலியவைக
ளாகி நமது கர்த்தனாகிய பரமசிவனுடைய ஆரண்மனைகளில் அதிக
ஒளியாய்ப் பிரகாசிக்கும்—எ-று. (௨௩)

அண்டகோளகைப் பரப்பெலா மலர்கதிர்பரப்புஞ்
சண்டசூரிய ரளவிலார் சாரினங்கவர்முன்
கண்டதாரகைக் கணமென வொளிகெடச்சோதி
கொண்டமண்டப மொன்றதக் கோயிலினுளதால்.

இ-ள். பரமசிவன் ஆரண்மனைநடுவில் விளங்குங் கொலுமண்ட
பம் பிரமாண்டங்களை எல்லாம் விளக்கஞ்செய்யுங் கிரணங்களையுடைய
ய அநேகசூரியர்கள் ஓரிடத்திலொருமிக்க உதயமானாலும் அவைகளி
னொளிகளியாவு சூரியனுக்குமுன் நகஷத்திரங்கள் ஒளிமழுங்கி யிருப்
பதுபோல மழுங்க அதிகபிரகாசங்கொண்டிருக்கும்—எ-று. (௨௪)

இன்னபேரொளி யின்னதொப் பெனவிசைக்கரிய
வன்னமண்டப மன்பர்தம் முள்ளமோவேதச்
சென்னியோவறி யோமதிற் றிகழரியணைமேற்
றன்னேநேருமை யுடனருட் டலைவன்வீற்றிருந்தான்.

இ-ள். இவ்வகைப்பட்ட பிரகாசத்தோடுங்கூடித் தனக்குத்தா
னே ஒப்பாகிவிளங்குங் கொலுமண்டபத்தினடுவில் அடியார்களாகிய
சிவயோகிகளின் இதயகமலமோ வேதங்களின் சிரமாகிய உபநிடதங்
களின்புடியோ எனப் பகுத்தறிவுதற்கரிய நவரத்தினமயமாகி ஞான
சொருபமாகப் பிரகாசிக்குஞ் சிங்காதனத்தின்மேல் ஒப்புவடைமயில்
லாத சவுந்தரியஞ் சிவஞான வடிவுகொண்ட பார்வதிதேவியுடன் கொ
லுவினெழுந்தருளி யிருந்தார்—எ-று. (௨௫)

திருச்சிற்றப்பலச்சுக்கம், ஈ அ/க

அடர்ந்ததாலவட் டங்களுமொலியலு மசையத்
தொடர்ந்தவிசணி கோவெழச் சுடர்முடிக்கங்கைத்
தடந்தினாக்கொழுந் தெழுந்துவீள் தகையெனப்பாசங்
கடந்ததொண்டர்கண் மருங்குறக் கவரிமேலிரட்ட.

இ-ள். நவரத்தினங்கள்நெருங்கிய விசிறிகளும் வெட்டிவேர்விசி
றிகளும் தேவரம்பையார்களேந்தி விசிறவும் அக்காற்றினம் பரமசிவன
து பிரகாசம்பொருந்திய சுடாமகுடத்திலிருக்கும் விசாலமாகிய கங்
கையின் அலைகள் புரண்டெழுப்பி வீழ்வதுபோல் மாயாபாசங்களையறு
த்துச் சிவபக்திமிகுத்த சிவகணங்கள் பக்கங்களிலின்று வெண்சாம
லாகள் மேலாகவிசவும்—எ-று. (உக)

தோடலர்ந்தபொன் னிதழியந் தொங்கலுந்திங்கட்
கோடலர்ந்தவெண் சோதியுங் கொடும்பணிச்சுழிகை
மாடலர்ந்தசெம் மணிகளுங் கங்கையுடம்பவளக்
காடலர்ந்தெனச் சுடாடவிக் கதிர்திசைவிளங்க.

இ-ள். இதழ்கள்விரிந்து தங்கநிறத்தையுடைய கொன்றைமா
லைகளும், மூன்றும்பிறையினது வெண்ணிலவினொளியும், சடைகளை
க்கட்டி முடிந்திருக்கின்ற பாம்புகளின் படங்களிலொளிரும் நாகர
த்தினங்களினது சிவந்தகாந்தியும், கங்காநதியின் வெண்மைநிறமும்,
சடைகளாகிய பவளக்காட்டில்கலந்து திக்குகளைப் பிரகாசிக்கச்செய்
யும்—எ-று. (உஎ)

மீதுசாத்திய விளம்பிறை விளங்கியதவளச்
சோதிதாக்கிய தெனதுதம் புண்டரஞ்சுடா
மாதுபார்த்துள மகிழ்தர வயங்குசெங்கனிவாய்ப்
போதுபூத்தபுன் முறுவலுஞ் செவ்வியும்பொலிய.

இ-ள். சுடாமகுடத்திலுணிந்த இளம்பிறையினது வெண்மையா
கிய பிரகாசம் பாய்ந்திருப்பதுபோல் அழகியநெற்றியில் மூன்றுகை
யாய் விபூதிவிளங்கவும் மலையரசன்மகளாகிய அம்பிகைபார்த் தான
ந்தம்பெருகப் பிரகாசிக்குங் கோவைக்கனிக்குணையாகிய வாயினிடத்
தில் முல்லைப்புட்பங்கள் பூத்ததுபோற் குறுநகைகொண்ட முகத்தி
னிற் றிருவழகு வளமவும்—எ-று. (உஅ)

செழுங்கதிர்க்கருங் கொடியெனப்புருங்க டிகழ
மொழிந்தபேரொளி யிடைவிடாதடையுமுச் சுடர்வந்
தெழுந்தலர்ந்தசெந் தாமனாயெனவரு ளெவர்க்கும்
பொழிந்துநின்ற நயனமும்வதனமும் பொலிய.

இ-ள். சிவந்த சூரியனிடத்தில் நீலக்கொடிபடர்ந்ததுபோற் புருவங்கள் விளங்கவும் பிரகாசங்களுக்கெல்லாம் இடமாகிய சூரியன் சந்திரன், ஆக்கினி இவைகள் முக்கண்களாகப்பொருந்தி அலர்ந்த செந்தாமரைபோன்ற முகமும் எவர்களுக்குங் கருணாசம்பொழியுந் திருநயனங்களும் விளங்கவும்—எ-று.

(உக)

பேதியாவொளிப் பரிதியர்பன்னிரு பெயரு
மேதிலுற்பவித் தாரிவற்றன்றியென் நிசைக்குஞ்
சோதிவீசிய காதிடைக்குண்டலச் சுடர்க்
ளாதிவாண்முகத் தாமரைக்கயலொளி யெறிப்ப.

இ-ள். ஆயிரங் கிரணங்களோடுங்கூடிய பன்னிரண்டு சூரியர்களும் இக் குண்டலங்களிற் பிறந்தார்களேயன்றி வேறெங்கே பிறந்தார்களென்று சொல்லும்படி குண்டலமாயிருக்கின்ற நாகராஜாக்களுடைய சிரோரத்தினங்கள் மிகுந்த காந்தியோடு ஆதிகாரணனாகிய பரமசிவன் முகாரசிவந்தத்திற்கு இரண்டுபக்கங்களிலும் விளங்கி என்னைச் சைகனையும் பிரகாசிக்கச் செய்யும்—எ-று.

(உ௦)

அண்டம்யாவையு மளித்தருள்கண்டம மணிகண்
மல்டுமேருவுஞ் சிறிதெனவனர்புய நான்குந்
துண்டவெண்பிறை துதற்றிருத்துணைமுலைச் சுவடு
கொண்டசாந்தணி மார்பமுமாரமுங் குலவ.

இ-ள். பிரமாண்டங்களையெல்லாங் காத்திரட்சிக்கும் நீலகண்டமும் நவமணிகளுங் கொழித்தருவி பாயும் பொன்மலையாகிய மேருவும் சிறியதென்று சொல்லும்படித் துணைந்து பிரகாசியாநின்ற நான்குபுயங்களும் ஒள்ளிய பிறைபோன்ற துதலும் பார்வதிதேவியின் இருதனங்களும் தோயுஞ் சந்தனகளபங்களால் அலங்காரம்பெற்ற மார்பகத்தில் நவரத்தினமாலைகளும் புட்பமாலைகளும் சிரமாலைகளும்வயங்க—எ-று.

(உ௧)

வரதமுந்திக் தபயமும்வயங்குறத் தாய்க்கும்
பரசுமானுடன் பங்கயச்செங்கைமீ தொளிர
விரவுபேரொளித் தமனியவாடைமேல் விளங்க
விரவியெண்ணில ரிருப்பெனச்சேவடி யிலங்க.

இ-ள். அடியார்கள் நினைத்த வரங்களையெல்லாங்கொடுக்கும் அபயாஸ்தமும் தொண்டர்கள் காலன்முதலிய யாவர்களும் அஞ்சாமலிருக்கும்படி விளங்கும் மழவும் மாறும் பிரகாசம்பொருந்திய பீதாம்பரமும் அளவிறந்த சூரியர்கள் தங்கியிருப்பதுபோன்ற பதாம்புயங்களுந் துலங்க—எ-று.

(உ௨)

திருச்சிற்றம்பலச்சருக்கம். ருக்க

வாட்டமுந்துமாற் கரும்பணிவடிவமு மாற்றி
நாட்டமுந்தருங் களிற்றணிவதனநா யகனுந்
தோட்டருந்துழாய் வராகமித்தூநில மெடுத்த
கோட்டைமுன்பறித் தருளயிற்குமரனுஞ் சூழ்.

இ-ள். மகாதேவியின் சரபகாரணத்தினால் குருட்டுப்பாம்பாய்த்
துயரப்படும் விஷ்ணுவின் சரபத்தைநீக்கிக் கண்டுகொடுத்த ஆணைமுக
னுந் துளசிமாலையணிந்த மாதவன் வராகரூபமாய்ப் பூமியை எடுத்து
நிலைநிறுத்தியபோது அந்த வராகத்தின்கொம்பையொடித்துச் சிவன்
ணிந்துகொள்ளக் கொடுத்த வேலாயுதக்கடவுளாகிய சுப்பிரமணியனு
ம் இருபக்கத்திலுஞ் சிங்காதனத்திலிருந்துவிளங்க—எ-று. (௩௩)

மிடைந்தவைம்பொறி வென்றருள்விளைவினா லுருகி
யுடைந்தவுள்ளமும் விழிசொரிவெள்ளமு முலகுங்
கடந்தசெய்கையுங் கம்பமும்புளகமு நீறு
மடைந்தமேனியு முடையமெய்யடியவர் மகிழ்.

இ-ள். இடையிற்சேர்ந்த சப்த ஸ்பரிச ரூப ரச கந்தமென்னு
மைம்பொறிகளையும்வென்று அதுக்கிரகசத்தியருளினால் உருகிக்கனி
ந்த மனதுங் கண்களில் ஆனந்தவெள்ளம்பொழிவும் பிரபஞ்சவாழ்க்
கையைத்துறந்தசெயலும் தேகநடுக்கமும் மயிர்குச்செறிவும் விழுதி
யினா லலங்காரமும்பெற்ற திருமேனியையுடைய அடியார்கள் சந்தோ
ஷிக்க—எ-று. (௩௪)

சடைவிளங்கிய மவுலியுந்தடம்புய நான்கும்
விடமில்ங்கிய கண்டமும்விழியொரு மூன்று
முடையநாயக னுவந்துறைபுள்ளமும் படைத்துத்
தொடருமன்புறு கணாதிபர்தொகுதிகள் விளங்க.

இ-ள். பிரகாசிக்குஞ் சடாமகுடமும் விசால்ம்பொருந்திய நான்
குபுயங்களும் விளங்கும் நீலகண்டமும் மூன்றுநயனங்களும் பரமசி
வன் பரிபூரணமா எழுந்தருளியிருக்கும் இதயகமலமும் பொருந்திய
வர்களாகிய சிவகணாதிபர் கூட்டங்கள்சூழ—எ-று. (௩௫)

நடமலர்ப்பதத் தருள்பெறுநந்தியெம் பெருமான்
சுடர்மலர்க்கரம் பிரம்பினாற்சுரர்கணத் தொகுதி
யிடைநெருங்குப நீக்கிரிநிலகு கோ புரத்துக்
கடையினிற்பவர் பெயரொதிர்கைகுவித் தியம்ப.

இ-ள். ஆனந்தநடநஞ்செய்யும் பாதாவிந்தத்தினது அதுக்கிரக
ம்பெற்ற எம்முடையகர்த்தாவாகிய நந்திகேஸ்வரர் மலர்க்கரத்திலிருக்

கும் நவரத்தின்ங்கனிழைத்த பொற்பிரம்பினால் சிவசந்திதானத்திற் ற
ரிசனஞ் செய்யவேண்டுமென்னும் ஆவாவினானெருங்கிய தேவர்களை
அடித்தொதுக்கியும் பிரகாசிக்குங் கோபுரவாயலில் காத்துக்கொண்டி
ருக்குந் தேவர்கள் முனிவர்கள் முதலானவர்களுது பெயரைக் கைகுவி
த்துச் சிவசமுக்கத்தில் எச்சரிக்கவும்—எ-று. (௩௬)

படைத்தவின்னன படைப்பதாய்நினைவவின் னனநீ
யடைத்தவித்தொழிற் காவனவருளுதி யளியார்
விடைத்தனிக்கொடி யாயெனவிழுந்தெழுந் திறைஞ்சா
நடைத்திகழ்ந்தமா மறைகொண்டிநான்முகன் பரவ.

இ-ள். இவைகளை இவ் விவ்வகையாய்ச் சிருட்டிபண்ணினேன்
இதை இவ் விவ்வகைச்செய்யநினைத்தேன் தேவரீர் கற்பித்தருளிய சி
ருட்டியதிகாரத்திற்கு நடக்கவேண்டியமுறைமை இப்படியென்று புத்
திகளை யிடவேண்டுமெனப் பிரமதேவன் தெண்டனிட்டெழுந்து ஒரு
காலத்துமழியாத ரிஷபத்துவசம்படைத்த பரமசிவமேயென்று சக
லவிதிகளும் விரித்துரைக்கும் வேதப்பொருளால் தோத்திரஞ்செய்
தான்—எ-று. (௩௭)

அரக்கராற்றலுந் தயித்தியராற்றலு முலகிற்
றுரக்கமாற்றலுள் ளனவெலாந் துரந்துநின் னருளாற்
புரக்குமாறெலாம் புரந்திடாநின்றன னருளாற்
கரக்குநாதவென் றச்சுதன்னைகருவித் திசைப்ப.

இ-ள். இரக்கதர்களின் பலபராக்கிரமங்களும் தயித்தியர்களி
ன் வீரமும் உலகத்தில் மற்றுளதுட்டர்களினது வலியுடக்கித் தே
வரீர் அநுக்கிரகஞ்செய்தபடிக்கு உலகங்களை நீதியாகக் காப்பாற்றிக்
கொண்டுவருகிறேன் சகல பிரமாண்டங்களை எல்லாஞ் சங்கரிக்குங்
கர்த்தனேயென்று நெடியவனாகிய விஷ்ணு கரங்குவித்துப் புகன்
றன்—எ-று. (௩௮)

முற்றுமாகிய திருவுருமுமுதைதயும் பாராக்
கொற்றவெற்பினிற் சிறக்களைக்ருறைத்தும்வாய் மடித
லற்றவச்சிரன் மலர்பொழிந்தாயிரங் கண்கள்
பெற்றபேறெலாம் பெற்றுமுன்பணரிந்தன்பு பெருக.

இ-ள். சகல அலங்காரமுமுடைய புவியைச் சமக்கானின்ற ம
லைகளின் சிறகுகளைவெட்டியும் முனைமழுங்காத வச்சிராயுதமேந்திய
தேவேந்திரன் ஆயிரங்கண்களைப் படைத்தவைகளுக்குப் பலன் இப்
போது கிடைத்ததென்று சர்வாலங்கிர்தமுடைய பரமசிவனது அழகி

திருச்சிற்றம்பலச்சுருக்கம். ராகம்

ய திருமேனியை ஆயிரங்கண்களினாலும் தரிசித்துக் கற்பகமலர்களினால் லற்சனைசெய்து பக்திமிசுந்து வணங்கி வாழ்த்தினான்—எ-று. (1)

தணிவிலச்சமோ டந்தகனின்றஞ்சிடச் சலதி
மணிகவேினன் வருணன்முன்வண்ங்குற மார்பி
னணிபிறழ்ந்தன திருத்தநின்றளகையர் கோனும்
பணியமற்றைய நால்வருந்தாழ்ந்தனர் பரவ.

இ-ள். அளவுபட்டாத் பயங்கரத்தோடும் எமதருமன் தெண்டனிட்டுத் தோத்திரஞ்செய்யச் சமுத்திரவாசியாகிய வருணன் நவரத்தினங்களினால் லற்சித்துவணங்கப் பரமசிவன் மார்பினிலணிந்திருக்கும் ஆபரணங்களைத்திருத்திக்கொண்டு குபேரன் பணிந்துபோற்ற மற்ற அக்கினி-நிருதி-வாயு-நசானன் இந்நால்வருந் தொழுதுநிற்கவும்—எ-று.

அந்தமொன்றுமில் லாதவனணிந்தவெண் ணீறுஞ்
சுந்தரங்களுக் குறையுளாந்துகளிலா வடிவுந்
தந்தபேரொளிப் பெருமையாற்றம்மொளி மழுங்கு
மிந்துசூரிய நிருமருங்கிறைஞ்சிரின் மேத்த.

இ-ள். முடிவில்லாத சிவபெருமானணிந்த விபூதியினது மிகுந்த வெண்மையினும் சந்திரன் ஒளிமழுங்கியும் அழகுநிறைந்திருக்குங்குற்றமற்ற சிவன் திருமேனியிலுண்டாகிய காந்தியினால் சூரியன் ஒளிமழுங்கியும் இருபக்கங்களிலும் பணிந்துநின்று தோத்திரஞ்செய்யவும்—எ-று. (சக)

பெருத்தவெம்பவப் பிணிக்கொருமருந்தெனப் பேணி
மருத்துவாதிப நிருவரும்வணங்கினர் பரவ
வருத்திகூருமெண் வசக்கருமகங்குழைந் தேத்த
வருத்திராதிபர் பதினொருவருமிருந் திறைஞ்ச.

இ-ள். தெய்வ வயித்தியர்களாகிய அஸ்வனிதேவர்க ளிருவரும் ஜனனமரணமென்னு மகா வியாதிகளுக்குப் பக்தியாகிய மருந்தருளவேண்டுமென்று வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்ய அஷ்டவசக்களுஞ் சந்நிதானத்தில் தரிசனஞ்செய்து ஆனந்தத்தையடைந்து மனதுருகித் துதிக்கப் பதினொரு உருத்திரர்களுந்தொழுதுகொண்டிருக்க—எ-று.

கின்னராதிபர் தொழுதெழக்கிம்புரு டேசர்
சென்னிதாழ்ந்திட மாதவர்சித்தர்கள் போற்றப்
பன்னகாதிபர் பணிந்தெழச்சாரணர் பரவ
விண்ணேபோற்பதி னென்கணத்தேனைய நிறைஞ்ச.

இ-ள். கின்னராதிபர்கள் தெண்டலிட் டெழுந்துநிற்க கிம்புரு
டர்களுக் கதிபதிகள்வணங்க மேலாகிய தபோதனர்களுஞ் சித்தர்க
ளுந்துதிக்க நாகராஜாக்கள் தொழுதெழுந்துநிற்கச் சரணர்கள் சிவ
மகிமையைப்புகழப் பதினெட்டுவகைச் சிவகணங்களின் கூட்டமும் சி
வனருட்பெற்றவர்களெல்லாம் வணங்கிவாழ்த்தவும்—எ-று. (௪௩)

இலங்குமேழிசை யாழெடுத்தியாவரு முருகத்
துலங்குநாரதர் தும்புருமுதலியர் பாட
வலங்கன்மாமணி யணிகலனணிந்தபொற் கொடிபோ
னலங்கொள்பூண்முலை யசம்பையர்நாடகம் புரிய.

இ-ள். ஏழு நரம்புகளோடுங்கூடிய வீணைகளை எடுத்துச் சகலரு
மனமுருகும்படி நாரதர் தும்புருவர்கள் பாட விலையில்லாத நவரத்தி
ரூபரணங்களணிந்து தங்கக்கொடிபோற் றுவனா மிடைபுற் தனகலச்
சங்களுங் குலுங்க வரம்பை ஊர்வசி துலோத்தமைமுதலிய தேவகணி
கையர்கள் நாட்டியஞ்செய்யவும்—எ-று. (௪௪)

முகந்தபாடலை யாடலைமுழவின தொலியைத்
திகழ்ந்துவந்துமங் கவர்பெறத்திருமுக மலர்ந்து
மிகந்தஞானமா தவர்க்கருளெழின்மறைப் பயன்கள்
பகர்ந்துமாமலை மடந்தையைப்பன்முறை பார்த்தும்.

இ-ள். இராகம் தாள்முதலியவை தன்னாமல் அபிநயத்துடன்பா
டி நாடகமாகும் விசித்திரத்தைத் திருநோக்கினுற்பார்த்தும் அவர்கள்
மகிட்சிபெறக் குறுகைகொண்டும் அதிக தபோதனர்களாகிய சிவ
ஞானமுடைய ஜனகாதிமுரிவர்களுக்குக் கருணையுடன் அழகிய வேத
ங்களின்பொருள் இன்னதென்று திருவாய்மலர்ந்தருளியும் மலையரச
ன்மகளாகிய பார்வதிதேவியின் திருவழகையுங் குணாகுசியங்களையும்
அடிக்கடிநோக்கியும்—எ-று. (௪௫)

இலகுவானவர் முனிவரரிவர்முதற் கணங்க
ளலகிலாதவ ரவரவர்விரும்பின வளித்து
மலருளானெடு மான்மகவானவர் வினவ
விலகவாழ்க்கைக்கு வேண்டிவவுவந்தருள் செய்தும்.

இ-ள். பிரகாசம்பொருந்திய தேவர்கள் முனிவர்கள் சிவகணங்க
ள்முதலிய குற்றமற்றவர்களுக்கு வேண்டியவரங்களைக்கொடுத்தும் பி
ரமன் மால் இத்திரன் தங்கள்தங்கள் அதுகாரகாரியங்களை எச்சரிக்க
அவர்களுக்கு பிரபஞ்சநடைக்கு வேண்டியவரங்களைச் சந்தோஷத்து
டன் அதுக்கிரகஞ்செய்தும்—எ-று. (௪௬)

திருச்சிற்றம்பலச்சுருக்கம், ருக் ௩

அருகிருந்தருண் முருகவேளமுதுகு மழலைத்
திருமொழிக்குள மகிழ்வுறத்திருச்செவி தாழ்த்தும்.
கருணவாதபத் தண்டையந்தாள்படத் திருமெய்
யுருகியும்புயந் தழுவியுமுவப்புட னைகத்தும்.

இ-ள். சிங்காதனத்தினருகி லெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவசுப்பி
ரமணியஸ்வாமி தேவாமிர்தஞ்சொரிவதுபோற் பேசுமழலைச் சொற்க
ளுக்கு மனதுருகித் திருச்செவிகளைத் தாழ்த்தியும் உதயசூரியனைப்
போல் சிவந்து தண்டைகள் அணிந்திருக்கும் பதாம்புயங்கள்படத் தி
ருமேனியிளகிப் புளகமாகியும் நான்கு தோள்களினாலும் கடப்பமா
லைபணிந்து பன்னிருபுயத்தனை ஆலிங்கனஞ்செய்து ஆனந்தங்கொண்
டும்—எ-று. (சுஎ)

துன்றுபேரருட் கடலிருந்தருளிய தோற்ற
மென்றனாவின லுரைத்திடற்கரியதவ் வெவ்வே
நின்றமாதவ னிருந்தருணிமலனை யிறைஞ்சி
யொன்றுணர்த்துவ துளகெனவுரைத்தன்மே யினனாள்.

இ-ள். நிறைந்த கருணாமுத்திரமாகிய பரமசிவன் சபாமண்ட
பத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் மகாவைபவத்தை என்னுடையவாக்கி
னற் சொல்லிமுடியாது இப்புடிக்கொலுமண்டபத்தி லெழுந்தருளியி
ருக்குஞ் சமயத்திற் நின்றிருந்த திருமாலானவர் கயிலாசநாதருடைய
பாதாரசுந்தங்களில் பணிந்தெழுந்து புகழ்ந்து ஒரு விண்ணப்பங் கே
ட்கவேண்டி யிருக்கிறதென்று சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (சுஅ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்டமளவற்றனவு மவ்வண்டத்தெல்லையிலா வணுவுமோங்கக்,
கொண்டதிரு வருள்கரந்து கோமளவல்லியுநீயுங் குலவாநின்ற, வெ
ண்டகைய கயிலைவரை யென்றுமினி துழைகின்ற யென்றுநாதச், சண்
டமறைபலகோடி யெண்ணரியசிவாகமமுஞ் சாற்றுகிற்கும்.

இ-ள். எண்ணிறந்த பிரமாண்டங்களிலும் அப் பிரமாண்டங்க
ளில் நிறைந்திருக்கும் அனுமுதலியவைகளிலும் நிறைந்தோங்கும் க
ருணைகொண்டு கோமளரூபமாகிய பார்வததேவியும் தேவீரும் வி
நோதமாக மேன்மைபெற்ற கயிலாசகிரியில் எப்போதும் வாசமாயி
ருக்கிரீர்களென்றும் அறிவைத்தரும் ஆனந்தவேதங்களும் எண்ணிக்
கையிலலாத சிவாகமங்களுஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்—எ-று. (சுஅ)

பொன்மயமாகியசடிபப் புனிதபரம்பரனன்றிப் புகலொனாத, சின்
மயவம்பரமாகித் திகழ்தில்லையம்பலத்துச் சிந்தைக்கேய்தா, நின்மய

நாக்கா சிதம்பரபுராணம்.

மிக்கானந்த நிருத்தமனவரதமுநீ நீங்காயென்னுந் தன்மையதுதெரி யும்வகை யடியேற்குப்பேரருளாற் சர்த்துகென்றான்.

இ-ள். தங்கநிறத்தையொத்த சடாடவியையுடைய பரிசுத்தரா கிவிளங்கும் பராபரவஸ்துவாகிய தேவரீர் இங் கெழுந்தருளியிருப்பீ துமல்லாமல் வாக்குக்கெட்டா ஞானசொருபமாகிய ஆகாசவுருவாக ப் பிரகாசிக்குஞ் சிதம்பரதலத்தில் திருச்சிற்றம்பலத்தில் நினைத்த ற்கரிய நின்சொருப பரிபூரணகலைகளோடும் ஆனந்தத்தாண்டவ மெ ப்போதுஞ் செய்துகொண்டிருக்கிறேனென்று புகலுகின்ற இரகசியப் பொருளை அடியேனுக்கு நன்றாய்த்தெரிய மிகுந்த கருணாசத்துடன் உபதேசிக்கவேண்டிமென்று திருமால்பிரார்த்தனைசெய்தார்—எ-று.)

வேதநான்முகன்றிகழும் விரிஞ்சனுதவியவெழிலான் மிகுந்தவண் ட, நாதனாகியதிருமா லுனாசெய்தமொழிகேளா ஞானானந்த, போத னாய்ப்பனாயாதி விருப்பறிவுதொழிலாயிப் புவனம்பெற்றான், காதன யகனுள்ள மகிழ்ந்துதிருவாய்மலர்ந்தான் கருணைகூடர்.

இ-ள். நான்-குமுகத்தினு நான்குவேதங்கள் விளங்கும் பிரமனை அழகிய உந்திக்கமலத்திற்படைத்துத் தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவ னாகிய மகாவிஷ்ணு மொழிந்த வசனங்களைக்கேட்டுச் சிதானந்தபோ தனாகி பராசத்தி இச்சாசத்தி ஞானாசத்திசொருபமாகி ஐந்துதொழில் களையுடத்தி உலகங்களைப்பெற்ற பார்வதிதேவிக்குக் காதல்நாயகனா கியபரசிவன் மனங்களித்து அருளோடு திருவுளம்பற்றுகிறார்—எ-று.

கேட்டவனாமிக்குய்ய நாற்பொருளுமடைவுபெறக் கேட்டுளோரு ம், வேட்டதுவுமில்லையாமு முனாத் ததுவுமில்லையெவர்க்கும் விளம்பொ னாது, நாட்டமலரளித்தென்பா லன்புடையார்களிலுன்னி னாட்டயாவ ர், தோட்டலர்குழ்துழாய்முகிலே யாதலினாலுதரினக்குச் சொல்ல லாகும்.

இ-ள். நீ வினவியபெர்ருளின் நிலைமையோ அதிக ரகசியம் சரி தை-கிரியை-யோகம்-ஞானம் இந் நாற்பொருள்களின்விளக்க உபதே சத்தைக்கேட்ட ஜனகாதியர்களும் இவ் வுண்மையை விரும்பிக்கேட் டதில்லை. நாமும் ஒருவருக்குஞ் சொன்ன துமில்லை மற்றைய யெவர்களு க்குஞ் சொல்லத்தக்கதல்ல ஆயினும் உன்னைப்போல் எவர்கள் வெ ண்டாமனையோடும் நயனமாகிய சொந்தாமனையை அற சித்தவர்கள் ஆ தலாற் சிவபக்தர்களி லுத்தமனாகிக் துளபமாலையணிந்த நீலமேகமே னியனே உனக்கு அச் சிதம்பர ரகசியத்தைச் சொல்லத்தகுமென்று ப ரமசிவன் திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று. (ருஉ)

திருச்சிற்றம்பலச்சுருக்கம். ௩௯௭

அறையளவின்மூவகையா ருயிர்த்கெல்லாமாருயிரா யகண்டமாகி, குறைவகலவெங்கண்ணு மெஞ்ஞான் நூரிதைந்தியல்பாய்க் குலவாரின், ரே, மறைமொழியாகமம்புகன்ற வெல்லையிலாப்பகிரண்ட வருக்கந்த, ன்னு, ளிறையுமெமையன்றியொரு பொருளுமில்லையுண்மை யிசைக் குங்கரலை.

இ-ள். சொல்லுமிடத்து எண்ணிக்கையில்லாத மூன்றுவித ஜீவகோடிகளுக்கெல்லாம் பிராணாதாரமாய் முடிவில்லாத வநேகரூபமாய் வளர்ச்சிபெற்று எவ்விடத்தும் எப்போதும் பரிபூரணமாய்க்கூடி அச் சீவராசிகளின் இலட்சணம்பொருந்திக் கலந்து லீலாவிநோதமாயிருக்கின்றேனும் வேதாகமங்களில் விளம்பாநின்ற அளவில்லாத சகலபிரமாண்ட கூட்டங்களிலும் எள்ளளவேனும் நம்மையன்றி வேறேவஸ்துவில்லை சொல்லுங்காலையில் இது நிச்சயமாதிய ரகசியப்பொருள் என்றார்—எ-று. (௩௯)

உலகமெலாம்விளக்கமுற வுலகமெலாம்புகழ்ந்தேத்து முதயபானு, குலவுபெருங்கிரணங்கள் பரம்பிமிகநிறைந்திலங்குங் கொள்கைபோல, வலமுறவெங்கணுமாக நிறைந்திருப்பமாயிடினு மண்டந்தன்னுட், சிலபொருளின்மிகவிளங்கிச் சிலபொருளிற்சிறிதிலங்கிச் சிறந்துநிம்போம்.

இ-ள். உலகங்களெல்லாம் பிரகாசமடைய உலகங்களெல்லாம் வணங்கி வாழ்த்தித்துதிக்கும் உதயகிரியில் உதயமாகிய சூரியன் ஒளிபெற்ற ஆயிரங்கிரணங்களையு மெங்குநிரப்பிப் பரிபூரணமாய்ப் பிரகாசிக்கு முறைமைபோல் அசைவற்ற எவ்வெவ் விடங்களினுங் கலந்து பரிபூரணமாயிருந்தாலும் பிரமாண்டத்தில் சிலவஸ்துக்களில் மிகுதியும் பிரகாசித்தும் சிலவற்றிற் சிறிதாகப் பிரகாசித்துக்கொண்டு விளங்கியிருப்போம்—எ-று. (௪௦)

ஆதபன்றன்சுடரெங்கு நிறைந்தாலுங்ககனத்தி லரிதுகாண்டற், கோதுமுயர்பாதவங்க, டன்னில்விளக்கந்திகழு முனாக்குமந்தப், பரதவங்கடன்னிலுநற் றருப்பணத்திலொளிதழைக்கும் பகரானின்ற, கோதுறருப்பணந்தனிணும் பழகத்திலுருவின்மிகக் குலவுஞ்சோதி.

இ-ள். சூரியனுடைய கிரணங்கள் எங்கும் நிறைந்திருந்தாலும் ஆகாயத்திற் பிரகாசங்காணுவதருமை குற்றமற்ற உயர்ந்த மாங்கள் கற்கள்முதலிய அசரங்களில் பிரகாசமதிகமாயிருக்கும் அம்மரங்களிலுமதிகமாகக் கண்ணாடியிற் காந்தியுண்டாயிருக்குஞ் சொல்லாநின்ற குற்றமற்ற கண்ணாடியிலும் பழகக்கல்லில் மிகுதியுங் கிரணம் ஊடுருவிப்பாய்ந்து பிரகாசிக்கும்—எ-று. (௪௧)

பக்கம் ௨ சிதம்பரபுராணம்.

ஒளிநுழைபலந்தனிலும் பருதிகாந்தந்தன்னி லுவமையில்லாத், தெளிவுதிகழ்குருச்சுடரும் வெம்மையுமுண்டாகுமலர்ச் செந்தேன்காலு, மளிமருவுதுழாயலங்கற் கேசவரம்பேருருவு மதுவேபோல, விளிவுமகிழ்விகந்துறையு நெறியறிவிலலைவகல விளங்குவாயால்.

இ-ள். விளக்கமாகிய படிக்கல்லினும் அதிகமாய்ச் சூரியகாந்தக்கல்லில் ஒப்புவமையற்ற தெளிவும் பிரகாசமுஞ் சூரிகின்றகுணமும் வெண்மையுமுண்டாயிருக்கும் மலர்களின் தேனையுண்டு வண்டினங்க ள் சப்திக்கின்ற துளவமாலையணிந்தநெடுமாலே நம்முடைய தூலதேசமும் அச்சூரியகிணத்தைப்போலேயாம் இப்போதுசொன்ன உபமா னவுபமேயங்களைப்போல் சுகதுக்கங்கள் கடந்து விளங்குவோம் இவ் விதமாய்ப் புத்திசஞ்சலப்படாமல் விவேகத்தினுற்றெரிந்துகொள்ளெ ன்று பரமசிவன் அதுக்கிரகஞ்செய்தார்—எ-று. (௫௬)

எங்குநிறைந்திருந்தாலு மெமையொருவரிதென்ன வெண்ணமாட் டா, ரங்கிதுவேபியல்பென்று மாயிடுவநிலமாக்க ளன்பாற்செய்த, தங்குசிவலிங்கத்தி னெமைக்காணலாகுமது தன்னைப்பற்றத், துங்கநெ றித்தவர்கண்ட சிவகோசந்தனின்மிகவுஞ் சடராநிப்போம்.

இ-ள். சுகல உலகங்களிலும் சுகல ஜீவராசிகளிலும் உள்ளும் புறம்பும், பரிபூரணமாயிருந்தாலும் நம்மை எவர்களும் இப்படியிருக்கி றாரென்று மனதினாலறியமாட்டார்கள். அவ்வகையிருப்பதே, லட்சண மாயிருந்தாலும் பூலோகத்தில் மாநிடர்களாற் செய்யப்பட்ட சிவலிங் கத்தினிடத்தில் விருப்பமாகப் பூசித்தால், நம்மைக் கண்டுகொள்ள லாம் அம்மாநிடர்களாற் பிரதிஷ்டைசெய்த சிவலிங்கத்திற்கும் அதிகமாகத் தபோதனர்கள் தேவர்கள் இவர்களாற்செய்த இலிங்கத்தில் மி குதியும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்போம்—எ-று. (௫௭)

செறியுநெறித்தவர்கண்ட வருட்சிவகோசந்தனிலுந் திகழ்சாயம்புக், குறியினிடை மிகவிளக்கங் கொண்டிருப்பமச்சயம்புக் குறியிப்பார்க் கப், பொறிமருவுதிருமார்ப புண்டரிகபுரப்பொதுவிந் போதந்தன்னு லறிவரியபரவிளக்க முடனுறைதுமறைபுமிதற் கையமின்றால்.

இ-ள். நிறைந்த தவப்பேறுபெற்ற முனிவர்களாலும் தேவர்களா லும், பிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்ட சிவலிங்கத்தைவிட ஒவ்வொருகாரண த்தினாலுண்டாகிய சயம்புலிங்கத்தில், மிகுதியும் பிரகாசங்கொண்டிரு ப்போம் அச்சயம்புலிங்கத்தினு மநிகமாக விராட்புருடனிதயுகமலமா கிய சிதம்பரமென்னுந் திருச்சிற்றம்பலத்தில் அறிவினாலும் அறிவதற் கரிதாகிய ஞானபிரகாசமாய் எப்போதும் ஆனந்தநடனஞ் செய்து கொண்டிருப்போம் ஆகையால் இலக்குமியை மார்பிற்றித்த திரும:

திருச்சிற்றம்பலச்சுருக்கம். ஈசுசு

லே இவ்வுரைக்குச் சந்தேகமில்லையென்று பாமசிவன் திருவாய்ம
லார்தார்—எ-று. (ருஅ)

சொற்பயிலுமொழியுண்மை யுண்மையருளுருவாகித் துகளொன்
றில்லாய், பொற்படருமானந்தப் பொதுவிடத்தின் மிகவிளங்கும் பொ
லிவுமன்றி, யற்புதமாமானந்த மெமக்குண்டாமாதலினு லச்சபைக்கு
ச், சிற்பரவானந்தசபை யெனுநாமெஞ்ஞானநுந் திகழாநிற்கும்.

இ-ள். வேதாகமங்களிற் புகலாநின்ற யாம்சொல்லிய இவ்வாசக
ம் உண்மை உண்மை ஆதலால் அதுக்கிரகசொருபமாகி ஒருகுற்றமு
மில்லாமனிறைந்த அழகினையுடைய ஆனந்த சபையினிடத்தில் அதி
கபிரகாசமுண்டாகும் வளப்பமுமல்லாமல் ஜயம்பொருந்திய சந்தோ
ஷம் ஏமக்குண்டாகுமாயினால் அக்கனகசபைக்கு ஞானபரமானந்
த சபையென்றும்பெயர் அச்சபை எக்காலத்திலு மழிவில்லாமல் பிர
காசித்துக்கொண்டிருக்கும்—எ-று. (ருக)

தன்தெனதுதவிர்ந்தருளே சார்ந்துடையோருளக்கமலந் தன்னினி
ங்காக், கனகசபைபோலெமக்கு விளக்கமுடனானந்தங் கதிக்கநல்க்,
வின்தெனவேறோரிடமு மிலையதனாற்புதத்தோ டிசைந்துகூற, வன்
வரதமானந்தத் தாண்டவமேபுரிந்தங்ங் னமராநின்றோம்.

இ-ள். தனது எனது என்னும் ஆணவாதி மும்மலங்களையும்வெ
ன்ற சிவயோகிகளது இதயாரவிந்தத்தில் இடைவிடாமற் பொன்னம்
பலத்தைப்போல் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்போம் அதிக பிரியத்தை
யுங்கொடுப்பது இதுபோல வேறேதலமுமில்லை ஆகையினால் அதிச
யமும் அவாவுங்கொண்டு எப்போது மானந்தநடனம்புரிந்துத் திருச்
சிற்றம்பலத்தில் எழுந்தருளியிருப்போம்—எ-று. (கூ0)

செங்கதிரின்பேரொளிக்குத் திவாகரகாந்தங்கள்கஞ் சேர்தலின்றி
ப், பொங்குதலாலுறக்காந்தி பொலியுமாறுதவியது போலவுண்மை,
தங்குபொதுவானந்த வடிவானதன்மையாற் றன்பர்ற்றங்கு, மெங்குநி
றையெமக்குமிகு விளக்கமுடனானந்த மென்றுநல்கும்.

இ-ள். நிஷ்களங்க ரகிதமாயிருக்குஞ் சூரியகாந்தச் சிலையினிட
த்தில் செஞ்சுடர்கிரணனாகிய சூரியன் ஒளியானது தோய்ந்தவுடன்
காந்திபெருகிப் பிரகாசம் அதிகமாய் வளர்ச்சியைக்கொடுக்குந் தன்
மைபோல் திருச்சிற்றம்பலஞ் சிதம்பரமந்திர ரகசியப்பொரு ண்லை
மையாயிருக்கும் மேன்மைபெற்ற சிதானந்தமயமாகையினால் தன்னி
டத்திற்பொருந்தும் நமக்கு என்கும் பரிபூரணமாயிருப்பதிலும் அ
திகபிரகாசத்துடன் பிரியமும் வளர்ச்சியுங் கொடுத்துக்கொண்டிருக்
கும் அந்தஞானசபை—எ-று. (கூக)

சத்தியமாய்ச்சிவத்துருவாய்ப் பேரொளியாய்ருள்வடிவாய்த் தன்
னேரின்றி, நித்தமுமாய்ப்பாதுவுண்மை யின்னுநீகேட்டியே னிகரொ
ன்றில்லா, மித்திரகார்தமுமிந்து கார்தமும்வெங்கதிரியங்கு வெய்யோ
ன்றிங்க, டத்தம்நற்கிரண்முறத் தீநீரங்குண்டான தன்மைபோல.

இ-ள். உண்மையாகிய ஞானசொருபமாய் அதுக்கிரக சத்திய
மாகிய பரஞ்சோதியாகி ஒப்புவமையில்லாமலும் அழிவில்லாமலும்
நிலைமையாயிருக்கும் திருச்சிற்றம்பலத்தினுடைய மகிமையுற்ற இரக
சியப்பொருளை நீ மனந்தெளியக்கேட்கவேண்டுமாயின் இன்னுஞ்சொ
ல்லுகின்றோம்கேள் தனக்குத்தானே ஒப்பாகிவிளங்குஞ் சூரியகார்தச்
சிலையில் பருதியியின்கிரண்ம் பற்றியவுடன் அக்கினி வுண்டாகிறது
போலவுஞ் சந்திரகார்தச்சிலையில் சந்திரனதுகிரண்ம் தோய்ந்தவுடன்
தண்ணீருண்டாகின்றதுபோலவும் சச்சிதானந்தமயமாய்த் திருச்சிற்ற
ம்பலத்தில் நாம் நிலைமகொண்டிருப்பதான் ஆனந்தரச மிகுதியும்
பெருகும்—எ-று. (சூஉ)

அறுசேர்க்கழிநெடிவடிவாசிரியவிருத்தம்.

மன்றகம்பர மானந்த வடிவமே யந்தமன்றத்
தொன்றுநாம்பர மானந்த வருவமே யதனென்று
நின்றருட்பர மானந்த நிருத்தமே புரிநுமெங்குந்
துன்றிநின் நிடினுமங்கன் றோற்றுதும் வளக்கமோங்க.

இ-ள். திருச்சிற்றம்பலம் ஆனந்தசொருபமேயாம் அவ்வான்ந்த
சபையில் பெருந்திய யாமும் மேலாகிய வானந்தசொருபமாகினும்
ஆனகயினால் எப்போதும் ஐந்தொழிலை நடாத்தும் பொருட்டாகக் கி
ருபையோடும் நின்று பரமானந்த நடனஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறோ
ம் மஹேந்திரமும் நாம் நிறைந்திருந்தாலும் அத்திருச்சிற்றம்பலத்தில்
மாத்திரம் அதிக பிரகாசமும் ஆனந்தமும் பெருக எழுந்தருளியிரு
ப்போம்—எ-று. (சூஉ)

எங்கணு மிறுபோலில்லை யெண்ணருங் கிரிகடம்முட்
புங்கவ மானவெள்ளிப் பொருப்பகந் தன்னின்மன்னிக்
தங்குநம் பிரிவினென்று தமனியப் பொதுவினென்றுந்
துங்கமோ டகண்டமாகி யுறைகின்றேஞ் சருதிபோற்ற.

இ-ள். எவ்விடத்தும் இத் திருச்சிற்றம்பலத்தைப்போல் சச்சி
தானந்தமயமாகிய தலம்வேரில்லை அத்தலத்தின்பெருமை சொல்லு
கின்றும் நாமதுக்கிரகருபமாயெழுந்தருளியிருக்கும் மேன்மைபெற்ற
கயிலாசகிரியிலும் அதிகமாய்த் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஞானாகாசருப
மாய் நிறைந்த ஆபிரங்கலைகளில் ஓர்கலைபிரிந்து இக்கயிலாசகிரிமுதலி

திருச்சிற்றம்பலச்சுக்கம். உராக்

ய வெங்கும்கிறைந்து பெர்ன்னம்பலத்திற் பூரணமாய் வேதாகமங்கள்
துதிக்கத்தக்கதாக எப்போதுமெழுந்தருளியிருப்போம்—எ-று. ()

படைத்தலே யாதியாய் வைந்தொழிற் பரிசுமென்று
நடத்துவா னினைந்திவ்வெள்ளி நகத்துறை தலினுற்செவ்வி
மடற்றுழாய் மாலையாய் நீ வர்சவன் முதலியோர்தும்
மிடத்துறு தொழிலுக்கேற்ற தியாவுமீ கின்றோமென்றும்.

இ-ள். சிருட்டி-திதி-சங்காரம் - திொளற்பவம் அதுக்கிரகமாகி
ய இவ்வைந்து தொழில்களையும் எப்போதும் நடத்தும்பொருட்டுச்
சித்தத்துள் நினைத்து இக்கயிலாசத்தில் நாமெழுந்தருளியிருக்கின்ற
தினால் அழகிய துளவமாலையணிந்த முகுந்தனே நீயும் மற்ற இந்திரா
திதேவர்களும் தத்தம் தொழிலுக்கேற்றபடி நம்மிடத்தில் நினைத்த
வையாவும் கொடுத்துக்கொண்டிருப்போம் போமென்று பரமசிவன்
திருவுளம்பற்றினார்—எ-று. (சுரு)

பொற்புறு புண்டரீக புரத்திடைப் பரமான்ந்தத்
தற்புத வெள்ளந்தன்னி னகமகிழ்ந் தினிதிருப்பஞ்
சொற்படர் முத்திவேண்டுஞ் சுராதிபர் சேவைசெய்து
நிற்பொந் நாளுமெம்மை நினைவிட நீங்கிடார்கள்.

இ-ள். அழகிய விராட்புருட னிதயகமலமாகிய சிதம்பரத்தினு
ள்ள சச்சிதானந்தமயமாய்விளங்கும் திருச்சிற்றம்பலத்திற் பரமான
ந்தப் பெருக்கில்முழ்கி லீலாவிநோதமாகவிருப்போம் வேதாந்த சி
த்தாந்தமுடிவாகிய பரசிவ ஐக்கியம்பெறவேண்டுமென்று விருப்புந்
ற தேவர்முதலியாவரும் அம்பலவாணமூர்த்தியினது பாதாரவிந்த
ங்களைப்பணிந்து பணிவிடைசெய்தும் தியானித்தும் நீங்காமலிருப்
பார்கள்—எ-று. (சுசு)

அம்பிகை கலையினொன்றில் வணிக்கயி லைப்பானிற்பச்
செம்பொனம் பலத்துளென்றுந் திருந்துபூ ரணமாய்நிற்பத்
தும்பிமா முகத்துமைந்தன்-சுடரயிற் கந்தனந்தி
பம்புறு கணங்களன்பர் பகருமிப் பரிசேநிற்பர்.

இ-ள். சிவகாமசவுந்தரியினுடைய ஆயிரங்கலைகளில் ஒருகலை இ
வ் வலங்காரம்பெற்ற கயிலாசுகிரியிற் பார்வதிதேவிருபமாய் நமது ப
க்கத்திலிருக்கப் பொன்னம்பலத்திற் பரிபூரணகலைகளுடன் சிவகாம
சவுந்தரி எப்போதும் எழுந்தருளியிருப்பாள் நமது புதல்வர்களாகிய
யானைமுகம்படைத்த விநாயகனும் ஒள்ளிய வேலாயுதபாணியாகிய சு
ப்பிரமணியனும் நந்திகேஸ்வரர்முதலிய அனந்தகோடி சிவகணங்களு

ம் நம்போலுஞ் சிவகாமசவுந்தரியைப்போலும் பரிபூரணகலைகளுட்
ன் எப்போது மங்கு வாசமாயிருப்பார்கள்—எ-று. (௬௭)

அளவிலாப் பரமானந்த வம்பலந் தன்னிலென்று
முளமகிழ்ந் திச்சையாக வுறைதனிச் சயமேவாசத்
துளவமா முகிலோயின்னுஞ் சுராதீபர் தராதலத்தோர்
வளமுறப்போற்றவெம்மான்மகிழ்ந்துசெய்தலங்களுண்டால்.

இ-ள். ஒப்புவமையில்லாத் பரமானந்தசொருபமாகிய ஆனந்தச
பையில் நா மெப்போதும் மனக்களிப்புடன் விருப்பமாக ஆனந்தநட
னஞ் செய்துகொண்டிருப்பது சத்தியம் நீலமேகம்போன்ற திருமே
னியில் வாசனைப்பொருந்திய துளவமாலையணிந்தவனே இன்னுஞ் சு
ராதீபர்களும் தராதலத்தோராகிய பூலோகவாசிகளும் தோத்திரஞ்
செய்து நன்மையடைவதற்குச் சிவபெருமான் மகிழ்வோடு இலங்க
வடிவா யெழுந்தருளியிருக்குந் தலங்களுண்டு—எ-று. (௬௮)

மூழுவது முறைத்துமென்னின் முற்றுமோ முற்றுதேனுஞ்
செழுநில னிடத்தனந்தந் திகழ்பதி யாதலாலே
விழுமிய பதியவற்றுள் விளம்புதுஞ் சிலவென்றன்பால்
வழுவையின்தன்மெய்போர்த்த வள்ளலங்கருள் செய்கின்றான்

இ-ள். சிவதலங்கள் முழுதையுஞ் சொல்லவெண்டுமென்றால் பூ
மியினிடத் தனந்த புண்ணியசேஷத்திரங்களாகையால் நம்மாற்சொல்
விழுடியாது அவற்றுள்சிறந்த சில புண்ணியசேஷத்திரங்களினது மகி
மைகளை விருப்பத்தோடுஞ் சொல்லுகிறோமென்று கரியுரிபோர்த்தவ
னாகிய பரமசிவன் கருணையுடன் மகாவிஷ்ணுவைக்குச் சொல்லத்தொ
டங்கினார்—எ-று. (௬௯)

எண்ணீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

இடருற்றவருக் கிடரற்றிடவும் மிமையோர்முதலோர் தொழுதுய்ந்
திடவும், தொடொப்புவனங் களுநன்னெறியே குழும்படியாம் வாழ்ந்
கிரியா, லடர்பொய்ப்பிறவிக் கடன்முழங்கினர்சென் றுறும்படிவந் தே
றுங்கரைமெய்க், கடவுட்கிரியென் பனவுட்புகலும் கடவுட்கிரியிக் கயி
லைக்கிரியே.

இ-ள். துன்பங்களையடைந்து அவதிப்படுகின்றவர்கள் துன்ப
ங்களைத்தீர்க்கவும் தேவர்களுந் தபோதனர்களும் பணிந்து கடைத்
தேறவும் அவற்றோடு மெவ்வுலகத்தாரும் பக்தியுடன் நன்மார்க்கமாய்
வலஞ்செய்துதொழவும் சன்னமரண சமுத்திரத்திலழுந்தி அவதிப்
படுகிறவர்கள் கரையேறுவதற்கும் காரணமாகி மகாமேருமுதலிய ம

திருச்சிற்றம்பலச்சுருக்கம். உரம்

லைகளெல்லாம் வணங்கிப்போற்றும் தெய்வத்தன்மையையுடையதாய் நாம் எழுந்தருளியிருக்கும் இக் கயிலாசகிரி மகா வைபவத்துடன் விளங்கும்—எ-று. (எ0)

பூதாதிபடைத் தவநீ முதலோர் புகழும்புகழிற் பொலிவெய்தியவக், கேதாரமெனுந் தலனிற்களிகூர் கேதாரமெனப் பெயர்பெற்றுயரும், வேதாகமநூ னெறிமாமுனிவன் மிகுமன்புடனே தருவந்தனைசெய், தாதாரமெனக் கருதிப்பணியு மவனுக்கருள்செய் தமர்கின்றனமால்.

இ-ள். பூமிமுதற் பஞ்சபூதங்களைப்படைத்த பிரமதேவனும் நீ முதலிய தேவர்களுந்துதிசெய்து புகழ்வதினால் மேன்மைபெற்ற அக் கேதாரமென்னுந் தலத்திற் சந்தோஷங்கொண்டு வேதாகமசாத்திரங் களுணர்ந்து கேதாரென்னும் பெயர்பெற்ற தபோதனன் மிகுந்த பக்தியுடன் வேதவிதிப்படிப் பூசைசெய்து நின்னையன்றி வேறேகதியில் லையென்று மனோவாக்காதிகளொருமித்து நம்மைத் தொழுதமையா ன் அம்முரிவனுக் கதுக்கிரகஞ்செய்து இமயமலைச்சாரலாகிய கேதாஸ்தலத்தில் இலங்கவடிவா யெழுந்தருளியிருக்கின்றோம்—எ-று. (எ1)

தலனென்பிருகுத் தவமாமுனிதன் சாபத்தொடர்வால் வசுதேவன ணிக், குலந்தனனா னபிறப்பிடையுன் குலமைந்தருடன் முடிவெய்தி மிகும், பொலிவொன்றியநின் பதமெய்திடமுன் பொற்பாலுதவும் பொ லிவுந்நெறியும், நலனும்புகழும் பெருகுஞ்சோம நாதந்திகமுண் டருணன்னகரம்.

இ-ள். உலகமனைத்தும்புகழும் மகிமையையுடைய பிருகுமா முனிவன் சாபத்தினால் நீ வசுதேவனது அழகியகுலத்தில் பிள்ளையாகப் பலராமரும் கிருஷ்ணனுமாக வவதரித்து உன்னுடைய சந்ததிகளுடன் நீயும்பூசித்து வரங்களைப்பெற்று அக்குலத்தில் இறந்தவுட்கு மிகவும் பஞ்சேந்திரியங்களுஞ் சந்தோஷிக்கத்தக்க அழகிய வைகுந்த பதவியை முன்பெறச்செய்து மேன்மையும் முத்திக்குவழியும் நன்மையும் மகிமையுமிருந்தோங்குகின்ற சோமநாதனென்னும் பெயரைப் படைத்து மேற்சமுத்திராக்கரையிற் பிரகாசம்பொருந்திய ஓர் நகரமுண்டு—எ-று. (எ2)

ஆசிற்பயிலும் பூசற்புலனற் றந்தக்கரணப் பந்தங்கெடுவேர், மாசுற்றடையும் பரமுத்தியவண் மாணப்பெறுவேர் பெறுமாறருளப், பாசத்தனைதீர் நேசத்துலகம் பழியாமறைநூல் வழியாலெமைநீ, பூசித்திடுமெய்க் காசிப்பதியிற் புவனாதிபனென் தமர்கின்றனமால்.

இ-ள். குற்றவழியிற்செல்லும் பஞ்சேந்திரியங்களைவென்று மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரமென்னும் அந்தக்கரணங்களை உலகநடை

பிற்செலுத்தாமல் சனனமரணங்கனையறுத்துக் களங்கமற்ற மோட்சம் பெறும்பொருட்டாகக் கங்காநதிக்கு மேற்கரையில் வருணநதிக்குள் சிந்துநதிக்கும் நடுவில் ஆனந்தகரண பஞ்சகோசத்திலிறக்குஞ் ஜீவராசிகளினது வலதுசெவியில் மந்திரார்த்தமாகிய பிரணவத்தை நா முபதேசஞ்செய்து நம்முடைய சாரூபபதவியைத் தருகிறோமாதலால் சனனமரணங்கள் தீர்த்துக்கொள்ளும் விருப்பத்துடன் உலகங்கள் நம்மைப் புகழ்த்தக்கதாக வேதாகமவிதிப்படிக்கு நீ பூசைசெய்து கொண்டிருக்கும் நன்மையாகிய காசிமாநகரில் விஸ்வநாத இலிங்கவடிவாய் எழுந்தருளியிருப்போம்—எ-று. (எங்)

மேலேச்சலதிப் பாலத்திடையெம் விண்கோங்கர்போ லெண்கோகரணத், தேலத்திகழ்வா னவராயுளர்வந் தெமைவந்தனைசெய் திடயாமுறையுந், தாலக்கிரியும் பெரிதென்பதுவுந் தனையேநினைவார் வினைசாதிவதும், பாலொத்தமொழிப் பனாயாமுறையும் பதியுந்திருநீடு பருப்பதமே.

இ-ள். மேற்கமுத்திரக்கரையில் இந்திரன்வாழும் அமராவதிக் கொப்பென் றுன்னும்படியாகிய கோகரணத்தில் இராவணன் மனமுருகிக் கரங்களினாற்பிடித்திழுக்கப் பசுவின்காதுபோல் நெகிழ்ந்தமையால் கோகரணமென்றும் மகாபெல்லிங்கமென்றும் பெயருற்ற நம்மைத் தேவர்களெல்லாம்பூசைசெய்ய அக் கோகரணத்தினும் எழுந்தருளியிருக்கின்றோம் மேலும் பூமண்டலத்துற்ற மலைகளுக்கெல்லாம் பெரிதாகி அதை நினைந்தவர்களது மகாபாதகங்களைத்தீர்க்கும் வல்லமையையுடைய ஸ்ரீசயிலத்தில் தேவாமிர்தம்போல்வசனிக்கும் பிரமசாம்பிகையுடன் நா மெழுந்தருளியிருக்கும் வளமைபொருந்திய மல்லிகாற்சனமென்னும் பெயருடைய மலை மகா மகிமையுடன்விளங்கும்—எ-று. (எசு)

தேனாறருவித் தரளத்திரள்கேர் திருவேங்கடமென் றுயரோங்கலினின், றுனாநெறிகூ டறிவாலெமைநீ யன்பால்வழிபட் டென்புடுருகத், தானானைனுமா றிகழ்வோர்புகழந் தருபொன்முகலிக் கரையிற்பொழிவிற், கானூர்தருதென் கயிலைக்கிரியென் காளத்தியெமக் காள்பொற்பதியே.

இ-ள். தேனருவியாகிய ஆறுகளில் முத்துகள் நிராநிராயாய்க் கொழிக்கும் வளப்பமுற்று உயர்ந்த திருவேங்கடமலையின்மீது நீ நின்ற நன்மார்க்கமாய்ப் பக்தியும் பரமஞானமும்பெற்று தியானஞ்செய்து மனங்குழைந்து என்பருகித் தொழுதுகொண்டிருக்கத் தானென்னும் ஆணவமகற்றிய வதிஷ்டர் முகலியவர்கள் பூசித்துவணங்கி

திருச்சிற்றம்பலச்சுருக்கம். உளநு

பொன்முக்லிந்தியின் கீழ்க்கரையில் தட்சண. கயிலாசகிரியின்மேற் பு
றத்தடிவாரத்தில் கல்லிச்சிமரநீழலில் மேற்குமுகமாய் எழுந்தருளியி
ருக்கும் நம்மைச் சிலந்தியானே அரவுபத்தியுடனேபூசிக்க அவைகளு
க்கு முத்தியளித்து ஐந்தலைநாகம் படம்விரித்திருப்பதுபோல் உருக்
கொண்டு காளத்திலிங்கமென்றும் வாயுலிங்கமென்றும் பெயர்பெற்று
நாம் வசிக்கத்தகுந்ததாயிருக்கின்றது திருக்காளத்திநகரம்—எ-று.)

காலங்களறிந் துநமைப்பரவிக் கடவுட்டிரளோ. பெரத்திகிரிப், பால
ன்புடனின் ஞர்வங்கொடுநீ பணியப்படியிற் படர்கோடரமா, மூலந்த
னிலெவ் வுலகும்முயிரும் முழுதுந்தருவா டொழுதர்ச்சனையா, லேலு
ந்தவமும் பயனும்பெறயா மிச்சித்துறையுங் கச்சிப்பதியே.

இ-ள். காலமறிந்து தேவர்கள் கூட்டத்துடன்வந்து பணியவும்
பூசைசெய்யவும் நமக்குநீர் கீழ்த்திசையிலுள்ள உயர்வாகிய யானைம
லையின்மீதில் மேற்றிசைமுகமாக வரதராஜனென்னும் பெயர்பெற்று
நீ சேவித்துக்கொண்டிருக்குங் காஞ்சிபுரத்தில் நாம் விருப்பத்துடன்
பிருதிவி லிக்கமாய்மாமரத்துநீழலில் நம்மைவேண்டியகாமாட்சிதேவி
யினது தபோமகிமையையீடேற்றி எழுந்தருளியிருப்போம்—எ-று.

மலையாளுடனே ருருவாயுறைதும் மகிடாசுரனு முயர்தானவருந்,
தொலையாவரமும் முரமுந்தலையுந் தோளுங்ககழலுந் தாளுந்துணிப
ட், மலையாவொழியக் கலையான்மகிழ்தந் துடையாள்புனையுந் தொடை
வாகைபெறு, மலையாமறைந் கலைமாதவர்பே ரருடைருள்கு ரருணை,
சலமே.

இ-ள். பர்வதராஜகுமாரியாகிய உண்ணாமுலை நமது இடப்பாக
த்தில்வாழ வெழுந்தருளியிருப்போம் அவ்வம்பிகையின் கலையாகிய
துர்க்கையானவன் மகிடாசுரன்முதலிய வசுரகூட்டங்களையும் அவர்க
ள், தபோமகிமைகளையும் வலிமைகளையும் கரசரணாதிகளையும் மாய்த்
து ஜெயமடைந்து பிரமதேவன்சந்தோஷிக்க வழகுபெற்ற சோணைசு
லத்தடிவாரமாகிய பவளக்குன்றின்மேல் எழுந்தருளி அவள்வெற்றிமா
லைபெறவும் ஓர்காலத்தினுமழியாத வேதாகமங்களுணர்ந்த சிவபக்தி
யையும் மிகுந்த தவத்தையுமுடைய கௌதமர்முதலிய தபோதனர்க
ளுக்கு மேன்மையாகிய அதுக்கிரகஞ்செய்யவும் நீயும் பிரமனும் அடி
முடிகாண வரிதாய்விளங்கித் தேயுலிங்கமாய் எழுந்தருளியிருக்கின்
ளோம் திருவண்ணாமலையில்—எ-று. (எஎ)

உறுகாதலி லுலகந்தொழியா முறைகின்றதுவெம் புலநீள்வழியே,
மறுகாநெறிமெய்ச் சிவபோதமிதும் மாசற்றவர்தாட நிசிப்பதுவாழ்,

உள்கு சிதம்பரபுராணம்.

சிறுகாலுடனே யறுகால்பயிலுஞ் சிதப்பொழிலா. மோதத்தொகைவி
ண், குறுகாவிமையோர் மகிழக்கம்முங் கொற்றந்திகழுங் கோபற்ப
தமே.

இ-ள். பொருந்திய விருப்பத்துடன் உலகிலுள்ளவர்களெல்லா
ஞ் சேவிக்க நாம் வாசமாயிருப்போம் ஆத்தலத்திற் பொல்லாங்கைவி
ளைக்கும் பஞ்சேந்திரிங்களின்வழியிற் சித்தத்தைச்செலுத்தாமல் ந
ன்மையாகிய சிவானுபோகமிகுந்த சிவபோகிகள் வாசஞ்செய்ய விரு
ம்புகின்ற தென்றற்காற்றுடன் வண்டுகளுலவுங் குளிர்ச்சிபொருந்திய
சோலைகளில் மலர்களின் வாசனைமிசுத்துத் தெய்வலோகம் வரைக்கு
ம் வீசுவதால் சகலதேவர்களுஞ் சந்தோஷித்து வசிக்கின்ற வெற்றிவி
ளங்குங் கோபருவதத்தில்—எ-று. (எஅ)

வழுவிந்துவினைப் பதைசாய்தரவும் மாயைக்கலையா வழியெய்திட
வுங், தழுவுங்கருமா மலமற்றிடவுங் தற்போதமறச் சிற்போதமிசுந்,
தொழுகும்படியும் பெறினின்கிதுபோ லுளதோவிலையென் றாயர்மாம
மைநான், முழுதுந்தெரிமா தவர்தாமகலா முதுகுன்றமுநம் பதியெ
ன்றுணரோ.

இ-ள். இரவுரவாதி நாகங்களில் வீழ்த்துகின்ற மகாபாதகங்க
ளென்னுஞ் சத்துருக்கள் தொலைந்துபோகவும் அஞ்ஞானத்திலமுந்
தச்செய்யு மகாமாயைகணீங்கவும் நீங்காச்சனனமாணத்திற் கேதுவா
கிய ஆணவாதி மும்மலங்க ளற்றுப்போகவும் உலக வாழ்க்கையிலுஞ்
சிற்றறிவழிந்து சிவஞானம்பெரங்கி வழியவும் மற்றொருதலங்களிலி
ருந்தாலும் பிரணவருபமாய் விளங்கும் இத்தலம்போல் வேறில்லை
என்று மகிமையுற்ற வேதங்கள் யாவுமுணர்ந்த தபோதனர்கள் நீங்
காதிருக்கும் விருத்தாசலமானது. நமது புட்டணமென்றறிந்துகொ
ள்—எ-று. (எக)

விண்டாரணிபெண் புகழ்வீடணனின் மேலன்புடனே பூசித்துணை
யுங், கொண்டாறகல்போ தினினுவனிமற் குழைவொன்றறயா முறை
கின்றநலங், கண்டாதரவா லப்பொற்பதியைக் கடவாதயனின் நியல்
பாலெமைநீ, தண்டாமரையா ஞடனேபணியுந் தகைமைப்பதியத் த
ந்திப்பொழிலே.

இ-ள். தெய்வலோகமும் பூலோகமும் துதிக்கச் சிவபக்தியிலும்
விஷ்ணுபக்தியிலு மிருத்த விடீஷணனுக்கு ஸ்ரீராமர் குலதெய்வமா
யிருக்கும் ஸ்ரீரங்கநாயகனாகிய உன்னை வரமாக அளிக்கப்பெற்றும்
அவன் மிகுபக்தியுடன் பூசித்து இலங்கைக் கெழுந்தருளப்பண்ணிக்
கொண்டு போகின்றபோது வெண்ணாவன் மரத்தடியில் குற்றமின்றி

திருச்சிற்றம்பலச்சுருக்கம்: உாள்

வேதவசனப்படி அப்புலிங்கருபமாய்நாமெழுந்தருளியிருக்கும் ஆண்மையை நீ ஆசையோடு தரிசனஞ்செய்தவுடன் அழகிய வத்தலத்தின் எல்லையைக்கடக்க மனமில்லாமல் நமதுபக்கத்தில் வாயுபாகத்திற் குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமனாமலரில் வசிக்கும் இலக்குமி தேவியுடன் மிகுந்த பக்தியாய்ப்பணிந் தெப்போதும் தரிசனஞ்செய்துகொண்டிருக்கு மேன்பாடுடையதலம் திருவானைக்காவல்—எ-று. (அ0)

கருத்திற்கலனென நில்நின்றிலகுங் கதியீதென நூல் விதியானினே பூந், துருத்திப்பதியும் பிறவிக்கடலின் றுணையிங்ககலும் புணையென்றறிவைத், திருத்தித்தெளிவித் தளிகூர்முதியோர் சேருந்திருநல் லூரும்பணிவோ, ரருத்தித்துயரற்ற வலஞ்சுழியு மகிழ்வாலுறைநந் திகழ்மாநகரம்.

இ-ள். மனோவாக்காதிகளாற் குற்றமின்றிச் சிவாதுபோதமாக மனத்தைச்செலுத்திய அப்பர்சுவாமிகள் முதலியதபோதனர்களிருந்து பிரகாசித்த மோட்சஸ்தலமிஃதென்று வேதாகமங்களிற் சொல்லுந் திருப்பூந்துருத்தியிலுஞ் சன்னமரணமாகிய பவசாகரத்தினின்றேற மனதை நன்மார்க்கத்திற்செலுத்தி யானந்தத்தையடையும் பெரியோர்கள் வாசமாயிருக்குந் திருநல்லூரிலும் சேவைசெய்யப்பட்டவர்கள் பிறப்பாகிய சுழலில் வருத்தப்படாமலிருக்கச் சுகத்தைக்கொடுக்கும் திருவலஞ்சுழியிலும் நாம் சந்தோஷமாய் எழுந்தருளியிருப்போம் அவைகள் அழகுபொருந்திய நம்முடைய பட்டணங்கள்—எ-று. (அ1)

வடந்தாழ்முலையாண் மணிமார்பகநீ வந்தித்தெமையே சிந்தித்ததிருக், குடந்தாபுரியுங் கடல்குழநிலனிற் குலவுஞ்சிவலோ கயிதென்றருளைத், தொடர்ந்தார்பணியும் புகழ்வுந்திகழ்வுந் தொலையாவிடைமா மருதுந்தருமத், திடந்தானிகரா வடுதண்ணிறையு மெப்போதுநமக் கியல்பாயிடமே.

இ-ள். முத்துமாலையணிந்த தனகலசங்களையுடைய இலக்குமி தேவியை மார்பிலணிந்திருக்கும் மாயவனே நீ எப்போதும் மனமுருகிச் சேவித்துக்கொண்டிருக்குங் கும்பகோணமும் கடல்குழந்த புவனத்தில் விளங்கியிருக்கும் சிவாதுக்கிரகம்பெற்றவர்கள் கயிலாசமிது வென்று வணங்குமகிமையும் பிரகாசமும்பெருகி அழிவில்லாததிருவிடைமருதாரும் புண்ணியங்களுக்கிடமாகியதருமபுரமும் தனக்குத் தானே ஒப்புவமையாகிய திருஆடுதுறையும் எப்போதும் நாம்வாசமாயிருக்கும் இடங்கள்—எ-று. (அ2)

பயிலாவிமையோர் பணிநம்பதியே பணியிற்றணியப் பாவைத்திரையிற், றுயிலாவுயிரும் புவனத்திரனஞ் சுருதித்தொகையும் பொரு

உரகு சீதம்பரபுரணம்

தத்தருநஞ் சயிலாதிபமான் மயிலாயெமையே தனிவந்தனைசெய் ந
னிகொண்டதுமா, மயிலாலவியும் புயல்போலதிரும் மயிலாடுதுறைத்
திருமாநகரம்.

இ-ள். தேவர்களெல்லாம்வந்து வலஞ்செய்து தொழும்படியாகி
ய நன்மைமிகுந்த ஓர்தலமுண்டு அத்தலத்தைத் தரிசனஞ்செய்து வ
ணங்கினவுடன் ஓய்வில்லாத சன்னமரணமாகிய சாகரத்தினின்றும்
கடையேற்றி மோட்சத்தைக்கொடுக்கும் அன்றியும் சகலஜீவகோடிக
ளையும் சகல லோகங்களின் வளப்பங்களையும் அநந்த வேதங்களையு
ம் அவைகளின் பொருள்களையுமுண்டாக்கிப் மலையரசன் மகளாகிய
நமது தேவி மயிலுருவாகி நம்மை நனிபக்தியோடும் பூசித்துத்ததி
த்து ஆனந்தத்தினால் நடிக்குஞ் சத்தங்கள் மேககர்ச்சனைபோல் மு
ழங்குங் கௌரிமாயூரமும் நாம் வசிக்கும் அழகுபொருந்திய பட்
டணம்—எ-று. (அந)

முருகார்தருமா யிரமர்மலரான் முன்னாள்வழிபட் டின்னாதரவால்,
வருநாளொருநாண் மலர்முன்மறையக் குறையாவகையுன் றனகண்ம
லரா, வருளாலெமையர்ச் சனைசெய்திடயா மடனேமிமகிழந் துடனே
யுதவந், திருவார்பெருவிண் ணிழிமானமெனுந் திருவீழியுந் திகழ்
மாநகரம்.

இ-ள். முற்காலத்தில் மதுக்கணிதைந் தொளிராநின்ற ஆயிரம்
வெண்டாமரைமலர்களினால் நம்மைத் தினந்தோறும் பக்தியுடன் பூ
சைசெய்துகொண்டு வருகிறபோது உனது பக்தியைச் சோதிக்கும்
பொருட்டு அவற்றிலோர்மலரை யாம் ஒளித்தவுடன் நீ உள்ளன்பினால்
ஆயிரமலருஞ் சரியாக அன்றலர்ந்த செந்தாமரைமலர்போல் விளங்கு
ம் கண்ணைப்பெயர்த்து ஆயிரஞ்சிவநாமமும் நிறைவேறும்படி அர்ச்
சித்தவுடன் உனக்குக் கமலக்கண்ணென்னும் பெயரைக்கொடுத்து
வெற்றியையுடைய ஆயிரஞ்சூரியர்களைப்போன்ற சுதரிசனமென்னுஞ்
சக்ராயுதத்தைச் சந்தோஷமாவளித்தோம் தெய்வலோகத்துக் கற்ப
கவனமானது பூலோகத்திற் றங்கியதுபோன்ற வளப்பமிகுந்த சோலை
கள்சூழ்ந்த திருவீழிமிழலையென்னும் தலமும் நாம்வசிக்கும் அழகிய
பட்டணம்—எ-று. (அச)

தள்ளற்கரிதாம் வினைசாடியெழுஞ் சம்பாதிசடா யுவெனும்பெரு
மைப், புள்ளுக்கரசா னவொம்மையருட் பொற்பூடணையா முற்பூச
னைசெய், துள்ளக்களிமேல் கொள்ளப்புவிமே லுண்டாமெவருங் கொ
ண்டாசுறுநோய், வெள்ளத்துலையா துமருத்துவனாய் மேவும்பதியவ்
வேனார்நகரம்.

திருச்சிற்றம்பலச்சுருக்கம். உராக்

இ-ள். தீராதவல்வினைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டுச் சம்பாதி சடாயுவென்னும் பெயரையுடைய பட்சிகளுக்கெல்லா மரசா யிருந்த இருவரும் பக்தியுடன் அழகுபொருந்த முற்காலத்தில் நம் மைப்பூசைசெய்து சந்தோஷித்து வினைகளொழிந்து வாங்களும்பெ ற்றார்களாதலால் பூலோகத்திலிருக்கின்றவர்களும் நம்மைப்பூசித்தவு டன் கடல்போன்ற சன்னமரணமென்னும் வியாதியாகிய அவர்களது வினையைத்தீர்க்கவேண்டி வயித்தியநாதனா யெழுந்தருளி விளங்கும் புள்ளிருக்கும் வேளூரென்னு நம்முடையதலம்—எ-று. (அடு)

மடனான்மலரான் முதலாமிறையோர் வந்தித்துலவா வரமெய்திட நம், மிடனாதரவா லிடமாயுறையும் மிமைபந்தருசி ருமைமங்கையுட ன், மடனானிலமே முதலாமுலகஞ் சாயும்படிவந் தெழுபேரிறுதிக், க டனான்மறைசூழ் கலமேலுறையுங் கதீர்பொற்புரிசைக் காழிப்பதியே.

இ-ள். ஆயிரமிதழ்விரிந்த வுனது உந்திக்கமலத்திலுற்பவித்த பி ரமதேவ னாதுகடவுளார்கள நம்மைப் பூசித்துப்பணிந்து நிலைமையாகி ய வரங்களைப்பெற நமது வாமபாகத்தில் மலைமகளாகிய அம்பிகை ப க்தியுடனிருக்க பூவுலகங்கள் முழுதிப்போம்படி ஏழுசமுத்திரமும் பொங்குகின்ற பிரளயகாலத்தில் வேதங்களெல்லா மிதந்து சூழ்ந்து கொண்டிருக்குந் தோணிபுரமாகிய கப்பலின்மேல் வசிக்கின்ற பிர காசம்பெற்ற கோபுரபிரகாரங்களோடுங்கூடியது நமது சீர்காழித்த லம்—எ-று. (அக)

அறுசீர்க்கழிநெடிடடியாசிரியவிருத்தம்.

பொதியின்மலைத்திருமுனிவன் பொன்னிபடிந்தெமைப்பூசை புரி வானெண்ணி, விதிமுறையத்தலத்தனுக் கின்னைப்போன்முக்கோடி மிக்கநன்னான், மதிபுனையுமகத்தியார்கள் பணிந்ததெனச்சரீரமிலா மா ற்றந்தோற்ற, வதிசயித்தெய்தினனதனாற் றிருக்கோடிக்காவனத்து நக ர்நந்தானம்.

இ-ள். பொதியமலையிலிருக்கும் அகத்தியமுனிவன் நம்மைப்பூ சிக்கவேண்டிக் காவிரியில் ஸ்நானஞ்செய்து நியமத்துடன் தன்னைப் போ லெவர்கள் பூசைசெய்ய வல்லவர்களென்று மனத்தில் ஆணவங் கொள்ள அக்கணமே நமது தேகமாகிய சிவலிங்கத்தில் முன்னர் நி ன்னைப்போன்ற அறிவுடையோர்கள் மூன்றுகோடி அகத்தியர்கள்வந் து வேதாகமவிதிப்படி பூசைசெய்து பேறுபெற்றார்களென்று அவர்க ளைக்காண்பித்தவுடன் அகத்தியன் ஆச்சரியமடைந்தான் ஆதலா லத் தலத்திற்குத் திருக்கோடிக்காவனமென்று பெயருண்டாயிற்று ஓர்கா லத்திலும் அழிவில்லாத வத்தலமும் நம்முடையதலம்—எ-று. (அஎ)

உரையு ிதம்பரபுராணம்.

விஞ்சைநால்வர்புகழத் திகழுமங்கலக்குடியும் வெய்யதண்ட, வஞ்ச னூரடையாத மகிழ்ச்சிதருமாந்துறையு மயங்குமஞ்ச, மஞ்சநூறின ரகலா வக்கிணைசப்பெயபோ டமர்ந்தியாமோங்குங், கஞ்சநூரும்பணி லக் கருமுகிலேநம்பதியாக் கருதுவாயே.

இ-ள். வித்தியாதார்புதலிய புலவர்கள் துதிக்கும் வளப்பமுடைய திருமங்கலக்குடி கொடிய தண்டனைக்குட்படுத்தும் இயமனுடைய சயிமினிபுரத்தை அணுகவொட்டாமற் சந்தோஷத்தோடுஞ் சிவபக்தியைக்கொடுக்கும் திருமாந்துறையும் மேகங்கள் தவழுஞ் சோலைகளும் கோபுரங்களும்வயங்கு மேன்மையுற்றுப் பஞ்சேந்திரியங்களை யும்வென்ற தபோதனர்கள் எந்நாளும் வாசமாயிருந்து சேவைசெய்ய அக்கினி யீசலிங்கமாய் நா மெழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கஞ்சனூரு ம் பாஞ்சசன்னியமென்னுஞ் சங்கமுடைய நீலமேகமேனியனே நம் முடைய தலமென்று நினைப்பாய்—எ-று. (அஅ)

முத்திநெறிப்பயனுதவு முக்குளங்கள்செறிந்தார முயங்குசோலை, வித்துருமக்கொடிகடலிற் செங்கதிரின்கிரணமென விரிவெண்காடும், தத்துதினாக்கடற்றரள நிலவெறிக்கவழகெறிக்குஞ் சாய்க்காடென்னு, முத்தமநற்றலமு மிலகிமையமருளுமையுடன முறையுந்தானம்.

இ-ள். மோகூஷவழியைத் தருஞ்செயலுண்டாகிய முன்றுகுளங் களும் மேகங்கள்சஞ்சரிக்குஞ் சோலைகளும் சூரியனுதயமாகியது போற் பவளக்கொடிகள் படர்ந்து விளங்கியசமுத்திரமும் பிரகாசிக்கின்ற திருவெண்காடும் கடற்றினா நினாநிராயாயொதுக்குகின்ற முத் துகளின்காந்தியானது வெண்மையாகிய பூரணச் சந்திரோதயம்போ ல் அலங்காரம்பெற்ற சாயாவனமும் நன்மை மேன்மைபெற்றுவிளங் கும் இமாசலபுத்திரியாகிய பார்வதிதேவியோடும் நாம் வாசமாயிருக் குந்தலம்—எ-று. (அக)

பொருவரியநெடுஞ்சையப் பொருப்பெழுந்துகடல்புணர்ந்த பொ ள்னியாற்றுண், மருவுமணலடுத்தகரை மணலிவைகணங்கூறியே வள ங்களோங்கும், திருநதியினிருபாலு மொருகாலுமகலாத தெய்வத்தா னங், கருதிலனைகங்களுள வங்கவற்றுட்சிலவுனக்குக் கழறினோமால்.

இ-ள். ஒப்புவமையில்லாத நீட்சியு முயர்வுமுடைய சையகிரியி ற்பிறந்து சமுத்திரராஜனைச்சேர்ந்த காவிரிநதியிலுள்ள மணல்களும் மடுக்கலாகளிலிருக்கும் மணல்களும் நமது இலிங்கசொருபமே அன் றியும் வேண்டியவரங்களை மென்மேலும்பாலிக்கும் அழகியநதியி னிருகலாகளிலும் நாமில்லாதவிடமில்லை ஆதலால் மகிமையுற்ற எண்

திருச்சிற்றம்பலச்சூகம். உரையக

ணிற்ற்த தலங்களுண்டு அவற்றிற் சிலதலங்களை யுனக் கெடுத்துச் சொல்லினோம்—எ-று. (கூ0)

ஆற்றரியதீவினைக ளுளவேனுமிலவேனு மங்கன்வந்து, தோற்றுமு யிரானவெலா நித்தமிகுமுத்திபெறத் துளங்காதீயும், போற்றுமுயந ண்டபுரு டன்றனருளிலகாதி புண்டரீகத், தேற்றதனியாலயமாந் திக ழாரூர்மறைவனம்யா மிருக்குமெல்லே.

இ-ள். தீராதவினைகளைச் செய்திருந்தாலும் செய்யாமலிருந்தா லுஞ் ஜீவகோடிகள் அவ் வெல்லையில்வந்துபிறந்தவுடன் அவைகளின் தீவினைகளைப்போக்கி ஒருகாலத்திலுமழிவில்லாத மோட்சத்தைக்கொ டுக்கும் துதிக்கும் மேன்மையைபுடைய பிரமாண்ட உருவமாகிய வீ ராட்புருடனது அதுக்கிரகம்விளங்கும் மூலாதாரகமலமே நமக்கு ஒப் புவமையில்லாத கமலாலயமென்னுந் திருவாரூரும் வேதாரண்யமென் னுந் திருமறைக்காடும் நாமிருக்குந்தலங்கள்—எ-று. (கூக)

கந்தமலர்க்கணைவருத்த வன்னைதனைப்புணர்ந்துபெருங் காதலோ ங்கத், தந்தைதனைக்கொலைசெய்து தொலைவரியபாதகங்க டாங்கிநொ ள்த, சிந்தையுடன்வந்தனைந்த வந்தணன்மாமுத்தியினைச் சேரல்கு, மிந்தநெறிப்பொன்மதில்குழ தென்மதுரையெமக்கினிய தெந்தருந் ன்றும்.

இ-ள். கந்தமூலாவும் முல்லை - அசோகு-நீலோற்பலம்-மாம்பூ- தாமரைமலர்களென்னும் ஐங்கணைகளையுடைய மன்மதனது பாணக் கினியால் மெலிந்து அறிவழிந்து பெற்ற தாயைப்புணர்ந்து அவள்மீ துகொண்ட நெடியகாதலால் தகப்பனைவதஞ்செய்து அதனால் பிரம ஹத்தி மகாபாதகந்தொடர்ந்து வேதனைப்பட்டு மனங்கலங்கி எத்தல ங்களினுந்தீராமல் அவண்வந்துசேர்ந்த பாதகனாகிய அந்தணனது தீ ராத மகாபாதகத்தைத்தீர்த்துக் சிவபதவிகொடுத்து அநேக மகிமை களையுடைய அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்களைச்செய்த கனகம தில்கள்குழந்து கோபுரங்களாலழகுபெற்ற தென்மதுராபுரி பட்டண மானது நாம் விருப்பமா யெப்போதும் இருக்குந்தலம்—எ-று. (கூஉ)

விலங்கரியதவப்பிருகு முனியுரையான்மானிடனாய் மிக்கம்பன்மே ல், வலந்திகழுந்தசரதன்றன் மைந்தனிராகவெனநீ வந்துதோன்றி, யிலங்கையரையன்றலைபத் தறுத்தலாற்பிரமகத்தி யெய்தநெஞ்சங், க லங்கிநமைக்கண்டர்ச்சித் துயர்ந்தவிராமீசுரங் காதன்முதூர்.

இ-ள். அழிவில்லாத மகா தபோதனனாகிய பிருகுமுரிவனது சா பகாரணத்தினால் மேன்மைபொருந்திய பூமண்டலத்தில் வெற்றியின்

உரைய உ சிதம்பரபுராணம்.

மிகுந்த தசரதமகாராஜனது பிள்ளையாப்பிற்றந்து நீ இராமனென்னும் பெயரையுடையவனாகி இலங்கைக்கரசனாகிய இராவணனென்னும் அவனைனது பத்துத்தலைகளையுந் துணித்தமைபால் பிரமஹத்திதொடர அதனாற்கலங்கி நம்மைப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்தவுடன் உனது பிரமஹத்தியைத்தீர்த்த உத்தமமாகிய இராமீசரமும் நாம் விருப்பமாய் வாசங்கொண்டிருக்கும் பழைமையாகிய ஊர்—எ-று. (கூந).

என்றருமப்பதியவற்றுட் சதாசிவமேவடிவாகி யிருப்போமந்தப் புண்டரிகபுரமெனது பேருருவம்புனமுதற் புகன்றயாவும், விண்ட பரமானந்த வருவமாங்கினிதுறைது மிகுமவ்வெல்லை, கண்டதுகண்மணற்சுக்கா நங்குறிநீ ருள்ளசிவ கங்கையாமால்.

இ-ள். கணிதமிடுவதற்கரிய அத்தலங்களிலெல்லாம் சதாசிவமூர்த்திருபமாய் எழுந்தருளியிருப்போம் அந்த விராட்புருட னிதயகமலமாகிய சிதம்பரதலத்தில் நமது பரிபூரணகலையுடன் விளங்கிக்கொண்டிருப்போம் பூமிமுதல் சராசரங்களாகிய ஜீவகோடிகளெல்லாம் தீவினைகள் தீர்ந்து பரமானந்தசொருபமாய் அங்ஙனம் விருப்பற்றிருக்கும் அன்றியும் அவ்வெல்லைக்குட் காணப்படுந் தூசமணல் சுக்காங்கற்கள் முகலியவெல்லாஞ் சிவலிங்கவடிவமாகும் தண்ணீர்ொல்லாஞ் சிவ கங்காதீர்த்தமேயாகும்—எ-று. (கூச).

தடமருவுநலமுறுமத் தனித்தில்லைநகர்நாப்பண் டன்னின்மன்னும், புடவிமுதலோரைந்து மகத்துவமாங்காரமெனப் புகலுமோரோ, முடைவதிகழாவரணப் பிரமாணமூலத்துக் கப்பாலுஞ்சென், றுடையவடிபடைத்தளவி லொளிகிளரக்கிளர்ச்சியில் மொன்றுண்டன்றே.

இ-ள். விசாலமாகி நன்மைமிகுந்திருக்கும் ஒப்புவமையில்லா அச் சிதம்பரதலத்தில் நடுவில் எப்போதும் நிலைமையாகவிருக்கும் பூமிமுதற் பஞ்சபூதங்களும் மகத்துவ மாங்காரமென்னும் எழுவரிசை ஆவரணமாகவிளங்கும் பிரமாண்டத்தின் அடிக்கப்பாலும்சென்று முன்னுண்டாகி முடிவில்லாப் பிரகாசமிகுந்து முளைத்திருக்கும் ஓர்மலையுண்டு—எ-று. (கூரு).

அக்கிரியின்வடபாலும் தென்பாலுங்குடபாலு மாகித்தேதாற்று, மெய்க்கனகக் கொடிமுடிமுன் றுட்புனியான் மறைந்தவைகள் விளங்கித் தோன்ற, தக்கவடபாற்சிகரந் தளங்களாயிரம்படைத்த சலசந்தன்னை, யொக்குமதனடுப்பொகுட் டொத்திலிங்கவருவங்கொடு நாமுறைகின்றேமால்.

இ-ள். அம்மலைக்கு வடதிசையிலும் தென்றிசையிலும் மேற்றிசையிலுமாகத் தங்கடியமாகிய முன்றுசிகரங்களுண்டு ஆர் முன்றுசிக

திருச்சிற்றம்பலச்சுருக்கம். உரையு.

ரங்கனும் பூமிக்குண்மறைந்திருப்பதினால் பிரகாசந்தோன்றாது அதி
ன் மேன்மையாகிய வடபாற்சிகரம் ஆயிரமிதழ்க்கமல உருவமாகவிரு
க்கும் அத்தாமரையி னடுப்பொருட்டுப்போல் நாம் சிவலிங்கருபமாக
ஏழுந்தருளியிருப்போம்—எ-று. (கூக)

அச்சிகரச்சலச்வித முாயிரநேரிடங்கடொறு மமர்ந்துதோன்று, மெ
ச்சிவலிங்கம்புகலி னீனாஞ் ஞாறுளவளவின் விண்ணோரன்பா, லிச்சை
பெறவருச்சிப்பர். மானிடர்கண்டறிந்திறைஞ்சி யேத்தவெய்தா, நிச்ச
யமாய்நடுவுறையு மிக்கசிவக்குறிதனையாம் நீங்கோமென்றும்.

இ-ள். அந்த சிகரமாகிய கமலத்தின் ஆயிரமிதழ்களிலும் மறை
ந்திருக்கும் மெய்ம்மையாகிய ஆயிரஞ் சிவலிங்கங்களுண்டு அச் சிவ
லிங்கங்களை எண்ணிமந்த தேவர்கள் பக்தியுடன் வரங்களைவேண்டி த
ரிசனஞ்செய்து பூசிப்பார்கள் பூலோகத்தார்காண்பதற்கும் பூசித்துவ
ணங்குவதற்கும் அரிதாகியும் மெய்மையாகியும் நடுப்பொருட்டில்வசி
க்கும் மேலாகிய சிவலிங்கத்தைவிட்டு நீங்காமல் நாமெப்போதும் எ
ழுந்தருளியிருப்போம்—எ-று. (கூக)

அருளுருவக்குறியெவைக்கும் பற்றையோராலினுக்கங் கடுத்ததென்
சார், மருவுறுமிப்பிரமாண்ட மூலத்திற்கீழெய்து மரபினாலே, பொரு
ளினுக்குமூலமாய்க் காரணமாய்விளங்கலாற் புவனங்காக்கும், திருமறு
மார்பகநாமம் திருமூலத்தானமெனத் திகழாநிற்கும்.

இ-ள். அதுக்கிரகருபமாகிய அச்சிவலிங்கம் எல்லாவற்றிற்கும்
பிடிப்பாய் ஓர் ஆலமரத்துக்குத் தென்கீழ்ப்பக்கமாகிய அக்கினிமூலை
யில் பிரமாண்டத்துக்கு மூலமாயிருப்பதினாலும் எப்பொருட்கும் ஆ
தியாகவும் வித்தாகவும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பதாலும் திருமூல
ஸ்தானமென்று பெயர்விளங்கியிருக்கும் உலகங்களை இரட்சிக்கும்
அதிகாரமுடையவனாக இலக்குமிதேவியை மார்பிற் றரித்திருக்குங்
கேசவனே அறிந்துகொள்ளென்று சிவபெருமான் அதுக்கிரகஞ்செய்
தார்—எ-று. (கூக)

தானவர்விஞ்சையர்சித்தர் சாரணர்பாசிடமலகை தாபதேசர், வான
வர்கந்திருவரிசாக் கதரியக்கர்கிம்புருடர் வானவாசி, யானவர்கின்னரர்
கெருட ருரகர், தாபகைபேரகத் தவனியோரு, மேனையமானிடர்யாரும்
பூசைபுரிந்தேத்துவரவ் விலிங்கந்தன்னை.

இ-ள். அசுரர்-வித்தியாதரர்-சித்தர்-சாரணர்-பசாசர் - பூதகணங்
கள்-முனிவர்கள்-தேவர்கள்-கந்தருவர்-யட்சர்-கிம்புருடர்-தெய்வலோக
வாசிகளாகிய-கின்னரர்-கருடர்-நாகலோகத்தார்-நக்ஷத்திரபதவி பெற்
நவர்கள்-பூலோகத்திலுள்ள ஜீவராசிகள்-மாந்தர்கள் யாவரும் அம்மூ

உாயக சிதம்பரபுரணம்.

ஸஸ்தான மகாலிங்கத்தைப் பூசித்துத் துதித்து வாங்கள் பெறுவார்
கள்—எ-று. (கூக)

விற்பொலிதென்பாற்சிகரங் கனகசபையெனுமுன்மை விளம்பக்
கேட்டி, கற்பனைகளிகந்துயர்ந்த தற்பரசைதன்னியத்தைக் கலைவேத
ங்கள், பொற்புடையகனகவெளிக் கொப்பென்றுபுகன்றன. பொற்பொ
துவுமாறு, வற்புதநம்பேருருவே யாதலாற்சின்மயமே யையமின்றால்.

இ-ள். அம்முலஸ்தான லிங்கத்துக்குத் தென்றிசையில் மிகுதி
யும் பிரகாசம்பொருந்திய சிகரங் கனகசபையென்று மெய்மையாகச்
சொல்லப்பட்டது அதின் இரகசியப்பொருளைச் சொல்லுகிறோம் கே
ளும் மாயசம்மந்தங்களைநீக்கி ஆதிக்கமுடைய வேதாந்த மகாவாக்கி
யப்பொருளிற் சமரச வயிக்கியத்தோடுகலந்த வேதாதமத்தையுடைய
தங்கநிறம்போன் நிருப்பதினால் ஞானசபையென்று பெயர்பெற்றது
இதற்குச்சந்தேகமில்லை—எ-று. (க00)

அன்னதுகொண்டதுகனக சபையெனநம்மாலதந்த தறவேர்மிக்
க, பொன்னிலகுசிகரத்திற் பொலிதலாற்பொற்பொதுவாய்ப் புகன்ற
ொன்று, மன்னுதமனியத்தானம் மனுவெழுதிவானவர்கள் வகுத்தலா
லே, தன்னிகர்பொன்னம்பலமென் றறிந்துரைத்தார்தராதலமேற் றந்
குமாக்கள்.

இ-ள். அந்தசொற்கொண்டு பொன்னம்பலமென்று நம்மாற்கொ
ல்லப்பட்டது தருமசீலராகிய தபோதனர்கள் தங்கமயமாகப் பிரகாசி
க்குஞ் சிகரத்தில் நாம்விளங்குவதினால் திருச்சிற்றம்பலமென்றுஞ்
சொல்லுவார்கள் தேவர்களெப்போதும் பொற்றகட்டில் பஞ்சாட்சர
மந்திரமென்னுஞ் சிதம்பரசக்கரத்தை எழுதிப் பூசித்துவணங்கித்
தோத்திரஞ்செய்துகொண்டு வருவதினால் பூலோகத்திலிருக்கு மாநி
டர்கள் ஒப்பற்ற கனகசபையென்று சொல்லுவார்கள்—எ-று. (க0க)

ஆராதநாதபர சித்தானந்தத்துருவ மாநமக்குப், பேரானந்தந்தர
லா லானந்தசபையெனப்பேர் பெற்றதியார்க்கும், தேரானந்தின்மயமா
ய் விளங்கலாற்றிருச்சிற்றம் பலமென்றுள்ள, தோராழிநெடுமாலே ய
தனுண்மை விரித்தெளிதி னுரைக்கற்பாற்றோ.

இ-ள். எக்காலத்தினு மழிவில்லாத நாதபரசித்தானந்தமயமாகி
நமக்கு மிகுதியுஞ் சந்தோஷத்தைபுண்டாக்குவதினால் ஆனந்தசபை
யென்றும் பெயர்பெற்றது எவர்களுக்குங் கண்ணரினாற்காண வரிதாகி
ய செயலினாலும் ஞானமயமாய்ப் பிரகாசிப்பதினாலும் திருச்சிற்றம்ப
லமென்று பெயர்பெற்றுவிளங்கும் ஆதலால் சுதரிசனமென்னுஞ் சக்

திருச்சிற்றப்பலச்சருக்கம். உரையு

கரத்தையுடைய மாதவனே அதனுண்மையை எளிதாய்விரித்துச்சொல்லமுடியாது—எ-று. (க0உ)

மற்றுமுளதலங்களின்ங் கலைதங்கவெமக்குடைய வழுவந்தில்லை, நற்றலமீதினிதினுறைந் தெஞ்ஞான்றுமிகவிளக்க நண்ணாநிற்போஞ், சொற்றிடுமங்கவற்றிந்த விளக்கமில்லையாட்புருடத் தொல்லோனுள்ளப், பொற்றளவாரீசமீ தாதலால்யாவையினும் பொலிவுண்டாகும்.

இ-ள். மற்றும் பூலோகத்திலுள்ள தலங்களில் நமதுகலை தங்கி யிருக்க நாம் பரிபூரணகலையுடன் மகாருபங்கொண்டு நன்மைமிகுந்த சிதம்பரதலத்தில் மகிழ்வுடன் எப்போதும் பிரகாசம்பொருந்தியிருப்போம் அன்றியும் வேதங்களிற் றுதிக்கத்தக்க இக்கயிலாசத்திலும் அப்பிரகாசம் நமக்கில்லை அதேனென்றால் பிரமாண்டருபமாகிய விராட்புருடனுடைய தங்கநிறமாகிய இதயகமலமாதலால் எத்தலங்களினும் இச்சிதம்பரதலம் நமக்குப் பிரகாசத்தையும் நனிமகிழ்வையு முண்டாக்கும்—எ-று. (க0ங)

உரைக்குமதுரிச்சயமப் புண்டரீகபுரமுமத னுடேயிந்தத், தரைக்குண்மறைந்திலகுகடற் பொற்சிகரப்பொற்கிரியுஞ் சாற்றுகின்ற, வரைக்கரியபகிரண்ட ரண்டங்களிறுதிபெற மருவாராம், விரைக்கமலமலர்மருவு திருமார்பவழியாமல் விளங்குமன்றே.

இ-ள். சொல்லுகின்ற வந்த உண்மையாகிய புண்டரீகபுரமென்னுஞ் சிதம்பரதலமும் அதினைவிற் பூமிக்குள்மறைந்து பிரகாசிக்கும் பொன்னம்பலமென்னும் மூன்றுசிகரங்களையுடைய பொன்மலையு ம் சொல்லுவதற்கரிய அண்டபகிரண்டங்களும் அழியும்படி மகாபிர னையகாலங்கள் வந்தபோதும் வாசனைபொருந்திய செந்தாமரைமல ரிலிருக்கும் இலக்குமிதேவியை மார்பிலணிந்தமர்யவனே அழிவில்லாமல் நிலைமையாகவிருந்து விளங்கும்—எ-று. (க0ச)

செப்பரியநம்முருவப் பொற்பதிநம்மருளுருவஞ் சிதையாதென்று மப்பதியுமப்பதிசேர் பரமானந்தக்கூவற் கடுத்தமேல்பா, லொப்பரிய சிவகங்கைத் தென்பானின்றன்பாலிவ் வுமைகண்டேத்தெம், மெய்ப் பரமானந்தநட மங்கொருகாற்கண்டவோ வீடுசேர்வார்.

இ-ள். வேதாகமங்களிலுஞ் சொல்லுவதற்கரிதாகிய மகிமையை யுடைய கனகசபை நமது திருவுருவம் சிதம்பரதலமானது அதுக்கிரகசத்தியுருவம் ஆதலால் இவ்விரண்டும் எப்போதும் அழிவில்லாமலிருக்கும் பரமானந்த கூபதீர்த்தத்திற்கு மேற்பாலாகவும் ஒப்பற் றொளிகுஞ் சிவகங்காதீர்த்தத்திற்குத் தென்பாலாகவுந் திருச்சிற்றம்

உரையின் சிதம்பரபுராணம்

பலத்தில் இப் பார்வதிதேவி சிவகாமசுந்தரிருபமாய் அன்புடன் கண்டுதுதித்து மகிழ்வெய்தும் மெய்மையாகிய நமது பரமானந்த நாட்டியத்தை அங்ஙன மொருதரங்கண்டு தரிசனஞ்செய்தவர்கள் மோக்ஷமென்னு முத்திவிட்டடைப்பெறுவார்கள்—எ-று. (க0டு)

குடதிசையிற்கொடுமுடிப்பா லெமைக்கருதிக்கந்திருவர் குலவும் வாணே, ரடன்முனிவர்சித்தர்முத லிருப்பொனவருள்செய்தார் னருளா லண்டந், தொடர்புடையசராசரமாய்த் தொல்லுயிராய்ப்பல்லுயிர்க்கு ந் துணையாய்நாதம், படர்மறையாய்மறைமுடிவாய் முடியாதபராபர மாம் பரமானந்தன்.

இ-ள். திருச்சிற்றம்பலத்துக்கு மேற்றிசையிலிருக்கும் சிகரத் திற் கந்திருவர் பிரகாசம்பொருந்திய தேவகூட்டங்கள் காமாதி அந் தரங்க சத்துருக்களெவன்ற முனிவர்கள் சித்தர்கள்முதலிய தெய்வ த்தன்மை பெற்றவர்களெல்லாம் வாசமாயிருந்து திருச்சிற்றம்பலத் தில் நாம் ஆணந்தநடனஞ்செய்யும் விநோதத்தைத் தரிசனஞ்செய் துகொண்டு எப்போதுமிருப்பார்களென்று கருணாரசவிநோதத்திஊற் பிரமாண்டங்களிலுள்ள தாபரசங்கமங்களுமாய் அவைகளின் சீவரு பமாய் பிராணகோடிகளுக்குந் துணையாய்ச் சத்திருபமாகிய வேதங்க ளாய் வேதமுடிவாயும் ஒருகாலத்திலு மழிவில்லாத பராபரவஸ்துவா ய் விளங்கும் பரமானந்தன் திருமாலுக் குபதேசஞ்செய்தார்—எ-று.

ஆதிமறைத்திருவர்க்கா லருள்செய்தவுணர்கேளா வன்புமிக்கோன், மாதவனுமிறைவபரம் பரவமலபகவமிக வயங்கும்வெள்ளிப், பூதரகா தரமொழித்த புனிதசிதம்பரவென்று போற்றிசெய்ய, பாதமலர்த்து ணைபலகாரம் பணிந்தெழுந்துநேசமுடன் பகருகின்றான்.

இ-ள். ஆதியர்கிய வேதாகமங்களைமொழிந்த திருவாக்கினால் உ பதேசித்த வுரையைக்கேட்டு மாதவன் பக்திமிருந்து கர்த்தனே பரம் பரனே அமலனே பகவனே பிரகாசம்பொருந்திய வெள்ளிமலையிலிரு க்கும் லோகநாயகனே காமனையரித்தகண்ணனே புரிதனே சிதம்பர னே என்று ஆநேகதோத்திரங்கள்செய்து பரமசிவத்தினது பாதாவி ந்தங்களில் பலதரந் தெண்டனிட்டுமுந்து ஆசையுடன் விண்ணப் பஞ்செய்கிறார்—எ-று. (க0எ)

நின்னுடையகருணையினு னினக்குரியபதிதோறு நின்னையேத்தி, ம ன்னிமையுந்தனனிந்தப் புண்டரிகபுரத்திடைநான் மறைகள்சூழப், பொன்னவையினின்றி மானந்தத்தாண்டவம்மயான் போற்றிக்கண்டு, முன்னிமகிழ்ந்திதைஞ்சியுறந் துடுமாறென்சிந்தைமான் முயங்கிற்ற ன்மே.

திருச்சிற்றம்பலச்சுக்கம். உரையுள்

இ-ள். தேவரீருடைய அதுக்கிரகத்தினால் தாங்க ளெழுந்தருளியிருக்குந் தலங்கள்தோறும் நான் உம்மை பக்தியுடன் பூசைசெய்து நிலைமையாகவிருந்தேன் இந்தப் புண்டரீகபுரமாகிய சிதம்பரதலத்திலே வேதங்கள் சூழத்தக்கதாய்ப் பொன்னம்பலத்தில் நடனஞ்செய்யும் ஆனந்தத்தாண்டவத்தை நான் கண்களினும் தரிசனஞ்செய்துபணிந்தேத்தி மகிழ்வெய்தி எப்போது மிருக்கவேண்டுமென்று என்மனதில் ஆசைமிகுந்துலவுகின்றது—எ-று. (க0அ)

வான்வர்நாயகநினது திருவுள்ளத் தருளிலோன் மனிதர்வானோ, னையயாவரும்ந்தத் தலமிதையந்தன்னுலு மெண்ணமாட்டார், யானுனதுதிருவருளுக் குரியேனின் கருணையினுலெய்தற்கெய்தா, ஞானமணியம்பலத்தி னுடகங்கண்டிழைஞ்சநெறி நல்காயென்றான்.

இ-ள். தேவர்களுக்கெல்லாம் நாயகனே தேவரீருடைய திருவுளத் ததுக்கிரகம் பெறாமற்போயினால் மாநிடர்கள் தேவர்கள் மற்றும் ளவெவர்களும் அந்தச் சிதம்பரதலத்தை மனதினாலேயும் நினைக்கமாட்டார்கள் ஆகையினால் அடியேன் தேவரீரது பாதாரவிந்தங்களுக்கு உரித்தாகிய பக்தனென்று திருவுளத்தில் அருள்சுரந்து யாவர்க்குமரிய சின்மயமாய் நவரத்தினங்களினு லலங்காரம்பெற்ற பொன்னம்பலத்தில் ஆனந்தநடனஞ்செய்யும் விநோதத்தை அடியேன் தாமரைக்கண்ணெனென்னும் பெயர்ப்படைத்ததற்குப் பயனடையத்தக்கதாகக் கண்டு தரிசனஞ்செய்து பூசிக்கும் நன்மார்க்கத்தை அருள்செய்யவேண்டுமென்று மாதவன் பிரார்த்தனைசெய்தான்—எ-று. (க0க)

ஆயவுனாகேட்டருளி நெடுமாலேநமக்குரிய வன்பர்நம்மை, நேயமுடனினேந்துரிய நாமமுடனங்கதையே நிகழ்த்திக்கேட்டு, மாயைவினைப்பகைநூறி யானந்தக்கடன்முழ்கி வாழாரின்ற, தாயவறிவுடனிருப்ப ரொஞ்ஞான்றுமாசையிடைத் தொடர்புகொள்ளார்.

இ-ள். இவ்வகையாய் மாதவன் வாங்கேட்டதற்குக் கருணைகொண்டு மாயவனே நமக்கு விருப்பமாகிய பக்தர்கள் நம்மை அந்தரங்கபக்தியுடன் தியானஞ்செய்து சிவநாமங்களையும் மகிமையையும் பெரியோர்களாற்சொல்லக்கேட்டு மாயாசம்பந்தமான சத்துருக்களைத்தொலைத்து ஆனந்தக்கடலுண்முழ்கி வாழ்ந்து பரிசுத்தஞானத்துடனே எப்போதுமிருப்பார்கள் மாயாசம்பந்தமென்னும் பாசக்கடலுட்சேரார்கள்—எ-று. (க0க)

உரியரொமக்கவர்தம்மி லுயர்ந்தோர்களொத்தோர்வே றுரைக்கவுண்டோ, வரியதிதுவெனவவருக் கெஞ்ஞாறும்யாதுமிலே யளவில்லாத?

உரையு சிதம்பரபுரணம்.

விரிவுறுமுப்புவனக்து மில்லாதபொருளேனும் விரும்புவாரோம், பெ
ரிதுமகிழ்ந்தருளுவதே யெம்முடையநன்னியமம் பேசங்காலே.

இ-ள். நமக்கு விருப்பமாகிய வத்தலவாசிகளிலும் உயர்வான்
வர்களும் சமான்மானவர்களும் வேறே சொல்லுவதற்கில்லை அவர்க
ளுக் கெப்போதும் கிடைப்பதற்கரிதாகிய பொருள்க னொன்றுமில்லை
ஆளவுக்கெட்டாத விரிவாகிய முன்றுபுவனங்களிலும் இல்லாதகாரிய
ங்களை யவர்கள் இச்சித்தாலும் அக்காரியத்தை மிகச்சந்தோஷத்துட
னே உண்டாக்கிக்கொடுப்பதே எமக்குரிய நன்னிதியென்றுசொல்லப்
படும்—எ-று. (ககக)

புரந்தாருமெமக்குரிய வன்பருக்குளுத்தமனீ போற்றிக்கேட்ட,
வரந்தாழ்வொன் றறத்தந்தோ மாதவர்வானவர்முதலோர் மயக்குமா
மாயை, புரந்தாழ்வக்கிரியிற் பச்சிமப்பொற்சிகரத்தி லுறையின்றார்க
ள், பரந்தாமவங்கவர்தம் முடனிறைஞ்சிமன்றினடம் பார்த்துவாழ்
வாய்.

இ-ள். நாம் தடுத்தாட்கொண்டு இரட்சிக்க விருப்பமுற்ற பக்த
ர்களுக்குள் மேன்மைபாகிய நீவணங்கி வாழ்த்திக்கேட்டவரத்தை ஒ
ருகுறைவுமின்றிக் கொடுக்கீதாம் அதலான் மகாதபோதனர்களுையும்
தேவர்களையும் மற்ற யாவர்களையுமயங்கச்செய்ய மகாமாயையின் வலி
மைகுறைய அத் தங்கமலைக்கு மேற்றிசையிலிருக்குந் கனகமயக்கொ
டுமுடியில் முனிவர்களுந் தேவர்களும் ஞானசொரூபம் படைத்திருக்
கின்றார்கள் பரந்தாமனே நீ அங்கு அவர்களுடனேகூடித் திருச்சிற்ற
ம்பலத்தில் ஆனந்தநடனத்தைத் தரிசனஞ் செய்துகொண்டு வாழ்வா
யென்று பரமசிவனதுக்கிரகித்தார்—எ-று. (ககஉ)

வடிவவடிவறுதியிலா விற்பவுருவாயிலக வாழ்க்கையென்றோ, நெ
டியநமதுண்மைதனை நினைந்துநினைந்தனவரத நிறையானந்தப், படிவ
மணியம்பலத்துட் பரமானந்தப்பரவை படிந்துமுற்றி, யடிமுடிவுகா
னாத வானந்தத்தாண்டவரின் ருடாரின்றோம்.

இ-ள். மாயாசம்பந்தமான தேகமாகி முடிவில்லாத பிரபஞ்சவா
ழ்க்கையுட் பருவதென்கொல் ஆனேனாராமல் பெரிதாகிய நமதுண்
மையென்னும் இரகசியப்பொருளை இடைவிடாமற் றியானஞ்செய்து
கொண்டிருக்க எப்போதும் பரிபூரணானந்தமயமே திருவுருக்கொண்
ட இரத்தினத்தினொளிபோன்ற ஞானசபையிலே பரமானந்தக்கடலு
ள்தோய்ந்து ஆசியந்தங்காண வரிதாகிய பரமானந்தநடன மெப்போ
துஞ் செய்துகொண்டிருக்கின்றோம்—எ-று. (ககங)

திருச்சிற்றம்பலச்சுக்கம். உராய்க்

எல்லையிலானந்தநட மின்புறக்கண்டுருகியினி திருத்தியந்தத், தில்
லைநகரிடத்துறைவோர் மனஞ்சுலங்கடிவினைக டயநோய்க், எல்லன்மி
கவருமச்ச மன்னவராலிகலக மரிகள்கோழல், வல்லபுலியாதிபல வ.
ருபவங்கண்மருவினாகீ மாற்றுவாயால்.

இ-ள். முடிவில்லா வானந்தநடனத்தை மகிழ்வோடு தரிசனஞ்
செய்து மனமுருகி எப்போதுஞ் சிதம்பரத்தில் சுகமாயிருந்துகொ
ண்டு அத் தலவாசிகளின் மனக்கவலையையும் பொல்லாங்காகிய பாவ
வினைகளையும் தீராதவியாதிகளையும் மிகு துன்பங்களுக்கிடமாய்வரும்.
பஞ்சகாலங்களையும் அரசர்களால்வருங் கலகங்களையுஞ் சத்துருக்கள்
பயங்களையும் கொடிய சிங்கம் புலி கரடிமுதலிய மிருகங்களால்வரும்.
பயங்களையும்கண்டித்து அன்னவரை இரட்சித்துவருவாய்—எ-று. ()

கண்டிகைநீறணிந்துநம் தியல்பாடியெம்மையே கருதியேற்ற, தொ
ண்டுபுரிதொண்டருக்கோ ரிடைபூறுண்டானாலுந் தூயநேயங், கொ
ண்டதனையொழித்தந்தத் தலம்புரக்குமியல்புனக்குக் கொடுத்தோமெ
ன்றா, னண்டமெலாமுன்னாளி னுன்னவனேபுரந்தளிக்க வருளுமண்
னல்.

இ-ள். விபூதி உருத்திராக்கமணிந்து நம்முடையமகிமைமையத்
தோத்திரங்கள்செய்து நம்மை மனதில் தியானித்துப்புகழும் அடுமை
த்திறமுண்டாகிய சிவபக்தர்களுக்குள் ஒரு இடர்கள்வந்தால் மிகுதி
யும் விருப்பத்துடன் அவர்கள் துன்பத்தைத்தீர்த்து அத்தலத்தை இ
ரட்சிக்கச்சொல்லிக் கட்டினையிட்டார் அண்டாண்டங்களையெல்லா மு
ந்நாளிற்படைத்தளித்த கிருபாநிதியாகிய சிவபெருமான்—எ-று. ()

கலிவிருத்தம்.

அளவைக் கரியா னருள்செய் திடமால்
வளரற் பொரும வலம்வந் துளமேன்
முளரிப் பதம்வைத் தெதிர்பன் முறைவெம்
பளகற் றிடுமாறு பணிந்து தொழா.

இ-ள். வேதாகமசாத்திரங்களினாலு மளவிடப்படாத பரமசிவ
ன் தனக்கு அதிகாரங்கொடுத்தவுடனே மாதவன் மிகுதியுமானந்தித்
தெதிரின்று அநேகதோத்திரமும் பக்தியும்பெருக உயர்வாகிய கயி
லாசகிரியை மூன்றுதரம் பிரதட்சணஞ்செய்து பரமசிவனது பாதா
விர்தங்களைத் தன் னிதயகமலத்திலிருத்தி யெதிரின்று சந்தோஷத்
துடன் அனந்ததெண்டனிட்டு வணங்கினான்—எ-று. (ககங்)

விழியிற் பொழிநீர் வியன்மார் பகலம்

வழியப் புளகம் மருவச் செயலு

மழியக் களிவந் தடையத் தளர்நா

மொழிபெற் றருள்கூர் மொழியான் மொழிவான்.

இ-ள். கண்களிலே ஆனந்தரசம்பெருகி விசாலம்பொருந்திய
மார்பிடமாய்வழிந்தோட மயிர்க்குச்செறிந்து நடைகள் தடுமாறிச் சந்
தோஷமிருதியினால் நாவ்குழறிக்கொண்டு மாதவன் பக்தியோடு மொ
ருவசனஞ் சொல்லத்தொடங்கினான்—எ-று. (கக௯)

முன்னே புவனம் முழுதும் புரவென்.

றுன்னே ரருளா லுரைசெய் னுலமந்

றன்னே ரவைகுழ் தலனுங் குலவும்.

பொன்னே ரனையாய் புரவென் நனையால்.

இ-ள். முந்நாளில் உலகங்களை யெல்லாபிரட்டிக்க ஆதிகாரங்க
ளைக்கொடுத்த தேவரீர் என்னிடத்தில் மிருதியுங்கிருபையைத்து புவ
னத்தின்கண் தனக்குத்தானே ஒப்புவமையான ஞானசபையைச் சூழ்
ந்திருக்குஞ் சிதம்பரபுரத்தையும் இரட்டிக்கச் சொல்லி பரகாசம்பொ
ருந்திய தங்கநிறம்போன்ற திருமேனியி னமுநிலையுடைய தேவரீர்
மேன்மையான வதிகாரத்தை, யருட்செய்துமொன்று முழுந்தன் ஆனந்
தமுற்றான்—எ-று. (கக௯)

மலையஞ் சிகரத் தொளிர்மன் றிடைபுன்

னிலயந் தனிகண் டடிகின் றனலித்

தலமெண் ணருமத் தலனங்க தெலா

மலைவொன் றறவென் கருள்செய் தனையால்.

இ-ள். சிதம்பரத்தின் நடுபுறியில் மறைந்நிருக்கும் தங்கமலையி
ன் சிகரங்களும் அதனினிற் பிரகாசிக்ளும் ஞானசபையில் தேவரீர்
ஞானனங்க நடினஞ்செய்யும் விநோதத்தை அடியேன் தரிசனஞ்
செய்யும்விதமும் தாங்க ளொவ்வொருகாரணங்களினால் ஒவ்வொருப
க்கர்களுக்கும் சேவைதந்த ஆநகதலங்களின் மலியாதிசயங்களையுஞ்
சந்தேகந்தீர அடியேனுக்குத் திருவுளம்பற்றினீர்மொன்று நீலமேனிய
ன் விண்ணப்பஞ்செய்தான்—எ-று. (கக௯)

உன்போல வெனக் குடையா ரொவரோ

வென்போல னெனக் கிரியா ரொவரோ

துன்போட விளங்கிய தொண்டரு ணின்

னன்போ லையொடு ன் னிலடைந்தவர் யார்.

இ-ள். நின்னென்போல வெனக்கு வேற நாபகனுண்டோ என்
னென்போலும் தேவரீருக்கு விருப்பமான பக்தனுண்டோ துயணைப்

திருச்சிற்றம்பலச்சுருக்கம். ௨௨௧

போக்கி விளங்கச்செய்த நின்னடியவர்க்குள் அன்பும் ஆனந்தமுங்
என்போல் தேவரீரதுக்கிரகம்பெற்றவர்கள் வேறேயில்லையென்று அச்சு
தன் ஆச்சரியமடைந்தான்—எ-று. (௧௨௦)

என்னு வுரையா விருளாய் வெளியாய்
முன்னாய் நடுவாய் முடிவா யடியா
ருன்னு வுணர்வா முடையா னியல்பா
நன்னு மநவிற் றநயந் தனனால்.

இ-ள். இவ்விதமாய் அடியேன் நாவினுற்சொல்லும் வசனமாய்
இருளாய் வெளியாய் ஆகியாய் நடுவாய் அனந்தமாய் சிவயோகிகளின
து நினேவினாலறியத்தக்க ஞானமயமாய் கர்த்தனாகிய தேவரீருடைய
அதுக்கிரகத்தினால் தம்முடைய மகிமைபெற்றுத் துதிக்க விரும்பினேனெ
ன்று நாராயணன் முகிழ்வடைந்தான்—எ-று. (௧௨௧)

வேதா திபர்தந் தேவே சரண
மூவா மலையாண் முதல்வா சரண
மேவா தவர்பான் மேவாய் சரணம்
பூவா னியுமும் புனிதா சரணம்.

இ-ள். தேவாதிதேவர்களுக்கெல்லாந் தேவனேசரணம் திரிமூர்
த்திஸ்வரூபமாயும் பர்வதராஜகுமாரியாகிய சிவகாமசுவுந்தரியின் நா
யகனே சரணம் அன்பில்லாதவர்களிடத் தணுகாதவனே சரணம் மன்
மதனே நெற்றிக்கண்ணாலெரித்த விமலனேசரணஞ்சரணம்—எ-று. (1)

கருவே யுலகின் கண்ணே சரண
மருவே யுருவே யறிவா ரறிவின்
மருவே சடைமேன் மதியா யிமையோர்
திருவே மறையின் மெளிலே சரணம்.

இ-ள். உலகங்கள் தோன்றும் இடமாகியவனே சரணம் அவ்வுல
கங்களுக்கு நேத்திரமானவனே சரணம் நிட்களமானவனே சரணம்
சுகளரூபனே சரணம் பக்தியுடனேதியானிக்குஞ் சிவயோகிகள் நினே
வினிற்றைந்தவனே சரணம் சடாமகுடத்திற் சந்திரனே யுணர்ந்தவனே
சரணம் தேவர்கள் செல்வனே சரணம் அழகிய வேதத்தின்மெளிலே
சரணம் சரணம்—எ-று. (௧௨௩)

எந்தாய் புரமுன் மெரிசெய் தருளத்
தந்தாய் சரணந் தலைவா சரண
நந்தா பரமா னந்தா சரணஞ்
சிந்தா மணியே சிவனே சரணம்.

இ-ள். என் தந்தையே முன்னர் திரிபுரங்களை எரித்து எம்மை இரட்சித்தவனே சரணம் எங்கனாயகனே சரணம் ஒருகாலத்தினும் பிவில்லாத ஆனந்தமயனே சரணம் அடியார்கள் வேண்டிய வரங்க ளைக்கொடுக்குந் தெய்வமணியே சரணம் பரமசிவனே சரணஞ் சர ணம்—எ-று. (கஉச)

அத்தா வணைவர்க் குமகிழந் தருள்கூர்
சித்தா சரணஞ் சிவசம் புவெனு
முத்தா சசணம் முதல்வா சரணம்
வித்தாய் விளைவாய் விரிவாய் சரணம்.

இ-ள். அத்தனே சகலமானவர்களுக்குஞ் சந்தோஷித்து அந் துக்கிரகஞ்செய்யு மனதையுடையவனே சரணம் சிவசம்புவென்னும் பெயரையுடைய முத்திக்குநாயகனே சரணம் ஆதிகாரனே சரண ம் விதையாயும் அவ்விதையின் பலனாயும் உலகத்தில் நிறைந்தவனே சரணஞ் சரணம்—எ-று. (கஉரு)

புகலற் றுணர்வொழ் பொதுவென் றுணர்சிற்,
ககனத் துறைமா ககனச் சுடரா,
மிகலற் றுடத் திறைவா சரண,
நிகரற் றிலகு நிமலா சரணம்.

இ-ள். வாக்குக்கெட்டாது சிவயோகத்தினு, லறியத்தக்கதாகிய பொன்னம்பலமென்னுஞ் ஞானகாசத்தின் மகாதகராகாச பரஞ்சோ தியாய் விளங்கி மாறுபாடில்லாத ஞானனந்த நடனஞ்செய்யும் கர்த்த னே சரணம் ஒப்புமை யில்லாமற் பிரகாசிக்கும் விமலனே சரணஞ் சரணம்—எ-று. (கஉசு)

ஆரூர் சடையா யமலா சரண
மீரூய் முதலா யெளிதா யரிதாய்,
வேரூ யுடனாய் விரிவாய் சரணந்
தேரூ வுணர்வார் செயலே சரணம்.

இ-ள். கங்கையையணிந்த வேணியையுடைய நிர்மலனே சரண ம் ஆந்தமாய் ஆதியாய் எளிதாய் அருமையாய் வேற்றுமையாகிக் கடி யிருப்பதாய் நிறைந்தவனே சரணம் தெளிந்த வுள்ளமுடையவர்கள் நிவிற்பொருந்துஞ் செயலையுடையவனே சரணஞ் சரணம்—எ-று. (கஉசு)

சூரவா பழையாய் சூழகா சரணம்
பூரவா தியுர்தம் படிதே சரண

திருச்சிற்றம்பலச்சுருக்கம். உஉங

மரா பரண வடியே னேயுநீ

புரவா யடியென் றனைமுன் புகழா.

இ-ள். குருவே புராதன குழகா சரணம் புறச்சமயவாதியர்களுக் கு ஒளிப்பானவனே சரணம் நாகாபரணனே அடிமையான வென் னையும் நீ இரட்சியும் இரட்சியுமென்று சந்நிதானத்தினின்று நாராய ணின் தோத்திரங்கள் செய்தான்—எ-று. (கஉஅ)

என்றின்ன் பன்னி யின்றஞ்சுதலுந்
துன்றுஞ்சுடர் மன்றுறு தூயநடஞ்
சென்றன்பொடு காணுதி சேர்தியைஞ்
வன்றன்புறு மாறருள் செய்தனனால்.

இ-ள். இவ்வகையாய் மாதவன் துதித்துப்பணிந்தவுடன் பாஞ் சோதி சொருபமாய் திருச்சிற்றம்பலத்திலே ஞானானந்த நடனஞ் செய்யும் விநோதத்தை நீபோய் அங்கு தரிசனஞ்செய்துகொண்டு இருவென்று பரமசிவன் மாயவனுக்கு மிகவுமன்போடு கட்டளையிட் டருளிஞர்—எ-று. (கஉக)

விடையா னருளால் விடைபெற் றவரைப்
புடையா யறவேரீர் புத்தேளிர் நலம்
படையா வரவந் தணிபைந் துளவத்
தொடையா னெழினன் னெறிதுன் னினனால்.

இ-ள். நந்திவாகனான பரமசிவன் அதுக்கிரகத்தினால் உத்தர ம்பெற்று கயிலாசகிரியைச் சூழ்ந்திருக்கும் புண்ணியஸ்வரூபமானவர் களிபத்தும் தேவர்களிடத்தும் நன்மைபெற விடைபெற்றுக்கொண்டு அனந்தசயனான துளவமாலையணிந்த திருமால் அழகிய சிதம்பரத் துமார்க்கமாய் கருடவாகனத்தின் மீதேறிச்சென்றான்—எ-று. (கஉ௦)

தனதன் பொடுநற் றலமுந் நதியும்
வனமுங் கிரியும் மகிழ்வா லொருவிக்
கனகந் திகழ்மன் றுறுகண் ணகர்வா
யனகம் பெறுமா றனைகின் றனனால்.

இ-ள். சிவபக்தியுடன் நன்மையைத்தரும் புண்ணிய தலங்களை யும் நதிகளையும் தீர்த்தங்களையும் வனங்களையும் மகிழ்வோடு தரிசன ன்செய்து நீங்கித் தங்கமயமான திருச்சிற்றம்பலம் பொருந்திய சித ம்பரபுரத்தெல்லையில் புண்ணியஸ்வரூபான மாயவன் வந்துசேர்ந் தான்—எ-று. (கஉ௧)

அடிநாடியவா னமரா திபரு

முடியா மறைதேர் முனிவோர் கிளையுங்

கடியார் துளவத் தொடைசேர் கலுழக்

கொடியான் வரவந் தெதுர்கொ டனரால்.

இ-ள். ஆனந்த நடனஞ்செய்யும் பாதாவிந்தங்களைத் தரிசன் னுஞ்செய்துகொண்டு தலவாசமாயிருக்கும், தேவர்களுக் கதிபர்களும் வேதாகமங்கள் யாவுமுணர்ந்த முநிவர்கூட்டங்களும் வாசனைபொருந் திய, துளவமாலையணிந்த கருடத்துவசனாகிய நாராயணன் வருகிறபோ து எதுர்கொண்டு வந்தார்கள்—எ-று. (காஉ)

* பலரும் புடையிற் பயிலச் செயலா

லிலகன் றுயிரொன் றுயிருக் குயிரீர்

சூலவும் பொதுதின் னுகுனித் திடுமென்

றிலகும் பதியெல் லையிறைஞ் சினனாள்.

இ-ள். தேவர்கள் முநிவர்கள் முதலியபாவரும் பக்கத்தியிற் சூழ் ந்துவரச் சுகமாக உலகவிவகாரங்களை நடத்தினவக்குஞ் ஜீவகோடி களின் பிராணனுக்குப் பிராணரூபமாய் நின் றுலவச்செய்யு ஆத்தம நாயக னின்றானந்த நடனஞ்செய்யுந் திருச்சிற்றம்பலம் விளங்குஞ் சி தம்பரதலத்தெல்லையைத் தரிசனஞ்செய்தவுடனே வாகனம்விட்டிறங் கிக் கோவிந்தன் தெண்டனிட்டுநின்று தோத்திரஞ்செய்தான்—எ-று.

சீலத் தவர்கூழ் சிவகங் கைபடிந்

தாலத் தருநீ மூலமர்ந் துறையு

மூலப் பதிமுன் னவன்முன் னார்மகிழ்ந்

தேலப் பணிவுந் தொழிலோ டகலா.

இ-ள். சிவபூசைசெய்யும் அடியார்கணிறைந்த சிவகங்காதீர்த்த த்தின்மூழ்கி ஆலமர்த்து நீழலிலெழுந்தருளியிருக்கும் மூலஸ்தான சிவலிங்கத்தைப்பணிந்து தோத்திரஞ்செய்து வலமார்கவந்து அழகி ய திருச்சிற்றம்பலத்திற்கெதிராகத் திருமால்வந்தான்—எ-று. (காஉச)

மண்டா வியாமான் மறைமா முடிவொன்

றுண்டா மெனவோ தியவோ ரொளிவா

னண்டா திபர்கு முவைவின் றிலகக்

கண்டா னெதுர்கண்கள் களித்தனனாள்.

இ-ள். மகாமகிமைபெற்ற வேதமுடிவாகிய ஓர் பொருளுண்டு ன்று சுருதிகளிற்சொல்லாநின்ற பாஞ்சோதி பூமியில் சிதாகாசரூப மாகப் பிரகாசிக்கின்ற திருச்சிற்றம்பல நாயகனைச் சூரர்கூட்டத்துட

திருச்சிற்றம்பலச்சுருக்கம், ௨௨௫

னே மாதவன் எதிராகக்கண்டு யாம் கண்களைப் படைத்தவைகளுக்கு
ப் பலன் இன்றுகிடைத்ததென்று மகிழ்ந்தான்—எ-று. (கந௫)

கண்டா னருளின் கடன்மா நடமுட்
கொண்டான் மனமும் விழியுங் குளிரத்
தண்டா வருளே தலைவா நிலைகூ
ரண்டா திபவென் மெதிர்நின் றறையா.

இ-ள். கருணைமுத்திரத்தினுடைய ஆனந்தநடனத்தை தரிசு
னஞ்செய்து மனதிலேதியானித்துக் கண்களுங் கருத்துமகிழ அம்ப
லவாணமூர்த்தியை பக்தர்களுக்கு வேண்டியவரங்களைத் தடையின்றி
கருணைசெய்யும்நாயகனே ஆதியந்தமில்லா மகாதேவனே என்று தோ
த்திரஞ்செய்தான்—எ-று. (கந௬)

அன்பா லுருகா வவசம் பெருகா
வென்பா லருணல் கிளையென்று தொழா
முன்பா ரிமையோர் முனிவோ ருடன்மா
மென்பா லெதிர்நின்று திளைத்தத னால்.

இ-ள். பக்திரசத்தினால் மனங்கரைந்து ஆனந்த பாவசமிருந்து
அடியேனிடத்திற் கருணைசெய்தோயென்று துதித்துவணங்கி முன்
தரிசனஞ்செய்த தேவர்கள் தபசிகளுடனே சபைக்கெதிராகத் தென்
றிசையில்நின்று கேசவன் மகிழ்வடைந்தான்—எ-று. (கந௭)

கலையா லுறைவண் கதிர்கு மூலகி
னிலையா யுயரம் பலநீள் பதிவா
யுலையா தொளிர்தன் னுருவா லுறைவ
னலையாழி விடா தமர்மா யவனே.

இ-ள். திருப்பாற்கடலி லெப்போதுஞ் சயனித்திருக்கும் மாத
வன்வந்து சாத்திரங்களாலு மறிவதற்கரிதாகிய சூரியன் பிரகாசிக்கின்
றமண்டலத்தில் நித்தியமான திருச்சிற்றம்பலம்விளங்கும் விசாலமாகி
ய சிதம்பரதலத்தில் அழிவில்லாமற் பிரகாசமாய்த் தில்லை கோவிந்
தராஜனெனப் பெயர்பெற்று அமரர்கூட்டத்துடன் வாசமாயிருந்
தான்—எ-று. (கந௮)

இதுமுன் னொருவர்க் குமிசைத் திலநின்
முதிரன் பதுகண்டு மொழிந் தனமா
லதிகந் திகழ்வே தமளப் பிலவுட்
பொதிகின் றதருட் பெருகும் பொருளே.

இ-ள். சயிமினியே இத் திருச்சிற்றம்பலத்தின் இரகசியப்பொருளை முன்னொருவருக்குஞ் சொன்னதில்லை உன்னுடையபக்தியைப் பார்த்து உனக்குச்சொன்னோம் அவற்றின்மகிமை யேதென்றால் உத்தமமாய்விளங்கும் ஆனந்தவேதங்களின் முடிவில் ஆமர்ந்திருக்குங்கருணாநிறைந்த ப்ராபரவஸ்துவின் உண்மையாய்விளங்கும்—எ-று.()

ஐயஞ் சிறிதில்லை யறைந்தன வுட்
கையிங் கதுவே கதியெய்த மகிழ்ந்
துய்யும் பொழுதென்ன வுரைத்தன னான்
மொய்யன் பருள்கூர் முனிபுங் கவனே.

இ-ள். நாம்சொன்ன சிதம்பர ரகசியப்பொருளில் எவ்வளவே னுஞ் சந்தேகமில்லை ஆகையினால் மோட்ச கைவல்யமாகும்பொருட் டிச் சயிமினியே நீ இப்போதே சிதம்பரதலத்துக்குப்போய்க் கடைத்தேறென்று நிறைந்த சிவபக்திமிகுந்த வேதவியாசர் திருவாய்மலர்ந்தாரொன்று சூதபுராணிகர் நயிமிசாரண்ணியத்திலே சவுனகாதிமுநிவர் களுக்குரைத்தார்—எ-று. (கச0)

திருச்சிற்றம்பலச்சருக்க முற்றும்.

பாயிரம் உட்படச் சருக்கம் எட்டுக்குத் திருவிருத்தம் - கூகூரு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது

ச ம ர தி ச் ச ரு க் க ம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மாவுலாவியமார்ப் எனகமகிழத்திகழ்கயிலை மலையிருந்து, தேவர்தேவருள்செய்த திருச்சிற்றம்பலத்துண்மை செப்பவென்றால், யாவரோ வல்லரதி லறிந்தவாதொருத்துமொழிந் தப்பால்வேத, மேவுநாவியாதனட நினேந்துபரவசமடைந்த வியப்புஞ்சொல்வாம்.

இ-ள். இலக்குமிதேவியை மார்பில்விளங்கத் தரித்திருக்கும் நாராயணன் மனஞ் சந்தோஷிக்கப் பிரகாசம்பொருந்திய கயிலாசமலை

யிலெழுந்தருளியிருக்கும் பரமசிவன் நிர்வாகம்பற்றிய திருச்சிற்றம் பலத்தின் மகிமாதிசயத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்றால் எவர்களாலு ன் சொல்லவரிது. ஆகையினால் யாம் அறிந்தமட்டுஞ் சுருக்கமாகச் சொன்னோம் என்று வேதங்களைப்பகுத்துச்சொல்லீய். திருநாவினையு டைய வியாசமகாமுனிவன் பரமசிவனுடைய ஆனந்தநடனத்தைத் தி யானஞ்செய்து பாவசமடைந்த அதிசயத்தைச் சொல்லுகிறோமென் று சூதபுராணிகர் நயிமிசாரண்ணியத்தில் சவுனகாதிமுனிவர்களுக்கு ாத்தார்—எ-று. (க)

இன்னவகையிமினிமா முனிவனுக்கங்கருள்புரியு மிந்துவேணி, முன்னவனதருளுடைய பராசரன்மாதவமனைய முனிவர்கோமான், ந ன்னிகரம்புண்டரிக புரப்பெருமைநினைந்துள்ளந் தன்முயாநிற்கு, ந ன்னெடுநேயந்தன்ன லாராணமீக்கொள்ள நவிற்றுகின்றான்.

இ-ள். இவ்விதமாகச் சயிமினிபகவானுக்கு அநுக்கிரகஞ்செய் த சந்திரனைச் சடாமகுடத்திலணிந்த முதல்வனாகிய பரமசிவன் அரு ள்பெற்ற பராசருடைய தபோபலமே ஓர் பிள்ளையாய்ப்பிறந்த வியாச மகாமுனிவர் தனக்கொப்பில்லாத புண்டரீகபுரமாகிய சிதம்பரதலத்தி ன் மகாமகிமையைநினைந்து மனதினிழைந்தநன்மையுடனே நெடுங்கா தல்பெருகி யடங்காமற்பொங்கிச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (உ)

அற்புதமற்புதமந்தோ வந்தோவென் சொல்கேனில் வகிலத்துள் ளோர், விற்பொலியும்விளக்கதனைக் கைப்பிடித்தாழ்குவலிலே வீழ்வ ரானும், சொற்பொலியஞ்சுருதிசிவா கமப்புராணங்கண்டுந் துதிக்கக் கேட்டும், பொற்பொதுவி னியல்பறியா மூடரவர் விலங்கினத்தைப் போல்வரன்றே.

இ-ள். அதிசயம் அதிசயம் ஐயையோ இவ்வதிசயத்தை யென் னென்று சொல்லப்போகின்றேன். இப் பூமண்டலத்திலிருப்பவர்கள் பிரகாசம்பொருந்திய விளக்கைக் கையிற்பிடித்துக்கொண்டு ஆழந்தசி ணற்றில் வீழ்வார்களேயாகில் மகாவாக்கியங்கள்நிறைந்த வேதாகமபு ராணங்கள் சிதம்பர ரகசியப்பொருளைத் தரிசனஞ்செய்வதையும் வி ளக்கமாகத் தோத்திரஞ்செய்வதையும் பெரியோர்கள்சொல்லக் காதி னாகேட்டும் பொன்னம்பலத்தினது பெருமையைத் தெரிந்துகொள் ளாத மூடரானவர்கள் மிருகஜாதிகளுக் கொப்பாவார்கள்—எ-று. (ங)

மரங்கரஞ்சுகரனாமலி யொட்டகமாதியகண்டு மண்ணோர்தில்லைப், பரங்கருணையுருவாகிச் சிற்பரானந்தநடம் பயிலாநின்ற, புரங்கதியின் பொருட்டாக நினைந்தடைந்துகேட்டுருகாப் புண்மைகண்டிங், கிரங்கி டிமென் னுள் மிந்த மாணிடர்களெவ்வண்ண முய்வொன்றே.

உஉஅ சிதம்பரபுரணம்.

இ-ள். மரங்கள், கழுதைகள், பன்றிகள், நாய்கள், ஒட்டகங்கள் முதலியன்களைப்பார்த்து என்மனதில் துயர்கொள்ளவில்லை பரமசிவம் அருளுருவாகி ஞானமயமாய் மேலான ஆனந்தநடனஞ் செய்து கொண்டிருக்குஞ் சிதம்பரதலத்தை உலகத்தார் மோட்சமடையும் பொருட்டுத் தியானித்தும் வந்து தரிசனஞ்செய்தும் மகிமையைக் கேட்டும் மனதுருகாத விவேகமற்ற மாநிடரைப்பார்த்து ஐந்தறிவுடைய நரஜன்மம்படைத்தும் வீணாகின்றார்க ளிவர்க ளெந்தவிதங் கடைத்தேறப்போகின்றார்களென்று என்மனங் குழைகின்றது—எ-று. (ச)

சாத்திரமெண்ணிலபயில்வர் மகங்களளவிலபுரிவர் தவங்கள்செய்வர், தீர்த்தமவையடைந்துகுடைந் திடுவர்களிந்நெறிதவமுச் செய்கை ஆண்டு, நேத்திரமூன்றுடையபிரான் பொன்னுவுமன்றாட நீங்காதோங்கு, மாத்தலனிற் பெருமையறி யாசவர்க ளஞ்ஞானம் வரம்புண்டாமோ.

இ-ள். அநேக சாத்திரங்களைப்படிப்பார்கள் எண்ணிறந்த யாசாதிகள்செய்வார்கள், தவங்களைச்செய்வார்கள், தீர்த்தயாத்திரங்கள் செய்து சுகலதீர்த்தங்களினு முழ்குவார்கள், இவ்வகையாகிய நன்னடைக ளனந்தமிருந்தாலும் மூன்றுகண்களையுடைய பரமசிவன் தங்கமும் விரும்பிப்புகழ்கின்ற பொன்னம்பலத்திலே ஆனந்தநடன மெப்போதுஞ்செய்யு மகாமகிமையைப்பெற்ற சிதம்பரதலத்தின் மேன்மையை அறியாதவர்களுடைய அஞ்ஞானத்திற்கு அளவுண்டோவென்று வாதநாயணர் மனதிளகினார்—எ-று. (ரு)

பசையகன்றநெஞ்சராய் வஞ்சராய்ப்படிநராய்ப் படுத்துநாயின், நசையருந்தித்திரிவேர்க ளளவாகப்பொற்பொதுவிற் றயங்காநின்ற, விசைபுரிந்தநிலயத்தாள் கண்டனமோஸ்விடுறுதன் மேயயேய்ந்தோ, திசையடைந்தவகலிடத்தோ நீதறியாரிதற்கினியாஞ் செய்வதென்றே.

இ-ள். இரக்கமற்ற மனமுடையவர்களாய் வஞ்சனையாளராய் ஜீவவதைசெய்து நாயின் மாமிசமுதலானவைகளைத்தின்று திரியு மகாபாவிகளாயினும் தங்கமயமான திருச்சிற்றம்பலத்தில் நிலைமையாய்நின்று விசையுட னானந்தநடனஞ்செய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தியினது பாதாநவிந்தங்களைத் தரிசிப்பார்களாயின் மோட்சமெய்துவார்கள் இவ்வகை யறியாதவர்களுடைய தீவினைத்தொடர்ச்சிக்கு இனி யானென்ன செய்யப்போகின்றேனென்று சிந்தைமெலிந்தார்—எ-று. (சு)

குழுவுடையகடவுளர்கோன் புடவிமுதலுதவுமலர்க் கோயில்கொண்டோன், நழுவுதிருமறுமார்ப ளிவர்கெல்வந்தனிற்சிறிதுஞ் சாராதுள்ளம், வழுக்கபுரிபோர்த்தாடு மன்னுடையான்றில்லையிற்புன் மல

த்திற்றேன்றும், புழுவுறுமப்பெருஞ்செல்வம் பேராசைப்பெருவெள்
ளம்புலராதன்றே.

இ-ள். முப்பத்துமுகக்கோடி தேவர்களுக் கதிபதியான தேவேந்.
திரன் பூமிமுதற் சகலமும்படைத்த கமலாசனஞ்ஞான பிரமதேவன் இ.
லக்குமிதேவியை மார்பிற் குடியாய்வைத்திருக்குங் கேசவன்முதலிய
வர்கள் வாழ்மிடத்தில் என்மன தெவ்வளவேனுஞ்செல்லாது மற்றெ.
ங்ஙனஞ் செல்லுமெனில் கரியுரிபோர்த்து நடனஞ்செய்யுங் கனகச.
பாபதிவாழ்ஞ் சிதம்பரதலத்தில் உற்பவிக்கப் பாக்கியத்தைப்படை.
த்த ஜீவராசிகளுக்குள்ளாக ஈனமான மலத்திலுதிக்கும் புழுவுக்கு.
க்கிடைக்கும் பெரிதான வாழ்விலே மிகுந்த ஆசையாங் கடற்பெரு.
க்கினின்று தணிபாது விருப்புற்றிருக்கிறதென்று வாதராயணருநா.
த்தார்—எ-று. (ஏ)

தருமமிகுமொழுங்குபொறை தவந்தானங்குணஞ்சீலஞ் சவுசங்,
கூர்மை, யருள்விரதங்கல்விதன மாசாரம்விச்சைதுறை யாடற்சாதிப்,
பெருமைமகபூசைமிகப் படைத்தோர்ளானாலும் பெண்ணோர்பாகக்,
கருணைநெடுங்கடலாடல் காணோற்பயனவற்றும் காண்பதென்னே.

இ-ள். மிகுந்த புண்ணியம் வணக்கம் பொறுமை தவம் மகாதா.
னங்கள் நன்மையாகியகுணம் நன்னடத்தை பரிசுத்தமாயிருத்தல் மி.
குந்தபுத்தி இரக்கம் விரதங்கள் வித்தை செல்வம் ஆசாரம் சகலகலை.
ஞானம் தீர்த்தயாத்திரை மேலானஜாதி அதிதி தேவபூசைகள் இவை.
முதலிய நன்மார்க்கமுடையவராயினும் சிவகாமசவுந்தரி வரம்பாகத்.
தில் விளங்குங் கருணைநிறைந்த கடலான அம்பலவாண முர்த்தியின.
து ஆனந்தநடனத்தைத் தரிசனஞ்செய்யப் பாக்கியம்படையாதவர்க.
ள் முன்புகன்ற எத்தனை நன்மைகளிருந்தாலும் என்னபலன் பெறு.
வார்களென்று வியாசமகாமுனிவர் துயரமுற்றார்—எ-று. (அ)

பண்டிதருங் கவிஞர்களும் பாக்கியரு முனிவர்களும் பாரின்மே.
ன்மை, கொண்டவரும் பரமனரு ளுடையோரு மகிலாண்டக் குழு.
வைப்பெற்ற, துண்டமதிநுதல்காண வனவரதநிருத்தமிடுந் துணைத்.
தாடன்னைக், கண்டவனோகாணாதோர் யாராயென்யாதாயென் கருதுங்.
காலே.

இ-ள். சகல சாத்திரங்களுணர்ந்தவர்களும் புலவர்களும் செல்.
வமுடையவர்களும் முனிவர்களும் பூமண்டலத்தின்மேல் மகாமகிமை.
யைப் பெற்றவர்களும் சகல பிரமாண்டங்களையுமீன்ற பிறைபோன்ற.
நெற்றியையுடைய சிவகாமசவுந்தரி கண்டுமகிழ வெப்போதும் ஆன.
ந்தநடனஞ்செய்யும் அம்பலவாணமுர்த்தியினுடைய பாதாவிந்தங்க

நேத் தரிசனஞ்செய்யப் பாக்கியஞ்செய்தவர்களே பரமசிவனுடைய
அறுக்கிரகமடைந்தவர்களாவார்கள் அம்பலவாணமூர்த்தியின் சரண
கமலங்களைத் தரிசனஞ்செய்யாதவர்கள் மேற்சொல்லியவர்களில் யா
வராயிருந் தென்னென்னமேன்னமபற்றாது மென்னபலன் நினைத்தா
லோசனை பண்ணுமிடத்தில்—எ-று. (க)

மோகமுறுவிடையமிகப் பொல்லாதென்றறிந்துமதின் முயங்குமா
போ, லாகமவேதங்களுடன் புராணமிருதிகளபுகழ்ந்து மறிவான்மிக்
கோர், மாகநெடுங்கடவுளர்கள் வந்துபூசனைபுரிந்தும் வயங்குமிந்து,
சேகரன்றன்பொற்பொதுவி னியல்பறிந்துமடைந்துய்யார் சிறியோர்
ந்தோ.

இ-ள். ஆசையைத்தரும் வஸ்துக்களின்மீது இச்சைவைப்பது
மிகப்பொல்லாங்கென்றுணர்ந்தும் அவற்றில் விருப்பங்கொண்டுமுன்
வதுபோல வேதாகமபுராண ஸ்மிருதிகள் சொல்லக்கேட்டு அதிகஞ்
னமுடையவர்களும் தெய்வலோகத்திலுள்ள தேவர்களும்வந்து பூசித்
து மேன்மைபெறப் பிரகாசிக்குஞ் சந்திரமவுலி நடனஞ்செய்யுந் தி
ருச்சிற்றம்பலத்தின் மகிமாதிசயத்தைப் படித்துங் கேட்டும் வந்துத
ரிசித்துங் கடைத்தேருதவர்களை நான், என்னென்று சொல்லப்போகி
ன்றேன் அறிவிலோர் ஐயோ—எ-று. (க0)

தலங்கடனிலுத்தமமும் தீர்த்தத்தினுத்தமமும் தலைமைநாளு
மிலங்குகடவுளர்தமக்கு னுத்தமமுமோரிடத்தி லிசைதல்கண்டுங்
கலங்குமறிவினராய்மெய்க் கருவிரும்பிவேறுதலங் கருதிமாய்வார்
புலங்கடனைவன்றசயி மினிவவவரஞ்ஞானம் புகலற்பாற்றே.

இ-ள். புண்ணியதலங்களிலுத்தமமும் தீர்த்தங்களிலுத்தமமும்
எப்போதும் மேன்மைபெற்றுவிளங்கும் தெய்வங்களில் உத்தமமும்
ஒரிடத்திற் பொருந்தியிருக்கின்றதைப்பார்த்தும் அறிவுமயங்கி மேலா
கிய மேலட்சம்பெறலாமென்று ஆசைகொண்டு சிதம்பரதலத்தைத்த
விர மற்றொருதலத்தை நினைத்துப்போய் அவதிப்படுகின்றவர்களது
புகத்தியினத்தைச் சொல்லிமுடியாதென்று ஐம்புலன்களையும்வன்றச
யிமினிபகுவானைப்பார்த்து வாதராயணர் திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று.

பொன்னிவளந்தருநாடே நாடிந்தப்புவனத்துட் புகலந்நாடு
தன்னிலருந்தவந்தானம் யாகமிகவும்பயனைத் தருவேதக
சென்னியுறைப்பரானந்தத்திருவுருவத்தொருகடவுடன் பாடுக
மின்னனையகன் றியுடன் பொன்னவையினி ன்ருடல்விளங்கலாலே.

இ-ள். காவிரிநதி அனந்தமுகமாய்ப்பெருகிச் சகல வளப்பங்க
ளு முண்டாக்குகின்றபடியினால் சோழதேசமே உத்தமதேசம் இப்பூ

மன்னலத்தில் மேன்மைபெற்ற அச்சோழமண்டலத்தின்மிகுதியும் அரிதாகியதவமும் மகாதானம் யாகமுதலிய அதிக பலனைக்கொடுக்க வேதமுடியினில் விளங்கும் பரமானந்தமே திருவுருக்கொண்டு பொன்னம்பலத்தில் மின்னற்கொடிபோன்ற சிவகாமசவுந்தரியுடனே தென்முகமாய் நடனஞ்செய்யும் சபாபதியினுடைய கருணாகடாக்ஷம் பொருந்தி விளங்கியிருத்தலாலே—எ-று. (கஉ)

எங்குநிறைபரசிவனைப் புகலுமிடத்தவனையொழிந் தியாவுங்கூறிப் பொங்குமறையவற்குள்ள படிபகரவறியாது பொலியுமுண்மை தங்குபரானந்தவறி வாயின்பச்சலதியாய்த் தயங்குஞான மங்குலருட்டிருவடிவத் தலமதனைச்சுருதிகளால் வழத்தலாமோ.

இ-ள். எங்கும் பரிபூரணமாயிருக்கும் பரமசிவனைச் சொல்லுமிடத்து அச்சிவனையன்றி மற்றதெய்வங்களை வளர்ச்சிபெற்ற வேதவிதிப்படிசொல்ல வறியாமை மிகுதியும் வேதியர்க்குள்ள முறைமை இஃதுநிச்சயம் நித்தியானந்தவறிவாய் சுகக்கடலாய் விளங்கும் ஞானமே ஏகமானபரமசிவனது கருணையின்வடிவாகிய இச்சிதம்பரதலத்தின் மகிமாதிசயத்தை வேதங்களினாலும் துதித்துமுடியுமோ—எ-று.()

தருவாதிபசுவாதி மானிடர்களுத்தலத்திற் றங்கிவாழ்வோர், பெருவாழ்வையென்னென்கே னப்பெரியநற்றலத்திற் பிரியாதோர்கண், மருவாருத்தமகமல வாவிபடிகின்றோர்கள் வாரோர்க்கெய்தாத், திருவாளன்மன்றினடங் காண்மேலார்தாட்டுணைத்துகளென் சிரத்தின்மீதால்.

இ-ள். மரங்கள்முதலிய தாபரங்கம் ஜீவான்மாக்கண்முதலிய மாநிடர்களும் அச்சிதம்பரதலத்தில் வாசமாயிருக்கப் பேறுபெற்றவர்களின் பெரிதானசெல்வத்தை யென்னென்றுசொல்லப்போகின்றேன் அம் மகாநன்மைபொருந்திய தலத்தின்கணீங்காமலிருப்பவர்கள் கந்தமுலாவி மேன்மையுற்ற தாமரைகள்விளங்குஞ் சிவகங்கையில் மூழ்கித் தேவர்களுக்குங் கிடைப்பதற்கரிய அம்பலவாணமூர்த்தி திருச்சிற்றம்பலத்தில் நடிக்கும் பாதகமலங்களைத் தரிசனஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் புண்ணியசாலிகளின் உபய பாதாம்புயங்களின் தூளி என் சிரத்தின்மீ திருக்கக்கடவதென்று வியாசமகாமூனிவர் புகழ்ந்தார்—எ-று. (கச)

கண்படைத்தும்படைத்திலர்கள் கனகசபைக்கடவுள்பதங் காணுதோர்கள், பண்படைத்தவொருபாக னருள்படைத்தநற்கணங்கள் படைத்தோனிப்பார், விண்படைத்தமலரயனைத் திருமலைப்படைத்தருளால் விளங்காநின்ற, பெண்படைத்தவொருபாக னருள்படைத்தநடங்கண்டு பேணலாமே.

இ-ள். பொன்னம்பல மூர்த்தியினுடைய சரணரவிந்தங்களைத் தரிசனஞ் செய்யாதவர்கள்முகத்தில் இரண்டு கண்களுண்டாயிருந்துங் கண்ணில்லாதவர்களுக் கொப்பரவர் பூமி ஆகாசம் பிரமன் நாரணன்முதலிய யாவராயும்படைத்துக் கருணைநிறைந்த சிவகாமசுவந்தரியை வரம்பாகத்தில் விளங்கச்செய்துகொண்டிருக்குஞ் சபரபதியின் திருவருள்பெற்று ஆனந்தநடனத்தை தரிசனஞ்செய்து பூசித்தபடியினால் இராகங்களோடுங்கூடிய வேதவிதியையுணர்ந்த பதஞ்சலிபகவானே நன்மையானகண்களைப் படைத்தவன்—எ-று. (கரு)

கைபடைத்தோர்தரங்கமெறி கருங்கடனேர்பெரும்பிறப்பிற் கணக்கில்லாத, மெய்ப்படைத்தோரொன்னபயன் பெற்றனரந்தோமன்றின் மின்போனின்ற, பொய்ப்படைத்தமருங்குமைமுன் னடித்தபதந்தொழிப்பணியப் புணர்தலாலே, பைபடைத்தபொற்குடிகைப் பதஞ்சலிகை மெய்ப்படைத்த பயன்பெற்றானே.

இ-ள். ஆலேகளைவீசாநின்ற நீலநிறச்சமுத்திரம்போன்ற எண்ணிறந்த ஜனனமரணங்களிலே சுழன்றலையும் மாநிடதேகம்படைத்து உலகத்தார் என்னபலன்பெற்றார்கள் அய்யோ வீனாய்ப்போகின்றார்களே என்சொல்லுகேன் மின்னற்கொடிபோற்றோன்றும் இடையினையுடைய சிவகாமசுவந்தரி இடதுபாகத்தில்விளங்க முன்னர் நடனஞ்செய்துகொண்டிருக்குஞ் சபரபதியினுடைய சரண்கமலங்களைப்பூசித்து வணங்கும் பாக்கியம்படைத்தவனொன்றால் பொறிகள்வயங்கும்படத்தையுடைய பதஞ்சலிபகவானே கைகளையு மெய்யையும்பெற்றவைக்குப் பலனுற்றவன்—எ-று. (கக)

சிறந்தவுலகங்களுக்குட் சிறந்தோரிற்சிறந்தோனுந் திரைநீர்வைப்பிற், பிறந்தபிறப்புதவுபயன் பெற்றோனும்பதஞ்சலியெம் பெருமானன்றே, யறந்தருவாளொருபானின் நகமகிழமன்றாடு மாடல்காண, மறந்தவர்புன்பிறப்பனைத்துங் களர்நிலத்துவித்தின்முனை மாணுமன்றே.

இ-ள். புகழோங்கிய உலகங்களுக்குள் மேன்மையுற்றவர்களினும் மிகுதியானவர்கள் கடற்குழ்புவியுள் பெற்றதேகத்தினால் கடைத்தேறும்பலன் வாய்ந்தவர்கள் எம்முடையகர்த்தாவாகிய பதஞ்சலிபகவானே தருமங்களைவளர்க்குஞ் சிவகாமசுவந்தரி இடதுபாகத்திலிருந்து தரிசனஞ்செய்து மனங்களிக்கத் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தநடனம்புரியும் விநோதத்தைத் தரிசனஞ்செய்து கடைத்தேற எண்ணமுறாதவர்கள் வீணே ஜனித்திறப்பது களர்நிலத்தில் விதைத்த விதை முளைத்துப் பலன்கொடாததுபோலாம்—எ-று. (கக)

விரதமுதனற்றவங்கள் வேதநூலாராயும் விளக்கமோங்கப், பாவுபயன்படைத்தோனு மறைவழிநின்றப்பொருளின் பரிசேர்ந்தோனு, மு

மருவதிருவருளான் மெஞ்ஞானமுற்றேனு முன்மைநல்கும், வரம்
லகுருபரன்ற னருளோனுமுன்னவின்ற மாசிலாதோன்.

இ-ள். விரதங்களுடனே தவங்கள் யாகங்கள்செய்து வேதாகம
ங்களை ஆராய்ந்த தெளிவைப்பெற்று மேன்மேலும் அதிகபலனை அ
டைந்தவனும் வேதத்தின்முறைமையாய்நடந்து அவ்வேதாந்தப்பொ
ருளினது அதுபவமறிந்து சிவாதுக்கிரகத்தினால் மெய்மையான சிவ
ஞானம் பொருந்தினவனும் மெய்ப்பொருளுபதேசிக்கு மேன்மைவி
ளங்கும் பரம்பரனதுக்கிரகம்பெற்றவனும் யாரொனின் முற்கூறிய கு
ற்றமற்ற பதஞ்சலிபகவானே—எ-று. (கஅ)

மறையருளும்பரனருளு முமையருளும்பெருநலனும் வரம்புகா
ன, நிறையருளுமுடையவனப் பதஞ்சலியேயென்னென்று நினைந்தா
யாகி, லீழைவன்மணிமன்றாட லெவ்வுலகத்தெவ்வுயிரு மெய்திக்கண்
டு, குழைவகலமுத்திபெற வரங்கொண்டானவன்பெருமை குறிக்கத்
பாற்றே.

இ-ள். வேதத்தின் அதுக்கிரகமும் பரமசிவனது கருணையும் சி
வகாமசவுந்தரியின் கிருபையும் பெரிதான நன்மையும் அளவில்லாப்
பரிபூரணமான திருவருளும் உடையவ னப்பதஞ்சலிபகவானே ஆஃ
தெப்படியென்றுன்னுவாயாகில் சயிமினியே சொல்லுகிறோம் இரத்
தினமணிமயமான திருச்சிற்றம்பலத்திலே சபாபதி ஞானாகாச சொ
ருபமாய் ஆனந்த நடனஞ்செய்யும் இரகசியத்தை எங்குற்ற ஜீவகோ
டிகளும்வந்து தரிசனஞ்செய்து குழைவில்லாத பேரின்பம்பெற்றுய்
யச் சிவபெருமானிடத்தில் வரம்பெற்றவன் அவனுடைய மகிமையை
யெண்ணி முடியுமோவென்று வேதவியாசர் கொண்டாடினார்—எ-று.

தொடர்வரியதவம்புரிந்து கடவுளர்களுடனிதயந் தொறும்புணர்ந்
து, விடலரியபரன்பொதுவி னின்றாடல்கண்டுகந்த விளக்கமன்றிப்,
படருநெறிதருமந்தத் தலமதனிற்பதஞ்சலியெம் பகவன்முன்னாள்,
வடமொழியினிலக்கணமாம் வியாகரணம்விரித்தறிஞர்மன்னானான்.

இ-ள். மற்றொருவராற் கிட்டப்படாத மகாதவங்களைச்செய்த
தேவர்களுடைய இயதயகமலங்களிலும் ஜீவகோடிகளின் இதயாரசிந்
தங்களிலும் நீங்காமல் வாசமாயிருக்கும் பரமசிவன் திருச்சிற்றம்ப
லத்தில் நின்று நடனஞ்செய்யும் அதிசயத்தைத் தரிசனஞ்செய்து ம
கிழந்து பிரகாசிக்கின்றதுமல்லாமல் சிவபதவியைத்தரும் அச்சிதம்
பரதலத்தில் வடநூற்கிலக்கணமான வியாகரணங்களைச் சிவானுக்கிர
கத்தினால் முன்னர் விரிவாகச்செய்த புலவர்களுக்கெல்லாம் அரசனா
யிலான் பதஞ்சலிபகவான்—எ-று. (உ௦)

என்னென்றிங்குஞ்செய்கேன் சயிமினிவவந்தோவெவ் வுலகத்து
ள்ளஞ், சொன்னின்றபேரிவற்குப் புலிப்பதனேமிகப்பெரியோன் சு
ருதியேத்தும், பொன்னின்றசிதம்பரமன் னவன்பெயராத் பெரும்ப
ற்றப்புலியூரென்று, மன்னின்றதென்றாலங் கவனெனதுதேசிகனும்
வாழ்வுமாவான்.

இ-ள். இப்புதுமையை என்னென்றுசொல்லுவேன் சயிமினியே
ஐயோ எந்தலோகங்களினும் மகாமகிமையைப்பெற்ற மேலோர்களில்
வியாக்கிராம மகாமுநியே மிகுந்த மகிமையைப்பெற்றவன் அதெப்ப
டியென்றால் வேதங்களெல்லாம்புகழும் மேன்மையும் இலட்சுமீகரமு
ம்பொருந்திய சிதம்பரம் அவன்பெயர்பெற்றுப் பெரும்பற்றப் புலி
யூரென்று எந்நாளும் விளங்கச்செய்ததனாலே அவ் வியாக்கிராமபாத
முநியே என்குருவும் என்செல்வமும் ஆவான்—எ-று. (௨௧)

மற்றையமைந்தர்ப்பேறு மொருபேறாய்க்கிவனை வயிற்றின்வாய்த்
த, பொற்றொடியாடானன்றோ நற்புதல்வார்ப்பேறுற்றாள் புகல்வதென்
யா, னற்றவமாதவன்பாதத் துகளெனதுதலைமீதே நயந்துநேசம், துற்
றவடன்றிருத்தாளென் கருந்தாலுங்கரத்தாலும் தொழுகின்றேனால்.

இ-ள். அன்னவனையன்றி இகரமான பிள்ளைகளினுடைய பெரு
மையை ஒருபெருமையென்று சொல்லலாமோ இங்ஙனமிவனை வயிற்
றிலிடங்கொடுத்த புண்ணியவதியாகிய மத்யந்தமகாரிஷியின் பாரி
யாளாகிய பாக்கியவதியல்லவோ சுபுத்திரபாக்கியப் பேறடைந்தவ
ள் அந்த அம்மனுடைய தவப்பலனை என்சொல்லுவேன்யான் ஆ
தலால் அவ் வியாக்கிராமபாதர் பிதாவாகிய மாதவத்தோனது சரணா
விர்தத்தாளி என் சிரமிசையணிந்து நனிகாதலோடு அவ்வன்னையினு
டைய பாததாமரைகளை என்மனதினாலும் கரங்களினாலும் பணிதல்
செய்வேன்—எ-று. (௨௨)

பிள்ளையாவதுமவனை யாமவனைப்பெறுதற்குப் பெருகுதல், வ
ள்ளைவார்குழையன்னை யெத்துணைமாதவஞ்செய்து வருந்தினாளோ,
கொள்ளைமாதவப்பேற்றி லெந்தமாதவப்பேறு கோத்ததோவான், வெ
ள்ளைவாண்மதிவேணி யமலனுயர்திருவருளோ விரிக்கற்பாற்றே.

இ-ள். பிள்ளையென்றால் அந்த வியாக்கிராமபாதரோபிள்ளை அந்த
ப்பிள்ளையைப்பெறுதற்கு மிகுந்தவாசைகொண்டு வள்ளைத்தண்டுக்
கணையாகிய காதுல் குண்டலங்களையணிந்ததாய் எவ்வெவ்விதங்களா
கியபெரியவிரதங்கள் தவங்கள்செய்து வருத்தமுற்றாளோ செய்த அ
நேகங்கோடி மகாதவங்களில் எம்மாதவத்தின்பலன் இவரைப் பிள்ளை
யாய்க்கொடுத்ததோ ஆகாசத்தில்விளங்கும் வெண்மையாகிய சந்திர
னைச்சடாமகுடத்திலணிந்த பரமசிவனுடைய அதுக்கிரகமோயாதோ

இன்னவென்று சொல்லிமுடியுமோவென்று வாதராயணர். அதிசயித் தார்—எ-று. (உரு)

இருவருணர்ந்தறிவரிய பரமசிவனணிமன்றி னிடத்துவெற்பின், றிருமகிழ்நடிக்குநட முன்கண்ணாற்கண்டருளின் செல்வத்தோங்கிப், பொருவரியபயனடைந்த வியாக்கிரபாதன்றன்னைப் போலவண்டத், தொருவருள றொன்றுரைக்க வெவருளரோ மாதவத்தா லுயர்வுபெற் றேய்.

இ-ள். அரிபிரமார்களாலும் தெரிதற்கரிதாகிய மகாதேவனது சக ல அலங்காரமும்பெற்ற கனகசபையில் மலையரையன்மகளாகிய சிவ காமசுவந்தரிகண்டு ஆனந்தம்பெற நடனஞ்செய்யும் விநோதத்தைப் பிரசன்னமாக ஞானக்கண்ணினாலும் இரண்டு நயனங்களினாலுந்தரிச னஞ்செய்து சிவாநுக்கிரகமென்னு மேலானவாழ்வுபெற்றுத் தன்னே ரில்லாத பலனைப்பெற்ற வியாக்கிரமபாத மகாமுநிவனைப்போல மகி மைபெற்றவர் பிரமாண்டத்துக் குள்ளாக வேறொருவ ருண்டென்று சொல்லக்கிடையாதென்று மகாதவங்களினால் மேன்மைபெற்ற சயிமி- னியைப்பார்த்து வியாசர்புகழ்ந்தார்—எ-று. (உரு)

ஆற்றரியதவம்புரிந்தத் தலந்தன்னிற்புலிப்பரதத் தனகன்மன்றிற் றேற்றருநாடகங்கண்டு வாழ்ந்துதனதொல்குலத்தைத் தூயமுத்தி யேற்றினனங்கதுவன்றித் திருமூலத்தானத்து ளிமையோர்நாதன் போற்றரியதிருவருளா லொருபுதல்வன்றனையுலகம் புகழ்ப்பெற்றான்.

இ-ள். அந்தச் சிதம்பரதலத்தில் எவர்களாலும் செய்தற்கரிய மகாதவங்கள்செய்த புண்ணியமூர்த்தியாகிய வியாக்கிரமபாத மகாமு நிவன் திருச்சிற்றம்பலத்தில் எவர்களாலும் காணுதற்கரிய ஞானந் த நடனத்தைத் தரிசனஞ்செய்து மேன்மைபொருந்திய செல்வத்தை யுற்றுத் தன்குலத்தி லுண்டானவர்களையெல்லாம் பரிசுத்தமான சிவ பதவியிற் சேர்த்ததுமல்லாமல் திருமூலஸ்தானத்தில் தேவர்களுக்கு நாயகனான மகாலிங்கத்தை அரிய பூசைசெய்து அவர் கருணையினால் உலகங்களெல்லாந் துதிக்கும்படியாகிய ஒரு பிள்ளையைப் பெற் றான்—எ-று. (உரு)

அந்நெறியின்வருபுதல்வன் பெயருபமன்னியனென்ன வறைகோய ன்னோ, னின்னமுதநிகர்சுவைப்பால் வேண்டியெதிர்நின்றழலு மிலங் குஞ்செய்ய, பின்னல்புறம்சையமணி மன்றினிடையென்றுநடம் பே ணுமீசன், பன்னரியதிருவருளாற் பாற்கடலங்கவன்மகிழ்ச்சி படைக் கவீந்தான்.

இ-ள். அந் நிலையிலவதரித்த பிள்ளைக்கு உபமன்னியனென்று பெயரிட அப்பிள்ளையானவன் தேவாமிர்தத்துக்குச்சுமானமான இனி

யபால்வேண்டி எதிர்நின்றமுதபோது பிரகாசம்பொருந்திய மேன்மை யான சடைகள் முதுகினிலசைய இரத்தினமணிமயமான திருச்சிற்ற ம்பலத்தில் எப்போதும் ஆனந்த நடனஞ்செய்யும் அம்பலவாணமூர் த்தி சொல்லற்கரிய கருணையால் திருப்பாற்கடலை வரவழைத்து உபம ன்னியபகவான் பாணஞ்செய்து மகிட்சிபெறக்கொடுத்தார்—எ-று. ()

வந்ததிருப்பாற்கடலை யுண்டுகளித்தானந்த மகிழ்ச்சியெய்தி, விந் துவிலன்றிங்கிவன்பாற் றேற்றியதாமெனவறிஞர் வியப்பெய்த, வந் தமிலாவாகமங்க ளளவிலாவேதங்க ளனைத்தந்தூய், சிந்தைதெளிவு றவாய்ந்து பெருங்கல்விக்கடலென்னுஞ் சிதம்பரான்மிக்கான்.

இ-ள். சிவகடாக்ஷத்தினால் வந்த திருப்பாற்கடலைப் பாணஞ்செ ய்து சிவானந்த மகிட்சிபெற்றுப் பரமசிவனது சடாமகுடத் தொளி ரும் மூன்றும்பிறையாகிய சந்திரனிடத்திலல்ல இந்தஉபமன்னியமுநி வனிடத்தில் வேதாகமங்கள் பிறந்ததென்று பெரியோர்கள் ஆசிரியிக் க முடிவில்லா வாகமங்களையும் வேதங்களையும் பரிசுத்தமாய் மனந் தெளியச்சோதித்து நெடிய கல்விச்சமுத்திரமென்று அதிக புகழ்ப டைத்தான்—எ-று. (உஎ)

எதுமரபிலுதித்துலக குருவாகித்துவநாகர்க் கிறைவனாகு மதுவிரியும்புகந்துளவ வாகதேவன்கண்ணன் வணங்கியேத்தப் பதுமமலரடிச்சிரத்து வைத்தவற்குச்சைவநெறிப் பரிசுநல்கி விதுமவுலியிறையருளாற் புவனதேசிகனென்ன விளங்காநின்றான்.

இ-ள். எதுகுலத்தினில் தேவகிதேவிக்கும் வசுதேவனுக்கும் பி ள்ளையாக வவதரித்துச் சகலதருமங்களையு முணர்ந்து தருமராஜனுக் கு அறநிலையபுபதேசித்து உலகத்தை இரட்சிக்குமேன்மையை அ டைந்து துவாரகாபுரிக்கரசனாகித் தேனவிமும் பசுமைதங்கிய துளவ மாலையணிந்த செந்தாமரைக்கண்ணனாகிய கிருட்டினன் பணிந்துபோ ற்ற அவன்சிரத்தின்மீது தாமரைக்கமலம்போன்ற பாதாரவிந்தங்களை வைத்து அவனுக்குச் சிவதீட்சையருளிப் பஞ்சாட்சரத்தை யுபதே சித்துச் சந்திரசடாதர மூர்த்தியினருளால் உலகங்களுக்கெல்லர்ங் கா ரணகுருவாகி உபமன்னியபகவான் பிரகாசித்தான்—எ-று. (உஅ)

பற்றிகந்தபரம்பரனைப் பற்றுமுபமன்னியன்றன் பரிசையெம்மாற், சொற்றிடவென்றலெளிதோ வீங்கிதுபோன்முன்னே வினைத் தொட னாயெல்லா, முற்றியபுண்டரிகபத முனிகுலத்துளியாவோரு முனிவ ரானார், மற்றவர்தங்குலதெய்வ மாயினன்பொற்பொதுவறையு மங்கை பாகன்.

இ-ள். மாயைகளுக்கதிகனாகிய சிவபெருமானைப் பக்தியினாலே ண்ணவசப்படுத்திக் கொண்ட உபமன்னியபகவானுடைய மகிமாதீசய

த்தை நம்மாற் சொல்லவெளிதோ அன்றியும் இங்ஙன மிவனாப்போ
ல் பிராசத்வத்தொடக்கையகற்றி வியாக்ரமபாத மகாமுநிவன் குலத்தி
லுள்ளவர்களுள்ளாம் மகாதபோதனர்களானார்கள். தங்கமயமான திரு
ச்சிற்றம்பலத்தில் சிவகாமசுவந்தரி வாமபாகத்தில்விளங்கநடனஞ்செ
ய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தி அவர் தெய்வமாகிவிளங்கினார்—எ-று. ()

புவனங்கடமக்குளிரு வோரழியத்திருவருளோர் புகலுமன்னோர், த
வமொன்றுபதஞ்சலியுந் திகழ்வேங்கைத்தாளுடைய தலைமையோனு,
மிவர்கின்றதமனியல்பே ரம்பலத்துளிறைபார்வை யெய்தப்பெற்று,
ரவரன்மேலப்பார்வை யார்பெற்றாரவர்க்குவமை யவரோயம்மா.

இ-ள். உலகங்களுக்கெல்லாம் மேன்மைபெற்ற மகாதவங்கள்செ
ய்து பிரகாசிக்கும் பதஞ்சலி வியாக்கிரமபாதர் இவ் விருவர்களன்
றி மற்றெவர்களைங்காமற் சிவனருள்பெற்றவர்கள் இஃதன்றியும் அ
வ்விருவரும் பொன்மயமாய்விளங்குந் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்
தநடனஞ்செய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தியினது திருநோக்கி னருட்
பார்வைபெற்ற பாக்கியமுற்றவர்களாதலால் இவ்விருவர்களுக்கும் இ
னையானவர்கள் ஒருவருமில்லை—எ-று. (ரு.0)

இருவர்தவப்பெருமையினை யாருநாக்கவல்லார்க ளிவரோயன்றி
யருமறைதேர்நான்முகனும் கலைமகளுமடலாழி யங்கையோனும்
திருமகளுந் தில்லைமூ வாயிரமாமுனிலோருந் தேவர்தம்முட்
பெருகுதவமுடையோரு மன்றினடங்கண்மியர்ந்தபெருமையோர்கள்.

இ-ள். இவ்விருவருடைய தபோபலப்பெருமையை எவர்களா
லுஞ் சொல்லமுடியாது இவர்களுமேயல்லாமல் அரியவேதங்களையு
ணர்ந்த பிரமதேவனும் சரஸ்வதிதேவியும் வெற்றிபெற்ற சக்ராயுத
பாணியுஞ் சீதேவியுந் தில்லை மூவாயிரமகாமுநிவர்களும் தேவர்களு
ண் மகாதவங்களைச்செய்து பெருமைவாய்த்தவர்களும் ஆகிய இவர்க
ளே திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தநடனத்தைத் தரிசனஞ்செய்து ம
கிமையைப்பெற்றவர்கள்—எ-று. (ரு.க)

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

முன்னவன்றிகழ் சிதம்பரமடைகின்ற முயற்சியுமவ்வெல்லை
தன்னினேசமும் பெற்றனையொப்பிலாச் சயிமினிமுனிவாநீ
யென்னமாதவ முன்னோசெய்தனை யீரொழுபுவனத்து
கின்னையொப்பவர் யாவரோநின்செய னிகழ்த்தலாம்படித்தன்றால்.

இ-ள். முதல்வனான உலகநாதன் பிரகாசிக்குஞ் சிதம்பரதலத்
துக்குப்போகின்ற நியமமும் அத் தலவாசஞ்செய்ய முறைமையும்
முன்னமே கேள்வியுற்ற இணையில்லாத சயிமினிபகவானே பண்டு

உருகு சிதம்பரபுராணம்.

என்னமாதவஞ்செய்தனையோ. பதினான்கு உலகங்களிலும் உனக்கொப்பாகிய மகிமைப்பெற்றவர்கள் எவர்கள். ஆகையினால் உன் பெருமையைச்சொல்லி முடியாதென்று வாதராயணர்கூறினார்—எ-று. ()

என்றுகிட்டுமோ. சிவகங்கைமூழ்கியு மீசனையநீராற்
றுன்றுமஞ்சனஞ் செய்துமூலத்தலச் சுடரினைத்தொழுதுய்ந்துஞ்
சென்றுகண்டவா. னவர் முதற்பல்லுயிர் திகழ்ந்தமுத்தியிலெய்த
மன்றினின்றசெஞ் சோருகந்தொழுதுள மகிழ்ச்சிகூர்தருமநாள்

இ-ள். என்னைக்குக்கிடைக்குமோ சிவகங்கையில்மூழ்கவும் அ
த் தீர்த்தத்தினும் சிவனுக்கு திருமஞ்சனமாட்டவும் பக்தியாகப் பூ
சைசெய்து பிரகாசிக்கும் மூலஸ்தான மகாலிங்கத்தைப்பணிந்து க
டைத்தேறவும் வந்து தரிசனஞ்செய்யுந் தேவர்கண்முதற் சகலஜீவரா
சிகளும் ஒப்புவமையில்லாமல் விளங்குஞ் சிவபதமடையுட்பொருட்
டுத் திருச்சிற்றம்பலத்தில் எப்போதும் ஆனந்தநடனம்புரியுஞ் செ
ந்தாமரைப்பாதங்களைப்பணிந்து மனக்களிப்போ டானந்திக்கின்ற அ
ந்தநாள்—எ-று. (௩௩)

ஒருபரம்பொருண் மன்றிடைத்தோன்றிய வருவமுமொருபரலிற்
கருவிழிக்கலை. மதிமுகக்கொடியனாள், வடிவமுங்காண்டேபேனா
விருவார்செய்கையுஞ் செவ்வியங்கண்டிநா, னிறைஞ்சினேனாமாகின்
மருவுபாசம்விட் டகலமெய்ப்பரானந்த வாரிதியாவேனாள்.

இ-ள். ஒரு பரபரவஸ்துவாகிய பரமசிவன் திருச்சிற்றம்பலத்
தில் ஞானசொருபமாய்விளங்கும் உருவத்தையும் அவ்வருவத்தின் இ
டப்பாகத்திலுற்ற நீலோற்பலம்போன்ற கண்களும் பூரணசந்திரோத
யம்போன்ற வதனமும்படைத்துவிளங்கும் வல்லிக்கொடியைநிகர்த்த
சிவகாமசுவந்தரியையும், தரிசனஞ்செய்யவேனா அவ்விருவர்களினது
நடனத்தையுந் திருவழகையுங்கண்டு தரிசித்தால் என்னைப்பற்றிய ப
வபாசங்கணங்கி மெய்ம்மைபாகிய ஞானானந்தக்கடலாவேனென்று
வியாசமகாமுநிவர்நினைத்தார்—எ-று. (௩௪)

ஒருவராலுமுற் றரும்பிறப்பிறப்பெனு முரகவாய்ப்படத்தந்தோ
வொருவுகாமவெவ் விடத்தழலான்மிக வெந்தவேதனைநீரக்
கருணைபாரமு தம்பொழிதிருக்கடைக் கண்களாற்பார்த்தன்பு
தருவனையரு ளம்பலமேவிய சங்கரனெனக்கன்பால்.

இ-ள். எவர்களாலு மாற்றப்படாத ஜனனமாண்மென்னும் பாம்
பின்வாயிலகப்பட்டு ஐயோ பயங்கரமாகிய காமநோயென்னுங் கொ
டிய விஷாக்கினியிற்சிக்கு மிகவும்வெந்து அகிப்பிட்டவேதனைநீங்க
அம்பலவாணமூர்த்தியினது அருளென்னும் அயிர்ததாரையைப்பொ

ழியும் அழகிய கடைக்கண்பார்வையினால் குளிர்ச்சிபெறப்பார்த்து
விருப்பத்துடன் எனக்கு அருளென்னுந் திருச்சிற்றம்பலத்தில்வா
ழுஞ் சங்கரன் பக்தி என்னுமருந்தை அன்பிலுல்கொடுப்பானே என்
று வியாசர்நினைந்து மகிழ்வடைந்தார்—எ-று. (௩௫)

கோடிசூரியர் காலேவந்துதித்தெனக் குலவியபெருஞ்சோதி
நீடியெய்தினர் வெம்பிறப்பிறப்பெனு நீங்கருந்தாபங்கள்
சாடியிந்துவின் குழுவெழுநிலவெனத் தட்பமீக்கொண்மன்று
ளாடியூன்றநின்றெடுத்தசெஞ்சரணநானனைந்துகாண் குவதெந்நான்

இ-ள். கோடிசூரியர்களொருமித்து ஏககாலத்தி லுதயமானது
போல் விளங்கும் பரஞ்சோதியான அம்பலவாணமூர்த்தியைத்தேடி
வந்து தரிசனஞ்செய்தவர்களது சன்னமரணமென்னுந் தீராத தாபத்
ரயங்களின் வெப்பத்தைப்போக்க அனேகங்கோடி பூரணச்சந்திரர்
கள்கூடி ஒருமித்து உதயமாகி எறிக்கும் நிலைவப்போற் குளிர்ச்சி
பெருகத் திருச்சிற்றம்பலத்தில்முயலகன் முதுகினிலூன்றித்தூக்கி வி
ளங்குகின்ற திருவடிகளாகிய செந்தாமரைகளை நான்சேர்ந்து தரிசிப்
பது எந்நாளோவென்று வேதவியாசர் மனமுருகினார்—எ-று. (௩௬)

முடிவிலாதவன் புலியதள்சாத்திமேல் முனைப்பிறையெயிற்றூலச்
சுடிகைவாளர வணர்ந்துவெம்பவக்கட லம்பிபோற்சுவர்வானும்
படியுமீன்றவண் மனத்தெழுமகிழ்ச்சியாய்ப் படியிலாவழகெல்லான்
குடிபுகுந்தன கடிதடங்கண்நினை குலவுநாவெந்நாளோ.

இ-ள். ஆதியந்தமிலானுகி கொடுமைபொருந்திய வேங்கையின்
தோலையுடுத்தி மூன்றாம் பிறையைநிகர்த்த விடம்பொருந்திய பற்களு
ம் பிரகாசம்பெற்ற சிரோரத்தினங்களையுமுடைய பாம்பை இடை
யில் கச்சாகவணர்ந்து பொல்லாங்கைவிளைக்குஞ் சன்னமரணமென்
னுஞ் சமுத்திரத்துக்குத் தோண்டிபோற் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்
கிற அம்பலவாணமூர்த்தியையும் ஆகாச பூமிமுதலான உலகங்களைப்
பெற்றுச் சித்தத்தில் ஆனந்தம்பெருகக் குவலையத்திலில்லாச் சவுந்த
ரியங்களெல்லாம் வாசமாயிருப்பதுபோல் விளங்குஞ் சிவகாமசவுந்
தரியையுங்கண்டு தரிசித்துமகிழும் நா ளெந்நாளோவென்றுவியாச ர
கிசயித்தார்—எ-று. (௩௭)

தக்கநீற்றணி நிலவெழுவெம்பணித் தலைவராபரணத்திற்
செக்கர்மாமணி வெயிலெழச்சிறந்தமர் சோதிமாலிகையோங்கத்
தொக்கவெண்புரி நூலுமாரங்களுந் துதைவுபெற்றெவருக்கு
மிக்கநாயகன் விளங்கியமார்பமென் விழிகள் காண்டருங்கொல்லோ.

இ-ள். மேன்மைபெற்ற விபூதிநோகைகள் வெண்ணிலவெறிக்க
ஆபரணாதிகளாய்விளங்குங் கொடுவிடம்பொருந்திய ஆதிசேடன்மு

தலிய நாகராஜாக்களின் சிரோமணிகள் சூரியருதித்தனபோற் பிரகா
சிக்கச் சிவனுக்குத் தாங்கள் நிகரல்லவென்று காண்பிக்கும் நரசிங்க
ன்-பிரமன்-இவர்களது சிரமாலிகையும் வெண்மையாகிய பூனுதாலு
ம் ஆரங்களும் ஒன்றோடொன்றுணர்ந்து பிரகாசிக்கத் தேவர்களுக்கெ
ல்லா மேலான கர்த்தாவினுடைய ஒளிபெற்றமார்பை என்கண்களினு
ற் றரிசனஞ்செய்யப் பாக்கியங் கிட்டுமோ கிட்டாதோவென்று வியாச
ர்மனமெலிந்தார்—எ-று. (௩௮)

ஒருகரந்துடி யொலியெழுவெரியய லொருகரமுறயாரும்
வருகவென்பபோ லொருகரம்வீசிய வனப்புறமாறாத
வருள்சுரந்தொரு கரமபையந்தர வணித்திரட்புயமோங்கக்
கருணையங்கட னின்றவந்நிலையையான் காணவென்றுளதாமோ.

இ-ள். ஒருகையில் அட்சரமயமான சகலகலைகளையும் ஒலியினு
லறிலிக்கும் தமருகமும் ஒருகையில் அக்கினிச்சோதிவிளங்க யாவரு
ம்வாரங்கொன்று வழைப்பதுபோல் ஒருகைவீசி யழகுபெற நீங்கா
க்கருணையுண்டாகி இனி உலகங்களுக்குச் சன்னமரணமில்லையென்று
ஒருகையால் பக்தஜனங்களுக்குத் துரைபுகாட்ட ஆபரணங்களணிந்
துநான் குபுயங்களுமோங்குந்தயாசமுத்திரமான அம்பலவாணமூர்த்தி
நின்றாநித் திருக்கோலத்தை நான் என்றைக்குத்தரிசனஞ்செய்யப் பா
க்கியங்கிடைக்குமோவென்று வாதராயணர் இரக்கமுற்றார்—எ-று. ()

ஆளகண்டசங் கரபுரமெரிதர வாடகச்சிலைதாங்குந்
தோளகண்டனி வேடனைமாய்த்திடத் தொடர்ந்தகாலனைச்சாடுந்
தாளகண்டரு மியொனவிமையவர் சரணெனக்கறுப்பேறுங்
காளகண்டமுந் தரளமாலிகைகளுங் கண்டுநான்களிப்பேனே.

இ-ள். தேவர்கள்முதலிய யாவர்களையும் அடிமைகொண்டாரும்
பரிபூரணனே சங்கரர் முப்புரத்தையெரிக்கப் பொன்மலையை வில்லா
கப்படைத்த புயனே ஒப்பற்ற வெற்றியையுடைய மன்மதனையெரித்த
நெற்றிக்கண்ணனே அடிமையாகிய மார்க்கண்டனைப்பற்றவந்த அந்த
கனையுதைத்துக்கொன்ற அரவிந்தபதனே யாவராயுந் தகிக்கவெழுந்த
ஆலகாலவிடத்துக்கஞ்சிய தேவர்கள் சரணஞ்சரண மென்றபோது
அவர்களை இரட்சிக்கும்பொருட்டு அவ்விடத்தைப் பானஞ்செய்ததி
னாலே நீலகண்டத்தையும் அதிலணிந்திருக்கு முத்துமாலிகளையுந் த
ரிசனஞ்செய்து நான் ஆனந்தமடைவேனோவென்று வியாசர் உன்னி
றார்—எ-று. (௪௦)

அண்டமீன்றவண் மேல்வைத்தபார்வையு மணிபணிக்குழைக்காது
ந், துண்டமுங்குனி புருவமுதுதற்கணுந் தொடர்ந்துசென்றடைந்

தோர்நெஞ், சுண்டசெங்கனி வாயும்வெண்முறுவலு முத்தமனுமை யாள்கண், வண்டுசேராருண் மதுமுகவனசமு மகிழ்ந்துகாண்குவதெ ந்நாள்.

இ-ள். சகல பிரமாண்டங்களையும்பெற்றசிவகாமசுந்தரியினது திருவழகைநோக்கும் இருகண்களையும், கம்பளன் சுவதரனென்னும் இரண்டு நாகராஜாக்களைக் குண்டலமாகவணிந்த விரண்டிசெவிகளை யுஞ், சண்பகமலர்போன்ற திருமுக்கையும், இந்திரதனுசைப்போன்ற புருவங்களையுஞ், சிந்துரத் திலதந் தீட்டியதுபோல் விளங்கும் நெற்றி க்கண்ணையும், அபையமபையமென்றோடிவருந் தேவர்களைத்தொடர் ந்துவந்த ஆலகாலவிடத்தைப் பானஞ்செய்த கொவ்வைக்கனிபோன் ற திருவாயையும், வெண்ணிலவெறிக்குஞ் சிறுகையையும், உமைய வளது கண்களாகிய வண்டிகள்விழுகின்ற அழகிய வதனமாகிய செந் தாமரையையும், யான்மகிழ்ந்து காண்ப தெந்தநாளென்று வியாசந் விரும்பினார்—எ-று. (சக)

செழுந்தடப்பவளக் கிரிமேனியிற் சிறப்புறுஞ்செஞ்சோதிக் கொழுந்தெழுந்துசாய்ந் ததுவெனப்புறந்திகழ் குளிர்சடைமுடிமீதே விழுந்தெழுந்திரா கங்கைவெண்பிறையணி விளக்கமுங்கண்டங்கே யழுந்துநேசமோ கிருகிநான்மகிழ்தர வணையுநாளணையாவோ.

இ-ள். செழுமைபொருந்திய பவளமலைபோன்ற திருமேனியில் சிவந்த சோதிப்பிரகாசக்கொழுந்தெழுந்து பின்புறஞ்சாய்ந்து விளங் குவதுபோல் முதுகிற்சரிந்த குளிர்ச்சியையுடைய சடாமகுடத்தில் அலைவீசங் கங்காந்தியையும், அமுதமயமான மூன்றும்பிறையையு ம், அலங்கரித்திருக்கும் பிரகாசத்தைத் தரிசனஞ்செய்து அழுந்திய ஆசையோடு யான் ஆனந்தம்பெறச் சேருகிறநாள் கிட்டாதோவென் றார்—எ-று. (சஉ)

ஆதரத்துட னிப்படிபன்முறை யறைந்தறைந்தழியாத சோதிநாடக வுண்மையினறிவுபோய்த் தோயவுமாயத்தந் போதமற்றொளிர் சிற்சிவபோதமாய்ப் பொலிவுகூரானந்தச் சீதசாகர மூழ்கிவேறறிந்திலன் தெய்வதேசிகனம்மா.

இ-ள். அன்புடனே இவ்விதமாகப் பலதரம்புகழ்ந்து அழிவில் லாத பரஞ்சோதிமயன் ஆனந்தநடன ரகசியப்பொருளின் நிச்சயத்தி ன்கண் விவேகமூழ்கியவுடன் மாயாசம்பந்தமான உலகவிகாரநீங்கி ப் பிரகாசிக்கும் ஞானத்தின் பரிபாகமான சிவக்கியானமாய் வளர்ச்சி கொண்ட சிவானந்தமென்னுங் குளிர்ச்சிபொருந்திய கடலிலேபடிந் து தன்மயனாகி மற்றொன்றுந்தெரியாமற் மேகாதி பிரபஞ்சங்களைமற ந்து தேவகுருவாகிய வேதவியாசர் நிட்டையி லெழுந்தருளியிருந்

தூர் அநிசயமாகவென்று புராணீகர் சவுனகாதிமுநிவர்களுக் குரைத்
தூர்—எ-று. (௪௩)

கலாதிநீய்மின குணங்களுமிரிந்தன கரணம்மா - னிச் சாய்ந்த
புலாதிமாநின மொழிமுதலாயின புறங்கொடுத்தனவட்பா
னிலாவுகேவல மொருவியதிருவரு னெறிதரப்படாமாகிக்
குலாவுபூரணத் தொன்றியொன்றாததோர் குறிக்கருமிலையானான்.

இ-ள். கலாதிமுதலிய தத்துவங்களுமீநீங்கிற்று முக்குணங்களு
ந்தொலைந்தன அந்த கரணங்களைச் சார்ந்த ஞானேந்திரியங்களைந்தும்
புறப்பட்டது வசனாதி கர்மேந்திரியங்களைந்தும் முதுகிட்டோடியது
பின்புளிளங்குங் கேவலாவத்தையொழிந்தது விவாதுக்காக நிலையைப்
பெற்றதினாலே மேன்மைபொருந்திய பரிபூரணவஸ்துவில்சேர்ந்து ஒ
ன்றினும் ஸ்திரப்படாத கற்பகப்பொருளைக்கலந்துநின்றார் வேதவியர்
சார்—எ-று. (௪௪)

பொறிபுலாதிதய தத்துவக்குறும்புகள் புறங்கொடுத்திரிந்தோட
நெறிதருஞ்சிவ ஞானநேயத்திடை நேயமொடனைந்தென்றுங்
குறிஞ்ஞனம்பெற வளவிலாவானந்தக் கோரிய்கொண்டலேவின்றி
யறிவுவிற்றிருந் திடவிருந்தான்நனை யதிசயத்தொடுங்கண்டான்,

இ-ள். பஞ்சேந்திரியங்கள் சத்தாதிவிடயங்களென்னும் தத்துவ
ச்சத்துருக்கள் முதுகு காட்டி முறிந்தோடச் சன்மரர்க்கத்தைக்கொடு
க்கும் ஞானமாகிய நேயத்தில் விருப்பத்தாடன்சேர்ந்து எப்போதும்
அடையாளமாகிய செயலைப்பொருந்தி அளவற்ற விவானந்தமென்னு
ம் ஆலயத்தைப்பெற்று அசைவில்லாமற் சிவஞான மெழந்தருளியி
ருக்கத் தக்கதாக அற்புதமாகத் தன்னையுணர்ந்த வேதவியாசமகாமுரி
வான் தலைவனைக்கலந்து பாமசுகத்தி லெழந்தருளியிருக்கின்ற நிச்ச
யத்தைச் சயிமினிபகவான் தரிசனஞ்செய்தார்—எ-று. (௪௫)

கண்டகண்களு நெஞ்சமுங்களித்திடக் கைகுனித்தெதிர்நேயங்
கொண்டதேசிகன் மொழிபெற்றுமாயைசயாற்ருந் தொருமொழிகுரு
தெண்டரத்தகு முருர்த்தமொன்றாகுந்தி மொழிந்நிவாயமான
தண்டலேக்குர வன்மனைப்போற்றின்னன் சயிமினிமெனுமேலோன்.

இ-ள். இவ்வகையாய் சிவியோகரிட்டையிலிருக்கும் வேதவியர்
சமகாமுரிவரைத் தரிசனஞ்செய்த இரண்டுகண்களும் சித்தமுஞ் சந்
தோஷித்து இருகரங்களையுங் குவித்து அஞ்சலிசெய்துகொண்டு ஞா
னதேசிகரின் நிருவருட்பெறவேண்டுமென் றுசைகொண்டு அவர்தி
ருவாய்மலர்தலைக் கேட்கவேண்டுமென்னும் விருப்பத்தினால் ரிட்டை
யிலிருக்குங்கோலத்தைப்பார்த்து மவுனமாபிநுந்து எண்ணிக்கையா
கிய நற்பொழுதான இரண்டொழிவைகொன்றபின்பு அழகிய பாசுவ

சொருபமாகி மாயையினும் றடைபடாத சிவஞானசாரியரை உத்தம
னான சயிமினிபகவான் தோத்திரஞ்செய்தார்—எ-று. (சக)

எழுதுசித்திரத் தீபமொத்திருந்தவ நிலகுமாமுனிபோற்றும்
வழுவினோசையால் விழித்துலகச்செயல் வந்துறுமுனைவோடுந்
தழுதழுத்தெழு மொழியினுற்புகழும் தாழ்த்தடங்கண்ணீரும்.
தொழுதியுற்றயகையுமெய்க்கம்பமுந்தோன்றமுன் னுரைசெய்வான்.

இ-ள். சித்திரத்திலெழுதிய விளக்கைப்போலசைவற்றுச் சிவ
யோகசமாதியிலிருந்த பராசரியர் முன்னின்றுவிளங்குஞ் சயிமினிப
கவான் வழுவுதலில்லாமற் றுதிக்குஞ் சத்தத்தினால் கண்மலர்ந்து உல
கவிகாரங்களிற்சேர்ந்த நினைவுடன் தடைபட்டெழுந்து குழறுஞ்சொ
ல்லினான் மயிர்க்குச்செறிதலும் ஆனந்தரசங்கள்பொழியவும் இரண்
டு கரகமலங்களைபுஞ் சிரமேற்குவித்துக்கொண்டு தேகநடுக்கமுண்டா
கி சயிமினியைப்பார்த்துத் திருவுளம்பற்றுகின்றார்—எ-று. (சஎ)

கற்குநானெறி மாதவவுணர்வருங் கலைமறைப்பொருணியின்பா
னிற்கவோதினஞ் சிதம்பரங்கண்டவர் முத்தியினெறியோராற்
சிற்கனந்திக மும்பலவாணனைச் சிறந்தநேயங்கடா
முற்கடுந்துயர் கடிந்துகண்டிலகிமெய்ப் முத்திபெற்றினிதுய்வாய்.

இ-ள். வேதாகமங்களைப் படித்துணர்ந்து அவ்விதியின்படி நடக்
குஞ் சயிமினியே அறிதற்கரிதான வேதாந்தசித்தாந்த முடிவிற்பொ
ருளை உன்மனதிற் றரிக்கத்தக்கதாக நின்னிடத்தில் விருப்பங்கொண்
டுசொன்னோம் ஞானாகாசமாகிய சிதம்பரதரிசனஞ்செய்தவர்கள் மோ
ட்சமாரக்கம் பெற்றவர்களாகையினால் கருஞ்ஞாரசங்கொண்டு ஞானவி
வேக சொருபமாகப் பிரகாசிக்குஞ் சபாபதினயத்தியானஞ்செய்து
அன்புபொருந்தி இனிமேல்வருங்கொடிய துன்பங்களைப்போக்கித் தரி
சனஞ்செய்து நித்தியமான மோட்சத்தைச்சேர்ந்து பேரின்பமுற்று
வாழ்வாயென்று வேதவியாசர் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்—எ-று. ()

சுருதிநாயக னிடத்தெனதன்பிவண் டோற்றுமிச்சருக்கத்தைக்
கருதியோதினார் சிதம்பரத்துறைபவர் கருதரும்பயன்சேர்வர்
பொருவிலம்பலங் காண்ருறுமாதரம் புணர்ப்பவர்க்கிடையூறு
மொருவிமாநடங் கண்டுகண்களித்துநன் குறுவரிவ்வுரையுண்மை.

இ-ள். வேதநாயகனான அம்பலவாணமூர்த்தியினுடைய பாதாச
விந்தங்களிலே எனக்குப் பக்தியையுண்டாக்கு மிச்சருக்கத்தை விரு
ப்பமாகநினைத்துப் படித்தவர்களும் சிதம்பரதலவாசஞ் செய்தவர்க
ளும் மேன்மையாகிய பேறுபெறுவார்கள் ஒப்புவுமையிலலாத திருச்
சிற்பம்பலத்தைத் தரிசனஞ் செய்யவேண்டுமென்று பரிவுகொண்டவ
ர்கள் குற்றமும் வருத்தமும்நீங்கி மகாமகிமைபெற்ற ஆனந்தநடனத்

உச்ச " சிதம்பரபுராணம்.

தைத் தரிசனஞ்செய்து ஆனந்தத்தையடைந்து நன்மைபெறுவார்கள்
இவ்வாறு விச்சயம்—எ-று. (சக)

நின்னேவேண்டின னாதலினிவையெலா நிகழ்த்தினன்வேறொன்று
முன்னலாதுகொள் பொன்னவைச்சிதம்பரத் தூடுசென்றடைவாயெ
நின்னநன்னெறி யினி துறவுரைத்தன னிறைவுனாதருடன்றான் [ன்
முன்னருள்ளன பன்முறைவிளக்கிய முதன்மைகூர்முனிவேந்தன்.

இ-ள். சுயமினியே உன்னிடத்தில் யான் விருப்பங்கொண்டிரு
ப்பதினால் இம் மகிமாநிகழங்களையெல்லாம் விரிவாகச்சொன்னேன்
இவற்றில் நீ மற்ருருசந்தேகமுமெண்ணாமல் மனதைத் திடப்படுத்தி
திக்கொண்டுபோய் கனகமயமான திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஞானாகாச
சொருபமாக ஆனந்தநடனம்புரியும் விநோதத்தைத் தரிசனஞ்செய்
யென்று மிவ்வித நன்மார்க்கங்களையெல்லாம் இனிமையெறத்தக்கதா
கச் சிவாதுக்கிரகத்தினால் ஆதிவேதங்களுடையாரந்து அவற்றின்பொரு
ளையும் புராணங்களையும் உலகின ருணரத்தக்கதாகப் பிரகாசிக்கச்செ
ய்த மேன்மைபெற்ற தபோதனர்களுக்கு அரசனான வேதவியாசமுநி
வ ருபதேசித்தாரொன்று சூதபுராணிகர் வாமசிசாரண்ணிய வரிகளா
ன சுவுனகாதிமுநிவாகளுக்குரைத்தார்—எ-று. (நு0)

சமாதிச்சருக்க முற்றும்.

பாயிரம் உட்படச் சருக்கம் ஒன்பதுக்குத் திருவிருத்தம் - எகடு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது

தூற்றெரிசனச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அருமறையினுவென வதுவெனவலைவுற வயலொளிபரககனத்
திருநடவடிவினை நினேதரமருவிய திருமுனிபாவசமுன்
கருதருவிலேசிறி துரைசெய்துமிருகொலை களவுறுமொருபுனிஞ
னிருவினையெறிபவர் மருவியசிவசுதி யிடைபடைநெறிபுகல்வாம்.

துற்றெரிசனச்சருக்கம். உசடு

இ-ள். அரிய நான்குவேதங்களும் இதுவென்றும் அதுவென்றும் பரமசிவத்தினதுநிலைமையை அறியாமல் மயங்கித்திரிய வேதமுடியில்விளங்குஞ் சிதாகாசமயமாய் ஆனந்தநடனம்புரியும் அம்பலவாணமூர்த்தியைச் சிந்தைசெய்து பரவசமாகிய வேதவியாசர் சிவயோர்க சமாதியி லிருந்தவிதத்தை வகைபெறச்சொன்னோம் இனிமேல் ஜீவ வதைகளினுமிருத்துச் சோரகுணமுமுடைய ஒரு வேடனானவன் இருவினைகளையுங்கடந்த தபோதனர்கள் சேருகின்ற மேன்மையான சிவபதவியைச்சார்ந்த துற்றெரிசன சரித்திரத்தைச்சொல்லுகிறோமென்று வாதராயணர் சயிமினிக்ஞுரைத்த முறைமையாகச் சூதபுராணிகர் சவுனகாதிமுனிவர்களுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (க)

பொருபுலன்விலகிய வறிவுடனிலகிய புகழ்முனிபுக்லுதலும், வருமிருவினையெறி நெறிதிகழ்திருவருண் மருவியசயிமினியுங், குருபரவருள்வடி வுடனுலகினிலெழு குணநெடுவரையனையா, யொருமைகொடுனதுரையமுதுகொடறிவினி லுறுகுறையொருவினனல்.

இ-ள். மாறுபாடாகப்போதாரும் ஐம்புலன்களையுந் தீவினைகளிற்செல்லாமல் சிவசம்பந்தமாக்கிண்கொண்டு சிவஞானத்துடன் பிரகாசிக்கும் மகிமையையுடைய வாதராயணர் திருவாய்மலர்ந்தவுடன் வரும் நல்வினைதிவ்னைகளைவென்று நன்மார்க்கத்துடன்விளங்கச் சிவாறுக்கிரகம்பெற்ற சயிமினிபகவான் பராசரியரைப்பார்த்து உத்தமஞானதேசிகனே கருணையுருவாகி ஜகத்தில் ஓங்குங் குணங்களால் உயர்வுபெற்ற மலையைப்போன்றவனே தேவரீர் நிச்சயமாகத் திருவாய்மலர்ந்த தேவாமிர்தத்தைச் செவியென்னும்வாயினும் பானஞ்செய்ததினால் என்மனத்திற் சகலசந்தேகங்களுந் தீர்ந்தேனென்றார்—எ-று. (உ)

மதுவிரியிதழியு, மதியமுநதியமும் வளர்சடைமுதன்முனிவன்
முதுமுயலகனுடன் முரிதரநடமிடு முடிவறுமுயர்கனகப்
பொதுவீனினிலகிய பெருமைகளளவில புகலவுமெனதிதைய
மதிசயமுடனமை கிலதினமருளென வருண்முனியருள்புரிவான்.

இ-ள். தேன்சொரியுங் கொன்றைமாலையையும் அமுதம்பொழியுஞ் சந்திரனையுந் திவலைகள் தூவுங் கங்காநதியையுமணிந்து வளருஞ் சுடாமருடக்கிணையுடைய ஆதிகார்த்தன் நெடியமுயலகன் உடல்நெரியும்படி ஆனந்தநடனம்புரியும் அந்தமில்லாத உயர்வுபெற்ற ஞானாகாசரூபமான திருச்சிற்றம்பலத்திற் பிரகாசிக்குஞ் சொற்கெட்டாத மகிமாதிசயங்களைத் தேவரீர் திருவுளம்பற்றியும் அவ்வற்புதங்களை இன்னங் கேட்கவேண்டுமென்னும் ஆசையகலவில்லை ஆதலால் அருள்சாரந்து இன்னும் அப்பெருமையைத் திருவுளம்பற்றவேண்டுமென்று சயிமினிகேட்டபோது வியாசர் கருணையுடனே சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (ங)

மறுபுவிமருவினர் மயலுறைபவர்மல மிருவினையிருளறவே
தெறுதருதமனிய மிலகியபொதுமலி திருநகரிடைமறையோ
ரறுபகைகடிதவ முனிவரருறைதர வணர்மனைமடம்வனையா
வுறுகுறைசிறிதற வுதவினர்சிவபத முவகையொடுதுவர்களால்.

இ-ள். அன்னியதேசத்திலிருப்பவர்களும் சமீப கிராமங்கள் அ-
ல்லை நகரங்களிலிருப்பவர்களும் ஆனவாதி மும்மலங்களையும் நல்வி-
னை தீவினையென்னும் இருள்களையும் ஒட்டித் தங்கமயமாய்ப் பிரகாசிக்-
கும் திருச்சிற்றம்பலமுடைய சிதம்பரபுரத்தில் வைதீகப்பிராமணர்க-
ளுக்கு—அழகுடைய அக்கிராரங்களும் காமாதி உட்பகையையென்-
ற தபோதனர்களுக்கு மடங்களுங்கட்டியவற்றில் தனதாந்நியாதி சக-
லவளப்பங்களையுங் குறைவில்லாம னிறைத்துவைத்துக்கொடுக்கும்
புண்ணியசாலிகளும் சிதம்பரதலத்திலேயிருக்கும் பெரியோர்களுக்-
குதவிசெய்தவர்களும் மேலான சிவபதவியடைந்து ஆனந்தத்தை அ-
துபவிப்பார்கள்—எ-று.

வித்தகமுனிவர சத்தியமிதிலொரு மெய்க்கதையுளத்த கேண்
மைத்தினாவிடமென விப்புவிபிடைவரு மற்றொருவிடமனையான்
சித்திரவதையி. லளப்பிலவுயிர்பல செற்றதில்வருபொருளே
துய்த்துமுலறிவிவி பற்றருளிலிபெயர் துற்றெரிசனனவனே.

இ-ள். பக்தி ஞானவுயிராக்கியத்திற்கிறந்த உத்தமனான சயிமி-
னியே சிதம்பரதலவாசிகளாகிய பெரியோர்களுக்கு உதவிசெய்தவர்-
கள் மேன்மையாகிய சிவகதியைப்பெறுவார்களென்று முன் சொன்ன
வாக்குயம் நிச்சயம் இங்ஙனம் ஓர் உண்மையாகிய சரித்திரம் உண்டு
அவற்றைச்சொல்லுகின்றேன் கேளும். சமுத்திரத்திலுற்பவித்த கரி-
யநிறம்போன்ற ஆலகாலவிடத்தினு மதிகமாகி புலியிற்பிறந்த விடம்
போன்றவன் அநேகவித கபடவிசித்திரமாக மாஸிடவர் முதற் ஜீவரா-
சிகளை வதஞ்செய்து அபகரித்த திரவியங்களைச்சரப்படுத்தும் கிருசித்-
தேனு மிரக்கமில்லாத மனத்தனாய் பெருமுடனாகிய துற்றெரிசனனெ-
ன்னு மோர் துஷ்டனிருந்தான்—எ-று.

வனசுரர்தங்குல னிடைவருவஞ்சுகன் வடவனலுங்கநிறிற்
நினகரணும்பய முறமிருசெந்தழல் தினவியவிறநவனத்
தனவரதங்கொலை வழிபுறிவன்கள வலையின்மகிழ்ந்துயர்வோன்
றனைநிகருங்கொடு வினைவடிவங்கொடு தலனிடைந்தனையோன்.

இ-ள். வேடர்குலத்திற்குமுன்றி வஞ்சமனத்தையுடையவனாய் வ-
டவைத்தீயும் ஆயிரங்கிரணங்களையுடைய சூரியனும் அஞ்சத்தக்கதா-
கத் தீக்கொண்டெரியும் விற்தாரணியத்தில் எப்போதுஞ் ஜீவவதைக-
ளைச்செய்வதிலும் வருத்துப்போக்கா யிருக்கின்றவர்களைக் கொன்று அ-

துற்றெரிசனச்சருக்கம். உசஎ

வர்கள்து சொத்துக்களை யபகரிப்பதிலும் ஆகியகொழைத்தொழிலிலும் திருட்டுத்தொழிலிலும் வல்லமைபாகச் சந்தோஷங்கொண்டு வளருகின்றவன் இணையில்லாக் கொடுவீனையே யோருருவங்கொண்டு பூமண்டலத்திற் றிரிவதுபோலத் திரிந்துகொண்டிருந்தான்—எ-று. (க)

இடைநெறிவந்தவ ணெதிர்பவருண்கொ லெனவிவனின்மனன்மு குடையுமிசுந்திரா நனாயுமுயங்கிய குனிவெரினுந்தளரு [ன் முடையுமவிந்தலை சிகையுமவிந்திட நுறுமிகனென்றுலையு நடையுமடைந்திடும் வயதினொரந்தனை னடவைநடந்தனனால்.

இ-ள். அவ்வேடன் இம்மார்க்கத்தில் யாவோனும் வரமாட்டார்க ளோவென்று தேடித்திரியும்வேளையில் அவன்முன் குடையைக்கையி ற்பிடித்துக்கொண்டு நனாத்தமயிர்களும் தளர்ந்ததேகமுங் கூன்வளர்ந் தமுதுகும் உடையவனாய் நடப்பதற்குச்சகத்தியற்று உதித்திக்கொண் டிருக்குஞ் சோமனும்நழுவ குடுமியின்முடி நெகிழ்ந்தலைய நெட்டியி னாற்செய்த பாவையைப்போல் காற்றுக்கசைந்து தளர்ந்தநடையினா ய் வயதின்முதிர்ந்த ஓர் பிராமணன் அந்தக் காட்டுவழியிலே தள்ளாடி க்கொண்டுவந்தான்—எ-று. (எ)

வட்டையெதிர்த் விருத்திகவந்தனான் மட்டிலகங்கதுவக் கட்டழல்சிந்த வெருட்டுகொடுங்கர கட்கமில்ங்கியெழத் தொட்டகதங்கது வக்கதுவந்தன சொற்கொடெதிர்த்துடனே வெட்டுவென்னெதிர் கட்டினன்வெந்திறன் மிக்ககொடுஞ்சவரன்.

இ-ள். மார்க்கத்திலெதிர்ப்பட்ட வக்கிழப்பிராமணன் பெருநடு க்கங்கொள்ளத் தக்கதாகக் கொடியபார்வையினுற் றீப்பறக்க விழித்து ப்பார்த்து உருவியகத்தியைக் கையிற்பிடித்துப் பளபளவென்று பிர காசிக்கும்படியாயசைத்து மிசுந்த கோபாக்கினிமூள இரக்கமில்லா த கொடிய வசனங்களைச்சொல்லி இவ்வள்ளினால் வெட்டுகிறேனென்று சமீபத்தில்வந்தான் வெற்றியின்மிசுத்த கொடும்பாவியாகிய துற்றெரி சனன்—எ-று. (அ)

அந்தணனிங்கிவன் வந்ததுகண்டன னஞ்சினன்விந்தவனம் வந்தனனந்தக னந்தமதந்தமும் வந்ததுவந்ததென நொந்திருகண்புனல் சிந்திடவெங்கடு துங்கினென்றிடவேர் சிந்தவுடம்பு நடுங்கிவிழுந்துயர் சிந்தைகலங்கினனால்.

இ-ள். பிராமணன் வேடன்வருவதைப்பார்த்துப் பயந்து இவ்வ னத்தில் யமன்வந்தான் நமக்கும்முடிவுகாலம்நேரிட்டதென்று மனநொ ந்து இரண்டுகண்களிலுங் கண்ணீர்சொரிய வெவ்வியவிடத்தையுண் டவன்போல் வியர்வைசிந்த உடலம்நடுக்குற்று மண்மிசைவீழ்ந்து உ யிர்நிலைதடுமாறிச் சித்தங்கலங்கினான்—எ-று. (க)

தேவர்கடேவ விமாசலமேல்வரு தேனொருபாலுடையாய்
மூவருமாய்முத லாய்முடிவாய்முடி யாமுதலாமுதல்வா
காவுதியோவென வாய்வெருவாவினு காலமுமீதுகொலோ
வாவவெனவுரை யாவுலையாவெழு மாகுலமுழ்கினனாள்.

இ-ள். தேவர்களுக்கெல்லாந் தேவனே இமாசலவரையிற்பிறந்த
தேனாகிய பார்வதத்தேவியை வாமபாகத்திலணிந்தவனே அரியயனு ரு
த்திரசொருபங்களாகியும் ஆதிகாரணனாகியும் வேதங்களின்முடிவான்
பொருளாகியும் ஒருகாலத்தினும் அழிவில்லாதமுதல்வனே என்னை
க் காத்து இரட்சித்தருளுவையோவென்று வாய்குமுறிக்கொண்டு முடி
வுகால மிஃதோவென்றும் ஆஆவென்று வாய்திறந்து அதிகபயத்தினு
ல் மகா துயரக்கடலில்முந்தினான்—எ-று. (க0)

ஆருமிலேனினி வேடர்குலாதிப வாவினையநீதருவா
யேர்வறவாஸ்கொடு மோதுதல்காதுத லோகொடிதேகொடிதாற்
பாரிதுகாசிது தூர்சிவையேயொரு பாரமிலேனருளக்
கூரிவைநீகொடு போதமியேனையார் கோளிழையார்தொழிவாய்.

இ-ள். ஓ வேடர்குலத்தரசனே வேறே யொருதுணையுமில்லாத
வனாதலான் என்பிராணனை நீஎனக்குத் தானமாகத்தருவாய் அன்றியும்
பிரமஹத்தி மகாபாதகம்வருமென்று நிதானியாமல் நினது கரத்திலொ
ளிருங் கத்தியினுல்வெட்டுதல் கோபித்தல்முதலிய குற்றங்களாகிய வ
ருத்தஞ் செய்வேண்டாம் என்னிடத்திலிருக்கு மிக்காகும் சீர்மன்
முதலியவைகளைக் கைக்கொள்ளும் வேறே யாது மொளிக்கனில்லை நா
ன் எளியவன் என்னிடத்திற் கருணைவைத்து யாதுஞ்செய்யாமல் வி
ட்டுப்போவாயென்று பிராமணன் பரகவித்துச் சொல்லுவதைக்கேட்
டான் துற்றொரிசனன்—எ-று. (க1)

பழியிதுநன்றல வருளருளென்றிரு பதமீசைசென்றுவிழா
விழிபுனல்சுந்திட மொழிகளடர்ந்திட வெயர்வுமிசுந்திடநொந்
தழிதருநெஞ்சமொ டிலேதருமந்தண னயர்வதுகண்டுவிடா
திழிபுபெறுங்கொலை வனசார்தம்பதி யிடர்கள்புரிந்திலனாள்.

இ-ள். பிரமஹத்தி தேர்ஷஞ்செய்கின்றது உனக்கு நன்மையல்
ல என்பேரில் தயவுவையென்றுசொல்லி வேடன்காலில்விழுந்து க
ண்ணீர்சோரவிடுத்து வாய்குமுறி தேகமெல்லாம்வியர்த்து மிசுதியும
னொந்துருகி ஆலைந்துகொண்டுதிரியும் பிராமணன் துயரத்தைப்பா
ர்த்துக்கொல்லு மெண்ணத்தைவிடுத்து வேறே குற்றங்களுஞ்செய்யா
மல் வேடுவர்க்கரசனாகிய துற்றொரிசனன் மன மிரக்கங்கொண்டிருந்
தான்—எ-று. (க2)

துற்றெறிசனச்சருக்கம். உசக

முன்னரியற்றிய நன்னர்வினைத்தொகை முன்னரடுத்திடலுந்
தன்னியல்பற்றருண் மன்னிவனச்சரர் தம்மரபிற்கொடியோ
னுன்னேவருத்தில னுன்னேமுடித்திட வுன்னிலனச்சமொழிந்
தின்னறவிர்த்திட நின்னதுகைப்பொரு ளென்வயினுய்த்தியென.

இ-ள். முற் சனனத்திற்செய்த நன்மையானபுண்ணியங்கள் இச்
சனனத்தில்வந் துதவியதுபோற் குற்றமிசூந்த வேடர்களினுங் கொ
டிய துற்றெறிசனன் கருணைகூர்ந்து பரதவித்துக்கொண்டிருக்கும் பி
ராமணனைப்பார்த்து யான் உன்னைக்கொல்லவுமில்லை வேறே துன்பப்
படுத்தவுமில்லை விட்டுவிடுகின்றேன் நீ பயப்படாமல் உன் வசத்திலிரு
க்கிறபொருளை யென்முன்னர் வைத்து விடென்றுசொன்னான்—எ-று.

வேடனுரைத்தசொ லாரமுதத்துயிர் வீடுதலற்றுடனே
யாடைமுதற்பொருள் யாவையுமற்றவ னுசைதணித்தருள்வான்
கோடியெனப்பரி வேடுகொடுத்தொரு கோவணமுற்புனையா
நாடுமகிழ்ச்சியி னாவனுக்கெதிர் நாகுழறிப்புகல்வான்.

இ-ள். வேடுவனாகிய துற்றெறிசனன்சொல்லியதை தேவாமிர்த
பானம் புண்ணியதுபோற் செவியிற்கேட்டவுடனே தேக நடுக்கந்தீர்ந்
து பிராமணன் உடுத்திக்கொண்டிருக்கும் சோமன்முதலிய பொருளுள்
ல்லாம் முன்னே வைத்துக் கட்டினகோவணத்துடன் வேடுவனெதிர்த்
ன்று நானே தரித்திரன் உனது இச்சையைத்தணிக்க வென்னிடத்தி
ல் இதையன்றி வேறே யாதுமில்லை என்னுற்கொடுக்கப்பட்டவையைச்
சந்தோஷமா யெடுத்துக்கொள்ளென்று விருப்பத்துடன் நாகுழறும்
படியாய்ப் பிராமணன் உபசாரவார்த்தையாகச்சொன்னான்—எ-று. ()

மாதிரமுற்றிய பூதலனிற்றவ வாழ்வுபெறத்திரிவே
னாதவன்விட்டொளிர் காய்கதிர்பட்டென தாகமினேத்துலவா
வேதனைமிக்குழ லாவகைவெற்றிகொள் வேடர்குலத்தலைவா
காதலணிக்குடை யீதியெனப்பல காலும்வழுத்தினால்.

இ-ள். எண்டிசையுஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலத்திலுள்ள புண்ணியத
லங்களைச் சேவைசெய்துகொண்டுவரும் நியமமுடைய பிராமணன் சூ
ரியகிரணத்தின் வெப்பத்தினுற் றேகமெலிந்து பூமியை வலமாகச் ச
ஞ்சரித்துக்கொண்டுவரும் யான் மிகுதியும் வாதனைப்படாமல் ஆசை
யுடனே நிழலுக்குப் பிடித்துக்கொண்டுதிரியும் இக்கொடையை எனக்
குநீ தானமாகக்கொடுவென்று வெற்றிப்பிரதாபம்பொருந்திய வனச
ரர் குலநாயகனையென்று பூஜிதமாக அநேகந்தாம் மறையவன்றுதித்
தான்—எ-று. (உரு)

வேதியுனின்றுரை யாழ்வணங்கிட வேடர்கடந்தலைவ
னாதபமுப்பெரி தோர்துணைகண்டில மாகமெலிந்தடையும்

பேதுமவஞ்சிய பூசாரனென்றருள் பேணியருங்குடைதன்
போதநெகிழ்ந்துத வாநகைதந்திடர் போல்வகன்றனனால்.

இ-ள். பிராமணன்நின்று உபசாரவார்த்தைகள்சொல்லிப் பணிந்
தபோது வேடுவர்கோனான துழ்மெரிசனன் மனமிரங்கி வெய்யில் கொ
டிகாகவிருப்பதால் இப் பிராமணனுக்கு வேதேதுணையுமில்லை தேக
மெல்லாந்தளர்ந்து மெலிந்திருக்கின்றது இத் தீட்சணணியம்பொரு
தென்மெண்ணியும் ஏழைப்பிராமணனென்றும் பூததயவுகொண்டு கு
டையைப்பெற்றுக்கொள்ளாமல் அவ்வந்தணனைப்போகச்சொல்லி வி
லகிப்போனான்—எ-று. (கக)

போனவரும்பொருண் மீளவும்வந்தது போலநினைந்துலையும்
தீனாகம்பயில் வேர்களிகந்துயர் தேவர்பதம்புருவா
னானசிவந்தவி மானமனைந்தன ராமெனநெஞ்சமகிழ்ந்
தூனமில்ந்தணன் வாரிநெடும்புவி பூமிதிரிந்தனனால்.

இ-ள். காணாமற்போன அரும்பொருளைக் கண்டெடுத்தவன்போ
லவும் நினைந்து மஹாராஷ்டிரவாதிநகங்களின்மூழ்கி அவநிப்படுகின்றவ
ர்களுக்குத் தெய்வாதீனமாய் விண்ணுலகிலிருந்து தெய்வகணிகையர்
களாடல்பாடலுடன் விமானத்தி லேறிப்போகின்றவர்களைப்போலவுங்
குற்றமற்ற வைதீகப்பிராமணன் மனதில் மகிழ்வுகொண்டு கடல்கூழ்ந்
த விசாலமான புவனத்திற் தீர்த்தயாத்நினைசெய்தான்—எ-று. (கஎ)

அள்ளல்வயங்கிய வெள்ளநெடுங்கட லல்கியவம்புவிமே
லெள்ளன்மிகுந்துயர் வெல்லவுடன்றிரி யெவ்வமலிந்தணனுந்
தள்ளருமிந்திய வல்வினைவென்றருள் சைவநெடுந்தவர்தம்
முள்ளமலங்கிய தில்லைவனந்தனை பொல்லையடைந்தனனால்.

இ-ள். சேறாநிரம்பிய நதிகளின்பெருக்கெல்லாம் வந்துசேருஞ்
சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலத்திலே நிந்தனைக்குரிய துயர்களைமாற்
றும்பொருட்டுப் புண்ணியநதிகளிலும் அத்தலங்களிலும் தீர்த்தங்க
ளிலும் மூழ்கிச் சிவஸ்தலங்களைச்சேவித்துக்கொண்டு பிராமணர்களு
ள் உத்தமன் நீத்தற்கரிய பஞ்சேந்திரியங்களையும் தீவினையையும்வெ
ன்ற சிவபக்தர்களான சிவயோகிகளது இதயாரவிந்தங்களிற் பிரகாசித்
துஞ் சிதம்பரதலத்தெல்லைக்குட் சிக்கிரமாய்ச்சேர்ந்தான்—எ-று. (க)

ஐஞ்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வந்தவேலையின் முன்னோவயங்குகண்டிகைசேர்
சந்தமாலைய னீற்றணிதழைத்தொளிர்மெய்ய
ணிந்தியங்களை வென்றவனிறைவனுக்கன்பு
தந்தசிந்தையின் சைவநற்றயோநிதியொருவன்.

துற்றெரிசனச்சருக்கம். ௨௫௧

இ-ள். சிதம்பரதலத் தெல்லைக்குள்ளாக விருத்தைப்பிராமணன் வருகிறபோது அவனுக்குமுன்னர் உருத்திராட்ச மாலிகாபரணமும் விபூதியின் பிரகாசத்தினால்விளங்குந் தேகமும் ஐம்புலாதிகளைச் சிவ சம்பந்தமாகச் செலுத்தியும் பரமசிவபக்திநிறைந்த மனமும் சிவபக்த சிரோமணியான சைவதபோதனன் ஒருவன்வந்தான்—எ-று. (௧௯)

சேயதேயத்தும் வருபவன்செங்கதிர்க்கடவுள்
காயநொந்ததி காயமும்பசியுமேற் கதுவப்
போயசெவ்விகொ ளானனம்புலர்ச்சிகூர்நெஞ்ச
மாயநன்னிழ றேடிவெவ்வேடைகொண்டனைந்தான்.

இ-ள். தூரதேசத்திலிருந்து அச் சிவபக்தன் வருகின்றபோது செஞ்சுடர்க்கிரணனாகிய சூரியனதுவெப்பத்தால் தேகம்வியர்த்து வ ருத்தமுற்று மிகுதியுந் தாகமும்பசியு மேற்கொள்ள முகம்வாடி நெஞ் சமும் நாவும் வறட்சிகொண்டு எங்கு நிழல் கிடைக்குமோவென்று தேடிக்கொண்டு கோடைகாலவெப்பத்தினுற் றுன்புற்று வந்துசேர்ந் தான்—எ-று. (௨௦)

திருநகர்க்கெலாந் தலைமையாந்தில்லையெல்லையினில்
வருதபோதனன் வருத்தமுன்கண்டருமறையோன்
கருதிவந்தெதிர் வணங்கினன்கானவன்கொடுத்த
விருமைவண்குடை யெடுத்தவனிழல்பெறவிட்டான்.

இ-ள். அழகிய தலங்களுக்கெல்லா முதன்மையாகிய சிதம்பரத லத் தெல்லைக்குள்ளாகவருஞ் சிவபக்தியையுடைய தபோதனன் வெ ய்யிலினால் இளைப்புற்று வருகின்றதைப்பார்த்து துணர்ந்து பிராமணன் முன்சென்று பணிந்து வேடுவனாகக்கொடுக்கப்பட்ட தனது விருப்ப மாகியகுடையை அச் சிவபக்தனுக்குப் பிடித்துக்கொள்ளக்கொடுத் தான்—எ-று. (௨௧)

வேதவேதிய னிட்டகைக்குடைநிழல்விளங்க
மாதவம்பெரி யோன்மனமகிழ்ந்துசென்றொளியாய்ப்
பாதகங்கெட முழுகினர்மகேசர்தம் புதஞ்சேர்
சீதசீகரம் பயில்சிவகங்கையைச்சேர்ந்தான்.

இ-ள். நான்கு வேதங்களையுமுணர்ந்த அந்தணன்கொடுத்த கு டையைக் கையிற்பிடித்துக்கொண்டு வெய்யிலினால் உற்ற வருத்தம்நீங் கி அத் தபோதனன் மனமகிட்சிகொண்டு சிவாலயத்துட்சென்று முழுகினவர்களது தொலையாக்கன்மங்களைப்போக்கி சிவபதவியைக்கொடுக் குங் குளிர்ச்சிபொருந்திய திவலைகள்வெறிக்கு மலைகளையுடைய சிவ க ங்கையைச்சேர்ந்தான்—எ-று. (௨௨)

சிந்திதுநாட்செல வனசரன்முடிந் துதில்லையினி
லறிவினாலுயர் மாதவற்கந்தணன்றன்பாற்
பெறுமருங்குடை நிழற்றியநல்வினைப்பெருக்கர்
லுறுமருந்துய ரறச்சிவபரத்துடனுற்றான்.

இ-ள். சிந்திதுகாலஞ்சென்றபின்பு பிராமணன் கையிலிருக்கின்ற
குடையைப்பிடுங்கிக்கொண்டு மறுபடியுங்கொடுத்த அவ்வேடனுக்கு
முடிவுகாலநேரிட் டிறந்தவுடனே சிவபதவியைச்சேர்ந்தான் எப்புண்
ணரியத்தா லப்பதகனுக்கு முத்திகுடைத்தனவென்றால் முன்னந்த வே
டன்கொடுத்தகுடையைப் பிராமணன் சிதம்பரதலத்தில் அரியதபோ
தனனுக்கு நல்கினமையால் அப்புண்ணரியபலனானது வேடனாற்செய்ய
ப்பட்ட கொடியபாதகங்களெல்லாமகன்றுசிவகதியடைந்தான்—எ-று.

பொன்னின்வார்சடைப் புனிதனேபொருளெனக்கருதித்
தன்னிலாநெறி யறிவுடைச்சயிமினிமுனிவ
வன்னவேடுவன் சிவபதத்தானெனவறைந்த
வின்னவாசக முண்மையாமுண்மையாமென்று.

இ-ள். தங்கக்கம்பியைப்போல் நீண்ட சடாமகுடத்தினையுடை
ய பரமசிவனே வேதாகமங்களின் முடிவில்விளங்கும் பொருளென்று
மனதி லுறுதிகொண்டு தன்னையுந் தலைவனையுமறிந்த நன்மார்க்கமுடை
ய சயிமினியே முற்சொன்னவேடன் சிவபதவியையடைந்து பரிசுத்த
னானென்று யானுரைத்தமொழி நிச்சயம்நிச்சயமென்று வேதவியாச
ர் திருவுளம்பற்றினார்—எ-று. (௨௪)

சுவரர்கோமகன் முன்கொடுஞ்சலதுடேயனைய
னுவமையொன்றறத் தீவினைபுரியுமாலுடையோன்
சிவனரும்புக முறமொழிசெவித்துணைபுகாதோ
னவனியற்றிடர்ப் பாவங்களகிலத்திலுளவோ.

இ-ள். வேடர்குலாதிபனால் முன்செய்த ஜீவானாதமுதலிய கொ
டியபாதகங்களையெல்லாம் எண்ணிப்பார்க்கிற சமுத்திரம்போல் இளை
யில்லாத மனா பாதகங்களைச்செய்ய மிகுதியுந் காதல்கொண்டவன் அ
ன்றியும் சிவத்தன்மகிமைகளையும் சிவதருமங்களையும் காதினாலுங் கே
ட்டறியாதவன் அவனாற் செய்யப்படாத துன்பங்களும் பாதகங்களும்
இப்புவனத்தினுமுண்டோ—எ-று. (௨௫)

கவர்ந்தநன்ருடை மன்னறியாதுகைகொடுப்ப
வெந்தவந்தனை நில்லையம்பதியினிலுண்மை
நிலந்தமாதவ னொருவற்குநிழற்றியபயனாற்
பவந்தனைநிதி வவன்சிவபதத்தினையடைந்தான்.

துற்றெரிசனச்சருக்கம். உருட

இ-ள். தான் அபகரித்துக்கொண்ட குடையை மறுபடியும் பிராமணனுக்குக்கொடுத்தமையால் அவ்வேதியன் மனமகிழ்ச்சிகொண்டு சிதம்பரதலத்தில் மெய்மையையுடைய சிவபக்தியுடனே தவத்தின்மிகுந்த பெரியோருக்கு நிழலைக்கொடுக்க உதவினமையால் அப்புண்ணியத்தினாலே வேடுவன் நனதுபாவங்களையெல்லாம் தொலைத்துக் கயிலாசபதவியைச்சேர்ந்தான்—எ-று. (உசு)

கோதுநீக்கிய வம்பலரினேந்துலன்குறித்தோ
ரோதுமாறுகேட் பிவந்திலனுரைத்திலனதனான்
மாதுகண்களி கொண்டிடமன்றினின்றும்
போதுகண்டில னென்றுநீபுகலவேண்டாவால்.

இ-ள். சகல தீவினையையுந்தீர்க்கும் திருச்சிற்றம்பலத்தை மனதில்நினையாதவன் சிதம்பரதலமகிமைமையப் பெரியோர்களால்சொல்லச் சந்தோஷமாகக் கேட்டுமறியாதவன் நாவினாலுஞ்சொல்லாதவன் ஆயினும் சிவகாமசுவந்தரி கண்களிக்கக் கனகசபையில் நடனஞ்செய்யும் விநோதத்தை ஒருகாலத்தினும் தரிசனஞ் செய்யாதவனென்று நீ உன் வாக்கினுற்சொல்லவேண்டாம்—எ-று. (உஎ)

தந்தபேரருட் சிதம்பரத்தலவிசேடத்தா
லந்தமில்பத மன்னதுற்றெரிசனனடைந்தான்
சிந்தைசெய்வதும் புகழ்வதுஞ்சிரத்தினுலென்றும்
வந்திசெய்வது மந்நகசன்றிமற்றுளவோ.

இ-ள். தரிசனஞ்செய்தாலும் அத்தலத்திற் பிறப்பிறப்புற்றாலும் அவண் வசிப்பவர்களுக்கிடமானது துற்றெரிசனன்புகிய குடையை மறுபடியுங்கொடுத்த புண்ணியவசத்தினால் எக்காலத்தினும் மழிவில்லாத சிவபதவியைப்பெற்றான் ஆதலால் தியானஞ்செய்யத்தக்க துந் துதிக்கத்தக்கதுஞ் சிரத்தினால் வணங்கத்தக்கதும் அச் சிதம்பரதலமேயல்லாமல் மற்றொருதலங்க ளிவ்வளவு மகிமைமையப் பெற்றதி ல்லை—எ-று. (உஅ)

அறந்தயங்குமத் தலத்துமண்செங்கல்களவற்றாற்
சிறந்தவேதியர்க் கெழின்மனைசிவனெழுந்தெவையுந்
துறந்தநற்றவர்க் குறைமடந்தொடர்ந்தவன்பதனா
னிமம்பெறச்செய்து னோர்பயனிகழ்த்துதற்கரிதால்.

இ-ள். தருமங்கள்விளங்கும் அந்தச் சிதம்பரதலத்தில் மண்ணி னாலாயினுஞ் செங்கல்லினாலாயினும் சிறப்புடைய வைதீகபிராமணர்க ளுக்கு அழகுபெறவமைத்தவிடம் சிவனையன்றி மற்றதெய்வங்களைத் தொழாத ஏதலிங்க நிஷ்டாபரரான உத்தமதபோதனர்களுக்கு மடமு

ங்கட்டிவைத்து நிறைந்த பக்தியுடனே சகலவளப்பங்களை யு மமைத்துக்கொடுப்பவர்களது புண்ணியத்தை அளவிட்டுச் சொல்லிமுடியாது—எ-று. (௨௯)

அப்பெரும்பயன் மாலயரறிவரோவறியா
ரொப்பிகந்தருள் பரம்பரனுமைகரிவதனன்
செப்புறுந்திறல் வேளிவரறிவரோதெரியா
தெப்பயன்களு மிதுதனக்கேயுமோவேயா.

இ-ள். அப் பெருமைபொருந்திய புண்ணியத்தின்மகிமையைக் கமலக்கண்ணனாகிய விஷ்ணுவும்; கமலாசனனாகிய பிரமனும், அறிவரோ அறியமாட்டார்கள் அன்றியும் இணையில்லாத வதுக்ரகஞ்செய்யும் பரமசிவன் பார்வதிதேவி ஆணைமுகவிநாயகன் சொல்லுதற்கரிய வேலேத்தாங்கிய அறுமுகக்கடவுளும் அறிவார்களோ அறியமாட்டார்களா தலால் எத்தவங்களும் எவ்விததானங்களும் அத்தலத்திலே மனைமடங்கட்டிக்கொடுக்கும் புண்ணியத்துக்குச் சமானமாகாது—எ-று. ()

சூலபாணிபா லன்புடைச்சுருதியோர்தமக்கும்
ஞாலமாயையை நீக்கியநற்றவர்தமக்குங்
கோலமாமனை மடமன்புகுடலோனுஞ்
சாலுமத்தலத் தமைத்தவர்பெறும்பயன்சாற்றில்.

இ-ள். சூலாபுதத்தைபுடைய பரமசிவன்மீது மிகுந்த பக்தியை யுடைய வேதபிராமணருக்கு அழகிய வீடுகளையும் பூமண்டலத்தின்கண் மாயையின்சம்பந்தமான தேகாதி பிரபஞ்சமனைத்தும் பொய்யென்றுணர்ந்து நன்மைபெறுஞ் சிவனடியார்களுக்கு மடங்களையும் பக்தியுடனேயாகிலும் பக்தியில்லாமலாயினுங் கட்டிக்கொடுத்தவர்கள்பெறும்பலனைச் சொல்லின்முடியுமோ—எ-று. (௩௧)

மனைமடத்திடை யெல்லையுண்மணறுகளொன்றுக்
கனையசெய்தவர் சிவபதத்தாயிரங்கற்ப
முனைவர்போற்றிட வீற்றினிதிருப்பரிம்முறையே
யினையநற்பய னேற்றுவவிசைக்குமாறென்னோ.

இ-ள். அன்னவர்க்களித்த மனைகள் மடங்கள் இவைகளுக்குள் ளாக இருக்கும் மணற்கள் தூளிகள் ஒவ்வொன்றுக்கு ஓராயிரங் கற்பகாலங்களைக்காகத் தருமங்களைச்செய்தவர்களைத் தபோதனர்கள் துதிக்கத்தக்கதாக வெண்ணியவெண்ணம்போற் கயிலாசத்தி லெழுந்தருளியிருப்பார்கள் இவ்வகைப்பட்ட மகாநன்மையான பலனை எடுத்துச் சொல்லுகின்றசமர்த்துண்டானவனெவனோதெரியவராது—எ-று. ()

தேனலம்புதார்ச் செஞ்சடைத்தேவர்தேவுறைந்த
ஞானமானில மாகியசிதம்பரநகர்க்க

சுற்றெறிசனச்சருக்கம். ௨௫௫

ஞானவன்பினு மன்பிலாதாயினுமன்ன
தானமுய்ப்பவர் சிதம்பரஞ்சார்தல்சத்தியமால்.

இ-ள். தேனவிழுங் கொன்றைமாலையைச்சூழச் சிவந்த சடாம
குடத்தினையுடைய தேவதேவனான மகாதேவன் வாசமாய் நடனம்புரி
ந்துகொண்டிருக்கும் ஞானாகாசருபமான சிதம்பரதலத்தில் இகபரத்
துக்கேதுவான பக்தியுடனாயினும் பக்தியில்லாமலாயினும் முற்கூறிய
பிராமணர்களுக்கு வீடும் சிவனடியார்களுக்கு மடமுங் கட்டிக்கொடு
க்கின்றவர்கள் சிவபதவியையடைவது நிச்சயம் இதுசத்தியம்—எ-று.

அங்கிதங்கிய செங்கையோனடியினைமலர்மேற்
பொங்குமன்புடைத் தவநெறிப்புகரனொருவன்
றுங்கமானிலத் திருநகர்த்தாயதீர்த்தங்க
ளெங்குநாடியு மிறைஞ்சியும்படிந்துமின்புறுவோன்.

இ-ள். அழல்வாசமாயிருக்குஞ் சிவந்தகரங்களையுடைய சிவபெ
ருமானது பாதாரவிந்தங்களிலே பக்திவளநுந் தவநிலையையுடைய ஓர்
பிராமணன் உத்தமபூமியிலேயிருக்குஞ் சிவஸ்தலங்களைத் தரிசனஞ்
செய்தும் பணிந்துந் புண்ணிய தீர்த்தங்களின்முழ்கியும் ஆனந்தமுந்
றவன்—எ-று. (௩௪)

வேதநாயகன் வெளியினின்றும்நகர்க்கட்
காதல்கூரவந் தடுத்தனன்கனகமாமறுகிற்
பாதைவந்ததோ ரிளைப்பினுற்பளிங்கினுலிழைத்த
சோதிவேதிகை யனைந்துதன்வசமறத்துயின்றான்.

இ-ள். வேதங்களுக்கிறைவனாகிய பரசிவன் ஞானாகாசமான ச
பையிலே நடனம்புரியுஞ் சிதம்பரதலத்தில் பக்திவ்ருப்பத்தோடு சே
ர்ந்து தங்கமயமான மாடமாளிகைகள் நெருங்கியவீதியில் வழிநடந்து
வந்த வருத்தந்தீர்ப் பிரகாசம்பொருந்திய பளிங்குக்கற்களினுலமைத்
த ஓர் திண்ணையிற்படுத்திக்கொள்ள அக்கல்லில் குளிர்ச்சிதங்கியிருப்
பதாற் புகரன் நன்னைமறந்து நித்திசைசெய்தான்—எ-று. (௩௫)

தோகைமாமயி னடமிடுஞ்சுடர்மனையொன்றிற்
காகமொன்றுசென் றன்னத்தைக்கவர்ந்துடன்வினாந்து
போகுமெல்லையின் மிகுந்துயிற்புகரனாவிற்
பாகமுற்றுமோ ரோதனப்பருக்கைவீழ்ந்ததுவால்.

இ-ள். மேகங்கள் தவழுவதைக்கண்டு தோகையைவிரித்து மயி
லினங்கள் நடனம் புரிந்துகொண்டிருக்கும் பிரகாசம்பொருந்திய ஓர்
வீட்டில் ஒரு காக்கையானதுபுகுந்து அங்குற்ற அன்னத்தை வாயிற்
கவர்ந்துகொண்டு வினாவுட னெழும்பிவருகையில் அதிகரித்தனாயினு

ல் வாயைத்திறந்துகொண்டு துயிலும் பூசுரனதுநாவில் நனிபாகத்தோ
டுங்கூடிய வச்சாதத்தில் ஓர் பருக்கைவீழ்ந்தது—எ-று. (நக)

அன்னம்வீழ்தலு மருந்துயில்வசத்தினாலறியான்
மின்னுநானெறி வேதியன்விழுங்கினனம்ம
வென்னசொல்லுகோ மீதறியாதுசெய்காகம்
பன்னுமிப்பய னாற்சிவபதமடைந்ததுவால்.

இ-ள். அவ்வகையாய்விழுந்த அன்னத்தை மிகுதியும் நித்திரை
யினாலறியாமல் பிரகாசம்பொருந்திய நான்முறையாடுமுணர்ந்த வத்
தபோதனனாகிய வேதியன் விழுங்கினமையால் யாம் என்சொல்லப்
போகின்றோம் இவை இன்னதென்றறியாத காகமர்னது இப்புண்ணி
யபலத்தினால் துதிக்கத்தக்க சிவபதவியைச்சேர்ந்தது இந்த ஆச்சரிய
த்தை என்னென்றுசொல்லுவோம்—எ-று. (ந௭)

முடிவிலாமறை முதல்வனையுணர்ந்துகொண்டவனுக்
கடிமையெய்திய தவத்தினர்க்கறுசுவையடிசிற்
படியில்வாசநீர் மகிழ்ச்சியாற்பரிவினானயந்தோர்
நெடியாற்பய னறிவனோவறிகிலாரிமலன்.

இ-ள். முடிவில்லாத வேதமுதல்வனாகிய பரமசிவத்தினது மகி
மையைபுணர்ந்தவர்களுக்கு அடிமைத்தொழில்செய்யும் தவப்பலனை
ப்பெற்றவர்கள் மகிழும்படியாய் அறுசுவைபதார்த்தங்களுடனே அன்
னமும் அளவில்லாத பரிமளத்தைக்கொடுக்கும் குளிர்ச்சிபொருந்திய
நீரும் மனமகிழ்வோடு அளித்தவர்கள் அடையும் பெரிதாகிய புண்ணி
யங்களைப் பரமசிவனும் அறியத்தக்கவனோ அறியமாட்டான்—எ-று.

ஆயிரம்பெயர்க் கறுசுவையடிசிலங்களித்த
மேயசெல்வார்தம் பயனிலுமிடியுடைபொருத்த
னையவாறொரு பிடியவிழ்தரும்பயனெய்துந்
தூயதெப்பதி யினுமுளதிதுவென்பர்தூயோர்.

இ-ள். எத்தலங்களிலாயினும் ஆயிரம்பெரியோர்களுக்கு அறு
சுவைபதார்த்த வகைகளோடும் அன்னமளித்தறிதிறந்த செல்வத்தினை
யுடைய ஒருவன் அடைந்தபலனிலும் ஓர் தரித்திரன் பக்தியுடனே
யொருகவள மன்னங்கொடுத்தலே உத்தமம் இஃது எத்தலத்தினும்
உண்டென்று சொல்லுவார்கள் பரிசுத்தர்கள்—எ-று. (நக)

ஞானமங்குநின் றுடியதில்லைமாநகர்க்க
னானசெல்வனோர் பிடியவிழளித்தற்குமற்றைத்
தானமீதொரு பிடியெண்ணிலபலதான
முனமொன்றறக் கொடுத்தலங்கொக்குமோவொவ்வா.

துற்றெரிசனச்சருக்கம். உருள

இ-ள். சிவஞானவருள்பொழியும் ஏகநாயகனான அம்பலவாண முர்த்தி ஆனந்தநடனம்புரியுந் தில்லைமாநகரத்தில் அதிக அயிஸ்வரிய முடையவன் ஒருகவள வன்னங் கொடுத்தபலனுக்கு வேறொரு நதலங் களில் ஓர்தரித்திரன் தேகத்தைவருத்தி நியமத்தோடு சம்பாதித்த பொருளைக்கொண்டு எண்ணில்லாத மகாதானங்கள் குறைவில்லாமற் கொடுத்த புண்ணியஞ் சமனாமோ—எ-று. (சு0)

மாடைவெள்ளிகள் னிகைநிலமாங்கரிபரிதே
ராடைபெள்ளுநெல் லகம்பசுக்குடைசெருப்பாதி
போடைசூழ்புலி யூரிடத்துத்தமழ்கருதும்
வேடையந்தணர்க் குதவினோர்வியன்சிவபதத்தோர்.

இ-ள். தாமரை, நீலோற்பலஞ், செங்கழுநீர்விளங்கும் ஓடைகள் சூழ்ந்த சிதம்பரதலத்திலே புண்ணியசொருபரான தபோதனர்க ளுக்கும், வைதீகப்பிராமணர்களுக்கும், அவர்கள் விரும்பியபோது பொன்-வெள்ளி-கன்னிகை-பூமி-தோட்டம்-யானை-குதிரை-இரதம்-வ ஸ்திரம்-எள்-நெல்-வீடு-பசு-குடை-பாதாட்சை இவைமுதலிய தான ங்களை விருப்பத்துடனேகொடுத்தவர்கள் பிரகாசம்பொருந்திய சிவப தவியைச்சார்வார்கள்—எ-று. (சு1)

புவியளித்தலும் போனகமீதலுங்கரத்து
நவியினோற்கெழு மகிழ்ச்சியானற்றலந்தன்னிற்
கவினிலங்கநல் லடிசிலைக்கண்ணுதற்கருத்தி
யவியுமிந்தியர்க் களிப்பவரவாசிவமாவார்.

இ-ள். பூகானம்-அன்னதானமுதலியவைகளைச் செய்வதிலுங் க ரத்திற் கண்டகோடாலியைப்பிடித்திருக்கும் பரமசிவன்மகிழ்வெய்து ஞ் சிதம்பரதலத்தில் அழகுநிறைந்த செஞ்சாலியன்னத்தை நெற்றிக் கண்ணையுடைய சபாபதியைத் தியானஞ்செய்து ஞானேந்திரிய கர்ம் மேந்திரியங்களின்வழியில் மனதைச்செலுத்தாமல் சிவசம்பந்தமாகச் சித்தத்தைச்செலுத்துஞ் சிவனடியார்களுக்குக்கொடுக்கும் புண்ணிய சாலிகள் சிவசொருபமாவார்கள்—எ-று. (சு2)

தண்டுகுண்டிகை யாடைநீர்சந்தனமலர்கள்
கண்டிகைத்தொடை குடைசெருப்பரைக்குநாண்கலைத்தோல்
விண்டலத்துமா றுறந்தருண்மெய்த்தவர்க்கன்பு
கொண்டிவற்றினென் றருள்பயன்சிவபதங்கொடுக்கும்.

இ-ள். பரமசிவ ன்னுக்கிரகம்பெற்ற மெய்மையான தபோதனர் களுக்கு தண்டு-கமண்டலம்-வஸ்திரம்-உதகம்-கந்த புட்பங்கள், உருத் திராக்கமாலைகள், குடைகள், பாதாட்சைகள், அநாநாண்கள், மாந்

உருஅ சிதம்பரபுராணம்.

மேல்கள் இவை முதலியவைகளிலொன்றேனும் பக்தியுடனே கொ
டுப்பார்களாயின் இவற்றில் ஒருதானத்தின்பயன் சிவபதவியைத்த
ரும்—எ-று. (சுந)

மோதகங்களும் பூவமுமுதலியவைப்பா
லோதனத்துடன் விரும்பியவுண்டியுந்தந்தக்
கோதுநீக்கிட மண்ணுறக்கொம்பொடுமண்ணு
மீதன்மேயினர் சிவபதமெய்திவீற்றிருப்பார்.

இ-ள். சிவனடியார்களுக்கு மோதங்களையும், பணியாரவகைக
ளையும், அறுவைபதார்த்தங்களையும், ருசிகரம்பொருந்திய பசுவின்
பால்-மெய்-கயிர்களுடனே அவர் களிப்படையும்படியாய் சாப்பாடு
கொடுத்தவர்களும், குற்றமற்ற கன்னிகாதானம், பூமிதான முதலிய
வைகளையும், மனவிருப்பத்துடன்கொடுக்கும் புண்ணியவான்களும்,
மகா வைபவத்துடன் கயிலாசத்திலெழுந்தருளியிருப்பார்கள்—எ-று.

சரதநல்கிய புனிதனீற்றருளுடைச்சைவ
விரதமெய்த்தவர்க் கன்பினுலுதவியமேலோர்
பிரமகத்தியே முதலியவினையெலாம்பெயர்ந்து
சுரர்பணிந்து முத்திதஞ்சுழலாகுவரால்.

இ-ள். சரதமென்னு மேதங்கள்பொழியுஞ் சுத்தஜலத்தை இரக்
கத்துடன் சிவசம்பந்தமான சிவார்ச்சனைகள்செய்யும் சிவனடியார்க
ளுக்கும், பூசனைமுதலிய விரதங்களுள்ள மெய்மையான தபோதன
ர்களுக்கும் பக்தியுடனுதவி மேன்மைபெற்றவர்கள் முன்பின் பிரமஹ
த்தியாதி மகாபாதகங்கள் செய்திருந்தாலும் அப்பாதகங்களெல்லாந்
தீர்ந்து பரிசுத்தராய் தேவர்கள் தொழத்தக்க மோகஷவீடடைவார்
கள்—எ-று. (சுரு)

சைவநான்முறை யெழுதினர்தக்கவாதினாநாட்
டெய்வநாயகர்க் கன்புசெய்தெய்வமாதவர்தங்
கைவழங்கினர் கான்முடியிருவருங்காணு
மெய்யர்வான்சிவ பூரணமேவனிச்சயமால்.

இ-ள். சிவசம்பந்தமான சாஸ்திரங்களையும், புராணங்களையும்,
எல்லாநாள்களிலும், உத்தமமான திருவாதினாநட்சத்திரத்தில் எழுதி
னவர்களும், அம்பலவாணமூர்த்தியினுடைய பாதாரவிந்தங்களுக்குப்
பக்திசெய்யுஞ் சிவயோகிகளுக்குக் கொடுத்தவர்களும், அரிபிரமாதிக
ளாலுங் காணுதற்கரிய ஞானரூபமான திருமேனியையுடைய பரம
சிவனது பரிபூரணத்திற்கலந்து பேரின்பத்தைப்பெறுவார்கள் நிச்ச
ம்—எ-று. (சுசு)

துற்றெரிசனச்சருக்கம். ௨௫௯

அறுசீர்க்கழிநெடிஸடியாசிரியவிருத்தம்.

அருளுருவன்சைவநா லெழுதுமாறலேகமினி தளித்தனன் னொ
டருதலெழுத்தாணியெழு தினர்க்குநிதியுதவுதலஞ் சனந்தான்பெய்த
றிருமுறையங்கவைவத்துக் கொடுத்தல்கலகந்தனக்குச் சேமத்தீதல்
பொருவருமிங்கிவற்றென்று புரிபவர்கன்சிவபதத்துப் புகுவான்மே.

இ-ள். கருணைவடிவாய் சிவசம்பந்தமான புராணசாத்திரங்கள்
எழுதிக்கொள்ளும்படி ஏட்டுப்புத்தகங்களை விருப்பமாய்க்கொடுத்தவ
ர்களுந் திருமுறைக்கு நன்மையானகயிற் திரித்துக்கொடுத்தவர்களு
ம், அவற்றை எழுத எழுத்தாணிகொடுத்தவர்களும், எழுதுபவர்களுக்
குப் பொருளுதவினவர்களும், அவைகளுக்கு மைக்காப்புச்சாத்தின
வர்களும், புத்தகத்தைப் பதனமாகவைத்திருந்து கொடுத்தவர்களும்,
கலகங்களினும், பத்திரப்படுத்திக் காப்பாற்றிக்கொடுத்தவர்களும், இ
வ்வினையிலாத் தருமங்களி லொன்றேனுஞ் செய்வார்களாயின் கயிலா
சபதவியைச்சேர்ந்து சுகமாயிருப்பார்கள்—எ-று. (சௌ)

சிவசிந்தைமறையவர்பாற் சிவலிங்கமாதானஞ் செலுத்தினோர்க
ணவமுந்துபரசிவத்தை நண்ணுவார்கள்சிவார்ச்சனையெந்நாளும்பேணு
தவமன்புபெறுமன்பர்க் கங்கதற்குவேண்டிவன தருக்காலீந்தோ [ந்
ரவரன்றோவிமையவரு மடைவரியசிவபதத்துக் கதிபராவார்.

இ-ள். சிவத்தியானமுள்ள வேதியர்களுக்குச் சிவலிங்க மகர்தா
னங்கொடுத்தவர்கள் குற்றமற்ற பரசிவ அயிக்கியம் பெறுவார்கள் ச
தாகாலஞ் சிவபூசைசெய்யும் விரதமும் பக்தியுமுடைய சிவனடியார்
களுக்கு சிவபணிக்குவேண்டிய பண்டபதார்த்தங்கள் மனமகிழ்வோ
டுங்கொடுத்தவர்கள் தேவர்களுக்குங் கிடைப்பதற்கரிய சிவபதவிக்கு
ரியராவார்—எ-று. (சஅ)

கருதியவர்பெறுமாறு துவாரகாசக்கிரமுந் தூயசெம்பொற்
குருமலியுந்திகழ்சாஸ்க் கிராமமியைன்பினுந் கொடுத்துளோர்கண்
மருவிரியுந்துழாயலங்கற் செந்திருமால்பதமணுகி வாழ்ந்துநானத்
திருவளரும்பொருவரிய சிவலோகமடைவினிற்போய்ச் சேர்வரன்றே.

இ-ள். சிதம்பரதலவாசிகளாகிய வேதியர்கள் பெற்றுக்கொள்ளு
ம்படியாய் துவாரகாசக்கரத்தையும் மாற்றுயர்ந்த செம்பொன்னிறம்
போன்ற மச்சங்கள் பிரகாசிக்குஞ் சாஸக்கிராமங்களையும் விருப்பத்
தோடுங் கொடுப்பவர்கள் வாசனைமழுந் துளவமாலையணிந்து இலக்
குமிதேவியை மார்பில்விளங்கச் செய்துகொண்டிருக்கும் நெடுமால் ப
தவியான வைகுந்தத்திலே போகபாக்கிடங் ளை அதுபவித்துக்கொ
ண்டிருந்து பின்பு சிவானுக்கிரகம்பெற்று வரிசையாக நிகரில்லாத கயி
லாசபதவியையும் பொருந்துவார்கள்—எ-று. (சக)

எம்பரமன்றனக்கன்பா மறையவர்க்குச்சிவனாபி யீய்ந்துளோர்க
எம்பிகைதன்பதம்பெறுவரோதேனும்பரனடியார்க்கனுமட்டியந்தோர்
நம்பரிசிலுரைக்குமதென் னதனிலொருபரமானு நலத்துக்காவிச்
செம்பதுமன்கற்பத்தி லொருகற்பஞ்சிவபதத்திற் சிறந்துவாழ்வார்.

இ-ள். எமது கர்த்தாவாகிய சிவனிடத்தில் பக்தியுண்டாகி வை
தீகப்பிராமணர்களுக்குச் சாளக்கிராமநதியிலே பிறந்த சிவருபமான
சிவநாபத்தைக்கொடுத்தவர்கள் சிவகாமசவுந்தரியினுடைய பாதாரசி
ந்தம்பெறுவார்கள் சிவபக்தர்களுக் குதவியாகத்தக்க எப்பொருள்க
ளாயினும் அணுவளவேனுங் கொடுத்தவர்கள்பெறும் மகாபலனைச்
சொல்லவேண்டுமாயின் அவர்களுக்குக்கொடுத்த பதார்த்தங்களில் ஒ
ரு அணுவளவிற்பதினாறுபங்கி லோர்பங்காகிய பரமாணுவின்நன்மை
க்குச் செந்தாமரையில் உற்பவித்த முதல்வனான பிரமனது கற்பகால
ங்களில் ஒரு கற்பகாலவனையில் கயிலாசத்திலே போகபாக்கியங்களை
யறுபவித்துக்கொண்டு பிரகாசிப்பார்கள்—எ-று. (௫௦)

பொங்கியவன்பிலரோனு முளரோனும்புண்ணியகன் மங்கட்கேற்ற
வங்கமுளதேனுமில் தேனுமியற்றுவராகி லந்தக்கன்மந்
தங்குருறையிகந்துநிறை பூரணமாமவைமற்றைத் தலத்துண்டாகா
துங்கமலிதவமுனிவ வெத்தலமுமிதற்கொவ்வா சொல்லுங்காலே.

இ-ள். பெருகிய அன்பில்லாதவராயினும், அன்புடையவராயினு
ம், தருமஞ்செய்வதற்குத் தக்க இலட்சணம்பொருந்தியிருந்தாலும்,
தன்னால் இயன்றமாத்திரம் புண்ணியங்களைச்செய்தால் அவை குறை
வில்லாமல் பரிபூரணமாகநிறைவேறும் இம் மகிமையைப்போல் வே
றொருதலங்களிலேயும், பூரணமாகநிறைவேறுது ஆதலால் உயர்தவத்
தின் மிகுந்த சுயிமினியே சொல்லுமிடத்து எத்தலங்களையு மிதங்கி
ணையாகச் சொல்லப்படாது—எ-று. (௫௧)

மன்றொளிரத்தலந்தன்னி லோமங்கள்விரதங்கண் மந்திரங்க
மின்றுநெறிச்சிவார்ச்சனைகண் முதலானவியற்றிவருந் தூயமாந்தர்க்
கொன்றனந்தமையமிலை தென்புலர்க்காயறவோருக் குண்டியீந்தான்
புன்றகையமூவகையிற் சுற்றமுழ்போய்ச்சிவபதத்தின் முதல்வாராவர்.

இ-ள். திருச்சிற்றம்பலம் பிரகாசிக்கும் அச் சிதம்பரதலத்தில்
தூமங்கள், யாகங்கள், விரதங்கள், மந்திரங்கள், வேதாகமவிதியின்படி
சிவபூசைகள் முதலான சிவபுண்ணியங்கள் செய்துவரும் புண்ணியர்
களுக்கு அளவிறந்தபலனைக்கொடுக்கும் இம்மகிமைக்குச் சந்தேகமி
ல்லை பிதார்தேவதைகளுக்குத் திருப்தியாகத் தருமபுருடான பிராம
ணர்களுக்கும், சிவயோகிகளுக்கும், அன்னங்கொடுத்தால் தாய்லட்சி

துற்றெரிசனச்சருக்கம். உசுக

த்தார், தந்தையின்வமிசத்தார், பெண்சாதியின்வமிசத்தார் இம் மூவகையுளோரும் கயிலாசபதவியைச்சார்ந்து ஆதிக்கமாகயிருப்பார்கள்—எ-று. (௫௨)

மற்றொருதேயந்தன்னின் மரணமடைந்தோர்தமக்கிம் மன்றுசூழப், பெற்றதலத்திடையடைந்து பிண்டவுதகக்கிரிகை பேணிலிந்தப், பொற்றலத்திலிறந்தவார்தம் பயனுளதன்னியதலத்துப் பொன்றினோன், புற்றருள்கொண்டத்தலத்திற் புதைக்கில்வினாகெடமுத்தி யுறுவாரன்றே.

இ-ள். மற்றொருதேசங்களில் இறந்தவர்களுக்கு இக்கனகசபையைச்சூழ்ந்து மகிமைபெற்ற பூண்டரீகபுரத்தில்வந்து திலதற்பணமுதலிய கிரியைகளைச்செய்வாராயின் அழகுபொருந்திய அச்சிதம்பரதலத்தில் இறந்தவர்கள் பெறும்பேறு சித்திக்கும் அன்றியும் அன்னியதலங்களில் இறந்தவர்களது என்னை விருப்பமாகக் கொண்வந்து இத்தலத் தெல்லைக்குள்ளாகப்புதைத்தால் அவர்களிழைத்த பாதகங்கொல்லாமகன்று மோட்சத்துக்கேதுவான சிவபதவியைச் சேருவார்கள்—எ-று. (௫௩)

எத்தலத்திலிறந்தாலு மிறந்தவர்க்காயனலீட்டி யியைந்தவாகொண்டத்தலத்திற்புரிந்தக்காலவர்கள்பாழுத்தியினை யடைவர்முத்தநத்துலவுஞ்சிவகங்கை முழுகுங்கான்மந்திரங்க ணவிற்புங்கான்மன்றுத்தமனைக்காணுங்கா லெவனாந்நேந்தாலுமவ ருமவர்முத்தி.

இ-ள். எந்தத்தலங்களிலிறந்தாலும் இறந்தவர்களுக்குக் கருமக்கிரியை முதலியவைகளை யெவர்களைக்கொண்டேனும் அச்சிதம்பரதலத்தில்செய்தால் அவர்கள் மேலான சிவகதியைப்பெற்று முத்தராவார்கள் சங்கினங்களுலவுஞ் சிவகங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்கின்றவேளையிலும் பஞ்சாக்ஷரமந்திரங்களை ஜெபிக்கின்றவேளையினும் கனகசபையில் சபாபதியைத் தரிசிக்கின்றவேளையினும் யாவனாயேனும் வினேத்தா ல்லவரும் சிவபதவியைச் சேர்வார்கள்—எ-று. (௫௪)

பற்பலன்கொண்டு பலகாலம்புகலினுமப் பதியினுள்ள, நற்பெருமைதொலையுமோ வாளுலஞ்சருக்கமா நவீற்றுகின்றேம், பொற்பொதுவிற்செங்கமலப் பொற்பாதங்கண்டோரப் புரியின்மாயந்தோ, ரற்புதமுத்திக்குரியர் மற்றொருநற்றலத்திலை யறிவான்மிக்கோய்.

இ-ள். பற்பல நல்லநாவுகளைக்கொண்டு அநேகந்தரஞ் சொன்னலும் அந்தச்சிதம்பரதலத்திலுண்டாகிய நன்மைமையத்தரும் அதிசயத்தைச் சொல்லிமுடியாது ஆயினுஞ் சருக்கமாகச் சொல்லுகின்றோம் பொன்னம்பலத்தின்கண் ஆனந்த நடனம்புரியும் அம்பலவாண முர்தி

தியினது அழகிய செந்தாமரைப் பாதங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்களும் அத்தலத்திலிறந்தவர்களும் மோட்சம்பெறுகின்ற புதுமையை ப்போல மற்ற எத்தலங்களிலும்கிட்டாது ஞானத்தினுன்மிசூத்த சயிமினியேயென்று வேதவியாசர் திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று. (௫௫)

ஒருவருக்குமுனாத்ததில்லை யதலத்திற் பெருமைவே றுணர்ந்தோரில்லை, யருமறையின்முடிவினுள தந்தமறைமொழியறியு மதனைஞானத், திருவுருவிலொருபாகம் பெண்ணுருவம்படைத்துடைய தேவதேவ, னருள்புரியவறிந்துயர்ந்தேன் வேறென்றான்முனிவரயா னறிந்தேனல்லேன்.

இ-ள். அத்தலத்தின் மகிமையை யாம் ஒருவருக்குஞ் சொன்னதில்லை அன்றியும் என்னைத்தவிர மற்றொருவருக்குந் தெரியமாட்டாது அரிய வேதங்களின் சிரமான உபரிடத மகாவாக்கியங்களினில் சொல்லும்பொருள்களை ஞானசொருபத்தினால் பார்வதியை இடப்பாகத்திற் படைத்த தேவாததேவன் என்னிடத்திற் கருணைவைத்து உபதேசஞ் செய்த பாக்கியவசத்தினால் தெரிந்து கடைத்தேறினேன் மற்றொரு விதத்தாலறிந்தல்ல முடிவரனேயென்று வாதராயணர் வகுத்துரைத்தார்—எ-று.. (௫௬)

போதநெறிதருசுருதிப்புராணநெறிவல்லவர்க்குட் பெர்லிஷ்மிக்கோன், சூதமுனிவரனெமக்கு யிறைவனுக்குமன்புடைய தூய்மைகொண்டோ, னாதலினாலவற்குரைத்தோ முள்ளபடியாங்கவன்போ லறியாரில்லை, நீதவருவன்புடையை யாதலினுனினக்குமிது நிகழ்த்தினேமால்.

இ-ள். ஞானமார்க்கத்தைக்கொடுக்கும் வேதபுராணங்களின் விதியையுணர்ந்த வல்லவர்களுள் அதிகமேன்மைபெற்ற சூதபுராணிக னான இத்தபோதனன் நமக்கும் பாசிவத்துக்கும் விருப்பங்கொள்ளத்தக்க பரிசுத்தனாதலால் அச்சூதபுராணிகனும் அறியச்சொன்னோம் அன்றியும் அவனைப்போல் நியமத்தின்படி அறியத்தக்கவர்கள் மற்றொருவருமில்லை சயிமினியே என்னிடத்தினுஞ் சிவனிடத்தினும் தவறுதலில்லாத பக்தியையுடையவனாதலின் அந்தரகசியப்பொருளை நீ தெரிந்துகொள்ளச் சொன்னோமென்று பராசரியர் திருவுளம்பற்றினார்—எ-று. (௫௭)

ஆதாரமாறினுக்கு மயனின்றபொருண்மன்று ளாடாநின்ற, பாதாரவிந்தமலர் கண்டவர்கண்முத்தரியான் பகர்ந்தவெல்லா, நாதாதிகடந்த பர னருளிலோர்க்குமுததனா னண்ணியன்னோர்க், கோதாதிமுதலவன் மே லன்புடையோர்தமக்கென்று முனாத்தல்செய்வாய்.

இ-ள். ஆறாதாரமுதலிய கமலங்களுக்கு மேலாயிருக்கும் பராபரவஸ்துவாய் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தநடனம்புரியுஞ் சபாபதி

துற்றெரிசனச்சருக்கம். உகா. ௨

யினுடைய சரண்கமலங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்கள் முத்தியைப் பெற்றவர்கள் நாமுரைத்தவையெல்லாம் நாதவிந்துகளாதீதனான பரமசிவன் நிருவருள் பெறுதவர்களுக்குத் தரிசனங்கிட்டாது சிவமகிமையைக் கேட்கவும் யோக்கியமல்லாதவராகையால் அன்னவர்களுக் குபதேசஞ் செய்யவேண்டுமெதில்லை சிவனிடத்தில் பக்தியையுடையவர்களுக்கு எப்போதும் இந்தச் சிவமகிமையைச் சொல்லக்கடவையென்று வாதராயணர் உபதேசித்தருளினார்—எ-று. (௫௮)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

நட்டும்வல்வினைத் தொகுதியாலந்தரா யெழிற்சிதம்பரத்துண்மை காட்டுமாமறை யாகமபுராணங்கள் கண்டுமன்னதுகாணார் கேட்டுமங்கது கேட்கிலர்மாயையின் கிளர்பெருவசத்தானன் னாட்டமற்றவர் மயக்குறுமயக்கையா நவிற்றலாம்படித்தன்றால்.

இ-ள். பூர்வஜனனங்களிற்செய்த மகாபாதகக் கூட்டங்களின் வறுமையினால் கொடுமைபொருந்திய மதிகொண்டிருக்கும் பாதகருக்கு அழகிய ஞானாகாசசொருபமான சிதம்பர ரகசியப்பொருளின் நிலைமையை வேதாகமபுராணங்களி லெடுத்தச்சொன்னாலுங் கேளாதவர் போலிருப்பார்கள் அஃது யாதுகாரணமெனில் மகாமாயையினது பெருக்கத்தின் கொள்கையினாலே நன்மையாகிய ஞானக்கண்ணில்லாமையான் அவர்களை மயக்கச்செய்யும் அம்மாயையின் மயக்கத்தின் வறுமையை நம்மாற்சொல்லி முடியத்தக்கதல்ல—எ-று. (௫௯)

மக்கடந்தையர் தாய்தமர்மனைவிபொன் மனைதரையிடைச்சிந்தை புக்கமுந்தின றென்னுகொள்வரோ புகன்றபல்பவந்தன்னிற் றக்கமாமறை மிருதியாகமநெறி சரித்திறையிருதாண்மேன் மிக்கவன்பின ரிருசெவிக்கிவ்வுரை விளம்பருமமீர்தாமால்.

இ-ள். மாதா-பிதா-மனைவி-மக்கள்-பந்துஜ்னங்கள் - பூமி - வீடு-பொன் இவைகளிலாசைகொண்டு அஞ்ஞானத்தில் மூழ்கினவர்கள் என்வசமாகிய வேதாகமபுராணத்தினுண்மையை அங்கீகரிப்பார்கள் மற்ற எவர்கள் அங்கீகரிப்பொனின் நவிலத்தக்க நன்மையைச்சார்ந்த அநேகஜனனங்களில் மேன்மையான மகிமையையுடைய வேதபுராணங்களின்விதிப்படிக்கு ஆசாரமாகநடந்து சிவனுடைய உபயபதாம்புயங்களில் மிகுந்தபக்தியையுடையவர்கள் இருசெவியினும் இம்மகிமாதீததைத் தேவாமிர்தமாகக்கொண்டு ஆனந்தமடைவார்கள்—எ-று. (௬௦)

சொல்லுமாறினி யென்னைகொலெண்ணிலாச் சுருதிகட்கணியான தில்லையம்பலப் பெருமையையயலவர் தெளிவுறவுரைத்தோம்பா மில்லையாயினு மறைமொழியுணர்ந்தவ ரிறைநிருவருடன்தொ னல்லவாமென் வினிதினிலநிந்தரு ணண்ணுவராமன்றே.

இ-ள். இனிமேற் சொல்லவேண்டிய முறைமை யென்கொல் கேட்கவேண்டிய துண்டானும் சொல்லும் எண்ணிறந்தவேதங்களுக்கும் ஆபரணரூபமாய் வயங்குந் திருச்சிற்றம்பலத்தில் பரமசிவனுக்கிரகத்தினும் சிதம்பராதலமகிமையைச் சமர்த்துள்ளவராயிற் மெளிவாகச் சொன்னோம் யாம்சொல்லிய வசனங்களில் நன்மையில்லாமலிருந்தாலும் வேதமொழியை யுணர்ந்தவர்கள் பரமசிவனுக்கிரகத்தினால் நன்மையுள்ளதென்று இனிமையாகக்கேட்டுச் சிவனருட் பெறுவார்களென்று வாதராயணர் மொழிந்தார்—எ-று. (சு.க)

யானுநான்முகத் தொருவனுந்திரு வினுக்கிறைவனுமிமையோர்தங்கோனுந்தெய்மா முனிவருமுலகருள் கொடியிடையொருபாகன் றுனும்வந்தெதிர் சாற்றினுமுணர்வரோ தகவிலார்மணமுஞ்செந்தேனும்வீசிய பொழின்மலிதில்லையிற்"றிகழ்பெருமையையம்மா.

இ-ள். சுகந்த பரிமளத்தையுந் தேனையுஞ் சொரிந்துகொண்டிருக்குந் தோப்புகள்கூழ்ந்த அலங்காரத்தையுடைய சிதம்பராதலத்தின் மகிமாதிசயத்தை வேதவியாசனென்னும் யானும், நான்முகத்தோனாகிய பிரமதேவனும், செந்திருவின் நாயகனாகிய மகாவிஷ்ணுவும், தேவர்களுக் கிறைவான தேவேந்திரனும், கடவுட்டன்மைபெற்ற மகாமுரிவர்களும், உலகங்களனைத்தையுமீன்ற சிவகாமசுபந்தரியை வாமபாகத்திலணிந்த பரமசிவனும் பிரசன்னமாக எதுரோநின்று உபதேசஞ் செய்தாலும் அவிவேகிகளறியமாட்டார்கள்—எ-று. (சு.உ)

தேடருங்கதி ரம்பலத்தின்பமெய்ச் சின்மயவியோமத்தி னுட்கண்டவர் முத்தோயென்றியா னறைந்ததுநிறைவேதப் பாடன்மாதவ மறைமுடிவுளதுவெம் பாசம்வீசினர்வாசத் தாடரும்பர மன்றிருவாக்கினும் சாற்றியதாமன்றே.

இ-ள். வேதங் களைப் பூரணமாயுணர்ந்த சயிமினியே அளவிடப் படாத காந்தியையுடைய பொன்னம்பலத்தில் ஆனந்தரூபமாய் ஞானவடிவாய் பரமசிவத்தின் நடனவிநோதத்தைத் தரிசனஞ்செய்தவர்கள் முத்தியைப்பெறுவார்களென்று நாம்சொல்லியது வேதமுடிவிலுண்டானபொருளாம் இதன்படி பாசபந்தங்களையறுத்த பக்தஜனங்கள் சுகம்பெறுவதற்குப் பாதாரவிந்தங்களைக் கொடுக்கும் பராபரவஸ்துவான பரமசிவன் தமது திருவாக்கினால் மொழிந்ததென்று வேதவியாசர் திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று. (சு.ந)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முன்னவனைக்கிரதயுகஞ் சிந்தித்துயாகங்கள் முயன்றும்வேதஞ் சொன்னநெறிதிரதயுகத் தாரிதென்றுமகந்தவங்க ளருளாற்செய்து

துற்றெறிசனச்சருக்கம். உசுரு

மின்னநெறிமுடியாமற் றுவாபரத்திலருச்சனைக் கிசைந்துமுன்னந்
துன்னுமருவினையொழிந்து வீட்டைவொனச்சருதி சொல்லுமன்றே.

இ-ள். ஆதிகாரணனாகிய பரமசிவனைக் கிளோதாயுகத்திலே வேத
விதியின்படி தியானித்தும் யாகங்கள்முடித்தும் திளோதாயுகத்திலே
முன்சொல்லிய நிலைபோன் முடிப்பதரிதென்று யாகங்களுந் தவங்களு
ஞ்செய்தும் இவ்வகை நடப்பது பிளாயாசையென்று அதினும் எளி
தாகத் துவாபரயுகத்திலே அருச்சனைமுதலியசோட்சவுபசாரங்கள்செ
ய்து பிராரத்வ வினைகளைத்தொலைத்து மோட்சவீடாகிய சிவபதவியை
ச் சேர்வார்களென்று வேதங்களிற் சொல்லுகிறதென்று வாதராயணர்
திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று. (சுசு)

மலினவினையாவுக்கு முறைவிடமாய்நெறிமீதி மாயத்தோற்றுங், க
லியுகமாகியகாலத் தியாவோருங்காமாதிக் கடலின்வீழ்ந்து, மெலியுமு
ணர்வினராகிப் பொல்லாதவாழ்க்கையினை விட்டுநீங்கி, யொலிகொண்ட
மறைபுகன்முத்தி யுறுதலரிதெனவுரைப்ப் ருயர்ந்துளோர்கள்.

இ-ள். அஞ்ஞானமயமான வினைகளெல்லாமிருக்குந் தானமாய்
நன்மார்க்கமும் நீதியுங்கெடத்தக்கதாகிய கலியுகத்திலே காமாதி அந்
தரங்க சத்துருக்களென்னுங் கடலுட்டோய்ந்து அறிவழிந்தவர்களா
ய் ஒருகாலமும் நீங்காத கொடுமையைத் தொலைத்தகன்று சப்திக்கும்
வேதங்களிற்புகலும் முத்தியைச்சாருவ தருமையென்று பெரியோ
ருரைப்பார்கள்—எ-று. (சுரு)

இயம்புநெறியெவ்வுகத்து மியற்றினொரியற்றோதார் யாவோனு
மயங்குகொடும் பிறப்பிகந்து மாமுத்திபெறுமாறு மன்றுணர்ன்ற
புயங்கநடவடிவமுமத் தலவடிவுமாப்நின்றான் புகர்மாமாய்த்த
வயம்புனையுந்திங்கண்முடிச்சங்கரன்பொங்கரவணியும்வாரோநாதன்.

இ-ள். கிளோதாயுகமுதலிய யுகங்களிலே நடக்கும்முறைமையை
முன்சொல்லிய நியமப்படிக்கு நடந்தவர்களாயினும் நடவாதவர்களா
யினும் மாயாவிகாரத்தினால் மதிமயங்கிக் குற்றமாகிய ஜனனங்களில்
உழல்வதைநீங்கி மேன்மைபொருந்திய மோகூத்தைப் பெறும்வித
மெப்படியென்றால் புள்ளிபொருந்திய மத்தகத்தையுடைய மதயானை
யையுரித்துப் போர்த்துக்கொண்டும் வெற்றியினுற் சந்திரனைச் சிரோ
மணியாகவணிந்து அடியார்களுக்கு நன்மையைத் தருபவனாகியும்
கோபத்தினுற் கொதித்தெழும் நாகங்களை ஆபசணமார்க அலங்கரித்து
க்கொண்டும் விளங்கும் தெய்வபிரானாகிய பரமசிவன் திருச்சிற்றம்ப
லத்தில் நன்னாகம் படம்விரித்தாடுவதுபோன் மெல்லவசைந்தாடும் அ

ந்த நடராஜமூர்த்தி சொருபமாகவும் சிதம்பரதல சொருபமாகவும் இ
வ்விரு திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறார்—எ-று. (௬௬)

முத்தொழிவுமுயன்றிவிவான் முக்குணத்தான் மூவடிவமுயங்கியே
ங்கி, யத்தகையதொழிற்கயலாய் ஞானானந்தத்திரட்சி யாயெவர்க்கு,
மெத்தகையபதியாகி யருள்கூடவிளங்கிநிசுழ விமலன்கண்டோர், சத்
தியமுத்தியினடைய மன்றிநடம்புரிந்தென்றுந் தயங்காநின்றான்.

இ-ள். சிருட்டி-திதி-சங்காரமென்னு மூன்று அதிகாரமுஞ்செய்
து உலகங்களை இரட்சிக்கும்பொருட்டாக இராசநகுணத்தினியற்கை
யாத் பிரமதேவனாகியும் ஆந்தரங்கத்திற் றுமதமுஞ் சத்துவமுங்கொ
ண்ட நாதராயனாகவும் சத்துவத்தின்மேற் றுமதங்கொண்ட உருத்தி
ரமூர்த்தியாகவும் இம்முன்று திருமேனியான் முத்தொழிநடாத்தி வ
னரும் ஆம்மேன்மையுற்ற மூன்றதிகாரங்களுக்கும் புறம்பாய ஞான
னந்தவுருக்கொண்டு விட்டுணுவாதி யாவரும் பசுவாகவும் தான் பதி
யாகவும் ஆதுக்கிரகசத்தியான சிவகாமசவுந்தரியுடனே பரஞ்சோதிம
யமாய் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆம்பலவாணமூர்த்தியாகித் தம்மைத் த
ரிசனஞ்செய்தவர்கள் மெய்மையான மோகூத்ததைப் பெறும்பொருட்
டாகத் திருச்சிற்றம்பலத்தில் எப்போதும் ஆனந்தநடனஞ் செய்து
கொண்டு விளங்குகின்றார்—எ-று. (௬௭)

ஆருயிரின்பொருட்டன்றித் தொழிலுளவோ வாதிதனக்கருளானந்
தப், பேருருவம்படைத்துடைய பேராட்டியொருபாலிற் பிரியாதோ
ங்கப், பாருருவாத்தனதுருவாம் பதியிலதிசயங்கொண்டு பழநால்
வேத, மோருருவமெனப்புலவொளிபெற்றகளிநடங்கண் டியர்வாய
ன்றே.

இ-ள். ஜீவாத்மாக்களைக் கடைத்தேற்றும்பொருட்டேயன்றி ஆ
திசயகனுக்கு வேறு தொழிலுளவோ பேரீன்ப வறுக்கிரகத் திருமே
னிகொண்டு லோகநாயகி வாமபாகத்தைவிட்டு நீங்காமல் வயங்க புண்
னரியதலங்களுக்கெல்லாம் உத்தமமான சிதம்பரதலமே தன்னுடைய
தேகமாய்விளங்கும் தில்லைநகரிலே புதுமைபூண்டு ஆதிவேத பராபர
வஸ்துவான வகமூர்த்தியென்று மொழியத்தக்க பிரகாசங்கொண்ட ஆ
னந்தத்தாண்டவத்தைத் தரிசித்துக் கடைத்தேறவாய் சபிமினியே
யென்று வாதராயணர் திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று. (௬௮)

செஞ்சடையும்பிறையுயின் முறுவல்வதனமுங்குறியுந் திகழ்கண்
முன்று, நஞ்சணிகண்டமுந்தோளு ஹர்புமெரியகறுடிக்கை நலனும்

துற்றெறிச்சனச்சருக்கம், உகௌ

வீசி, யஞ்சல்புரிகரமுமரை யும்புலியினதருமெரித் தாண்டதானுங்,
குஞ்சிதமுமுயலகன்மேற் றிருத்தாருமுமுநீறுங் குவவியோங்க.

இ-ள். சிவந்த சடாமகுடமும், இளம்பிறையும், குறுகையால்
அலங்காரம்பெற்றமுகமும், நாககுண்டலமும், பிரகாசிக்குஞ் சேர்திம
யமான முன்றுநேத்திரங்களும், ஆலகாலவிடத்தினால் விவங்கும் நீல
கண்டமும், நான்குபுயங்களும், சிரமாலிகாபாணமும், முப்புரிதால்
விளக்கமும், ஒருகரத்தில் மழுவும், ஒருகரத்தில் தமருகமும், இடை
யிற் புலித்தோலும், இடதுபாதத்தைத்துக்கி வலதுபாதப் பெருவிர
லை முயலகன்முதுகிலூன்றி நிற்குங்கோலமும், விழுதிதூளணமும், தி
ரிபுண்டரமாக வணிந்திருக்கும் அழகு ஒங்கவும்—எ-று. (கக)

எப்போதும்பாவர்க்கு மெவ்வரமுமீந்திடுவா விறைவனின்ற, வொ
ப்போதவரிதாமத் திருவுருவங்கண்மினமு முயிருமுனு, மப்போதேயு
ருகுபா வசப்போரானந்தத்தி லரிதோமுத்தி, கைப்போதுங்கட்போ
றுந் திகழவிறைஞ்சிக்கண்மி களிப்பாயன்றே.

இ-ள். எந்தவேளையினும் ஆராவர்கள் நினைத்த வாங்களைக்கொ
டுக்கும் பொருட்டாக நமது கர்த்தனாகிய பாசிவனெழுந்தருளியிருக்
கு மகிமையையும் ஒப்புவமை சொல்வதற்கரிய ஞானசொருபத்தை
த் தரிசனஞ்செய்து சித்துஞ் சடமுஞ் ஜீவனு மொருங்குபட்டுருகித்
தன்னேமறந்து பேரின்பம்பெறுவதைவிட்டு மோட்சம்பெருமையைப்
பெற்றதல்ல ஆகையினால் காங்களாகிய தாமரையினால் வினங்கப்பூசி
த்துத்தொழுது கண்களாகிய கமலங்களினுற்றறிசித்து ஆனந்திப்பாய்
சயிமினியேயென்று வேதவிபாசர் திருவுளம்பற்றினார்—எ-று. (எ௨)

எந்தபுகமானாலு மெவ்வினையோரானாலும் யாவரோனார்
தந்தமதுவினையீங்கிச் சிதம்பாங்கண்டவாழுத்தித் தலைவராவர்
வந்தவருவினையோற்றி மற்றுள்ளபுகங்களிலெவ் வழியினாலு
மந்தமிலாவிடடைதற் கெளிதரிதுகலியுகத்தி னறிவான்மிக்கோய்.

இ-ள். எந்தபுகத்திலாயினும் எத்தீவினையுடையோராயினும் யா
வராயினும் ஞானகாசசொருபனை அம்பலவாணமுர்த்தியைத் தரிசி
ப்பார்களாயின் தத்தம்வினையாவதுமகன்று மோட்சத்துக் கதிகாரிகளா
வார்கள் மற்றபுகங்களிலே மனவாக்காதிகளை யொருங்குபடுத்தி உறு
தியாய் நிறுத்தித் தீயவினைகளைப்போக்கி நன்மார்க்கத்தில் ஒருகாலும
ழிவில்லாத முத்தியைப்பெற எளிதாயிருக்கும் அதமமாகிய கலியுகத்
தில் மனமாதி உறுதிப்படுத்தாத செய்கையினால் முத்தியைப்பெறுதல்

உள் அ சிதம்பரபுராணம்.

அருமையாகவிருக்கும் புத்தியின்மிகுத்த சயிமினியேயென்று வாத
நாயணர் அருளிச்செய்தார்—எ-று. (எக)

கொடியவினைக்கிருப்பிடமாய் மிக்கபயங்கரமாகிக்கூறற்கொண்ணுக்
கடியகலியுகத் துதிப்போ ருய்யநெறிவேறுளவோ கணக்கிலாத
நெடியவினைகடந்திடவு மரிதுசிதம்பரந்தன்னை நீங்காதாதி
முடிவொருவுபதங்கண்டான் முடியாதவினைமுடித்து முத்திசேர்வார்.

இ-ள். பொல்லாங்காகிய மகாபாதகங்கள் உறையுந்தனமாய் மி
குதியும் அச்சத்தைக்கொடுக்குங் காமாதி அந்தரங்க சத்துருக்களின்
விகாரச்செயலினால் நன்மார்க்கநீங்கிக் கடையாகிய கலியுகத்திற் பிறப்
பவர்கள் ஈடேறும்விதம் வேறேயுண்டோ அளவிற்றந்த மகாபாதகங்க
ளையகற்றல் அருமையாதலால் ஞானகாசமயமான சிதம்பரதலத்தை
விட்டு நீங்காமல் ஆதியந்தங்கடந்த அம்பலவாண மூர்த்தியினது பா
தாரவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டிருந்தால் ஒருகாலத்தினு
ங்கெடாத வினைகளைப்போக்கி மோகூதத்தைப்பெறுவார்கள்—எ-று.()

சதுமறைகளிலகலை தெரிந்தமறையவன்மற்றைத் தலங்கடன்னிற்
புதுமைபெறப்பரிமேதம் புரிபயனும்புண்டரிக புரமென்றோதப்
பதியிடத்துப்பிறந்தணிய தொருபாலன்றுயில்பயனும் பார்க்கிலீதி
லதிகமுறுபயன்பாலன் றுயில்பயனேயத்தலமே யடைதனன்றால்.

இ-ள். நான்குவேதம் ஆறுசாஸ்திரம் பதினெண்புராணமுதலிய
சகலகலைகளையும் படித்துணர்ந்த ஓர்வைதீகப்பிராமணன் இதரமாகிய
தலங்களில் அதிசயமாக அசுவமேதயாகஞ் செய்யும்பலனையும் சிதம்
பரதலத்தில் அக்கணமே பிறந்த ஒரு சிறுகுழவி நித்தினாசெய்யும்
பலனையும் யோசிக்குமிடத்து இவ்விரண்டிற் சிறுகுழவி அப் புண்
டரீகபுரத்தில் ஓர்நாணித்தினாசெய்த புண்ணரியமே உத்தமமாகை
யினால் அப்பெரும்பற்றப் புலியூரைப்போய்ச் சேருவதே மிகுதியும்
நன்மை—எ-று. (எங்)

புளகமுலையொருபாகன் றிருவுருவாம்புண்டரிக புரத்துள்ளைகி, ய
ளவிற்றந்ததீவினைக ளறியாதுபுரிந்தாலு மன்றித்தங்க, ஞானமறியப்பரி
ந்தாலு மப்பதிநீங்காதென்று முறைவோராகில், வளர்கொடியவினைப்
பயனை யடையார்கள்சிவத்தடைவர் மதியான்மிக்கோய்.

இ-ள். பூரித்திலகுந் தனகலசங்களையுடைய சிவகாமசவுந்தரி
வாமபாகத்தில் நிலைமையாயிருந்து மட்டுமிதமில்லாத பாதகங்களை ம
னதறியாமற் செய்திருந்தாலும் தீராக்காரியமாய்த் தத்தம் மனமறிந்து
செய்தாலும் அப்புண்டரீகபுரத்தில் எப்போதும் நீங்காமல் வாசமாயி

துற்றெரிசனச்சருக்கம். உசுசு

ருந்ததேயாகில் மகாபாதகங்களினால் வரும் அவதிகள் பொருந்தாமற் பரசிவ அயிக்குியம் பெறுவார்கள் புத்தியிலுயர்ந்த சயிமினியேயென்று புகன்றார்—எ-று. (எச)

ஆனந்தத்திருவுருவா மக்கங்கைதனைப்பார்த்தங் கமர்ந்துமிக்க ஞானங்கொள்பதஞ்சலிமுன் வியாகரணம்புகலவருணல்திக்கொன்றை தேனந்துசடையண்ண லானந்தநடங்கண்டு சிவத்திற்பேதந் தானன்றிவிளங்குபறை யுறைதில்லைவனம்பிரியார் தகுதிமேலோர்.

இ-ள். சச்சிதானந்தரூபமாகித் தீர்த்தங்களுக்கெல்லாம் அரசா ன சிவகங்கையைநோக்கி மேற்றிசையிலெழுந்தருளியிருந்து மிகு சிவஞானம்பெற்ற பதஞ்சலிபகவான் ஆதிகாலத்தில் வியாகரணஞ் சொல்லத்தக்கதாக அதுக்கிரகஞ்செய்துங் கொன்றைமாலையைச்சூடி சடாடவியிளையுடைய சபாபதியின் ஆனந்தநடனத்தைச் சாட்சியாகத் தரிசித்துப் பரசிவத்திடத்திற்குள் வேற்றுமையில்லாமல் ஏகரூபமா ய் பிரகாசிக்கும் சிவகாமசவுந்தரி நிலைமையாக எழுந்தருளியிருக்கும் சிதம்பரதலத்தை உத்தமராகி மேன்மையைப்பெற்றவர்கள் விட்டுநீங் கார்கள்—எ-று. (எரு)

மந்திரமும்புகல்சகல வித்தைகளுந்தனதுதிரு வடிவமான வந்தமிலாவங்கவடா னிறைவுபெறவிடைவிடா தமர்ந்துஞானந் தந்தருளியுறைகின்ற வப்பதியிலப்பதிசூழ் தக்கதேயத் தெந்தவழியாலும்வருந் தியுமடைந்தோர்முத்திதனக் கிறைவராவோர்.

இ-ள். மந்திரங்களும் யாவராலும் துதிக்கப்படுகின்ற சகலகலை களுந் தம்முடைய ரிசரூபமாகப்படைத்து ஒருகாலத்தினு மழிவில்லாத அச்சிவகாமசவுந்தரியே பரிபூரணகலையோடுஞ் சற்றுகிலும் நீங்காம லெழுந்தருளி அடியார்களுக் கெப்போதும் சிவஞானமளித்துக்கொ ண்டிருக்கும் அச்சிதம்பரதலத்திலேயாகிலும் அதைச்சூழ்ந்த தேசத் திலாகிலும் அல்லது தூரதேயத்திலிருப்பவர்கள் எத்தொழினிமித்த மாயினும் எக்காயங்களைப் பூண்டாயினும் பிரயாசப்பட்டு அத்தலம டைந்தவர்கள் மோட்சத்துக்குடையராவார்—எ-று. (எசு)

ஆதிநெறிமந்திரமே தனதுவடிவாய்மன்றத் தமர்ந்துஞானச் சோதிதிகழரிவையோ டனவரதத்தாண்டவஞ்செய் துணைத்தாடன்னே யோதுறுமெவ்வுயிரோனுங் கண்டபொழுதேமுத்தி யுறுவதென்ற னீதிமறைத்திருமுனிவ வேறுதவம்புரிவதற்கு நீனைவதென்னே.

இ-ள். முதன்மையாய் நன்மார்க்கமாகிய மந்திரங்களைத் தமது திருவடிவாகப் படைத்துத் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஞானப்பிரகாசரூப

ஹாயெழுந்தருளி அநுக்கிரகவடிவாய் விளங்குஞ் சிவகாமசுவுந்தரியு
டன் எப்போதும் பரமானந்த நடனஞ்செய்யும் உபைபசரண கமலங்
ளை எண்பத்துநான்குலட்சம் பேதமாகச் சொல்லாரின்ற எந்தஜீவரா
சிகளாயினும் தரிசனஞ்செய்தவுடன் மேலானமோட்சத்தைப் பொரு
ந்துமென்றால் வேதவிதியாய் நடக்கும் உயர் தபோதனஞ்செய் சயிமி
னியே இவ்வகை எளிதாக முத்திகிடைக்கும் ஏதுவிருக்கையில் நா
னாவித வருத்தமடைந்து தவங்கள்செய்து திரிபவர்க்குள்ளமதியாதோ
வறியேனென்று வாதராயணருரைத்தார்—எ-று. (எஎ)

கலிவிருத்தம்.

மிக்கநற்பய னின்னவிளம்பலு
மக்கணத்தி லடிதொழுதன்பிறை
செக்கரஞ்சடைத் தேசிகன்மன்னெதிர்
தக்கஞானச் சயிமினிகூறுவானு.

இ-ள். மிகுநன்மையாகிய பலனைத்தரும் மகிமாதிசயம் இன்ன
தென்று வேதவியாசமகாமுரிவர் உபதேசிக்க அக்கணமே ஞானஞ்சாரி
யரது பாததாமரைகளிற் பணிந்து நனிபக்தியோடும் செக்கர்வானம்
போன்ற சடாமகுடத்தினையுடைய குருவின் சந்நிதானத்தின்புன்னர்
நின்று ஒப்பற்ற ஞானத்தினையுடைய சயிமினிபகவான் விண்ணப்பஞ்
செய்கின்றான்—எ-று. (எஅ)

அடிகளேமுடி வாதியறிவரும்
படியிலாத பராபரமானவெண்
பொடியிலாவிய புண்ணியமூர்த்திதன்
வடிவமந்திர மென்றனைவாக்கினால்.

இ-ள். ஆதியந்தம் அறிதற்கரிதாகி நிலையில்லாது என்கும் வியா
பகனான பராபரவஸ்துவாகிய வெண்ணீற்றின் நிலவுலவும் புண்ணிய
சொருபனை பரமசிவன் திருமேனியே மந்திரமென்று திருவாய்மலர்
ந்தீரென்று சயிமினிகூறுவான்—எ-று. (எஆ)

மந்திரந்தனு வானவழிகளு
மந்தமந்திரமு மந்தமந்திர
பந்தமேய்திப் பதன்பொலிகின்றது
மெந்தையேயரு ளாலின்றியம்புவாய்.

இ-ள். மந்திரங்கள் திருமேனியைச்சார்ந்தமார்க்கமும் அவற்றி
ன் வயணங்களும் அம்மந்திரங்களை எழுதிச்சேர்ந்த வீடுகளே அவை
யவங்களாய் அம்பலவாணமூர்த்தி வசித்துக்கொண்டிருப்பதை எந்

துற்றெரிசனச்சருக்கம். உளக

தையே அடியேனிடத்திற் கிருபைவைத்து இக்கணமே உபதேசிப்
பாயென்று கூறுவான்—எ-று. (அ0)

எற்றபக்குவ மேயதினனாகி
சாற்றுவாயெனத் தாழ்ந்தவன்சாற்றிய
கூற்றைநோக்கிக் குறிக்கருமாதவத்
தாற்றல்சான்முனி யங்ஙனறைகுவான்.

இ-ள். அப்படியே சிதம்பரரசியப்பொருளைக் கேட்கத்தக்க வ
க்குவனென்று தேவரீர்சித்தத்திற் மேர்ந்ததனால் அந்த ரகசியத்தை ய
ருள்செய்யவேண்டுமென்று சயிமினிபணிந்து அஞ்சலிசெய்துகொ
ண்டிருக்கும் வணக்கத்தைக்கண்டு அளவிடப்படாத தபத்தினையுடை
ய வேதவியாசர்சொல்லுகின்றார்—எ-று. (அக)

எந்தைபாற்பெற் றிறைவிமுன்னீந்தனள்
கந்தனுக்கவன் கட்டுரைத்தானெறி
தந்தவாய்மைச் சனற்குமரர்கெனக்
கந்தமில்லவ னன்பாலருளினன்.

இ-ள். எந்தையார்கிய பரமசிவனிடத்திற் பார்வதிதேவி உபதே
சம்பெற்று முன்னஞ் சுப்பிரமணியனுக் குபதேசித்தாள் அவற்றை
ஆறுமுகக்கடவுள் சனற்குமரனுக் குபதேசஞ்செய்தார் அம்முநி
சார் அடியேனிடத்திலே அன்புவைத்து உபதேசஞ்செய்தாரென்று வா
தராயணர் சயிமினிக்கருளினார்—எ-று. (அஉ)

நாட்டுமந்திர மேனியுநன்குமக்
கோட்டியந்திரக் கொள்கையுங்கொள்கையைக்
காட்டுமங்கதிற் காட்சியுமாட்சியால்
வாட்டமொன்றிலா மந்தணமாகுமால்.

இ-ள். எழுதப்பட்ட மந்திரசொருபமும் நன்மைபெற்ற அவ்வி
டுகளின்யந்திரத்தின் லட்சணமும் அந்தந்த விடுகளைப்படுத்தி பீஜாட்
சரங்களை எழுதிக்காட்டும் அழகார்ந்த அப்பிரகாசத்தின் தரிசனமகி
மையினால் ஒரு குறைவில்லாம லோங்குமென்று சயிமினிக்குரைத்
தார்—எ-று. (அங)

நந்ததேசிக னீங்கிதுசேவைசெய்
தாய்ந்தநூல்க ளறைந்தகுணத்தராய்
வாய்ந்தமாணவர் கற்கன்றிராசுடைத்
தோய்ந்தபேர்க்கென்றுஞ் சொல்லையன்றியும்.

இ-ள். இப்படி சிதம்பர சகசியப்பொருளை யுத்தேசஞ்செய்த ஞானகுருவாகிய வேதவியாசர் சயிமினிக்குப் புத்தி கட்டளையிட்டப டி பணிசெய்துகொண்டு சகலசாஸ்திரங்களுமுணர்ந்த வைதீகப்பிரா மணராய் பூததயவும் இரக்கமுமுடைய நன்மார்க்கம்பொருந்திய ஜீவ ருக்கேயல்லாமல் ஆணவாதி மும்மலங்கொண்டிருக்கும் ஜீவர்களுக் கெப்போது மிதனை உபதேசஞ்செய்யவேண்டாமென்று பின்னையுங் கூ றுவார்—எ-று. (அச)

அறைந்ததிப்பொருண் மாசறவாகம
மறைந்தவீசன தானையதாமிது
சிறந்ததூயர் கடவார்திகழ்வுறப்
பிறந்தநற்பயன் பெற்றுடையோர்கடாம்.

இ-ள். யாவருக்குங் காட்டப்படாமற் றிராமறைவாக யிருக்கும் இம் மந்திரசகசியப்பொருளை இருபத்தெட்டாகமங்களையுங் களங்கமற த் திருவாய்மலர்ந்த பரமசிவனுடைய ஆக்கினையே இப்போதுரைத்த விதனை அரிதான மானிடஜனனமெடுத்தபின்பு அதிலு மகாபாக்கியம் பெற்றவர்கள் எவர்களாலு மீறிநடக்கக்கூடாமற் பிரகாசிக்கும் இப்பர மசிவனுடைய ஆக்கினையைத் தள்ளிநடவார்கள்—எ-று. (அரு)

உற்றபக்குவம் கோதாதுபக்குவ
மற்றவற்கரு ளன்பாலுணர்ச்சியைச்
சொற்றதேசிகர் தோயுங்கலைமதி
முற்றுமாய முடிவதுதிண்ணமால்.

இ-ள். நான் என்னதவஞ்செய்தேனோ என்னஞ்சிரியராகிய ஒப்ப ற்ற சனற்குமாரமகாமுநிவர் என்னை யருட்கண்ணாற்பார்த்து நல்ல பக் குவ ஆத்மாவாகிய உன்னிமித்தம் உபதேசஞ்செய்த திஃதென்று முன் விருப்பத்துடனே கட்டளையிட்ட மொழியின்வண்ணம்—எ-று.

என்னநன்னலத் தென்றன்குரவனாந்
தன்னிகர்க்குஞ்ச னற்குமரன்பரிந்
துன்னேவேண்டி யுரைத்ததிதுவென
முன்னரன்பின் மொழிந்தமொழியினால்.

இ-ள். என்ன நன்மையினாலேயோ என்குருவாகிய இணையிலா ஸ் சனற்குமாரமகாமுநிவர் பிரியத்தோடும் உன்னிமித்தம் இம்மகாவா க்கியத்தை உபதேசித்தோமென்று விருப்பத்துடன் கட்டளையிந்த மொழியினால்—எ-று. (அஎ)

துற்றெறிசனச்சருக்கம். உளந்

உன்கருத்தை யளவிட்டுணர்ந்திடா
தென்கருத்தைய மெய்தியதென்றுடன்
வன்கருத்துற மங்கையோர்பங்களைத்
தன்கருத்திற் மழுவிருந்தனன்.

இ-ள். சயிமினி உனதுகருத்தின துநிலைமையை அறியாமையால்
என்னுடைய கருத்திற் சந்தேகந்தோன்றியதென்று அக்கணமே கொடு
மையில்லாத மனத்தினையுடைய சிவகாமசுவந்தரியை வாமபாகத்திற்
றரித்திருக்கும் அம்பலவாணமூர்த்தியை வேதவியாசர் இதயாரவிந்த
த்திவிருத்தி திரானஞ்செய்துகொண்டிருந்தார்—எ-று. (அஅ)

இன்னவேலையின் வர்னிபத்தின்பமே
துன்னுஞ்ஞதன் சயிமினிதூயவர்
நின்னையொப்பர் நிமலன்சிதம்பரந்
தன்னிலுண்மை தரிக்கவுங்கேட்கவும்.

இ-ள். இப்படி வேதவியாசர் சிவந்திரானஞ்செய்துகொண்டிரு
க்கிற வேளையிலே அசரீரியானது பிரகாசம்பொருந்திய இச் சூதமா
முநியும் சயிமினியும் பரிசுத்தமானவர்கள் சிதாகாசமான சிதம்பரந்
கசியத்தை மனதிலேமதிக்கவுங் கேட்கவும் உனக்கு இன்னையானவர்க
ளென்று சொல்லியது—எ-று. (அக)

நிலைகொள்ளான நெறிபுனைமாதவ
வலைவிலீங்கிவர்க் கன்பாலறைதியென்
றுலைவநீங்கி யுவப்பவெழுந்ததாற்
முலைமைமீக்கொள் சரீரமில்வாசகம்.

இ-ள். நித்தியமான உறுதியைப்பெற்ற ஞானமார்க்கத்தையணி
ந்த மகாசிதம்பர மந்திரமகிமையைச் சஞ்சலமில்லா விச் சூதமுநிவ
னுக்கும் சயிமினிபகவானுக்கும் விருப்பத்துடனுபதேசஞ்செய்யெ
ன்று வேதவிசாயர் சந்தேகந்தீர்ந்து சந்தோஷிக்க மிகுதியு மேன்மை
கொண்ட அசரீரி ஆகாயத்திற்றோன்றியது—எ-று. (க௦)

அங்கண்வானத் தருண்மொழிகேட்டு
னெங்கடேசிக நெங்களைநோக்கிமெய்ப்
பொங்குநம்புள கம்பொலிவெய்திடத்
தங்குமாதர மேற்கொளச்சாற்றுமால்.

இ-ள். அங்ஙனம் அசரீரியுரைத்த வாக்கியத்தைக்கேட்ட எங்க
ள்குருவாகிய வெதவியாசர் சயிமினியையு மென்னையும்பார்த்துத் தே
கம் ஆனந்தத்தான் மயிர்க்குச்செறிந்து மிகுதியும்விளங்க எங்களிடத்
தில் அதிக விருப்பம்பொங்கிச் சொல்லுபென்றார்—எ-று. (க௧)

சத்தியங்கொள் சரீரமில்வாசக
நித்தநீனெறி நீங்கள்பெறவருள்
வைத்தெழுந்திட நீர்புரிமாதவ
மெத்துணைத்தென யாவரியம்புவார்.

இ-ள். நித்தியனான பரசிவன் உயர்வுபெற்ற இம் மந்திரப்பொரு
ளின்மார்க்கம் நீங்களிருவரும் பெறும்பொருட்டாகக் கருணைவைத்து
உண்மையாய்விளங்கும் அசரீரிதோன்றும்படி செய்தமையான் நீவிர்
செய்த தபோபலனை எவர்களாற்சொல்லி முடியுமென்று வேதவியாசு
ர் அதிசயித்தார்—எ-று.

(கூஉ)

பொன்பொதிந்த புனிதனடந்தொழற்
கன்புசெய்தற் கருமையுண்டாகுமா
லின்பமென்று மிசைந்துடவெண்ணினீர்
முன்புமாதவ மென்னமுயன்றனீர்.

இ-ள். தங்கமயமாய் பரிசுத்தமான அம்பலவாணமூர்த்தியினது
ஆனந்தநடனத்தைக்கண்டு தியானஞ்செய்து பணிவதற்கு பக்தியுடை
யவராய் அரிய பெருமையையடைதற்கு அவ்வகைப்பட்டதை எப்
போதும் பேரானந்தத்தோடு அதுபவிக்கறினேத்த நீங்கள்முன் என்ன
தபஞ்செய்தீர்களோவென்று வாதராயணர்மகிழ்ந்துரைத்தார்—எ-று.

மற்றென்வாசக மாணக்கராயுமைப்
பெற்றவென்னிற் பெரியவரயார்வினை
செற்றமாணவ கர்ப்பெறத்தேசிக
ருற்றமாதவஞ் செய்தாலுளதரோ.

இ-ள். பின்னும் யான் என்னென்று சொல்லப்போகின்றேன் நன்
சுவாய்ந்த அறிவையுடைய உங்களைச் சீடராகப்படைத்த பாக்கியவச
த்தினாலே என்னிலும் பெருமைபெற்றவர் யார் துன்பத்துக்கிடமான
தீவினைத்தொழில்களிலே மனோவாக்குக் காயங்களைச்செலுத்தாமல்
ஜெயம்பெறுஞ் சீடனைப்பெறுவதற்குக் குருவானவன் மேன்மையான
தபஞ்செய்திருந்தால் சித்திக்குமென்று பராசரியர் தம்மைத்தாமே பு
கழ்ந்துகொண்டார்—எ-று

(கூச)

அத்தனின்றினி தாடுஞ்சிதம்பர
வித்தையாய்ந்து விளங்கினர்யாவரு
முத்தியெய்துவ முவுலகத்துஞ்
மித்தகைப்பொரு டன்னையிசைத்திலம்.

துற்றெரிசனச்சருக்கம். உஎரு

இ-ள். உலகங்களுக்கெல்லாந் தந்தையாகிய பரமசிவன் நின்று
லோகத்துக்குச் சுகத்தைக்கொடுக்கும்படியாய் ஆனந்தநடனம்புரியுஞ்
சிதம்பரமந்திரத்தைச் சோதித்துப் பிரகாசிக்குஞ் சிவஞானமுண்டா
கி யாவர்களும் மேலானமோட்சத்தைச் சேர்வார்கள் மூன்றுலகங்களி
னுமுள்ள அறிவுடைய எவர்களுக்கும் இச் சிதம்பராகசியப்பொருளை
நாம் உபதேசித்ததில்லை—எ-று. (கூடு)

மாறுநீக்கிய மாணுக்கரின்மையிற்
கூறினோமிலை கோதையோர்பாகனுக்
கேறுமன்பினிர் நீவிரிதுதனைத்
தேறுமின்னெனைச் செப்புதன்மேயினான்.

இ-ள். சிவஞானத்துக்கு மாறுபாடில்லாத சித்தத்தையுடைய சீ
டர்களில்லாமையால் இந்நேரவரையில் நாம் ஒருவருக்கும் உபதேச
ஞ்செய்ததில்லை நீங்களிருவருஞ் சிவகாமசுந்தரியை வாமபாகத்தி
லுடைய பரமசிவனுக்குச் செலுத்தாநின்ற பக்தியையுடையவர்களா
கையினால் இந்த சிதம்பரமகிமையைத் தெளிவாக மனதிலே உறுதிப்
படுத்திக்கொள்ளுங்கொன்று இருவர்களுக்குமுபதேசித்தார்—எ-று.

இந்தவெல்லை மலைநாட்டிடத்தினும்
வந்ததெய்வ வடமொழியின்படிச்
செந்தமிழ்த்தொடை நூற்பாற்றெரித்தன
முந்துமற்றதும் வந்தான்மொழிதுமால்.

இ-ள். இச் சிதம்பரபுராணம் ஒன்பதுசருக்கமும் மலையாளதே
சத்திலிருந்துவந்த தெய்வபாஷையாகிய கிரந்தவாக்கியத்தின்படி செ
ம்மைபொருந்திய திராவிடபாஷையில் விருத்தப்பாவினத்தினுற்சொ
ன்னேனும் இதற்கு முந்தியமகிமைகள் வருமாயின் மேலுஞ்சொல்லு
வோம்—எ-று. (கூஎ)

ஆறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அருமறையின்சிரத்தொளியா யானந்தநாட்டியஞ்செய் யம்மார்க்கன்
பாய், திருவருள்பெற்றுயர்சைவ புராணத்திற்சிகம்பரத்தின் றிகழுமே
ன்மைப், பொருடெரியதமிழ்விருத்த யாப்பதனானவரசங்கள் பொலி
யமன்னும், திருமலைநாதன்புதல்வன் பரஞ்சோதிமாமுநிவன் செப்பி
னானே.

இ-ள். கல்விகளுக்கெல்லா முதன்மையாகியும், உத்தமமாகியும்,
எழுதப்படாத வேதங்களின் சித்தமாகிய உபநிடதங்களில்விளங்கி ஆன

ந்தநடனம்புரியும் அம்பலவாணமூர்த்தியினுடைய பாந்தரவந்தங்களி
லேபக்திபூண்டு நிலைமையானகீர்த்தித்தேகம்படைத்த திருமலைநாதன்
செய்த தவப்பயனே பிள்ளையாகவவதரித்த பாஞ்சோதிமாமுநிவன் சி
வனுடைய அநுக்ரகம்பெற்று மேன்மையான சைவபுராணத்திற் பிர
காசிக்குஞ் சிதம்பரதல மகிமாதிசயப்பொருளை நல்லோர்களறியத்தக்
கதாகத் தென்மொழிவிருத்தப்பாவினங்களினால் நவரசவலங்காரங்கள்
வளர்ச்சிபெறப்பாடினன்—எ-று. (௯௮)

கலிவிருத்தம்.

தர்விலாமறைச் சைவந்தழைத்திடக்
காவல்வேந்துடன் காசினிவாழ்ந்திடத்
தேவர்தேவன் திருவுருவாகிய
மூவர்பாடலிம் மூவுலகோங்கவே.

இ-ள். உத்தமமான வேதாகமங்களின் முறைமையான சைவசம
யம் வளர்ச்சிபெறவும், பூமியைக்காத்து இரட்சிக்கும் இராஜாக்களு
ம் உலகங்களுஞ் சகலவளப்பம்பெற்று விளங்கவும், தேவர்களுக்கெ
ல்லாங் கர்த்தனான பரமசிவன் றிருவடிவாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்
த்திசுவாமிகள், திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்,
இம்மூவருமோதிய தேவாரங்கள் மூன்றுலகங்களிலும் பிரகாசித்துக்
கொண்டிருக்க—எ-று. (௯௯)

துற்றெரிசனச்சருக்க முற்றும்.

பாயிரம் உட்படச் சருக்கம் பத்துக்குத் திருவிருத்தம் - ௮௧௪.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—0*0—

சிதம்பரபுராண மூலமும்உரையும்

முற்றுப்பெற்றது.

